150.5 – Eskimo

GUACANAGARI
MONTEZUMA
GUATIMOTZIN
POWHATAN
POCAHONTAS
SAMOSET
MASSASOIT
KING PHILIP
UNCAS
TEDYUSKUNG

PONTIAC
CAPTAIN PIPE
LOGAN
CORNPLANTER
JOSEPH BRANT
RED JACKET
LITTLE TURTLE
TECUMSEH
OSCEOLA
SEQUOYA
SHABONEE

BLACK HAWK
KEOKUK
SACAGAWEA
BENITO JUAREZ
MANGUS COLORADAS
LITTLE CROW
SITTING BULL
CHIEF JOSEPH
GERONIMO

TO PERPETUATE THE HISTORY AND DEVELOPMENT OF THE PEOPLE REPRESENTED BY THE ABOVE CHIEFS AND WISE MEN THIS COLLECTION HAS BEEN GATHERED BY THEIR FRIEND

EDWARD EVERETT AYER

AND PRESENTED BY HIM
TO
THE NEWBERRY LIBRARY
1911

150.5 - Eskimo

421
E712 (R)
71
1804

Den

Grønlandske Ordbog,

forbedret og forøget,

udgivet

ved

Otho Fabricius,

Sognepræst ved vor Frelsers Kirke paa Christianshavn.

Kiøbenhavn, 1804.

Trykt i det Kongel. Waisenhuses Bogtrykkerie

af Carl Frid. Schubart.

Fortale.

For 54 Aar siden udgav sal. Biskop Povel Egede den første Ordbog i det Grønlandske Sprog, der er saa god og fuldstændig, som det nogensinde kunde ventes med Hensyn til de faa Aar, man da havde havt Lejlighed ved Grønlændernes Omgang at blive bekjendt med dette vanskelige Sprog; men den maatte naturligviis blive mere og mere mangelhaftig, alt ligesom Sproget berigedes med nye Ord og Vendinger formedelst Indbyggernes længere Omgang med Udlændinger, og disse nøjere bleve bekjendte med dets Ord-Forraad og Dannelighed til at navngive endog fremmede Ting og udtrykke abstrakte Begreber. En mere forbedret og forøget Ordbog blev derfor fornøden, og skulde længe siden været leveret, dersom ikke Oplaget af den første havde været saa stort, og Missions-Cassen, der skulde bekoste Udgaven, tillige havde været i saa slet Tilstand, at der fordredes Udsættelse, saalænge endnu Exemplarer vare forhaanden af den gamle. Men ved den

beklagelige Ildebrand, som overgik Kjøbenhavn i Aaret 1795, fortærede Luen det hele Oplag, saavel af den Grønlandske Ordbog, som af alle andre Grønlandske Bøger, med hvis nye Udgaver jeg har været sysselsat i de siden forløbne Aaringer, og slutter dem nu med Ordbogen; som var højst nødvendig, ved Siden af Gramatiken, især for dem, der skulde lære Sproget og igjen give Indbyggerne Religions Underviisning deri, men tillige det vanskeligste Arbejde, da saa meget var at forandre og tilsætte, og jeg maatte ligesom tage Alting op fra Grunden af, hvilket let vil sees af denne Udgaves Sammenligning med den første.

Materialierne hertil laae imidlertid færdige fra 1773, dem jeg ved mit halvsiette Aars Ophold i Landet og idelige Omgang med Grønlænderne (thi jeg boede hos dem i deres Huse om Vinteren og Telte om Sommeren, og var med dem paa Jagt og Fiskerie) og ved nøje at udfritte dem om alt, havde forskaffet mig. Og just disse Supplementer til Ordbogen, som ved min Hjemkomst kom sal. Biskop Egede for Øjne, der fik udvirket Misions-Collegii Befaling til mig, at skulle indføre dem i et gjennemtrukken Exemplar af hans Ordbog, blev Anledningen til den min Ansættelse om-

sider

sider i hans Sted ved det grønlandske Missions-Væsen, hvilken jeg med Hensyn til de mange Ubehageligheder, den har havt i Følge med sig, hellere maatte undgaaet, da jeg kunde have levet langt roligere, mere lykkelig og fornøjet i et klækkeligt Landsbyekald, som var mit eeneste Ønske og virkelig var bleven min Lod. Jeg maatte derfor næsten fortryde at have nogensinde udmærket mig ved Flid i denne Sprogkundskab, dersom jeg ikke fandt mig fyldestgjort ved den beroligende Selvbevidsthed, at have i dette, som i andet, søgt at handle efter Pligt, og i Stilhed stræbt at stifte den muligste Nytte, hvor jeg var, der flyde saa deraf hvad flyde vilde. Ogsaa glæder det mig nu, at see dette mit Arbejde bragt for Lyset inden min Afgang, og blive andre til Nytte, da jeg ellers maatte befrygte, at det efter min Død vilde bleven forqvaklet, saasom det just ikke blev enhvers Sag at bringe det i Orden, eller der maaskee aldrig siden vilde bleven tænkt paa at gjøre Brug deraf, og jeg havde da arbejdet forgjæves. Hvad jeg nu leverer, er dog ikke blot det, jeg har samlet i Landet selv, men og siden forøget ved Brevverling og Samtale med Landets Indfødte og andre i Sproget kyndige, men finder fornødent herved

 at

at erindre, at hvad jeg blot paa andres Ord for Fuldstændigheds Skyld har anført, uden selv at være tilstrækkelig overbeviist om dets Rigtighed, findes aftrykt med adskilte Bogstaver i det grønlandske og mindre Tryk i det danske, da derimod alt hvad der forekommer med større Tryk, saavel i det grønlandske som danske, er mit eget, og tillige de underføjede Exempler, skjønt med finere Tryk. Primitiva skilles let ved deres større Tryk fra Derivata. Gjerne havde jeg tilføjet en latinsk Oversættelse for udenlandske Sprogelskeres Skyld, men Bogens derved forøgede Størrelse og Kostbarhed torde jeg ej paabyrde Missions-Cassen. At det danske Register er bleven saa vidtløftig, var en Følge af Sprogets Natur, da eet eeneste Ord i det Grønlandske kan udtrykke en heel Mening i det Danske; dog har jeg, for muligste Korthed at iagttage, siedse kun eengang udført Hovedordet i Registeret, og siden blot betegnet det ved sit første Bogstav, hvilket man let vil kunne fatte. Men endnu maae jeg forklare visse Tegn, som jeg i denne Ordbog har taget mig den Frihed at bruge for Kortheds Skyld, nemlig:

A. sat bag et Ord eller en Deel af dets Bemærkelse, giver tilkjende, at det kun er i Brug eller har den anførte Bemær-

mærkelse imellem Angekokkerne (Landets vise Mænd) der gjerne have for sig et eget Sprog, som man ingenlunde kan bruge i daglig Tale eller Skrifter. Saadanne Ord har jeg og for det meeste betegnet i Registeret ved at indcirkle de Tal, som henvise til dem.

N. betegner ligeledes, at Ordet hører til den Nordlandske Dialekt; ligesom:

S. at det hører til den Sydlandske.

intr. betyder, at Ordet bruges *intransitive* eller uden *Suffixum*, men:

tr. derimod, at det bruges *transitive*, eller med *Suffixum*.

s. el. *t.* el. *ts.* sat ved Siden af et grønlandsk Verbum, giver tilkjende, hvad det har i *Præterito*, nemlig: i første Fald: *sok*; i 2det Fald: *tok*; og i 3die Fald: *tsok*. Dette *Præteriti* Mærke er dog kun anført, hvor min Grammatik ej kunde give tilstrækkelig Oplysning.

Til Slutning maae jeg bede Læseren, at ikke slutte saa lige til om alle Benævnelser i denne Ordbog, at de dertil svarende Ting just skulde findes i Grønland, thi meget har Grønlænderne navngivet ved at see det hos Europæerne, og meget er benævnet af os efter Sprogets Analogie, for

at

at gjøre os forstaaelige for dem, og da sligt forekommer tildeels trykt i de Bøger, Grønlænderne nu have til Brug, har jeg ogsaa agtet det tjenligt her at indføres til Ordbogens Fuldstændighed.

Dette er alt, hvad jeg har at erindre angaaende dette mit ringe Arbejde, som jeg vel ikke anseer fuldkomment, men visselig har kostet mig megen Umage, og tør smigre mig med den Tanke: at de som bruge Bogen, ville finde den til Hensigten svarende og mere fuldstændig, end den første. Gid den da maatte stifte den tilsigtede Nytte, og især tjene Missionairene, som et Middel, til dessnarere at lære Sproget, og desheldigere at kunne deri give Landets Børn den velgjørende Religions Underviisning! Ja gid snart andre og bedre Udsigter maatte aabnes til Velsignelse for det vigtige Missions-Værk, end for nærværende haves! det er mit oprigtige Ønske i min Alderdom, for dette godmodige Folk, hos hvilket jeg tilbragde endeel af mine fejreste Leveaar og fandt mig stedse elsket, det jeg og endnu under alt got og elsker med den inderligste Hengivenhed.

Christianshavn, den 9de December 1804.

Otho Fabricius.

A.

À! v. âh! Hør! Oh! *Interj. voc.* 1) Hænges snart bag ved et andet Ord, som: Okkorsi-à! Hører I! Piomavin-âh! Vil du, hvad? Bruges saaledes og som *Vocativi* Mærke (see Gram. Grönl. VI. Cap. §. 14.) 2) Snart sættes foran et Ord, som: à-sàuna, Oh! der Vest er han.

ángoak!)

ángoang-à!) See engang! giv nu kun agt! hvad mon han vil giøre! i *pl.* àngoæn-à! see engang til dem!

aha! Hør du! (Nogle sige i dets Sted: Haha! see under Ha.)

àinga (af à og inga) Der henne er han, hun, den, det! i *pl.* àiko, der henne ere de!

àuna (af à og una) See ham! Der er han, hun, den, det! i *pl.* àukò, Der ere de!

A, en Sidepiil (af Been eller Horn paa Skaftet af Søefugle-Pilen, Nugit kaldet, hvilken har 3de saadanne til at opfange, hvad ikke med den egentlige Piil maatte treffes)

âjarpok, 1) *intr.* skilles ved sin Sidepiil (Fuglepilen) 2) *tr.* brækker den af samme, skiller den ved sin Sidepiil.

åke, Hak i noget; Modhage.

ákilik, forsynet med Modhage; Haget; det som har Hak paa Siden.

ákiak, Takke paa et Reensdyr-Horn.

akiársoït (*plurale* af akiársoak) Roden af et opreven Træe.

álerpok; *f. tr.* 1) Sætter Sidepiil i (Søefuglepilen) 2) Gjør Hak i noget.

álerbik, en huul Rende paa Siden af Pile-Træet,

Træet, at anpasse Sidepilen udi.

áliut, det yderste Bindsel om Sidepilenes Midte.

ámikpok, *f.* 1) *intr.* Treffes el bliver opfanget med Sidepilen. 2) *tr.* Treffer el. opfanger dermed.

Aa! Aa! *interj. admir.* (naar man bliver uformodentlig forbavset, men fatter sig igjen.)

Aak! v. âk, Ja. S.

Abapokitsok, en liden langagtig Fisk af Rognkald-Slægten. (Cyclopterus Liparis.)

Abba (N.) v. Agva (S.) Nord. *Adverb. loci.* 2) sjeldnere bruges det som et *Pronomen* om den der er i det nordlige District af Landet (medens man selv er i det sydlige) og da tillige *transitive*, som: Agva aggerpok, han, som er i Norden, kommer; arbsoma savia, hans Kniv, som er reist Nord.

tāua, der Nord (see Gram. XIV. Cap. §. 4. b)

àuane, Nord paa; i Norden)

àuanga, Nord fra.)

auónga, Nord hen.)

auóna, Nord om.)

see Gram. XIV. Cap. §. 6. b.

tāuane, der Nord paa o. s. fr.

auongnarpok, *intr.* fahrer Nord.

auongnâk, en Nordfahrer.

auanēpok, *intr.* er Nord paa.

auanētok, den v. det, som er Nord; Nordlig.

auangarnisâk, en Nordlænding.

angna, *intr.*)

arksoma, *tr.*) Han v. Hun v. den v. det Nord. 2) Nordlig. i *dual.* og *plur.* akko (*intr.*) og akkoa (*tr.*) de 2de Nord; de Nord; Nordlige.

tangna og tarksoma, Han &c. der Nord, og takko, takkoa, de der Nord (see Gram. VII Cap. §. 7.

aukoarmio, en Nordboe; en som beboer de allernordligste Egne.

auàngnak, 1) *intr.* Norden; Nordenvind. 2) *tr.* Norden; Nordenkant. f. Ex. auangnáne, Norden for ham; auangnænne, Norden for dem.

auangnamut, Mod Norden; Nord i.

auangnamukārpok, *intr.* stiler Nord hen; fahrer i Nord.

auángnarpok, *intr.* Blæser Norden; er Nordenvind.

auangnèitsiarpok, *intr.* Lufter skikkelig af Norden.
auangnäursángoarpok, *intr.* Aander lidt af Norden; er en sagte Nordenvind.
auangnardlek, Nordligst; den, som er Nordligere, end en anden.
auangnardlíovok, *intr.* er nordligst; er nordligere, end en anden.
auangnárpiak, 1) Allernordligst; yderst i Norden. 2) Lige i Norden; Nordpolen.
auangnarpárpok, *intr.* 1) fahrer allerlængst i Nord; rejser saa nordlig, som muligt. 2) Nærmer sig Nordpolen (Solen naar den kommer tilbage.) Dagen længes.
A.b.cérpok, *s. intr.* Læser A. b. c.
Ablárpok, v. Avlárpok, 1) *intr.* skræver. 2) *tr.* skræver over; staaer ell. sidder skrævs over.
ablángavok, v. avlángavok, *intr.* er skrævende; staaer el. sidder i skræv.
ablórpok, 1) *intr.* gjør store Skræv; skræver viit. 2) *tr.* springer over noget saaledes, at den ene Fod kommer først; tager skræv over.
ablórnek, 1) Skræven; Skræv. 2) Skrævet imellem Benene. 3) en Alen i Maal.
ablornekipok, *ts. intr.* kan ikke skræve viit; har et lidet Skræv.
ablornekitsok, kortskrævet.
ablornekisârpok, *intr.* 1) gaaer saa sagteligen. (f. Ex. en Syg.) 2) skræver for at træde i en andens fodspor.
ablornertôk, storskrævet.
ablorèk, 1) et Dørbret (sat paa Kant tvers over Teltgangen at skræve over.) Dørtræe. 2) en Dørtærskel; et Dørtrin.
ablorkérpok, *s. tr.* sætter Dørtræe i; sætter Bret paa kant tvers over Teltgangen. 2) sætter Dørtærskel i.
abloriak, 1) et Skræv; Skrit; Spring. (Det Rum, man kan optage ved at skræve. &c.) 2) en Fiord. *A.*
Adla, en anden; i *pl.* Adlæt, Andre.
adlamik, 1) anderledes; paa anden Maade. 2) en anden gang.
adlángorpok, 1) *intr.* bliver anderledes; forandres; forandrer sig; faaer en anden Skikkelse. 2) *tr.* forandrer; gjør anderledes.

adlangortipok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

adlarnerpok, *t.* 1) *intr.* mærker til noget usædvanligt; fornemmer andet; kommer i anden Forfatning. 2) *tr.* treffer i en anden Forfatning; finder anderledes. 3) sætter i en anden Forfatning; bringer ud af sin Forfatning.

adlarnertipok, *tr.* viser sig anderledes mod en, end tilforn; f. Ex. adlarnertitsomarpagit, Jeg skal lære dig noget andet (truende.)

adlarnerau, *tr.* kiender ham ikke igien (naar han f. Ex. har faaet usædvanlige Klæder paa.)

adlársoak, en fremmed af en anden Nation; en Europæer.

adlâvok, *intr.* 1) er en anden, er andet. 2) er anderledes.

adlâutipok, *t. tr.* Holder for at være en anden el. andet; Miskiender.

adlâursárpok, *intr.* 1) holder sig ukiendelig; forstiller sig. 2) giver sig ud for en anden; tager en andens Lader paa sig.

adlâut v. adlâutiksak, en Skifteklædning; Noget at skifte med.

adlautiksakangilak, *intr.* Har intet at skifte med; maae altid bruge el. gaae i eet og det samme.

Adlek, see under Atte.

Aëk v. Ak, et Ærme, i *dual.* aitsik, et par Ærmer.

áërpok, *s. intr.* stikker Armen i Ærmet; trækker Ærmet paa.

ákangitsok, et Livstykke uden Ærmer; en Brystdug.

aitsiok, 1) *intr.* giør el. syer Ærmer. 2) *tr.* — derpaa el. for ham.

árak, et Halv-Ærme (egentlig af sort Skind til Brug for Kajak-Roerne) i *dual.* árkæk el. helst *diminutive*: arángoæk, et par Halværmer.

Agdliok, *intr.* Voxer; bliver større. 2) Tiltager.

agdliartorpok, *intr.* voxer stærk; bliver større og større; er snel i væxt. 2) Tager stærk til.

agdlilëpok, *ts. intr.* er liden af Væxt; voxer seent el. mislig.

agdlilëtsok, liden af Væxt; en Vantrivning; som staaer i Stampe.

agdlisærpok, *intr.* standser i sin Væxt; staaer i Stampe (et sygeligt Barn.)

agd-

agdlerǽrpok, *intr.* hører op med at voxe; er fuldvoxen.
agdlipok, *t. tr.* sætter til; forstørrer.
Aggerpok, *f. intr.* Kommer; ankommer; er underveis.
aggíupok, *tr.* kommer med noget; er underveis med det; bringer.
aggiut, Ankomst; Dag el. Tid, da en er ankommen.
aggiutikſak, Tiden til ens Ankomst; Dagen, naar en vil ankomme.
Aggiarpok, *tr.* 1) gnier paa. 2) filer; rasper. 3) stryger paa en Violin.
aggiak, det man gnier el. filer paa. 2) en Violin.
aggiùt, en Fiil. aggiut maneetſok, en Rasp.
aggiàut, en Violinbue.
aggiartarpok, *intr.* spiller paa Violin.
Aggiórpok, *tr.* Svæver oven over.
aggiortórſoït (*plur.* af aggiortórſoak) en stor Flok Fugle, som svæve over noget.
aggiüarpok, 1) *intr.* svæver omkring i Luften. 2) *tr.* — over noget.
Aglâk, see under Aglekpok.
Aglârpok, *intr.* føder et dødt el. ufuldkomment Foster.
aglároſukpok, *intr.* fahrer ilde med et ukiendeligt Foster.
aglárut, et dødfødt Foster el. et utidigt Foster, som fahres ilde med.
Aglèk, en Angletaske (Anas hyemalis)
aglérpok, faaer Angletasker.
aglérnak, en Rokke (Raja)
aglérnarpok, faaer Rokker.
Aglékpok, *t.* 1) *intr.* a) maler; tegner. b) skriver. 2) *tr.* a) bemaler. b) beskriver. c) fører til Bogs; tegner op. d) udstafferer; syer Rander el. Snorer paa.
agléktok, en Maler; en Skriver; en Udstafferer.
aglektôk, en sortsidet Sælhund i 3die Aar.
aglektúngoak, Samme om Sommeren.
aglektytſiak, Samme om Vinteren.
aglektôrſoak, Samme i 4de Aar.
agléktipok, *t.* 1) *intr.* a) males; tegnes. b) skrives. c) udstafferes. 2) *tr.* a) dicterer noget; lader det føre til Bogs. b) faaer

b) faaer en til at skrive.
aglektitsiok, *intr.* 1) det samme i 2de sidste Bemærkelser. 2) lader sig tegne.
aglegak, 1) malet; tegnet. 2) skreven; Skrift. 3) i *pl.* aglekkæt, a) skrevne el. trykte Sager; Skrifter; Bøger. b) Brev. c) Skriften.
aglegéksak, 1) noget at skrive. 2) noget at skrive paa; reent Papiir.
aglekte, en som skriver for andre; en Fuldmægtig.
aglektigàu, *tr.* har til at skrive for sig; bruger som Fuldmægtig. 2) skriver om.
aglautigàu, *tr.* skriver om.
aglekbìk, et Skrivested; en Skriverpult; en Skriverstue.
aglekbigàu, *tr.* skriver til en; tilskriver.
aglektarpok, 1) *intr.* skriver ofte. 2) *tr.* skriver jevnlig derpaa.
aglektarbik)
aglektægak) en Skrivertavle.
aglâk, i *pl.* aglâit, hvide eller røde Striber paa Klæder eller Støvler, syede hist og her uden paa; Udstaffering paa Klædesmon el. smaa Poser.

aglâupok, *tr.*)
aglâursiok, *intr.*) skriver for en.
aglàut, 1) i Almindelighed: noget at male el. skrive med. 2) Pen; Pensel. 3) Farve. 4) Blæk. aglaut kakortok, Kride. agl. kernektok, Sværte, Blæk. agl. aukpadlârtok, rødt Kride; rød Farve. agl. keblertok, Blyant.
aglàursiorpok, *intr.* skjærer Penne.
aglàursiut, en Pennekniv.
aglàursivik, et Blækhorn; et Blækhuus.

Aglerok, 1) en Kjæft; den hele Underdeel af et Dyrs Hoved. 2) en Kjæbe; et Kindbeen.
aglerullavok, *intr.* klaprer med Tænderne; støder Kjæberne mod hinanden af Kulde.
agleroéjarpok, *intr.* lider Skade paa Kjæbebeenet.

A'glerpok, *t. tr.* afholder sig fra visse Ting (Spise, Arbejde, eller andet, naar nogen er syg el. død.)
ágligak, det man afholder sig fra.

Aglo, et lidet Hul paa Iisen, som en Sælhund giør sig for at aande igiennem; et Søedyrs Aandehul paa Iisen.

aglulliok, gjør sig et Aandehul (Søedyret).

agloak, æt. et Fiskehul; et hugget Hul paa Iisen at fiske igjennem.

agloarsiorpok, 1) *intr.* hugger et Fiskehul paa Iisen. 2) *tr.* hugger det for en anden.

aglysiorpok, det samme; helst naar man ophugger det, en anden har brugt Dagen før.

agloarpok, 1) *intr.* a) Øiet er fuld af Materie eller Vand. b) Fuglepilen spaltes i Enden, hvor Jernet er indsat. c) Kobbeblæren er flikket med Ulkeskind el. andet tyndt. 2) *tr.* flikker Blæren saaledes.

aglupok, *intr.* bryder eller trænger igjennem, f. Ex. Solen, naar den blinker og stikker frem af Skyerne.

Aglorpok, *intr.* dykker; gaaer under Vandet (en Søefugl; men bruges ej om andre Dyr.)

aglortok, en Dykker; en Søefugl, som dykker.

Aglæt, 1) Kun; Ikkun. 2) Endog. 3) Engang. (Om dets Brug i disse Bemærkelser see Gram. XV. Cap. §. 2.) 4) Ofte staaer det og ganske til Overflod efter *Conj. enclitica* loneet i visse *Constructioner.*

Agut, v. Ajut, og Agunà, Solens Navn (der efter den grønlandske Fabel var en Qvinde, som flyede for sin Broder til Himmelen.)

Aha, see under A.

Aja? Hvad? Hvad er det? Hvad siger du? (naar man ei har hørt ret til, el. vil udlokke noget af en.)

Ajah, see under Iah.

Aija, en Moster.

aijäursak, Moders Sydskendebarn (som og er Fruentimmer.)

Aijài v. aijailäa! *interj. admir.* Ej, det var underligt! Ej, hvor gik dog det til! (Andre sige hellere: Ijäi, see samme.)

aijaisôrpok, *intr.* forundrer sig; falder i Forundring.

aijaisôrutigàu, *tr.* forundrer sig derover.

Ajak, i *plur.* ajæt v. ajærsæt, 1) Tværtræerne i Overdelen af en Mandfolkebaad. 2) Bunden i en Slæde.

Ajarak, Spyt. *A.*

Ajàupiak, en Stav, en Kjep, en Stok.

ajàupialik, en som gaaer ved Kjep el. bruger Stok.

ajaupirsarpok, *intr.* bruger Stok; har Stav med sig.

ajaperpok, 1) *intr.* støtter sig med Haanden. 2) *tr.* — ved noget.

Ajegullavok, *intr.* er stiv; er stivfrossen el. knastør (brug. om Skind, Klæder, Jord og saadant.)

ajegullarsûsek, Stivhed.

ajegullarsok, stiv.

ajegullakôt, en Spile; et Træe el. andet, hvorpaa Skind &c. udhænges for at stivne.

ajegullakóserpok, *f. tr.* sætter paa Spile; hænger ud paa en Stang at stivtørres el. fryse stivt.

ajegullarsarpok, *tr.* stiver Klæder.

ajegullarsâut, Stivelse.

Ajékpok v. ajækpok, *t.* 1) *tr.* støder fra sig. 2) *intr.* treffer med et slags Legetøj, (som er huult i den ene Ende og bliver kastet i Vejret efter en Traad, for at opfanges paa en Pind, hvis Spids passer i det hule.)

ajegàk, 1) bortstødt; frastødt. 2) Ovenmeldte Legetøj; det Instrument, hvormed man leger.

ajegárpok, *intr.* leger med saadant Spil.

ajéktorpok, *tr.* støder til side; skyder fra sig; bortstøder.

ajeksâut, et Redskab at støde fra sig med. 2) en Gaffelgreen, og i *dual.* ajeksâutik, en Gaffel.

ajeksâursoæk, *dual.* en Fork. 2) en stor Madgaffel.

ajegutak, en Stive; en kort Støtte under en omkantret Baad.

ajegutarpok, 1) *intr.* Baaden har faaet Stive under sig. 2) *tr.* sætter Stive under den.

ajepéktorpok, *tr.* lægger sin Haand over noget, for at holde det fast.

ajækkipok, *t. intr.* 1) løber an; støder sig; render paa. 2) standser imod noget, og bliver forhindret fra at komme videre f. Ex. en Kugle, der ej kan komme ned i en Bøsse, men bliver siddende i Midten. 3) finder Modstand. Tāursomunga ajækkiponga, Han er mig imod deri v. jeg kan ingen Vej komme for ham.

ajækkivigâu, *tr.* 1) løber an mod det. 2) finder modstand af ham.

ajækkirsarpok, *intr.* har for lidet Rum.

ajaupok, *t. intr.* kantrer ved Landet i op- eller nedstigen.

ajaumiok, *tr.* 1) gjør en Baad bredere. 2) trækker el. støder noget bredere ud.

Aik v. Ak! See der! Tag bort! Der har du det! ajúna! See den! Der er han el. den! Kan du ikke see ham el. det!

Aiklerpok, see under Aïok.

Aikpok v. âkpok, *t.* 1) *tr.* Krænger Skindet af et Dyr (Ræve, Harer, Fugle.) 2) *intr.* Krænges af; er afkrængt (Dyret.)

âktak, afkrængt sit Skind.

àiktorpok v. âktorpok, *tr.* flaaer (Reensdyr og Faar ved at skiære dem op efter Bugen, og med Hænderne knuge Skindet fra Fit og Kiød.)

àiktugak, flaaet.

àiktut, en Slagterkniv.

Aiksuk, *dual.* Navnet paa 2de Stjerner, som i Øster begynde at lade sig see ved Vinter-Soelhværv om Morgenen tilig (med hvilke Hedningene have visse Ceremonier, første Morgen de sees.) Capella.

Ailak, Sveed; Damp af Sveed; Sveed paa Kroppen eller tørret Sveed paa Klæder.

àilarpok, *intr.* Sveder; damper af Sveed.

àilartórlôvok, *intr.* er ret gjennemsveedt, saa Klæderne hænge ved Kroppen.

Aïok, 1) *intr.* a) afhentes. b) bringes bort. 2) *tr.* a) afhenter. b) bringer bort.

áïgiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

áïrsak, 1) afhentet. 2) henbragt; bortbragt.

àiklerpok, *s.* 1) *tr.* Henter; gaaer efter. 2) *intr.* Henter sig en Kone.

àikliupok, *tr.* Henter til en; gaaer at hente en noget. aikliupara annorâmik, jeg hentede ham en Skiorte.

áïpok v. âpok, *t.* 1) *intr.* a) Hjembringes. b) Bæres frem. 2) *tr.* a) Hjembringer; leverer til sin Eiermand. b) Bærer frem.

àitsiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

aitsivigàu, *tr.* bringer en noget; tilbringer; bærer frem til. Tuktomik aitsivigæt, de bragde ham et Reensdyr.

aitserpok, *s.*)
aitsorpok)
v. âtsorpok,) *tr.* 1) bringer en noget til; overantvorder. 2) fører en noget paa; paafører. 3) smitter; besmitter. Killektórsub aitserpánga, den Skabbede har smittet mig.

ait-

aitſéïok,)
aitſóïok,) *intr.* det ſamme.
fænger; anſtikker.
aitſigak, beſmittet; be-
fængt; anſtukken.
aitſornarpok v. nækàu, *intr.*
er ſmittende; det ſmit-
ter.
aitſornartok, Smitte; ſmit-
tende; ſmitſom.
Ajokærſorpok, *tr.*)
ajokærſóïok, *intr.*) un-
derviſer; underretter;
lærer fra ſig; lærer en.
ajokærſorte,)
ajokærſóïrſok,) en Lærer;
en Skolemeſter; en Ca-
techet; en Underviſer.
ajokærſugak, en Lærling;
en Diſcipel.
ajokærſorbik,)
ajokærſóïvik,) en Skole; et
Underviisnings Sted.
ajokærſût, 1) en Lære; Lær-
dom; 2) Læreſtykke;
Læreſætning; Lærebog.
3) Regel; Retteſnor.
ajokærſutigàu, *tr.* 1) har til
Lære; bruger til Under-
viisning. 2) retter ſig
derefter.
ajokærſornek, Lærdom;
Underviisning; Anviis-
ning.
ajokærſornerdlukpok, *tr.* 1)
Lærer ilde; underviſer
ſlet. 2) forleder; forfø-
rer; lærer ont fra ſig.
ajokærſornerdlungnek, ond
Lærdom; Forførelſe.

ajokærſiok, *tr.* gjør noget
efter en anden; eftera-
ber; følger ens Exem-
pel.
ajokæïok, *tr.* forleder en
ved ſin Underviisning.
Ajoréngorpok, *intr.*
kommer illave; trækker
ſig; bliver ſkjæv; bliver
krum af Lige el. lige af
krum; f. Ex. et Baade-
Skind, ſom har været vaad
og bliver ſkjævt, naar det
tørres; et krumt Been
ſom ved Udblødning og
Tyngſel gjøres lige. 2) er
ſtiv og ſtram i Kroppen
(af Krampe el. af at have
bukket ſig.)
ajorengyſſærpok, *intr.* brin-
ges i lave; gjøres til ret-
te; bliver udſtrakt.
ajorengyſſærſorpok,)
ajorengorſarpok,) *tr.* ſæt-
ter Skik paa; bringer
i Lave; gjør til rette.
ajorengojuïtſok, en Feder
i en Laas (el. andet)
Uhrfeder.
Ajorpok, 1) *intr.* a) duer
ikke; er ſlet. b) er ond
el. ont; er ſlem el. ſlemt.
2) *tr.* formaaer det ikke;
kan ikke gjøre det.
ajortok, 1) uduelig; ſlet. 2)
ond; ont; ſlem; ſlemt.
3) den el. det onde.
ajortulliok, *intr.* gjør det
Onde; gjør Synd.

ajortulliak, ond Gjerning; Misgjerning; gjørlig Synd.
ajortullivigàu, *tr.* gjør ont mod en; behandler ilde.
ajortulliorpok,)
ajortulliarpok,) *intr.* gjør ont; begaaer Synd; udøver det, som ont er; handler ilde.
ajortulliægak, en syndig Gjerning; slet Handling.
ajortulliaromatôk, ondartet; synde-lysten; ryggesløs; ugudelig.
ajortulliaromatôunek, Ryggesløshed; Ugudelighed; syndig Daad.
ajortulliut, ont Væsen; ond Skik; Ugudelighed.
ajorsúsek, 1) Uduelighed. 2) Uformuenhed. 3) Ondskab. 4) Syndighed.
ajorte, Synd.
ajortilik, 1) syndig. 2) en Synder.
ajortilíovok, *intr.* 1) er syndig. 2) er en Synder.
ajorteepok v. tõipok, *tſ. intr.* er uden Synd, er usyndig el. uskyldig.
ajortekangilak, (*negat.* af ajortekarpok) det samme; har ikke Synd.
ajorteetsok v. tõitsok v. tekangitsok, usyndig; uskyldig; reen for Synd.
ajorteetsúsek v. toïrsúsek, Usyndighed; Uskyldighed.
ajortéjarpok, *tr.* borttager Synd; skiller ved Synd; forlader Synd.
ajortéjarnek, Syndsforladelse.
ajortærupok, *intr.* er fri for Synd.
ajortærutipok, *t. tr.* frier el. frikjender fra Synd.
ajortarpok, *intr.* synder jevnlig; er igaaet med det Onde; har en syndig Vane.
ajoriartorpok, *tr.* 1) bliver slettere og slettere; forværres. 2) fremturer i det Onde; forhærder sig.
ajortipok, *t. tr.* holder uduelig. 2) kjender for ond el. syndig.
ajorungnærpok, *intr.* bliver bedre; bedres; forbedrer sig.
ajorungnærut, Bedringsmiddel.
ajorungnærutigàu, *tr.* forbedres derved.
ajorungnærsarpok, *tr.*)
ajorungnærsaïok, *intr.*) 1) forbedrer. 2) helliggjører.
ajorungnærsaïrsok, 1) en Forbedrer. 2) en Helliggjører.
ajorungnærsaut, 1) Forbedringsmiddel. 2) Naademiddel; helliggjørende Middel.

ajór-

ajórsiok, *tr.* treffer sin Overmand; kan ej komme afsted med; giver sig forgjeves af med; kommer fra med uforrettet Sag; finder sig uformuende dertil.

ajorlírsarpok, *tr.* 1) gjør det, en anden ej formaaer. 2) overgaaer el. overvinder en.

ajornakàu v. nækàu, *intr.* 1) er vanskeligt; er besværligt. 2) er umueligt; kan ej lade sig gjøre. 3) *imperf.* det være langt fra!

ajornartok, vanskelig; besværlig; næsten umuelig.

ajornarsúsek, Vanskelighed; Besværlighed.

ajornartôrpok, *intr.* gjør Vanskeligheder el. Indvendinger i Sagen; vil ej beslutte sig; gjør sig Betænkninger over.

ajornartōupok, *tr.* gjør Vanskeligheder el. Indvendinger mod en; bliver betænkelig over ham v. det.

ajórsarpok, *intr.* trænger; mangler; fattes; lider Nød; kommer til kort.

ajórsartok, trængende; nødlidende.

ajorsâut, Trang; Mangel; Fattelse; Nødvendighed; Nød.

ajorsautigàu, *tr.* trænge dertil; har Nødig.

ajōupok, *tr.*)

ajōursiok, *intr.*) 1) er ikk istand til at kjøbe; ha ej at betale med. 2) ha intet at hjelpe en med kan ej forstrække el. fo skaffe ham. f. Ex. ajōu pà savik, han kunde ej kj be Kniven; ajōupánga s vingmik, han kunde ej fo skaffe mig en Kniv.

ajōutipok, *tr.* det samme.

Deraf *negativum:*

ajōutingilak, *tr.* 1) kan kj be det. 2) har at hjelp en med; kan forstræ ke ham.

ajulérpok, *f.* 1) *intr.* a) due ikke mere; er aflægs. b er afmægtig; er kraf løs; er skrøbelig. c) e uformuende. d) er dø ende. e) bliver elendig *t. tr.* kan ej gjøre de mere; formaaer det e længer.

ajulersok, 1) aflægs; ufor muende. 2) afmægtig kraftløs; skrøbelig. 3) elendig.

ajulersúsek; 1) Afmagt; Skrøbelighed. 2) Ufor muenhed. 3) Elændig hed.

ajugàk,)

ajuligak,) 1) det man ej for maaer. 2) Mangelspost

Fejl.

Fejl. 3) Overmand. 4) Skrøbelighed.
ajugàu, *tr.* overvindes af; maae give tabt for.
ajugâvok, *intr.* vinder; er Sejerherre el. Overmand.
ajugâursok, Sejerherre; Overmand.
ajugâunek, Sejervinding; Sejer.
ajugakangilak, (*neg.* af ajugakarpok) *intr.* 1) kan alle Ting; kjender ingen Umulighed for sig; er almægtig. 2) er meget formaaende.
ajugakangitsok, almægtig.
ajugakangitsûsek, Almagt.
ajungilak, (*neg.* af ajorpok) 1) *intr.* a) duer; er tjenlig. b) er god. c) er vigtig el. ypperlig. 2) *tr.* formaaer; kan; er det mægtig; er god for at gjøre.
ajungitsok, 1) duelig; tjenlig. 2) god. 3) vigtig; ypperlig. 4) den el. det gode.
ajungitsûsek, 1) Duelighed; Tjenlighed. 2) Godhed; Vigtighed; Ypperlighed. 3) Evne; Formue.
ajungitsulliok, *intr.* gjør got.
ajungitsulliak, en god Gjerning.
ajungitipok, *tr.* kjender for god.
ajunginiarpok, *intr.* beflitter sig paa det Gode; lever gudeligen el. sædeligen.
ajunginiartok,)
ajungitsulliaromatôk,) gudelig sindet; sædelig.
ajungitsûrsârpok, *intr.* stiller sig god an; hykler.
ajungajârpok, *intr.* 1) er kun maadelig; duer ikke meget; er ej synderlig. 2) er ej meget værd. 3) er svagelig.
ajyvlârpok, *intr.* er værst; deraf *neg.* ajyvlângilak, er nogenledes; gaaer an; kan passere.

Ajorsarpok,) see under
Ajorsiok,) Ajorpok.
Ajoupok,)

Aipak, 1) Kammerad; Følgesvend; Gelejde. (naar de ere kun 2de i Følge.) 2) Ægtemage; Ægtefælle. 3) *c. s. numerale ordinale* aipa; og aipæt, den anden. (see Gram. V. Cap. §. 6.)
aipeksak, 1) en til at følge sig. 2) tilstundende Ægtemage; Kjæreste.
aiparàu, *tr.* 1) har til Kammerad el. Følgesvend; gelejdes af. 2) har til Ægtefælle. 3) følger med; gjør Selskab; geleider.

aipáne, et andet Aar; i næste Aar, Maaned, Uge el. Verden (alt efter Tillægs-Ordet el. Sammenhængen.)

aipeksánik, for det andet; anden gang.

aipalik, 1) som har Følge. 2) som har Ægtemage; gift.

aipëitsok, 1) eenlig. 2) ledig; ugift.

aiparserpok, *tr.* overtaler til at følge med; søger Kammerad el. Selskab.

aiperpok, *tr.* lægger een til; formerer Tallet med een.

aipersorpok, *tr.* er jevnlig med; er ved Haanden; staaer en bi. (bruges kun om 2de)

aipiupok, *tr.* lægger den til som den anden; lader ham el. den gaae i med.

aiptarlárpok, *intr.* forsøger paa ny; giver sig 2den gang ifærd med (det som første gang ei lykkedes el. blev færdig.)

Aipapok, *tr.* spiser. *A.*

aipat v. aipatiksak, Mad; Spise. *A.*

Aipavok, *intr.* er raat; smager raat; er ikke nok kogt.

aipalingiekpok, *intr.*)
aipalingiegau, *tr.*) væmmes ved raat; kan ej fordrage at spise raat el. halvkogt.

Aiptarlarpok, see under Aipak.

Aissaa v. Asse, Ja! det er v. var nok saa.

assukiak, 1) Jeg veed ikke; kan vel være. 2) det er meget. 3) vist nok.

assukiarle v. loneet, Ja gansske vist; derom er ej at tvivle; deri har du ret; det var sandt.

assukiaràu, *tr.* 1) veed ei deraf at sige. 2) bryder sig ej derom; bekymrer sig ej derfor; tænker ej derpaa; endser ikke.

aissume, 1) det var Sagen; det var og min Mening; ret saa. 2) lad saa være. 3) der har man det; nu kom det herud. 4) det er gammel Vane; tænkte jeg det ikke nok.

aissule v. assule, jeg veed ikke hvorfor; for plaisir; for ingen Ting. 2) for intet; omsonst.

assulëinak v. narmik, blot for Spøg; til Tidsfordriv.

assulëinarpok, *intr.* 1) spøger kun; mener intet dermed. 2) gjør kun for plaisir el. uden Hensigt el. omsonst.

Aitſa, en Faſter.

Aitſárpok, *intr.* gaber; gisper; ſperrer ſin Mund op.

aitſângavok, *intr.* 1) er gabende; er i med at gabe. 2) gaber; ſtaaer aaben fra hinanden; ſlutter ikke. (for Ex. en Dør; en Sammenfældning)

aitſártipok, *tr.* kommer en til at gabe. 2) vriſter Munden op paa.

aitſárſimavok, *intr.* er ſpaltet; el. revnet; er ſprukken; har aabnet ſig. 2) er opreven el. opkradſet. f. Ex. Ikkit aitſárſimarſut, oprevne el. aabne Saar.

Aitſeit, 1) nu førſt; da førſt. 2) Ej nu! det var og noget. 3) der kom det ret til gavns; nu begynder det for Alvor.

Aitſerpok, ſee under Attek.

Aitſikpok, ſ. under Atte.

Ajuak, en Byld; en Jernbyld (en toppet Hævelſe, ſom viſer Tegn til Udbrud.)

ajuárpok, *intr.* har Bylder.

ajuártok, ſom har Bylder; fuld af Bylder.

ajûrſak, en liden Jernbyld; en Finne.

ajuâurſak, en Albue-Skjæl; (Patella.)

Ajukà! det kunde man vel ventet el. ſpaaet ſig; nu kommer han igjen; det er ſædvanligt el. efter gammel Vane! (et ſpodſk Ord.)

Ajukpok, *intr.* lider Nød; er forſulten.

ajuktok, nødlidende; forſulten.

Ajuna, ſee under Aik.

Ajungilak, ſee Ajorpok.

Ajúpok, *tr.*)
ajúrſiok, *intr.*) forlænger et Huus- eller Brixe-Rum.

Ajut, ſee Agut.

Ajækpok, ſee Ajekpok.

Ajængipok, *t. intr.* bliver mismodig; bliver nedſlagen.

ajængitok, mismodig; nedſlagen.

ajængigâu, *tr.* bliver mismodig over en el. noget.

ajængigoſukpok, *intr.* er tilbøjelig til Nedſlagenhed; taber ſnart Modet.

Ak, ſee Aak og Aik.

Aka, Farbroder.

Akkago, i Morgen.

akkagoago, i Overmorgen; om 2de Dage.

akkagópok, *intr.* 1) ſiger: i Morgen. 2) ſætter op

til

til Morgendag. 3) vil reise i Morgen.
akkagótarpok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* vil have el. giøre det næste Dag.
akkagómet, Dagen efter.
akkagomisàk, overbleven el. opsat til i Morgen.
akkagóteksak, det som hører til næste Dag; den dag i Morgen.
Akajárok, Maven (hvor Føden samler sig.) Mave-Kallun. 2) Kraasen (i en Fugl.) 3) en Sælmave fyldt med Spæk.
akajárkiok, *intr.* tilgjør el. tilbereder en Spækmave.
Akak! v. åkakak, *interj. admir.* Ach! det var meget! Ey!
Akalloak, *c. s.* akalloa, hendes yngre Broder.
Akárpok, *tr.* kiæler for Børn; smaasnakker el. smaasynger for dem; leger med dem.
akárau, *tr.* fordrager; lider; omgaaes en vel; begegner ham kjærlig. Tersakále akárissegæt, jo! jo! skulde de begegne ham vel ei. han begaae sig hos dem; det er ikke at tænke paa. 2) i *negat.* akáringilàk, skjøtter en ikke; kan ej fordrage ham; begegner ham slet; opfører sig barsk og ukjærlig mod ham. Iglokatéjsa akáringilæt, han kan ej begaae sig hos sine Huusfolk.
Akkarpok, *intr.* 1) stiger ned; gaaer ned; fahrer ned ad. 2) dykker under; gaaer under Vandet (Søedyr el. Mennesker; men bruges ej om Fugle.)
akkartipok, *tr.* 1) tager ned; lader noget gaae ned; Tingerdlàut akkartidlugo! stryg Seilet! 2) faaet til at dykke; sætter under Vandet.
akkarbigàu, *tr.* 1) gaaer ned paa. 2) stiger ned til; fahrer ned over.
akkàumavok, *intr.* 1) er under Vandet; er i med at dykke. 2) holder sin Aande.
akkaumatôk, 1) en stærk Dykker. 2) den som længe kan holde sin Aande.
akkaumatokàu, *intr.* 1) er en stærk Dykker; kan længe blive under Vandet. 2) kan længe holde sin Aande.
akkarsarnek, en Kastvind fra Fieldene.
Akke, 1) Betaling. 2) Svar. 3) det som er tvert

tvært over for noget; hiin Side; den anden Side. 4) For-Brix; Bænk under Vindvet i et Grønlandsk Huus.
akkiane, paa hiin Side; tvert over for.
akkimut, til hiin Side; til den anden Side.
akkimôrpok, *tr.* springer over med Fødderne sammen, saa at man kommer til den anden Side. 2) Overtreffer; overgaaer.
akkimukârpok,)
akkimipok, *t f.*) *intr.* springer tilbage; slaaer tilbage.
akkimêpok, *t. intr.* sidder paa Forbrixen; ligger under Vindvet.
akkimiovok, *intr.* har sit Opholdssted paa Forbrixen.
akkimiursokarpok, *intr.* der ere Fremmede. (især Europæer, fordi de maae ligge under Vindvet, naar de blive Natten over hos Grønlænderne.)
akkigâu, *tr.* 1) Har til Betaling. 2) Bruger til Svar. 3) Faaer el. tager i Betaling.
akkiksak, 1) Noget at betale med. 2) Noget til Svar.
akkiksâut, Forraad til Betaling; Skat; Liggendesæe.
akkiovok, *intr.* er til Betaling.
akkekarpok, *intr.* er el. bliver betalt. 2) i *neg.* akkekangilak, er ej betalt.
akkekartok, betalt.
akkekangitsok, ubetalt.
akkissôk, 1) Dyr; kostbar. 2) Dyrekiøbt.
akkissôvok, *intr.* 1) Er dyr; koster meget. 2) Er dyrekiøbt.
akkeepok, *t f. intr.* er ikke fortjent; er uforskyldt. (noget, som er oppebaaren for intet el. for ringe Tieneste.)
akkeetsok, ufortjent; uforskyldt (Gode.)
akkeenak, ufortjent Løn; uforskyldt Gave; Naadegave.
akkeenarpok, 1) *intr.* har ikke fortjent noget got; har ingen Fortjenester; 2) *tr.* Faaer noget uforskyldt el. af blot Naade.
akkeenartipok, *t. tr.*)
akkeenartitsiok, *intr.*) giver en noget uforskyldt el. af blot Naade.
akkeetsorpok, *intr.* er skyldig; er gjeldbunden. 2) *tr.* skylder det.
akkeetsugak, Skyld; Gjeld.

akkeetsortok v. sorte, en Skyldner.
akkeetsortigàu, *tr.* har tilgode hos.
akkeetsorbigàu, *tr.* skylder til.
akkeetsorsiok, *intr.* kræver Skyld; fordrer Gjeld; æsker Betaling.
akkeetsorterpok, *tr.*)
akkeetsorteriok, *intr.*) er dyr med sine Vahre; holder i høj Priis.
akkeetsortigak, det som holdes dyrt.
akkerkópok, *tr.* Fahrer langs med den anden Side.
akkilliorpok, *intr.* gjør Bænk under Vindvet.
akkiok, *intr.* 1) Betaler. 2) Svarer. 3) Gjengjelder; hevner sig; slaaer igjen; giver lige for lige.
akkiniarpok, *tr.* søger at gjengielde; hevner. 2) *intr.* er hevngjerrig.
akkiniartok v. niaromatôk, hevngjerrig.
akkiniartuksak, en Hevner.
akkiniarbigàu, *tr.* søger at gjengjelde el. vederlægge en. 2) Vil hevne sig paa ham.
akkiniutigàu, *tr.* 1) Gjengielder det. 2) Hevner det.
akkinnépok, *tr.*)
akkinnersiok, *intr.*) vederlægger; gjengjelder en; (belønner ham el. hevner det paa ham.)
akkinnerlut, Gjengjeld (Belønning el. Hevn.)
akkinnersidluarpok, *intr.* gjengjelder rettelig; er retfærdig.
akkinnersidluarsúsek, Retfærdighed.
akkiorpok, 1) *tr.* mundhugges med; bruger Mund paa; svarer igjen el. ilde. 2) *intr.* *dual.* akkiorpuk, de mundhugges.
akkiortuk, 2de som mundhugges.
akkiortarpok, *tr.*)
akkiortáïok, *intr.*) svarer stærkt igjen; fattes ikke paa Svar.
akkirsut, Svar paa et Spørgsmaal.
akkirsutigàu, *tr.* 1) har el. bruger til Svar. 2) Er Svar derpaa.
akkillerpok, *s. tr.* betaler (saavel Tingen man kiøber som Personen man kjøber af, f. Ex. Saviksiara akkillerpara, jeg betalede den Kniv, jeg kiøbde. Saving mik akkillerpara, jeg betalede ham med en Kniv.)
akkilléïok, *intr.* det samme. 2) Betaler sin Gjeld.
akkilligak, betalt; det af betalte.

akkilligekſak, det ſom ſkal betales; Borg.
akkilligekſakarpok, *intr.* har paa Borg.
akkilligekſakartipok, *tr.* borger en noget; crediterer.
akkilligekſarſiok, *intr.* Borger; tager el. faaer paa Borg.
akkilligekſaut, Skyld; Gjeld.
akkillerſipok, *tr.* betaler for en anden.
akkilliupok, 1) *tr.* det ſamme. 2) *intr.* og *tr.* Giver i Betaling; bringer til Betaling.
akkilliut, Betaling; det man giver i Betaling.
akkilliutigàu, *tr.* giver det i Betaling; betaler dermed.
akkillukpok, v. luktorpok; *tr.* betaler ilde; er en ſlet Betaler.
akkilluktok, en ſlet Betaler.
akkillorikpok, *ſ. intr.* er mundkaad; giver en ſkiden Mund.
akkillorikſok, mundkaad.
akkiſſoak, Gjenlyd; Gjenſkrald; Echo.
akkiſſoarpok, *intr.* giver Gjenlyd; giver Echo; ſvarer igjen (et Sted.)
Akèikſek, en Rype. (Tetrao Lagopus.)
akèikſerpok, *intr.* faaer en Rype.
akeikſelliarpok, *intr.* er paa Rypejagt.
akeikſelliak v. liniak, en Rypejæger.
Akkerak, en Modſtander; Vederpart; Fiende.
akkeraràu, *tr.* har til Modſtander el. Fiende; har imod ſig el. kjender ſom Uven.
akkerarcekpuk; *ſ. intr. car. ſing.* ere hinandens Vederparter; ſtaae hinanden imod, f. Ex. Mørder og Blodhevner.
akkerartorpok, *tr.* modſtaaer; er imod; ſtrider imod; beſtrider, bekriger.
Akkerok, Knaſt; Knort paa et Træe.
akkerolik, knaſtet; knortet; knudret.
akkerórſoak, en ſtor haard Knaſt; Knude.
akkerortôk, meget knortet; fuld af Knaſter.
Akkerpok, *t. tr.* trykker efter op ad; løfter op.
Akertlok, Blye; Tin, 2) i *pl.* akertlut, Hagl (at ſkyde med.)
akertlungoak, et Hagl.
akertlórioak, en Rende-Kugle.

akertlulliorpok, *intr.* arbeider i el. støber Blye el. Tin; støber Hagl el. Kugler.
akertlulliorbik', en Hagl-Form; en Kugle-Form.
Aket, en Handske; Vante. 2) i *dual.* aketik, a) et par Vanter. b) Det forte paa Krykkiens Vinger.
akésiok, *intr.* syer Handsker.
Akkiarpok, *tr. car. sing.* Bærer noget imellem sig.
akkiartok, en Laſtdrager (af dette Slags.)
akkiægak, en Laſt, som 2de bære imellem sig.
akkiarbik,)
akkiut,) en Bør; Bære-Bør; Ligbør.
Akkillerpok, s. under Akke.
Akkilluvikpok, *tr.* Fortømrer; bringer en Kajaks Træværk istand; bygger den om.
Akkimípok,) see under
Akkiok,) Akke.
Akípok, *ts. intr.* 1) er blød; er veeg. 2) Er skjør; gaaer let i stykker. 3) Er raaden; er forfulet.
akítsok, 1) det bløde. 2) Vandet. *A.*
akilliok, *tr.* bløgjør; veeggjør; skjørner; gjør skjør.
akillitserpok, *s. tr.* lægger Skind i Væde (i Urin) for at løsne Haarene.
akit, en Hovedpude.
akisigău, har til Hovedpude; lægger Hovedet derpaa.
akiserpok, *s.* 1) *intr.* lægger Hovedpuden tilrette. 2) *tr.* — for en anden.
akisiorpok, 1) *intr.* tillaver Hovedpuden. 2) *tr.* — for en anden.
Akkipok, *ts. tr.*)
akkitsiok, *intr.*) overgaaer; overtræffer; (andre el. sig selv.)
Akkissoak, see under Akke.
Akkisívpok, *t. tr.* bestraaler; beskinner; skinner paa.
akkisivsimavok, bestraales; beskinnes.
akkisívnek v. sivsimanek, Bestraalelse; Beskinnelse; Gjenskin.
Akkisugupok, *t.* v. sugutilerpok, *s.* bryder frem; brækker (Solen Skyerne.) kommer til Syne; (et Skib, som før var skjult i Taagen, men nu bliver synlig.)
Akit, see under Akipok.

Akkkvserpok, *s. tr.* syer Strikssøm op og ned; stopper; syer dobbelt Søm.
akkivsernek, Strikssøm; Stopning; dobbelt Søm.
akkivsigak, stoppet.

Akligak, en Kaste-Piil med en liden Blære paa Siden (som bruges paa Sælhunde-Jagt, naar flere forfølge en Sælhund.)
akligárpok, 1) *intr.* Kaster med en saadan Piil. 2) *tr.* Slaaer den fast i noget; skyder et Dyr dermed.
akligártak, et Søedyr, som er fældet med en saadan Piil.
akligariarpok, *intr.* udskyder sin Kastepiil; kommer paa Skud med den.

Aklunâk, en Rem.
aklunârpok, *tr.* binder fast.
aklunâriarpok, *intr.* svinger sig paa Liine; gynger.
aklunâriakattarpok, *intr.* gynger frem og tilbage; svinger sig stærkt paa Liine el. i Sælskab med flere.
aklunāursak, Tov; Liine; Snor; Sejlgarn; Hampegarn; i *plur.* aklunāursæt, 1) Takkelagie; Tovværg. 2) Hamp; Hør; Blaar; Værg.

Akko, 1) Bagstavnen; Bag-Enden i en Konebaad og anden Baad ell. Skib (kun ikke i en Kajak.) 2) Elvemunding.
akkoanépok, *intr.* sidder el. er bag i Baaden.
akkópok, *t.* 1) *intr.* sidder el. staaer ved Roret; styrer. 2) *tr.* styrer Fartøjet.
akkótok, den som styrer; en Styrmand.
akkòut, et Roer; en Styre-Aare.
ækkût, Vej; Gjennemfahrt (meest til Vands.)
akkutiksak, 1) Det samme, før den bruges. 2) Middel el. Lejlighed at komme nogensteds. akkutiksakangilak, der er ingen Lejlighed for ham at komme bort.
akkutigâu, *tr.* rejser igjennem; tager sin Vej der frem; gaaer derover el. fahrer langs dermed.
akkosárpok, *tr.* afhenter; fahrer til et Sted for at tage en Ting med sig; henter paa Vejen; indtager undervejs.
akkosinek, Vej; Stie; Landevej; Bane.

Akkoëràu, *tr.* Lader skee; tillader ham el. det; samtykker.

akkoërkot, Tilladelse; Samtykke; Understøtning; Medhold.

akkoërkotigàu, *tr.* Understøttes af; finder Medhold hos.

Akok, Svanz el. Flib paa en grønlandsk Peltz (bruges helst i *plur. cum suffixo.* akoee, men et stykke Skind dertil heder akuksak.) 2) Hoftebenet; Laarbeenet paa en Sælhund (helst *cum suf.* akoa.)

akolik, Besvanzet; en som har Flib paa sin Peltz.

akoak, Underlivet (neden for Navlen.)

akoaminek, et Stykke af Underlivet paa en Sælhund.

akoïlisak, 1) en Halv-Peltz (som Kajak-Roerne bruge.) *N.* 2) En heel Vand-Peltz. *S.*

akoïlitsiok, 1) *intr.* syer en saadan Peltz. 2) *tr.* — til en anden.

akoïlisâursak, en liden slimig Søe-Orm, der findes paa Tarre-Bladene og ligner en Flaske. (*Lucernaria auricula.*)

akoïpok, *t.*)

akongavok,) *intr.* 1) sidder paa Hu; sidder med bøjede Knæe og skjuler sine Hæle (for Ex. naar en gjør sit Behov.) 2) Sidder paa Bugen (en Fugl.) 3) Ligger ned paa Bugen med Benene under sig (et firføddet Dyr.)

akoïmiok, *intr.* knæler; bøjer Knæe.

akoïmivigàu, *tr.* bøjer Knæe for.

akópiok, *intr.* sidder paa Bagen (et firføddet Dyr) støttende sig paa Forbenene.)

Akkonárpok, 1) *intr.* faaer Skade; kommer til Skade; støder el. slaaer sig. 2) *tr.* Gjør Skade; beskadiger.

akkonáïok, *intr.* det samme i sidste B.mærkelse.

akkonárnek, Skade, Bræk; Stød el. Slag (man har faaet.)

Akkópok, see under Akko

Akkórnot, see under Akkupok.

Akòytsuk, en mørk Skye el. tyk Banke i Vesten (som Grønlænderne meget rette sig efter, i Henseende til Veirliget.)

akòytsukarpok, *intr.* der er Skye el. Banke i Vesten.

Akpa, en Alke; den spidsnebbede Alke (Alca Pica.) 2) Et Alkeskind.

akpăk

akpãk, en Alke-Unge.
akpalliârſuk v. akpârak, en mindre Søefugl kaldet Søekonge; Perdrikker; Boefiær. (Alca Alle.)
akpârnak v. akpartluk, en Klub-Alke. (Alca Torda.)
akpârſuk,)
akpalik v. partlek,) ſaa kaldes 2de andre Alke-Arter.
akpàut, Forraad af Alker.
akpalliorpok, *intr.* koger Alker.
akparpok, *intr.* faaer en Alke.
akpartak, en fanget Alke.
Akpaïok, *intr.* drages med Døden; miſter Aanden ved Beſvimelſe el. Død; beſvimer el. er nær ved at beſvime.
Akpakpok, *intr.* ſøger Dybet; ſikker; ſynker; forſætter ſig. (en Huusvæg; Fiſkeſnøre; Korn i en Tønde ꝛc.) 2) *tr.* kommer det til at ſikke; lader gaae længere ned; hænger en Ting lavere.
akpámitſiarpok, *tr.* hænger lidt lavere; kommer en ſmule til at ſikke.
Akpápok, *intr.* 1) løber (et Menneſke.) 2) *tr.* a) løber paa. b) løber efter (for at hente.)

akpalliúpuk, *intr.*)
akpanekoſàupuk, *intr.*) *cax. ſing.* løber om kaps; Veddeløber.
akpalliútuk v. panekoſàutuk, 2de ſom løbe om kaps; Veddeløbere.
akpalliutarbik,)
akpatarbik,) en Løbebane.
akpallarárpok, *intr.* løber (en Fugl.)
Akpárpok, *tr.* giver tilkjende; lader vide (at det er Reiſetid;) ſiger til efter Løfte.
Akpípok, *t.* 1) *intr.* begynder at ſynge. 2) *tr.* Begynder Sangen el. en Viſe.
akpikimiok, *intr.* begynder paa nye at ſynge.
akpitak v. tekſak, noget at ſynge el. iſtemme.
akpiſallõupok, *tr.*)
akpiſallõurſiok, *intr.*) overſkielder; ſkiender paa en; taler ham haardt til; ſiger ſin rene Mening om ham.
Akſak, en liden Baad. *A.*
Akſiok, ſee under Aktak.
Akſùt, *adv.* ſtærkt; dygtigt; brav; faſt; meget; haardt.
akſórſoak,)
akſungâk v. gâmik,) meget ſtærkt el. faſt; heftigen ſtorligen.

akſungârſoak, overmaade ſtærkt ꝛc.
akſuttòk! mere! ſtærkere! lyſtig! bedre til!
akſorôrpok, *intr.* bruger ſine Kræfter; griber ſig ſtærk an; anvender megen Flid; anſtrænger ſig ret alvorlig.
akſorôrtuk, Tvende, ſom brydes af alle Kræfter el. trækkes Krog med Fingre el. drages i Armene; Tvende ſom løfte el. bære af alle Kræfter ſammen.
akſoroutigàu, anſtrænger ſine Kræfter til; griber ſig alvorlig an for; ſtrides ſtærk med.
Akſæt, *car. ſing.* Aſke.
akſâurſæt, *car. ſing.* noget, ſom ligner Aſke; Meel.
Aktak, i *pl.* aktæt, Dynge af Fejeſkarn; Møding; Skarnhob.
akſiok, *intr.* kaſter til Møding.
akterpok, *tr.*)
akteriok, *intr.*) gaaer ud med Skarn; bringer til Møding.
aktigak, udkaſtet Fejeſkarn.
Akterpok, ſee under Aktak.
Aktigau, ſee under Ange.
Aktorpok, *tr.*)
aktoïok, *intr.*) rører ved; griber an; tager paa.
Akkúdlek, ſee under Akkupok.
Akkullagluït, et ſlags Blomſter med ſmaa tætte Blade, ſom en Qvaſt.
Akkulliak,)
akkunekpok,) ſee under Akkupok.
Akunìt! *verb. def.* ſkynd dig! vær ſnar! geſvindt! hurtig! i *plur.* akunitſe! ſkynder eder!
akunérſoak, ſær længe.
akuníkek v. níkiak, det gaaer ſær langſomt til; o! hvorlænge varer det dog! f. Ex. Akunikiak merſorpok, hun overiler ſig ikke med at ſye.
akunigilerpok, *ſ. tr.* Tiden er ham for knap; det er for ſilde for ham.
akunerſarpok, *tr.* ſkynder ſig med; vil ſnart gjøre det; iler med at faae fra Haanden.
akunerſorpok, *tr.* ſkynder paa en.
Akkupok, *tr.* blander; mænger.
akkunekpok, 1) *tr.* det ſamme. 2) *intr.* a) Er blandet; er mænget. b) Er middelmaadig.
akkukſak, noget at blande imellem.
akkunektok, middelmaadig.

ak-

akkunelik,) blandet, mæn-
akkusimak,) get.
akkunéksimavok,)
akkúsimavok,) *intr.* er beblandet; er mænget sammen.
akkunek, Midte; Mellemdeel. Bruges meest allene med *suff.* og *appos.* til at udtrykke *Præpositionen* Imellem; Iblant; saasom: akkørnænne, imellem el. iblant dem; akkunévtine, imellem os; akkunévsine, iblant eder.
akkuneksiok, *intr.* er midtvejs; er i Middelpunkten; er kommen Halvvejen; (f. Ex. Vandet i at stige el. falde.) er paa sine Mærker; er paa det Højeste (Solen i at stige.)
akkúdlek, midterste; mellemste.
akkudlíovok, *intr.* er den midterste; er mellemst.
akkúllekipok, *tf. intr.* 1) er nær sammen; er kort imellem; har smal Aabning el. kort Mellemrum. 2) Skeer strax paa hinanden, efter kort Mellemtid; er kort Tid imellem.
akkullekitsok, 1) nær sammen; kort imellem; det som har smal Aabning &c. 2) Det som skeer strax paa hinanden &c.
akkullekitsorpok, *intr.* lader kort Tid imellem; gjør idelig.
akkullektarpok, *tr.* blander imellem; formænger; forblander.
akkullak, mellem Benene.
akkullangerpok, *f.intr.* gjør jevnlig el. ofte; skeer ikke sielden.
akkulliak, det nedtrykte Sted paa Næsebenet, som er mellem Øjnene og uden Haar; Øjnenes Mellemrum.
akkúlliakitsok, 1) den som har kort imellem Øjnene. 2) En liden Fisk af Tangsprel-Slægten. *Blennius punctatus.* 3) En Fisk af Ulke-Slægten. *Cottus scorpioides.* 4) En Fisk, som falder Syd paa Grønland, og synes at være Kulmunden. *Gadus Merluccius.*
akkutôk v. kutursôk, viit imellem; med langt Mellemrum; det som har stor Aabning. 2) langstrøgs. akkutursômik eputit! roe langsom el. tag lange Strøg!
akkutôvok v. kutursôvok, *intr.* er viit imellem; er langt fra hinanden; har stor Aabning el. Mellemrum.
akkórnot, mellemkommende

de Hinder; Forhindring; Forfald (Menneske el. Ting.)

akkornotâvok, *intr.* kommer i Vejen; er til Forhindring; gjør Forfald; forvolder at noget ej skeer.

akkornotigâu, *tr.* har det til Hinder; forhindres derved.

akkornokoserpok, *s. intr.* forhindres; faaer Forfald.

Allà! Fy! skam dig!

allàuna—æ! skam dig dog!

Allak, et Fuglebryst; (Kiødet derpaa.) Akèiksim alia, et Rypebryst.

Allakarpok, see Allækarpok.

Allangok, see under Allarpok.

Allapárngarpok, *intr.* 1) er uvidende om alle Ting; faaer ingen Ting at vide. 2) bryder sig ej om hvad der gaaer for sig; bekymrer sig om ingen Ting; er sorgesløs.

allaparngëipok, *ts. intr.* 1) er næseviis; er Allesteds fremme; seer Alting efter. 2) Veed alt Nyt; faaer Alting at vide.

allaparngârsorpok, *tr.* 1) er nysgjerig efter. 2) Passer paa; seer efter; har Øje med; omgaaes varlig.

A'larpok, *intr.* er klar Luft.

álarnek, klart Vejr; klar Himmel.

álalerpok, *s. intr.* klarer op; bliver klart Vejr.

Allárpok, *tr.* 1) vender sig fra; seer fra. allárdlugit attuarpok, læser uden ad. 2) Vender Ryggen (af Foragt.) 3) Lader staae i Roe el. være med Fred; befatter sig ej med.

allángok v. længok *c. s.* allángoa, fravendte Side; Skygge-Siden, den Side, som er i Skjul for Solen.

Allatàk, flinkt; brav; skjønt; herligt.

allatâvok, *intr.* er flink el. ret brav; er got; er skjøn el. herlig.

allatâursok, flink; brav; god; skjøn; herlig.

Allek i *pl.* ardlit, 1) en Hvalfiskeliine. 2) En Robbe-Rem (som bruges ved Sælhunde-Fangsten med Harpuun-Piil, og forener Harpunen med Blæren.)

allik-

allikſak, et Stykke Rem tjenlig dertil.

ardlærſerpok, *ſ. intr.* miſter ſin Robberem.

Allekàk *c. ſ.* allekà, (hans) ældſte Syſter.

Allerſe, en Hoſe, en Strømpe, i *dual.* allerſik, et Par Strømper.

allerſiok, 1) *intr.* ſyer Strømper. 2) *tr.* — til andre.

Allerterpok, *t. tr.* viſker; aftørrer; afſtryger. 2) Beſtryger; ſmører; ſalver.

allerterrùt, 1) noget at aftørre med, ſom: Viſk; Karklud; Haandklæde; Serviet. 2) Noget at ſmøre med; Smørelſe; Balſom; Camphor-Spiritus.

Aligòk, Berg-Cryſtal.

aligortôk, et Sted, ſom er rigt paa Berg-Cryſtal.

aligûrſak, Cryſtal-Glas.

Allikàrpok, *intr.* bliver Opholds-Vejr; Vejret har lagt ſig.

allikámiok, *intr.* det bliver bedre med Vejret; det lægger ſig.

Allikkæk, et par Strømper el. Hoſer. S.

Allikpok, *t.* 1) *intr.* rives i ſtykker el. Hul paa; ſønderrives; gaaer i tu. 2) *tr.* river i ſtykker el. Hul paa; ſønderriver (Klædemon.)

alliktorpok, *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

alliktugak, ſønderreven.

Allingnarpok, *intr.* er fyldig; er ved got Huld; er vel ved Magt; ſeer vel ud.

allingnartok, fyldig; ved got Huld; ſom ſeer vel ud.

Alliok, *t.* 1) *intr.* gaaer bort, gaaer af Lys el. fra Vindvet. alliſitſe! gaaer dog af Lys! 2) *tr.* a) gaaer fra Noget. b) er langt fra; er borte fra.

alliſimavok, *intr.* er kommen langt bort; har ſtillet ſig el. ſtaaer langt fra.

allilerniatârpok, *intr.* kommer alt længer og længer af Sigte.

alliſſærpok, *tr.* holder ſig ikke langt fra; gaaer ej bort fra; ſkilles ej fra.

alliſipok, *t. tr.* holder en borte; fraholder.

Alliortorpok, *intr.* ſeer Spøgelſer el. Aander.

alliortugak, et Spøgelſe.

Alliægàu, *tr.* fryder sig i; finder sin Glæde i; kan ej afsee el. være foruden. alliægâgit, du er mig uundværlig.
alliænarpok v. nakpok,)
alliænakàu,) *intr.* er bedrøvelig; er sørgelig; fører Sorg med sig.
alliænartok, bedrøvelig; sørgelig.
alliænàk, 1) Sorg; bedrøveligt; 2) helst som *interj.* a) det var bedrøveligt! Skade! b) desværre! som er at beklage!
alliænĕipok, *tf.* er behagelig el. angenem; er glædelig el. frydefuld.
alliænĕitsok, behagelig; angenem; glædelig; frydefuld.
allieisukpok, *intr.* er bedrøvet; sørger; er sorggiven.
allieisuktok, bedrøvet; sorggiven.
allieisungnek, Sorg; Bedrøvelse; Sørgen.
allieisúsek, Sorg; Sorggivenhed; sørgelige Forfatning.
allieisut, Sorg; Bedrøvelse; det man sørger over.
allieisutigàu, *tr.* bedrøves el. sørger over.
allieisuktipok, *t. tr.*)
allieisárpok, *tr.*) bedrøver; mistrøster; foraarsager Sorg.
allieitsekpok, *intr.* bedrøves; bliver bedrøvet.
allieitseksimavok, *intr.* er sat i Bedrøvelse.
allieitseksimarsok, bedrøvet; sørgende.
Allo, en Solle. a) Fod-Solle. b) Skoe-Solle.
alloárpok, 1) *intr.* a) er bleven hudløs under Fødderne. b) har Hul paa Sollerne; har forrevne el. forslidte Skoe-Soller. 2) *tr.* Har forslidt dem.
allurserpok, *f. tr.* sætter Soller i; forsoller.
alliorpok, *tr.* flikker Soller.
alliut, en stor krum Skoemager-Syenaal (beqvem til at flikke Soller med.)
Allukpok,) *tr.* slikker;
alluktorpok,) laber.
alluksarpok, *tr.*) besl.
alluksáïok, *intr.*) beslikker.
alluksâut, en Skee.
allupæk, *dual.* 2de som slikkes meget; Mand og Kone.
allupárpuk, *car. sing.* de 2de (af hvert Kiøn) spadsere el. reise med hinanden; Mand og Kone ere bestandig hos hinanden.
alluksorpok, *intr.* fahrer ilde; faaer Omslag.
alluksunk, Omslag; et utidig Foster.

Allækarpok v. lakarpok, 1) *intr.* a) kiger frem af Skjul. b) kommer frem (Solen.) 2) *tr.* Gaaer frem for at see efter; kiger frem efter (en Ting som er i Skjul bag noget.)

Ama, mere; igjen; atter; videre.

ámalo, 1) Endnu mere; eengang endnu. 2) Fremdeles; dernæst; derefter; derpaa.

ámalo-asit, frisk op! see dog nok engang!

Amãk, et slags lange smale og seje Rødder, som voxe i Sandbanker.

Amámak, Patte; Die.

amámakpok,) amámangursarpok,) *intr.* patter; dier.

Amárok, et rivende Dyr, som siges at opholde sig høit oppe i Inderlandet. (uden Tvivl *Ursus Luscus.*)

Amârpok, *tr.* bærer Børn paa Ryggen; (Qvindfolk i visse rummelige Peltse.)

amârtok, en Qvinde, som har Børn paa Ryggen.

amâut, en paa Ryggen rummelig Qvindepeltz at bære Børn udi.

amâutilik, en Qvinde med saadan Peltz paa.

amâulik, en fuldvoxen Edderfuglehan, som er hvid paa Ryggen. *Anas mollissima, mas.*

amâuliksak, samme før den har faaet sin fulde Skjønhed.

amauligãk, en Sneefuglehan. *Emberiza nivalis, mas.*

Amèk, 1) et Skind (fornemmelig Sælskind.) 2) Hud. 3) Tynd Bark paa Træe; yderste Beklædning af Væxt el. andet.

amiksak, et Konebaads-Skind (særdeles tilberedt til Baade-Betræk.)

améjarpok, *tr.* trækker Skindet af et Dyr. 2) hudstryger; hudfletter; river Huden af et Lem.

amérpok, *s.* 1) *tr.* a) trækker Skind over en Baad; betrækker. b) anstryger med Farve. 2) *intr.* a) er overtrukken el. betrukken. b) er anstrogen.

améïok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

amérnek, Farve.

amérnerpok, *s. tr.* stryger noget an.

amiortok, en Felbereder.

amærpok, 1) *tr.* trækker Skindet af. 2) *intr.* a) Er aftrukken sit Skind; b) er bleven Hudløs.

anártarbik, et Lillehuus; et Privet.
anarnakàu, *intr.* det purgerer el. driver.
anarnartok, purgerende, drivende Middel; Laxativ.
anárnak, et slags Hvalfiske, hvis Kjød og Spæk er meget purgerende. (*Monodon Spurius.*)
anárne, Skidlugt.
anárnipok, *ts. intr.* lugter af Skit.
anárnitsok, det som har Skidlugt ved sig.
anariak, en Skarnflue; Privetflue (*Musca stercoraria, scybalaria & cloacaris.*)
anârak, en Sisserønnike. (*Fringilla Linaria.*)
anàulavok, *intr.* har tyndt Liv el. Diarhee; maae ofte til Stoels.
Annaket, siden; i Aften engang. *S.*
Anának, Moder.
ananasiak, Plejemoder.
ananagàu, *tr.* har til Moder.
Anârak, see under Anàk.
Annárdlok, blaa haard Iis.
Anariak,)
Anarpok,) see under Anàk.
Annaupok, see under Annekpok.
Annãuvok,) *tr.* 1) slaaer
annãulerpok, *f.*) el. prygler en med noget, man har i Haanden (Træe eller sligt.) 2) Banker Iisen af en Baad. 3) Støder paa el. treffer i Faldet; falder om paa en el. noget (en Ting, som var opreist, men faldt ned.) 4) belægger (den grønlandske Huusbjelke) med Tvertræer til Tag.
annãulerut, 1) en Prygl. 2) Noget at banke af med. 3) Noget at belægge med til Tag.
annaulerutigàu, *tr.* slaaer el. banker el. belægger dermed.
Anne *t. f.* annà, hendes ældste Broder.
annigàu, *tr.* hun har til ældste Broder.
Annékpok, 1) *intr.* frelses el. er frelst; slipper af Nød. 2) *tr.* frelser; redder; hielper af Nød.
annéngnek, Frelsning; Redning (det at reddes.)
annektípok, *t. intr.* frelses, reddes (ved en anden.) annektiponga omunga, jeg er frelst af ham.
annéktok v. títok, frelst; reddet; hiulpen af Nød.
ànnekbik, Frelsemiddel; Redningsmiddel; Hjelpetime el. Sted.

annek,

annekbigàu, *tr.* frelſes der; reddes derved; erkjender det for ſin Hjelp.
annàupok, *tr.*)
annàurſiok, *intr.*) redder; frelſer; hjelper af Nød; frier af Fare; udfrier; forløſer.
annàurſirſok v. ſirſe, en Frelſer; en Forløſer; en Befrier; en Gjenløſer.
annàurſinek, Frelsning; Forløsning; Redning (det at redde.)
annaurſut,)
annaurſirſut,) Frelſe; Hjelp; Forløsning; Redningsmiddel.
annáïok, *tr.* faaer ikke det Dyr, man har qvæſtet; gaaer glip af det, man var paa Jagt efter; faaer ej hold paa det, man efterſatte; mærker ej mere til. âtak annáïara, Sælhunden undløb mig. annaïæt, han undkom midt imellem dem. kanniok annaïà, han fornam ej ſiden til Ulken, ſom beed paa Krogen.
annáïrſak, undløben; undkommen; det Levende man efterſatte, men ej fik i ſin Magt.

Annerkipok, *tſ. intr.* er tilſpidſet; er ſpids i Enden.
annerkitſok, ſpids; ſpidſig; tilſpidſet; ſpids-endet.
annertôk, but; ſtump; afrundet i Enden.
annertôvok, *intr.* er but el. ſtump; er afrundet i Enden.
annertokot, Underſtøttelſe; det man kan ſtole paa, el. holde ſig til.
annertokotigàu, *tr.* har til Underſtøttelſe; ſtoler paa; trøſter ſig ved; holder ſig til.

A'nnerpok, *ſ.*)
anniarpok,) *intr.* har ont; ømmer ſig; lider Pine.
anneràu, *tr.* har ont af; lider Pine af. Tiglungnerà annerâra, hans Næveſlag ſmerter mig.
annerirſak, tilſtødende Lidelſe; det man føler Smerte af.
annerſipok, *t. tr.* kommer en til at lide; tilføjer ham Smerte.
annerſitleitſiarpok, *tr.* tugter; revſer.
annernàk! 1) piinlig; ſmertelig. 2) *interj.* Ach vee! O Smerte!
annérnarpok, *intr.* det gjør ont; det ſmerter; det foraarſager Pine.
annérnartok, ont; vee; ſmertende; piinlig.
anniarſúſek, Lidelſe; Pine; Smerte; pinefulde Tilſtand.

anniaràu, *tr.* har ont i; lider Pine el. Smerte i; ømmer sig ved.
anniartarbìk, et Pinested.
anniartipok, *t.* 1) *intr.* a) pines. b) gjør sig selv ont. c) lader sig pine. 2) *tr.* piner; gjør en ont; plager.
anniartitsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
anniartitok v. tak, piint; plaget.
anniartitsirsok, en Piner; en Plager; en Bøddel.
Annérpok, aander (næsten ubrugelig.)
annérnek, 1) Aande; Aandedrag; Aandepust. 2) sieldnere: en Aand.
annernilik, som drager Aande; levende.
annernekangilak, *intr.* har ingen Aandedræt; er uden Liv.
annernekangitsok, som ej drager Aande mere; uden Liv.
annerningærpok, *intr.* mister sit Aandedræt; udgiver sin Aand.
annersàk, 1) en Aand. 2) sieldnere: Aande.
annersárpok, *intr.* aander; drager sin Aande; trækker Luft.
annersártorpok, *intr.* drager stærkt sin Aande; tager dybe Aandedrag; trækker stærkt efter Luften.
annersálik, med Aand; be aandet; som har Aan i sig. 2) aandelig.
annérsa! v. salo! v. sale! de var vel! det traf sig ret got! Lykke var det! ti al Lykke!
annersámiok,)
annersârolukpok,) *intr.* suk ker.
annersârolut, Suk.
Annersa,)
Annersàk,) see under Annérpok.
Angà, Morbroder.
angagàu, *tr.* har til Mor broder.
Angak, Pimpesteen.
Anggak *cf.* ángga, hen des Broderbarn.
ánggarau, *tr.* har til Bro derbarn.
Angalavok, *intr.* gaaer el fahrer hid og did; omvan ker fra et Sted til andet.
angalãupok v. lápok *tr.* 1) bærer en Ting om kring fra et Sted til andet gaaer og slæber om med 2) kommer ofte frem med (enten at tale om, elle fremvise.)
Ange, gingit, Storhed
angivok, *intr.* er stor.
angikàu, *intr.* er meget stor
angirsok, stor.
angirsúsek, Størrelse.
angir

angirſórſoak,)
angirlôk,)
angikerſok,) meget ſtor; overmaade ſtor.
angirſômik v. lêmik, ſtorligen.
angegàu, *tr.* 1) anſeer den at være ſtor; agter for ſtort; gjør meget af. 2) den er ham for ſtor. kajnet angegâra, din Kajak er mig for ſtor.
angiſimavok, *intr.* er bleven værre i ſin Sygdom efter Hexemeſternes Cuur.
angivetlâk, for ſtor.
angivetlâkau, er alt for ſtor.
angeke, ſtørre end. (ſee Gram. Cap. III. §. 3. No. 25.)
angekigàu, *tr.* er ſtørre end. (ſee Gram. Cap. XIII. §. 3. No. 74.)
angnek, ſtørſt.
angnérrovok, er ſtørre.
angnerrotipok, *t. tr.* ſkatter den ſtørre; agter det højere.
angnerràu, er ſtørſt.
angnerrurſok, ſtørre.
angnérrurſomik,)
angnermik,) 1) meeſt; ſtørſt. 2) førſt og fornemmelig; iſær; fremfor alt andet.
angnerryviârpok, *intr.* er allerſtørſt.
angnerryvſârtok, allerſtørſt.
angnerryvſârtomik, allermeeſt.

angnârpok, 1) *intr.* er for ſtor. 2) *tr.* gjør for ſtor.
aktigàu, *intr.* og *tr.* er ſaa ſtor ſom; har forholdsmæſſig Størrelſe med. Kannong aktiga? hvor ſtor er den? Tajma aktigàu, ſaa ſtor er den. Tauna aktigà, er ſaa ſtor ſom den.
aktigirſok, Forholdsmæſſig ſtor mod noget; af Størrelſe med. kannong aktigirſok? hvor ſtor? Taima aktigirſok, ſaa ſtor. Omatut aktigirſok, af Størrelſe med den.
aktígirſomik v. tíkſomik, *Adverb.* af ſamme Bemærkelſe.
aktigeek, *car. ſing.* ligeſtore.
agtigeekpuk,)
aktikatigeekpuk,) *ſ. intr. car. ſing.* ere lige ſtore.

Angekkok, en Hexemeſter; en Spaamand (en klog Mand blant Grønlænderne, til hvilken de altid ſøge om Raad, ſom til et Orakel.)
angekkoarpok, *tr.*)
angekkoarnikpok, *intr.*) hexer paa en; mumler over ham el. bruger andre Hexekunſter (for at helbrede dem; eller virke til deres Lykke; eller ſpaae, om de fraværende ſkal komme Hjem ꝛc.)

angekkoartipok, *t. intr.* læder sig behexe; søger Raad hos Hexemestere.
angekkuksarpok, *intr.* lærer den sorte Kunst v. at blive Hexemester.

Angeluktorpok, *intr.* kommer tomhændet tilbage; faaer intet (naar man har været paa Jagt eller ude om noget.)
angeluktortok, den som kommer tomhændet tilbage; en som intet har faaet af det han søgde.
angeluktorbigàu, *tr.* faaer intet der; fanger intet paa det Sted. Ikérsoak angeluktorbigâra, jeg fik intet paa Breed-bugten.
angeluktõupok, *tr.* faaer intet til en.

Angérdlarpok, *intr.* gaaer Hjem; drager Hiem.
angerdlarsimavok, *intr.* er hjemfahren.
angerdlàupok, *tr.*)
angerdlàursiok, *intr.*) fører el. leder Hjem; hjembringer.
angerdlàursak, hjemført; hjembragt.
angerdlarserpok, *f. intr.* forlanger at komme Hjem; har Hjem-længsel.
angerdlarsilerkàu, *intr.* har stor Længsel efter at komme Hjem.

Angérpok, see under Ap...

A'ngerpok, *t. intr.* bliver sløv el. aflægs; er opslidt; er afnyttet (en Kniv, Fiil &c.)
angertipok, *t. tr.* opslider; sløvgjør; afnytter.

Angigau, see under Angiorpok.

Angik, en Skoeflik.
angikpok, *t.* 1) *intr.* flikker Skoe el. Støvler, lapper deres Soller. 2) *tr.* — til en anden.
angiksok, en Skoeflikker.

Angiórpok, *intr.* og *tr.* 1) dølger; holder hemmelig. 2) tager noget bort en uafvidende; stjæler (især Spisevahrer) æder det en anden tilhører.
angiórtomik, hemmeligen.
angiórnek, Dølgsmaal.
angigàu, *tr.*)
angirsiok, *intr.*) fordølger, fortier; holder hemmelig.
angigirsak, det fortiede, fordulgte; forborgne.
angiúpok, *tr.*)
angiúrsiok, *intr.*) 1) dølger for en; holder hemmelig for ham; lader ham blive uvidende om en Ting. 2) hæler.

angiursak, den noget døl- ges for.
angiursirsok, 1) en Dølger. 2) en Hæler.
angéjarpok, 1) opdager, hvad en anden dølger; gjør aabenbar; bringer for Lyset. 2) blotter en, som holder noget skjult.
angéjægak, opdaget; bragt for Lyset; aabenbaret; blottet.

Angípok, *t.* 1) *intr.* er vaad. 2) *tr.* væder; gjør vaad (Regnen el. Søen, som slaaer ind paa en.)
Angisimavok,)
Angivok,) s. under Ange.

Angmàk, et slags blaa haardSteen, somGrønlænderne fordum have brugt til deres Pile.

Angmáksak, en Lodde; (en liden Fiskeart, som meget ligner en Sild.) *Salmo villosus.*
angmáksakpok, faaer Lodder.
angmaksáut, 1) Forraad af Lodder. 2) en Lodde-Pose (enten fuld af tørre Lodder, eller før den endnu fyldes.) 3) gamle Poser, som før ere brugte dertil.
angmaksáutiksak, en nye Pose dertil.
angmaksiarpok, *intr.* fahrer efter Lodder.
angmaksiak, den som er efter Lodder.
angmaksiorpok, *intr.* koger Lodder.

Angmalórpok, *intr.* er rund; er buglerund (til alle Sider.)
angmalórtok, rund; buglerund; ægrund; kloderund.
angmalorikpok, *s. intr.* er smuk rund; har en ordentlig Runding; er kugelrund.
angmaloriksarpok, *tr.* cirkler af; gjør kugelrund.
angmaloriksáut, en Cirkel; en Passer.
angmaloriksautigàu, *tr.* cirkler af med.

Angmarpok, 1) *intr.* er aaben; aabner sig. 2) *tr.* a) aabner. b) gjør Hul paa. c) stikker en Tønde an.
angmalerpok, *s. intr.* aabnes; bliver aaben.
angmarbik, Aabning; Sted som kan oplukkes.
angmarsimavok, 1) *intr.* a) er aabnet; staaer oplukt. b) har faaet Aabninger el. aabnet sig (Iisen.) 2) *tr.* har aabnet.
angmavok, *intr.* 1) er aaben; staaer aaben. 2) har

har Aabning el. Gjennemfahrt (Jis el. Land.)
angmarſok, 1) aaben. 2) Aabning; Hul.
angmarſomik, aabent.
A'ngmut, ſee under Atte.
Angna, ſee under Abba.
Angoak, ſee under A.
Angoarpok, *intr.* roer ſtaaende med løſe Aarer og Anſigtet vendt mod Forſtavnen; ſkotter (den ſom ſtyrer med Styre-Aaren, el. Mandfolkene med deres Kajak-Aarer, naar de ere paa Hvalfangſt.)
angoartok v. artè, en Roerkarl (paa denne Maade), en Skotter.
angoartôvok, *intr.* er Roerkarl (paa anførte Maade.)
angòut, en Skotte-Aare; en Styre-Aare.
Angojárpok, ſee under Angórpok.
Angórpok, *intr.* trænges paa Naturens Vegne. 2) lader det løbe i Buxerne; gjør under ſig.
angólerpok, *ſ. intr.* begynder at trænges; er ſkidetræng.
angojárpok, *intr.* gjør ſit Behov; ſkider.
angojàutikſak, et ukogt Smageſtykke af Kjedelen.
angojàutorpok, *intr.* ſnap per en Mundbid af Kj delen, medens den ko ger; ſmager Maden.
Angoviak, en Lentze.
angoviarpok, *tr.* lentzer.
Angulárpok, *intr.* tyg ger Fugleſkind; gum ler Fittet af dem.
angulàk, det Skind, ſom Fittet er afgumlet.
angulékſak, noget at gum le paa af Fugleſkind.
angulâvok, er affuet; er fær diggumlet.
Angumerau, ſee under Anguvok.
Anguſaag! *interj. admir* Ih! ach! det var meget
Angut, 1) *intr.* a) en Mandsperſon. b) en Han af Fiirføddede Land dyr. 2) *tr.* Fader.
angutigàu, *tr.* har til Fader
angutikſak v. tingoak, Stif fader.
angutíſiak, Foſterfader; Plejefader.
angúrſoak, 1) en ſtor Mandsperſon. 2) et ſtort Handyr. 3) en Væ der; Buk; Gedebuk.
angutærut, (kun *tranſitive* brugt) afdøde Fader; fra ſkilte Fader.
angutità, (kun *tranſitive* brugt) hendes Mands per

person; det Mandfolk hun er i Telt hos el. i Følge med. Tersa kissiet angutitæt, han er det eeneste Mandfolk, de have med sig.

angutitaràu, *tr.* hun har til Mandfolk hos sig i Telt el. Følge. kikut angutitarissaoavut? hvilke Mandfolk skulle følge os (Fruentimre)?

angutãursak, en Hermaphrodit; Tvetulle.

angutâvok, *intr.* 1) er en Mandsperson; er en Han. 2) er en flink Karl el. frisk Fyr; er mandig.

angutàuserpok, *s. intr.* gjør sig mandig; viser sig myndig; bruger Magt el. Vold.

angutauserbigàu, *tr.* bruger Magt el. Vold mod en; viser sig myndig imod ham.

angutausérlõvok, *intr.* teer sig meget voldsom; bruger stærk Magt.

angutiviak, en Hanfugl.

angusellok, en Hanfisk; en Mjolk-fisk, især en Rognkalde-Han. (*Cyclopterus Lumpus, mas.*)

angúnunek, en Mandsperson, som et Fruentimmer lefler med.

angùnunekarpok, *intr.* lefler el. bedriver Hoer (et Fruentimmer.) lever løsagtig (med Mandfolk); er en Skjøge.

angununekartok, en Leflerske; en løsagtig Qvinde; en Skjøge; hoeragtig.

angununeráu, *tr.* har ham at lefle med: bedriver Hoer med ham.

angununekarnek, Hoererie; (en Qvindes) løsagtige Levnet med Mandfolk.

Anguvok, 1) *intr.* fanger Sælhunde; faaer en Sælhund. 2) *tr.* indhenter (naar en er paa Vejen og man kommer bag efter.)

angursok, den som har fanget Sælhunde; en Fanger.

angursak, den fangede Sælhund.

angursarpok, *intr.* gjør Fangst; fanger brav Sælhunde.

angursorsiok, *intr.* treffer en Fanger paa Søen, som har faaet Sælhunde.

angumeràu, *tr.* 1) naaer; henter ind el. indhaler; treffer ham endnu paa et Sted; kommer ligesaa tilig som han i Fahrt el. Gjerning. 2) opnaaer; erholder; faaer fat paa.

angumerirſak, 1) naaet; indhentet. 2) opnaaet; erholdt.

Angæjokāk og Angæjórngok, ſee under Angæjuk.

Angǽjuk, ældſte Sydſkende af ſamme Kiøn. c. ſ. angǽjua, 1) (hans) ældſte Broder. 2) (hendes) ældſte Syſter.

angæjugàu, tr. 1) han har (ham) til ældſte Broder. 2) hun har (hende) til ældſte Syſter.

angæjuklèk, den ældſte.

angæjuklíovok, er den ældſte.

angæjukliurſúſek, Førſtefødſel.

angæjokāk, en af Forældrene, Fader el. Moder, men bruges næſten allene i dual. og plur. angæjokāik, kāit, Forældre.

angæjokāvok, intr. er faderlig; er godgjørende.

angæjokāurſok, faderlig; godgjørende.

angæjokāunek, Godgjørenhed; faderlig Begegnelſe.

angæjokāurſúſek, Godgjørenhed; Faderlighed; Hjertelag til at gjøre vel.

angæjokārau, tr. 1) har til Forældre. 2) lider vel hos en; nyder got af ham.

angæjokārdlek, i plur. angæjokārdleet, Stamforældre; Forfædre.

angæjokàutſerpok, ſ. intr. gjør vel; er velgjørende.

angæjokàutſerſok, en Velgjører.

angæjokautſernek, Velgjerning.

angæjokautſerbigàu, tr. gjør vel imod en; beviſer ham Velgjerninger.

angæjokærunek, Fader- og Moder-løs Barn; uden Forældre.

angæjórngok, den ældre Svoger el. Svigerſøſter (ſom er gift med ens ældſte Syſter el. Broder.)

angæjorngoràu, tr. har ham til ældre Svoger el. hende til ældre Svigerſkeſter.

Anniarpok, ſee under Annerpok.

Annigovirkſoak, Snee A.

Annike, Mismodighed; Forſagthed; nedſlagen Mod over at ſee ſig forladt.

annikipok, intr. 1) er ej tilſtrækkelig ſtøttet (en Ting); Foden dertil er for liden. 2) har ingen Underſtøttelſe; er i Stikken (et Menneſke.)

annikilliok, intr. lades i Stikken; faaer ingen Underſtøttelſe; gjøres Livet ſuurt.

annikillisipok, *t. tr.* lader mangle Underſtøttelſe; ſætter i Stikken; gjør Livet ſuurt.

Annilârpok, 1) ſkrækkes; beſtyrtes; forfærdes; bliver i en Haſt bange. 2) det værker; primer; bryder i et Lem.

annilârnek, Forſkrækkelſe; Skræk; (det at forfærdes.)

annilârut, Forfærdelſe; ſkrækkende Aarſag; det man bliver ſat i Skræk ved.

annilârutigâu, *tr.* beſtyrtes over; ſkrækkes el. forfærdes ved.

annilârnarpok, er forſkrækkelig.

annilârtipok v. lârſarpok, *tr.* forſkrækker; forfærder; beſtyrter.

Anningat, v. ningaſina, Maanens Navn (der efter den grønlandſke Fabel var en Mandsperſon, ſom forfulgde ſin Syſter Solen.)

anningárpok, *intr.* Maanen ſkinner.

anninganikpok,)
anningat kaumanik-)
pok,) *intr.* er Nye-Maane.

anningat igdlokarpok, Maanen er i førſte Qvarteer.

anningat imikſiok v. imeraktipok, *intr.* er fuld Maane.

anningat igdloærupok, Maanen er i ſidſte Qvarter.

anningãurſak, en Penge.

anningãurſaut, Forraad af Penge; Skat.

Anniok, *intr.* 1) gaaer ud. 2) fahrer ud af en Fiord. 3) ſlipper ud; kommer frem af Moders Liv; fødes.

annípok, *t.* 1) *tr.* a) bærer ud. b) kommer frem med hvad man vilde ſige; ſiger frem; faaer ſagt. 2) *intr.* er udbaaren.

annítak, udbaaren; udkaſtet. 2) udgydet; udſagt.

anniſipok, *tr.* driver ud.

annivik, en Dør; en Udgang; en Udfahrt.

annivigâu, *tr.* gaaer ud til en.

annirſartarbik, en Udgang, hvor man ſtedſe gaaer igjennem.

annærpok, *intr.* er ude; er uden for.

anniláurpok, *intr.* det ryger ud af en Aabning.

anniláurbik, en Skorſteen.

annerdlâk, et nyfødt Barn; en nyfødt Unge.

annerdlâvok, *intr.* er nylig født.

anniserpok, *s. intr.* flytter ud af Huus for at boe i Telt.
anniserbik, Udflyttetid om Foraaret.
annigórpok, *intr.* 1) løber ud; slipper igjennem (Fisk af Garnet;) undkommer; undløber (Dyret sin Jæger.) 2) slaaer ud; bryder ud (Sygdommen fra indvendig til udvendig at vise sig paa Huden ved Frislinger &c.)
annigornek, i *pl.* annigornerit, Frislingartet Udslag; Børnekopper.
annigòupok, *tr.*)
annigòursiok, *intr.*) 1) slipper derigjennem; gjennemgaaer det. 2) undkommer derfra; undløber ham.
annigòutipok, *tr.* hjelper en af Snaren; udfrier.
Anno, 1) Tøjr; Strikke; Lænke (at binde et Dyr med.) 2) i *pl.* annut, Seeletøj (til Hunde el. Heste;) Bidsel.
annuvok, 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder; tøjrer; sætter i Lænke.
annursok, bunden; tøjret.
annórpok, *tr.* spænder for.
annuærpok, 1) *intr.* a) er fraspændt. b) er løst. 2) *tr.* a) spænder fra. b) slipper løs.
annuærsok, 1) fraspænd[t] 2) løst.
Annorâk, en Klædning et Klædebon; en Kjole en Skjorte, især en O[ver]verskjorte. i *plur.* anno[râk]rârsæt, Klæder.
annorâksak, Tøj til Klæder (linnet el. Uldent) Klæde; Lærret.
annorârpok, 1) *intr.* træk[ker] ker Klæder paa sig. 2) *tr.* — paa en anden.
annoréjarpok, 1) *intr.* træk[ker] ker Klæder af sig. 2) *tr.* — af en anden.
annorârikpok, *s. intr.* er vel klædt; har smukke Klæder.
annorâriksok, velklædt.
annorârdlukpok, *intr.* er ilde klædt; har slette Klæder.
annorârdluktok, ildeklædt.
annorâminek, en Klud; en stump Lærred.
annorârsiorpok, *intr.* syer Skjorte; forfærdiger Klæder.
annorârliorpok, *intr.* væver; gjør Tøj.
annorârliortok, en Væver el. Væverske.
annorârliut, en Væv; et Væverredskab.
Annóre, Vind; Blæst.
annorérsoak, stærk Blæst; Storm.

annoráſuak, Hvirvelvind; pludſelig Storm.
annoreſiorpok, *intr.* udſtaaer Blæſt; er ude i haardt Vejr.
annoretengoakangilak, *intr.* er ingen Vind til; er ganſke ſtille.
annordlerpok, *ſ. intr.* blæſer; lufter.
annordlelerpok, *ſ. intr.* begynder at blæſe; blæſer op.
annordlerſórſoangorkàu, *intranſ.* reiſer ſig en meget ſtærk Blæſt; ſtormer; bliver en rygende Storm.
annordliupok, *tr.* Stormen overfalder en.
annorſángoarpok,)
annorſãurſángoarpok,) *intr.* blæſer ſagte; lufter lidet.
annoriſàut, en Fløj.
Annorſuvok og Annorſuktorpok, ſee under Annukpok.

Annukpok, *intr.* ſeer ſuurt; ſuurmuler; er biſter af Gebærder.
annuktok, en Suurmuler; biſter og ſkumlende af Anſigt.
annorſuvok, *intr.* 1) tvinger ſig fra Graad. 2) kan ei græde, om han end har ſtor Sorg.
annorſuterpok, det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
annorſúktorpok, *intr.* er grædefærdig, men holder det dog i ſig.
annorſuïpok, *tſ. intr.* græder let ved mindſte Lejlighed.
annorſûrſárpok, ſtiller ſig haard an ved Smerter.
annuardlerpok, *ſ. intr.* er haardfør; lader ſig ei mærke, om det end gjør ont.
annuſingorpok, *intr.* taber Modet; bliver ilde tilmode.
annuſingortok, mismodig; misfornøjet; modfalden.
annuſingutigàu, *tr.* taber Modet derover.
Annuſingorpok, ſee under Annukpok.

Annuvok, ſee under Anno.

Annæggupok, 1) *intr.* lægger an med Flint paa noget. 2) *tr.* lægger an med den.
annæggubik, Anlæggeſted.
annæggubigàu, *tr.* lægger an derpaa.

Ap, ja.
aungõg, Ja (ſiger han); han ſagde ja, at det er ſaa.
angérpok, *ſ.* 1) *intr.* a) ſiger ja. b) i *dual.* angerpuk, giver ja indbyrdes (Forlóvede.) 2) *tr.* bejaer.
angerbigàu, *tr.* ſiger ja til; giver ſit ja.

angersarpok, *tr.* faaer til at sige ja.
Aperàu, spørger en; tilspørger.
apersorpok, *tr.*)
apersóïok, *intr.*) spørger.
apersût, Spørgsmaal.
apersutigàu, *tr.* har til sit Spørgsmaal; spørger om.
apersugak, omspurgt.
apersõupuk, *intr. car. sing.* spørger hinanden ud.
aperkòt, Efterspørgsel.
aperkotigàu, *tr.* spørger efter nogen el. noget.
aperkotiklerpok, *f. intr.* det samme.
aperkorikpok, *f. intr.* er spørgesyg el. spørgenem; vil vide alle Ting; spørger efter meget.
Apivok, see under Aput.
Apok, see under A'ïok.
Apórpok, 1) *intr.* støder sig. 2) *tr.* a) støder; stanger. b) støder paa; støder an mod noget.
apórnek, Stød.
apógak, Anstød.
aporsárpok, *tr.* 1) støder mod Landet saaledes, at man kommer op i det samme (med en Baad); 2) kommer an paa noget med en Fahrt. 3) sætter Anstød for el. noget i Vejen at støde sig paa.
apórbigàu, *tr.* støder an pa[a] noget.
apórtãupuk, *car. sing.* de st[ø]de an paa hinanden.
apõpok, *intr.* 1) komme[r] nær sammen. 2) lande[r] 3) kommer derhen hvor man agtede sig.
Apumàk, Side-Lang[e]træ i en Kajak.
Aput, Snee paa Marken
apûrsoak, dyb Snee; Sne[e]driv; Sneebræ.
apivok v. pyvok, 1) *intr.* [...] falden Snee. 2) *tr.* fa[l]der Snee paa; besnee[r]
apupok, 1) *tr.* tilsneer belægger med Snee. 2) *intr.* er tilsneet; er b[e]lagt med Snee.
aperdlãk, nye Snee.
Arajukpok, *intr.*)
ariupok, *tr.*)
ariursiok, *intr.*) 1) [...] kjed af; kjedes ved skjøtter ej længer om finder omsider Leede til 2) gaaer under for A[...] vor (en Hvalfisk efter a[t] have flere gange kort pa[a] hinanden været oppe [at] trække Luft.)
arajungnakàu,)
ariunakàu,) *intr.* er kjed[...] sommelig; er vammel foraarsager Leede.
arajúngnartok,)
ariúnartok,) kjedsomm[e]lig; vammel.

ari[...]

ariukavok, *intr.* bar ingensteds Roe; vil ingensteds blive; løber fra en til anden.

Arak, see under Are.

Aráre! det var meget! der var Bud efter den! det var nær du havde ramt den!

arárekāk, det samme.

Arbanek v. argvanek,)
arbaneng-atauzek,)
Sex. 2) i *pl.* arbanerit (lagt til et *Collectivum.*)

arbaneglit, Sex Sykker i Tallet. (see Gram. Cap. V. §. 3. 4. og 5.

arbangenâvok, *intr.* bestaaer af Sex. i *plur.* arbangenāuput, ere Sex i Tallet.

arbaneglíoput, *intr.* det samme i sidste Bemerkelse.

arbanerârpok, *intr.* faaer Sex.

arbaneriarpok, *intr.* skeer el. giør sex gange.

arbanilerpok, *tr.* fanger den sjette an; lægger den sjette til; forsyner sig med den sjette. kaumetit arbanilerpêj, gaaer nu i den sjette Maaned.

arbanek-mardluk, Syv.

arbanek-pingasut, Otte.

arbanek-sissamat, Ni.

arbanek-mardlûvok, *intr.* 1) bestaaer af Syv. 2) i *pl.* ere Syv. (og saaledes med de øvrige.)

arbanek-mardlurârpok, *intr.* faaer Syv. (og saaledes med de øvrige.)

arbangæt,)
arbangæt-siurdlek,) den Sjette.

arbangæn-aipæt, den Syvende.

arbangæt-pingajuæt, den Ottende.

arbangæt-sissamæt, den Niende.

arbarsanek, Sexten. 2) i *pl.* arbarsanerit (lagt til *Collectiva.*)

arbarsaneglit, Sexten Sykker i Tallet.

arbarsangenāuput,)
arbarsaneglíoput,) *intr.* ere Sexten.

arbarsanek-mardluk, Sytten.

arbarsanek-pingasut, Atten.

arbarsanek-sissamat, Nitten.

arbarsanek-tedlimat, Tive.

arbarsangæt, den Sextende.

arbarsangæn-aipæt, den Syttende.

arbarsangæt-pingajuæt, den Attende.

arbarsangæt-tedlimæt, den Tivende.

Arbek v. argvek, en Hvalfisk. (*Cete.*)

arbâvêk, den egentlige Hvalfisk, hvoraf Fiske-been faaes; Barde-Hvalen; Sletbagen. (*Balæna Mysticetus.*)

arkangǽt-tedlimǽt, den Femtende.

Arkiek, en Ven; en god Bekjendt.

arkiegàu, *tr.* har ham til Ven; har sluttet Venskab med ham.

arkiegeek, tvende forbundne Venner.

arkielliórpok, *tr.* giver en noget for Venskabs skyld; begegner som en Ven.

Arkikpok, *f.* 1) *intr.* sættes el. er sat i Lave; er kommen i Orden og Skik; er ordentlig. 2) *tr.* sætter i Lave; ordner; bringer i Skik; lægger til rette.

arkiksok, ordentlig; som er i Orden.

arkiksomik, ordentligen.

arkiksorpok, *tr.*)

arkiksóïok, *intr.*) ordner; sætter Skik paa; bereder; retter; omgjør; hjelper til rette.

arkiksut, en Orden; Regel.

A'rksak, 1) en Bold. 2) en rund Knude el. Gevært. 3) Nordlys.

árksalik, en Sælhund el. andet Dyr, som har Gevært i Skindet af gammel Skade.

árksarpok, *intr.* 1) spiller Bold. 2) er Nordlys.

arksâursak,)
arksâungursak,) en Blo[d-]
Bolle (sammenrullet [...]
kogt og størknet Sæl-blod

Arksak, en Finger; i [...]
arksèit, Fingre; Haa[...]
(fornemmelig den D[...]
som Fingrene optage.)

arksámio, en Fingerring.

arksárpok, *tr.* river af Hæ[n-]
derne paa en; tager f[ra]
ham; berøver.

arksàkpok, *tr.*)
arksáïok, *intr.*) 1) gjør n[o-]
get med Hænderne. [2)]
bærer Tøj ned til el. [op]
fra Stranden. 3) riv[er]
Muld op; velter om.

arksártorpok, *tr.*)
arksartóiok, *intr.*) arbejd[er]
med Hænderne; bære[r,]
drager; træller,

arksâursæt, *car. sing.* Træl-
lerne el. de smaa Fing[er-]
artede Blindtarme, so[m]
hænge ved Fiskemave[n.]

arksàut, Haandledet, [...]
egentlig den Deel [af]
Haanden fra Fingre[ne]
til Haandledet.

arksautigàu, *tr.* borttag[er]
med Magt.

arksâupuk, *intr.* *car.* *si[ng.]*
trækkes el. drages o[m]
noget.

arksákek, tvende Styk[ker]
Træe sammenbundne m[ed]
en Snor, en Spand la[ng,]
hvormed prøves Styrk[e]

arksáërsiok, *intr.* fryser paa Hænderne el. om Fingrene.
arkserràu, *intr.* har ont i Haanden el. Fingrene.
arksakok, 1) en Bov; det øverste af Armen fra Albuen til Skulderen. 2) Næstsødskendebarn; Næstsødskende, barnsbarn, o. s. v. i jevnsides nedstigende Linie.
arksakoràu, *tr.* har en til Næstsødskendebarn &c.
arksakoreekpuk, *car. sing.* de ere Næstsødskendebørn &c.
arksalikpok, *tr.* gnier Lampemoos med Hænderne.
arksaligak, 1) gniet Lampemoos. 2) Knøst, Tønder (til at slaae Ild i.)
arksegiak, en Krabbe i Almindelighed, men især den mindre el. Spindelkrabben (*Cancer Araneus.*)
arksegiârsuk, den store grønlandske Krabbe el. Mejer-Krabben. (*Cancer Opilio.*)

Arksakarpok, *tr.* tumler om; kantrer op og ned.
arksakavok, *intr* triller rundt el. ned; nedruller; løber rundt (et Hjul.)
arksakaunek, Nedrulning. aputim arksakaunerà, nedtrillet Snee.
arksakarsok v. karsórsoak, et Hjul.
arksakartipok, *tr.* trilder noget; tumler det om; styrter det ned af et højt Sted, saa at det kommer til at løbe rundt.
arksellekpok, *intr.* 1) falder tumlende el. veltende omkring. 2) vender sig om paa den anden Side (en Liggende.)
arksegeekot, et lidet Stykke Been paa Siden af en grønlandsk Mandfolke-Baad, hvorpaa Harpunstokken hviler og hindres fra at trilde ned i Vandet.

Arksakok,) see under Arksàk.
Arksaligak,)
Arksalikpok,)

Arksárnak, Østenvind.
arksarnarpok, 1) er Østenvind; blæser af Østen. 2) blæser ud af Fjorden.
arksarnāursangoak, en sagte Østenvind.
arksarnángoarpok, *intr.* blæser en sagte Østenvind.

Arksarpok,) s. und. Arksàk.
Arksegiak,)
Arksegeekot, s. under Arksakarpok.

Arksiok, *intr.* har fuldt op af Levnetsmidler.
Arksoa, see Arksok.

Arksoárpok,)
arksoaràu,) *tr.* dadler; laster; sætter ud paa; holder ej med (nogen el. noget.)
arksoárdlerpok, *s. intr.* 1) det samme. 2) er splidagtig.
arksoárdlersok, 1) en Dadler; en Laster. 2) splidagtig.
arksoardlersipok, *t. tr.* gjør splidagtig.
arksoardliutigàu, *tr.* taler ilde om; dømmer slet om.
arksoardlerajukpok, *intr.* er dadlesyg.
arksoardlerajuktok, dadlesyg; dadlenem.
arksoarirsak, lastet; dadlet; den man laster.
arksoægak, lastet; dadlet; det man sætter ud paa.
árksoarnàk, Last; værd at laste.
arksoarnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er lastelig; er lastværdig; er at dadle. 2) er egensindig; er fortredelig el. ond at komme tilrette med; vil ej lade sig sige. 3) er ond at faae Bugt med; man kan ingen Vej komme dermed (Livløse Ting.)
arksoarnartok, 1) lastelig; lastværdig. 2) egensindig; fortredelig.
arksoarnartórsoak, højstlast værdig.
arksoarnēipok, *t.s.intr.* er ulastelig.
arksoarnēitsok, ulastelig.

Arksok *c. s.* arksoa, 1) Modvind; paastaaende Vind. 2) Luart; Luv Siden; den Side, hvor Vinden staaer paa.
arksomut, mod Vinden.
arksoanit, paa Luv Siden; fra Vind-Siden.
arksorpok, *tr.* 1) fahrer imod Vinden. 2) har Modvind. 3) staaer e imod; siger el. gjør ham imod.
arksortorpok, *tr.*)
arksortōiok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
arksortōupuk, *intr. car. sing* de staae hinanden imod
arksornakàu, *intr.* er Modvind.
arksorparpok v. parterpok *intr.* sejler bi de Vind avancerer skjøns o mod Vinden.
arksokópok, *tr.* sejler for oven; fahrer forbi paa Luv-Siden.

Arksorpok, s. und. Arksok

Arktorpok, 1) *intr.* a er tung i Kroppen; e uformuende til at komme op (f. Ex. en Edder fugl der ej kan komme fr

Van

Vandet.) b) formaaer intet; aarker ej. 2) *tr.* a) aarker det ej; det er ham for svart; formaaer ikke at løfte el. bære. b) er ham ej vox-en; kan ej faae Magt med (enten ved Kamp el. Overtalelse.)

arktornakàu, 1) er for tungt at bære el. løfte. 2) er vanskelig at faae Magt med.

arktornárnek,)
arktornartok,) Byrde; det som er byrdefuldt.

arktorſarpok, *intr.* er afmægtig; aarker ingen Ting; maae altid give Kjøb.

arktorſartipok,)
arktorſitſârpok,) *tr.* faaer Magt over; undertvinger; overvinder.

arktorſartitok, undertvungen; overvunden.

arktorſajuïpok, *intr.* aarker alle Ting; lader sig ej undertvinge.

arktorſajuïtſok, alting mægtig; den, som ingen Ting falder for svart.

Arla v. lárſoak, Efterbyrd.

Arlârſarpok, see Ardlârſarpok.

Arliarpok, see under Arlikpok.

Arlikpok, *t. intr.* gjør meget Væsen af en Ting; taler meget om; siger at der er Mængde (f. Ex. naar en, som er kommen hjem fra Fangst, fortæller, at han har seet mange Sælhunde.)

arliarpok, *intr.* er for belæsset; har formeget at bære, saa han maae lade noget efter sig; kan ej overkomme det alt.

arliaràu, *tr.* kan ej overkomme at tage det med; maae lade det efter sig; finder det sig overlegent.

Arlorpok, see Ardlorpok.

Arnak (*N*) v. arngak (*S*) 1) et Fruentimmer; en Qvinde. 2) Hun af Dyr. 3) *c. ſ.* Moder.

arnákſak v. nángoak, en Stifmoder.

arnarſiak, Fostermoder; Plejemoder.

arnakoëkſak, en gammel Kjerling.

arnaràu, *tr.* har til Moder.

arnárta (kun *tranſitive* brugt,) hans Fruentimmer; det Qvindmenneske, som opholder sig hos ham el. er i Følge med ham; hans Roerske el. vedkommende Qvindfolk.

arnártaràu, *tr.* har til Fruentim-

entimmer at opvarte sig el. boe hos sig el. følge sig; hun er ham vedkommende.

arnarérpok, *s. intr.* er qvindekjær.

arnarérsok, qvinde-kjær; en Fruentimmer-Ven.

arnàunek, en Hore; en Skjøge; en Leslerske; løsagtig Fruentimmer.

arnàunekarpok, *intr.* lefler med Qvindfolk; bedriver Hoer (en Mandsperson.)

arnàunekartok, en Lefler; en hoeragtig Mandsperson.

arnauneràu, *tr.* bedriver Hoer med hende; har til Skjøge.

arnàunekarnek, Hoererie; Leflen med Qvindfolk.

arnardlùk, en hæslig Qvinde.

arnarlok, en Hun af Fiske.

arnarlórsoak, en Rognkalde hun (*Cyclopterus Lumpus, foemina.*)

arnàuiak, en Hun af Fugle.

arnauiartâk, en Hun af den pukkelnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis, foemina.*)

Arnoak (N) v. arngoak (S) 1) et Amulet. 2) et stykke Skind el. andet næsten gjort som en Bold, der er syet til Forhænget i en Telt, og bruges at kaste over den næste Teltstang, at Forhænget kan slutte og ikke opblæse.

arnoalik, den som bruger Amulet.

arnurserpok, *s. tr.*)

arnurséïok, *intr.*) hænger Amulet paa en.

Arpigiarpok, *tr.* kjedes ved en Ting; kan ej fordrage (f. Ex. et Klædebon); finder sig ulejliget el. besværet derved.

Arpsiarpok v. arvsiarpok 1) *intr.* er i Vejen; er til Forhindring. 2) *tr.* forhindrer.

arvsiarkotak, Forhindring; det som er i Vejen.

arvsiarkotâvok, *intr.* er til Forhindring; modstaaer; stræber imod; i *dual.* arvsiarkotâupuk, ere hinanden i Vejen.

arvsek, noget der er i Vejen; et Værge.

arvsærpok, 1) *intr.* gaaer af Vejen. 2) *tr.* bringer af Vejen.

Arsârse v. sârsekāk, see det er meget, stort, skjønt; det er forfærdeligt.

Arse, Gestalt; Lignelse; Efterligning; Billede; Potrait.

arsekarpok, *intr.* har Skikkelse el. Lighed.
arsigàu, *tr.* ligner; er lig.
arsigeekpuk, *s. intr. car. sing.* ere hinanden lige. 2) stemmer overeens i noget. Men dets *negativum:*
arsigeengilæk, 1) ere ulige. 2) ere uovereensstemmende.
arsilliok, 1) *intr.* skildrer; tegner; maler. 2) *tr.* a) afbilder; skildrer en af; afmaler. b) tegner ens Navn; fører ham til Bogs.
arsilliak, 1) et Skilderie; et Malerie; en Tegning; en Afbildning. 2) et Bogstav.
arsilliniarpok, *tr.* aftegner; afcopierer; afbilder; efterligner.
arsilliniægak, en Efterligning.
arsinguvok, *intr.* er lig; har Lighed med. Ukusiksamut arsinguvok, det har Lighed med Veegsteen.
arsersõupok, *tr.* ligner to Ting sammen v. et med et andet; gjør Sammenligning; holder imod hinanden; ligner en ved noget.
arsersòut, en Lignelse; en Tale ved Lignelse; en Betydning.
arsersoutâvok, *intr.* betyder noget andet; er en Lignelse; er lignelseviis talt.
arsersoutigàu, *tr.* 1) betyder det. 2) betegnes derved; lignes derved.

Arsekpok, *t. tr.* handler en Ting vel; pudser; holder reen el. i god Stand. 2) holder got Huus med; er sparsom paa.
arsegak, pudset; velhandlet.
arsaupok, *tr.* sparer for en; holder tilraade med ham.
arsektorpok, *tr.* sparer; skaaner; freder; forvarer.
arsektõupok, *tr.* skaaner en for noget ont; er øm over; vil ikke gjerne falde besværlig; befrier ham for Ubehagelighed.
Arsserpok, see under Auk.
Arsigau, see under Arse.

Arsorpok, 1) *intr.* iføres sig; pryder sig. 2) *tr.* iførerer det; pryder sig med.
arsoarpok, 1) *intr.* pynter sig; prunker, stadser. 2) *tr.* pynter; pryder.
arsoarniatârpok, *intr.* pynter sig særdeles. 2) hvor pyntet er han el. hun dog ikke!
arsût v, arsoàut, en Stadskjole el. Peltz; en Klædning til Prydelse.

arſutigâu, *tr.* ſtadſer dermed; pryder ſig dermed.

Arſſórut, en Majblomſt; Løvetand (*Leontodon Taraxacum.*)

Arvkárpok, *intr.* 1) ſpiſer haſtig; er graadig; ſluger Maden i ſig. 2) øder.

arvkártok, 1) graadig. 2) ødſel.

arvkállavok, *intr.* er ødſel; holder ikke got Huus med hvad han har; æder og giver bort ſaalænge han har noget.

arvkállarſok, ødſel; et Ødeland.

arvkāupok, 1) *intr.* i *dual.* kappes om, hvo førſt kan faae afſpiiſt. 2) *tr.* a) ſpiſer op for en. b) forøder.

arvkāurſiok, *intr.* det ſamme i 2de ſidſte Bemerkelſer.

arvkaupadlăk, Ødſelhed.

arvkēipok, *intr.* er ſparſom; holder got Huus med hvad han har.

arvkēitſok, ſparſom; en god Huusholder.

Arvſiarpok, ſee Arpſiarpok.

Aſſavok, *tr.*) elſker; viſer Kjerlighed.
aſſennikpok, *intr.*)

aſſarſak, elſket.

aſſarſe, en Elſker; en Kjæreſte.

aſſarſigâu, *tr.* har til Kjæreſte; elſkes af.

aſſarſut, Kjærlighed; det hvorved Kjærlighed beviſes.

aſſakotôk, en ſom vil gjerne elſkes.

aſſanek v. aſſenningnek, Kjærlighed; det at elſke.

aſſarſúſek v. aſſennirſúſek, Kjærlighed; kjærlig Sindelag.

aſſenniktok, en Elſker; kjærlig; en Ven.

aſſenniktukſarſiok, *intr.* gjør ſig Venner.

aſſennikajukpok, *intr.* elſker idelig; er meget kjærlig.

aſſennikajuktok, en idelig Elſker; meget kjærlig.

aſſanarpok v. nækàu, er elſkværdig.

aſſanartok, elſkværdig.

Aſſe, ſee Aiſſaa.

Aſſe, bruges kun med *appoſitio*, ſaaſom:

aſſimût, affides (hen); bort.

aſſimit, affides (fra.)

aſſianit, noget fra; langt fra (ham el. den.)

aſſime, affides; borte.

aſſiane, affides; borte fra hans el. dens Fravæ relſe.

aſſimēpok v. aſſimiovok, *intr.* er affides el. fra Huſet den

den; er borte; er fraværende.
assimiugàu, *tr.* er langt borte fra.
assimiutâvok, *intr.* boer andensteds.
assimiutaràu, *tr.* er fraværende fra en el. har ham ej hos sig.
asseenarmik, unyts; daarligt.
asseenalliorpok, *intr.* handler daarlig.
asserdliok, *intr.* plager sig med unyttige Tanker; driver Tiden unyttig bort. 2) gaaer af Græmmelse Eremitgang.
assiovok, *intr.* er spildt; er bleven til Unytte.
assiotipok, *t. tr.* lader blive spildt el. unyttig; tager forgjeves.
assiursirsarpok, *intr.* betænker ej sit el. andres Vel; er ligegyldig derom.
assærpok, 1) *intr.* spildes ej; nyttes ret. 2) spilder ej; nytter ret.
assiárpok, *intr.* 1) er fraværende; er ej tilstæde; er borte; er ej Hiemme. 2) er ude paa Fangst.
assiâupok, *tr.* fører en langt bort; tager ham med sig fra sit Hjem.
assigàu, *tr.* agter en som intet; æstimerer ham ej; er ham fuldkommen voxen.
assiginnarpok, *tr.*)
assiginnáïok, *intr.*) 1) kjærer sig ikke om; ringeagter; lader haant om. 2) lægger ikke mærke til; agter ej efter.
assiginnægak, 1) ringe agtet. 2) det som ej er lagt mærke til el. agtet efter.

Assellùt, en Kajak-Stoel (helst af Been); en liden Stillads for paa Grønlændernes Mandfolke-Baad, hvorpaa de opvinde deres Harpuun-liine.
assellûrsak, en Kajak-Stoel af Træe. 2) Karlsvognen (paa Himmelen.) *Ursa Major.*

Assennikpok, see under Assavok.

Assérnek, et Hjørne.

Asserorpok, 1) *intr.* a) fordærves; gaaer i stykker; b) forgaaer. c) leer hjertelig. 2) *tr.* fordærver; slaaer i stykker; sønderbryder; bringer i Fordærvelse.
asseróïok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) gjør Fortræd el. Skade.
asserugak, fordærvet; sønderbrudt.
asserorsimavok, *intr.* er fordærvet; er sønderbrudt.

asserùt, det man fordærves ved el. tager Forargelse af.
asserutigàu, *tr.* fordærves ved; tager Forargelse af.
asserutiksiorpok, *intr.* paadrager sig Fordærvelse.
asserorterpok, *t. tr.*)
asserorteriok, *intr.*) knuser; støder; maler.
asserorterùt, 1) en Morter, især: Støderen. 2) Mølle-Qværn, især: øverste Møllesteen; Caffemølle.
asserorterivik, 1) en Morter. 2) Mølle, især: underste Møllesteen.
asserorsárpok, *tr.*)
asserorsáïok, *intr.*) tilskynder til ont; fordærver; forarger; giver Forargelse.
asserorsáïrsok, en Fordærver, den som giver Forargelse.
asserorsárut, Fordærvelse; Forargelse.
asserkok, en Sprække el. Bræk i noget; det Sted hvor Skaaret er gaaet ud.
asserkoko, et Skaar, det udfaldne Stykke af det fordærvede el. sønderbrudne; et Potteskaar.
asserújavok v. ryavok, *intr.* 1) er fordærvelig; kan let gaae i stykker; er brøstfældig. 2) er fo[rgængelig]; kan forga[ae]
asserújarsok v. ryarsok, [1)] fordærvelig; brækkeli[g]; brøstfældig. 2) forgæ[n]gelig; forkrænkelig.
asserujãipok v. rojuïpok, *intr.* 1) er stærk; er [u]fordærvelig; kan ej [let] gaae i stykker. 2) er [u]forgængelig; kan ej fo[rgaae].
asserujãitsok v. rojuïtsok, [1)] ufordærvelig; stær[k] som ej let kan gaae [i] stykker. 2) uforgæng[e]lig; uforkrænkelig.
Assiarpok,) see und[er]
Assigau,) Asse.
Assiginnarpok,)
Asik! v. Asit! 1) Nu sk[al] man see! Efter gamm[el] Skik! 2) hænges og e[n]clitice bag andre Ord, so[m] Unakasit! See enga[ng] til ham!
Assimut, see under Asse
Asíngarpok, *intr.* bliv[er] bleg i Ansigtet.
asingavok, *intr.* er bleg.
asingarsok, bleg.
Asit, see under Asik.
Assukiak, see under Aissa[k]
Assuvok, v. suniarpok [,] *intr.* gaaer paa Hor[e]jagt.

Ata, Bedstefader; Farfader; Morfader.
atagàu, *tr.* har til Bedstefader.
Attà, Hør! giv agt! Velan!
attàuta! Hør dog! giv dog agt!
attalè! 1) Hør mig nu! nu skal man høre! 2) See kun til, om det ikke gaaer saa! 3) Prøv det engang! det kommer paa en Prøve an; det vil nu vise sig.
attalè-asit! 1) nu skal man høre ham; nu vil man først faae den rette at høre; efter gammel Brug. 2) Hvad mon nu skulle gaae for sig el. være paa færde?
attâsit! nu kommer han igien; hør ikkun paa ham! hvorledes staaer han og snakker? hvilken Snak var ikke det?
attamàk! Jo jo; der bliver intet af; hvilken Snak!
Atta, see under Atte.
Atàk, Svartsiden; den sortsidede Sæl. (*Phoca grönlandica.*) (Dette er Artnavnet paa et slags Sæl, som naar den er fuldvoxen, har en stor sort el. blaagraa Maaneflek paa hver Side; og bruges om den i Almindelighed, i hvad Alder den er.)
âtârsoak, en fuldvoxen Sæl af dette slags; Svartsiden (i egentlig Forstand.)
atârak, en Svartside-Unge.
ataitsiak, en middelmaadig stor Svartside-Unge; en Unge langt hen paa 1ste Aar.
atârpiak,)
atârpik,) et ubekiendt slags Sæle, som siges at falde sydlig paa Grønland, hvorom Beskrivelserne ere forskjællige, da nogle tillægge den kun en Haands Størrelse, andre gjør den meget større end den rette Svartside.
âtaut, Forraad af Svartsider.
âtalik, et Sted hvor mange Svartsider opholde sig.
âtarniarpok, søger efter Svartsider; opholder sig et Sted for at fange Svartsider.
atarsiak, en kjøbt el. af andre bekommet Svartside (med el. uden Skind.)
Attárkikpok, *s. intr.* agter; lystrer; er ærbødig el. føjelig.
attárkiksok, ærbødig; føjelig.
attarkingnek, Ærbødighed; Føjelighed.

attàrkivok, *tr.* agter; viser Agt og Ærbødighed for; lystrer; føjer; hædrer; holder i Ære.
attárkirsak, agtet; føjet; hædret.
attarkikotôk, den som fordrer stor Ærbødighed; den som gjerne vil føjes og have sin Villie frem.

Attártorpok, *tr.* laaner; lejer noget (af en anden.)
attártugak, Laan; det man laaner el. lejer.
attartortipok, *tr.*)
attartortitsiok, *intr.*) 1) laaner en anden. attartortipara savingmik, jeg laante ham en Kniv. 2) udlaaner; laaner noget ud; lejer det bort. Savik attartortipara Pelimut, jeg har laant Kniven ud til Peder.

Atátak, Fader.
atátagàu, *tr.* har til Fader.
atátasiak, en Plejefader; en Fosterfader.
atátekſak, en Stiffader.
atátarpok, *intr.* kalder paa Fader; raaber: Fader!

Ataùzek, 1) een. 2) eenlig; enkel. 3) i *dual.* atauzik, og i *plur.* atauzit, een (lagt til et *Collectivum.* see Gram. V. Cap. §. 5.)
ataùzimik, eengang.
ataùzikut, paa eengang
atauzikôrpok, *tr.* tager p[...] eengang; gjør under e[...]
ataùziovok, *intr.* er een.
atauzēnak, kun een; een[...] neſte.
atauzēnarmik, kun eenga[...] een eeneste gang.
atauzēnâvok, *intr.* er e[...] eeneste.
ataùziárpok, *tr.* gjør det e[...] gang.
atauzerârpok, *intr.* faaer e[...]
atauziutârpok, *intr.* tag[...] een efter anden; tag[...] el. giver een ad gang[...]

Attavok, *intr.* 1) hæng[...] ved; klæber an; sid[...] fast (Skindet paa et Dy[...] 2) hænger paa; følg[...] med (Fisken paa Kroge[...] 3) bestaaer; begaaer s[...]
attarsok, vedhængende.
attagàu v. tavigàu, *tr.* hæ[...]ger derved; klæber [...] paa.
attapok, *tr.* det samm[...]
attanetængoakangilak, *in[...]* er saa forreven og f[...] slidt, at det kan ej hæ[...]ge sammen (et Klæ[...]mon.)
attet, en Knap (i Klæde[...])
attarserpok, *ſ. tr.* belægg[...] med Skinner af Tr[...] el. Been; holder sam[...] ved et Bindsel (saaled[...] at man endnu kan bru[...]

det i nogen Tid f. Ex. en Aare som er flakt.)

Atte, Underdeel; Nederdeel; det som er neden for el. under noget. Bruges kun 1) *transitive*, som: Ivksiavium attà, det som er under Stolen el. Stolens Underdeel. Attivut, de Ting som ere neden for os; *speciatim*: den Deel af Stranden, som skyder til vor Bolig; vor Forstrand. og 2) med *appos.* til at udtrykke *Præpositionen* under; neden for; neden om; som: attáne, under; neden for. attágut, neden om; under. attingne, neden for dig; under dig. attivtine, neden for os, o. s. fr.

ángmut, ned ad; mod Jorden.

angmukărpok, *intr.* 1) fahrer ned ad; stiler mod Jorden; daler. 2) er stribet efter Længden.

angmukărtok, stribet efter Længden; i *plur.* angmakărtut, Længde-Striber.

attangérpok, *s.* 1) *tr.* er neden for. 2) *intr.* er nede ved Stranden.

attăupok, *tr.* gaaer neden under.

atterak, en Skoe el. Tøffel. (N.)

atterkiok, *intr.* syer Skoe el. Tøfler.

attérpok, *t.* 1) *intr.* gaaer ned ad. 2) *tr.* bærer ned.

atterterpok, *t. intr.* det samme.

atterterbigàu, *tr.* gaaer ned til.

attigak, nedbaaren.

attertak, en Bjørne-Unge. (saaledes kaldet, fordi den kommer med sin Moder ned fra de høje Iisbierge, hvor Biørnene have deres Huler i Sneen.)

atterek, Bjelke, som Brixen hviler paa; Tvertræe under Brixen.

atteriksak, i *pl.* atteriksæt, Tvertræer dertil.

atterkerbik, en Grundsteen under disse Tvertræer.

adlek, 1) den underste; den nederste. 2) en liden Lampe, som sættes nederst ved Gulvet for at lyse. 3) i *plur.* adleet, de underste; de nederste Steder.

adlíovok, *intr.* er nederst el. underst; ligger under noget andet.

adliúpok, *tr.* lægger underst el. nederst; lægger det under andet.

adliarpok, *intr.* kryber ned paa Gulvet (at sidde paa et Skind for Hede i et grønlandsk Huus.)

aitſikpok, *ſ. intr.* 1) er langt nedre. 2) er i Dybet; er paa Havets Bund.

aitſikſiok, *intr.* bliver nedrigere; ſynker dybere ned. 2) har ſøgt Dybet; er kommen paa Havets Bund.

Attego! Forſøg! lad ſee!

attegole! 1) Prøv nu du engang! 2) See kun til, om det ikke gaaer ſaa!

Attek, Navn.

atteràu, *tr.*)

attekarpok, *intr.*) har til Navn; heder.

atteek, 2de ſom have Navn ſammen; Navne. atteera, min Navne. atteet, din Navne.

attekatak v. kate, den ſom har Navn tilfælles med en anden. attekata, hans Navne.

attekaſiorpok, *intr.* og *tr.*)

artekammârpok, *tr.*) giver en noget for Navnets Skyld.

attekaſiùt v. kammàut, den Gave, man giver en for Navnets Skyld.

attivèk, rette Navn; førſte Navn; Fornavn.

attekkoſek, Binavn; Tilnavn.

atterſiok, *tr.* veed ens Navn; kjender af Navn.

aitſerpok, *t. tr.* giver Navn; nævner.

aitſiúpok, *tr.* opnævn[...] kalder en op. Ang[...] kãuvut aitſiutarãvut [...] pleje at opkalde vore [...] ældre.

aitſiut, et givet Navn [...] opkaldt Navn efter [...]

aitſigak, navngiven.

aitſerárpok, *tr.*)

aitſeráïok, *intr.*) [...] Øgenavn.

aitſeràut, Øgenavn.

Atterdlæk, ſee under A[...]vok.

Atterak,)

Atterek,) ſee under A[...]

Atterpok,)

Attet, ſee under Attav[...]

Attivok, 1) *tr.* iſører [...] trækker paa (Klæde[...] Skoetøj.) 2) *intr.* e[...] ført.

attirſak, det iſørte.

attirſekſak, noget at i[...] ſig.

attiſimavok, 1) *intr.* er iſ[...] 2) *tr.* har iſørt ſig.

attitipok, *tr.* drager K[...] der paa en anden; [...] klæder.

attikípok, *intr.* er trang[...] æng; er ſnæver (et K[...] debon.) 2) er ſmække[...] ſmallivet (Menneſke[...] Dyr.)

attikitſok, 1) trang; ſnæ[...] æng; 2) ſmækker; ſm[...] livet.

titôk, 1) rum; viid (et Klædebon.) 2) føer; tyklivet (Menneske el. Dyr.)
titôvok, *intr.* er rum el. viid; skræver for oven el. neden. 2) er føer el. tyklivet.
tigè, en Qvindes Overpelts af Rheenskind med Haarene udvendt.
terdlæk, en Spring-Pelts (som bruges ved Hvalfangst med Hue, Trøje, Ærmer, Vanter, Buxer og Støvler i eet, og et Hul midt paa Livet at krybe ind udi, som siden sammensnøres.
terdlækarpok, *intr.* har Springpelts paa.
ttogut, siden (*S.*)
ttorpok, 1) *intr.* a) nytter; er nyttig; er brugelig. b) nyttes; bruges; bliver medtaget. 2) *tr.* a) bruger; betjener sig af; nytter en Ting. b) udstaaer; udholder. c) kommer afsted dermed; gjør det. 3) i *neg.* attungilak, a) bruges ej. b) er unyttig; er ubrugelig o. s. v.
tortok, 1) det som er i Brug. 2) nyttig; brugbar.
tortuksak, det samme i sidste Bemerkelse.
tungitsok, unyttig; ubrugelig.

attugak, brugt; nyttet.
attugeksak, noget til Brug.
attorminut, af Brug; ved det den er brugt. (af det ubrugelige Attok) f. Ex. attorminut ipkêpok, den er bleven sløv af Brug.
attortarpok, 1) *intr.* bruges idelig. 2) *tr.* bruger idelig.
attortægak, ofte brugt.
attortipok, *tr.* anvender det; lader det blive brugt.
attuksâvok, *intr.* 1) er brugelig. 2) er taalelig; er at udholde; gaaer an.
attuarpok, *tr.* 1) bruger; betjener sig af. 2) følger (en Vej.) 3) læser.
attuartok, den som læser.
attuægak, 1) det som bruges. 2) det som læses.
attuáïok, *intr.* læser Skrifter.
attuarnerdlukpok, *tr.* misbruger.
attukipok, *tf. tr.* overlader en noget til Brug; udlaaner til ham.

Attuarpok,)
Attukipok,) see under Attorpok.

Attúngak, en Solle (til Skoe el. Støvler.)
attungekfak, Solle-Læder.
attungiok, *intr.* a) syer Soller i. b) gjør Sollelæder.

der. 2) *tr.* tilbereder et Skind til Sollelæder; gjør Sollelæder deraf.

attungiak, Sollelæder, som endnu er i Arbeide.

attungærpok, *intr.* Sollen er afreven; er Solleløs.

Au! Au!

Auagàu, *tr.*)
auaksâïok, *intr.*) gjør vel mod en; er god mod ham; forstrækker.

Auvâk, Baghovedet; Nakken; (den Pynt tæt oven for Nakkegruben.)

auvârpok, 1) *tr.* slaaer en i Hovedet, saa han døer deraf (Menneske el. Dyr.) 2) *intr.* a) bliver slagen i Hovedet til døde. b) støder el. slaaer sig i Hovedet saa man svimler. c) har faaet sin Bekomst; er bleven kjed (af at nyde, høre, gjøre, komme oftere.)

auvârtarpok, *tr.* slaaer en Fisk i Hovedet med en Kølle for at dræbe den.

auvârtaut, en Kølle dertil.

auvánguvok, *intr.* 1) besvimer; svimler; bliver svimmel i Hovedet; er som man var slagen i Baghovedet. 2) bliver kjed af noget (Mad el. andet); gider ej tænkt mere derpaa el. have dermed at bestille &c.

auvangunakàu, *intr.* det [...] en svimlende; er af [...] Beskaffenhed at m[...] kan blive ør i Hove[...] deraf (enten Slag el. [...] le og Skrig.)

auvangunárse! 1) Ej! de[...] ikke at udholde! ([...] den Jammer-Skrig el. [...] forvirrede Snak at h[...] 2) Man kunde blive [...] ved at tænke derpaa [...]

Auako, s. under Auikp[...]

Aualârpok, *tr.* hu[...] raaber af Foragt; [...] verer over noget; [...] raaber nogen.

aualârnek, Hujen; Raab[...]

aualákajak, smaa Kra[...] Riis (som knager og [...] ger i Ilden.)

Aualekpok,)
Auammut,) s. under A[...]

Auangnak, s. under Ab[...]

Auarpok, see under Aub[...]

Auvârpok, s. under Auv[...]

Auat, udvendig; det [...] er uden for el. uden[...] el. stiler ud fra no[...] Bruges kun *transitive*[...] Núnam auatà, det so[...] uden for Landet. D[...] med *appos.* til at udt[...] *Præpositionen* uden [...] uden om; som: aua[...] uden for ham; auat[...] uden om den; auam[...]

uden om el. omkring sig o. s. fr.

auammut, ud fra Landet; til Søes; Vest el. Nordvest ud.

auammukārpok, stiler sin Fahrt til Søes el. ud fra Landet.

auakópok, *tr.* fahrer uden om; holder ud fra Landet; fahrer forbi paa yderste Side. 2) — paa højre Side.

auaſikpok, *ſ. intr.* er et stykke Vejs uden for el. ude fra Landet; er langt ude i Søen.

auaſikſokut, noget ud fra Landet; ej Landet for nær; ud til Søes.

auatangerpok, *ſ. tr.* 1) er uden for noget. 2) indhegner.

auatangernek, en Indhegning.

aualekpok, 1) *intr.* a) lægger fra Landet; gaaer til Søes; fahrer ud paa Dybet. b) gaaer frem paa Gulvet. c) Mad sættes frem. 2) *tr.* a) skyder ud fra Landet. b) — fra noget paa rum Plads. c) sætter Mad frem.

aualāupok, *tr.*)
aualàurſiok, *intr.*) 1) tager med sig paa Søen. 2) fahrer til Søes med nogen.

aualekkot, Green paa Træe.

auæt, 1) et Lem. 2) et Led paa Hænder og Fødder. 3) i *dual.* auætik, Aften og Morgen.

auælukpok, *intr.* har ont i Lemmer el. Ledemod; har Skjørbug i Fødderne o. s. fr.

auæluk, Smerte i Hænder el. Fødder; Gigt i Lemmerne; Chiragra; Podagra; Skiørbug. o. s. fr.

auætingmikpok, *t. intr.* har noget for og bag sig paa en Kajak; er for og bag beladt.

Auatàk, en Robbe-Blære (især dannet af et krænget Sælhunde Skind, og bruges til Fangsten med Rem og Harpun.)

auatékſak, et Skind til Robbeblære.

auatáekſak, en Blære paa Siden af en Kastepiil (som gjerne dannes af et Søefugle Svælg.)

auatáekſekſak, et Svælg til en Kastepiil-Blære.

auatāurſak, en Buxereblære (som bruges til at hefte ved den døde Sælhund, at den kan flyde op i Vandet, naar den buxeres.)

auatāurſekſak, en Mave el. andet bestemt til en Buxereblære.

auatârtak, Blære til en Fiskesnøre (for at holde den op, at den ej skal gaae under, naar en stor Fisk løber med den.)

Aubak v. àugvak, en Jagtplads; et Sted at jage efter Rheensdyr.

àuarpok, 1) *intr.* gaaer paa Rheensdyr-jagt. 2) *tr.* gaaer der paa Jagt; søger paa det Sted efter Dyr.

auarbik, det samme som Aubak, en Dyrehauge.

auariarpok, *intr.* fahrer et Sted hen for at gaae paa Rheenjagt.

auarajùkpok, *intr.* er en flittig og god Rheenjæger.

Aùdlarpok, *intr.* gaaer bort; drager el. fahrer bort; rejser hen.

audlartípok, *tr.*)
audlartítsiok, *intr.*) 1) udsender; udskikker. 2) bortjager; giver Afskeed.

audlartitak, udsendt; Sendebud; Apostel.

audlartitsivigàu, *tr.* sender Bud til nogen.

audlarbigàu, *tr.* gaaer bort til; rejser hen til.

audlalersârpok, har i Sinde at rejse; vil rejse.

audlarsartarpok, *intr.* fahrer fra et Sted til et andet; er idelig i Bevægelse.

audlarúpok, *tr.*)
audlarúrsiok, *intr.*) tag bort med sig; bortf rer; løber af med.

audlarursak, bortført.

audlârpok, *intr.* flytter m sin Boehave til et and Sted; rejser bort m Pik og Pak.

audlâk, den som flytter m sin Boehave.

audlarnerpok, *f.* 1) *tr.* gj Begyndelse med. *intr.* er gjort Begynd se med.

audlarnéĭok, *intr.* gjør B gyndelse; Begyndet

audlarnéïrsok, en Beg der; den som begyn noget.

audlarniut, 1) Begyndel det hvormed man g Begyndelse. 2) Gru steen; Haandpenge.

audlarnêvigàu, *tr.* 1) har til Begyndelse at g ud fra. 2) bruger det Haandpenge.

audlarnersimavok, *intr.* er begyndt. 2) har h Bræk tilforn (før brækkes ganske.)

audlarkâut, Begyndelse.

aulavok, *intr.* 1) bevæ sig; er rørlig; er i vægelse. 2) rejser kring; flakker om;

ger et Sted fra og et andet til.
aulápok, *tr.*)
aulátsiok, *intr.*) sætter i Bevægelse; bevæger; ryster; vugger; svinger.
aulatak, bevæget; rystet; svinget; vugget.
aulatigàu, *tr.* sættes i Bevægelse derved el. derover; har til Bevægaarsag.
aulaterpok, *t. tr.* 1) ryster; skutler; bevæger hid og did. 2) sætter en Klokke i gang.
aulatigak, rystet; skuddet.
auläjavok, *intr.* er rejsefærdig; ligger paa Rejsen.
aulæjarsok, rejsefærdig.
aulæjäipok, *tf. intr.* lader sig ikke rokke; er ubevægelig.
aulæjangilak,)
aulæjængerpok, *f.*) *intr.* 1) er fast og ubevægelig. 2) er uforanderlig; er bestandig; lader sig ej bringe fra sin Mening el. Troe.
aulæjængernek, Befæstning.
aulæjangitsok,)
aulæjængersok,) 1) fast; ubevægelig. 2) uforanderlig; bestandig.
aulæjængersarpok v. sipok, *tr.* 1) gjør fast og ubevægelig; befæster. 2) bringer til Stadighed; bestyrker en i noget; gjør ham bestandig.
aulæjængiúpok,)
aulæjængerbigàu,) *tr.* er fast i noget; bliver stadig derved; lader sig det ej afsnakke.
aulæjængiusimavok, *tr.* er bleven fast deri; er forbleven derved; heraf aulæjængiusimæt, forblivende derved. (see Gram. XII Cap. §. 16.)
aulæjængiutingilak, *tr.* bliver ej bestaaende deri; holder ej fast derved.
aulēipok, *tf. intr.* 1) er fast; er ubevægelig. 2) er stadig.
auléïok, 1) *intr.* skyder med en Bøsse. 2) *tr.* skyder det.
aulēïrsak, skudt.
aulèit, en Bøsse; en Flint; et Skydegevæhr.
aulèirsoak, en Kanon.
auleïniarpok, *intr.* er ude at skyde; er paa Skytterie.
auleïniarbik, en Skyde-Plads; Skydebane.
auleisèkpok, *intr.* 1) er i Bevægelse. 2) Søen er urolig.
aulisárpok, 1) *intr.* fisker. 2) *tr.* fisker der.
aulisártok, en Fisker.
aulisàut, en Fiske-Snøre.
aulisægak, en Fisk.

aulisægarpok, *intr.* faaer Fisk; bekommer noget, naar man fisker.
aulisarbik, en Fiskerplads; en Fiskebank.
aulisarajukpok, *intr.* er en flittig og god Fisker.
aulupok, *tr.*)
aulursiok, *intr.*) haster el. skynder sig med et Arbejde; er meget syssélsat med; har fuld Arbejde med.

Auvèk, 1) Tag paa et Huus; Træværket til Tag. 2) en Hvalros; Rosmul. (*Trichechus Rosmarus.*)
àuverpok, *t.* 1) *intr.* a) lægger Tag. b) er bleven taglagt. c) faaer en Hvalros. 2) *tr.* lægger Tag derpaa.
auværsarpok, *intr.* henter Træe fra et andet Huus til Tag paa det ny.

Auersarpok, *intr.* sover.
auersarit! gaae hen at sove!

Augiak, see under Auk.

Augorpok, see under Auikpok.

Auíkpok, *t.* 1) *intr.* a) skilles ad; deles. b) skilles fra. 2) *tr.* skiller ad; deler.
auigak, adskilt; deelt.
auiksarpok, *tr.* skiller ad; deler.
auíksarbik, Adskillelsestid; Dommedag.
auíksiok, *intr.* a) skjærer noget; skjærer sig stykke. b) skjærer for. *tr.*) a) afskjærer det. skjærer til en anden.
auíksirsok, en Forskjærer.
àuako, en Bidsken; Smule; Krumme.
auigasuarpok, *intr.* tager sig mange Ting for paa eengang; har mange Jern i Ilden.
auípok, *t. tr.* skiller sig fra sin Kone; kaster hende bort; forskyder hende.
auínek, 1) Skilsmisse imellem Ægtefolk. 2) en Sygdom kaldet Brandbelte.
auítak v. avtak, en fraskilt, bortkastet Qvinde.
auítok, den som skiller sig fra sin Ægtefælle.
auirsut, Skilsmissebrev.
auilliak, en Medhustru.
auilliareek, 2de Qvinder, som have een Mand sammen.
avtardlárpok, *intr.* ... ger paa ny at faae den Kone, man har bortkastet.
avterput, *intr. car.* ... adspreder sig (de som ... flokkede.)
augorpok, *tr.* 1) skiærer ... bryder i flere stykker. 2) deler ud.

augugak, et afbrudt Stykke.

augoarpok, 1) *intr.* a) faaer sin Deel, naar der skeer Uddeling. b) deler el. bytter imellem sig. 2) *tr.* deler det imellem sig.

augoáïok, *intr.* deler imellem andre.

augoáïrsok, en Deler.

augoartipok, *tr.* deler med nogen; meddeler; lader ham faae Deel af det man har.

augoarbigâu, *tr.* uddeler til.

Auilliak,)
Auipok,) see under Auikpok.

Auilórpok, *intr.* klinger; Bjelden lyder.

auilórtok, det som klinger; en Bjelde.

Auiovok, *intr.* det klinger i Øret; det synger for Ørene. Siutikka auiolerkàuk, det begynder at synge stærk for mine Øren.

Auk, Blod.

aukpok, *intr.* 1) Næsen bløder; har Næseblod. 2) det tøer op. 3) det smelter.

aukserpok, *f. tr.*)
aukséïok, *intr.*) 1) optøer; lægger i Vand til at optøes. 2) smelter; bringer til at smelte.

auktorpok, *intr.* spiser Blod.

auksiok, *intr.* spytter Blod; brækker Blod op; har Blodstyrtning.

aukterpok, *tr.*)
aukteriok, *intr.*) opkaster Blod; brækker Blod.

auktigak, det opkastede Blod.

arsserpok, *tr.*)
arsséïok, *intr.*) 1) gjør blodig; overbløder. 2) kommer Blod i Vand at koge Blodsuppe af.

aulik, 1) blodig. 2) som har Blod i sig.

aulirksôvok, *intr.* 1) er meget blodig. 2) er fuldblodig.

aunârpok, *intr.* 1) bløder. 2) har Blodflod.

aunârdlek, en liden rød Bæk-Øred; Muldkræe. (*Salmo rivalis.*)

auærpok, 1) *intr.* mister sit Blod; Blodet forløber ham; bløder ihjel. 2) *tr.* aarelader.

auærsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

auærsirsok, en Aarelader.

aupok, 1) *tr.* a) optøer noget. b) smelter det. 2) *intr.* a) bliver optøet. b) bliver smeltet; smeltes.

autipok, *tr.*)
autitsiok, *intr.*) det samme i 2de første Bemærkelser.

autitsivik, en Smelteskee; en Støbe-Skee.

ăuvok, 1) er ſmeltet. 2) er optøet. 3) er raaden; er forſulet.
ăurſok, raaden; forſulet.
ăunek, 1) Raadenhed. 2) et optøet Hul paa Iſen. 3) et raaden ſtykke Træe el. Skind. 4) et raaden Fjeld; Selvfras-Steen; Klippe, ſom henſmuler af ſig ſelv.
auningorpok, *intr.* raadner.
augiak, 1) blodig Kjød. 2) raaden Kiød. 3) ſtørknet Blod.
augiovok, *intr.* 1) er fuldt af Blod (ſom ved Skud.) 2) er ankommen; er raadent (Kjød.)
aukpadlârpok,)
aukpallækpok,) *intr.* er af Blodfarve; er rød.
aukpadlârtok, rød.
aukpilártok, helſt i *plur.* aukpilártut, et ſlags ſmaat rød Tang (ſom Grønlænderne ſpiſe.)
aukpilártorpok, *intr.* ſpiſer rød Tang.
aukpilartulliarpok, *intr.* ſøger efter ſaadan rød Tang.
Aulaterpok, Aulavok, Auleïok, Auleiſekpok, Auleit, Auliſarpok, Aulupok, Aulæjavok og Aulæjængerpok, ſee under Audlarpok.

Auma, Kul; Gløð.
aumárſoak, helſt i *pl.* aum ſoït, Steenkul.
aumárut, helſt i *pl.* aumárut Krud.
aumăurſak, et ſlags gjennemſigtig Steen i *pl.* aumăurſæt, røde P ler.
aumăinâvok, *intr.* er glo de; er ildrød (Jern.)
aumárſiok, henter Glød
aumárſivik, et Fyrfad.

Auna, ſee under A.

Aunârpok,)
Aunek,) ſee under A
Aunértovok v. ner nârpok, *intr.* varer l ge; er drøit.
aunekipok, *tſ.* gaaer haſtig op; er ud
aunertuſárpok, *tſ.*
aunertuſáriok, *in*
gjør længevarende; der got Huus med.

Aungarpok, *intr.* ga af Sigte; forſvin kommer af Syne.
aungæjavok, er forſvi lig; kommer let af ne; er ej got at h i Sigte.
aungæjarſok, forſvind ſom let gaaer af Si
aungáïok, *tr.* taber Sigte. Umiak aung Baaden kom mig af

aungasikpok, *s. intr.* er kommen langt af Syne.
Aungōg, see under Ap.
Auvok, see under Auk.
Aurpok, v. àurniarpok, *tr.* kryber efter Sælhunde, som ligge paa Iisen, for at skyde dem med sin Piil.
aurniægak, den Sælhund, som ligger paa Iisen, og man kryber efter.
àurtok, den som er paa slig Sælhundefangst; en Krybe-Skytte.
Aùrsak, Sommer.
aursarpok, *intr.* bliver Sommer, er sommerlig.
aursâvok, *intr.* er Sommer.
aursalerpok, *s. intr.* begynder at blive Sommer; Sommeren fanger an;
aursiok, *intr.* opholder sig et Sted om Sommeren.
aursivik, 1) en Sommerplads. 2) Hukken i Tindingen (hvor de, som rage sig, pleje at lade Haarene afrage ind paa Hovedet.)
Ausârpok, *intr.*)
ausârbigàu, *tr.*) flyver ned over; svæver hen over; daler ned over.
Aùsiek, en Edderkop (*Aranea saccata.*)
Ausuavok, *intr.* er dunkel; er uklar (et Speil.)
ausuakàu, *intr.* er meget dunkel el. uklar.
Avòk, *intr.* har den faldende Syge.
arsòk, den som har den faldende Syge.
Avokârpok, *intr.* og *tr.*)
avokârau, *tr.*)
1) taler haardt til; iretteſætter; tiltaler. 2) smelder paa; udskjelder. 3) truer. 4) holder sig op over.

B.

Bibibiârsuk, en liden grøn Musling-Art, med ueensløbende Furer. (*Mytilus discors.*)

E.

Edlà! Ah! Oh!
edlârsuk, et lidet Drengebarn.
Egarpok, *intr.* helder sig bag over; lehner sig.

ẽgarbik, det man helder sig paa; Rygstykke paa en Stoel; en Lehne.

egarbilik, en Stoel med Rygstykke; en Lehnestoel.

egarbigàu, *tr.* helder sig op til el. bag over paa; lehner sig paa.

egartipok, *t. tr.* sætter noget til helds; lehner det op mod andet.

egartitak, sat til helds.

Egípok, *t.* 1) *tr.* bortkaster; slenger fra sig; kaster ud; (en Ting man ej skiøtter om.) 2) *intr.* er bortkastet.

egitsiok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.

egítak v. iktak, bortkastet; udkastet; Udskud.

egiteksak, det som skal bortkastes; en Ting som ej duer til andet, end at kaste ud.

egiteksâinâvok, *intr.* er blot Udskud; duer ej til andet end at kaste bort; er ej værd at holde paa.

egimàk v. igimàk, et stykke Been paa Enden af Harpunpiilen, hvorpaa Harpunen anpasses.

Egúpok, *tr.* stikker (et Insekt med sin Braad.)

egùt, en Braad (hos et Insekt.)

egytsak, en Bie; Brem Humle.

egytsársoak, en stor Hu lebie.

Ejah, see under Iah.

Eïok, *tr.*)
ésiok, *intr.*) svælger; s ker ned; æder; opslu

êrsak, 1) opslugt; ædt; synket. 2) et slags ske-Snøre, som bru til Torsk.

êrseksak, 1) noget at el. opsluge. 2) Ma gen paa en Fiske-Sn el. især det Sted tæt o for Krogen, hvor den bindes.

êrseksarsiorpok, *intr.* 1) ger noget at opsluge ude paa Rov. 2) s noget til Livs Ophe

êrsarpok, opsluger et andet.

Eit? Vil du? Tillad Om du vil? Om saa behager? Bja Iganiarin-èit? Kog Ki jeg beder dig el. jeg gierne, at du vilde Maden.

Ekallùk, en Ored (*mo alpinus & Carpio.*

ekallukpok, *intr.* fanger Ored.

ekalluksiorpok, *intr.* fi efter Oreder.

ekallukſiut, et Redſkab at fange Øreder med.
ekalliarpok, *intr.* fahrer et Sted hen for at fange Øreder.
ekallugak, 1) en Forel (*Salmo rivalis.*) 2) en Kulle (*Gadus æglefinus.*)
ekallukāk, et ſlags lange Øreder i Fjeldvandene (*Salmo ſtagnalis.*)
ekallŭrkſoak, en Haj; Haakal; Haaſkjerding (*Sqvalus Carcharias.*)

Ekarpok, *intr.* krymper ſammen; ſnerper til.
ekarſe, ſammenkrumpen.
ekartè, Narven paa et Skind; Haar-Siden, naar Haarene ere aftagne; Haar-remmen.

E'kkarpok, 1) *intr.* a) kaſter med en Søe-Piil (i ſær naar den kaſtes langt.) b) ſkyder med Kanoner el. Bøſſer. 2) *tr.* a) kaſter bort el. væk fra ſig. b) ſkyder den af (en Kanon el. Bøſſe.)
ekkartârpok, *tr.* kaſter med Søe-Pile for at øve ſig el. for Plaiſir.
ekkarpallùk, Skud; Knald af Skyden; Lyd af Pilekaſt i Vandet.
ekkarpallukpok, *intr.* det lyder af Skud el. Pilekaſt i Vandet.

ekkāupok, *tr.*)
ekkāurſiok, *intr.*) 1) kaſter med en Søe-Piil efter noget; ſtikker efter. 2) ſkyder efter noget.
ekkāutak, det ſom ſkydes efter.

Ekkekkok, den lille Finger.
ekkekkortyavok, *intr.* arbejder ilde; rører neppe Arbejdet med ſin lille Finger.

Ekkorgvak,)
ekkorgvàut,) 1) Underſtøtning; det hvorpaa en Ting hviler el. det ſom ſtikkes under noget, at det ej ſkal vakle (f. Ex. en Spaan under en Bordfod.) 2) det man ſtaaer paa for at naae.
ekkorgvekſak, noget til Underſtøtning el. at ſtikke under el. at ſtaae paa.
ekkŏrgvarpok, *tr.* ſtikker noget under en Ting, at den kan hvile derpaa el. ligge faſt. 2) *intr.* og *tr.* ſtaaer op paa noget for at kunne naae.
ekkorgvautigàu, *tr.* ſtaaer paa det for at kunne naae.
Ekkorpok, Ekkout og Ekkurſak, ſee under Itek.

Enérpok v. Inerpok, *t.* 1) *intr.* a) er færdig. b) er fuld-

fuldvoxen. 2) *tr.* a) færdiggjør; bringer istand; kommer til ende med noget. b) troer en ikke længer til Live (en Syg el. en som længe har været borte); overgiver; slaaer af sit Hoved.

enigak, færdiggjort; fuldbragt.

enigâvok, *intr.* er færdiggjort; er forfærdiget.

enéripok, *t.* 1) *intr.* er ganske færdig; er aldeles fuldvoxen. 2) *tr.* fuldbringer; fuldfærdiger; gjør fuldkommen i stand.

enerailârpok, *intr.* 1) kan ej faae ende paa noget; kan ej blive færdig med det, man har taget sig for. 2) kan ej komme af med en Sygdom; har ingen Hilsen; er aldrig ret frisk.

enertúïok, *intr.* 1) affærdiger mange Ting i en føje Tid; bestiller meget. 2) haster med Betalingen; fordrer hastig Gjeld.

enertuïvigâu, fordrer hastig Gjeld af en.

Epik, en Klint; en Leer-Pynt ved Søen.

epimio, en Klint-boe; en som har sit Huus ved saadan Klint.

Epipok, see under Epúpok.

Epivok, *intr.* 1) qvæl[...] bliver qvalt (enten ve[...] faae noget i Halsen el.[...] Halsen.) 2) qvæles[...] Vand; drukner. 3) f[...] sprænges af Hede; [...] ber Vejret.

epitípok, *tr.* qvæler; ta[...] Aanden fra.

epititak v. ervsak, qval[...]

epíjavok, *intr.* er qvælef[...] dig; bliver ængbryst[...] er færdig at tabe Vej[...]

epiennakâu, *intr.* 1) er q[...] lende; det er en Qv[...] me; man maae sn[...] tabe Vejret (i Røg; H[...] de; under Vandet, v. s.[...] 2) er ont at fordøje[...] ufordragelig (Ord.)

epiennak, Qvalme; q[...] lende Hede.

epérnak, (*N.*) v. epérng[...] (*S.*) Myg (*Culex pipie*[...]

Epo, 1) et Skaft. 2) [...] Fiske-Stikker; en Ly[...] (en lang Stang med [...] ge i Enden at stikke St[...] bidere og andre Fiske me[...]

epuarikpok, *s. intr.* har smukt Skaft.

epuariksok, 1) smukskaf[...] 2) en elphenbeensk[...] tet Kniv.

epulliok,)
epulliorpok,) 1) *intr.* a) gj[...] Skaft til noget. b) gj[...] en Fiske-Stikker. 2) [...] gj[...]

gjør Skaft dertil; sætter Skaft paa.

epulligak, Beenet til en Sælhunde-Lentze.

epullikkiok, 1) *intr.* arbejder et Lentzebeen. 2) *tr.* sætter saadant Been til en Lentze.

E'pok, *t.* 1) *intr.* Er. 2) *tr.* gjør ved; begegner.

étok, den som er.

étipok, *t. tr.* lader det være; begiver det; slaaer det af Hovedet.

esúsek, Tilværelse.

éserpok, *s.* 1) *tr.* begegner; gjør ved. 2) *intr.* a) bliver begegnet. b) skeer.

étuarpok, *intr.* 1) bliver paa et Sted; holder sig stille. 2) er ledig; tager sig ingen Ting for; er ej om sig.

étuartok, ledig.

étuajuïpok, *ts. intr.* er brav om sig; kan ej være ledig.

etuïnarpok, er stedse.

etuïnartok, stedsevarende.

émersorpok, *intr.* er længe; bliver el. varer længe; bestaaer længe.

émersortok, vedvarende; langvarig.

Epúmmerpok, *s. intr.* snerper Munden sammen; lukker Mund; tier stille. epummerit! hold Mund!

epummingavok, *intr.* holder Munden tillukt; har lukt sin Mund.

Epúpok, 1) *intr.* roer (med en Aare, som har eet Aareblad.) 2) *tr.* roer den (Baaden.)

epútok, en Roerkarl; en Roerske.

eputuksak, en til at roe sin Baad.

eput, en Aare (til en Europæisk-Baad eller en Kone-Baad.)

eputiksak, et Aaretræe; et stykke Træe til Konebaad-Aare.

eputiksiorpok, *intr.* arbeider paa et stykke Træe til Aare.

eputiksiok, *intr.* gjør en Aare.

eputserpok, *s. intr.* sætter sig ned at roe.

eputserbik, en Roe-Rem; en Roetol; Roeliine.

eputseriarpok, *intr.* lader sig got roe; er let at roe; skyder god Fart (en Baad.)

eputsereepok, *ts. intr.* er tung at roe; kommer seent afsted; det trækker i Armene at roe den.

epípok, *t. tr.* drejer (med et Roer.) drejer af for noget (ved at vrikke med en Styre-Aare i Baadens Bag-

Bag-ende.) epirſuk v. epikiuk! drej af!

Erdlek, *i pl.* erdleet, de ſmaa Barder, ſom ſidde inderſt i Hvalens Mund.

erdlerpâk, en Kindtand.

Erdlikpok, *tr. intr.* er paaholden; holder paa hvad man har.

erdliktok, paaholden.

erdliktôk v. tórſoak, meget paaholden; gniſk; gnieragtig; karrig; en Snurſitte.

erdliktôvok, *intr.* er gnieragtig; er karrig; vil ej gjerne af med noget.

erdlingnek, 1) Paaholdenhed. 2) Karrighed; Gnierie.

erdligàu, *tr.* er paaholden paa; vil ej miſte.

erdliktórſiok, *intr.* 1) bliver paaholden; begynder at holde paa ſine Sager. 2) bliver karrig.

erdligúpok, *tr.* vegrer en noget; forholder el. negter ham det; vil ikke han ſkal faae.

erdligutipok, *tr.* 1) det ſamme. 2) gjør en paaholden; ægger ham til at være paaholden.

erdlikærpok, *intr.* er ej paaholden paa; vil afhænde; vil ſælge.

erdlingnarpok v. nakàu, *intr.* er værd at holde paa; er koſtbar; er rar; dyrebar.

erdlingnartok, koſtbar; v dyrebar.

Erdlok, en Endetarm

erdlaveet, *car. ſing.* In volde.

erdlavikſorpok, *intr.* ſp Indvolde.

erdlauærpok, *tr.* tager In volde ud af et Dy

erdlauærſortok, et finge Spøgelſe, ſom ſiges flyve i Luften og ta Indvoldene af de d Grønlændere, eller Huden af de levende, at de blive blanke p nogle Steder og mø paa andre.

erdlokivok, *intr.* 1) lid Møje; er ilde deran; nes jammerlig (i en Sygdom.) 2) tager nær el. til Hjerte; der ſig beſværet; er legen og bekymret (o noget.) 3) bemøjer ſærdeles (for en Ting faae gjort); anſtræng ſig.

erdlokirſok, beknyttet; b kymret; forlegen.

erdlokirſut, det ſom fo aarſager Bekymring Møje; Beſværlighed.

erdlokirſutigàu, *tr.* 1) beſvæ res derved; lider der ve

ver. 2) lider Møje for; tager sig det nær; bekymrer sig derfor.

erdlokinarpok, *intr.* skaffer Møje og Besvær.

erdlokinartok, besværlig; kummerfuld; jammerlig.

erdlokinak, Angst; Beklemmelse; Bekymring.

erdlokópok, *tr.* 1) bemøjer sig for; stræber med; gjør sig Umage for. 2) nøder; tvinger. 3) skaffer ham nok at tænke paa. erkarsautima erdlokopánga, jeg har ont ved at slippe Tankerne derom el. jeg kan ej faae det af Hovedet.

erdlokotípok, *t.* 1) *intr.* a) lider Møje el. piner sig med noget; har ont ved at faae en Ting af Hovedet. b) lader sig nøde. 2) *tr.* skaffer Møje og Bryderie.

erblokónek, Møje; Umage; Bryderie; Gjenvordighed.

erdlokotigàu, *tr.* finder Møje med; har Umage og Bryderie med. Erdlokotigingilà pullãke, han havde ej ont ved at faae sin Besøger ind ɔ: han lod sig ikke meget nøde.

Erinà, 1) Maal; Mæle. 2) Stemme; Sang; 3) Tone; Melodie.

erinálik, sat paa Melodie; med Tone; som kan synges.

erinákatak, 1) ligelydende. 2) som har samme Tone el. Melodie. kannongépa erinákatà? efter hvilken Melodie gaaer den?

erinákatigeek, *car. sing.* af eens Tone el. Melodie.

erinágikpok, *s. intr.* 1) har en skjøn Stemme; synger got. 2) det er en smuk Melodie el. Sang.

erinálukpok, *intr.* 1) har kun maadelig Stemme; synger ilde. 2) det er en slet Melodie el. Sang.

Erinniok, *intr.* er længselsfuld; venter efter noget med Længsel; bier paa med Smerte.

erinnigàu, *tr.* længes efter noget; haster med udfaldet deraf; bier paa en med Smerte.

erinnitsekpok, *t. intr.* er kjed af at vente længer; bliver fortræden over, at en Ting varer saa længe; bliver utaalmodig.

erinnitsaupok, *t. tr.* bliver utaalmodig derover; er kjed af at bie længer paa en el. vente efter noget.

erinnínarpok v, nakau, *intr.* er kjedsommeligt; forvolder at man kjedes; det

det faaer ingen Ende; han bliver borte.

erinninàk! kjedsommeligt! Sillan-erinninàk! 1) hvor kjedsommeligt! hvor længe skal det dog vare. 2) hvilken Nølesitte! gid han dog vilde komme!

Eripok, *tſ. tr.* rykker af.

erigak v. eritsak, et Skind, som Haar el. Fjer ere afrykkede paa somme Steder.

erigeksak, 1) det som skal afrykkes. 2) bruges det helst af Spøg om en storskjæget, ligesom han behøvede at afrykkes sine Haar.

erisarpok, 1) *tr.* plukker af (Fjer); rusker af (Haar); plukker (et Skind, en Fugl). 2) *intr.* er plukket; er afrykket sine Haar.

erisægak, plukket; afrykket sine Haar.

erisárdluko, Afpluk; det afrykkede (Haar el. Fjer.)

erisâk, et Sælskind uden Haar, som dog har sin Marv; et sort Skind; Støvleskind.

Erisâk og Erisarpok, see under Eripok.

Erkà, Nærhed; Nærværelse; Grændse; Egn.

erkáne, i Nærværelsen; egentlig i hans Nærværelse; i hans Egn; p…
dens Grændser.

erkávtine, i vor Nærv…relse, o. s. fr.

erkánēpok, *intr.* er i Na…værelsen.

erkánētok, det som er i Na…værelsen; det omligg…de; tilgrændsende.

erkárdlek, 1) Landsman… den som boer paa La… med en el. i hans Eg… 2) den som er paa Fan… med en (saa nær, at h… kan sees.)

erkardleráu, *tr.* har … Landsmand. 2) er p… Fangst med; er paa … og samme Fahrva… som han.

erkardlereek, *car. sing.* … Landsmænd. 2) 2de so… er paa Fangst samme…

erkardlereekpuk, *s. intr. ca… sing.* 1) ere Landsmæn… 2) ere paa Fangst sa…men.

erkâvok, *intr.* er i Na…heden; opholder sig; bo… kaladlin akkornænne … kâguma, naar jeg boer… blant Grønlænderne.

erkasúkpok, *intr.* 1) ønsk… sig et eller andet; v… gierne have. 2) lid… Nød; føler Trang.

erkasŭngnek, 1) Nød. 2) Ønske; Forlangen… efter noget, som ma… behøver.

erki

erkâſuktipok, *tr.* bringer i Nød; kommer til at lide Mangel; fortrænger.
erkaſutigâu, lider Mangel derpaa.

Erkáïok, *tr.* husker; kommer ihu; erindrer ſig.
erkáïrſak, det ſom erindres.
erkainiarpok, *tr.* ſtræber at huske; husker over paa.
erkainiægekſak,)
erkaïrſekſak,) noget at erindre.
erkaïrſutigâu, *tr.* bringes i Erindring derved.
erkâimavok, 1) *intr.* husker; har i Hukommelſe. 2) *tr.* — det.
erkaimarſak, det man har i friſk Erindring.
erkáſipok, *t. tr.* paaminder; bringer en noget i Erindring; husker ham paa.
erkáſitak, paamindt.
erkaſitſirſok, en Paaminder.
erkarſarpok, *intr.* tænker; grunder; grandſker; overvejer.
erkarſárnek, Tænken; Betænkning; Overvejning; Grandſkning; Eftertanke.
erkarſâut, 1) Tanke (det man grunder paa.) 2) Hjerte (hvori man tænker.)
erkarſautigâu, *tr.* tænker paa; grunder paa; eftertænker; overvejer; tager til Hjerte.
erkartorpok v. tortarpok, *tr.* tænker ofte paa; har idelig i Tanke; erindrer jevnlig.
erkartõupok, *tr.*)
erkartõurſiok, *intr.*) 1) bringer i Erindring el. paa Tale; erindrer en Fraværende. 2) fører til Gemytte; foreholder; minder en om det begangne; opvækker til Eftertanke. 3) dømmer. 4) *dual.* erkartõupuk, tale ſammen om det mellemværende; afgjør en gammel Sag med hinanden.
erkartõubik, 1) Domſted; 2) Domtid; Domsdag.
erkartõurſivik, Domhuus; Domſtoel.
erkartõurſirſok,)
erkartóïrſok,) en Dommer.
erkartõutipok, *t.* 1) *intr.* dømmes; overbeviſes. 2) *tr.* dømmer; overbeviſer.
erkartõutitok,)
erkartõurſak,) dømt; overbeviiſt.
erkartût v. tóïrſut, Dom; dømmende Udſagn.

Erkanàk, 1) farlig; Fare; Ulykke. 2) *interj.* Vee! Skade!
erkanârſillæt! O! Vee! hvilken Ulykke! hvor farligt!

erka-

erkanârpok, *intr.* det ſeer farligt ud; der er Fare paa færde. 2) det gaaer farligt til; løber ilde af.

erkanârkæjak! hvor ſnart kunde det ikke løbet ilde af! nær kunde han kommet til Ulykke!

erkanârkæjakàu, *intr.* ſtaaer høj Fare; kunde ſnart kommet til Skade; var Ulykken nær.

erkanârſiok, *intr.* ſtikker i Fare; er i betænkelige Omſtændigheder.

erkanaralluktuak! nu er der en ſtor Ulykke rejſt! Ej, hvor vil det dog løbe af! nu ſeer det dog galt ud!

erkanaralluktuarpok v. tuarkàu, *intr.* 1) det tilſtunder med noget ont; der er ſtor Fare forhaanden. 2) det er en ſærdeles farlig Sag; det vil viſt faae et ſlet Udfald; det er noget ret galt Tøj.

erkanáërpok, *ſ.* 1) *intr.* a) er forſynet; er forraadendes, ſaa man ej ſaa let ſkal komme til kort. b) har afgjort en Sag, ſaa den ej ſkal længer ligge paa Hjerte. 2) *tr.* a) har forſynet ſig med. b) har afgiort det; har faaet det fra Haanden.

erkanáërſarpok, 1) *intr.* a) forſyner ſig. b) afgjør en Ting. 2) *tr.* a) fo ſyner ſig med, b) afgj gjør af med eet; gjør ſidſte gang og det af magt (før ej ſiden at ko me i Forlegenhed.)

erkanáërſaïok, *intr.* det ſa me i de 2de ſidſte Bem kelſ-r.

erkanáërſartok, forſynli

erkanáërſâupok, *tr.* for ner en anden.

erkaràu, *tr.* 1) kommer Skade dermed; li Skade derpaa. 2) ſti ker i Fare derved; h der for farlig.

Er̉karſarpok, ſee under E kaïok.

Erkaſukpok, ſee under Erk

Er̉kè, Mundvig.

er̉kéjavok, *intr.* ſætter ſkæv Mund; vræng Mund.

er̉kúngavok, *intr.* er ſkæ mundet.

er̉kúngarſok, ſkævmund

er̉kilik, i *pl.* er̉kiglit, ſm Trolde, ſom foregiv at være under Jord med Hunde-Geſigt lee altid.

Er̉kek, en Gnid.

er̉kerſorpok, *intr.* ſpiſ Gnider.

Erkikpok, *ſ. intr.* er ve er ſikker og tryg.

erki

erkikſiok, *intr.* bliver ſikker og tryg; bliver frelſt og vel faren; faaer Fred.
erkikſinek, Fred; Tryghed; Sikkerhed.
erkikſiſárpok, *tr.*)
erkikſiſáïok, *intr.*) ſkaffer Fred og Sikkerhed.
Er'kilik, ſee under Er'ke.
Er'kimaput, ſee under Er'kipok.
Erkimavok. 1) *intr.* gaaer under; trækkes under Vandet (Blæren el. Pilen, hvormed et Søedyr er truffet.) 2) *tr.* trækker den under med ſig.
erkimatipok, *t. tr.* trækker ganſke under Vandet med ſig.
erkimarſiok, *intr.* hans Blære el. Piil er gaaet under ved et Søedyr; han venter paa dens Opkomſt.
Er'kípok, *t.* 1) *intr.* a) krymper ſammen; ſkrumpes. b) bliver rynket. 2) a) krymper noget ind. b) ſætter Rynker i Panden ved at trykke Øjnene tæt ſammen. kênet er'kirſûk, ſlaae Rynker i dit Anſigt. c) omfatter; omgriber; omfavner; omarmer.

er'kítipok, *t. tr.* krymper et Skind; lader det krympe ind.
er'kitérpok, *ſ. tr.*)
er'kitériok, *intr.*) 1) krymper ſammen; knuger ſammen; ſammentrykker; lægger ſammen (et Klæde uden Orden.) Tingerdlautit er'kiterpèjt, de toge Sejl ind. 2) ſkraber ſammen; ſtabler; ſammenhober. 3) binder i Knipper.
er'kitigak, 1) ſammenlagt; ſammentrykt. 2) ſammenhobet; ſtablet; en Hob; en Stak; en Stabel. 3) et Knippe Straa ꝛc.
er'kiterut, 1) i Almindelighed et Redſkab at ſamle ſammen med. 2) i Særdeleshed a) en Handſke at ſkrabe tørre Lodder ſammen med. b) en Rive. c) et Gietop.
er'kímaput, *intr. car. ſing.* vrimler.
er'kímárſut, *car. ſing.* vrimlende; en Vrimmel.
er'kíngavok, *intr.* er krumpen; er rynket; er ſkrumpen.
er'kingarſok, krumpen; ſkrumpen; rynket.
er'kiſâvak, en Myg-Larve (ſom findes i de ferſke Vande og idelig krummer ſig.)

Er'king-

Er'kingavok,)
Er'kiterpok,) see under Er'-
kipok.

Er'koakpok, *intr.* er ond; er vred; er opbragt.

Erkómavok, *intr.* er vaagen; sover ej; ligger lysvaagen.

erkómarsok, vaagen.

erkómapok, *tr.*)
erkomarsiok, *intr.*) vaager hos en.

erkomatigàu, *tr.* vaager desaarsag; vaager over en el. noget.

erkomaniarpok, *intr.* holder sig vaagen.

erkærpok, *intr.* er ej længer søvnig; bliver aarvaagen og munter.

erkærsok, fri fra Søvn; aarvaagen; munter.

erkærsarpok, *tr.* gjør aarvaagen.

erkærsaut, noget at blive aarvaagen ved; Snuustobak.

erkærsautigàu, *tr.* bliver aarvaagen derved.

Erkomêpok, *intr.* er nyt at høre el. see.

erkomêtsok, nyt; sieldent; usædvanlig.

erkomêliorpok, *intr.* frembringer noget nyt.

Erkórpok, 1) *intr.* træffer ind. 2) *tr.* træffer.

erkóïok, *intr.* det samm sidste Bemærkelse.

erkógak, truffen.

erkorniarpok, *tr.*)
erkoïniarpok, *intr.*) 1) s der at træffe. 2) gjet spaaer.

erkoïniartok, Spaama Prophet.

erkópok, *t.* 1) *intr.* a) tr fes. b) opfyldes. c) der sig truffen; ove vises; røbes. Missia soak kêsa tâva erkópok hvormeget han end na de det, blev han dog sider truffen og maatt de sig overbevise. 2) faaer i Sigte; stile ge paa. Akeiksek um lugo erkótaræt, tâva suglugo uniungikuni koraræt, en Rype m man efter, indtil man f den ret i Sigte, da s man efter den, og s man ikke feil, faaer den.

erkorniægak,)
erkótuksak,)
erkotsomartuksak,) det forud siges at skulle en Spaadom; en phetie.

erkótipok, *t. tr.* 1) ove viser. 2) lader indt el. opfyldes.

erkornauværkot, en Sk

Erklâk, Kindbakken

erksârpok, *tr.* slaaer en med den flade Haand (helst paa Kindbakken); giver Ørefigen; giver Kindhest.
erklârtâupuk, *intr. car. sing.* de give hinanden Ørefigen (for at prøve Styrke.)
erkséipok, *t.s. intr.* Kindbakken synker el. gaaer af Leed.
erkléitsok, en som Kindbakken er falden ned paa.
Erksarok, Hjertegruben; for Hjertet.
erksarungavok,)
erksarkerrivok,) har ont for Hjertet; har Hjertevee.
Erklârpok, s. under Erksâk.
Erkse, Frygt; Banghed; Rædsel.
erksiok, *intr.* frygter; er bange; ræddes.
erksigâu, *tr.* frygter for; er bange el. ræddes for.
erksirsok,)
erksigirsok,) bange; frygtsom; ræd.
erksirsórsoak, frygtagtig; fej; meget bange.
erksinarpok v. nakâu, *intr.* er frygtelig; er at være bange for; er forfærdelig; er grum.
erksinartok, frygtelig; forfærdelig; grum; rædsom.
erksinarsúsek, Befrygtelighed; Grumhed.
erksiorpok, *intr.* er i Frygt for noget; ængstes; i *negat.* er uden Frygt; er rolig; er frimodig.
erksiornĕitsomik, uden Frygt; roligen; frimodigen.
erksisârpok, *tr.* gjør bange; skræmmer; forfærder; sætter Skræk i; kyser; truer.
erksisárut, Skrækkemiddel; Skrækkebillede; Trudsel; Skræmsel.
Erksiok,)
Erksiorpok,) s. under Erkse.
Erksukpok, *tr.* 1) gjemmer (noget) for en; skjuler for ham; Savingmik erksukpátit, han forstak Kniven for dig. 2) staaer i Pippeleg; skal lede de andre op. Erksugomarpèj, han skal lede dem op.
erksukligâuput, *car. sing.* de lege Pippe; de forstikke sig for hinanden.
Erkúpok, *tr.*)
erkursiok, *intr.*) gaaer ind med noget; bærer el. leder el. fører det ind.
Erkæjagâu, *tr.* gider ikke gjøre det.
erkæjasukpok, *intr.* gider ikke; er lad; er doven.
erkæjasuktok, lad; doven.

erkæjafungnek, Dovenſkab; Ladhed.

erkæjatárpok, *intr.* er uvillig; er fortrøden.

erkæjatártok, fortrøden; uvillig.

erkæjatarſúſek, Uvillighed; Fortrødenhed.

erkæjaſuïpok, *tſ. intr.* er ufortrøden og villig til ſin Gjerning; er hurtig og allart; gider beſtilt noget; er flittig.

erkæjaſuïtſok, villig; ufortrøden; flittig.

erkæjaſuïnek, Villighed; Ufortrødenhed; Flittighed.

erkæjanak! hvilken Ulyſt! hvor doven! hvor fortrædelig at have med at beſtille!

erkæjanakàu, er fortrædelig at have med at beſtille; man gider ej været derover.

Erlerpok, *tr.*)

erléïok, *intr.*) udvider Ilden i de grønlandſke Lamper.

Ermik, en to Aar gammel ſpragled Sæl (ſaa kaldes den i viſſe nordlige Egne af Landet.)

ermitſiak, en Aar gammel Sæl af ſamme Slags (paa ſamme Steder.)

Ermikpok, *ſ.* 1) *intr.* vaſker ſig i Anſigtet. 2) *tr.* toer en anden i An[...]tet.

ermigak, toet i Anſigt[...] vaſket.

ermikbik v. migvik, 1) et [...]ſkefad at toe Anſigtet[...] et Haandfad; Barb[...]fad. 2) en Vandka[...] (til ſligt Brug.)

ermigût, 1) det man va[...]ſig med i Anſigtet; [...]ſkevand; Vaſkeklud[...] iſær: det Straa, Gr[...]lænderne dyppe i U[...] og toe Anſigtet me[...]

Ermuſek, (*S.*)

ervnguſek, (mere brugeli[...]) 1) et Beger; Støb[...] Øſe; et Drikkekar. en Flaſke; et Glas; Kop.

ervngut, det ſamme (bru[...] ſjelden.)

ervnguſerminek, et ſty[...] Flaſke glas.

Ernèjnek, en Harpu[...] Piil med 2de Beenſ[...] i øverſte Ende.

ernèjnerpok, *ſ. tr.* ſlaaer [...]dan en Piil i et Søe[...]

ernejneriarpok, *intr.* ka[...] med ſaadan Piil.

Ernek, en Søn.

erneràu, *tr.* har til Sø[...]

ernertârpok, *intr.* 1) faae[...] Søn. 2) avler en S[...]

ernertâk, en ung Søn.

ernertâkſak, en ufødt S[...]

ernersiak, en Fostersøn; en tiltagen Søn; en udkaaren Søn.
ernersiaràu, *tr.* udkaarer til Søn; antager i Søns Sted.
ernétuak, eeneste Søn; eenbaaren Søn.
erníksak,)
erningoak,) Stif-Søn.
erniok, *intr.* og *tr.* 1) føder. 2) gjør Æg; gyder Rogn.
erniak, Afføding; det som er født (Han el. Hun, Æg el. Rogn); Foster.
erniaràu, *tr.* har født; har bragt til Verden (den, det.)
erniovok, *intr.* er født; er bragt til Verden.
erniursok, født.
erninek, 1) i Alm. en som har født (Menneske eller Dyr.) 2) i Besynderlighed a) en Tæve el. Sælhund, som har faaet Unge. b) en Barselkone. c) en Fisk, som har gydet Rogn.
erninerrovok, *intr.* 1) har født; har faaet Unge. 2) har gjort Barsel. 3) har lagt Æg. 4) har gydet Rogn.
erniokikpok v. kigpok, *s. intr.* er født paa ny.
erniokiksiok, *intr.* bliver født paa ny.
erniorpok, *intr.* 1) føder flere efter hinanden; er frugtbar. 2) lægger Æg (flere efter hinanden.) 3) springer langs over Vandet, rørende Overfladen hist og her (en Steen, man slaaer ud.)
erniortok, 1) en frugtbar Kone; et frugtbart Dyr. 2) en god Æggehøne.
erniortipok, *t. tr.*)
erniortitsiok, *intr.*) 1) gjør frugtbar. 2) slaaer Plattenkager (ved at kaste en Steen ud langs Vandets Overflade.)
ernisukpok, *intr.* 1) vil føde; er i Barnsnød; har Fødselsvee. 2) vil gjøre Æg; er æggesyg.
ernisuktok, 1) en Qvinde som er i Barnsnød; et Dyr som vil føde. 2) en æggesyg Høne.
ernisuksiorpok, *intr.* forretter Gjordemodertjeneste; er Fødsels-Hielper.
ernisuksiortok, en Gjordemoder.
ernisuksiut, Middel til at befordre Fødselen.
ernisuïpok, *ts. intr.* føder aldrig; er ufrugtsommelig
ernisuïtsok, ufrugtsommelig; ufrugtbar.
ernivik, Fødested; Sted at føde el. lægge Æg paa.

Erngerpok, *t. tr.* 1) gjør strax. 2) fortsætter Reysen uden Ophold. Dettes *Infinitivus applicatus* bruges almindelig om: Strax, saasom: erngerdlune, han strax; erngerdlugo, ham strax; erngerdlutit, du el. dig strax; erngerdlunga, jeg el. mig strax; erngerdlutik, de strax; erngerdlugit, dem strax; erngerdluse, I el. Eder strax; erngerdluta, Vi el. Os strax.

erngëinak, strax paa Stand; paa staaende Fod; uden Lenten el. mindste foregaaende Forsøg.

Erngoutak, Barnebarn; Sønnesøn; Datterdatter.

erngoutaràu, *tr.* har til Barnebarn.

Erniok, see under **Ernek**.

Ernúmavok, *intr.* 1) er forlegen; er raadvild; veed ikke at raade eller hjelpe sig. 2) er i Livsfare; seer Døden for Øine.

ernumagàu, *tr.* er forlegen derfor; tvivler derom; er raadvild desangaaende. Tikineng ernumagilerpara, jeg troer aldrig at komme hjem mere.

ernumanàk! Forlegenhed! hvilken Raadvildhe hvor betænkeligt!

ernumanakàu, det er en fortvivlet Sag; det gjøre en raadvild; m maae sættes i Forleg hed derved.

ernumakulukpok, *intr.* e en ynkelig og ret betæ kelig Forfatning; s ver imellem Haab Frygt.

ernumarsut, det som g raadvild el. hvo man sættes i Forleg hed; Aarsag til Bet kelighed.

ernumarsutigàu, *tr.* sæt i Betænkelighed d ver; bliver raad desangaaende.

ernumanëitsomik, uden tænkelighed; uden Fare.

Erriaràu, *tr.* hol Hævd over noget; øm over det; freder paa; vil ej have de sudlet.

erriarirsak, fredet; hæv

Erroïpok, *t. intr.* 1) uden Skarn; er 2) er øde; er blo skaldet (en Klippe); den Græs; er ufrug (et Land.) 3) er ga vaad, saa at Kjø den synes blaa (S

erroïtok, 1) reen; fri for Skarn. 2) øde; blot; skaldet; ufrugtbar. 3) ganske vaad.

erroërse! hvor reen! 2) hvor øde! hvor skaldet! blot og øde!

erroïtsarikpok, *s. intr.* det Skind bliver snart vaadt.

erroïtsariksok, et Skind, som ej taaler nogen Væde.

Errorpok,)

erruktorpok,) *tr.* toer Klæder; vasker; tvætter; skyller.

errorsiok, *intr.* er i færd med at toe Klæder; staaer og vasker.

errorsirsok, en Tvætterske; en Vaskerkone.

errugak, tvættet; det som vaskes.

errugeksak, en Tvæt; en Vask; det som skal toes.

errorbik v. korsivik, Tvætteplads; en Vaskerballie.

erruktoriak, i *plur.* errruktorirsæt, Mave-Kallun; det bladede Kallun (i Faar el. Rheensdyr.)

erruktoriursak, et Ark Papiir, i *plur.* erruktoriursæt, en Bog Papiir.

Ersípok,

tf. 1) er tilsyne; sees. 2) er synlig; kan sees. 3) er forstaaelig (Ord.) Okauzia ingmà ersípok, man kan neppe forstaae ham. 4) i *negat.* ersingilak, a) er ej tilsyne; b) er usynlig. c) er uforstaaelig. d) er borte; er fra Øjet.

ersitsok, 1) det som er tilsyne; sigtbar. 3) synlig; 3) forstaaelig.

ersingitsok, 1) usynlig. 2) det som er borte.

ersitsungnærpok, *s. intr.* er ej mere tilsyne; er bleven usynlig.

ersérpok, *s. intr.* kommer til syne; lader sig see; bliver synlig.

Ersorpok, *tr.*)

ersorsiok, *intr.*) bereder Skind (Rheensdyr- Hunde- eller Faare-Skind) ved at gnide det med en Steen.

ersortok, et beredt Skind.

ersorsimavok, *intr.* er beredt.

ersorsirsok, en Feldbereder.

ersorsìt, en Steen at berede med (en hvid Steen el. Pimpsteen.)

Ersukpok,

tr. bærer paa Skuldrene.

ersuktok, en Drager; en som bærer noget paa Skuldrene.

ersugak, en Skulderdragt; en Bylt hængende paa en Kjep over Axlerne.

ersût, en Drager-Stang; en Bære-Seele.

E'rtarpok, *intr.* raaber (paa Landet el. Søen) et vist huult Skrig EEE, (igiennem sammenknebne Tænder) for at faae Hjelp (i Forlegenhed med et stort Søedyr el. i anden Fare); giver Signal fra sig om Hjelp.

Ertlârpok, *intr.* har Negle-rødder.

Erfruktorpok, see under Erforpok.

Ervallavok, *intr.* flagrer (som en Fløi, el. andet af Vinden.)

ervallarsok, en Flag; en Fløj; en Fane; en Vimpel.

ervallarserpok, *s. intr.* sætter Flag ud; sætter Vimpel til el. Fløj paa.

Ervgak, en Landpeltz; en sort Sælskinds Peltz uden Haar.

ervgalerpok, *s. intr.* trækker Landpeltz paa.

ervgiok, 1) *intr.* syer Landpeltz. 2) *tr.* — til en anden.

ervgirsarpok, *intr.* har Landpelts paa.

Ervkéjarpok, see under Ippek.

Ervngarpok, *intr.* 1) rinder; lækker; er utæt; holder ikke Vand (... Spand.) 2) tylder ... rinder ud (Vand af ... Spand; Tran af en Lamp...

ervngàut, den sorte ... brændte Tran, ... gaaer igiennem La... pen, og er nedrunde... Lampestolen.

ervngàuserbik, Tranbø... hvori Trannen løb... det Hul i Lampestol... hvori den forbræn... Tran samles.

ervngalik v. galiksak; ... langt stykke Ski... lagt i Bunden af en K... jak, til at tage af ... Vandet, om den ... de trække Vand.

Ervngusek, see under E... musek.

Esarravok, *intr.* ta... til sig. *A.*

esarrat, 1) en Haand. 2) Trommestok. *A.*

Esiok, see under Eïok.

Etiblek, helst *cum.* s... etiblerâ, Phantasie; ... le i Søvne el. Vildel...

etibliok, phantaserer; ga... el. taler i Søvne; sna... ker over sig.

etiblirsok, en som phan... serer; en som gaaer ... Søvne el. taler over si...

H.

Hā! Tys! giv Agt! (andre sige [illegible]a! see samme.)

Ha-ha! hør! Oma ha-ha! hør du! jeg vil sige dig noget. (andre sige aha! see under A.)

Hej? hvad? hvad er det? hvad siger du? jeg forstaaer dig ikke.

hærpok,)
hærtarpok,) *intr.* siger Hej; spørger hvad en anden siger.

Hi! *interj. admir.* Ih! (andre sige Ih! see samme *loc. alphab.*)

His! *interj. dol.* hvor utaalelig! hvilken Hede og Qvalme! (bruges især af Qvindfolk.)

Hu! hu! huhu! (et Hujen at forfærde Sælhunde med, naar man forfølger dem.)

Hua!)
Huhæ!) huah! huhæ! (er ogsaa et slags Hujen, enten paa Sælhunde-Jagt, især til Rest naar Sælhunden gaaer under, eller til Menneskers Tort for at fixere eller gjøre dem frygtsom.)

Huârpok,)
Huârtarpok,) *intr.* raaber Hua!

Huârpalukpok, *intr.* det lyder efter saadant Raab paa Søen; man kan høre, at der forfølges Sælhunde.

Hy-hy! hyhy! (en huul og lav Røst, man giver fra sig, naar man vil nærme sig en Alke, og faae den tryg ved at høre derefter.)

I.

Iah-iah-iajâh! Omqvæde i Grønlændernes Strids-Sange og ellers naar de ville vise sig fornøjede. (andre sige Ajah, Ejah, Ojah eller Yjah; nogle tillægge ogsaa Amna, amna-ajah.)

iah-hej !)
iæ-hi!) hu! hej! lystig! ret saa! lad ham have det! der fik han hvad han skulde have. (er de gamles Basslag ved Sangen, især naar der kommer noget, som gotter dem.)

iajâk, en Tromme (som bruges ved Sang eller af Hexemestere.) *A.*

iajârpok, *intr.* 1) siger Iajâh. 2) slaaer paa Trommen og synger dertil.

Iblau, 1) en ufødt Unge (især af Søedyr.) 2) Skindet af en ufødt Sæl-Unge.

iblaulik, et drægtig Søedyr; en Sæl, som har Unge i sig.

Ibleek, en Stiffader.

Iblerpok, *t.* 1) *intr.* er reenlig; holder sig reen. 2) *tr.* lader ej gierne en Ting tilsmøres el. ruineres; er reenlig med den.

iblerukpok, *intr.* 1) er reenfærdig; sparer sig selv for ikke at blive skiden; er bange for at have med skident Arbejde at giøre. 2) er nensom; er sparsom (enten sig selv, Børn, Huusfolk, Klæder el. Boehave angaaende.)

ibleruktok, 1) reenfærdig; ordentlig. 2) nensom; sparsom.

iblerojuïpok, *tʃ.* 1) er skidenfærdig. 2) er sludervurren og uordentlig; freder el. sparer ikke paa hvad han har.

iklerojuïtsok, 1) skidenfærdig. 2) sludervurren; uordentlig.

iblerâu, *tr.* 1) har kjæ holder af; freder pa nenner ej at bruge. sparer; skaaner; ne ner ej at bru e Stræ hed imod.

iblerirsak, 1) det man f der paa; en Ting, m holder Hævd over sjelden bruger; en k og rar Ting. 2) den P son man skaaner; man har kjær og nø bruger Strænghed mod.

iblerirsarâu, *tr.* agter h holder Hævd over; seer for værdig at fr el. skaane.

iblerinnarpok, *intr.* omko mer paa Søen, før nogen kan komme Hjelp.

iblernarpok v. nakâu, *in* 1) er reen; er skjær; ubesmittet. 2) er v at holde af; er at fr paa. 3) er hellig; e til almindelig Brug.

iblernartok v. nakersok, reen; skjær; ubesm tet; rar. 2) hellig; ke bestemt til almin lig Brug.

iblernarsûsek, 1) Reenh Rarhed. 2) Hellighed.

iblernâk! hvor reen! hv rar! Sillan iblernâk! h ken Helligdom!

ibler

ibblerutipok, *t. tr.* holder for got til en; agter ham ikke værdig til at faae el. bruge. f. Ex. iblerutingilátigut umiartâminik, han sparede ikke sin nye Baad, for at tjene os.

Iblit v. ivlit, Du; Dig. i *dual.* illiptik, I to; eder 2de. i *plur.* illipse, I; eder.

iblíovok, *intr.* 1) er dig. 2) er som du. iblióguma uniorkæjakãunga; var jeg som du, vilde jeg vist have skudt fejl. ibliungilak han er en anden Mand end du.

illingnik, af dig selv; med dine egne Evner eller Kræfter. illingnik pissugit, gaae eene.

illivtingnik, af eder 2de selv.

illivsinik, af eder selv.

illivtut, som du; som dig;

illimnik (er det samme, som Uamnik) af mig selv; ved mig selv; hos mig selv. illimnik okallukponga, jeg taler af mig selv. illimnik pissukponga, jeg gaaer ved mine egne Kræfter; jeg gaaer eene. illimnik isumavonga, jeg tænker hos mig selv.

illivtinik (det samme, som Uavtinik,) af os selv; ved os selv; hos os selv el. for os selv.

Idlek, en Brix; grønlandsk Sengested (i Huus el. Telt.)

idlit, 1) et Bret i Brixen. 2) et Sengebret. 3) i *pl.* idlisit, a) Brixebredderne. b) Bunden i en Seng.

idlermẽpok, *intr.* er el. ligger paa Brixen.

idlersérpok, *f.*)

idlersérsorpok,) *intr.* lægger Brixen tilrette.

idlersorpok, *tr.* gjør ham et Sted tilrette paa Brixen at ligge paa; skaffer ham Plads paa Brixen.

Idlípok, *t/. intr.* bliver meget gammel, saa man gaaer i Barndom.

idlitsok, en som gaaer i Barndom.

Idlôrpok, 1) *intr.* slynger; kaster med Slynge. 2) *tr.* slaaer et Dyr med Slyngekast.

idlòut, en Slynge.

idlursâut, Stenen i Slyngen.

idlursak, et med Slyngekast dræbt Dyr.

Idlúkpok, *t. intr.* har røde og ømme Øjne (især af at see paa Snee og Iis); er suurøjet.

idlùktok, suurøjet.

Iga, 1) en rund Kjedel, at koge i paa Marken el. Skorſteen; en Gryde; iga pokitſok, en Pande. 2) et Kogeſted; et Kjøkken. 3) Røg af et Kogeſted el. Skorſteen (iſær naar man er langt fra og kan kun ſee Røgen, men ei Fyrſtedet. f. Ex. Pàuane igárſoak tekkoara, der oppe ſaae jeg Røg af en Skorſteen.)

ígavok, *tr.* koger (dog ikke over Lampe.)

ígarſok, 1) en Kok; en Kokke-Kone. 2) et ſlags Ulk (*Cottus ſcorpioides.*)

igarſungoak, Koks-Mat.

igarſak, det ſom koges el. er kogt.

igamēpok, er i Kjøkkenet.

igavìk, 1) Fyrſted; Arneſted; Skorſteen. 2) Kjøkken.

igaſúngne, Kjøkkenlugt; Skorſteenlugt; Lugt af det der koges; Madlugt.

igaſungnipok, *tſ. intr.* det lugter af Kjøkken el. Mad ſom koges.

Igalâk, et Vindve (enten af Tarme el. af Glas.)

igalâkſak, 1) Tarme til et Vindve. 2) Glas-Ruder til et Vindve.

igalâminek, et ſtykke Vindvesglas.

igalârpok, *intr.* ſætter Vi[ndv]er ind.

igalâkſerpok, *ſ. tr.* ſæt[ter] Vindver i Huſet.

igalâkſerbik, 1) en Vi[nd]ves-Karm. 2) alle [de] ſtykker Træer un[der] eet, ſom høre til et T[ræ]me-Vindve (men [hvert] Stykke iſær har ſit [eget] Navn.)

igalârſak, Ørehinden; [den] fine Hinde indvendi[g i] Øret, efter hvis B[ræk]ning man bliver d[øv].

igalârſiorpok, *intr.* 1) [gjør] Tarmevindver. 2) [gjør] Glasvindver; er Gl[ar]meſter.

igalârſiortok, 1) en ſom er Tarmevindver. 2) Glarmeſter.

Igdlararpok, ſee und. Ig[...]

Igdlerpok, *ſ. tr.*)
igdlerſorpok, *tr.*)
igdlerſóïok, *intr.*) for[ſva]rer; tager i Forſvar[;] ger ens Parthi; be[ſkyt]ter ham; ſtaaer [ham] bi; gjør Biſtand [med] Ord el. virkelig Hjel[p].

igdlerſóïrſok, en Forſva[rer;] en Beſkytter; en [Be]ſkærmer; en Talsm[and] (der taler til ens Forſ[var);] en Hjelper (der med [vir]kelig Hjelp tager ſig [...] an.)

igdlersornek, Forsvar; Hjelp; Bistand.

igdlersugak, forsvaret; beskyttet; hjulpen.

igdlersoupuk, *intr. car. sing.* tager hinanden i Forsvar.

Igdlo, 1) helst *cum suff.* igdloa, a) Mage; det ene el. andet af 2de Ting, som høre sammen (f. Ex. det ene Øje; den ene Handske.) b) den ene Ende af en Ting (især af Huset.) c) det halve af en Ting; d) Sødskendebarn. 2) *sine suff.* et halvt Menneske, som er ligesom kløvet paa langs, og digtes at være langt oppe i Landet.

igdloïnak, 1) kun det Halve. 2) kun den ene Side. 3) kun den ene af 2de Mager; umage.

igdloïnarmik, kun halvt.

igdlomisut, som den anden.

igdlugtut, 1) til el. paa begge Sider. 2) alle begge; begge Mager.

igdlokangilak, *intr.* 1) har ingen Mage; er Umage. 2) har ingen Sødskendebarn.

igdloanëpok, *intr.* han er i den anden Ende af Huset.

igdlorâu, *tr.* 1) har til Mage. 2) har til Sødskendebarn.

igdloreekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) ere Mage el. Par. 2) ere Sødskendebørn sammen.

igdlosikpok, *s. intr.* 1) ligger paa Siden (Menneske el. Baad-Last.) 2) bliver flentzet langs efter Bugen (en Sæl.)

igdloarpok, *tr.* flaaer en Sælhund saaledes, at man gjør den første Opskjæring tvert over fra den ene Forlalles Overdeel hen under den anden og skraas hen til Rumpen paa Ryggen (for at bruge Skindet til et vist slags Baadebetræk.)

igdloartak, et saaledes flaaet Konnebaad-Skind (som helst bruges i Konebaadens Midte.)

igdlararpok, 1) *intr.* skulper; bevæger sig fra den ene Side til den anden (Vandet i et Kar.) 2) *tr.* skulper det; sigter; sælder; ryster det frem og tilbage; bevæger en Ting fra en Side til den anden.

igdlarægak, skulpet; sigtet; sældet; rystet el. bevæget frem og tilbage.

Igdloarpok og Igdlosikpok, see under næstforegaaende.

Igiak, Svælget i Halsen.

igingavok, *intr.* er hæs.

igingarſok, hæs.

igipok, *t. tr.* 1) har ſunket det blant andet. 2) har trukken det ind i ſig (Baade-Skindet det paaſmurte Spæk.)

ikiak, 1) en Tarme-Peltz ſyet af blotte Svælg. 2) Overdeelen i Vandet.

ikialik, den ſom haver ſaadan Peltz paa.

ikiarſiorput,)
ikînarſiorput,) *intr. car. ſing.* holde ſig øverlig i Vandet og gaae ej til Bunds (Lodderne.)

Igimak, ſee under Egipok.

Igivok, *intr.* gaaer i Tran (Spæk); ſmelter (Snee; Jis; Smør.)

igivnek, Tran, ſom af ſig ſelv er ſmeltet (og ej ſkeet ved Ilden.)

igivnerut, Forraad af ſmeltet Tran.

igigullavok, *intr.* er ganſke veeg til at ſmelte; er ſmeltefærdig; begynder at løbe i Tran.

igunak, ſyrnet Tran og Spækgrever.

Igla, Latter. Sillan igla! hvilken Latter.

iglarpok, *intr.* leer.

iglarajukpok, *intr.* er lattermild.

iglarajuktok, lattermild.

iglarſûſek, Latter; Grinevurnhed.

iglarpadlăk, Skoggerlatt Grinen.

iglarpadlârpok, *intr.* ſk gerleer; leer meget h griner.

iglaut, noget at lee af; ſom opvækker Latte

iglautigàu, *tr.* leer af; leer; beleer.

iglautigirſak, udleet; leet.

Igliak, Moderen i Li

Iglo, 1) et Huus; en B ning. 2) en Huus-To

iglórſoak, et ſtort Hu et Europæiſk el. Co nie-Huus. kongim lórſoa, et Slot.

iglorpêit, *car. ſing.* en mæ de Huſe; en Bye.

iglorpérkſoït, en ſtor mæ de Huſe; en Stad.

iglorpengoæt, en liden Huſe; en Landsbye.

iglomio, den ſom er i ſet; Huſets Beboer.

iglorperkſoarmio, den ſ boer i Staden; en B ger.

iglokate v. katak, Huus- merad.

iglokatigàu, *tr.* boer i Hu med.

iglulliok, *intr.* bygger Hu

iglulliorpok, 1) *intr.* det ſa me. 2) *tr.* bygger Hu til en anden.

iglulliortok, en Huusbygger; en Bygmester.
iglulliorbik, en Byggeplads (som bygges paa.)
iglulliorbiksak, en Byggeplads (til at bygge paa.)
iglovigak, et Sneehuus; Huus af Snee.
iglovigarpok, *intr.* boer i Sneehuus.
iglovikiarpok, *intr.* gjør et Sneehuus.
Ih! Ih! (andre sige Hi! see *loc. alph.*)
Ijāi,)
ijaisāa v. ijaisē,) Ej, det var underligt! Eja! hvor gik det dog til!
ijaiserpok, *f.*)
ijaimiok,) *intr.* siger saaledes af Forundring; forundrer sig; bestyrtes.
ijaimigàu, *tr.* bestyrtes derover.
ijaiminarpok v. nakàu, *intr.* er at bestyrtes over; er fælt el. forfærdeligt.
ijaiminarse! fælt! bestyrtende! forfærdeligt! Sillan ijaiminarse tekkamna, Ei, det er dog et grusomt Vejr derude.
Ika, Hisset (bruges om et Sted i Nærheden, da man gierne tillige giver Tegn fra sig, hvilket Sted man mener.)
ikane, hist henne; paa et Sted hist henne.
ikanēpok, *intr.* er hist henne.
ikanētok, den som er el. var hist henne.
tèika v. tàika, der henne; det Sted der henne (see Gram. XIV Cap. §. 4, b.)
tèikane, der henne; paa det Sted der henne.
teikanēpok, *intr.* er der henne.
teikanētok, den som er el. var der henne.
tàikunga, did; derhen.
inga, *intr.* hiin; han el. hun el. den el. det hist henne (som dog kan sees.)
ingna, *intr.* hiin el. hiint (fraværende); han som du veed nok selv; hun Hjemme.
irksoma, 1) er *transitivum* til begge næstforegaaende af samme Bemærkelse. 2) som *vocativus:* hør du hist henne! hør du der staaer el. sidder. (see Gram. VII. Cap. §. 8, 2, a.)
tèinga, *intr.* Han rc. der henne.
tèingna, *intr.*)
tèirksoma, *tr.*) han rc. der Hjemme el. der, du veed nok selv.
ivna, *intr.* 1) hiin el. hiint forbigangne; han el. hun el. den el. det i fordum Tid. 2) hiin tilkommende; hiint tilstundende. 3) *adverbia-*

liter :

liter: forhen; i fordum tid.

ìvrsoma, *tr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

tãivna, *intr.*)

tãivrsoma, *tr.*) han ꝛc. da el. paa den Tid (da nemlig noget skeede el. skal skee.)

tãivrsomónakut, paa den Tid; til den Tid.

Ikáëkput, *t. intr. car. sing.* ere i Mængde; gives Mængde af paa et Sted.

ikáëktut, *car. sing.* som ere i Mængde; mange samlede paa et Sted.

ikaëksúsek, Mængde.

ikíput, *t. intr. car. sing.* ere faa; der gives faa af paa et Sted.

ikítut, *car. sing,* faa.

ikirsúsek, Faahed; ringe Antal.

ikitungoæt, *car. sing.* meget faa.

ikitungõput, *intr. car. sing.* ere meget faa.

ikinerroput, *intr. car. sing.* ere færre.

ikinerrit v. nerrursut, færre.

ikinârpok, *tr.* tager for faa.

ikigliok, 1) *intr.* bliver faa; bliver tynde. 2) *tr.* formindsker Antallet; gjør færre ved at tage deraf.

Ikak, 1) Opstanderen paa hver Side af et grønlandsk Vindve. 2) et H[...] i Væggen at lægge no[...]get fra sig udi.

Ikkapok, *t. intr.* er grund[...] er ikke dybt.

íkkatok, 1) grundt; udyb[...] 2) et Rif; en Grund.

ikkatungoak, 1) ineg[...] grundt. 2) et lidet R[...]

ikkatungõvok,)

ikkakàu,) *intr.* er m[e]get grundt.

ikkarsúsek, Udyb; Grun[d]hed.

ikkalliok, *intr.* 1) bliv[er] grundere. 2) voxer t[il] bliver mindre dybt (Saar.)

ikkardlok, et Skjær[...] en blind Klippe i H[a]vet; Banke og Grund i Søen.

ikkárdlipok, *t.* 1) *intr.* st[...] der an paa et Skjær[...] løber paa Grund. [...] *tr.* sætter det (Skib, Baad) paa Grund.

ikkardlisimavok, *intr.* [...] kommen paa Skjær[...] staaer paa Grund.

Ikkardlok, see under næst[fo]regaaende.

Ikarisak, s. under Ikârpo[k]

Ikârpok. 1) *intr.* a) fa[...]rer over (en Fjord; Elv[...] b) skyder el. ligger tve[rs] over noget (f. Ex. Tv[...]træerne fra en Bjelke [...]

en anden; Trin i en Stige.) c) løber paa tvers (Striber i et Klædemon.) 2) *tr.* a) fahrer over den. b) lægger tvers over det.
ikârsimavok, *intr.* 1) er fahret over. 2) ligger tvers over 2de fra hinanden gabende Stykker.
ikârbik, et Overfahrested.
ikârtarpok, *intr.* kommer over en Fjord; er i færd med at fahre over el. gaae over en Elv.
ikârtipok, *t. tr.*)
ikârtitarpok, *tr.*)
ikârtiterpok, *f. tr.*)
ikârtiteriok, *intr.*) trækker frem og tilbage over noget; overfahrer med det hid og did; væver; stopper.
ikartitigak, vævet.
ikâupok, *tr.*)
ikâurfiok, *intr.*) fører over; sætter en over (en Fjord, Sund.)
ikâurfirsok, en Færgemand.
ikâurfak, overført; oversat; overbragt.
ikârut, 1) Tverstykke; det som ligger tvers over noget, fast med Enderne og huult i Midten. 2) i *plur.* ikârutit, Tvertræerne i et Huus el. i en Slæde.
ikâruferpok, *f. tr.* lægger noget tvers over el. under; sætter tvers før.

ikek, en Havbugt imellem 2de Land-Odder.
ikérfoak, en stor Havbugt; en breed Bugt.
ikerasek i *pl.* reitsæt,)
ikarisak,) et Sund; Gjennemfahrt mellem 2de Lande.
ikariseitsiak, et middelmaadig bredt Sund
ikerasingoak, et lidet smalt Sund.
ikarisâvok,)
ikarisakarpok,) *intr.* er el. har Sund at fahre igjennem.
ikarisalliok,)
ikeraselliok,) *intr.* graver en Gjennemfahrt; gjør Canal.
ikeraselliak, en Grav om en Stad; en gravet Gjennemfahrt; en Canal.
ikerinarsiorput, *intr. car. sing.* holder sig ude fra Landet (Lodderne.)

Ikkat v. kæt, en Galning af et Menneske; en Flane.
ikkatigâu, *tr.* hutler og støder et Menneske i ukydske Hensigter; rives og tumler sig med et Fruentimmer.

Ikè! v. Ikik! Hu! (naar man uformodentlig anrøres af noget koldt el. vaadt.)

ikeràu, *tr.* gyſer ved at anrøre det, ſom er koldt el. vaadt.

Ikke, Vunde; Saar.

ikkilik, ſaaret.

ikkilirkſoak, meget ſaaret; fuld af Vunder og Saar.

ikkilérpok, *ſ. tr.* ſaarer.

ikkilerſimavok, *intr.* er ſaaret.

Ikek, ſee under Ikârpok.

Ikkek, et ſlags Fyrretræe, ſom kommer drivende fra Søen, og bruges til Buer og Kajak-Ringe.

Ikèrngoak, Solle i Sælſkindsſtrømper.

ikerngoærupok, *intr.* har forſlidt ſine Strømpe-Soller.

ikerngurſerpok, *ſ. tr.*)
ikerngurſéïok, *intr.*) ſætter Soller i Strømper.

Ikiak, ſee under Igiak.

Ikkiarpok, *tr.*)
ikkiarſiok, *intr.*) ſlækker; gjennemſkjærer efter Fladen.

ikkiægak, ſlakt.

ikkiægekſak, noget, ſom er for tykt og maae ſlækkes.

ikkiarut, en hvid el. rød Læder-Strimmel, ſom ſyes langs ned for paa en Støvle, lægges dobbelt og ſyes ind i Sømmen ſelv.

ikkiaruſerpok, *ſ.* 1) *tr.* beſ[…] er den med ſaadan Søm[…] Strimmel. 2) *intr.* […] beſyet dermed (Støvlen[…]

Ikkikpok v. kukpok, *tr*[…]
ikkukſiok, *intr.* pikker; hakker og riv[…] udi (en Fugl med ſit Neb[…]

Ikingut, en god Ven; […] Bekjendter.

ikingutigàu, *tr.* 1) har […] Ven; er god Ven af e[…] lever i Bekjendtſkab […] Venſkab med. 2) ſp[…]ger el. ſpiller Camera[…]ſkab med; omgaaes fr[…] og uden Undſeelſe.

Ikiórpok,)
ikiórſorpok v. ſerpok,) hjelper; underſtøtte[…] ſtaaer bi; gaaer til Haa[…]de; tager i med.

ikiòrte, en Hjelper.

ikiortikſak, en til at hj[…]pe ſig.

ikiortigàu, *tr.* har til H[…]per; gjør noget […] hans Hjelp; faaer […]ſtand af.

ikiorſúſek, Hjelp; Biſta[…]

ikiortekarpok, *intr.* […] Hjelp; i *neg.* ikiortek[…]gilak, har ingen til […] hjelpe ſig; maae hje[…] ſig ſelv; er uden Biſta[…]

Ikípok, *tſ.* 1) *intr.* ant[…]des; kommer i Bra[…]

2)

2) *tr.* antænder; skaffer i Brand.

ikítsiok, *intr.* tænder sin Lampe; gjør Ild.

ikisimavok, *intr.* er bleven tændt; er bragt i Brand.

ikitsiniarpok, *intr.* søger at faae Ild i noget; slaaer Ild.

ikitsiniut, Fyrtøj.

ikimavok v. kumavok, *intr.* er i Brand; sees tændt; brænder.

ikumariksarpok, *tr.* skaffer til at brænde got.

ikumariklàut, noget at skaffe Lampen got i Brand ved.

ikumatiksak, Føde for Ilden; Spæk til Lampen.

ikuellekpok, *t. intr.* flammer; luer (Ild); fusser (Krud.)

ikuelleksarpok, *tr.* skaffer i Lue; kommer til at flamme.

ikuellekláut, Svovelstikke.

ikuellektipok, *tr.* sætter Ild paa; stikker i Brand.

ikuellavok, er el. staaer i Lue; flammer got.

ikuellakàu, staaer i lys Lue; flammer særdeles.

ikuellaut, Fænge Krud.

ikuellàinarpok, *intr.* brænder for (en Flint.)

Ikkivok v. ikkuvok, 1) *intr.* a) stiger i en Baad el. Skib. b) sætter sig paa en Slæde; stiger til Vogns. ikkiniarit piomaguït, vil du med, saa hæng paa. 2) *tr.* a) lægger udi (en Baad, Kar &c.) b) lægger paa (en Slæde.) c) indtager nogen paa Baad med sig.

ikkirsak,)
iksak,) nedlagt; ilagt; den el. det (paa en Baad) indtagne.

iksimavok, *intr.* er inde i Baaden; er paa Slæden.

iksárpok, 1) *tr.* lægger noget i et Kar, Proviant-huus, Spækgrav, Baad &c. fylder; lader. 2) *intr.* sidder paa en Liine gumpende til Siderne; bevæger sig fra Side til anden.

iksáïok v. iksiok, *intr.*)
iksorárpok, *tr.* v. iksoráïok,) *intr.* det samme i første Bemærkelse.

iksárbik v. sorárbik, det Kar el. Sted, man fylder.

iksártok, en Perpendikel.

iksorægak, nedlagt; ilagt; Fylde; det som ifyldes.

iksivik, en Kiste el. Kar, som noget lægges i.

Iklerpok, *f. intr.* skubber sig i sin Kajak; trykker sig ind i den. 2) *tr.* sætter noget til Side; flytter det bort fra et Sted til et andet.

ikléïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

iklerbìk, en Kiste; Handelskiste; Skriin.

iklerbìursak, det som ligner en Kiste; en Kasse; en firkantet Æske; en Leddik; en Kistetelt (som er høi baa til.)

ikligak, henlagt; tilsidesat.

iklimiok, 1) *intr.* flytter sig noget tilside; lægger sig bedre hen. 2) *tr.* rykker det lidet af sit Sted.

Iklerbik, see under næstforegaaende.

Ikligau, see under næstfølgende.

Ikliukpok v. Ierukpok,

intr. har Appetit el. Lyst; er lysten el. i Lyste.

ikliursúsek, Lyst; Appetit; Attraae.

ikliursúsepiluk, ond Lyst.

ikliuklarpok, *tr.* opvækker Lyst hos en.

ikligàu, *tr.* har Appetit el. Lyst til; er lysten efter; attraaer det.

ikligirsak, det man har Lyst til el. attraaer; Begjering.

ikligirsapiluk, ond Begjering.

iklingnarpok v. nakàu, *intr.* er appetitlig; er at faae Lyst til; opvækker Lyst.

iklingnartok, appetitlig; lystelig.

Ikkok, Reenjagt el. Jagt-

sted langt oppe i Fjelde-

ikkorpok, *intr.* er pa- Reenjagt langt oppe ti- Fjelds. (med Baad o- Samt at blive borte nogle Dage.)

Ikongarpok v. kongarbi-

gàu, *tr.* seer skævt til en- vender Øjne mod el. sku- ler til ham.

ikóngavok, *intr.* seer skæv- med Øjnene; er skulen- de; vender gjerne Øj- nene til Siderne.

Ikpigàu, *tr.* har ont

(et Lem) el. af noget.

ikpigirsak, det man ha- ont i el. af; Smerte- Sygdom.

ikpigukpok, *intr.* faaer on- af Mad.

ikpigusukpok, *intr.* er upa- selig; skranter; fejle- noget.

ikpingnarpok, *intr.* er sk- delig Mad; den Sp- tjener ei Syge.

ikpingiekpok v. giektorpo- *intr.* befinder sig ilde noget; er ej vel tilpa-

ikpingianakàu, *intr.* fora- saaer Ulejlighed; sætt- i slet Forfatning; gj- at man befinder sig ild-

ikpingiegàu, *tr.* befinder si- ilde deraf. Ikkika i- pingiegâka, det gjør o- mi-

mine Saar el. de foraarsage mig Smerte.

Iksak,)
Iksarpok,) see under
Iksiok,) Ikkivok.
Iksorarpok,)

Iksukpok, *tr.* skyder efter; stikker efter.
iksuktipok, *t.* 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* bliver skudt el. stukken efter.
iksuksiok, *intr.* kommer paa Skud.
iksuktak, det man skyder efter.
iksuktarâu, *tr.* skyder derefter; har til sit Skydemaal.

Ikto, Knald; Skrald.
iktukpok, *intr.* giver Knald fra sig; skralder.
ikturkse! hvilket Knald!

Iktórpok, *intr.* 1) blues; skammer sig; er skamfuld. 2) er bly; er høvisk; undseer sig.
iktórtok, 1) skamfuld. 2) undseelig; bly; høvisk.
iktorâu, *tr.* 1) skammer sig el. blues for. 2) undseer sig ved.
iktórnarpok v. nakâu, *intr.* 1) er at undsee sig for; er uomgjengelig; tager slet imod Folk. 2) er skammelig; er at skamme sig ved.
iktojuï'pok, *ts. intr.* er ublue; er ej undseelig; er dumdristig.
iktojuï'tsok, ublue; dumdristig.
iktunnakâu, *intr.* er got at være paa et Sted.
iktuvilerpok, *s. tr.* vil ej forlade en Plads; finder det got at blive der.

Iktukpok, see under Ikto.

Iktunnakau, see under Iktorpok.

Ikuellekpok, see under Ikipok.

Ikkukpok, see under Ikkikpok.

Ikullavok, *intr.* er blikstille; er Havblik.
ikullanek, Havblik; blikstille Vejr.
ikuallanérsorpok, *tr.* giør Havblik (ved at spytte Spæk i Vandet, saa at man desbedre kan see Bunden, naar man er paa Steenbiderfangst.)

Ikumavok, see under Ikipok.

Ikupok, *t.* 1) *intr.* er føjet i andet; er skjødet el. falset sammen. 2) *tr.* a) føjer i hinanden; skjøder el. falser sammen. b) sætter et Træe; planter det.

ikursórpok, *tr.*)
ikursóïok v. sórsiok, *intr.*)
1) skjøder el. føjer sammen. 2) omsætter; planter.
ikursugak, 1) skjødet; falset. 2) plantet.

Ikusik, en Albue.
ikusiklukpok,)
ikuserràu,)*intr.* har ont i Albuen.
ikusingmikpok, *s. tr.* støder med Albuen; giver Albuestød.

Ikkuvok, s. under **Ikkivok**.

Ilà? 1) er det ikke sandt? ikke saa? hvad siger du dertil? 2) Ej! det var farligt.
iláme, Ja det er el. har sig vel saa; jo, det er dog vel sandt; maaskee; kan vel være.
ilále v. ilálikalit! Jo, jo; vist nok; seer man vel. Iiále sennatugallóarkàu, han er dog kunstig alligevel. 2) Sydlændingerne bruge det og for Tersale eller begge paa eengang: Iiále-tersale, kun for Plaisir; ikke i nogen egentlig Hensigt.
ilãuna, visseligen han; er det ikke saa, at han (nemlig gjør det el. det.)

Illak, 1) nogen; noget; en Deel. 2) Følgesvend; Cammerad; Tilhørende. Bruges helst *cum suff.* som:
illà, noget deraf.
illæ̀t, *intr.*)
illǽta, *tr.*) een af dem; en Deel af dem.
illèj, *intr.*)
illèjsa, *tr.*) nogle af hans; hans Følge; dens Deele.
illèjt, *intr.*)
illèjsa, *tr.*) nogle af dem.
illarput, *intr.*)
illavta, *tr.*) een af os; vor Cammerad.
illavut, *intr.*)
illavta, *tr.*) nogle af os; vort Sælskab el. Følge.
illarse, *intr.*)
illavse, *tr.*) een af eder o. s. fr.
illakarpok, *intr.* har Følge; er ikke eene; er forenet med noget; i *negat.* illakangilak, er uden Følge; er eene.
illatârpok, *intr.* bliver forøget med een.
illâvok, 1) *intr.* er med; følger med. 2) *tr.* lægger til; formerer.
illætigut, 1) iblant; paa somme Steder. 2) hvad nogle af dem angaaer.
illávtigut, hvad nogle af os angaaer o. s. fr.
illáne, 1) undertiden; nu og da; nogle gange; iblant. 2) om nogen Tid her-

hereefter; en anden gang ved Lejlighed. 3) det begav el. tildrog sig engang.
illalik, som har i sig el. fører med sig; forenet med.
illaliovok, intr. har i sig; fører med sig; er forenet med.
illaliúpok, tr. medtager; tilføjer det.
illalerpok, ∫. tr. meddeler; deelagtiggjør.
illangerpok, ∫. 1) intr. tages el. er taget af; formindskes. 2) tr. a) tager af; formindsker. b) faaer Deel i el. sin Deel af.
illangéïok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelser.
illangerbigàu, tr. nyder Deel i.
illangerut, en bestikket Deel; den Deel man faaer.
illangerutigàu, tr. har el. faaer det til sin Deel.
illangupok, 1) intr. gaaer i med; bliver indberegnet; regnes med. 2) tr. lader gaae i med; indberegner; regner med.
illangarpok, intr. faaer Halsbrynde el. Opstigelse; Maden stiger ham op i Halsen.
illãinak, kun en Deel af noget; tildeels.
illãinangoak, kun et lidet Stykke; en Smule.
illãinarsiorpok, tr. udseer enkelte deraf.
illasarpok, tr. forøger; formerer; bringer i Tilvæxt.
illasiak, antagen; tiltagen i Huset; optagen.
illasiaràu, tr.)
illasiáïok, intr.) antager; optager; tager til sig i Huset.
illatôk, en Løgner, som gjerne lægger til.
illatôvok, intr. lyver; er en Løgner; farer med Usandhed; lægger gjerne til sine Ord, det som ej har sig saa.
illàukiek, en Vanskabning el. Krybling; et stympret Stykke el. uregelret Ting, der ej er som dens Lige.
illãurpok, tr.)
illãuriok, intr.) gjør med; gjør Sælskab (naar de andre lee, tale, græde, spadsere ꝛc.)
illegàu, tr. 1) følger med; har i sit Følge. 2) forenes med.
illegeek, car. ∫ing. 1) 2de som følges ad. 2) enige; sammenholdende. 3) i plur. illegeet, menige Mand; Menighed.
illegeekpuk, ∫. intr. car. ∫ing. 1) følges ad; ere i Sælskab med hinanden. 2) holder sammen; ere forbund-

bundne el. eendrægtige. 3) ere Communicantere.
illegeeksuk, *car. sing.* 1) som følges ad. 2) enige; samdrægtige. 3) Communicantere.
illegeengnek, Gemeenskab; Samfund.
illegeersut, Samfundsmiddel.
illegeersutigàu, *tr.* har det til Samfunds-Middel; kommer derved i Forening med noget.
illegeekse, den som hører til Samfundet.
illéksak, 1) en til at Følge sig. 2) noget at føje dertil.
illeksaràu, *tr.*)
illeksarsiok, *intr.*) 1) vil have en med sig. 2) faaer en til at følge sig el. gjøre noget med sig.
illeksarpok, *tr.* formerer; forøger.
illekláut, en Læder-Spand (at hente Vand i); en Læderflaske; Skindbøtte.
illeksársorpok, *intr.* gaaer hen for at faae en til at følge sig; er sig om Følgeskab.
illeitsiársoak, en skikkelig god Deel; et temmelig stort Stykke.
illeitlèisorpok, *tr.*)
illeitlèisoïok, *intr.*) puger sammen; samler med Gjerrighed. 2) vil gjerne, at den Syge skal komme sig og leve. 3) i neg. er nøjsom; er god at fornøje; lader sig nøje med lidet.
illeitseisoïrsok, en Gjerrig; Sammenpuger; ufornøjelig.
illeitseisungitsok, nøjsom; som lader sig nøje med lidet.
illeitseisornakàu, det var at ønske han (den Syge) maatte komme sig igjen.
Illâk, en Lap paa et Klædebon; en Bødning.
illâksak, en Lap; en Klud at lappe et Klædebon med.
illârpok, 1) *intr.* er lappet; er sat Stykker udi. 2) *tr.* lapper; bøder.
illârneko, en Lap; et afskaaret Stykke.
illârtorpok, *tr.* lapper; bøder.
Illakpok, *intr.* er speje el. urede; indvikles i hinanden; kommer Kure paa Traaden.
illærpok, *tr.* kæmmer: reder sit Haar.
illéjarpok, *tr.* bringer det forviklede tilrette; gjør et Tov klart.
illéjutit, *car. sing.* en Redekam.

Illane,)
Illangerpok,) s. under Illak.
Illârpok, see under Illâk.
Illatôk, Illâvok, Illegau og Illeitseisorpok, see under Illak.

Illekkilavok, *intr.* ryster med Hovedet (mod sin Villie f. Ex. af Alderdom.)
illekkilarsok, en som ryster med Hovedet (mod sin Villie.)
illekkimisárpok, *intr.* ryster el. virrer med Hovedet (frivillig for at give Tegn.)
illekkimisártok, den som ryster el. virrer med Hovedet.
illekkimisarbigàu, *tr.* 1) virrer med Hovedet til en (naar man siger ham nej.) 2) ryster med Hovedet over nogen el. noget ubehageligt.
Illeksaut, see under Illak.

Illeksiok, 1) *intr.* er venlig; er omgængelig; er høflig; taler Folk vel til. 2) *tr.* a) omgaaes en venlig; begegner ham høflig; taler vel til ham. b) annammer; antager.
illeksirsiok, det samme i 2de sidste Bemærkelser.
illeksirsok, venlig; omgængelig; høflig.
illeksirsúsek, Venlighed; Høflighed; Omgængelighed.
illeksingitsok, uhøflig; uomgængelig.
illeksingitsúsek, Uhøflighed; Uomgængelighed.
illeksiorpok, *tr.* antager; sig en; beviser ham Kjerlighed.
illeksirsárpok, *tr.*)
illeksirsáïok, *intr.*) sætter Skik paa en.

Illelârpok, *intr.* 1) er taalmodig; er stille og hengiven ved sin slette Skjæbne; viser sig taalig. 2) i *neg.* illelângilak, er utaalmodig; viser sig urolig og fortræden; kan ej finde sig i sine tunge Kaar.
illelârtok, taalmodig; taalig; rolig og stille i sin Lidelse; hengiven.
illelângitsok, utaalmodig; fortræden.
illelârsúsek, Taalighed; Taalmodighed.
illelângitsúsek, Utaalmodighed.

Illeregàu, *tr.* skyer en; frygter sig for ham; tør ej komme for hans Øjne (naar man enten har fortørnet ham el. hans Nærværelse er fortrædelig.)
illerasukpok, *intr.* er beklemt el. ængstes over det

det man har ilde gjort; frygter for Udfaldet; er bange for Straf; græmmer sig.

illerasuktok, beklemt; ængstet; den som græmmer sig over det begangne.

illerasungnek, Græmmelse; Ængstelse; Beklemmelse.

illeranàk! hvor ængstelig!

illeranarpok v. nakàu, *intr.* 1) er frygtelig; er at frygte sig for (den man har gjort imod.) 2) er fortrædelig at være hos; er ej god at komme nær. 3) er at ængstes og være beklemt over (det man har gjort.)

illeranartok, frygtelig; fortrædelig.

illerèitsekpok, *t. intr.* fortvivler; taber sig af Græmmelse over det man har gjort; kan ej udholde Skrækken for den forestaaende Straf.

Illerkok, 1) a) Skik; Sædvane; Maneer. b) Beskaffenhed. c) Levemaade; Brug; Forhold. Illerkoee! v. illerkutokársoak! det er gammelt med ham. Illerkominit ajùngilak, det er got fremfor det plejer at være. Taukoa illerkoee nællunakàut, det er vanskeligt at sige, hvorledes det har sig med dem el. hvi de bære sig saaledes ad. 2) mere uegentlig: Aarsag; Anledning; Middel; Raad. Kan nong illerkokarame taj máēpa? hvad er Aarsagen til, at det er saa? Nar tojuïtsun illerkoeennik i lisimangilatit? veed du ingen Raad for dem, som ingen Børn kunne faae. 3) brugelig Tale; Ord sprog.

illerkomisut, efter Sædvane; som før.

illerkolik v. lirksoak, 1) fuld af Skikke og Sædvaner; meget overtroisk; som har mange Leveregler at iagtage. 2) den som har mange underlige Lader og Gebærder.

illerkokarpok, *intr.*)
illerkoràu, *tr.*) har for Skik; plejer saa at gjøre; det er hans Sædvane el. Maneer.

illerkórpok v. korsorpok, *intr.* bruger sine Lader; gjør som han plejer; bliver ved sin gamle Vane; har altid saa for Skik.

illerkordlukpok, *intr.* 1) har en slem Vane; er uskikkelig; bliver usædelig. 2) er en slem Maade.

illerkordluktok, uskikkelig; usæ

usædelig; som har slemme Maneerer el. Vaner.

illerkordluk v. kopiluk, en ond Skik; slem Vane; slet Levemaade.

illerkorikpok, *s. intr.* 1) har en god Skik; er skikkelig; lever sømmelig el. sædelig; opfører sig anstændig. 2) det er en god Maade.

illerkoriksok, skikkelig; sædelig; sømmelig; anstændig.

illerkóserpok, *s. intr.* forandrer sin Levemaade; er ikke som man plejer.

illerkoserdlukpok, *intr.* forandrer sig til det værre.

Illiârsuk, 1) et faderløs Barn; Wajsenbarn. 2) den Enke, som er uden Forsørger.

Illikserpok, *s.* 1) *tr* skjærer til; passer efter; gjør noget efter et andet Mynster. 2) *intr.* er tilskaaren &c.

illikséïok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.

illikséïrsok, en Tilskjærer.

illiksigak, tilskaaren; afpasset; lignet efter et Mynster.

illikserut, Mynster.

illikserutigàu, *tr.* har til Mynster; tilskjærer el. ligner efter.

Illimagàu, *tr.* formoder; venter.

illimasukpok, *intr.* 1) formoder sig; venter sig. 2) er usikker; har ej Rolighed paa sig for det forventende (især naar man frygter.)

illimænarpok v. nakàu, *intr.* 1) er ventende; vil nok snart komme. 2) er at formode; det tegner got; der gives got Haab om at faae det man søger. Tersa akeikfinnut illimænarallóarkàu, der skulde man efter alle Mærker kunne træffe Rypper.

illimænnak, et Sted, som lover got; hvor man kan vente sig det man søger.

illimænarsiok, *intr.* er snart forventende; det er paa Tiden, han skulde komme el. ved den Tid han plejer at komme.

illimèitsekpok, *intr.* er stedse usikker; lever i Frygt og Fare; gaaer altid bange, at nogen el. noget skal overrumple ham.

Illimmárpok, *intr.* fahrer til Himmels; gjør en Luft-Reise (en Hexemester.)

Illimasukpok, see under Illimagàu.

Illiok, 1) *intr.* a) bærer sig ad; forholder sig. b) gjør; bestiller. c) begraves. 2) *tr.* a) begegner; gjør ved. b) skiller sig af med; sætter fra sig; hænger op el. lægger hen. c) begraver.

illirsiok, *intr.* det samme i 3de sidste Bemærkelser.

illirsok v. lirsak, 1) hen at; henlagt. 2) begravet.

illisipok, *t. intr.* bliver begravet; lader sig begrave.

illirsivik, 1) et Gjemsel; Sted at henlægge el. sætte noget fra sig; Skab; Hylde. 2) Kurv.

illirsivigàu, lægger el. sætter det fra sig der; gjemmer det deri.

illivèk, en Grav, i *plur.* illergvit v. lerveet, en Kirkegaard.

illigviorpok, bygger el. graver en Grav. 2) *tr.* — til den.

illivérkovik v. illuérkovik, en Spækhytte; en Grav til Spæk og Fødevare muret over Jorden.

illiorárpok, *tr.*)
illioráïok, *intr.*) lægger fra sig; nedlægger et efter andet.

illiorpok, 1) *intr.* gjør. 2 *tr.* gjør ved. Kannong illiorpáse? hvad gjorde han ved eder?

illiorte, Bedrift; det ma tager sig for el. ha gjort.

illiornerdlukpok, *intr.* gjø det som ont er; hand ler ilse.

illiórtarpok, *intr.* 1) gjø jevnlig det el. det. 2 sjunger Viser (enten de hele Trop, som ballierer, el ler enkelte, som finder Fo nøjelse i at sjunge over fo sig selv og igjentage sin Sang.)

illisépok, *ts. intr.* er en He el. Hexemester til det on de; bruger Hexerie ti andres Skade.

illisétsok, en Troldmand el en Hex, som forhexer an dre.

illisébigàu, *tr.* forhexer e (at han ej kan fange, bli ver syg, døer etc.)

illorrovok, *intr.* ligger be graven paa et Sted.

Illiorpok og Illiortarpok, se under næstforegaaende.

Ilípok, *t.* 1) *tr.* a) lære at kjende. b) lærer el. fat ter el. begriber det. Ili niægeksaka ilípaka, jeg kan nu min Lectie. 2) *in* a) veed; har faaet For stand; er bleven klog b) bru

b) bruges ogsaa om Dyr, at være bleven forsigtig. f. Ex. Tullukkæt piniartuïnaravtik kêſa ilíput, da vi idelig have efterſat Ravnene, ere de blevne forſigtige. c) Traaden ſlipper af Naale-Øjet.

ilitſiok, *intr.* lærer til ſig; indhenter el. faaer Kundſkab om noget.

iliniarpok, *tr.* bruger Flid at lære; gaaer til Underviisning.

iliniægak v. gekſak v. ilitekſak, en Lectie; Lære-ſtykke.

iliniartok, en Lærling; en Catechumen.

iliniarkãutikſak, det man først har at lære; en Grundlærdom.

iliſipok, *t. tr.* lærer en anden; bringer ham til at fatte; ſkaffer ham Forſtand paa noget.

iliſitſiok, *intr.* lærer fra ſig.

iliſáïok, *intr.* ſtuderer; ſætter ſine Ord i Lave (bruges helſt om dem, ſom ſynger paa deres Strids-Sange, og overlægge, hvad de ſkulle have at ſige.)

ilirſaràu, *tr.*)
iliſarſiok, *intr.*) 1) kjender igjen, den man har ſeet tilforn; kjender en. 2) kjendes ved; holder for ſit.

ilirſarirſak, kjendt; kjendelig.

iliſimavok, 1) *intr.* er forſtandig; er viis el. klog. 2) *tr.* veed det; har Forſtand derpaa; kjender det.

iliſimarſok, forſtandig; viis; klog. Aglekkænning-iliſimarſok, en Skriftklog.

iliſimarſórſoak,)
iliſimauirkſoak,) meget viis; overmaade forſtandig; en klog Mand; et viiſt Væſen.

iliſimarſúſek, Kundſkab; Forſtand; Begreb; Klogſkab; Viisdom.

iliſimangilak, *intr* er vankundig.

iliſimangitſok, vankundig.

iliſimangitſúſek, Vankundighed.

iliſimangângitſok, eenfoldig; ſom ej har ſynderlig Kundſkab.

iliſimakate, Medvider.

iliſimanartok, Viisdom; viis Lære; ſom ſkaffer Kundſkab el. er værd at vide.

iliſimalerſipok, *t. tr.* oplyſer; oplader ens Forſtand; bringer til Begreb om noget.

Illipſe, ſee under Iblit.

Illiſépok, ſee under Illiok.

Ilitſoràu, *tr.* beſinder det; kommer i Erfaring om;

kom-

5) fuldkommen. 6) retfærdig.

illuartomik, tilbørligen.

illuárnek,)
illuarſúſek,) 1) Beqvemhed. 2) Retſkaffenhed. 3) Hellighed. 4) Anſtændighed; Skikkelighed. 5) Fuldkommenhed. 6) Retfærdighed.

illuartulliarpok, *intr.* gjør det ſom ret er; handler retfærdig.

illuaràu, *tr.* agter for ret; anſeer beqvemt; holder for got; finder Behag i; giver Bifald. Terſanĕtuarneng illuarâra, det anſtaaer mig at blive der.

illuarirſak, det ſom anſtaaer; velbehagelig.

illuarkôt, det en befinder ſig vel ved; Gavn.

illuarkotigàu, *tr.* befinder ſig vel derved; har Gavn deraf.

illuarſarpok, 1) *tr.* a) beqvemgjør; ſætter til rette; gjør i Stand; bringer i Orden el. i Lave; gjør det bedre. b) forbedrer; helliggjører. 2) *intr.* er ſat til rette; er iſtandbragt; er forbedret.

illuarſáïok, *intr.* det ſamme i 2de førſte Bemærkelſer.

illuarſáïrſok, en Forbedrer; en Helliggjører.

illuarſáïnek, Forbedrin Helliggjørelſe.

illuarſâut, et Forbedring Middel.

illuarſâupuk, *intr. car.* f forbedre hinanden; g ne hinanden.

illuarſiok, 1) *intr.* komm i Rigtighed; bliver ſtand igjen; bedrer ſ bliver god. 2) *tr.* br ger i Rigtighed; ſkaf i ſin forrige Stand; b rer; gjør god.

illuarſægak,)
illuarſirſak,) 1) tilret bragt; iſtandſat. 2) f bedret; helligjort.

illuarſinek, Berigtigel Forbedring.

illuartipok, *tr.*)
illuartitſiok, *intr.*) 1) kje der for ret. 1) erklæ retfærdig; retfærd gjør.

illuartitak, retfærdiggjo

illuartitſirſok, Retfærdi gjører.

illuartitſinek, Retfærdigg relſe.

illuàut, 1) det man k komme i Stand ved; noget kan blive beqve gjort ved. 2) Retf dighed.

illuatigàu, *tr.* ſynes vel d om; har Mod derpa vil gjerne have; ag ſig tjent dermed.

illuëipok, *tſ. intr.* 1) er ubeqvem; paſſer ikke. 2) er uret. 3) er upaſſelig. 4) er uanſtændig; lever uſkikkelig. 5) er vanhellig. 6) er uretfærdig.

illuëitſok, 1) ubeqvem. 2) uret; utilbørlig. 3) upaſſelig. 4) uanſtændig; uſkikkelig. 5) vanhellig. 6) uretfærdig.

illuëitſokâu, *intr.* er ſærdeles uanſtændig; er meget uſkikkelig.

illuëitſûſek, 1) Ubeqvemhed. 2) Upaſſelighed. 3) Uanſtændighed; Uſkikkelighed. 4) Vanhellighed. 5) Uretfærdighed. 6) Utilbørlighed.

illuëitſulliarpok, gjør Uret; handler ilde.

Illuïpok, *tſ. intr.* er heel; er ubeſkaaren.

illuïtſok, 1) heel og holden; ubeſkaaren. 2) et ſlags Qvinde-Peltze med Kjødſiden udvendt.

illûngak, *ſine ſuff. inuſ.* det ganſke og aldeles. Umapin illunganik, af dit ganſke Hjerte.

illungarpok, *tr.* faaer noget heelt og ubeſkaaret.

illungerſorpok, *intr.* 1) tager ſig alvorlig af en Sag; gjør ſig Umage med el. Flid for den. 2) bliver alvorlig; det er hans ramme Alvor. 3) kan og bruges om: bliver bodfærdig. 4) i *neg.* illungerſungilak, gjør kun paa Skrømt og for det løſe.

illungerſortok, alvorlig.

illungerſornek, Alvor.

illungerſornak! hvor alvorligt! hvor heftigt griber det dog an! hvor ſmerteligt!

illungerſungitſok, en Øjenſkalk.

illungerſuïnak, ret for Alvor; af alle Kræfter; af ganſke Hjerte og Hu; med al Flid.

illungerſôupok, 1) *tr.* begegner en alvorlig. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* de blive alvorlige; det bliver til ramme Alvor med dem indbyrdes (naar de trættes el. ſlaaes.)

Illungak og Illungerſorpok, ſee under næſtforegaaende.

Illupâk og Illupâruſek, ſee under Illo.

Illuſærpok v. ſeepok, *tſ. intr.* er traurig; er bedrøvet el. melancholſk; hænger med Hovedet.

illuſærdlukpok, *intr.* har miſtet ſin Førlighed; er bleven vanfør.

illuſærdluktok, vanfør.

Illûvok, ſee under Illo.

Illæ-

Illærak, Hval-Aas; et slags smaa Rege-artede Søe-Insecter, som Barde-Hvalen æder. *Cancer pedatus.*

Illærpok, s. und. Illakpok.

Imà, 1) saaledes. 2) hvad skulde jeg sige? (naar man har glemt, hvad man vilde talet.) 3) hør nu, jeg vil sige dig noget.

imāglæt (af ima og aglæt,) 1) kun saa; blot dette: saa allene Imāglæt okalluk-pa? talede han ikke andet end det? Iserkoánga imāglæt, han lod mig gaae ind, det var og alt. 2) forgjeves; til ingen Nytte. Imāglæt okaukallóarpagit, jeg har nok sagt dig det, men min Umage har været spildt.

imatòk, gid! Ach, at!

ima tâva, altsaa; derfor.

imalioïnarpok, *intr.* siger lutter Ima; kan ej komme ud med hvad han vil sige.

imāipok v. mēipok, *t.* 1) *intr.* er saaledes. 2) det er el. betyder; er saa at forstaae; maa saaledes forklares. 3) *tr.* giør saaledes ved en; behandler ham saa.

imāitok v. mēitok, 1) saadan. 2) hvad jeg skulde sige?

imāitomik, 1) saaledes. 2) nemlig. 3) for Exempel.

imāituarpok, *intr.* staaer og hænger med Armene; bestiller intet; er ledig; driver Tiden unyttig bort.

imāituartok, ledig; ørkesløs; en Dagdriver.

imaka? 1) hvad om? end om el. naar? *constr.* med *Subjunct.* dersom *Verbum* bruges, som: Imaka kablunâguma? Hvad om jeg var en Europæer? Imaka utokalligune? End naar han bliver gammel? Dog kan det og staae uden *Verbum*, som: Imaka pàuane? hvad om man var her oven til el. hvorledes vil det ikke dog blive her oven til? 2) Men hvad? *Constr.* med *Conj.* som: Imaka tekkogamiuk? men hvad, da han saae hende?

imakatōg, hvor meget mere; saa meget mere.

imenna, paa denne Maade; saaledes. (*demonstrative.*)

imennæt, saa mange.

imennâvok, *intr.* 1) er paa denne Maade; gaaer saaledes til; har sig saa. 2) er saa mange (naar man oprækker Fingrene efter Antallet.)

imen-

imenne, Forleden; for kort siden; forleden Dags.

imenniliok, *intr.* har været her, siden forledendag el. i nogle faa Dage; er skeet for faa Dage siden. Heraf a) *Conjunctivus*: imenniligame, for kort Tid siden; i disse Dage; siden forledendag, som: Imenniligame manēpok, han har været her i nogle faa Dage. Og det kan endog bruges med *Appositio*, som: Imenniligamimit ajorungnærpok, det er nu bedre med ham, end forleden. b) *Subjunctivus*: imenniligune, om nogle Dage; efter faa Dages Forløb; i disse Dage, som: Imenniligune audlaromarpok, han vil rejse i disse Dage engang.

imépok, *tſ.* har besværligt for at tale; lesper.

imætsok, besværlig talende; lespende.

Imma, Indhold; Fylde; Ladning.

immakarpok, er ladt; der er noget i den.

immakartok, ladt; som har noget i sig.

immakangitsok, tom; som har intet i sig.

immakípok, *tſ. intr.* 1) tager imod lidet; der gaaer ej meget i den; er liden af Indhold el. Rum. 2) der er kun lidt i den; det er paa Hæld-Enden.

immakítsok, 1) liden af Rum el. Indhold; snever; knap; som gaaer kun lidt i. 2) som har kun lidet i sig; næsten tom.

immakórpok,)
immakortôvok,) *intr.* er viid og stor af Indhold; rummer meget; tager imod meget; der gaaer meget i den.

immakortôk, stor af Indhold; viid og rummelig; som tager imod meget.

immatôk, meget ladt; næsten fuld.

immatôvok, er næsten fuld; er meget ladt.

immàuarpok, 1) *intr.* er for fuld; er for stærk ladt. 2) *tr.* fylder, saa det løber over; gjør for fuld; lader for stærkt; forlader.

imméjarpok, *tr.* 1) losser; tager af (det der er i et Rum); udkradser (et Skud af en Bøsse.)

imméjaut, et Redskab at udtage noget med af et Rum; *spec.* en Kradser; en Bøsse-Kradser.

immérpok, *f.* 1) *intr.* er fyldt; er ladt. 2) *tr.* a) fylder; lader (Skib, Bøsse, Kar 2c.) b) sætter paa Spil.
immeet, en Ladestok.
immiak, det som er sat paa Spil; det man spiller om.
immiekſak, noget at spille om.
immiarſiok, *intr.* vinder Spillet.
immiarſiak, det vundne; vunden Spil.
immiarſiaràu, *tr.* har vunden el. vinder det.
immærpok, 1) *intr.* a) er tømt. b) er udlosset. c) er afskudt (Bøssen.) 2) *tr.* a) udtømmer. b) losser; c) afskyder.
immærſarpok, *tr.* pomper Vand ud af (et Skib el. Kjelder); pomper det lents.
immærſaut, en Pompe.

Imak, Søen; Havet; salt Vand.
imarpìk v. pirkſoak, det store Verdens Hav.
imavèk v. verkſoak, det vilde Hav; langt til Søes.
imájarpok, *tr.* 1) pomper. 2) øser Vand ud (af Skib el. Baad.)
imájarbik, en Pompe.
imájaut, et Øsekar.
imarikpok v. rikàu, *intr.* er smukt Hav; er jevnt og got Fahrvand.
imarikſok, smukt Hav; jevnt og got Fahrvand (uden Søegang el. Iis.)
imarnarſak, et Vaag; aabent Vand imellem Iisen.
imarórpok, 1) *intr.* bliver aabent Vand; Iisen bryder op. 2) *tr.* — for en el. for Skibet (saa det kan fahre.)
imarſiorpok, *intr.* fahrer til Søes el. paa Havet.
imarſiortok, en Sømand.
imarſioarikpok, *kf.* *intr.* er en god Sømand; er søevant.
imarſioarikſok, en brav Sømand; søevant; velbefahren.
imartórnek, en stor og rummelig rund Havbugt kun indelukt fra det vilde Hav med smaa ubetydelige Øer.
imartornãurſak, en mindre Havbugt næsten af samme Beskaffenhed.
Imaka, see under Ima.

Imangérpok, *f.* *intr.* tier stille; holder op at græde (helst Børn.)
imangérſarpok, *tr.*)
imangerſáïok, *intr.*) stiller tilfreds; faaer til at tie.

imang

imangersáut, noget at faae en til at tie ved.

imangiúpok, t. tr. 1) tier om; holder op at tale om; har ej længer paa Munde. 2) tier med; fortier; holder hemmelig.

Imek, ferſk Vand; ſødt Vand; Vandſted; i *plur.* ervngit, Vande.

imíkſak, 1) noget at drikke. 2) Draaber; flydende Medicin.

imēinak, bart og tyndt Vand uden Kraft; Vandſlampamper.

ervngínak, blot Vand; reent Vand.

imérpok, t. tr. drikker.

imigak, en Drik; det ſom drikkes.

imeroſúkpok, *intr.* tørſter; er tørſtig.

imeroſúktok, tørſtig.

imeroſúngnek, Tørſt.

imeroſungnak! hvilken Tørſt! hvor tørſtig er jeg dog!

imeroſungnakâu, *intr.* 1) det forvolder Tørſt; det hidſer. 2) man maae næſten forgaae af Tørſt; det var at ønſke man kunde faae noget at drikke.

imeroſugungnærpok, *intr.* har ſlukket ſin Tørſt.

imerukpok, *intr.* ønſker ſig Vand; har Lyſt til at drikke; tørſter.

imerpallajukpok v. petlârojukpok, *intr.* er hengiven til megen Drik; drikker ſtærkt; er forfalden til Drukkenſkab.

immerpallajuktok v. petlârojuktok, en Dranker; en Drukkenbolt.

imerpetlârojungnek,)
imingârnek,) Drukkenſkab.

imértarpok, *intr.* 1) drikker meget el. ofte. 2) trækker Vand (en Baad, en Handſke) 3) henter Vand.

imertàut, noget at hente Vand i; en Vandſpand.

imerterpok, t. tr.)
imerteriok, *intr.*) lader trække ud i Vandet (Tang for at miſte ſit Sliim og blive ſpiſelig.)

imertigak, Tang ſom er lagt i Vand at trækkes ud.

imerſungnipok, *tſ. intr.* Maden ſmager ferſk; den er ej ſalt nok.

imerſungnilitſerpok, *ſ. tr.* udferſker (det ſalte); ſkaffer ferſk Smag.

imerſungnilitſigak, udferſket.

imerdlârſiok, *intr.* Vandet ſtaaer ham i Øjnene (den ſom

som vil til at græde); Øjnene blive fulde af Vand paa ham (af Blæst) el. rinder (som paa gamle Folk.)

imiak, Øl.

imiórpok, *intr.* 1) skaffer Vand; gjør Vandhul; vækker Iisen; graver i Sneen efter Vand. 2) brygger Øl.

imiórtok, en Brygger.

imiórbik, 1) et Bryggerhuus. 2) et Bryggerkar; en Bryggerkjedel.

imiugak, 1) Iis som er lagt i Kjedelen at smelte til Vand. 2) i *plur.* imiukkæt, Mask; det overblevne af Brygning.

imiornerdluko, det samme i sidste Bemærkelse.

imiugeksak, Malt.

imípok, *t. tr.*)

imitsiok, *intr.*) skjenker; giver en at drikke.

imitserpok, *t. tr.*)

imitseriok, *intr.*) bløder ud; lægger i Blød; udfrister.

imitsigak, lagt i Blød; udfristet.

Imenna og Imenne, see under Ima.

Imennek v. imanek v. imenningoak; en liden hvid muslingartet Gaber-Skjæl, som sidder fast an i Klipperne ved Stranden ofte meget dybt indboret. *Mya hysßfera v. Mytilus Pholadis.*

Imeraktipok v. imikßok, *intr.* er Fuldmaane.

imeraktilerpok, *f.*)

imiksiartorpok,)*intr.* er tiltagende Maane; Maanen voxer.

Immerárpok, v. rártarpok, *intr.* 1) spiller Lykke-Spil paa grønlandsk Viis, ved at kaste et lidet stykke Træe, en Syering eller andet, op i Vejret, og udsee den Vindende, efter hvad Ende dette ved Faldet kommer til at staae paa. 2) kaster Lod; spiller Kort el. Bretspil.

imeràut, 1) det som bruges at kaste i Vejret i det grønlandske Lykkespil. 2) Tærning; Dambrikke; Kort; Lod.

imerautigàu, *tr.* kaster Lod om; spiller om.

imerárdlukpok, *intr.* forspiller; taber i Spillet.

Imerkotèilak, en Tærne; Hættentærne. (*Sterna Hirundo.*)

Imerpok, see under Imek.

Immerpok, Immeet og Immiak, see under Imma.

Imiak, see under Imek.

Imikárpok v. ingmikárpok, *intr.* fortsætter Rejsen; rejser i eet til sit foresatte Maal uden at standse el. lægge op.

Imikpok, *t.* 1) *intr.* der gaaer Dæl el. Bugle i et Fad el. Skaal. 2) *tr.* lader komme Dæl el. Bugle deri (ved at tabe el. støde det.)

imingnek, en Dæl el. Bugle i et Fad.

imingnakáu, *intr.* det suser el. hviner i Luften; det lyder huult langt fra (f. Ex. naar Søen støder an i et Iisfield, man ej kan see, el. det gaaer i Stykker, saa man allene kan høre Knaldet deraf.) Udlome imingnakáu, i Dag er det en skrækkelig Knagen og Bragen.

imingnarsiok, *intr.* næsten det samme, dog egentlig: er giennemtrængt og opfyldt af saadan Lyd, som: Auleisim iktuánik silla imingnarsiok, det hviner ret i Luften af Bøsse-Skudet.

Imiksiok, see under Imeraktipok.

Imiorpok, see under Imek.

Immípok, *t. tr.* skyer en noget at bestille; giver ham Arbejde.

immirsut, det Stykke Arbejde, som leveres en anden at forfærdige.

immitipok, *t. intr.* faaer noget at bestille for en anden.

Imnak, en Bratning; en stejl Klippe.

imnarpok, *intr.* der er stejlt el. brat.

imnâvok, *intr.* er en Bratning; er stejl.

imnarsiorpok, *intr.* klyver paa bratte Steder; klavrer op ad et stejlt Bjerg.

Imuk, Melk; Die.

imurksoak, tyk Melk; Ost.

imulik, som har Melk el. Die. Sàua imulik, et Malke-Faar.

imugiorpok, malker.

imûvok, er Melk el. Die.

imuktorpok, *intr.* spiser el. drikker el. laber Melk.

Imúkpok, *intr.* er indsvøbt; er lagt inden i noget.

imúpok, *tr.* indsvøber; indruller; lægger inden i noget. Merkutingoaka imukit annorâminermut, svøb mine Naale i en Klud.

imúktok,)
imútak,) indsvøbt; indrullet i noget.

 imu-

imuvok, 1) *intr.* a) er sammensvøbt; sammenrulles. b) er indtrukken; opvindes. c) haler ind; vinder op; trækker sit Snøre op for at slutte. 2) *tr.* a) svøber sammen; sammenruller. b) opvinder det; trækker det op; indhaler det (Snøret.)

imursak, a) sammensvøbt; sammenrullet; sammenlagt. b) opvunden; indtrukken; indhalet.

Imæpok, see under Ima.

Immærpok, s. under Imma.

Innarlerpok, see under næstfølgende.

Innarpok, *intr.* 1) ligger. 2) ligger ned (især for at sove.) 3) lægger sig; gaaer til Sengs.

innarbik, 1) Sted at lægge sig; Sovekammer. 2) Tid at lægge sig; Sengetid.

innardlukpok, *intr.* 1) ligger ilde. 2) er i Ulave el. Urigtighed; er ej i sin Stand el. som den bør. 3) er svag; er ikke rigtig; er skrøbelig. 4) er ilde tilmode; er ej i got Humeur. 5) er utilbørlig; sømmer sig ikke.

innardluktok, 1) urigtig. 2) svag; skrøbelig. 3) ilde tilmode. 4) utilbørlig; usømmelig.

innardlursúsek, 1) Urigtighed; Ulave. 2) Svaghed; Skrøbelighed. 3) Utilbørlighed; Usømmelighed; slet Opførsel.

innardlugàu, *tr.* 1) har Modbydelighed for. 2) agter utilbørligt.

innardlugirsak, 1) modbydeligt; det som er en imod. 2) det man holder utilbørligt.

innæjârpok, *intr.* lægger sig tilig; gaaer tilig til Sengs.

innængavok, *intr.* ligger; har lagt sig; er gaaet til Sengs.

innængarsok, den som ligger; den som er gaaet til Sengs.

innængavik, 1) Liggested; Seng. 2) Sovetid.

innarlerpok, *s.* 1) *intr.* a) er ganske i Ulave; er bedærvet; er bleven uduelig til sit Brug. b) er afdød; er død og begraven. c) er ilde behandlet; lider ilde af nogen; fornærmes; forurettes. 2) *tr.* a) bedærver; beskadiger. b) fornærmer; forurettes; behandler ilde; gjør Forfang.

innarkeïok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

innar-

innarlersok, 1) en ganske bedærvet Sag. 2) afdød; død og begraven.
innarléïrsok, en Bedærver; en Beskadiger. 2) en Foruretter; en Fornærmer, som gjør andre Forfang.
innarliorpok, *intr.* kommer i Ulejlighed; rager i Ulykke; bliver ilde faren; har Skade af noget.
innarlõusek, Ulejlighed; Ulykke; ubehagelig Forfatning.
Inne, 1) Sted. 2) Kammer; Værelse; Stue; Boelig. 3) Fuglerede. 4) Leje (Dyrs el. Fugles.)
innekarpok, *intr.* 1) har Sted el. Plads. 2) har Boelig; boer.
inneràk, et Huus el. Telt. *A.*
innigâu, *tr.* har det til sit Sted el. Værelse; det er hans Kammer.
innilik, som har Værelse; forsynet med Boelig.
innìksak, Sted at være paa.
innìksakarpok, *intr.* har Sted at være paa el. Huus at boe i; i *neg.* inniksakangilak, har ingen Sted at være; er huusvild.
inniksakangitsok, huusvild.
inniksarsiupok, *tr.* søger Værelse for en; bereder ham Sted.
inniksiok, 1) *intr.* forskaffer sig Sted el. Kammer. 2) *tr.* forskaffer en anden det.
inniksiorpok, 1) *intr.* søger sig et Sted at være paa; udsøger sig en Plads el. Værelse. 2) *tr.* søger det for en anden.
innitârpok, faaer et nyt Værelse.
innibiupok, *tr.*)
innibiursiok, *intr.*) herbergerer; laaner Huus; tager Fremmede i Huus.
inneisuavok, *intr.* er flygtig; har ingen blivende Sted.
Innello, en Tarm.
innellûrsak, det som ligner en Tarm; en Pølse; en Kringle.
innellualik, et slags Søeorm med mange Tarme (*Holothuria Pentactes.*)
innelluartorpok, *intr.* spiser Tarme.
Inneppok, *t. tr.* 1) byder; befaler; paalægger noget at gjøre. 2) beder sær meget; holder stærkt an hos. 3) vil endelig have til; nøder; tvinger.
innèiziok, *intr.* det samme. giver Love; udstæder Befalinger.
innèizirsok, en Befaler; en Lovgiver.

innersut, en Befaling.
innèizit, et Bud; en Befaling. i *plur.* innèizisit, en Lov; Samling af Bud.
innerterpok, *f. tr.*)
innerteriok, *intr.*) forbyder; forhindrer; fraraader; holder fra.
innerterirsok, 1) en Forbyder; en Forhindrer. 2) et Spøgelse i Luften, til hvilket de døde Grønlændere paa Reisen til Himmelen maae tolde deres Indvolde, har derfor en Krumkniv i Haanden at skiære dem op med (efter Angekkokkernes Foregivende.)
innerterkot, Forbud.
innertereepok v. tersereepok, *intr.* er tver; er modtvillig; lyder ikke; gjør seent, hvad man beder el. befaler.
innertereetsok v. tersereetsok, tver; uvillig; gjenstridig.
innertereetsûsek v. tersereetsûsek, Uvillighed; Tverhed; Gjenstridighed.
innerterseriarpok, *intr.* viser sig hørig og lydig; efterkommer strax Befalinger; er villig; er føielig; gjør det man beder.
innerterseriartok, villig; føielig; hørig og lydig.
innerterseriarsûsek, Villighed; Føielighed; Hørighed.
innertiksâvok, *intr.* er god at bede; er let at overtale; er villig; giver strax efter.
Inerpok, see Enérpok.

Innérpok, *f.* 1) *intr.* er udspiilt; staaer i Spiilning (et Skind for at tørres.) 2) spiler ud; sætter det i Ramme for at tørres.
innérbik, en Ramme at spile Skind udi for at tørres under Huusloftet.
innigak, udspiilt.
inniok, 1) *intr.* er ophængt el. udhængt for at tørres (vaade Klæder.) 2) *tr.* hænger op el. ud for at tørres.
innirsak, det ophængte el. udhængte for at tørres.
innitsæt, *car. sing.* en Hekke el. Grind, hvor Klæder lægges paa for at tørres over deres Lamper, som hænger i samme.
innitsâursak, en Ild-Rist.
inniorarpok, *tr.*)
inniorâïok, *intr.*) lægger el. spreder ud for at tørres (Tørv, Lodder &c.)
inniorakkæt, *car. sing.* de udspredte el. udlagte (Tørv el.

el. Lodder.) som skulle tørres.

Inga, see under Ika.

Ingalekpok, *tr.* skyer; søger at undgaae; holder sig fra; vil ej befatte sig med; vogter sig for at røre.

ngaléšok, *intr.* det samme.

nge, Urinrøret hos et Hundyr el. sammes yderste Aabning.

ngek, Ja. *N.*

ngerdlavok, *intr.* 1) fahrer afsted; skyder Fahrt (ved at gaae, sejle, svemme ꝛc.) 2) rejser; er paa Rejsen. 3) skyder snel Fahrt; kommer fort afsted. 4) skyder Væxt; løber i Vejret.

ngerdlarsok, fremfahrende; rejsende.

ngerdlarsúsek, 1) Fahrt; Fremfahrt. 2) Væxt.

ngerdleitsokàu, *intr.* 1) kommer seent afsted. 2) voxer langsomt.

ingerdlèitsereepok v. sereetsokàu, *intr.* skyder liden Fahrt; kommer seent afsted; sejler slet.

ingerdlèitseriarpok v. seriarkàu, *intr.* skyder god Fahrt; kommer fort afsted; løber hurtig; sejler fort.

ingerdlut, en Konebaad. *A.*

Ingianárpok, *intr.* det skjærer el. stikker i Øjnene (noget skinnende.)

ingianakàu, *intr.* det skjærer meget i Øjnene.

ingiasukpok, *intr.* kan ej see imod Solen el. noget som skjærer i Øjnene; bliver sneeblind; faaer ont i Øjnene af at see formeget mod Solen.

Ingiarpok, *tr.* forekommer; kommer en tilforn i noget; gaaer ham i Forkjøbet. Sekkerngub ingiarpánga, Solen stöd op, før jeg vaagnede. Annórib ingiaromarpátigut, Blæsten vil komme paa os, før vi naae Hjem.

ingiáïok, *intr.* det samme.

ingiáïrsok, den som gaaer en anden i Forkjøbet.

ingiarkatak v. káte, 1) en Medbejler. 2) Rejse-Broder; Svite; Rejse-Sælskab.

ingiarkatigàu, *tr.* 1) kappes med ham om noget at faae el. naae; er hans Medbejler. 2) fahrer i Sælskab med; rejser i hans Følge; (dog paa en anden Baad.)

ingiarkatäupuk, *intr. car. sing.* 1) de kappes med hin-

hinanden; ere hinandens Medbejlere; søge at forekomme hinanden; 2) følges ad; rejse sammen ad een Vej (dog hver paa sin Baad el. Slæde.)
ingiellorpok, *tr.*)
ingiellóïok, *intr.*) følger med; gjør Sælskab.

Ingiasukpok, see under Ingianarpok.

Ingiellorpok, see under Ingiarpok.

Ingik, en Aad; Spidse.
ingirksoït, (*plurale* af ingirksoak) Bjerge. *A.*
ingilik, som har Spidse el. Aad; en spids Kniv &c.
ingigikpok, *f. intr.* har en god Aad; er brav spids.
ingigiksok, brav spids.
ingikpok, *t. tr.* sætter Spidse paa; gjør Aad paa; filer el. sliber spids.

Ingimipok, *t. tr.*)
ingivterpok, *t. tr.*)
ingivteriok, *intr.*) tager fra hver andre; skiller ad Stykke for Stykke; løser op i sine Dele; sønderlemmer (en Baad el. Kiste for at omarbejde); river ned (et Huus for at bygge det op igjen); spretter op (et Klædemon for at omsye det.)

Ingiorpok, *tr.* holder Sangen med en anden; sjunger med; staaer ham bi i Sangen.

Ingípok, *t. intr.* sætter sig ned (et Menneske.)
ingibik, Stoel; Sæde; Bænk; Sted at sætte sig paa.
ingibigàu, *tr.* sætter sig paa.
ingisimavok, *intr.* har sat sig; sidder; er siddende.
ingitipok, *t. tr.* bringer til at sidde; skaffer Sæde; byder at sætte sig; sætter en ned.
ingorak v. innorak, et Skind (helst Bjørneskind) som lægges over en Slæde at sidde paa.

Ingiulik, Søegang; huul Søe; Søedinning.
ingiulikpok, *t. intr.* der gaaer huul Søe; er Dinning el. Søegang.
ingiulikàu, *intr.* er stærk Søegang.
ingiuliksiorpok, *intr.* er ude i stærk Søedinning; udholder slem Søegang.

Ingivterpok, see under Ingimipok.

Ingma, 1) lidet. 2) en liden Stund.
ingmamik, det samme i 1ste Bemærkelse.

ing-

ingmangoak, 1) ganske lidet. 2) et Øjeblik.

ingmàitsiak v. mèitsiak, 1) noget lidet. 2) nogenledes; til Maade. 3) en føje Tid.

ingmakénnæk! saa sagte! ej for stærkt! brug Maade! nogenledes!

ingmalo, det var tilpas; vel forskyldt.

Ingme, Sig selv. Ingme umigallune, hadende sig selv. Dette Ord bruges ellers meest flecteret ved *Appositiones*, som: ingminut, til sig selv, i *plur.* ingmingnut, til hinanden indbyrdes. ingminik, af el. ved sig selv, i *plur.* ingmingnik, af dem selv el. ved deres egne Kræfter. ingminit, fra sig selv, i *plur.* ingmingnit, fra hinanden. ingmine, hos el. i sig selv, i *plur.* ingmingne, hos dem selv; hos hverandre. ingmikut, for sig selv; særdeles; særskilt.

ingmikôrpok, 1) *intr.* er særskilt; er for sig selv; er eenlig. 2) *tr.* tager hver for sig; fraskiller; sætter for sig selv; udtager; udvælger.

ingmikôrtarpok v. kôrtipok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ingmikôrtok, særskilt; eenlig; som er for sig selv.

ingmikôrut v. kôrtarut, Afdeling; Part.

ingmikôrtarnek, Fraskillelse; Særstilling; Udvælgelse.

ingmikôrtarterpok, *t. tr.* afdeler i flere Dele.

ingmikôrtitak, fraskilt; særskilt.

ingmisut, som sig selv.

ingmerpok, *t. intr.* sjunger Viser eenlig for sig selv (af Spøg.)

ingmertarpok, *intr.* sidder og sjunger over hos sig selv paa en Viise, man siden skal fremkomme offentlig med.

Ingmingoak, Berglaxen. (*Coryphæna rupestris.*)

Ingna, see under Ika.

Ingnęk, Ild.

ingnérsoak, 1) stor Ild; Ildebrand; Vaade-Ild. 2) en Ild-Drage i Luften.

ingnekpok, *t. intr.* 1) fanger Ild; der kommer Ild i (bruges kun om Gløde-Ild og Gnister, men ej om Lue-Ild.) 2) skaffer Ild; faaer Ild i noget (Knøsk, Svamp, Kul rc.)

ingnengniarpok, *intr.* stræber at skaffe Ild; driller Ild paa grønlandsk Viis; slaaer Ild.

ingnektarpok, *intr.* slaaer Ild.

ingnektàut, en Flintesteen; Fyrsteen.

ingnektarbik, 1) Fyyrstaal. 2) Fyyrtøj.

ingnersiok, *intr.* henter Ild.

ingnerlit, 1) et Fyyrglas; Brændeglas. 2) et Fyyrfad.

ingnerfivik, Fyyrsted; Fyyrtøj.

ingnerínak, Blus.

ingnâglek v. nâglégiak, Lysning; hastig Blink; Lynild.

ingnâglekpok v. légiarpok, *t. intr.* det lysner; der kommer hastig Blink af Ild for Øjnene.

ingnâglektarpok, *intr.* det lyner; lysner ofte paa hinanden.

ingnâglektarnek, Lynen.

ingneligiarpok, *intr.* kommer el. sidder for Ilden.

ingnerôlavok, *intr.* 1) det funker: gnistrer. 2) skinner i Mørke.

ingnerôlanek, 1) Ild-funke; Gnist. 2) phosphorisk Skin i Mørke. 3) Moorild; Skin i Søevandet om Aftenen.

ingnerôlak, det samme. Moorild Ormen. (*Nereis Noctiluca.*)

Ingorak, s. under Ingipok.

Ingækpok, *intr.* er den slemmeste; er værst el grovest i noget (at slaa vise sig stolt, o. s. fr.)

ingæktarpok, *intr.* gjør for meget af en Ting (fo Ex. af at spise.)

ingækpætlâkau, *intr.* det e alt for meget; det e uudstaaeligt; det gaae alt for grovt til.

Inniliupok, see under Inne

Innimigàu, *tr.* 1) und seer sig for. 2) tør ej vo ve det; understaaer si ikke at gjøre det; ha ej Hjerte el. Dristighe til. 3) i *neg.* understaae sig; tør vove; har Hjer te til el. Mod paa.

innimigilerpok, *s. tr.* be gynder at tabe Modet om at faae det, man øn skede.

inniminérpok, *s. tr.* udseer sig en Ting; har Mo paa; har Øje paa; ud kaarer sig i Tankerne

inniminérse v. nérsillæt hvem der dog kund faae den Ting! Ach! at ingen skulde forekomme mig og tage den fra mig!

Inningiekpok, see under Innuk.

Inniok og Inniorarpok, see under Innerpok.

Innorak, s. under Ingipok.

Innórpok, 1) *tr.* naaer ikke; kan ej indhente; rækker ej dertil. 2) *intr.* er ej fuldvoxen; staaer endnu i Væxt.

innôpok, *t. intr* det strækker ikke til; langer ikke; er for kort.

innórsarpok, *intr.* 1) det samme. 2) kommer for kort; har ej den Evne som en anden; maae blive tilbage.

innornakàu, *intr.* er vanskelig at naae; kan ej indhentes.

innortorpok, *tr.*)
innortóïok, *intr.*) kommer for silde til.

Innugak og Innuïlak, see under næstfølgende.

Innuk, 1) et Menniske. 2) *speciatim*: en Grønlænder. 3) *cum. suff.* a) Herre til en Ting; Ejermand. b) Beboer af et Sted. c) Kyllingen i et Æg.

innugàu, *tr.* 1) har til Ejermand. 2) er befolket deraf. 3) holder af; kan lide el. fordrage.

innukatak v. kate, Medmenniske; Næste. ‡ *diminut. cum. suff.* innukatingoara, min lille Kone.

innukatigàu, *tr.* 1) lever paa een Tid med; har til Næste. 2) har til Hustrue.

innugikpok, *s. intr.* er et smukt Menniske; er velskabt.

innugiksok, et smukt el. velskabt Menniske.

innukuluk, et uselt Menniske; et ynkværdigt el. beklageligt Menniske.

innukulukpok, *intr.* det er et stakkels Menniske; det Menniske er at beklage.

innordlukpok, *intr.* er et stygt el. hesligt Menniske; er grim; seer slet ud.

innordluktok, et stygt Menniske &c.

innupiluk, et slemt el. ont el. lumpent Menniske.

innukarpok, *intr.* 1) der er Mennisker. 2) det har sin Ejermand.

innukajuïpok, *ts. intr.* der findes ingen Mennisker; er folkeløs; er øde for Mennisker; er ubeboet.

innukajuïtsok, et øde Sted, hvor ingen Folk findes el. boer; en Ørken.

innuïlak, Eenlighed; Eensomhed (hvor ingen Mennisker er.)

innuïlarsiorpok, *intr.* 1) søger Eenlighed; er for at være eene. 2) er eene; boer eene paa et Sted.

innuï-

innuïlarſiortok, eene; een- lig; ſeparatiſt.
innuktak, et ihjelſlaget Menniſke; en dræbt.
innuktalik, en Manddra- ber; Drabsmand; ſom har ſlaaet nogen ihjel.
innûvtak, et ſig tilhørende Menniſke; Livegen.
innuvtaràu, *tr.* har til Liv- egen; tilhører det Men- niſke; har til ſit Folk.
innutâk, et nyt Menniſke; et nyfødt Barn.
innûrſak, et Billede; en Lig- ning efter et Menniſke.
innûrſiortok, en Billedhug- ger.
innukſiok, *intr.* 1) faaer et Menniſke at ſee. 2) an- ſkaffer ſig et Menniſke til at være hos ſig; lei- er en; tager i Tjeneſte el. til ſig i Huſet.
innukſiak, 1) et forhvervet el. tiltagen Menniſke; 2) en kjøbt Træl.
innukſiaràu, *tr.* forſkaffer ſig el. kjøber det Men- niſke.
innukſimavok, *intr.* lokker Menniſker med ſig; ſtje- ler el. trækker dem med ſig; optager dem.
innukſiſimavok, *intr.* 1) har god Opførſel el. Leve- maade; veed at ſkikke ſig blant Folk; er ſkikkelig el. taalelig at være nær.
2) i *neg.* fører ſig ſlet op; er uforſkammet; er næſ- viis.
innukſiſimarſok, ſkikkelig; ſom veed at ſkikke ſig blant Folk.
innukſiſimarſûſek, god Op- førſel; ſkikkelig Leve- maade.
innukſiſimangitſok, ufor- ſkammet; næsviis; ſlet af Opførſel.
innukſiſimangitſûſek, Ufor- ſkammenhed: Næsviis- hed.
innukſiarnerpok, *ſ.*)
innukſiorpok,) *intr.* er venlig; omgaaes Folk vel; er beleven el. om- gængelig; er menniſke- kjærlig.
innukſiarnerſok, venlig; omgængelig; beleven; menniſkekjærlig.
innukſiarnernek,)
innukſiornek,) Omgæn- gelighed; Venlighed; Belevenhed; Menniſke- kjærlighed.
innukſiarnēpok, *intr.* er ond at komme tilrette med; er uomgængelig; tager ilde imod Folk.
innukſiarnētſok, uvenlig; uomgængelig; ond at komme tilrette med.
innukotigàu, *tr.* ſpotter; forhaaner; driller; be- handler foragtelig.
innu-

innukotigirſak, ſpottet; forhaanet; drillet.
innukſuk, 1) en Vare; et opreiſt Tegn paa et Fjeld; et Skibstegn. 2) i *plur.* innukſuït *v. diminut.* innuklungoæt, ſmaa Pinde, en Alen lange, ſom ſættes udi Marken med en Tørv paa Enden el. en Peltz paa, at ſkræmme Rheensdyr med til Bue-Skytterne, naar der ere kun faa Folk til at jage.
innutokàk, et gammelt Menniſke.
innutokâvok, *intr.* er gammel (han el. hun.)
innutokâunek, et Menniſke af de ældſte.
innutokalliok, bliver gammel.
innukoë'kſak, en gammel Mand.
innukoëkſárſoak, en udlevet Mand.
innutſokâk, et fuldvoxen Menniſke.
innuſuk, Ungdommen; en ung Perſon (Dreng el. Pige.)
innuſukpok, *intr.* er ung.
innuſuktok, ung.
innuſungnek, Ungdom; unge Alder.
innúngorpok, *intr.* bliver et Menniſke.
innungorkikpok, *ſ. intr.* igjenfødes; fødes paa ny; bliver et nyt og andet Menniſke.
innungorkikſok, igjenfødt.
innungorkingnek, Igjenfødelſe.
innungorkingnartok, ſom virker Igienfødelſe.
innûvok, *intr.* 1) lever. 2) er et Menniſke. 3) kommer til Verden.
innûlerpok, *ſ. intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
innûrſok, 1) levende. 2) kommen til Verden (et Menniſke.)
innûnek, Livet; det at leve.
innûvik,)
innungorbik,) 1) Fødſelsdag. 2) Fødſels-Sted.
innuvigàu, *tr.* er født der.
innunartok, Livet; ſom er værd at leve i.
innurſúſek, Liv; levende Tilſtand.
innurſut, Livet; det ſom holder en i live; enten: a) gjør at han lever el. b) gjør ham Livet kjært.
innurſutigàu, *tr.* 1) det er hans Liv; han har det at takke for ſit Liv; hans Liv beſtaaer deri el. hænger deraf. 2) lever desuagtet; døer ikke deraf Ikkerperkſoït innurſutigèj tejmëitok, han levede dog, uagtet de mange Saar.

innurſutilik, Liv; det ſom har Livet i ſig; det ſom ſkaffer Liv og Lyſt.

innurſutekarpok, *intr.* har Livet; har det der holder ham i Live; har at leve efter.

innut, Levnets-Middel; det man lever af; Livs-Ophold.

innutigàu, *tr.* lever deraf; har ſit Ophold deraf.

innutigirſak, det ſamme ſom innut.

innutíkſak v. tigirſékſak, Noget at leve af; det ſom hører til Livs Ophold; Livets Fornødenhed.

innudluarpok, *intr.* lever vel, enten a) lykkelig og fornøjet, eller b) ſkikkelig og ordentlig, ſom han bør at leve.

innunerdlukpok, *intr.* lever ilde, enten a) har ej ſit Udkomme, eller b) fører et ſlemt Levnet.

innuniarpok, *intr.* ſtræber efter at leve; vil gjerne leve; vil ej af med Livet.

innûſek, 1) Levnet; Levemaade; Opførſel. Terſa innûſera, det er ſaa mine Lader el. ſaaledes er nu jeg og ikke anderledes. 2) Natur. Innûſe uniordlugo ajornætlărau, det er ej ſaa let gjort, at forandre ſin Natur.

innuſeràu, *tr.* opfører ſig ſaa; lever ſaa; har den Natur el. Levemaade.

innuſerliorpok, *intr.* har Modgang i Livet; er i Vaande; lider Gjenvordighed.

innungmerſorpok, *intr.* lever længe; faaer et langt Liv.

innunertôvok, *intr.* bliver ved at leve; lever længe.

innunekípok, *tſ. intr.* lever kort.

innutornerpok, *ſ. intr.* lever længe; er ſejlivet; kan ej komme af med Livet.

innurorſarpok, *intr.* opfødes; opfoſtres; opdrages.

innurorſarbik, det Sted man er opfødt paa; Leveſted, hvor man er opdragen og har tilbragt ſine beſte Dage; Fædreneland; Fødeſtavn.

innurorſarbigàu, *tr.* er opfødt der; har til ſin Fødeſtavn el. Fædreneland.

innungmadâvok v. dàuniarpok, *intr.* er vellyſtig.

innuvarpok, *intr.* fremdrager ſit Liv; fortſætter Livet ſaa og ſaa.

innuærpok, *t. tr.* dræber; ſlaaer ihjel; myrder; bringer af Dage (et Menniſke.)

innuǽrnek, 1) Tøj som er skilt ved sin Ejer. 2) Tøj efter en Død.

innurǽrpok, *s. intr.* myrder; dræber Folk; ombringer Mennesker; (gjør Profession deraf.)

innurǽrsok, en Morder.

innurǽrsôvok, *intr.* er en Morder; har dræbt Folk.

innuarolik, et Bjergmenniske; en Pygmæer; et slags smaa bitte Mennisker, som Grønlænderne fortælle om, at skulle opholde sig i Bjerg-Kløfterne.

innurosek, en Bjerg-Trold, som efter Grønlændernes Fortælling opholder sig paa stejle Steder, og kan smutte ind i Klippen.

innutômarsok, en Menniskeæder (saaledes foregive Grønlænderne, nogle paa Østerbygden fra dem forskjællige Mennisker at være.)

innugak, et slags Legetøj af Been, med Ansigt paa, som løber omkring efter en Traad, og den, Ansigtet kommer at vende til, skal betale.

innugarpok, *intr.* leger med saadant Legetøj.

inningiekpok, *t. intr.* er Folkeskye; er ej for at være i stort Sælskab el. have megen Besøg.

inningiennakàv, *intr.* det er frygtelig at komme der for de mange Folk; det store Sælskab er ej at vove sig iblant.

Innukotigau, Innuksiarnerpok, Innuksimavok, Innuksisimavok og Innuksuk, see under næstforegaaende.

Innungēipok, *ts. intr.* er kaadmundet; taler store Ord; skryder; praler.

innungēitsok, kaadmundet; en Skryder; en Storpraler.

Innurorsarpok, Innusek, Innuserliorpok, Innusuk og Innuvok, see under Innuk.

Innækópok, *t. intr.*)

innækogàu, *tr.*) har kjær; ynder; holder af.

innækonakàu, *intr.* 1) er yndig; er elskelig; er værd at holde af. 2) er nydelig.

innækonartok, 1) yndig; elskelig; værd at holde af. 2) nydelig; ret artig lille Mon.

Ipak, Fibre; Aare (i Træ, Been el. Horn.)

ipagikpok, *s. intr.* har smukke Fibrer; er skjært Træe; er got at arbejde i.

ipagiksiok, *intr.* lader sig arbejde; traf nu at gaae med Træet.

ipardlukpok v. lungnakàu, *intr.* har ej gode Fibrer; er tverløbende i Træet; er ej got at arbejde udi.

ipakípok, *ts.* har fine Aarer; er smaa-fibret; er fiint Træe.

ipartôvok, *intr.* har store Aarer; er storfibret; er grovt Træe.

Ippàrpok, *tr.* 1) slikker Tallerkener. 2) æder Levninger efter en anden. 3) gnaver Been (et Menniske.)

ippágak, Tallerkenslikkerie.

Ipe, 1) en Gribe (i en Kurv el. Spand.) 2) en Hank (i en Ballie.)

ipilik, 1) som har Gribe; med Gribe. 2) Hanket; med Hank i.

ipiârsuk, en Telt-Pose; Parade Pose (paa begge Sider i en Telt; som er et slags smaa Pakposer af hvidt Skind stribet i mange Coleurer og oventil sammensnøret med mange Remmer, hvori Qvindfolkene giemme deres smaa Sager.)

ipiarsûrsak, et slags ægrunde Gopler i Havet. (*Beroe.*)

Ippek i *pl.* ervkit; Skarn; Snavs; Smuds; Ureenlighed (paa Krop, Klæder el. Boehave.)

ippéngoak, det lidet besudlede; Buxe-Klap.

ippérksoak, meget Skarn; Skidenhed.

ippertôk, meget skiden og ureen; ret besudlet; fuld af Skarn; særdeles snavset el. besmittet.

ippertôvok, *intr.* er meget besmurt og skiden; er særdeles besmittet.

ippekpok, *t.* 1) *intr.* er skiden; bliver skiden; besudles; besmittes. 2) *tr.* skidner; besudler; besmitter; gjør ureen.

ippéksarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ippærupok,)
ervkærpok,) *s. intr.* er fri for Skarn; er bleven reen; er reengjort.

ippærutipok, *t.*) *tr.*)
ervkéjarpok,))
ervkejàïok, *intr.*) tager Skarnet af; reenser; gjør reen.

ervkejàïrsok, en Reenser.

ervkéjarnek, Reenselse.

ervkéjægak, reenset; reengjort.

ervkéjaut v. jautiksak, reensende Middel.
ervkinárlövok, *intr.* er ganske skiden og tilsmurt.
ervkipok, *intr.* er reen; er uden Snavs.
ervkovok, *intr.* er skiden; er besmudset.
Ipeksak, i Gaar.
ipeksáne, 1) i Forgaars; i Overgaars; 2) for et par Dage siden.
ipeksárugo, om nogle Dage.
ipeksiok, *intr.* 1) er 2 a 3 Dage siden det skede. 2) har været her 2 a 3 Dage. heraf:
ipeksígame, for 2 a 3 Dage siden; forleden.
ipeksígune, om 2 a 3 Dage; om en føje Tid.
Iperàk, 1) Veege i Lampe el. Lys. 2) Moos tjenlig til Lampe-Veege.
iperkerpok, *f. tr.* sætter Moos-Veege i Lampen.
Ipperâk, en kort Rem med Harpuun, som bruges til Sælfangst paa Isen.
ipperârpok, *tr.* slipper af Hænderne; lader fare; slipper.
ipperægak, sluppen.
Iperârpok, *intr.* gaaer i Vand; vaader. *N.*
Iperarpok v. rartorpok, *tr.* pidsker; slaaer med Svøbe.
iperartornek, Svøbeslag; Rible el. Strime af Pidsk.
iperartorkíkpok, *f. intr.* forstaaer sin Svøbe; kan got slaae med en Pidsk; er en god Kudsk.
iperartugak, pidsket; svøbeslagen.
iperâutak, en Pidsk; en Svøbe; egentlig: dens Rem.
Ipperârpok, see under Ipperâk.
Iperautak, see under Iperarpok.
Iperíkpuk, *f. intr. car. sing.* ere sammenbundne; ere jevnsides sammenføjede (tvende stykker Træe for det løse.)
iperiksipok, *t. tr.* sætter 2de stykker Træe saaledes sammen (enten for at forlænge et Skaft, eller for at passe dem sammen, at de siden kunne sammennagles.)
Ipíkpok, *t. intr.* 1) er hvas; er skarp; skjærer got (Kniv. Saug.) 2) er hvas el. bidende (Ord, Brev.)

ipiksúsek, Hvashed; Skarphed.
ipiksarpok, *tr.* hvæsser; skærper.
ipikláut, Hvæssesteen; noget at skærpe med.
ipikláunak, et tofkallet Skjæl af Hjerte-Skjæl-Slægten (*Cardium grönlandicum.*)
ipkēpok, *ts. intr.* er sløv; er stump.
ipkētsok, sløv; stump.
ipkētsúsek, Sløvhed.
Ipiksâunak og Ipkēpok, see under næstforegaaende.
Ipsak v. ivsák, Forleden; for nogen Tid siden; (omtrent 14 Dage el. 3 Uger.)
ipsársoak, for lang Tid siden; for mange Dage siden.
ipsarojúrksoak, for mange Uger siden.
ipsaliok, *intr.* 1) han har været her en god Tid (omtrent 14 Dage el. 3 Uger.) 2) det er en god Tid siden. deraf:
ipsalígame, for en god Tid siden.
ipsalígune, naar nogen Tid er forløben.
ipsárugo, om nogen Tid; en af Dagene.
Ipsek v. ivsek, Saft (af Bær, Træ, Kiød ɔc.)
ivsertôk, saftig.
ivsertôvok, *intr.* er saftig.
ivseriarpok, *tr.* udpersser Saften.
Ipserut v. ivserut, Bindsel om Snuden paa et Dyr; Laas el. Pose for Munden.
ipseruserpok v. ivseruserpok, *s.* 1) *intr.* er bunden om Snuden; har Laas el. Pose for Munden. 2) *tr.* binder den om Snuden; sætter Laas el. Pose for dens Mund.
ivserutekarpok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.
Iptorérpok, *s. intr.* stammer; hakker i sin Tale.
iptorersok, en Stammer; hakkende i sin Tale.
Ippæt, 1) en Udsatz for den grønlandske Brix, hvorpaa de sætte deres Lamper, og sætte en og anden Ting fra sig; Lampestedet. 2) Ende-Brixen i et Huus (som gaaer tvers over fra den rette Brix til Forbrixen.)
ippæmēpok, *t. intr.* ligger paa Lampe-Bordet el. paa Ende-Brixen.
Irbsok v. irvsok, Muld; Jord; Tørv.
irbsôvok, *intr.* er Jord.
irbsuïnak, 1) blot Jord. 2) fuld af Jord; oversnavset af Jord og Skarn.

irbſulliarpok, *intr.* fahrer efter el. henter Tørv.
irbſulliak, den ſom henter Tørv.
irbſurſiorpok, *intr.* graver el. ſkjærer Tørv.
irbſurſiortok, en Tørvſkjærer.
irbſorrivok, *intr.* bærer Tørv i Huus; ſtabler Tørv.
irbſiorpok, *intr.* graver; arbejder i Jorden.
irbſiak, en Graver.
irbſipok, *tſ. tr.* forvandler til Jord; lader blive til Jord.
irbſiſak, en til Jord forvandlet Sag.
Irbſovok v. irvſovok, *intr.* er tyk.
irbſurſôk, tyk. Annorâk irbſurſôk, en Kirſeys Skiorte. Makperſækkæt irbſurſôut, en tyk Bog; *ſpec.* det nye Teſtamente.
irbſurſûſek, Tykkelſe.
irbſuak, et ſlags hvid Moos, ſom voxer paa Marken og Fjeldene i tykke Buſke og temmelig lang, ſom bruges til Viſk.
irbſurſiarpok, *intr.* rykker ſaadan Moos op el. er efter den.
irbſurſiak, den ſom rykker el. er efter ſaadan Moos.
irbſuèitſiak, et ſlags blød og lang Moos, ſom voxer klumpeviis i Bækkene og bruges til Artzviſk.
irbſuèitſiarſiorpok, *intr.* rykker ſaadan Moos for at tørre den til ſlig Brug.
Irkſikpok, *t. intr.* bukker ſig; krumbøjer ſig; ſætter Rumpen i Vejret.
irkſinguvok, *intr.* er krumbøjet; ſtaaer el. ligger krum.
Irkſoma, ſee under Ika.
Irkſorarpok og Irkſorpok, ſee under næſtfølgende.
Irkſuk, en Teſtikel; Pungen ved Avlelemmet.
irkſûrſak, en Roe.
irkſulik, Angelica el. Qvanne med Blomſter-Stilk.
irkſuliurſak, en anden liden Vært, ſom ligner Blomſter-Angelica.
irkſutit, en Urt, ſom næſten ligner Rosmarin.
irkſorarpok, *intr.* 1) er kold og ſtiv (en død.) 2) forviſner 3) forhærdes.
irkſorarſimarſok, forhærdet.
irkſorpok, *intr.* 1) ſtørkner; løber ſammen. 2) er tyk Taage; den falder mod Jorden el. ſamler ſig over Havbrynen.
Irſe, Øje.

irſigikpok, *ſ. intr.* 1) har gode Øjne. 2) er ſmuk-øjet.
irſigikſok, 1) ſom har gode Øjne. 2) ſmukøjet.
irſigikſarpok, *tr.* ſkaffer gode Øjne.
irſigikſaut, Øjenvand; Øjenſalve.
irſilukpok, *intr.* har ømme el. ſlette Øjne; har ont i Øjnene.
irſiluktok, ømøjet; ſom har ont i Øjnene.
irſikipok, *tſ. intr.* er ſmaa-øjet; har ſmaa Øjne.
irſikitſok, ſmaa-øjet.
irſitôk, ſtor-øjet.
irſitôvok, er ſtor-øjet; har ſtore Øjne.
irſitûgak, Hval-aas; et ſlags ſmaa Rege-artede Søe-Inſekter med ſtore Øjne. (*Cancer oculatus.*)
irſekutòk, een-øjet; beſkadiget paa det eene Øje.
irſekutôvok, har kun eet Øje; er beſkadiget paa det eene Øje.
irſikortôk, ſtivſeende; en ſom længe holder Øje paa noget.
irſikortôvok, *intr.* gjør ſtore Øjne; ſeer ſærdeles ſtivt efter noget for at faae det ret at ſee.
irſâurſak, en Ligning efter et Øje. 1) et Lomme-Uhr. 2) et See-glas; en Lupe. 3) Knoglen paa Enden af Hofteſkaalen ſamt den dertil paſſende Huling. 4) i *dual.* et par Briller.
irſingurſæk, *car. ſing.* et par Briller. I *ſingulari* bruges det kun om et lidet Barn, ſom lader Øinene løbe allevegne om, ſaaledes: Irſingurſak aſit! hvilken Spille-glut! hvor ſpillende Øjne har den!
irſâëk, 1) det Øje paa Harpuun-Remmen, hvorved den er ſamlet til Harpunen. 2) et lidet grønlandſk Abſconſel med Hul paa for hvert Øje.
irſigàu, *tr.*)
irſigivok, *intr.*) ſeer paa.
irſigirſok, 1) den ſom ſeer paa en. 2) i Særdeleshed: en Sælhund, der er vaerſom og ſeer paa Fangeren.
irſigirſak, den el. det man ſeer paa; paaſeet.
irſiginârpok, *tr.* beſkuer; ſeer paa med Fornøjelſe; ſeer til, hvorledes det gaaer.
irſikúpok, *tr.* ſtirrer ſtærkt paa; ſeer ſtivt paa, uden at blinke med Øjnene.
irſikſuarpok, *tr.* ſeer længe paa; betragter nøje.

irſig-

irſigiſiarpok, *tr.* kan ej afſee; kan ej faae Øjnene fra; holder ved at betragte.
irſigingitlûrſárpok, lader ſom man ikke ſeer; ſeer igjennem Fingre med.
irſainiok v. nirſárpok, *intr.* ſeer ud igjennem Vindvet.
irſingmikpok, *ſ. tr.*)
irſingmikſarpok, *tr.*)
irſingmikſáïok, *intr.*) vinker ad el. gjør Miner med Øjnene til en.
irſingmigak, den man gjør Miner til med Øjnene.
irſingmikſuïnarpok, *intr.* taler kun med Øjnene; bruger Mineſprog.
irſipok, *t. intr.* faaer Skarn i Øjet.
irſiut, Skarn, ſom kommer i Øjet.

Irſérpok, *t.* 1) *intr.* ſkjuler ſig; er ſkjult. 2) *tr.* gjemmer; forvarer; ſkjuler.

irſertorpok, *t.* 1) *intr.* ſkjuler ſig; kryber i Skjul. 2) *tr.* forſtikker; ſætter i Skjul.
irſertóïok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
irſertugak, forſtukken; ſkjult og forborgen.
irſertukſak, noget ſom kan ſkjules.
irſerak, ſmalle ſmaa Trolde, ſom kunne gjemme ſig i Jorden (efter Grønlændernes Fabel.)
Irſigau og Irſipok, ſee under Irſe.

Irſoarpok, *tr.*)

irſoaïok, *intr.*) 1) aber en efter; gjør ſom han; taler ſom han. 2) vrænger efter en. 3) ſiger ens Ord efter; igjentager hans Tale; bruger hans Ord (i god eller ond Henſigt.)
irſoartok, 1) en Efteraber. 2) en ſom vrænger efter en anden. 3) den ſom fremfører en andens Tale.

Irſorpok, *intr.*)

irſoràu, *tr.*) vrager; dadler; foragter; kaſter Vrag paa.
irſorajukàu, *intr.* er dadleſyg.

Irſukpok, *t. intr.* fryder ſig; er glad el. fornøjet; er ved got humeur.

irſuktok, fornøjet; glad; fro.
irſungnek, Fryd.
irſut, det man fryder ſig over; det ſom fornøjer el. virker Fryd.
irſutigàu, *tr.* fryder ſig over; bliver fornøjet over.

Iſſáëkpok, 1) *intr.* er udſtrakt el. udrakt; ſtaaer med udſtrakte Arme. 2) *tr.* udſtrækker; udſpiler; (f. Ex. et Skind for at tørres.)

iſſáëktipok, *t.* 1) *intr.* udſtrækkes; udſpiles; er udſpendt. 2) *tr.* udſtrækker; udſpiler; udſpender.

iſſáëktitak, udſtrakt; udſpilt; udſpendt.

iſſǽkpok, *tr.* 1) rækker ſig efter. 2) favner; udſtrækker Armene for at favne noget. 3) ſpender med Fingrene. 4) ſlaaer en i Hovedet, helſt paa Munden.

iſſægak, det man tager i en Favn el. Fingergreb.

iſſæktorpok, *tr.* udſtrækker; rækker ud (Hænderne for at naae noget.)

iſſækkimiſárpok, *intr.* rækker ſig; ſtrækker ſig (af Utidighed.)

iſſægúpok, *tr.* griber an; giver ſig til (at beſtille); tager ſig for; udrækker Hænderne til at giøre. Sennaurirſekſavut iſſæguniaromarpavut, vi ville gaae til vor Gjerning.

Iſarok, en Vinge.

iſarokípok, *tſ. intr.* har ſmaa Vinger; er ſtumpvinget.

iſarokitſok, 1) ſtumpvinget. 2) en ſort og hvid Havfugl med ſmaa Vinger; Brillefugl; Geyrfugl; Heſtepvanger. (*Alca impennis.*)

iſarokitſorpok, *intr.* faaer en Brillefugl.

iſaruktórſoak, 1) ſtorvinget. 2) en Ørn. (*Vultur Albiulla.*)

iſarkirſárpok, *tr.* breder ſine Vinger ud.

iſarkellavok, *intr.* ſlaaer med Vingerne i Flugten; flagrer med Vingerne.

I'ſavok, *intr.* 1) falder i Staver (en Tønde, Kar.) 2) fælder (en Fugl); taber ſine Fjær.

iſarſok, 1) falden i Staver. 2) en Fugl ſom fælder.

Iſſe, Kulde; Froſt.

iſſepok, *t.* 1) *intr.* det fryſer; er Froſt el. ſtærk Kulde. 2) *tr.* har Froſt med ſig; det fryſer i den (neml. Luften.)

iſſekàu, *intr.* det fryſer ſtærkt; er ſkarp og bidende Kulde.

iſſepallukpok, *intr.* det ſeer ud til Froſt.

iſſíngovok, *intr.* er Froſt; er ſtærk Kulde.

iſſéngiak, Tøevejr.

iſſéngiarpok, *intr.* bliver Tøevejr; holder op at fryſe.

isſengirſarpok,)
isſengiarpallukpok,) *tr.* det ſeer ud til Tøe; Kulden tager af.

Isſek, Røg (af en Skorſten el. Lampe.)

isſériak, 1) Røg. 2) Damp. 3) Froſtrøg. 4) diſig Luft.

isſérvpok, *ſ. tr.* driver Røgen ind (Vinden.)

isſervſôvok,)
isſervtipok,)
isſériarpok,) *intr.* 1) det ryger (i et Kammer, af en Skorſteen el. Lampe.) 2) det damper (af Jorden.) 4) er Froſtrøg. 4) er ryget el. diſig Luft.

isſervſórſoak, en ſtærk Røg.

isſérvſerpok, *ſ.* 1) *tr.* røger (Kiød el. Fiſk.) 2) *intr.* er røget.

isſiárne, Røglugt; røget Smag.

isſiárnipok, *tſ. intr.* 1) har røget Lugt el. Smag. 2) røges; hænger i Røg.

isſiárnitſok, det ſom lugter el. ſmager røget.

isſiarnilítſerpok, *t. tr.* røger ſkaffer røget Smag og Lugt.

isſiarnilítſigak,)
isſérvſigak,) røget; det ſom har hængt i Røg.

isſíngak, en Struntjager. (*Catharacta paraſitica.*)

Isſéngiak, ſee under Isſe.

Iſerpok, *t.* 1) *intr.* gaaer ind. 2) *tr.* a) bærer ind; fører ind. b) trækker under Vandet med ſig.

iſerbigàu, *tr.* gaaer ind til.

iſertípok, *t. tr.*)
iſertitſiok, *intr.*) faaer til at gaae ind; bringer ind.

iſertárbik, en Dør; en Indgang.

iſerterpok, *t. intr.* flytter i Huus.

iſerterbik, Tid at flytte i Huus (efter at have boet i Telt.)

iſerſárnek, Blæſt ind ad Fiorden.

iſerſárnerpok, *ſ. intr.* det blæſer ind ad Fjorden.

Isſervpok, ſee under Isſek.

Isſervſoràk, v. rákſak, et ſtykke Spæk med en Pind indſat paa tvers, ſom efter en Liine kaſtes i Søen at fange Maager med.

isſervſoártorpok, fanger Maager paa denne Maade, da man trækker til, naar Spækket er indſluget, hvorved Pinden kommer tvers i Halſen paa Maagen.

Isſiarne, ſee under Isſek.

Iſigak, en Taa; i *plur.* iſikkæt, Tæerne; en Fod; Fødder.

isigartôk, storfodet.
isigakitsok, smaafodet.
isigãursak, en Taaligning; i pl. isigãursæt, en Læst; Skoelæst.
isigamàk, Skoe: Tøffel.
isigamaliok, intr. syer Skoe el. Tøfler.
isigamalirsok, en Skomager.
isigáërsiok v. gaërsilerkàu, intr. fryser om Fødderne.
isigamãursak, Skjørbugs-Urt; Skeegræs. (Cochleare.) S.
isingmikpok, s. 1) tr. spender med Foden; spjætter. 2) intr. støder sin Fod (paa Steen el. andet.)
isingmiksarpok,)
isingmikbigàu,) tr. spjetter en; støder ham fra sig med Foden; spjetter efter ham.

Issik, et Trommeskind.
issilerpok, s. tr. gjør Skind til en Tromme; sætter det paa den.

Isikkæt, see Isigak.

Isimmakpok, intr. gaaer løs; brækker ud af sin Gænge el. Holk (Pilen el. Lenzebeenet.)
isimmaktipok, t. tr. brækker den saaledes løs til Siderne.
isimmakbigàu, tr. brækkes løs derpaa (paa Bunden el. paa en Sæl.)

Isingak, see under Issek.

Isípok, t. 1) intr. slipper i; plumper i Iisen; falder i Vandet. 2) tr. nedsænker.
isíbik, det Sted, hvor nogen falder i Vandet; Vaag efter den, som er plumpet i.

Isirvsorpok v. isurvsorpok, 1) intr. hvisker; taler sagte. 2) tr. hvisker noget.
isirpsorpok, det samme.
isirvsugak v. isurvsugak, Hvisken; det man hvisker.
isirvsõupok, t. tr.)
isirvsõutsiok, intr.) hvisker til en; taler sagte til ham.
isirvsut v. isurvsut, nogen el. noget, man har at hviske om.
isirvsutigàu, tr. hvisker om det; taler sagte om en, at han ej skal mærke det.
isirvsutigirsak, det man hvisker om; den man har immellem sig at tale forbækt om.
Isivsak og Isivterpok, see under næstfølgende.

Iso, cum suff. isua, Enden; det yderste af en Ting, hvor

hvor den begynder el. slipper.
isórpiak, alleryderst i Enden; Spidsen.
isolik, noget med Ende; endeligt.
isukarpok, *intr.* har Begyndelse og Ende; i *neg.* isukangilak, har hverken Begyndelse eller Ende; er ævig.
isukangitsok, ævig.
isukangitsúsek,Ævighed.
isuklek, den yderste i Rækken; længst borte.
isorartôk, lang (fra Ende til anden); som rækker langt (Liine; Snøre.)
isorartôvok, *intr.* er lang; rækker langt.
isorakipok, *tſ. intr.* er kort; rækker ej langt.
isorakitsok, kort; som rækker ej langt.
isórkot, en Knap paa Enden.
isuïpok, *t.* 1) *intr.* a) er udstrakt (med alle Ender og til alle Sider.) b) udstrækker sig; rejser sig op (fra at have bukket sig.) 2) *tr.* a) udstrækker (en Ting til alle Kanter.) b) vrevler op (et Nøgle Traad.)
isivsak, et udbredt Rheenskind el. Faareskind (saaledes som det for det løse er tørret, før det bliver beredt.)
isivterpok, *tr.*)
isivteriok, *intr.*) 1) udbreder; udfolder (et Klæde el. Skind.) 2) slider og strækker en.

Issok, 1) Tykning; Mørkhed. 2) Dunkelhed. 3) Blanding.
issorpok, *intr.* 1) er tykt og mørkt i Vejret (naar det vil regne el. snee.) 2) er blandet; er grumset el. rørt Vand (naar Leer el. Sand fra Bunden har givet sig op deri. 3) er dunkel; er mørk el. ugjennemsigtig (Glas, Vindve)
issortok, 1) tyk; mørk. 2) dunkel; ugjennemsigtig. 3) blandet; grumset; rørt.

Isugútavok, *intr.* er fugtig.
isugútarsok, fugtig.
isugutanek, Fugtighed; Dug.
isugutarserpok, *ſ.* 1) *intr.* befugtes. 2) *tr.* befugter.
isugutarterut, det man befugter med.
Isuïpok, see under Iso.

Issukpok, 1) *intr.* flagrer; ryster (et Sejl af Vinden.) 2) *tr.* ryster det (et Klæde, for at faae Vandet deraf.)

issuktorpok, 1) *intr.* ryster sig (for at faae noget til at falde.) 2) *tr.* ryster det.

issuktóïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Isuma, 1) Tanke. 2) Sind. 3) Gemyt. 4) Mening; ogsaa: Meningen af et Ord. 5) Beslutning; Forsæt. 6) Tykke; Villie; Behag. I denne Bemærkelse bruges det helst med *suffixo*, som: Isumangnik peet, gjør som du lyster! Isumaminik, efter sit eget Tykke; af sig selv. 7) man siger og: Isuma tersa, det er et got Gemyt el. Fromheden selv.

isumagikpok, *s. intr.* 1) er af et got Gemyt; tænker vel. 2) er from; giver efter.

isumagiksok, 1) god; retsindig; veltænkende. 2) from; eftergivende.

isumagiksúsek, 1) Retsindighed; god Tænkemaade. 2) Fromhed.

isumagiksarpok, *intr.* er taalmodig.

isumagiksárut, Taalmodighed.

isumalúkpok, *intr.* 1) er af et slet Gemyt; tænker ilde; er argsindet. 2) har et ont Forsæt.

isumalúktok, ond; argsin-det; slettænkende.

isumaluksúsek, 1) ond Tæn-kemaade; Ondskab; Arghed. 2) ont Forsæt.

isumalukbigåu, *tr.* tænker ilde om en.

isumatôk, 1) dybtænkende; dybsindig. 2) eftertænk-som. 3) tankefuld; grub-lende; som ej kan glem-me en Ting.

isumatôvok, *intr.* 1) er dyb-sindig. 2) er eftertænk-som. 3) er tankefuld; grubler.

isuméipok, *ts. intr.* er tan-keløs.

isuméitsok, tankeløs.

isumavok, *intr.* 1) mener; 2) tænker. 3) har i Sin-de; har foresat sig el. be-sluttet.

isumápok, *tr.* tænker paa en; har ham i Tanke til det beste.

isumagàu, *tr.* 1) tænker paa; har i frisk Erin-dring; lægger paa Hjer-te. 2) tænker paa til det gode; har i Erin-dring; forsørger. 3) be-holder i Tanken; glem-mer ej; tilgiver ej. 4) mener el. stiler til den (med hvad man siger.)

isumagirsak, 1) det man tænker paa; en Ting, hvorpaa Sind og Hjer-te

te er henrettet. 2) den man har i Tanke el. Erindring.

isumagirsekſak, nogen el. noget at tænke paa.

isumaginiarpok, *tr.* overvejer; tænker nøje over paa.

isumakarpok, *intr.* har Tanker; tænker; mener.

isumakærpok, 1) *tr.* a) tænker ej mere paa; ſlaaer af Hovedet. b) tilgiver; forlader. 2) *intr.* er forladt; er eftergivet.

isumakégak, 1) det man ej mere tænker paa. 2) det som eftergives.

isumakégeksak, 1) det som bør ej mere tænkes paa. 2) det som kan ſlaaes af Hovedet. 3) tilgivelig; som kan forlades.

isumakærbigau, *tr.* tilgiver en; forlader ham; holder ham det tilgode, som han har gjort ilde.

isumakærnek v. kærſimanek, Tilgivelse; Forladelse.

isumakſarpok, *tr.*)
isumakſáïok, *intr.*) tænker kun derpaa; har intet andet i sit Hoved; er ganſke henne deri; har Sind og Hjerte dertil.

isumalerpok, *ſ. intr.* beſlutter; ſætter ſig for.

isumalerſorpok, *tr.*)
isumalerſóïok, *intr.*) gjør ſig Betænkning el. Samvittighed over.

isumaliórpok, 1) *intr.* a) pønſer; grunder; ſidder i Tanker; betænker ſig paa noget; ſpeculerer. b) har Friertanker. 2) *tr.* a) overtænker. b) foreſtiller ſig i Tankerne.

isumaliut, det man grunder paa.

isumaliutigàu, *tr.* pønſer paa; grunder derpaa.

isumalōut, Haab; Forventelse; det man ſætter ſit Haab til.

isumalōubigau, *tr.* ſætter Haab til en.

isumálukpok v. makulukpok, *intr.* er bekymret; ſørger; frygter for en, ſom er borte.

isumálugau, *tr.* bekymrer ſig for ham.

isumálungnakàu, *intr.* det er at være bekymret for; det er betænkeligt med den, ſom er ude; man vil viſt høre ſlette Tidender.

isumanerdlukpok, *intr.* tænker ilde; har ont i Sinde.

isumanerdlukbigàu, *tr.* tænker ilde mod en; har ont i Sinde mod ham.

isumangnærpok, *tr.* afgjør for ej at have det længer at tænke paa; gjør Ende

de paa det, man har forestaaende; skaffer sig det af Hovedet.

isumèitsekpok, *intr.* foruroliges i sine Tanker.

Issækpok, see under Issaëkpok.

Itek *i plur.* ekkit, 1) et Rumpehul. 2) Hullet i Harpunens bageste Ende (hvori Egimakken sættes.)

iterrùt, en Stoel med eet Been, som bruges paa Iisen, naar de sidde at stikke Sælhunde.

ekkórpok, *tr.* tørrer sin Rumpe.

ekkôut, 1) Artzvisk. 2) smaat Tang i Klippe-Revnerne ved Stranden, som i Nødsfald bruges til Artzvisk.

ekkursak, Igelkjær; Kjerlingebolle; Pigskjæl; (*Echinus saxatilis.*)

ekkut, en Skind-Ramme el. Bremme omkring et Tarme-Vindve, hvortil dette er syet.

Itérdlak, en indelukt Havbugt, som næsten i en buehvalt Runding er omgivet med en i eet løbende steil Klippe.

Iterròk, gammelt Pis; stinkende Urin.

Itérpok, *i. intr.* vaagner; bliver vaagen; er vaagnet.

itériarpok v. riarkàu, *intr.* vaagner tilig om Morgenen.

itersárpok, *tr.* vaagner en op; vækker ham af Søvne.

itersártok, en Vækker.

Itérsak, 1) en Hule i Jorden; en Grube; en aaben Grav. 2) Huling; Ujevnhed i noget; Fordybning. 3) Koppe-ar-

itérsalik, som har Hule el. Fordybning; ujevn.

itersartôk, 1) meget ujevn; hullet; fuld af Fordybninger. 2) meget kopar-ret.

itersiok v. serpok v. selliok, *f.* 1) *intr.* er bleven ujevn; har faaet Huller i sig. Nuna itersiok, det er kommen Hul i Jorden el. der er gravet en Grav. 2) *tr.* a) gjør Hul el. Ujevnhed i; graver Grav i; gjør ujevn. Akkutiksarput iterserpà, han har gjort Veien ujevn for os. b) gjør Grav til el. for noget.

itersélliorpok, *tr.* gjør Huller i Jorden; gjør Ujevnheder.

Itigârpok, *tr.* trænger ej igjennem med sin Piil; skyder ej til døde; qvæster kun; treffer ej tilgavns.
itigârsimavok, *intr.* er qvæstet; er let blesseret.
itigârsimarsok, qvæstet.
Itirvsorpok og Itívnek, see under næstfølgende.
Itivok, *intr.* er dyb.
itirsok, dyb.
itirsôk, 1) meget dyb. 2) et Dyb.
itirsômik v. sêmik, *adv.* dybt.
itirsôvok, *intr.* 1) er meget dyb. 2) er et Dyb.
itekàu v. itirsórsōvok v. itirsôkalíovok, *intr.* er overmaade dybt.
itínek, 1) dybere. 2) dybest. 3) Dybet.
itinerrovok, er dybere el. dybest.
itinersiorpok, *intr.* fahrer ud paa Dybet for at fiske; fisker paa dybt Vand.
itinersiut, en Dybvands-Snøre.
itívnek, 1) en smal Hals med lavt Land imellem 2de Havbugter, som danner en Halv-øe. 2) Rummet imellem de 2de Huller i Harpunen, hvorom Remmen sidder heftet.
itivnérrovok, *intr.* er en saadan smal Hals el. Mellemrum.
itivnærpok, *intr.* Harpunen er brækket ud ved Remmehullerne; Mellemrummet er brækket ud, saa Harpunen er gaaet løs fra Remmen.
itírvsorpok, *tr.* gaaer over en smal Land-Hals fra en Bugt til en anden; gjenskyder.
itírvsórbik, et Sted saaledes at gjenskyde.
Ittok, 1) ældste Mand i Huset; en Ældste. Ittuæt, deres Bedste-Fader; den ældste Mand i deres Huus. 2) Husbonde; Huusherre.
ittôvok, *intr.* er ældste Mand i Huset.
ittoràu, *tr.* har til ældste Mand i sit Huus.
Itsak, for mange Aar; for lang Tid siden.
itsársoak, for meget lang Tid siden; i gamle Dage; i fordum Tid.
itsarojurksoak,)
itsarojungoársoak,) i ældgamle Dage; fra Arilds Tid.
itsángorpok, *intr.* det er mange Aar siden det skeede.

Itſorpok, 1) *intr.* ſeer igjennem en Aabning; (Dør el. Vindve); kiger ind ad eller helſt ud ad. 2) *tr.* ſeer ud efter (Vejret el. nogen.)

itſoarpok, *tr.* 1) ſeer efter nogen helſt ind ad. 2) ſeer ned igjennem Iiſen for at ſtikke Sælhunde. 3) kiger ned i Vandet fra en Baad for at ſtikke Steenbidere el. anden Fiſk.

itſoartorpok, *tr.* 1) ſeer jevnlig ned i Vandet efter Fiſke; er paa Skreed. 2) er paa Sælhundefangſt igjennem Huller paa Iiſen.

itſoartorbik, det Sted hvor ſaadan Fangſt gaaer for ſig; Hullet paa Iiſen, hvorigjennem ſees efter Sælhunde.

itſoartugak, 1) den Sælhund, ſom er ſtukken igjennem Huller paa Iiſen. 2) den Fiſk, ſom er ſtukken paa Skreed.

itſoartòut, en lang Stang at ſtikke Sælhunde med paa Iiſen.

itſoarnirſarpok, *tr.* kiger ind; ſeer uden fra ind ad.

Ituïpok, *t. tr.* gjenſkyder; gaaer over Land el. Iis for at forkorte Vejen.

iturſarpok, *tr.* det ſamme.

ituïtok, den ſom gjenſkyder; en ſom er gaaet over Land.

ituïbik v. turſarbik, et Sted, hvor man kan gjenſkyde og forkorte ſin Vej.

Itumâk, den flade Haand; det Hule i Haanden; Luen.

itumârpok, *tr.* ſlaaer med den flade Haand; giver Haanddaſk.

itumiarpok, 1) *intr.* gjør Haanden huul for at faae noget deri. 2) *tr.* holder noget i den hule Haand.

Ivàk, (helſt i *pl.*) den gydede Rogn, ſom ſidder faſt i Tangen el. paa Bunden.

ivāk, (helſt i *pl.*) Liggeæg, de Æg, en Fugl ruger over.

ivavok, *intr.* og *tr.* 1) ruger; ligger paa Æg. 2) ſidder over Fiſkerogn.

ivarſok, 1) en Fugl ſom ligger paa Æg; en Liggehøne. 2) en Fiſk, ſom holder ſig over ſin Rogn. (f. Ex. Rognkalden.)

ivavik, 1) det Sted, en Fugl ligger paa Æg; en Fuglerede. 2) det Sted, en Fiſk gyder ſin Rogn paa.

Ivavok, ſee under næſtforegaaende.

Iver-

Iverpok, *s. tr.* 1) bruger; betjener sig af; følger nøje; gaaer Vejen lige fort; trænger sig igjennem. Isertarbik iverparput, vi betjene os af Huusgangen. Siko iverpara, Jeg trængde mig el. slap med Nød igiennem Iisen. Kangerdluk annorim iverpå, Vinden følger Fjorden i alle sine Kringelkroge. 2) synger paa en for at laste ham; lader ham høre hans Fejl i en Stridssang; foreholder ham i Sang alt hvad der kan være at sige til hans Bebrejdelse.

iversok, den som synger paa en anden; en Strids-Sanger. i *dual.* iversuk, de 2de Hoved-Personer, som strides ved Sang, da den, som har meest at kunne sige, gaaer af med Sejer, og dermed afgjøres al Trette.

ivigak, den der synges og skjældes paa i en Strids-Sang.

iversarpok, *intr.* synger ofte; er jevnlig Hovedsanger; er en Strids-Sanger paa en Hals.

iversarnek, 1) Trækvind. 2) Fjordvind; Blæst ud af Fjorden. 3) Kastvind ned af en Bjergdal.

iversarnerpok, *s. intr.* 1) det er trækvind; det trækker ind igjennem Gang el. Dør. 2) det blæser ud af Fjorden; Vinden kaster ud af Fjorden og følger den i alle dens Bugter. 3) Vinden kaster ned igjennem en Biergdal.

Ivertípok, *t.* 1) *tr.* fæster; hæfter; giør fast. 2) *intr.* fæstes; hæftes; gjøres el. er gjort fast.

ivertítak, fæstet; hæftet; gjort fast.

Ivienge, Bryst; Patte; Yver.

iviengerdlukpok, *intr.* har ont i Brysterne el. Yveret.

Ivik, i *pl.* igvit, 1) Græs; Høe; Straa; især: det store Græs. Ivik angut, Axet el. Rodstilken af Græsset, som bær Frugtdelene. 2) en Straa-Kurv. 3) Brød, især: haardt Brød. Ivik kakortok, Skonrogen; Hvedebrød. Ivik kernektok, Skibsbrød; grovt Brød.

ivingoak, det samme i 2den Bemærkelse.

ivigàk, smaat fint Græs; got Faaregræs.
igviak, 1) en Straakurv el. andet Gjemsel sammensyet af Straa. 2) den som er ude efter Græs el. Høe. 3) blødt Brød.
igviarpok, *intr.* er efter Græs; henter Høe.
igviorpok, *tr.* 1) syer Straakurve. 2) bager Brød.
igviortok, 1) en Straa-Sperske. 2) en Bager.
igviorbik, en Bager-Ovn; et Bager-Huus.
iviksiorpok, *tr.* rykker Græs; slaaer Græs; mejer.
iviksiut, en Lee; en Segel.
iviksiugak,)
iviktak,) omslagen el. rykket Græs; Høe.
Ivisâk, 1) bruunrød Jord el. Steen, som lader sig rive til Farve. Ivisâk akitsok, bruunrød klæbende el. leeragtig Jord, som bruges af Grønlænderne mænget i Spæk at kline deres Baad-Sømme med. Ivisâk mapturfok, et slags rød Hvæsse-Steen. 2) rød Farve i Almindelighed.
ivisârpok, *tr.*)
ivisâriok, *intr.*) farver rødt; maler med rødt; anstryger rødt.
ivisârut, en Maler-Pensel til rødt.
ivisâgak v. sârtigak, anstrøgen med rødt.
ivisârok, en rødbuget Ørred (*Salmo Alpinus.*)
Ivkserpok, see under næstfølgende.
Ivksiavok, *intr.* sidder (et Menniske.)
ivksiavik, 1) et Sted man sidder paa. 2) en Stoel; en Bænk. 3) et Sæde; en Sadel.
ivksiâutak, det samme i 2de sidste Bemærkelser.
ivksiavigàu, *tr.* sidder paa.
ivksiaviorpok v. villiok,)
ivksiautalliok v. talliorpok,)
intr. gjør Stole.
ivksiaviortok,)
ivksiautalliortok,) en Stolemager.
ivksiadlarpok, *intr.* falder bag over, saa man kommer til at sidde.
ivkserpok, *s. intr.* sidder paa Bagen (en Hund, Bjørn &c.)
Ivksinek, helst i *pl.* ivksinerit, de løse stykker Jis imellem Landet og den faste Jis (som a tid holdes brudte ved Ebbe og Flod.)
Ivna, see under Ika.
Ivngerpok, *t. intr.* synger.

ivngertok, en Sanger.
ivngerbigàu, *tr.* synger om (til Priis); lovsynger.
ivngerût, en Sang; en Psalme.
ivngerutigàu, *tr.* har det til sin Sang; synger derom; Sangen gaaer ud derpaa.
ivngertârpok, *intr.* synger over paa Viser el. Psalmer.
Ivsak, see under Ipsak.
I'vsarpok v. sakkiarpok, *intr.* gynger frem og tilbage.
ivsaut, en Gynge.
Ivsek, see under Ipsek.

Ivsénguvok, *intr.* er ængbrystig; er kortaandet; er færdig at blive borte i noget.
ivsengunakàu, *intr.* det gjør trangbrystig; man kunde let blive borte deri.
Ivserut, see under Ipserut.
Izik, Hviden i Egget.
Izæt, *car. sing.* 1) Inderskind i en Telt. 2) Skindene, som ligge oven paa et Huus for Regns Skyld.
izeksak, et Skind bestemt til slig Brug.
izeràu, *tr.* har det til Inderskind.

K.

Kà v. Kakà! 1) Fort afsted! Skynd dig! 2) Gjør det! Sæt det i Værk; 3) Ja vel; Lad det gaae; Velan, som du siger.
kálo! Mere af det slags; Gjør det oftere; Nok engang!
kále! Lad dig høre! Nu du!
kæ! 1) Sig dog ja! Vil du, hvad! Føj mig deri! 2) Gjør som sagt! Lad see, at du holder dit Ord!

kæmè! Velan! Ja vel! Lad saa gaae! Hold dit Ord! Lad det blive derved!
kæuna! Skynd dig dog! Hvilken Nølefitte!

Kâ, Overfladen; det øverste el. yderste af noget. 2) Hud. Deraf:
kâne, oven paa. kâgut, oven til; udvendig; udvortes. kammut, ud ad.
kádlek, 1) den øverste af 2de som ligge tæt oven paa hinanden; den som lig-

ligger øverst. 2) det øverste i henseende til andet, som er paa samme Legeme (f. Ex. øversteDam.) 3) Torden; Tordenskrald.

kadlíovok, *intr.* er øverst el. yderst; ligger oven paa.

kadliúpok, *tr.* lægger øverst el. oven paa; bruger uden over andet.

kádlerpok, *f.* 1) *intr.* a) er overtrakt; er beklædt; har noget oven paa el. uden over sig. b) det tordner. 2) *tr.* a) ligger oven paa det. b) lægger noget oven paa det; overtrækker; beklæder; paneler.

kadlersórsoak, stærk Tordenvejr.

kadiersórsŏvok, *intr.* det tordner stærkt.

kadléïok,)
kârsiok,) *intr.* lægger paa Land; tager op af Vandet (Drive-træe; Jis ꝛc.)

kallek, det som er uden paa; den ydre; den udvendte.

kallereek, *car. sing.* De som ligge oven paa hinanden el. ere uden over hinanden.

kallereekpuk, *f. intr.* ligger oven paa hinanden el. bruges uden over hinanden.

kalleràk, Yderskind til en Telt.

kalleráglek, et slags smaa Helleflyndre, som ere graa under Bugen, (*Pleuronectes Cynoglossus.*)

kalleragliarpok, *intr.* fahrer paa saadan Hellefangst.

kalliak, Loft; Overværelse.

kalliane, paa Loftet.

kâgikpok, *f. intr.* har en smuk Hud; er hvid paa Kroppen; er glat paa Overfladen.

kâgiksok, smukhudet; hvid paa Kroppen; glat paa Overfladen.

kâlukpok, *intr.* har en styg el. skrumpen Hud; er mørk paa Kroppen.

kâluktok, styghudet; mørkhudet; skrumphudet.

kârpiak, det allerøverste; Toppen; Spidsen; Isen.

kallipāk, 1) Yderbeklædning. 2) en Mands Over-Peltz af Rheenskind. 3) en Overkjortel; Kappe; Rokkelor; Kavay; Rejsekjortel. 4) Æggehinden. 5) Avne; Frøeskal.

kallipakpok, *tr.* overstryger; farver; maler.

kallipægak, overstrøgen; farvet; malet.

kal-

Kingmerbrønnen

kalliparlerpok, *s. intr.* tager en Kappe el. Overkjole paa sig.

Kabbarpok v. kagvarpok, 1) *intr.* a) flyder op; hæver sig; giver sig op i Vandet; forlader Bunden. b) Maden stiger op af Maven. c) Vandet stiger; det er højt Vande. d) Skyerne el. Bygen trækker op. e) Vandet bliver urolig (naar det vil til at blæse.) 2) *tr.* a) faaer til at give sig op i Vandet. b) hæver op; bærer el. løfter op (ved at sætte Skaldrene under.) c) forhøjer el. skruer i Vejret (et Huus.)

kabbarsipok v. kagvarsipok, *t.* 1) *tr.* det samme i de trende sidste Bemærkelser. 2) *intr.* er hævet; er opløftet; er forhøjet.

kabbiomisârpok,)
kagviomisârpok,) *intr.* 1) Vandet er rørt el. i Urolighed; Søen hæver sig op og ned i stille Vejr med Blæst i vente. 2) Jisen bugner og gynger (enten af Søegang el. ved at gaae paa den.)

kabbiomisâk v. sârsoak, 1) Urolighed i Søen el. huul Sving-Søe i stille Vejr. 2) Gyngen i Jisen.

Kablo, Øjenbryne.

kablutôk, den som har store Øjenbryne.

kablukitsok, den som har smaa Øjenbryne.

kablorikſok, den som har smukke Øjenbryne.

Kablunâk, en Udlænding; en Europæer; især en Dansk.

kabluniarpok, *intr.* besøger Europæerne; fahrer til de Danske (enten ved Coloniet el. andensteds.)

kablunârtak, en udenlandsk el. europæisk Ting.

kablunâmio, den som boer hos Europæerne el. ved Coloniet; en Grønlænder, som holder sig til de Danske.

Kablunârpok, 1) *intr.* a) det svier el. bider i Øjet (af gammel Urin, som sprutter i det) kablunârponga, Jeg fik Urin i Øjet. b) bedærves; visner (den røde smaa Tang ved at ligge for længe i Vand.) 2) *tr.* a) det svier ham i Øjet. b) bedærver; gjør det vissent og smagløst (Vandet — den smaa Tang.)

kablunârtipok, *t.-tr.* lader det bedærves ved at ligge for længe i Vandet.

kablunârnipok, *tſ. intr.* det ſmager bedærvet

Kádlek og Kádlerpok, ſee under Kâ.

Kaggak og Kagârpok, ſee under Kârpok.

Kaglek, et tørt Saar; Skoven paa Saaret, naar det vil læges; Skurv.

kaglingærpok, 1) *intr.* Saaret falder af. 2) *tr.* river Saaret op; gnider det af.

Kágliok v. lipok, *t. tr.* nærmer ſig; kommer nær til.

Kaglo, en Fjeld-Dal; en lav Plan til Fjelds, ſom til alle Sider er omringet med højere Bjerge.

Kagluarpok, ſee under næſtfølgende.

Kaglúkpok, *tr.* ſtøder an med noget; løber paa med det; ſtøder det; lader det komme til Skade, ſom man har imellem Hænderne.

kaglúkſak, det man ſtøder el. lader komme til Skade.

kagluarpok, 1) *tr.* bortriver el. river ned af Uforſigtighed; ſtøder an paa, ſaa det kommer i Uorden; bringer i Ulave el. gjør Skade paa formedelſt ſin Skjødesløshed. 2) *intr.* er bragt i Ulave; er bortreven el. nedreven.

kagluægak, paaſtødt; bortreven; nedreven; det ſom er bragt i Ulave.

Kajàk, 1) en Mandfolkebaad; (en liden grønlandſk Skindbaad, med et Hul i Midten, hvori en eenlig Mands-Perſon fahrer og bruger kun een Aare med Aareblad paa begge Ender.) 2) Manden i ſin Baad.

kajâurſak, 1) en Model efter ſaadan Baad. 2) vild Rosmarin.

kajalik, 1) den ſom har Kajak. 2) en Konebaad med Kajak i ſit Følge.

kajâitſok, den ſom ingen Kajak har el. ikke kan fahre i den.

kajâilak, den Kajak-Roer, ſom er eene paa Søen el. dog ſaa langt fra andre, at de ej kunne ſee ham eller komme ham til Hjelp.

kajâilarſiorpok, *intr.* fahrer eene paa Fangſt; holder ſig langt fra andre Kajakker og vil ej være i deres Sælſkab.

kajártorpok, 1) *intr.* roer i Kajak. 2) *tr.* roer i det

det Fahrvand; fahrer i Kajak der.

kajaràu v. jartoràu, *tr.* har ham til Kajak-Roer (i Følge med Konebaad); bruger ham til at roe ud og hente hvad man skyder (ved Edderfugle-Skytterie &c.)

kajâvok, *intr.* drukner el. bliver borte i Kajak.

kajãurſok, druknet ved at roe i Kajak.

kajniorpok, *tr.* bygger en Mandfolkebaad.

kajnerràu, *tr.*)
kajnerrivok, *intr.*) gjør sin Kajak i Stand og lægger Pilene til Lave derpaa, naar man vil fahre til Søes.

Kajárpok, *intr.* bliver altid Hjemme, naar andre fahre ud; følger sielden med; kommer næsten aldrig ud.

kajēipok, *tſ. intr.* kommer altid med; følger i Hælene; vil allesteds være med; føjter idelig omkring.

kajēitſok, 1) den som altid vil være med. 2) en Sælhunde-Mave fyldt med Tran. 3) man bruger og dette Ord om: Menniskets Mave, naar den har faaet fuldt op.

Kajartorpok og Kajâvok, see under Kajàk.

Kajegàu, *tr.* holder for skrøbelig; anseer at være svag; er bange det skal gaae i stykker; troer det ej; vover sig ej derpaa el. dermed.

kajegirſak, det man holder for skrøbeligt &c.

kajekſorpok,)
kajekſoarpok,) *intr.* 1) kommer saa sagtelig; gaaer varlig; er forsigtig, naar man har med svage Ting at gjøre. 2) kommer lurende el. hemmelig; lister sig frem (naar man vil stjele sig paa en.)

kajekſõupok, *tr.* 1) omgaaes forsigtig med en skrøbelig Ting; fører varlig; behandler lempelig; bruger med Forsigtighed. 2) begegner en lindt; overbærer med ham; er ikke stræng imod ham; lemper sig efter ham. 3) lister sig hemmelig til el. fra en; lurer el. stjeler sig paa ham.

kajekſóïok, *intr.* 1) er sagtmodig; viser sig lind i sin Opførsel mod andre. 2) kommer sagte; gaaer varlig (med skrøbelige Ting.)

sig ej længe paa. Iglungnit kaitsungilatit, du har ei været længe underveis hiemme fra. Heraf *infinitivus* kaitsorane, strax; uden Betænkning. f. Ex. kaitsorane sajmaviok, han er strax blid igien. kaitsornanga tamäungnarponga akparmanga, da han lod mig det vide, kom jeg strax hid.

kaitsómiok, 1) *intr.* a) stilles; stiller af; Vejret lægger sig. b) bliver bedre; begynder at komme sig af sin Sygdom. 2) *tr.* stiller af; formindsker Blæsten. f. Ex. kaitsomiå, nu lægger Blæsten sig.

kaitsomirsârpok, *intr.* stiller af en kort Tid mellem Bygerne.

kaitsórnek, stille Vejr.

kaitsorsarpok, *tr.*)
kaitsorsáïok, *intr.*) 1) gjør stille. 2) læger; helbreder; gjør sund.

kaitsorsáïrsok, en Læge.

kaitsorsarbik, en Sygestue; et Lazareth.

kaitsorsâut, Lægemiddel; Lægedom; Medicament.

kaitsorsaulliok v. liorpok, *intr.* laver Medicamenter.

kaitsorsaulliortok, en Apotheker.

kaitsorsaulliorbik, et Apothek.

kaitsúngavok, *intr.* er bleven stille; er ganske stille.

kaitsúnganek, Stille; stille Vejr el. Hav.

kaitsungærsørpok,)
kaitsusungángilak,) *intr.* kommer fort afsted; holder sig ej op underveis; gaaer el. fahrer gesvindt.

kaitsutlarpok, *intr.* 1) bliver stille; holder op at blæse. 2) bliver stille i et Huus; man holder op at tale el. larme.

kaitsúpok v. sútipok, *t. tr.* gider ej længer; har faaet sin Bekomst; er kjed af; vil ej mere have el. gjøre; begiver det; lader det derved beroe.

Kajumikpok, *s. intr.*)
kajumigàu, *tr.*) faaer Lyst til; vil nu; attraaer.

kajumiksok, den som har Attraae el. Villie til noget; tilbøjelig.

kajumiksárpok, *tr.* overtaler; tilskynder; tillokker; opmuntrer.

kajumiksárut, Tilbøjelighed.

kajumiksiok, 1) *intr.* har faaet Villie til noget. 2) *tr.* opvækker Villie hos

hos en til noget; indskyder ham noget.
kajumingnek, Attraae; Villie til noget.
kajumingnarpok v. nakàu, *intr.* det er overtalende; det tilskynder el. er tillokkende; opvækker Tilbøjelighed.
kajumingnartok, overtalende; tillokkende; tilskyndende.
kajungérpok, *f. intr.*)
kajungeràu, *tr.*) har Lyst el. Drift til; trækkes til; higer efter; længes efter.
kajungérsok, længselfuld; lysten efter noget.
kajungérnek, Forlangende; Higen efter noget.
kajungersúsek, Lyst; Længsel; Drift; Hu.
kajungérnarpok v. nakàu, *intr.* trækker til sig; er tildragende; er ønskelig.
kajungérnartok, tiltrækkende; ønskelig.
kajungerirsak, det man trækkes til; det ens Hu staaer til el. udgjør hans Lyst. Savęet kajungerirsæt, en Magnet. Igvit kajungerirsæt, Rav; Bernsteen. Killak tersa kajungerirsara, Himlen er min Lyst.
kajungérsarpok, *tr.* opvækker Lyst hos en til noget; gjør lysten og længselfuld.
kajungersâut, et tiltrækkende Middel. Auángnamut kajungersâut, et Compas.
kajungutigàu, *tr.* opvækkes derved til Lyst; har til Bevæggrund; lader sig deraf tilskynde.
Kajuk, see under Kajòk.
Kajungérpok, see under Kajumikpok.
Kajûrsak og Kajut, see under Kajòk.
Kâk, 1) Brixeskind. 2) Underdyne; Matrads.
kârau, *tr.* ligger derpaa; har under sig; har til Underdyne.
kârserpok, *f.* 1) *intr.* lægger sit Brixeskind til rette; gjør sit Lejested paa Brixen i Stand. 2) *tr.* lægger det til rette for en anden.
kânek, Rummet under Brixen.
kânermēpok, *t.* ligger under Brixen; er indstoppet el. forvaret i det Rum imellem Brixen og Gulvet.
Kakà, see under Kà.
Kakakà, en Ræv. *S.*
kakakártorpok, *intr.* Ræven skriger kakakâ.

Kak-

Kakkak, et Bjerg.
kakkársoak, et stort Bjerg; et Fjeld.
kakkángoak, et lidet Bjerg; en Høi.
kakkalliak, et gjort Bjerg; et Taarn.
kakkípok, *t.* 1) *intr.* a) gaaer op paa et Bjerg. b) kommer paa Grund (med en Baad.) c) er trukken paa Land; er berget el. oplagt. 2) *tr.* trækker el. haler op paa Land; berger; oplægger (en død Sæl, Baad el. funden Drivesiok.)
kakkitípok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
kakkivok, 1) *intr.* a) kryber op paa Land el. Iis (et Søedyr af Vandet.) b) stiger el. er stegen op af Vandet (et Menniske.) 2) *tr.* a) kryber op derpaa. b) bestiger det.
kakkisimavok,)
kâksimavok,) *intr.* ligger opkrøben paa Iisen el. Landet.
kâksimarsok, et opkrøben Søedyr.
kâksimarsulliarpok, *intr.* er paa Fangst efter Sælhunde, som ligge opkrøbne paa Driv-Iisen; er paa Klapmydsefangst.

Kakákpok, *tr.* 1) bærer noget paa Hovedet. 2) bærer nogen siddende skrævs over Skuldrene.
kakágak, Hoved-Byrde.
kakalik, 1) den som har noget at bære paa Hovedet. 2) en Høne med Kam.

Kakkakpok v. kakâu, *intr.* er utaalelig; er ufordragelig (et Menniske, som gjør formeget af en Ting el. andet, hvorved man bliver overvældet.)
kakkagâu, *tr.* kan ej udstaae el. komme nogen Vej med; synes, at han er for slem; kan ej begaae sig hos ham.

Kakéjarpok v. jarâu, *tr.*)
kakéjardlerpok, *f. intr.*) bagtaler; taler ilde om; laster uden Aarsag; forhaaner; spotter.
kakejardlersok, en Bagtaler; en Forhaaner; en Spotter.

Kakkidlâlukpok og Kakkidlârnek, see under Kakkiok.

Kakkik, i *pl.* kakkeet, 1) Snot. 2) det Feede for Panden paa Cachelotten.
kakkikpok, *f.* 1) *intr.* snyder sin Næse. 2) *tr.* snyder en andens Næse.

kakkiksâut, et Tørklæde; en Næseklud.

kakkiviak, Snotstedet; den hule Rende fra Næsen til Munden.

kakkiviartôk, som har et ophøjet Snotsted el. tyk Overlæbe.

kakkilértavok, Snottet løber en ud af Næsen; han gaaer med en snottet Næse.

Kakkillisâk, see under næstfølgende.

Kakkiok, *tr.*)

kakkirsiok, *intr.*) 1) fæster en Naal i et Klæde (saaledes at Spidsen gaaer ud og atter ind.) 2) stikker med en Syenaal ud og ind; syer; stopper.

kakkinek, Syening paa et Menniskes Hud; de sorte syede Strimer i Huden paa Grønlænderinderne.

kakkisimavok, *intr.* er fæstet fast (en Naal i Puden.)

kakkivik, en Naalepude.

kakkívsek, en Fiskestikker; en Pikket at stikke Fisk med.

kakkíbbek v. kígvek, et særskilt slags Fiskestikker, som bruges til Ørreder.

kakkidlâlukpok, *intr.* 1) Foden el. Haanden sover, saa det stikker og primer i den. 2) det kryber i en, naar man bliver forskrækket.

kakkidlarpok, *intr.* det samme.

kakkidlâluktitsiok, *intr.* har sovende Haand el. Fod.

kakkidlârnek, Enebær-Krat (som voxer i Landet.)

kakkidlârnekot, Enebær-riis.

kakkidlarnekotãursak, Torn.

kakkillisâk, en Hundesteile; Tind-Øred (*Gasterosteus aculeatus.*)

kakkiorpok v. kiorárpok, *tr.* syer sorte Strimer paa Huden.

Kakkipok og Kakkivok, see under Kakkak.

Kákkorpok v. kulârpok,

1) gnaver Been; gnaver i stykker; knasker sønder imellem Tænderne. 2) knækker i tu med Tænderne.

kakkulârnek, 1) afgnavet Been. 2) knækket Bær-Steen.

Kakórpok, *intr.* er hvid.

kakórtok, hvid. Irsib kakortua, det hvide i Øiet.

kakórtak, en hvid Ræv; Melrakken. (*Canis Lagopus, varietas alba.*)

ka-

kakórnak, Riimfrost paa Marken.
kakőrnarpok v. nakàu, *intr.* det riimer; der kommer Riimfrost paa Marken.
kakórsarpok, *tr.*)
kakorsaïok, *intr.*) gjør hvid; bleger; kalker; hvitter.
kakorsâïrsok, en Hvitter; en Bleger.
kakorsàut, det som gjør hvidt; Sæbe; Kalk; Krit.
kakorsokut, en hvid Halv-Peltz (som Fangerne bruge, naar de skulle efterlure Sælhundene imellem Driv-Iisen.)
kakortigàu, *tr.* og *intr.* er saa hvid som.
kakordlùk v. luvèk, en Søefugl kaldet: Mallemukke; Havhest. (*Procellaria glacialis.*)
kakordlúngnak, en anden kaldet: Enkekone; Skrabe. (*Procellaria Puffinus.*)
Kákovok, s. under Káïok.
Kâkpok, *intr.* er hungrig; er sulten; hungrer.
kâktok, hungrig; sulten.
kâlerpok, *s. intr.* bliver hungrig; begynder at hungre.
kângnek, Hunger; Sult.
kâkserpok, *s. intr.* udsætter sit Sengeteppe el. sine Klæder for Vind og Kuld, og lader dem blive ubrugt, for at faae Lusene deri til at døe af Sult.
Kắkse v. kárkse, 1) en indelukt rummelig Fjorde-bugt, hvis Munding er meget smal. 2) et ligedan Indelukke paa Landet imellem Fjeldene (hvor Rheensdyrene gjerne opholde sig); en Kreds med smal Aabning. 3) en Hore-Rippe (som Hedningerne fordum brugte, nemlig: et lidet Huus uden Vindver og med smal Indgang, hvori begge Kiøn brugde hinanden i Fleng, især de gifte byttede Koner.)
karksiârsuk, det samme i 1ste Bemærkelse, naar Bugten er af liden Betydenhed.
kaksimioarput v. karksimioarput, *intr. car. sing.* kommer sammen for at gjæsterere; sætter sig i en Kreds paa Brixen, for at spise sammen (Fruentimrene.)
karksimioartut, *car. sing.* gjæstererende; de som holde Maaltid sammen.
karksimioarbik, Gjæstebud; Maaltid med flere forsamlede.

Kaksoarpok v. karksoarpok, *tr.* binder et Baand om Livet for at holde Barnet oppe paa Ryggen i sin Peltz; fæster Remmen om Livet i Barne-Peltsens Bryst spænde.

karksoaut, et saadant Livbaand paa en Barne-Peltz.

karksoarbik, Øret af en Skaal el. en Been-Ring paa Brystet af en Barne-Peltz, hvori Livbaandet fæstes.

Kaksupok v. karksupok, *intr.* Vandet staaer oven paa Iisen (naar det i Flod-Tiden er tyldet op ved Strandbredden.)

karksunek, Vand, som staaer optyldet paa Iisen.

karksut v. karksut, et Garn; Fiskegarn.

kaksuserpok, *f. intr.* sætter Garn ud.

karksusiok, 1) *intr.* knytter Garn. 2) *tr.* — til en anden.

karktorpok, *intr.* fanger med Garn.

Káksuk v. kæksuk, Fjord-Iis; nemlig: Iisskødtse, som har færsk Vand i sig og driver ud af Fjordene (dog ej af de meget store Stykker); Færskvands Iis, som driver i Havet.

Kákugo? 1) naar? (om den tilkommende Tid.) naar skal det skee? 2) engang i sin Tid; i Fremtiden.

kakugomè? men naar? ja naar? jeg veed ikke, naar det skal skee.

kakugolikiak? jeg veed vist ikke, naar det skal skee; men naar dog?

kakugórpok, 1) *tr.* taler kun om Fremtiden; lover det ikke før engang i sin Tid. 2) *intr.* det har lang Udseende med ham; han sætter det gjerne op een Tid efter anden.

kakútigut, undertiden; sjelden; nu og da.

kakútigórsoak, meget sjelden; kun engang imellem.

Kallákpok, *intr.* sætter el. drager Maven ind; krummer Bugen ind.

kallangánguvok v. gángulerpok, *f. intr.* sætter Maven ind af Sult; hungrer.

Kalálek v. karálek, en indfød Grønlænder (hans National-Navn, hvorved han skilles fra Udlændinger.)

kalád-

kaládluïak, paa sin grønlandsk; det var ret grønlandsk.

Kallápok, *intr.* 1) det syder; det koger. 2) har faaet sin Mad i Kog.

kalláponga, min Mad koger nu.

kallatsêřok, *intr.* bier til det er kogt.

Kallek, Kalleráglek og Kalleřàk, see under Kâ.

Kalleřàk, 1) Larm; Lyd af noget. 2) Tidende; Nys om noget (som man ei har for Øine.)

kalleřárpok, *intr.* det larmer; rasler; skramler; giver Lyd langt borte.

kalléřipok, *t.* 1) *intr.* faaer noget at høre; faaer Tidende el. Nys om; det kommer ham for Øren. 2) *tr.* giver Nys om; bringer Tidende om; lader vide.

Kallerranguvok v. gulerpok, *f. intr.* har ont over Haandledet.

kallerrangursok, den som har ont i Haandledet.

Kalleřipok, see under Kalleřak.

Kalliak og Kallipâk, see under Kâ.

Kallimnek og Kallisek, see under næstfølgende.

Kallípok, *t.* 1) *intr.* slæber noget paa Siden af el. efter et Fartøi; buxerer. 2) *tr.* a) buxerer det; har det paa Slæbetog. b) slæber noget med sig ved at løbe paa el. river det af Lave.

kallitsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kallítok, en som buxerer el. har noget paa Slæbetog; en Fanger, som har Sælhund ved siden af sin Kajak.

kallítak, det buxerede Dyr el. andet man har paa Slæbetog.

kallívtit, *car. sing.* Buxeretøi (som bruges ved Sælfangsten.)

kallímnek, 1) en Kjede, sammenlænket af flere Leed. 2) Ærme-Knap; især en Lænkeknap.

kallimnérsoak, en stor Kjede; en Lænke.

kallisek, en Navle.

kallisektôk, stornavlet.

kallirvsarpok, 1) strækker sig el. anspænder sine Kræfter for at komme frem (f. Ex. en som roer mod Strømmen; en Hund, som er bunden til noget og søger at trække sig derfra.) 2) har Lyst paa el. higer efter noget. Una.

kallirvsaleralloárkau, der

er paakommen ham en saare stor Lyst.

kallirvsarbigâu, *tr.* 1) strækker sig derefter. 2) higer derefter.

Kallôrpok, *intr.* og *tr.* 1) øser Vand og andet flydende. 2) øser Fisk op af Søen med et Garn (helst Lodder og Greder.)

kallôgak, den øste Fisk; Drætten af Lodder, som man har øst med sin Hov.

kallût, en Hov; en Retser; en Lodde-Øse (som et lidet Regegarn) knyttet af Senetraad, til at øse Lodder og anden smaa Fisk med.

kallursiok, *intr.* øser op; faaer noget i Øsen.

kalluvok, *tr.* 1) øser en Baad; udøser dens Vand. 2) bekommer; faaer rappet til sig; snapper væk; faaer uden synderlig Møje.

kallutàut, en Øse; en Skee.

Kallúgiak, 1) en Hval-fiske-Lentze. 2) et Spær; et Spyd.

kallúgiarpok, *tr.* lentzer Hvalfisken. 2) stikker med et Spyd; støder med et Spær.

kallugiárnek, 1) et Lentze-Stik. 2) et Spydstik.

Kallúkpok, *intr.* 1) er uforsigtig; er skjødesløs. 2) er sluskevurren; handler ilde med sit Tøj. 3) er liderlig; er forødersk.

kallúktok, 1) uforsigtig; skjødesløs; en Føle-finger. 2) en Slusk. 3) forødersk; liderlig.

Kallût, Kallutàut og Kalluvok, see under Kallôrpok.

Kamma, *adv. loc.* 1) inde (naar den talende er ude.) 2) ude (naar den talende er inde.)

tekkamma, 1) der inde. 2) der ude. (see Gram. XIV Cap. §. 4, b.)

kámmane, 1) hist inde; inden for. 2) hist ude; uden for.

kammanēpok, *intr.* 1) er inde. 2) er ude.

kammúnga, 1) ind; indad. 2) ud; udad.

kámmanga, 1) inden fra. 2) uden fra.

tekkámmane, 1) der inden for. 2) der uden for o. s. fr.

kamna, *intr.*)
kárbsoma, *tr.*) 1) han el. hun el. den el. det inde. 2) han 2c. ude.

tekkámna, *intr.*)
tekkárbſoma, *tr.*) 1) han ꝛc. derinde. 2) han ꝛc. derude. Kaumæt tekkamna, den Maane ſom nu ſkinner derude ɔ: i denne Maaned.
kinga, *intr.*)
kírkſoma, *tr.*) 1) han ꝛc. inde ſom du veed nok ſelv el. hiſt inde. 2) han ꝛc. hiſt ude.
kirkſoma! hør du der inde el. derude, ſom vi nok kjende!
tekkinga, *intr.*)
tekkírkſoma, *tr.*) han ꝛc. derinde el. derude.

Kamagàu, *tr.* fordrager; kan got lide; holder af; ynder.
kamagitârpok, *intr.* er ſkikkelig i ſin Opførſel mod andre; viſer ſig fordragelig; er god at omgaaes.
kamagitârtok, fordragelig; god at omgaaes; menniſkekjerlig.
kamagitēipok, *tſ. intr.* er fortræden og biſter i ſin Opførſel; kan ingen lide.
kamagitēitſok, fortrædelig at være hos.
kamanarpok, *intr.* er fordragelig; er taalelig; er got og ſaaledes ſom man kunde ønſke ſig det. (bruges iſær om Vejrlig; Klæder; Boſkab.)
kamanangilak, (*neg.* af foreg.)
kamanēipok, *tſ. intr.*) er ufordragelig; er utaalelig; man kan ej udholde det; er i ſlet Stand el. ej ſom man ønſkede ſig det. Silla kamanangilak, det er ret et Hundevejr el. ikke Vejr at være ude i. Kauſerkángavta kamanangilagut, vi ere ej gode at komme nær el. ei folkelige, da vi ere pjaſkvaade. Pogutæn okko kamanangilæt, de Bakker kunne ei bruges, før de blive toede.
kamanarſiok, *intr.* bliver fordragelig el. ſom man vilde have det.
Kamaja, ſee under næſtfølgende.

Kamàk, Vrede; Fortrædelighed; Ærgrelſe. Kamàk tikiupok, nu kommer Vreden igjen.
kamája, Arrighed; Vredladenhed; Haſtighed. kamajanit nejorominangilak, han er ei værd at være hos, da han er ſaa arrig.
kamákpok, *intr.* er vred; er arrig el. fortræden; ærgrer ſig over noget.
kamáktok, arrig; vred; fortræden.

kama-

kamakajukpok, *intr.* er vredladen; er hastig; ærgrer sig let; kan blive vred over ingen Ting.

kamakajuktok, vredladen; hastig; tilbøjelig til Vrede.

kamajuïpok, *ts. intr.* er langmodig; bliver ej let fortræden; overbærer.

kamajuïtsok, langmodig; overbærende.

kamajuïtsúsek, Langmodighed; Overbærenhed.

kamangnakâu, *intr.* er at ærgre sig over; ærgrer.

kamâupok, *tr.* ærgrer sig over en; viser sig fortræden imod; optændes til hastig Vrede mod.

kamâut, Ærgernis; det man ærgrer sig over.

kamautigâu, *tr.* ærgrer sig over; bliver fortræden for.

Kamanarpok, see under Kamagau.

Kamaupok, see under Kamak.

Kammavok, 1) *tr.* ligger paa Udkik el. Luur efter et Dyr; passer det op for at stjele sig derpaa, naar det kommer frem (enten paa Søen eller Landet.) 2) *intr.* er paa Sælhundefangst med Harpuun og Blære (fordi man paa denne Fangst skal lure sig paa Sælen, naar den kommer op af Vandet.)

kammarsok, en som er paa dette slags Sælhundefangst.

kammavik, et Sted, som er beqvemt at ligge paa Luur efter Sælhunde; Sælhunde-Plads i Søen, hvor Sælene pleje at pippe op (der helst skeer i Nærværelsen af Fiskebankerne.)

kammagajukpok, *intr.* er flittig til at fahre paa Sælhundefangst; er en stræbsom Mand og flittig Sæljæger.

Kamerdlôrpok, *tr.* betragter; beskuer; beseer.

kamerdlôrnek, Beskuelse; Betragtning.

kamerdlôrtipok, *t. tr.*)
kamerdlôrtitsiok, *intr.*) giver en noget at see paa; lader ham betragte sine Sager; forestiller ham noget til Beskuelse.

Kamidlarpok, see under næstfølgende.

Kamik i *plur.* kaungit, 1) en Støvle. 2) bruges og i *pl.* om de blotte Støvle-Skafte.

kamilik, en med Støvler paa.
kamíkpok, *t.* 1) *intr.* tager Støvler paa. 2) *tr.* trækker Støvle paa en anden.
kamíktorpok, *tr.*)
kamiktóïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
kamiktârpok, *intr.* faaer nye Støvle.
kamídlarpok, 1) *intr.* trækker Støvle af. 2) *tr.* — af en anden.
kamidlarterpok, *tr.*)
kamidlarteriok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
kamidlàut, en Støvle-Knegt.
kamidlángavok, *intr.* har ingen Støvler paa; er barfodet
kamidlángarsok, uden Støvler; barfodet.
kamiok, 1) *intr.* syer Støvler. 2) *tr.* — til en anden.
kamiórpok, 1) *intr.* trækker Støvler ud; giør dem til rette. 2) *tr.* — for en anden.
kamiórte, en Støvle-Opvarterske; som tørrer Støvle for en anden.
kamiortigàu, *tr.* har til sin Støvle-Opvarterske; holder hende til at tørre Støvle for sig.
kamiugak, den, hvis Støvle man giør tilrette.
kamiùt, en Støvle-Strækker; et stykke Træe, indrettet til at strække Støvle el. Skoe ud med, og giøre dem smidige naar de ere blevne stive og uhandelige.
kamerràu, er i Støvle-Arbejde; har at bestille med at tørre el. børste dem.
kamikpãk v. pãrsoak, en lodden Bjørne-Skin-Støvle.
kamisàk, Halv-Støvle.
kamisárpok v. mitsirsarpok, *intr.* har Halv-Støvle paa.
kamisartârpok, *intr.* har faaet Halv-Støvle.
Kâmipok, see under Kâpok.

Kammípok, *t.* 1) a) slukkes; er udslukt. b) har slukt sin Lampe af Trang; har ej mere at brænde. 2) *tr.* slukker ud.
kammítsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
kammítok, udslukt.
kammitàut, noget at slukke med; en Sprøjte.
kammíngavok, *intr.* 1) er udslukt. 2) har intet at brænde i sin Lampe.
kammitipok, *t. tr.* udslukker.
kammijuïpok, *ts. intr.* er uudslukkelig.

kammijuїtsok, uudslukke-
lig.

Kamiŝak, see under Kamik.

Kamna, see under Kamma.

Kamutik, see under Kâpok.

Kanna, *adv. loc.* 1) her
nedre. 2) her vest (naar
det er i Nærheden.)

tekkanna, 1) der nedre. 2)
der vest.

kánnane, 1) her neden til.
2) her vest henne.

kannanēpok, *intr.* 1) er her
nedre. 2) er her vest hen-
ne.

kánnanga, 1) neden fra. 2)
Vesten fra.

kannúnga, 1) ned ad. 2)
vest hen.

kannúngnarpok, *intr.* 1)
gaaer ned ad. 2) fahrer
vest hen.

tekkánnane, 1) der neden
til. 2) der vest henne.
v. s. v.

kannéngnak, Vesten-Vind.

kannéngnarpok, *intr.* Ves-
tenvind blæser.

Kannak, en Teltstang.

kánnakpok, *intr.* lægger
Teltstænger op (naar
man vil reise Telt.)

Kannăk, et Skinnebeen.

kannârtak, et Been paa En-
den af en Ulke-Snøre,
hvorigjennem Krogene
sidde paa tvers.

Kannejajórpok, *intr.*
bliver nedslagen, fordi
man ikke kan faae en
Ting el. komme med,
saavelsom en anden; ta-
ber Modet; bliver saa
fortabt derved.

kannejajugàu, *tr.* bliver
nedslagen over ham,
som faaer noget el. kom-
mer med frem for sig.

Kannek, Skjødning; Føj-
ning; Pløjning; Sam-
menfældning (i Træe el.
Been); egentlig: den Fu-
re, hvor det er fældet
sammen.

kánnilik, noget som er fæl-
det sammen i hinanden;
Skjødning af Been el.
Træe.

kannekarpok, *intr.* har
Skjødning; er fældet
sammen. kekkágut kan-
nekarpok, det er fældet
sammen i Midten.

Kanèk, Mund. kanèk ter-
ſa, 1) det er Mund, som
duer til at tale. 2) der er
en slem Mund paa det
Menneske.

kanertôk, stormundet.

kanikitsok, 1) som har en
liden Mund. 2) et be-
synderlig slags Ulke
(*Cottus Gobio.*)

kanerdlukpok, *intr.* har en slet Mund; har Skjørbug i Munden.
kanekaissekàu, *intr.* har Mund nok; er en storkjæft.
kaneriksârpok, *intr.* Tænderne løbe i Vand efter noget, som er appetitlig.
kannersârpok, *intr.* har med Munden at bestille; spiser; gumler.
kanermiugàu, *tr.* 1) tager det i Munden. 2) taler blot derom uden at giøre noget derved.
kaniok, en Ulk. (*Cottus Scorpius.*)
kaniórnak v. ordlûk, Panser-Ulken. (*Cottus cataphractus.*)
kaniorpok, *tr.* fanger Ulker; faaer dem fisket.
kaniortak, en fisket Ulk.
kaniortorpok, *intr.* spiser Ulker.
kaniorsiorpok, 1) *intr.* fisker efter Ulker (bruges naar man er kommen paa Fiskepladsen.) 2) *tr.* — til en anden.
kaniorsiut, en Ulkesnøre.
kaneisiárpok, *intr.* er ude paa Ulkefangst.
kaneisiórpok, *intr.* koger Ulker.

Kannêk, see under Kannik.

Kannengnak, s. under Kanna.

Kannérnek og Kannerpok, see under Kannik.

Kánga? 1) Naar? (om den forbigangne Tid.) Naar var det? 2) Hvo veed, naar det var; Engang forher.
kangãivna? Naar var vel det? Ja hvor længe er det ikke siden det skede el. han var her? f. Ex. kangãivna tekkyssæravko, naar saae jeg vel ham sidst? kangãivko audlarput, hvorlænge er det ikke siden de foere bort.
kangákiak? 1) Men naar dog? 2) Ej, hvorledes er det gaaet til? Hvorledes har han dog baaret sig ad?
kángale? 1) Men naar? 2) Jo, jo, det var den rette Karl.
kangalẽivna, det samme som kangãivna, f. Ex. kangalẽivna tamãunga pirsonga? naar kom jeg vel der?
kangalíkiak? Men naar dog?
kangalliak, en tilforn gjort Gjerning; forhen begangen.
kangamè? 1) Ja, naar? 2) Jeg veed ikke, naar?

kangársoak, 1) det er nu saa længe siden. 2) længe tilforn.

kangatájmak! Naar hørde man dog sligt? Det er dog underligt! Ej hvor gaaer det dog til?

kangãumet, (*Conjunctivus* af kangâvok,) længe tilforn.

Kángak, Hoved. *A.*

kangárdlukpok, *intr.* har ont i Hovedet. *A.*

kangâk, et Udhavsnæs el. Sted, hvor den vilde Søe bryder paa, og er farlig at fahre forbi, naar der er stærk Søegang.

kangârsuk, et kort men fahrligt Stykke Vej af samme Aarsag.

Kangáttarpok, 1) *intr.* a) hæver sig; letter sig; stiger; fahrer op; giver sig op i Vejret. b) er hævet el. opfahren; har givet sig op i Vejret. c) er opløftet; er opført i Højden. d) gaaer ej ret sammen; er rummelig imellem. 2) *tr.* hæver; letter op; opløfter; fører i Højden.

kangattàupok, *tr.* hæver el. tager op med sig i Højden; opfahrer dermed.

kangattalaginnarpok, *intr.* 1) det vil ej gaae ret sammen; der vil immer blive Aabning imellem. 2) den vil ej synke ret til Bunds, men giver sig immer op i Vandet. 3) har ingen blivende Sted mere; har Rejsen i Hovedet; vil ej lade sig overtale til at bie.

Kangè *cum suff.* kangia, 1) oppe til Lands; den Egn, som ligger Nordostligere end en anden. kakkab kangiane, Nordost fra Fjeldet. 2) Svanskruen og den bageste Huk paa en Bøsse-Pibe, hvor den nagles til Træet. 3) (hans) Broder-Barn el. Syster-Barn.

kangimùt, 1) til Landet; mod Landet (naar man er paa Søen.) 2) bedre op i Landet; ongefær Nord-ost i (naar man er paa Landet.)

kangimukãrpok, *intr.* 1) fahrer ind mod Landet. 2) gaaer længer fort op i Landet.

kangidlèk, 1) Nordostligst; Inderst; den som er el. boer længst oppe i Landet. 2) nærmest mod Landet.

kangidlíovok, *intr.* 1) boer nordostligst el. inderst; er

er længst oppe i Landet. 2) er nærmest mod Landet.

kangerkópok, *tr.* fahrer forbi paa Landsiden; fahrer inden omkring.

Kángek, 1) Hovedpande; Hjerneskal. 2) en Huk paa et Land, som stikke langt ud i Søen; *spec.* Baals-Reviers Huk. 3) Kronen af et Træe; Toppen paa en Væxt.

kángekalerpok, *f. intr.* faaer Top; grønnes. Orpeet kangekalerput, nu grønnes Skoven.

kangérmio, en som boer paa en Landhuk; *spec.* ved Baals Revier.

kangértorpok, *intr.* 1) spiser Hoveder el. Hjerneskallen af Fugle. 2) æder Toppe af Væxter.

kangérdluk, en Viig; en Fjord.

kangerdluársuk, en Viig, som ej rækker langt ind.

kangerdluèitsiak, en middelmaadig Fjord; *spec.* Jacobshavn.

kangerdlúrksoak, en stor Fjord; *spec.* Strømfiorden norden for Sukkertoppen.

kangerdlórmio, en Fjordboe.

kángerpok, *t. intr.* fahrer forbi; gaaer forbi. 2) *tr.* a) fahrer el. gaaer noget forbi. b) voxer en anden over.

kángiupok, *t. intr.* 1) er fahren el. gaaet forbi. 2) Tiden er forbi.

kángiutok, det som er forbi; forbigangen.

Kangérdluk, see under næstforegaaende.

Kãngerngak v. kãrnernak, gammelt forfulet Baade-Skind.

Kangerpok og Kangiupok, see under Kangek.

Kangmárpok, *tr.* lokker el. kalder paa en Hund el. andet Dyr (især ved at knaske el. hvisle med Tungen.)

Kangoïok, see under næstfølgende.

Kángok, huul Lyd.

kángorpok, *intr.* lyder huult.

kangóïok, *intr.* snorker.

Kanguàu v. gugau, *tr.* 1) skammer sig ved; blues ved at gjøre; holder for skammelig. 2) skammer sig for; blues over at have gjort.

kanguak v. gugirsak, Skam; det man skammer sig ved el. for.

kangusúkpok, *intr.* er undseelig; er skamfuld; skammer sig; blues; undseer sig (naar man har gjort noget, man ei burde.)

kangusûktok, blufærdig; skamfuld; som blues ved det han har gjort.

kangusúngnek, Skam; Undseelse; Blufærdighed.

kangusût, Skammen; det skjændige en har gjort; det som gjør skamfuld.

kangusutigàu,)
kanguaràu,) *tr.* har det at skamme sig for; det er hans Skjændsel.

kangusuksarpok v. suktipok, *tr.* beskæmmer; skæmmer ud; gjør skamfuld.

kangnsuï'pok, *ts.* *intr.* er ublue; er skamløs; har bidt Hovedet af Skam.

kangusuï'tsok, ublue; skamløs; frek.

kangunárpok v. nakàu, *intr.* er skammelig; er at skamme sig for el. at blues ved; er skjændigt.

kangunártok, skammelig; skjændig.

kangunàk, Skjændighed; en skammelig Ting el. Gjerning. Silla kangunak! O! hvilken Skam! hvor skjændigt!

Kangulâk, guulagtig Metal. kangusâk kakórtok, Messing. kangusâk aukpadlârtok, Kobber. kangusâk erdlingnárnek, Guld.

kangusârikfok, smukt Metal; Tambak.

kangusârpok, *intr.* 1) er kobberrød. 2) er rød (Himmelen.)

kangusârtok, kobberrød.

Kangusukpok, see under Kanguau.

Kannik, Snee (som endnu er i Luften.)

kánnerpok, *s.intr.* det sneer.

kanniarpok, *intr.* sneer lidt.

kannêk v. nêrnek, Frostrøg; (fugtig Taage, der under Faldet fryser noget, men dog ej bliver ret Snee.)

kannêrpok v. nérnerpok, *t. intr.* er Frostrøg.

Kànnilárpok, *intr.* er bøjelig; ydmyger sig; beteer sig ydmyg.

kannilârtok, ydmyg; bøjelig; nedrig i Aanden.

kannilârsûsek, Ydmyghed; Bøjelighed; ydmyge Tænkemaade.

kannilârnek, Ydmygelse; ydmyge Forhold.

kannilârtipok, *t. tr.* ydmyger en.

kannilârbigàu, *tr.* ydmyger sig for en.

Kannimarpok, *intr.* han gyser; det gyser i ham.

kannimavok, *intr.* er gysende; har Feberen el. en Green deraf. 2) er kuldskjær; taaler ej Kulde. 3) er Hexemester. *A.*

kannimanek, Gysen; Feber; Koldesyge.

kannimanarpok, *intr.* foraarsager Gysen i Kroppen; er feberagtig.

kannimanárse! Gysen. Silla kannimanárse! hvilken Gysen i min Krop!

kannimāipok, *tf. intr.* taaler got Kulde.

Kaniok, see under Kanek.

Kanniok, see under næstfølgende.

Kannípok, *t. intr.* og *tr.* 1) er nær. 2) er nær beslægtet.

kannítok, 1) nær. 2) nærbeslægtet; Forvandt; Slægtning.

kannikàu, *intr.* er meget nær; er tæt ved.

kannitungoak,)
kannikersok,) meget nær; tæt ved.

kannigàu, *tr.* 1) er for nær; holder det alt for nær at være. 2) er for nær beslægtet.

kanninârpok, *tr.* kommer for nær. kikertak umiarsoït kanninârpæt, Skibet kom Øen for nær.

kanningârpok, *tr.* kommer uformodentlig over el. til; træffer an paa; faaer pludselig at see; kommer bag paa. Tigliktok kanningârpara, Jeg kom over en Tyv.

kanniok, 1) *tr.* fører en et stykke paa Vejen (med Baad el. Slæde); følger ham til Vejs; gjør ham Selskab en Deel af Vejen. 2) *intr.* er ydmyg.

kannivigàu, *tr.* holder sig nær til; anholder hos en om noget.

kanniüarpok, *intr.* er sagtmodig; er spagfærdig.

kanniüartok, sagtmodig; spagfærdig.

Kannok? Hvorledes? Paa hvad Maade?

kannongmè, 1) Ja hvorledes? 2) Jeg veed ikke hvorledes. 3) Jeg veed ej, hvad jeg skal sige dertil; det er ej saa got at svare paa; kanskee, men derpaa har jeg endnu ej tilfulde betænkt mig.

kannukiak? Men hvorledes dog? kannukiak assè, det kan blive til hvad det skal; det vil nok saa være.

kannong-épok, 1) *intr.* a) hvorledes er han? b) hvorledes han er. kannong-émet nælluarput, vi vide ikke hvorledes det er. 2) *tr.* a) hvorledes bær

han

han sig ad dermed? b) hvorledes han bærer sig ad dermed. kannong-épara tâva, det kom jeg fra, saaledes som det var.

kannong-étorpok, *tr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

kannong-étok? Hvordan? Hvorledes beskaffen?

kannong-ésûsek, Beskaffenhed; Tilstand; Forfatning.

kannong-illiorsûsek, en Handling, af hvad Beskaffenhed den saa er.

kannoktòk! Gid! Ach, at!

Kannúngek, Enebærtræe (som driver i Havet, fra andre Egne.)

Kaperdluk, Ryg-Raden af en Fugl.

Kapérpok, *s. tr.* 1) skuffer Skarnet af (et Gulv el. Bret, hvor det sad fast.) skraber af; slider det af med noget fladt. 2) høvler.

kapiárpok, 1) *tr.* a) skaver Skind tynde paa Kiødsiden. b) høvler. 2) *intr.* fianter; er fiantet.

kapiárbik, 1) en Skave-Bænk; (et stykke Træe el. Been med 2de Fødder under i en skraa Stilling, hvorpaa skaves Skind. 2) en Høvlebænk.

kapiût, 1) Skave-Redskab. 2) en Høvl.

Kapperpok, see under Kappivok.

Kappiaràu, *tr.* er i Angst for (en Syg); tager sig det nær for ham.

kappiałavok, *intr.* beklager sig; giver sig; klager og klynker; jamrer sig.

kappiasukpok, *intr.* er i Angest; har Sorg; er beklemt; sørger; græmmer sig; er sorrigfuld (for en Syg.)

kappiasuktok, sorggiven; beklemt.

kappiasukàu, *intr.* er meget sorrigfuld; ængstes særdeles for den Syge; er imellem Haab og Frygt, om han skal leve eller døe.

Kapiarpok, see under Kaperpok.

Kappiasukpok, see under Kappiarau.

Kappingipok, see under næstfølgende.

Kappiok, *intr.* synker dybt under Vandet; gaaer ganske under, saa at Søen lukker sig over det.

kappisipok, *t. tr.* slaaer under Vandet med eet, saa at

at Søen lukker sig over det.

kappingipok v. pangipok, t. intr. gaaer under; gaaer af syne; forsvinder under Horizonten (Skib el. Land, naar man kommer saa langt derfra, at det ej mere kan sees.)

kappingikavok, intr. ligger og rider paa store Bølger el. Søedinning med sin Baad, saa at man snart er oppe og tilsyne; snart nedre og skjult bag Bølgen.

kappitârpok v. tângoarpok, intr. gaaer op og ned i Vandet i kort Mellemtid (et Søedyr.)

kappupok, t. intr. gaaer under af det Søen slaaer over; skjules under Bølgerne (f. Ex. Forstavnen af en Kaiak, naar man roer imod Vinden.)

kappitipok, t. tr. sætter under Vandet (Søen — en Kajak); slaaer over at skjule den el. gaaer lukt derover.

Kappiorpok, intr. 1) fraader (et Menniske el. Dyr af Munden.) 2) skummer (Vandet.)

kappiortok, 1) fraadende. 2) skummende.

kappiornek,)
kappuk,) 1) Fraad. 2) Skum.

kappûngorpok, intr. bliver til Skum; Søen bruser, saa det staaer i et Skum.

Kappipok, t. 1) intr. a) ifører sig; trækker en Peltz over Hovedet. b) er iført. 2) tr. trækker en Peltz oven paa en anden.

kappitek, en Over-Peltz til Mands-Personer med heelt Forstykke.

kappitérpok, t. intr. iførerer sig en saadan Overpeltz.

kappilêk, en Tarmepeltz (sammensyet af hvide Tarme.)

kappiselik, 1) en med Tarmepeltz paa. 2) en Sild (*Clupea Harengus.*)

kappiselirksoak, en Lax; Skjællax. (*Salmo Salar.*)

Kappisarpok, intr. er behæftet med et vist Onde efter Fødselen (en Barselqvinde.)

Kappivok v. puvok, tr.)
kappirsiok v. pursiok, intr.) 1) purrer; gjennemstikker; stikker med en Spids lige ind. 2) aarelader.

kappirsak, stukken.

kappivnek v. púnek, et Stik; en stukken Vunde, som gaaer lige ind.

kappinartok, ſtikkende; ſom ſtikker (f. Ex. Torn.)

kappérpok, *ſ. tr.* ſtikker ſaa ledes at det gaaer ſkjøns hen imellem Hud og Kjød.

kappérnek, en ſaadan ſkraa Vunde; et ſkjævt Stik hen imellem Hud og Kjød.

kapporpok, 1) *intr.* har Sting; det ſtikker ham; han ſtikkes. 2) *tr.* ſtikker paa.

kappugak, ſtukken (f. Ex. en Lax-øred med en Stikker.)

kapportitſiok, *intr.* har Side-Sting; plages af Sting-Syge.

kapportitſirſok, ſom har Sting-Syge.

kapportitſinek, Side-Sting; Sting Syge.

kappòut, en liden Lentze; en Purre ved Sælfangſten; en ſpids Kniv at ſtikke med.

kappupok, *tr.* ſtikker paa en Spids; ſtikker ſaaledes igiennem, at det bliver ſiddende paa.

káppут v. putíngoak, en liden Spids; en Braad; en Lanzette; en Stikker; noget at ſtikke med.

Kâpok, *t. intr.* løber an til et Sted, hvor man ej kan komme fort; ſøger Gjennemfahrt der, hvor ingen er; maae gaae tilbage med uforrettet Sag, og ſøge Omvej.

kâmomiok, *intr.* fortſætter; bliver ved i det ſamme. kijanek kâmomiok, bliver ved at græde. Umiak ingerdlanermit kâmomiok, Baaden ſkyder endnu Fahrt, ſkjønt man har holdt op at roe.

kâmipok', *t.* 1) *intr.* fortſætter Vejen; bliver ved at rejſe, uden at hvile undervejs. 2) *tr.* ſkyder el. ſkubber noget frem langs Jorden el. Iiſen.

kamitſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

kâmiſarpok v. kāumiſarpok,) *tr.*)

kâmiſaïok, *intr.*) ſkyder el. ſkubber en Baad for ſig; nykker den frem, ved at roe i en Kajak, ſom med en Liine er føjet til Baadens Bagſtavn.

kâmiſaut, en ſaadan Nykkeliine.

kâmutik, *car. ſing.* 1) en Slæde; Kane; 2) Vogn; 3) Skukarv; 4) Lavette.

kamutilik, 1) en Mand med Slæde el. Vogn. 2) en Canon paa ſin Lavette.

kâuſorpok, *intr.* ſkyder el. ſkubber ſig frem; ſiddende

de paa noget; nykker sig frem.

kâufelliok v. fellirfârpok, *intr.* løber let oven paa Bølgerne for Vinden (en Baad.)

Kapporpok, see under Kappivok.

Kapsit? hvormange?

kapsinnik? hvormange Gange?

kapsiovok? *intr.* hvormange er han, den el. de?

kapseet, mange; flere i Tallet.

kapseersoït, mangfoldige.

kapseerojurksoït, overmaade mange.

kapseennik, mange Gange.

kapseeïovok, *intr.* er mange; er flere i Tallet.

kapserârpok, *intr.* faaer mange. i *interrog.* hvor mange har han faaet?

kapserârtarpok, *intr.* faaer jevnlig mange.

kapseriarpok, *tr.* gjør det mange Gange. i *interr.* hvor mange Gange gjorde han det?

Kappupok, Kapput og Kappuvok, see under Kappivok.

Karálek, see under Kalálek.

Kardlik, i *dual.* et par Buxer.

kardlikpāk, i *dual.* et par store, viide og lange Buxer; Skibsbuxer; Overbuxer.

kardlikkâk, en som har store og viide Buxer paa; en Hollænder.

kardliktôk, storbuxet.

kardlikpòk, *t.* 1) *intr.* har faaet sine Buxer paa. 2) *tr.* har hjulpet en sine Buxer paa.

kardliksórpok, 1) *intr.* binder sine Buxer op el. trækker dem paa. 2) *tr.* — paa en anden.

kardlingærpok, 1) *intr.* trækker Buxerne af. 2) *tr.* — af en anden.

kardliok, 1) *intr.* syer Buxer. 2) *tr.* — til en anden.

kardlængavok, *intr.* er uden Buxer; har ingen Buxer paa.

kardlængarsok, buxeløs; barlaaret.

Kárdlo, 1) en Læbe. 2) Ringen paa et Lodde-Garn (hvortil det rundt om er heftet.)

kardlorpok, *intr.* 1) skriger; piber; giver Lyd fra sig; synger; qviddrer; lader sin Røst høre. (Dyr; Fugle.) 2) pladrer; Munden løber altid paa ham (et Menniske.)

kardlortok, en Pladrer; en Sladderhank.
kardlortarpok, *intr.* piber (i en Pibe); spiller paa Fløjte; blæser i Trompet el. paa Valhorn (eller andet blæsende Instrument.)
kardlortàut, en Pibe; Fløjt; Trompet; Valhorn; Basune.
kardlortauterperksoït, *car. sing.* et Orgel.
kardlomëipok, *t/.*)
kardlomëitsôvok,) *intr.* er uden Mæle; er hensovet; er død. *A.*
kardlomëitsok, hensovet; død. *A.*
Karre, 1) Knop (paa Træe el. andre Værter.) 2) Ax.
karrekalerpok, *f. intr.* knoppes; begynder at faae Knopper (et Træe.)
Karisàk, Hjerne.
karisartorpok, *intr.* spiser Hjerne.
Karksâkpok, *tr.* flaaer Skindet af en Sæl og lader den blive heel.
karksékpok, *tr.* flaaer Spækket fra Skindet.
karklarkiksárpok, *tr.* skraber det overblevne Spæk af Skindet med en Musling-Skal.
Karksâuk, en Loom. (*Colymbus septentrionalis*)
karksaurpadlârpok, *intr.* Loomen skriger.
Karkse og Karksimioarput, see under Kakse.
Karksoarpok, see Kaksoarpok.
Kárksok v. kársok, en Bue-Piil.
kárksiok v. kársiok, *intr.* gjør Bue-Pile.
karsûrsæt, *car sing.* Finner paa Flyndre.
Karksukpok, 1) *tr.* støder løs el. op (en Steen el. andet, som ligger fast.) 2) *intr.* slaaer Rynker i Panden uden at lukke Øjnene.
karksugak, løsstødt; det som stødes op.
karksut, det man støder løs med; en Koefod.
Karksupok og karksut, see under Kaksupok.
Kármak, 1) en Huusvæg el. Muur. 2) den kredsrunde Steenmuur, der lægges til Grund i en Teltplads. 2) et Steengjerde.
karmarpok, *tr.* 1) gjør en Huusvæg el. Muur; murer. 2) lægger Steengjerde el. Teltgrund.
karmægak, en opbygget Muur.

Kărnernak, see Kăngern-
gak.

Karngálerpok v. lerter-
pok, *s. tr.* skutler; ry-
ster noget for at skille
det ved andet eller faae
det til at falde; fælder;
sigter.

karngalernek, det som fal-
der af, naar man skut-
ler; det Affældede; Af-
fald.

karngalertigak, fældet; sig-
tet; reenset.

karngalerniko, Krummer
el. Smuler, som falde
af Bordet.

karngalerterut, Sold; Sig-
te; Dørslag.

Kârosuk, en Hule, hvori
man kan skjule sig; en
Løngang; en underjor-
disk Hule.

Kârpok, 1) *intr.* a) bri-
ster; sprænges; gaaer
Hul paa (en Blære el.
andet, som er opblæst el.
udspændt.) b) sætter sig
Vandblære paa Huden
(af at have arbejdet.) c)
Søen bryder; Bølgen
gaaer hvid. 2) *tr.* Sø-
en slaaer over en Kajak
el. ind i en Baad; bry-
der over; giver Braad-
Søe ind.

kârtok, 1) en Braad-Søe.
2) en Vandblære paa
Huden af Arbejde.

kârulerpok, *s. intr.* er mo-
den og bristefærdig (et
Bær.)

kagârpok, *intr.* Søen bryder
paa et Skjær.

kagârtok, et Skjær, hvor-
paa Søen bryder; et
Braat.

kággak, Krap-Søe; stærk
Søe; oprørt Hav;
Braad paa Braad.

kàggarpok, *intr.* der gaaer
Krap-Søe; Søen bliver
stærk oprørt; en Bøl-
ge bryder paa den an-
den.

Karssekpok v. serpok,
intr. 1) er hvidagtig;
støver (som Meel.) 2)
er bleven hvid; er til-
støvet (af Meel, Veeg-
steen el. sligt.) 3) er me-
get blegnet (et Menniske.)

karssektok v. sertok, 1) hvidt
Støv; Meel-Støv;
Kalkstøv. 2) en som er
tilstøvet af hvidt Støv.

karssektipok, *t. tr.* støver
en til; gjør ham hvid.

karssernek, hvidt Støv;
Meel; Kalk.

karsserneriarpok,)
karsséjarpok,) *tr.* ryster
Støvet af.

karssernakàu, *intr.* det stø-
ver.

Kar-

Karsillârpok, *intr.* er mæt.
karsillârtok, mæt.
karsillârnek, Mættelse.
karsillârsûsek, Mæthed.
karsillârnarpok, *intr.* det mætter.
karsillârnartok, mættende.
Kársok, see Kárksok.
Kârsok, en skaldet el. nøgen Klippe.
Kársursak, en Fiske-Krog (egentlig baade Krog Steen og alt tilhørende under eet, den blotte Snor undtagen.)
karssursárpok, *tr.* angler; kroger.
Karrupok, Karrursak og Kairutârpok see under Kau.
Kárvsek, Issen; Toppen. 2) man siger og ordsprogviis om den, der fører liderlige Taler: Karvsikut okaissanerpa? mon han skulde tale af Issen? Kan man vel vente nogen sømmelig Tale af ham?
Kassagàu, *tr.* ringeagter; seer over Skuldrene; regner en ej for noget mod sig; lader haant om ham.
Kassaroak, Mave-Kallun.
kassaroartorpok, *intr.* spiser Mave-Kallun.

Kassellok, Bark paa Træe (især de løse Stykker Bark af Drivetræe.
kasellorterpok, *t. tr.*)
kasellorteriok, *intr.*) barker Skind; farver det rødt med Træebark.
kasellortigak, barket; med Træebark rødfarvet.
Kassigiak, en spragled Sælhund (*Phoca Vitulina.*)
kassigiársoak, en storspraglet Sæl; en fuldvoxen af denne Art.
kassigînak, en fiorgammel af denne Art, som er nærmest ved at blive fuldvoxen (hvis Skind er slettest.)
kassigièitsiak, en liden smuk spragled Sæl i 1ste Aar, især ud paa Vinteren; en smaaspragled Sæl.
kassigiârak, en Unge af denne Art, især om Sommeren; en nyfødt spragled Sæl.
kassigiarpok, *intr.* fanger en spragled Sæl.
kassigiarniarpok, er paa Fangst efter spraglede Sælhunde.
Kassilípok, *ts. intr.* 1) er beesk; er bitter. 2) det svier; bider (f. Ex. Lægemiddel i et Saar.) er skarp

 (paa

(paa Tungen.) brænder el. river (i Halsen.)
kaſſilítſok, 1) beeſk; bitter. 2) ſviende; bidende; ſkarp; brændende; rivende. 3) Peber. 4) Ingefær.
kaſſilitſúſek, 1) Beeſkhed; Bitterhed. 2) Skarphed. 3) Svie; Riven og Sliden i et Saar.

Kaſſingorpok v. gortarpok, *intr.* giver Knald; ſkralder; lyder huult noget fra.

Kâſukpok, *intr.* er grum; er glubſk (et Dyr.)
kâſuktok, grum; glubende; glubſk; meget bidſk.
kâſuærpok, *tr.* betager et Dyr ſin Grumhed.

Kaſſúkpok, *intr.* banker; ſtøder med noget; giver et Bank.
kaſſúkbik, en Ambolt.
kaſſúktorpok, *tr.*)
kaſſuktóïok, *intr.*) banker paa; hamrer; ſtøder paa.
kaſſuktut, en Hammer; en Støder; noget at banke el. ſtøde med.

Kaſſuvok, *intr.* er træt; er udmattet.
kaſſurſok, træt; mat.
kaſſúngavok, *intr.* er ſlap; er lind el. los (en Liine.)
kaſſúngarſok, ſlap; lind; los.
kaſſungarſúſek, Slaphed.
kaſſúpok, *tr.* gjør ſlap.
kaſſúterpok, *ſ.* 1) *tr.* det ſamme. 2) *intr.* ſlapgjøres.
kaſſúterſok, ſlapgjort.
kaſſuſuï'pok, *tſ. intr.* 1) kan ej blive træt; er utrættelig. 2) er idelig i Bevægelſe; løber ſtedſe frem og tilbage.
kaſſuſuï'tſok, utrættelig.
kaſſuærpok *intr.* hviler.
kaſſuærſarpok, *intr.* hviler ſig.
kaſſuærſarbìk, Tid el. Sted at hvile ſig paa; Hviledag.
kåſſuærſarut, det hvorved man finder Hvile; et Vederqvægelſesmiddel.

Kâſuærpok, ſee under Kâſukpok.

Kátak, ſee under Katekpok.

Katåk, inderſte Ende af en grønlandſk Huusgang.
katárdlek, den ſom har ſin Brix lige for Gangen; Gangfolk.
katardliovok, *intr.* har ſin Brix lige ved Gangen el. for Gabet.

Káttak, Vand-Spand; Vand-Kjedel (hvori Grønlænderne have deres Vand

Vand staaende i Huset); Vandkar; Drikkekar.

kattalliorpok,)
katsiok,) *intr.* forarbejder en Vandspand; gjør et Vandkar.

kattàuak, en Læderflaske; Læderspand (at hente Vand udi.)

Kátek, en Holk; en Ring om Skaftet (paa en Kniv, Lentze, Harpuunpiil etc.)

kátilik, med Ring om; med Holk paa.

kaitserpok, *f. tr.* sætter Ring om el. Holk paa.

kaitsiok v. tsiorpok, 1) gjør en Ring til et Skaft; forarbejder en Holk. 2) *tr.* — til en anden.

Katékpok, 1) *tr.* taber; mister; forlorer (det man har ført el. baaren, men er nedfalden, uden at man veed hvorhen.) 2) *intr.* a) tabes; mistes. b) fælder Horn el. Haar.

katéktok, et Dyr, som fælder.

kategàk, 1) tabt; mistet; forloret. 2) fældet; affalden Horn el. Haar.

katéjavok, *intr.* 1) kan snart tabes. 2) er fældefærdig; begynder at fælde.

kátak, et fældet Rheenhorn, som ligger paa Marken.

katékko, en Klump affaldne Haar; en fældet Haartot.

Kattengut, see Kattængut.

Katternâk og Kattersorpok, see under Kattipok.

Katigârpok, see under næstfølgende.

Katigek, Ryggen mod Skuldrene (hvor Ribbenene møde til Rygbenet med en ophøjet Bugling paa hver Side langs Rygfuren.)

katigektôk, krumrygget; skrutrygget; pukkelrygget.

katigéklukpok, *intr.* har ont i Ryggen; har Rygsmerte (oppe ved Skuldrene.)

katigârpok, *intr.* svømmer oven i Vandet, saaledes at Fordelen af Ryggen vises frem.

katigârtok, en Sæl, som saaledes svømmer.

Katìk *cum. suff.* kàkka, Brystbenet af en Fugl, med eller uden Kjød.

katìktorpok, *intr.* spiser Brystet af en Fugl; faaer det til sin Deel.

Katikipok, *tf. intr.* 1) er sagtmælet; har en fiin Stemme; taler pibende. 2) snak-

2) snakker kjælent el. spædt, som en Qvinde.
katikitsok, 1) sagtmælet; pibende i sin Tale. 2) den som snakker peent el. kjælent.
katitôk, stormælet; højtrøstet; grovtalende.
katitôvok, *intr.* har en grov Stemme; er stormælet; taler høit.
katimârpok, *intr.* 1) mumler; taler sagte ved sig selv el. knurrer. 2) mumler under sit Hexerie. 3) smaaknurrer; brumler (en Hund.)
Kattípok, *t.* 1) *tr.* føjer sammen; fæster tilhobe; skjøder sammen; samler flere Stykker under eet; kobler sammen; forener. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* a) sammenføjes; forenes; samles under eet. b) sammenvies; ægtevies. c) forsamles.
kattítsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
kattibìk, Samlingsplads; Ballierested.
kattínek, det Sted, hvor 2de Ting ere sammenføjede; Skjødningen; Samlingsstedet.
kattítæk, *car. sing.* sammenføjede; samlede; forenede.
kattírsut, en Flok Folk; et Selskab; en Deel Mennisker i en Klynge.
kattisimavok, *intr.* 1) er sammenføjet; er forenet. 2) i *plur.* ere forsamlede.
kattisimáïartorpok, *intr.* gaaer i Forsamling.
kattisimàubik v. simaïartorbìk, 1) Forsamlingssted; Skole; Synagoge. 2) Forsamlingstid; Højtid.
kattítipok, *t. tr.*)
kattitítsiok, *intr.*) sammenvier; ægtevier.
kattítitak, sammenviet; ægteviet.
kattitítéksak, som skal vies. i *dual.* et Brudepar.
kattitibìk, 1) Vielsestid; Bryllupsdag. 2) Vielsested; Brudehuus.
katternâk v. terngâk, nygift; i *dual.* et par nygifte; Brud og Brudgom; unge Folk, som nylig ere komne sammen.
katternávik v. viksak, Bryllup.
kattérsorpok, 1) *intr.* forsamler sig; samles; gaaer i Forsamling; kommer sammen el. ere komne sammen. 2) *tr.* a) forsamler; sanker sammen (det adspredte); sammenhober. b) Høster.
kattersóïok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.
kattersóïrsok, 1) en Forsamler. 2) en Høstmand.
kattérsorbik v. sóïvik, 1) Sam-

Samlings-Plads; Forsamlingssted; Torv. 2) Forsamlingstid. 3) Sanketid; Høstetid; Høst.
katterſugak', 1) forſamlet; ſammenſanket; ſtablet; hobet; Sankning. 2) høſtet.
Káto, en Trommeſtok.
kátukpok, *tr.* ſlaaer paa Trommen.
kátuarpok, *intr.* trommer.
Kâtorpok, ſ. under Kávok.
Kattængut v. tengut, Sødſkende (Broder el. Syſter.)
kattængutigàn, *tr.* har til Sødſkende; er Sødſkende med.
kattængutigeek, *car. ſing.* Sødſkende ſammen.
kattængutigeekpuk, *car. ſing.* ere Sødſkende.
Kau, 1) Dag; den klare Dag. 2) Dagning; Morgenrøde.
kàukſak, den tilſtundende Dag; den Dag i Morgen.
kãuvok, er Dag. Heraf *Conjunctivus:* kãumet, Dagen efter; Dagen derpaa.
kãunek, Dagstid.
kãulerpok, *ſ. intr.* det dages; begynder at blive Dag.
kãulernek, Dagbrækning.
kãutipok, *t. intr.* vaager til Dag el. hele Natten.
kàuſiut, Morgenſtjernen.
kàumavok, *intr.* 1) er lys; er klar. 2) er blank; er hvid (i Huden.) 3) er oplyſt; har et opklaret Begreb.
kaumarſok, 1) lys; klar. 2) blank; hvid. 3) oplyſt.
kaumarſúſek, 1) Klarhed; Lyshed. 2) Blankhed; Hvidhed. 3) opklaret Begreb.
kaumanek, Klarhed; Skin; Lysning.
kaumarſarpok, *tr.* 1) opklarer; gjør klar el. lys. 2) blanker op; gjør hvid. 3) oplyſer; ſkaffer Begreb om noget.
kaumarſarnek, Oplysning; Opklaring.
kaumarikſarpok, *tr.* lader ſkinne; gjør iſtand til at ſkinne klart.
kaumakot, ſkinnende Middel; Dagslys el. andet, hvorved noget opklares.
kaumakotâvok, *intr.* er et ſkinnende Middel; ſkinner for andre.
kaumakotigàu, *tr.* har det til at ſkinne for ſig; oplyſes deraf.

kàumæt v. mat, 1) Maane. 2) Maaned.
kaumatígikpok, *f.*)
kaumauarpok,) *intr.* er klar Maanskin.
kãulorpok v. kãudlorpok, *intr.* er hvid; er snee-hvid.
kãulorse! ganske hvid; hvor sneehvid!
kãuloarpallukpok, *intr.* Søen gaaer hvid; Bølgerne bruse.
kãuloarpallúrkse! hvid Søe; hvor bruse dog Bølger-ne!
kar̊rupok, *tr.* Dagen kom-mer paa en. Sulle sining-nanga kar̊rupánga, Da-gen brød frem, da der end-nu ej var kommen Søvn i mine Øjne.
kar̊rursak, Levning fra for-rige Dag el. flere Dage.
kar̊rutârpok, *intr.* spiser Levninger.
kar̊rutipok, *t. tr.* lader Da-gen komme paa en.
kar̊rutitâvok, *intr.* oplever Dagens komme.
kar̊rutirsut, den Dag man oplever.
kar̊rutissærpok, 1) *intr.* a) levnes intet til anden Dagen; gjøres reent Bord. b) lever ej Dagen op. 2) *tr.* spiser reent op; levner intet deraf til anden Dagen.
kar̊rutissærut, den Dag man ej oplever el. faaer at see.

Kàua (*S.*) v. kàuba (*N.*)
Syd. *Adv. loci.*
tekkàua, der Syd.
kàuane, Syd paa; i Syd.
kàuanga, Syd fra.
kauónga, Syd hen.
kauóna, Syd om; Syd-værts.
tekkàuane, der Syd paa, o. s. fr.
kauóngnarpok, *intr.* fahrer Syd; rejser Syd hen.
kauongnâk, en Sydfahrer.
kauanépok, *intr.* er Syd paa.
kauanétok, den el. det som er Syd paa; sydlig.
kauangarnisâk, en Sydlæn-ding.
kauangarsangnikpok, *f. intr.* blæser Sønden.
kàuna, *intr.*)
kãursoma, *tr.*) han, hun, den el. det Syd; sydlig; i *dual.* og *plur.* kàuko, (*intr.*) og kàukoa, (*tr.*) de 2de Syd; de Syd; syd-lige.
tekkàuna og tekkãursoma, han etc. der Syd, og tek-kàuko, tekkàukoa, de der Syd.

Kauárpok, *tr.*)
kauârsiok, *intr.*) banker Tranen af Spæk imel-lem 2de Steene.

kau

kauárſit, Stenen, der bankes med.
kauárſivik, Stenen, der bankes paa.
kauártak, afperſet Tran.
kauarſirlà, Hvalrav; det Tran, der findes i Cachelottens Hjerne (*Sperma Ceti.*)
Kauiò, en Rype (S.)
kauiòrpok, *intr.* 1) faaer en Rype. 2) lider Nød paa Mad; er i Hungers-Nød.
Kauk, Pande; Stjerne i Hovedet.
kârut v. kaurut, Pandepude imod Kulde; Pandeſmæk; Pande-Skind, ſom Mandfolkene bruge imod Froſt.
kâruſerpok, *ſ. tr.* binder noget om Panden; binder Pandeſmæk paa.
Kāukſoak, Skindet el. den ſkaldede Hud af en Hvalros.
Kaulorpok, Kaumavok og Kaumæt, ſee under Kau.
Kàupok, *tr.* banker paa noget med Hammer.
kàutorpok, *tr.* det ſamme, naar det ſkeer flere Gange.
kàutak, en Hammer.
kàutorbik, en Ambolt.
Kauſāk, Hvirvelvind; Hvirvelkaſt.
kauſārpok, *intr.* det hvirvler el. ſlaaer Hvirvelkaſt; er Hvirvelvind.
kauſārtok, Hvirvel-Kaſt, ſom ſlaaer Hvirvler i Vandet.
Kauſek, væde.
kauſerpok, *ſ.* 1) *intr.* er vaad. 2) *tr.* gjør vaad; væder.
kauſerſok, vaad.
kauſerſiut, en Vandpeltz; en Regnkjole.
Kauſellio, ſ. under Kâpok.
Kauſerpok, ſee under Kauſek.
Kauſorpok, ſ. under Kâpok,
Kâvalipok, *t. intr.* flakker hiſt og her omkring; drives for hver Vind og Strøm (ſmaa Jisſtykker.)
kâvalinek, i *plur.* kavalerngit, ſmaa Jisbrokker og Stumper, ſom drives hiſt og her omkring i Vandet.
Kavipok, *t.* 1) *intr.* a) løber rundt; drejer ſig omkring. b) gaaer ind og ud; løber hiſt og her; gaaer allevegne omkring. 2) *tr.* gaaer rundt om noget.
kavitſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
kavitſivik, 1) i Alm. en Tumleplads el. Sted, hvor

hvor noget gaaer rundt. 2) i Særdeleshed: en Mølle; et Stegespid.
kavitípok, *t. tr.* drejer rundt.
kavitîtak, et Gangspil.
kavitítuak, en Drejerbænk.
kavitituarpok, *intr.* 1) drejer. 2) tridser. 3) vender Steg. 4) gaaer i Gangspil.
kavsâk, 1) et Legetøj, som drejes rundt af Vinden. 2) en Vejrmølle.
kavikórpok, *intr.* svingler.
Kavlo, Beenet paa Enden af en Aare.
kavlomíkpok, *s. intr.* støder an med Aarebeenet paa noget.
kavloærpok, *intr.* støder Beenet af Aaren.
Kavluvok, *tr.* øser el. trækker Vand op i noget; skjænker i.
kavlut, et Beger; en Skaal at øse Vand op i; en Drikkeskaal.
Kávok, *tr.*)
kávsiok, *intr.*) 1) føler i el. under noget; finder deri el. derunder med Haanden. 2) sætter paa Læst (Alke-Skind; Svælg &c.) kátorpok, *tr.* det samme, naar det skeer flere Gange. 3) føler og finder derefter. Ekalluk kâtordlugo, føl under Stenen efter Laxen.
kávsak v. kátugak, det man føler under el. efter. 2) det man sætter paa Læst.
kávsarpok, *tr.* stikker Haanden i Lommen el. noget huult, og atter ud igjen.
kávsarbik v. kátorbik, en Lomme.
kávsivik, Læst at sætte Alkeskind paa.
Kavlâk, s. under Kavipok.
Kávsak, see under Kávok.
Kavtérpok, *t. tr.*)
kavtériok, *intr.*) slukker; dæmper Ilden (bruges om Vaade-Ild)
kavtérirsok, en Brandmand; den, som dæmper Ilden.
kavterùt, en Sprøjte; det man dæmper Ilden med.
Kéblerpok, *t. intr.* er blank el. skinnende; glimrer; glindser; har Glands.
kéblertok, 1) blank; glimrende; glindsende. 2) Blik; en Blikkjedel; en Blikdaase.
keblerse! meget blank; hvor glimrende!
keblersúsek, Blankhed; Glimmer; Glands.

keblersarpok, *tr.* gjør blank; skurer; sætter Glands paa.

keblerikpok, *s. intr.* er meget blankt; er smukt glindsende.

keblerikſok, 1) meget blank; smukt glindsende. 2) et slags Øred. (*Salmo Carpio.*)

keblerîksarpok, *tr.*)

keblerikſáïok, *intr.*) gjør smukt glindsende; blanker op som det var nyt.

keblersægak v. leriksægak, skuret; blank gjort.

keblertigàu, *tr.* er saa blank som.

keblerdlukpok, *t. intr.* er dunkel; er ikke ret blank; har ej sin rette Glands; er anløben; er fuld af Rustpletter.

keblèrkajak, Krageſølv; moscovitisk Glas; Glimmer.

keblérnak, en Fisk kaldet Blaastaal (*Labrus exoletus.*)

Kéja, Kulde.

kéjavok, *intr.* fryser; er forfrossen.

kéjarsok, den som fryser; forfrossen.

kejanakàu, *intr.* er koldt i Vejret.

kejanàk, Kulde; koldt Vejrligt, som man maa fryse i.

kéjuvok, *intr.* fryser ihjel; er ihjelfrossen.

kéjursok, frossen ihjel.

kejárserpok, *s. intr.* varmer sig.

kejǽrfersok, en som varmer sig.

Kéjavok, see under næstforegaaende

Kēingavok, *intr.* udhænger; fremrager (en Klippe, Snee &c.)

kēingarsok, udhængende; fremragende.

Kéïok, 1) *tr.* a) bider. b) klemmer sammen om (Isen om Baaden.) 2) *intr.* a) klemmer Tænderne sammen. b) i *dual.* og *plur.* klemmer sammen mod hinanden (flere Jisstykker.)

késiok, *intr.* 1) bider; har noget imellem Tænderne. 2) bider paa (en Fisk paa Krogen.)

kêsorpok, *intr.* er bidsk.

kêsortok, bidsk.

kênek,)

kígek,) Bid; bidt Saar.

kigikpok, *s. tr.*)

kigiksiok, *intr.*) klemmer sammen paa. Arksaka kigikpèj mattub, Døren klemte mine Fingre.

kigiksâvok, *intr.* faaer (sine Fingre) i Klemme.

kigípok, t. 1) *intr.* Blodet stilles el. hører op at løbe. 2) *tr.* kommer noget i Klemme.
kigut, en Tand.
kigutilik, 1) som har Tænder. 2) en Tandfisk. a) Steenbider (*Anarrhichas Lupus.*) b) Cachelot (*Physeter macrocephalus.*)
kigutilirksoak, det samme i sidste Bemærkelse.
kigursiok, *intr.* faaer Tænder (et Barn.)
kigurserràu, *intr.* har Tandsmerte.
kigutàursak, Tand paa en Sav el. Kam.
kigutǽrsiok, *intr.* fryser om Tænderne; det iisner i Tænderne el. man taber Følelsen i dem af Kulde (naar man drikker noget iiskoldt.)
kigutǽrnak, Bøllebær; Blaabær; Blokkebær.
kigutǽrnartorpok, *intr.* spiser Bøllebær.
Kejôrpok, 1) *tr.* a) klipper. b) skjærer til. 2) *intr.* Haarene slides af et Skind, som om de vare afklippede.
kejôrtarpok, det samme i 2de første Bemærkelser.
kejoko, en Skræderlap; afklippet el. afskaaren Strimmel Klud el. Papiir.
kejôrbik, et Bret at skjære til paa.
kejõut, noget at skjære til med. i *dual.* kejõutik, en Sax.
Kékkoak, Tang; Tarre; Klevertang.
kekkoársoak, den store Tarre.
kekkoángoak, smaa Klevertang.
Kekkòk, Leer; Kalk.
Kélla i *pl.* kellæt, Aander som opvarte ved Signerie (hvilke Signekjellingen tilspørger og tager Svar af.)
kéllavok, *intr.* signer; hexer.
kállarsok, en Signer; Signekjelling.
kelľak, Signen.
kellíkpok, *tr.* signer en; hexer for at forsøge hans Skjæbne.
kellĭk, den man signer el. hexer paa.
kellet, 1) Signerie. (Ordene, som bruges ved denne Leilighed.) 2) Signeredskab (Rem el. andet, som bruges at veie ens Hoved med i denne Anledning.)
Kellákpok, see under næstforegaaende.
Kêavok, *intr.* er fyrig og munter af sig; har et

et oprømt Humeur; er lystig og spillende.

kêmakpok, *intr.* bliver munter og oprømt til noget; faaer Lyst til at give sig af dermed.

kêmavok, *intr.* har Lyst.

kêmaksarpok, *tr.*)
kêmaksäïok, *intr.*) skaffer Lyst; opmuntrer.

Kéllavok, see under Kella.

Kelelluak, 1) en Hvidfisk (*Delphinus albicans.*) i denne Bemærkelse ogsaa mere bestemt: kelelluak kakortok. 2) en Eenhjørning; Narhval (*Monodon Monoceros.*) i denne Bemærkelse bestemtere og helst: kelelluak kernektok.

kelelluarpok, *intr.* faaer en Hvidfisk el. Eenhjørning.

Kelermik og Kelerȯk, see under næstfølgende.

Kelérpok, *s.* 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder.

kelérnek, en Knude.

kelérsorpok, *tr.*)
kelersóïok, *intr.*) knytter; binder fast; sammenbinder.

kelersŏupok, *tr.* binder fast til noget.

kelerût, et Baand.

kelerutiksak, noget at binde med.

kelerutéjarpok, 1) *tr.* løser (den bundne.) 2) *intr.* løses; er løst.

kelerussærpok, *tr.* løser; opløser,

kelérserpok, *t. tr.* binder sit Haar op.

kelersiut, et Haarbaand; Hovedbaand (at binde Qvindfolkenes Haartop op med.)

kelersiursærpok, *tr.* løser sit Haar.

kelérte i *pl.* kelértit, 1) en Haar-Top (som de grønlandske Qvindfolk bruge opbunden.) 2) en Fugletop.

kelertitôk, stortoppet.

kelertikitsok, smaatoppet.

kelermik, 2de sammenbundne Kajakker ved Siden af hinanden.

kelermikpok, *t. tr.* sætter el. fører over Vandet paa 2de sammenbundne Kajakker (Qvindfolk el. noget stort, som ei kan føres paa een Kajak.)

kelikpăk, et Amulet at hænge imellem Øjnene.

kelerȯk, et Ar.

kelerólik, Arret; som har Ar.

kelerkiupok, *intr.* er bleven Ar efter (et Saar.)

Kêlerpok, see under Kêpok.

Kelértit, see under Kelérpok.

Keleryarsiok, 1) *intr.* Vejen el. Tiden gaaer snart el. bliver kort. 2) *tr.* forkorter Vejen el. Tiden; giør Sommer el. Vinter kort; giør at Fjorden snart overfahres (ved Hexemumlen.)

Kelikpāk, see under Kelérpok.

Kelloakipok, *tf. intr.* 1) strider om noget, at det ej er saa. 2) trætter om hvor mange Maaneder der ere forløbne siden Soelhværv.

kelloartôvok, *intr.* 1) er en Trætter; siger om 3 at de ere 4. 2) siger at Maanederne siden Soelhværv ere færre.

kellúrsak, en saaden Dispyt.

Kellorartorpok, see under Kelluvok.

Kellúkpok, 1) *intr.* gjøer; bjeffer. 2) *tr.* bjeffer ad en.

kelluktûrsæt, *car. sing.* Syvstjernen.

Kélluvok, 1) *intr.* a) drages af Krampen; Krampen trækker i Ledemodene, som: kellulerkāunga, jeg drages stærk af Krampen. Niungoara kellulerkàu, Krampen trækker i mit Been. b) støder sig over noget, man hører; bliver i enhast vred. 2) *tr.* a) spender en Bue; strækker en Buestræng. b) snarer; fanger med Snare (Ravne, Ræve, Rypper 2c.) c) ophjelper; letter en op med Haanden.

kéllursok, den som staaer med opspendt Bue.

kéllursak, 1) opspendt (Bue); udstrakt (Buestræng.); optrakt (Hane paa en Flint.) 2) snaret. 3) ophjulpen med Haanden.

kellutípok, *t.* 1) *intr.* ophjelpes med Haanden. 2) *tr.* støder en for Hovedet.

kellutitsiok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) drages af Krampen i sine Ledemod.

kellorartorpok, *tr.* fanger med Snare (Ravne, Ræve, Rypper 2c.)

kellorartòut, 1) en Snare til at fange Ravne, Ræve el. smaa Fugle med, som skjules i Sneen og trækkes til ved en Liine. 2) en Snor med Snare paa at fange Rypper med.

Kêmakpok, see under Kêlavok.

Kemak-

Kemaktŏut, Skaft el. Haandgreb til en Krum-kniv (Grønlændernes Ullo.)

kemaktŏutsiok, *intr.* gjør et saadant Skaft el. Haandgreb.

kemaktŏuserpok, *s. tr.* sætter Skaft el. Haandgreb paa (Krumkniven.)

Kemaratigâu, see under næstfølgende.

Kemâvok, *intr.* flyer; flygter.

kemāursok, flygtig; den som flyer.

kemâvik, et Tilflugtssted.

kemâvigâu, *tr.* flyer til en; tager sin Tilflugt dertil.

kemāunek v. -māursūsek, Flugt.

kemāutipok, *t. tr.* driver paa Flugt; gjør flygtig.

kemavíkpok, *t. tr.* flyer med alle derfra; forlader ganske og har ej i sinde at komme dertil mere.

kemaratigâu, *tr.* flyer for en.

Kêmavok, see under Kêlavok.

Kémmek v. kremmek, en Hund.

kemmiârak v. miârsuk, en Hundehvalp.

kemmiarlûrsak, en nøgen Søesnegl (*Doris papillosa et arborescens.*)

Kemékpok, 1) *intr.* er forladt; er efterladt. 2) *tr.* a) forlader; efterlader. b) glemmer efter sig.

kemáïok, *intr.* lægger noget efter sig.

kemedlekpok, *tr.* forlader til en Tid.

kemektipok, *t.* 1) *intr.* er bleven forladt. 2) *tr.* driver fra et Sted; driver paa Flugt.

kemegàk, forladt; efterladt.

keméktok, 1) det samme. 2) i *plur.* kemektut, Vinter-Forraad af tørt Kjød el. tørre Lodder, henlagt i Fjeldkløfterne i Forvaring.

kemektulliok v. tulliarpok, *intr.* 1) lægger tørre Fødevahre hen i Forvaring til Vinterforraad. 2) kan og bruges om: at sanke i Laden.

kemektullivík v. liarbìk, Forraads-Kammer; Sted at henlægge tørre Fødevahre i til Vinteren.

kemektusérpok, *s. intr.* henter de Levnetsmidler hjem, man om Sommeren har lagt efter sig i saadanne Forraads-Kamre; tager til det, man har i Forraad.

Kemériak, Øjenhaar (paa Øjelaaget.)

Kemértlok, Rygraden (den hele Samling af Ryghvirvler.) 2) Ryggen paa et Skind; langs ad Ryggen.

Kémiak, see under Kemípok.

Kemigàu, *tr.* anholder om noget.

kemigeeserpok, *s. intr.* hænger stærk i en for at faae ham overtalt.

kemísipok, *t. tr.*)
kemisiok v. sitsiok, *intr.*) hænger i en for at faae ham til noget, han ej gjerne vil; søger at overtale ham.

kemisirsak, den som overtales el. man søger at faae overtalt.

Kêmikut, en hvid Læderstrimmel syet langs ned for paa en Støvle.

kemikoserpok, *s.* 1) *intr.* bliver besyet. 2) *tr.* besyer den (Støvlen) med saadan Strimmel.

Kemípok, *t.* 1) *intr.* a) er hængt el. qvæles ved en Strikke om Halsen. b) hænger sig. 2) *tr.* hænger el. qvæler ved en Strikke om Halsen.

kemiut, en Strikke at qvæle med.

kémiak, 1) Stilleliinen i en Rævefælde. 2) Hovedliinen, hvorpaa Snarerne ere hængte til Skarve- eller Spurvefangst. 3) Forsangen og Slutningssangen ved de grønlandske Stridssange.

kemirserpok, *s. intr.* sætter Stille-Liine i en Rævefælde; stiller sin Fælde op.

Kemisipok, see under Kemigàu.

Kemmo, en Hund som trækker got; en Hund til at gaae for en Slæde.

kemmúkpok, 1) *intr.* a) trækker for en Slæde. b) Blæren svajer hist og her paa Vandets Overflade, naar Harpunen er fast i en Sæl. 2) *tr.* trækker Slæden el. Vognen.

kemúktok,)
kemúkte,) 1) en Hund, som trækker for en Slæde el. er vant at gaae for Slæde 2) en Vognhest.

kemuktigàu, *tr.* 1) har den Hund til at trække for sin Slæde; det er hans Slædehund. 2) har ham til Trække-Beest for sig.

kemmurikpok, *f. intr.* trækker got for en Slæde el. Vogn.

kemmórdlukpok, *intr.* trækker slet.

kemmúksek, en Mand paa en Slæde. i *plur.* Slæde med Hunde for og Mennisker paa.

kemmúkserpok, ager; kjører i Slæde; fahrer til Vogns.

Kemôpok, *intr.* Tiden er forbi; det er over Tiden. f. Ex. Sabbáte kemôpet utteromarponga, efter Søndag vil jeg komme tilbage el. jeg bier borte Søndag over.

Kemmukpok og Kemmukserpok, see under Kemmo.

Kémupok, 1) *intr.* Aaren er lagt ind i Baaden. 2) *tr.* lægger den ind (naar man holder op at roe.)

Kênak, 1) Ansigt. 2) Eg (paa en Kniv); Skjærpe (paa noget hvast.)

kênalik, egget; hvast; som har Eg el. Skjærpe.

kênarikpok, *f. intr.* 1) har et smukt Ansigt. 2) har en skjøn Eg; skjærer got. 3) har en skjøn Od; er meget spids. 4) er besat med skjærende el. stikkende Udvæxter; er tornefuld.

kênariksok, 1) den som har et smukt Ansigt. 2) meget skarp, hvas el. spids. 3) tornefuld. Orpik kênariksok, Torn; Tidsel.

kênardlukpok, *intr.* 1) har et grimt Ansigt. 2) er sløv.

kênardluktok, 1) grim. 2) sløv.

kênarsimavok, *intr.* er opsvollen el. hoven i Ansigtet.

kênarsiok, *tr.* 1) seer til en; viser ham mildt Ansigt. 2) hilser.

kênarsiorpok, *tr.* seer en i Ansigtet; giver Agt paa hans Miner (for at erfare, om han er mild eller vred.)

kênarsórpok, *intr.* sætter et fælt Ansigt op; seer bistert; viser Tænder.

kenorlerpok, *intr.* gjør et suurt Ansigt; seer suurt.

Kenérpok v. kenérterpok, *t. intr.* giver sig (i Sygdom); klynker saa smaat (uden at gjøre store Skrig.)

Kénnerpok, *f. tr.* 1) er paa Udkik; seer efter; kiger omkring. 2) søger ud; vælger; udseer af flere det, man vil have.

kén-

kénnigak, udseet; valgt; udsøgt; udvalgt.
kennigaràu, *tr.* har udvalgt.
kennerdlerpok, *s. intr.* leder efter det man kunde synes om; søger sig noget ud; udvælger.
kérnut (*N.*) v. kérngut (*S.*), en Kikkert.

Kenérsek, Haard Gevæxt i Huden; Kjertel; især: Knude i Bryster el. Yver; Mandlerne i Halsen; Rørerne ved Laarene.

Kenggok, *cum suff.* kenggoa, 1) den Deel for i Panden, som er imellem Øjnebrynene. 2) Klapmydsens Pande-Blære.
kenggortôk, den som har Stedet imellem Øjnebrynene stort.
kenggördlukpok, *intr.* seer bedrøvet ud.

Keníngak, Arrighed; Ondskab; bister Opførsel.
keningángak, det samme i større Grad.
keníngavok, *intr.* er arrig el. ond; er bister i sine Lader el. Opførsel; er fortreden.
keníngarsok, arrig; ond; bister; fortreden.
keningarsúsek, Arrighed; Ondskab; fortredne Gemyt.
keningäupok, *tr.* viser sig arrig mod en; opfører sig bister mod ham.

Kenok v. kenórsoak, tyk Snee, der ligger som en Grød i Søen, og er tung at roe udi.

Kenorlerpok, see under Kênak.

Kenuarpok og Kenugau, see under næstfølgende.

Kénuvok, *intr.* 1) beder ydmygelig; begjerer inderlig. 2) betler; tigger; trygler.
kénursok, en Tigger; en Betler; en Trygler.
kenuvigàu, *tr.* beder en om noget.
kenût, Bøn; Begjering.
kenutigàu, *tr.* beder om; udbeder sig.
kenugàu, *tr.* sætter efter en; efterstræber; vil endelig i Færd med.
kenuarpok, *intr.* giver Hals; gjør Anskrig; hvæser (naar nogen rører ved ham.)
kenualavok,)
kenulavok,) *intr.* hyler; giver Skrig fra sig (især Børn, naar nogen gjør dem noget.)

kenytſekpok, *intr.* det ſamme.

kenytſekſarpok, *tr.*)
kenytſekſaïok, *intr.*) kommer Børn til at ſkrige ved at giøre dem Fortræd.

Keperrau, ſee under Kêpok.

Keperok, en Udhuling; en Buglehuling i noget.

keperórpok v. keperkulliorpok, *intr.* udſkjærer en Huling i noget; udgraverer; gjør en Buglehuling ved at ſnitte med en Kniv frem og tilbage.

keperkulliortok, en Udgraverer.

keperût v. keperkulliut, et Redſkab til ſlig Udgravering.

keperórnek, Udgravering.

Képik, i *plur.* kepeet v. kivkit, et Dække; et grønlandſk Teppe af Skind at lægge over ſig; en Overdyne.

képikpok, *t.* 1) *intr.* a) har Dyne el. Teppe over ſig. b) dækker ſig til; kryber under Dynen. 2) *tr.* dækker ham til; lægger Teppet el. Dynen paa ham.

kivkiarpok, *intr.* ſtøder Dynen af ſig.

Kepipok, ſee under Kêpok.

Képivok, 1) *intr.* a) ſnoes; tvindes; er tvunden (en Traad; Liine.) b) ſnoer ſig; fordrejes. c) vries (Klæder.) 2) *tr.* a) ſnoer; tvinder. b) vrier omkring; drejer omkring.

kepitérpok, *t. tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe. Simia kepiterûk, drej Tappen faſt!

kepíngavok, *intr.* er omdrejet; er vindſkjæv.

kepínganek, Omdrejning.

képirſok, det ſom er Snoe paa.

képirſak,)
kérvſak,) ſnoet; tvunden.

kérvſarpok, *intr.* ſnoer ſig; forvrier ſig (en Liine; Snøre.) kommer Kurre paa (Traad).

kérvſerut, et Led el. Legen paa en Snøre el. Lænke el. Sælhunde-Liine, ſom kan dreje rundt, og hindre den fra at ſnoe ſig eller faae Bugt.

kevnerûkpok, 1) *intr.* ſnoer ſig tilbage; løber op (det ſnoede el. tvundne.) 2) *tr.* ſnoer det tilbage; gjør en Liine tilrette, ſom har ſnoet ſig; vrier op (det forvredne.)

kevneriárpok, *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

Kêpok, *t/. intr.* døer af Begjerlighed til noget, som man er lysten efter at spise, men faaer ikke.

kêlerpok, *f. intr.* begynder at forgaae af Begjerlighed; Lysten paakommer ham saa stærk efter en vis Spise, at han er færdig at forgaae derunder. kêlernersong una, jeg troer, han creperer af Appetit.

kêtsekpok, *t. intr.* bliver heftig betagen af Begjerlighed; faaer stærk Appetit.

kêtsatigàu, *tr.* har stærk Begjerlighed efter det.

keperràu, *intr.*)
keperribigàu, *tr.*) har Attraae til; længes inderlig efter.

keperrirsúsek, Attraae; Længsel.

kepipok v. kipipok, *t. intr.* døer el. forgaaer af Længsel efter at see nogen, man har kjær.

kepilerpok, *f. intr.* er færdig at forgaae af Længsel; længes inderlig.

kepitsekpok, *intr.*)
kepitsapok, *tr.*) Attraaer stærkt noget; har brændende Begjerlighed efter; vil endelig have; overhænger el. driver stærk paa en, for at faae sin Villie frem.

kepitsatigàu, *tr.* strækker sin Begjerlighed derefter; stiler sin Attraae og Længsel dertil.

kepilukpok v. lúktorpok, *intr.* er i Vaande; trættes af Længsel; attraaer Frelse.

Keporàk, en Fure paa en Hvalfiskes Bug.

kepórkarpok, *tr.* 1) rifler (Horn, Træe el. Been.) gjør Furer deri efter Længden; skjærer det igjennem med en Rasp, som er gjort af en afbrudt Kniv med en Skure i Kanten. 2) pløjer. Nuna keporkardlugo, at pløje Jorden.

keporkàut, en Rifle-Kniv; en Rasp at gjøre Furer med.

keporkàursoak, en Plov.

kepórkarnek, en Skure el. Fure i noget, gjort med Flid.

keporkàk, en Butskop, et slags Hvalfisk med mange Furer under Bugen. (*Balæna Boops.*)

keporkăk, en Unge af samme Slags.

keporkárnak, en anden Art Hvalfisk, som ligner foregaaende (*Balæna Musculus.*)

Keŕak og Keŕatavok, see under Keŕe.

Kérdlerpok, *t. tr.*)
kerdleriok, *intr.*) 1) stikker under; sætter imellem. 2) stikker en ud (for at insinuere sig selv); fordriver el. fortrænger ham (for at komme i hans Sted.)
kerdlerirsok, den som stikker en anden ud; en Fortrænger.
kerdlertóïok, *intr.* trænger sig ind.
kerdlertoronniok, *intr.* trænger sig igjennem; trænger med Magt ind imellem.
kérdlukpok, *tr.* skyder under Maalet med et Gevær.

Kere, Frost; frosne Sager; stivfrossent (Kiød, Jord ꝛc.)
keripok, *t.* 1) *intr.* beskadiges af Frost; faaer Frost i et Lem. 2) *tr.* a) fryser det; fryser en Ting stiv. b) beskadiger en (Frosten.)
kerínek, Skade af Frost; Frost i Lemmer.
kerínak, Frost i Vejret.
kerinakàu, *intr.* der er Frost i Vejret; Jorden ꝛc. vil fryse i denne Kulde.
kerivok, *intr.* er frossen stiv; er stiv af Frost.
kerak v. kerérrak, Knarken i Sneen, naar man gaaer derpaa og den er frossen.
kerarpok v. kerérrarpok v. kerârpok, *intr.* det knarker i Sneen under Fødderne.
keratavok v. takàu, *intr.* er stiv; er haard el. ubøjelig; er knastør.
keratakut, en Stiver; en Spile (at stramme noget ud med.)
keratasárpok, *tr.* gjør stiv; stramgjør; tørrer stivt; knastørrer.
kérukpok, *intr.* er fastfrossen til noget.
kérupok, *tr.* fryser det fast til noget. Neke kerupà, aktorpara, det har frossen Kiødet fast til Jorden, jeg kan ej faae det løs.
Keripok, see under næstforegaaende.

Kérkak, et slags Fisk, kaldet Søekat.

Kérnekpok, *t. intr.* 1) er sort. 2) er mørkfarvet.
kérnektok, 1) sort. 2) en Ravn.
kérnektak, 1) en Eenhjørning; Narhval (*Monodon Monoceros.*) 2) en sort Ræv (*Canis Lagopus, varietas nigra.*)
kernektârsuk v. nektungojuk, en Tejst (*Uria Grylle*) i sin Sommerdragt.

kernerârpok v. nerángoarpok, Søen er sort hist og her i det stille; det er vindigt; begynder at lufte lidet, efter at det har været stille (bruges kun til Søes.)

kernerâk v. rángoak, en sagte Vind; en liden Luftning paa Søen.

Kérnut, see under Kennerpok.

Kerssiak og Kerssiok, see under næstfølgende.

Kérssuk, Træe (fældet.)

kerssúksak, Brænde; Brændsel.

kerssúktak, helst *cum suff.* Træeværket i en Ting som bestaaer af mangeartede Dele (f. Ex. i en Baad, Telt, paa en Piil.) Igalârsab kersuktángoa, en Vindves-Ramme.

kerssoríkpok, *s. intr.* er et smukt el. got stykke Træe.

kerssúksiorpok, *intr.* søger Drivetræe; henter Brænde.

kerssuktut, saa kaldes nogle Øer, som ligge S. V. fra Gothaab.

kerssugàu, *tr.* bruger til Brænde.

kerssúkserpok, *s. tr.* sætter nyt Skæfte paa en Flint.

kerssuktæksiok, 1) *intr.* arbeider paa Skæfte. 2) *tr.* Skæfter den (Flinten.)

kérssiarpok, *intr.* fahrer ud at søge Træe el. Brænde.

kérssiok, *intr.* faaer Drivetræe at see; finder Brænde.

kérssiak, 1) en funden Stok el. Træe. 2) den som er paa Brændetogt el. ude at søge Drivetræe.

kerssiaràu, *tr.* har funden den Stok el. det stykke Brænde.

kerssúrsiok, *intr.* kjøber Træe.

kerssulliok, *intr.* Branden slukkes.

kerssullinek, en slukt Brand; sort Træe el. Veegsten, som der har været Ild i.

kerssullisipok, *t. tr.* slukker en Brand.

Kervsak, see under Kepivok. endlich

Kêsa, omsider; endelig; paa det sidste; siden; tilsidst.

késale, 1) men omsider. 2) endelig dog.

késamè, det tænkte jeg vel; jeg vidste nok, at det vilde gaae saa.

Kesèk v kesérnek, Spyt.

kesér

keſérpok, *ſ.* 1) *intr.* ſpytter. 2) *tr.* ſpytter paa.

keſérbik, en Spytte-Potte; Spyttebakke.

keſerbigàu, *tr.* 1) ſpytter i; har til Spyttepotte. 2) ſpytter paa; overſpytter.

keſerárpok, *tr.* 1) ſpytter i el. paa; beſpytter. 2) ſpytter gumlet Spæk i Vandet (for at faae det til at blive rolig og klart at ſee Fiſken.)

Keſívkpok, *t. tr.* beſtraaler; ſkinner paa.

keſívkſimavok, *intr.* beſtraales; bliver beſtraalet.

keſívngnek v. ſivkſimanek, Beſtraalelſe; Beſkinnelſe.

Ketek, 1) midt om Livet; Belteſtedet; Lænden. 2) *cum. ſuff.* a) en Tings Midte. b) Halvten; det Halve. Kekka piniarûk, tag du det Halve. Heraf:

kékkagut, midt over; over Midten; ad Midten; og kékkane, midt paa; i Midten.

keterpiak, lige Midten; juſt det Halve. keterpiagut, lige midt over.

keterpiarpok, *tr.* træffer juſt Midten el. det Halve.

keterdlukpok,) kezerrau,) *intr.* har ont i Lænden el. i Ryggen over Belteſtedet.

keterak, Rygmarv.

keterárpok, *intr.* er paa det Midterſte. Udlok keterarpok, er Middag. Unuak keterarpok, er Midnat.

ketékkorpok,) keterpakpok,) 1) *intr.* er halv fuld. 2) *tr.* øſer halv fuld.

ketermio, det ſom er paa Midten af noget; den ſom ſidder midt i Baaden.

keterrût, Livbaand; Belte; Gyrtel.

keterruſerpok, *ſ.* 1) *intr.* binder Livbaand om Livet; omgyrtler ſig. 2) *tr.* ſpender Belte om en anden.

keterruſerſimavok, *intr.* er omgyrtlet.

keterrumiugàu, *tr.* har noget i ſit Belte.

keterkómiok, *intr.* retter ſig op med Forkroppen; ſætter ſig i Poſtyr; kraner.

ketérdlek, Lang-Fingeren.

keterdlerut, Fingerring.

keterdleruſerpok, *ſ.* 1) *intr.* ſætter Ring paa Fingeren. 2) *tr.* ſætter Fingerring paa en anden.

Ketékkorpok, Ketérdlek og Keterrut, see under næstforegaaende.

Kétigak, helst *cum. suff.* kétiga, Remmen til at spende en Trommes Skind med (som gaaer uden om dens Rand.)

ketigarpok, *tr.* spender el. strammer et Trommeskind.

Ketikpok, *t. intr.* 1) lever frit; er frek i sin Opførsel; driver Letsindighed; viser sig letfærdig; søger verdslig Fornøjelse. Nællursut ketiktórsoursaràut, Hedningerne tage ikke andet end Galskab vare el. have mange letfærdige Lege. 2) spøger; leger. Innusuït ketikput, Ungdommen raser.

ketiktok, letfærdig; letsindig; en Spillefugl; frek og fri i sin Opførsel.

ketingnek, 1) Letfærdighed; Letsindighed; fri Opførsel; Frekhed; Gjekkerie; verdslig Fornøjelse. 2) Spøg; Børneleg.

Kétsuk v. ketsúngoak, en Kat.

ketsúkpok, *tr.*)
ketsúïok, *intr.*) river; kratter; kløer (med Negle.)

ketsúngnek, Riv i Huden; reven el. krattet Vunde.

Ketuïpok, *t. intr.* 1) qvidrer (en Fugl.) 2) taler uforstaaelig (enten ved at tale for sagte og spædt, eller lade Munden løbe for fort.) 3) taler et fremmed Sprog.

ketuïtok, 1) qvidrende. 2) uforstaaelig i sin Tale.

ketytiekpok, *t. intr.* fniser; leer i Smug.

ketytsaupok, *tr.* fniser af el. over det.

Kéttukpok v. kettutlarpok, *intr.* falder stille i Vandet lige ned paa sin Spidse, uden at give Lyd eller Stenk fra sig (en Piil el. Steen, som man kaster ud.)

Ketúkpok, *intr.* 1) er veegt el. mygt; er blødt; er smidig og bøjelig (et Skind.) 2) er smidig i Kroppen (et Menniske.) 3) er døsig, saa man hænger med Kroppen snart til en, snart til en anden Side.

ketúktok, 1) veegt; mygt; blødt: smidig og bøjelig. Tingmiangoak ketuktokarpok, Hønen har blødt Æg i sig el. er med Æg til i Morgen. 2) smidig

dig i Kroppen. 3) døsig.

ketulliok, 1) *tr.* myggjør; gjør smidig; bereder (et Skind) ved at gnide det imellem Hænderne. 2) *intr.* bliver mygt 2c.

ketulléïok v. lirsiok, *intr.*)
ketullirsarpok, *tr.*)
ketullirsâïok, *intr.*)
det samme i 1ste Bemærkelse.

ketullirsak, myggjort; smidiggjort; beredt.

ketúperak, Søekuse; Enhjørningsmad (*Actinia.*)

ketusúkpok, *intr.* er utidig; har ej faaet ret udsovet; er kommen for tilig op.

ketusúktok, utidig.

ketusúngnek, Utidighed.

Ketuperak og Ketusukpok, see under næstforegaaende.

Ketytsekpok, see under Ketuïpok.

Kevérpok, *f. intr.* 1) bøjer sig tilbage; krummer sig bag over. 2) kaster sig paa Ryggen og ligger og spretter (et Barn af Gjenstridighed.)

keversipok, *t.* 1) *tr.* a) bøjer en bag over. b) trækker Hanen op paa en Flint. 2) *intr.* Hanen er optrukken.

keviárpok, 1) *intr.* seer sig tilbage. 2) *tr.* vender sig om og seer til en.

Keviò helst i *plur.* keviùt, 1) Duun, som sidder endnu paa en Fugls Skind (men ej den, som findes løs i Reden.) 2) Laad i Grunden af et Dyrs Skind. 3) Uld el. Laad paa Væxter (f. Ex. paa Kjæruld.)

keviúngoak, 1) smaa Duun. 2) Soelgran (Støv, som sees, naar Solen skinner ind igjennem en Aabning.)

keviulik, 1) Duunet. a) som har Duun paa sig (en Søefugl.) b) som endnu har kun Duun og ej faaet Fjær (en Unge.) 2) som endnu ej har tabt sit Laad el. første bløde Haar (en Sæl-Unge.)

Kevípok, *t. intr.* 1) bliver vred; ærgrer sig over noget; bliver stødt el. fortrydelig. 2) gaaer Eremitgang; løber til Fjelds af Fortrydelse over noget el. Egensindighed.

kevítok, 1) den som bliver vred el. viser sig fortrydelig. 2) den som løber til Fjelds i Hastighed; en Eremit, som opholder sig langt fra andre Mennisker.

kevilérpok, *f. intr.* 1) begynder at blive fortrydelig. 2) har i Sinde at gaae Eremitgang.

kévſimavok, *intr.* er bleven fortrydelig over, at man ej fik ſin Villie frem.

kevirſutigâu, *tr.* er rømt bort af Fortrydelſe derover.

Kévlerpok, *t. tr.* borer; vritter.

kevlerut, et Bor; Vritbor.

kevlerúrſoak, et ſtort Bor; et Navre.

Kevſérdlukpok, ſee under næſtfølgende.

Kevſérpok, *t.* 1) *intr.* a) ſtænker el. ſprætter Vandet ꝛc. af ſine Hænder. b) — af ſit Neb (en Fugl, ſom har drukken.) 2) *tr.* a) ſprætter ſig ud af Hænderne paa en; ſpringer ham af Hænderne (en Fiſk.) Ekallub kevſerpánga, Orreden ſprang mig af Haanden. b) kaſter med eet Fiſken op paa Landet, ſom bider paa Krogen. Ovârkæt kevſerdlugit pikit, kaſt ſtrax Torſkeungerne op paa Landet med Krogen, naar de bide paa!

kevſértorpok, *tr.* ſtænker Vand el. Blod af ſin Haand paa noget.

kevſérdluk, Slud; Ruſkevejr.

kevſérdlukpok, *intr.* er Slud; er Ruſkevejr.

Kia, ſee under Kina.

Kíblikpok, *f. tr.* 1) bider paa; faaer Hul paa; gaaer igjennem (Piil, Kniv el. andet ſkarpt.) 2) gjør ſin Virkning; virker paa (Lægedom; Ord.) Okauzivit kiblikpæt, dine Ord greb ham ret an.

kiblikſâvok, *intr.* 1) kan bides paa el. ſkjæres udi; lader ſig arbejde; giver efter for Kniven. 2) er at faae Bugt med; ſtaaer til at redde. 3) i *negat.* kiblikſâungilak, a) der bider ingen Ting paa; er haard i ſig; ſtaaer imod. b) er ej at faae Bugt med; er af et haardt Gemyt; er haardhjertet.

kiblikſâungitſok, 1) haard; uigjennemtrængelig. 2) haardhjertet.

kibligúpok, *tr.*)
kibligurſiok, *intr.*) overbeviſer en; rører hans Samvittighed.

Kiblórpok, 1) *tr.* ſkjærer af; kapper tvert over; hugger af; ſlaaer af; mejer. Nápparut kiblórpæt, de kappede Maſten.

ſten. 2) *intr.* ſkjæres af; afhugges; kappes; ſlaaes af; mejes (Græs; Traad; et Træe.)

kiblóïok, *intr.* afhugger; afſkjærer; mejer; ſlaaer Græs.

kiblóirſok, en Afhugger; Mejer; Høſtmand.

kiblórtok v. kiblugak, afhugget; afſkaaren; afmejet. Igvit kiblórtut, ſlagen Græs.

kiblòut, en Kniv at ſkjære af med; en Kapmeſſer; en Lee; en Segel.

Kidlauàk helſt i *plur.* kidlauëit, 1) Udkjeling, ſom gaaer ind og ud i runde Buer om Kanten. 2) Rummet imellem Fingrene. 3) ſmaa nøgne Skoller paa Fjeldene med korte Kløfter imellem.

kidlauârpok, 1) *intr.* er udkjelet om Randen. 2) *tr.* udkjeler; ſkjærer ud om Randen.

kidlauârtok, udkjelet.

kidlauârtulliarpok, *intr.* gjør en Udkjeling; forfærdiger et udkjelet Stykke.

kidlauârtulliak, en udkjelet Ting.

Kidlek, et Skaar; et Hug el. Snit.

kídlerpok, *ſ.* 1) *intr.* ſkjæres el. hugger ſig; er ſaaret ved Skaar el. Hug. 2) *tr.* ſkjærer el. hugger et Lem el. en anden; ſaarer ved Skaar el. Hug.

kídlerſok, ſaaret ved Skaar el. Hug.

kidlernek, ſkaaren el. huggen Skade; Saar af Skaar el. Hug.

Kidlingæjõuk, en Skarve-Unge (*Pelecanus Carbo, pullus.*)

Kidloak, Skrævet el. egentlig: det Rum imellem Artzen og det hemmelige Lem. Heraf de Talemaader: Kidlurſet pyſſugûk, klem dit Skræv ſammen ɔ: lad Hvile falde paa dig. Pyſſukpèjle aſit (*ſcil.* kidlurſæne,) hun rappede det færdig i en Haſt.

kidloakitſok, 1) kortſkrævet. 2) hurtig til ſin Gjerning; en hurtig og net Syerſke.

kidloartôk, 1) langſkrævet. 2) ſeen og maadelig Syerſke.

Kiek, Varme.

kiekpok, *intr.* er varmt.

kiektipok, *t.* 1) *tr.* gjør varmt. 2) *intr.* bliver varmt.

kiéngnek, Varme.
kiekpadlârpok, *intr.* Varmen møder en; det luner om Ørene.
kiekpadlârſe! hvor luunt! hvor ſkjønt varmt!
kiãidlekpok, *intr.* er luunt.
kiegûkpok, *intr.* bliver ret gjennemvarm, ſaa man ſveder; damper af Hede; ſveder.
kiegúngnek, 1) Gjennemvarme. 2) Sveed; Sveedsdraaber.
kiengmíovok, *intr.* er fuld af Sveed i Anſigtet.
kírſak, Hede.
kírſakpok, 1) *intr.* er heed; er brændende varm; er gloende (en Ovn el. andre tørre Ting); bluſſer af Hede (et Anſigt.) 2) *tr.* heder; gjør heed; lægger Varme i (Kakkelovnen.)
kírſarſe! en ſmæld Hede! hvilken Hede! hvor heedt!
kirſékſarpok, *tr.* varmer; gjør heed el. varm. Arkſækka kirſekſarpaka, jeg varmer mine Hænder.
kirſekſâut,)
kirſarſòut,) 1) en Kakkelovn; en Ovn. 2) en Svededrik el. andet heedgjørende Middel.
kirſékſerpok, *ſ. intr.* varmer ſig.

kirſéktipok, *t. intr.* 1) bliver heed; bluſſer af Hede. 2) er færdig at qvæles af brændende Hede, ſom kommer ham paa; beſvimer af Hede.
Kiengak og Kiengarpok, ſee under næſtfølgende.
Kíga, bruges kun med *Appoſitio*, ſom:
kigónga, did hen i Sønden; Sydverts; Sydhen.
kigôna, Sydverts omkring; der Syd igjennem.
kigánga, Syd fra; fra Sydkanten.
kigángak v. kiengak, Søndenvind (dog ej juſt rav Sønden); Vind ſom kommer Syd fra.
kigángarpok v. kiengarpok, *intr.* blæſer af Sønden; Vinden kommer Syd fra.
kigángarparpok v. paſikpok, *intr.* har en Streg til Sønden (Vinden.)
kyat, helſt *cum. ſuff.* kyatâ, Sydkanten; den ſydlige Egn.
kyammut, mod Sønden; Syd i.
kyammukârpok, *intr.* fahrer Syd i.
kyardlèk, ſydlig frem for en anden; den ſydligſte.

kyardliovok, *intr.* er sydligst.

Kigángak, see under næstforegaaende.

Kigárpok, *tr.* gjør en Skure el. Snit i noget.

kigárnek, en Skure; Tversnit; Indskaar; fordybet Omrand (ved Drejning.)

Kígdlok, et Land-Aadsel.

kigdliok, *intr.* finder et Land-Aadsel.

Kigēipok, *tf. intr.* 1) er langsom; er seen; kommer seent afsted; gjør noget overlang. 2) voxer seent; staaer i Stampe med sin Væxt.

kigēitsok, 1) langsom; seenfærdig. 2) seen i Væxt.

kigēitsomik, langsomt; seent; overlang. kigēitsomik nekkursektitsartorpok, han kommer seent til Kræfter. kigēitsomik okallugit! tael langsomt!

kigēidlekpok, *intr.* 1) sagtes; sagtner sig; bliver senere el. langsommere end før (i Fahrt el. Væxt.) 2) tager af i sin Fyrighed el. Iver (enten for det Gode el. det Onde.) 3) sætter op Tid efter anden; forhaler med noget; bier el. lenter dermed (f. Ex. sin Afrejse; sin Omvendelse.)

kigēidlektipok, *t. tr.* kommer det til at sagtne; standser det i Fahrten.

Kígikpok og Kigipok, see under Keïok.

Kiglik, helst *cum. suff.* kiglinga, Grændse; Maal, hvorviit en Ting rækker; Ende. Ullib kiglinga, Flodmærke el. saaviit Vandet i Flodtiden plejer at naae op.

kíglikpok, *f. intr.* Ender; naaer; rækker saa og saaviit; Grændser; optager saa og saa meget Rum. Sumut kiglikpit? hvor langt var du el. hvorviit kom du? Imak sukut kiglikpa? hvor højt gik Vandet op?

kigligàu, *tr.* grændser derved; naaer dertil; kommer saa langt; rækker did; ender der.

kiglikbik, Grændseskjæl; Skranke (hvorviit man er kommet el. naaer.)

kiglikbigàu, *tr.* kommer saaviit; har det til sit Maal, hvorviit man skal komme el. er kommen.

kiglikangilak,)
kiglínekangilak,) *intr.* 1) er uden Ende; er uindskrænket el. uendelig; er grænd-

grændseløs. 2) har ingen Bund; er bundløs.

kiglikangitſok,)
kiglinekangitſok,) 1) uendelig; uindſkrænket; grændseløs. 2) bundløs; en Afgrund.

kiglilik v. kiglikartok, 1) endelig; indſkrænket; begrændſet. 2) ſom har Bund; ſom man kan finde Bund i.

kigliſiok, *intr.* underſøger.
kigliſiorpok, *tr.*)
kigliſióïok, *intr.*) 1) fritter; udforſker; ſpørger nøje. 2) fordrer Vidnesbyrd; udſpørger en om noget.

kigliſiortok v. orte,)
kigliſióïrſok,) 1) en Udforſker. 2) en Dommer.

kigliſiorbik, 1) et Domſted; Domhuus (hvor noget nøje udſpørges.) 2) Domsdag.

kigliſiôupuk, *car. ſing. intr.* udſpørge hinanden; raadſlaae om noget; holde Raad.

kigliſiòut, Raadſlag; det man raadſlaaer om.

kigliſioutigâu, *tr.* raadſlaaer derom.

kigliſioubìk, et Raadhuus.

kigliſioubigâu, *tr.* kommer ſammen der for at raadſlaae med hinanden.

Kigliſiorpok, ſee under næſtforegaaende.

Kiglo, 1) Fyrſted; Ildſted; Arneſted (neml. de oprettede Stene hvorpaa Kiedelen hviler.) 2) en Trefod. 3) i *dual.* kigluk, 2de Bretter at lægge den flade Steen paa, hvorpaa man tørrer Tobakken til Snuus over Lampen.

kiglulliok, gjør et Fyrſted &c.

Kiglòk, forkeert: bagvendt. kiglòk aſit! det var dog ganſke bagvendt. Heraf:

kiglormut, ad den forkeerte Vej; til den bagvendte Side el. i den urette Vending. kiglormut ingerdlavok, han gaaer den forkeerte Vej el. det bliver værre med ham i hans Sygdom.

kiglomôrpok, *intr.* og *tr.* gjør noget forkeert; bær ſig bagvendt ad dermed.

kiglórnuvok, *intr.* bærer ſig forkeert ad; gaaer den urette Vej; vil altid til den galne Side; er tvær og bagvendt i ſit Forhold.

kiglôupok, *tr.* viſer ſig forkeert derved; fejler deri; vrangeligen begaaer.

kiglórpok, *tr.*)
kiglóïok, *intr.*) forraader en noget; aabenbarer ham det, som var en Hemmelighed; sladrer ham noget i Ørene (enten Sandhed eller Usandhed.) Tokoteksaralloak kiglórpæt, de aabenbarede ham, at han stod Fare for at blive dræbt.
kiglóïrsok, en Forræder, som aabenbarer hemmelige Raad; en Sladderhank.
kiglòut, Forræderie; det man aabenbarer en.
kigloutigàu, *tr.* 1) forraader el. forebringer det. 2) røber ham; forraader ham. Tokotsirsuksak aggersok kigloutigæt, de røbede Morderen, som var i Ankomst. 3) bagtaler en; befører ham falskeligen.
kigluïakàu, *intr.* er forræderst; er sladderagtig.
kiglukpok, *intr.*)
kiglugàu, *tr.*) anker paa noget; fortryder paa, at det er gaaet saa og saa. Umærame kiglukpok, det gjør ham ont, at han har mistet sin Baad. Kollipsiune kiglugà assérormet, han anker paa, at hans Kjedel gik i stykker.
kiglugirsak, det man anker paa.
kiglukbigàu, *tr.* anker paa en, som har gjort noget forkeert; har Anke til ham.
kiglungnakàu, *intr.* er fortrædeligt; er værd at anke paa.
kiglungnartok, fortrædeligt; værd at anke paa.
Kiglórpok og Kiglukpok, see under næstforegaaende.
Kíggorpok, *intr.* Haarene slides af et Klædebon; Enderne stumpes af ved idelig at gaae dermed.

Kigut, see under Keïok.

Kiggut v. kiggórsoït, *car. sing.* Steen-Urer; en Steenhob under et Fjeld, nedfalden ved Steenskred.

Kigvaktak, see under Kivikpok.

Kigviarpok, 1) *intr.* a) pakkes el. fyldes (en Pose.) b) stoppes ud (et Fugleskind.) 2) *tr.* a) pakker i; fylder i. b) udstopper.
kigviàïok, *intr.* 1) pakker ind. 2) stopper ud.
kigviægak, 1) pakket; fyldt. 2) udstoppet.
kigviupok, 1) *tr.* pakker det ind; stopper el. fylder det inden i andet. 2) *intr.*

2) *intr.* er indpakket el. indstoppet.

kigviursak, indpakket; indstoppet. Angmaksæt kigviursekſæt, Lodder, som skulle fyldes paa Poser.

Kíja, Graad.

kíjavok, 1) *intr.* græder. 2) *tr.* begræder; græder over en.

kijanek, Græden; Graad.

kijagajukpok, *intr.* er grædenem; græder gjerne; flæber altid.

kijagajuktok, grædenem; en Flæbeskjæg.

kijamersorpok, *tr.*)
kijamersóïok, *intr.*) kommer en til at græde; bringer ham i Graad.

kijaut v. kirsset, den man græder over; det man græder for.

kijautigàu v. kirssetigàu, *tr.* græder over el. for.

kirssak, stærk Graad. kirssamit niakerràu, hun har ont i Hovedet af den megen Graad.

Kikârpok, *intr.* staaer; staaer oprakt paa sine Been; er staaende.

kikârtok, staaende; en Stander.

kikârbik, et Sted at staae paa.

Kikēikpok, *t. intr.* lægger sine Vinger bag over og skyder sig frem som en Piil (en Falk.)

kikēingavok, *intr.* 1) har sine Vinger saaledes oplagte under Flugten (en Falk.) 2) er udbuglet el. har Udkanter i Midten (en Bratning.)

Kikértak, en Øe; et Ejland.

kikertárſoak, 1) en stor Øe. 2) Disco-Ejland og andre Storøer, der have dette egentlige Navn.

kikertarsoèitsiak, 1) en middelmaadig stor Øe. 2) Fiskerlogen, og andre Middel-Øer, der have dette egentlige Navn.

kikertángoak, 1) en liden Øe; en Holm. 2) mange smaa Øer bære og dette egentlige Navn.

kikertamēpok, *t. intr.* 1) er paa en Øe. 2) er gift (et Fruentimmer, fordi hun er som paa en Øe, i det hun ved sin Mands Hindring er fri for andre Mandfolkes Antastelse.)

kikertamio, en Øeboe.

kikertâungitsomēpok, *t. intr.* er el. boer paa det faste Land.

kikertâurſak, en Øe i Flod-Vande, som dog hænger ved det faste Land og falder tør i udfaldende Vande.

Kikiek, 1) et Søm; Spiger; en Stift; 2) en Nagle (enten af Træe, Been el. Jern.)

kikiékpok, 1) *intr.* er naglet el. spigret; er fastslaaet med Søm. 2) nagler; spigrer; sømmer fast.

kikiektorpok, *tr.*)
kikiektóïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

kikiektugak, naglet; spigret; fastsømmet.

kikiektortipok, *t. intr.* er tilnaglet el. tilspigret.

kikektortitok, tilnaglet; tilspigret; sømmet fast.

kikiengnek v. kikiektornek, Naglegab; Sømhul.

kikiekbik v. kikiektorbik, Naglested; det man sømmer noget fast paa.

kikiektõupok, *t. tr.* nagler det fast til noget andet; spigrer el. sømmer fast til en Ting.

kikiektõusimavok, *intr.* er fastslaaet til noget andet.

kikiektout, det man slaaer Søm el. Nagle ind med (Hammer el. andet.)

kikiektoutigàu, *tr.* slaaer Nagle el. Søm ind dermed.

kikiegupok, 1) *intr.* er fastspigret; er naglefast, saa det ej kan affalde. 2) *tr.* a) fastnagler; slaaer til med Søm, saa det ej kan affalde. b) slaaer en Nagle el. et Søm ind.

kikirsiupok, *tr.* slaaer et Søm el. Spiger halv ind i noget.

Kikik! 1) Fy! Bæ! (af Væmmelse.) 2) fy, skamme dig! (til Beskæmmelse.)

Kikíkpok, *t. tr.* slaaer et Stykke udaf et tyndt Trækar el. Steenkar; slaaer et Skaar i en Potte.

kikivok, 1) *intr.* kommer Skaar i et Træe- el. Steen-Kar. 2) *tr.* slaaer et Skaar af det.

kikirsok, et skaaret Kar; en skaaret Potte el. Kop.

kikínek, et Skaar; Potteskaar.

Kíksarpok, *intr.* ønsker; er forlangende; vil gjerne at skulle skee.

kiksaut, 1) Ønske; det man ønsker. 2) i *pl.* kiksâutit, Nettet i et Dyr.

kiksautigàu, *tr.* ønsker sig det; er forlangende derefter; lader Ønsket gaae ud derpaa.

Kiksârpok, *intr.*)
kiksigàu, *tr.*) er sky for nogen; frygter sig for

for ham; tager sig vare i hans Nærværelse at gjøre noget, som han ej bifalder el. søger ved saadant at blive skiult for ham Kivgænnut niüveromarsut niüvertok kiksigirsaræt, de som ville handle med Matroserne skye gjerne Kjøbmandens Aasyn.

kiksigosukpok, *intr.* er meget frygtsom for en; tør neppe lukke Øjne el. Mund op i hans Nærværelse; er nedslagen.

kiksingnakàu v. sigosungnakàu, *intr.* er frygtelig el. at tage sig vare for; man maae vel vide, hvad man gjør i hans Nærværelse; man maae lægge hvert Ord paa Vægtskaalen i hans Paahør.

Kiksautit, see under Kíksarpok.

Kiksigau, see under Kiksàrpok.

Kiksùk, vildt el. forvoxen Kjød.

kiksúkpok, *intr.* har vildt el. forvoxen Kjød paa et Lem.

Kiktoràk, en Stump; et afbrusten el. tversprungen Stykke (Tov, Rem, Traad.)

kiktorárpok, 1) *intr.* a) brister; springer; gaaer tvert over ved et Ryk; slides tvert fra hinanden (en Liine, Traad &c.) b) gaaer fra hinanden; splittes reent ad; revner tvert over, saa den ej kan hænge sammen (en Peltz.) c) rummer sig; skyder ud fra hinanden (Iisen, som var revnet.) kiktorarneráne epuniarit-se, roer, imedens Iisen er adsplittet! 2) *tr.* kommer til at briste; rykker i tu.

Kikkulek i *plur.* kikkordlit, et Hul i Iisen, hvorigjennem Sælhundene krybe op.

Killa, men brugeligst: killamik, 1) snart; hastig; i kort Tid; en liden Stund. 2) om en liden Stund; efter en kort Tid. 3) det var hastig! Sillat killamik! hvor hastig dog!

killángoamik, 1) i ganske kort Tid; et Øjeblik. 2) efter en føje Tid.

killanârpok, 1) *intr.* a) hastér el. har stor Forlængsel efter noget; ønsker at det snart kunde skee. længsel

længes meget efter ens Ankomst; er slugen efter Mad, som koges; higer efter at see sit Forlangende opfyldt. b) har Forsmag paa noget; gotter sig forud i Tanken derover. 2) *tr.* giver en Forsmag paa noget; bringer ham lidt til en Begyndelse.

killanârsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse; tager noget med sig til en Forsmag; bringer noget med til en Prøve.

killanârnek, 1) Hasten; Higen; stor Forlængsel. 2) Slugvornhed. 3) Forsmag.

killanârau, *tr.* 1) higer derefter; vil have det i Hast. 2) har Forsmag derpaa; gotter sig forud dermed.

killanârtorpok, *intr.* smager Maden; griber et Stykke af Gryden til en Mundsmag, før det endnu er fuldkogt.

killanârtout v. toutiksak, en Mundsmag; en Aabid; et Stykke af Gryden at sluge i sig i Hast, før det rette Maaltid.

killanârnakau, det er at haste med; man maatte ønske, at det snart kunde skee el. blive kogt; Hungeren el. Længselen driver.

killēingarpok, 1) *intr.* a) gjør noget i en Studs. b) skeer hastig. c) døer pludselig. 2) *tr.* dræber med eet ved første Skud.

Kíllak v. killæk, Himmelen.

killángmio, en Himmelbeboer.

killalliarpok, *intr.* fahrer til Himmels.

killalliarnek, Himmelfahrt.

killalliarbik, Himmelfahrtsdag.

Killāk, 1) Ganen; Munden indvendig over Tungen. 2) Loftet indvendig i et Huus. Iglub killāne nivingarpok, den hænger under Loftet i Huset.

killákpok, *intr.* tørster ihjel; vansmægter.

killalerpok, *f. intr.* begynder at vansmægte; er færdig at døe af Tørst.

killangàk, 1) et snøvlende Menniske. 2) en Søefugl kaldet: Lunden; Søe-Papegøje (*Alca arctica.*)

killangárpok, *intr.* fanger Lunder.

Killakpok, see under næstforegaaende.

Killamik og Killanârpok, see under Killa.

Killangàk, see under Kil-lăk.

Killàut, en Tromme.

killaupallúkpok, *intr.* Trommen røres.

killaupallúktok, en Trommeslager.

killàurserpok, *s.* v. sersarpok, *intr.* har Trommen i Haanden.

killàursersok, den med Trommen el. som har den i Haanden.

killàursiok, *intr.* gjør en Tromme.

killàungursak, 1) en rund Kajak-Stoel af krummet Been. 2) Regnbuen.

Killèk, Skab; Skurv; Udslæt.

killékpok, 1) *intr.* a) er skabbet el. skurvet; har Udslæt. b) er brækket (Himmelen.) Kau! kau! tunnúrsoa killekkàu, Dag! Dag! Østen er brækket ɔ: det dages. c) er hugget igjennem (Isen.) 2) *tr.* faaer hugget den igjennem. Sikko killékpara tâva, Jeg fik nu Hul paa Isen.

killéktok, skabbet; skurvet.

Killiárpok, *tr.* skraber Bær af Lyngen om Vinteren tillige med Sneen.

killiægak, helst i *plur.* killiækkæt, de afskrabede Bær.

killiàut, et Redskab at skrabe Bær af Lyngen med.

Killíkpok, *t. tr.* skraber Fittet af et Fugleskinds Kjødside.

killigak, det Fugleskind, som Fittet er afskrabet.

killíngnek, det Fit, som afskrabes og siden udgjør en særdeles Ret.

Killiórpok v. liórtorpok, *tr.* skraber af.

killiugak, det afskrabede.

killiutak, et Skraberedskab; en Skrabe.

killiortòut, 1) det samme. 2) en Musling-Skal (fordi den gjerne bruges dertil.) 3) en heel Musling (med Orm og samt.) (*Mytilus edulis.*)

killiortōursiorpok, *intr.* søger el. samler Muslinger ved Stranden.

Killípok, *t.* 1) *tr.* a) snitter en Rem ud af et Skind el. skjærer det ud i Remmer. b) skjærer en Hvalbarde ud i Fiskebeen-Strimler (til Snører el. andet Brug.) 2) *intr.* er saaledes skaaren ud (Skind el. Hvalbarde.)

killítsiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser; i Almindelighed: skjærer noget

noget fladt ud i smale Strimler; i Særdeleshed: agerer Remmesnider el. Fiskebeenskjærer.
killítsirsok, en Remmesnider; en Fiskebeenskjærer.
killítak, det Skind el. den Hvalbarde, som skjæres i Strimler.
killírsut, en Kniv at skjære Remmer el. Fiskebeen med; en Remmesniderkniv.
Killo, ved Fødderne paa en Brix el. i en Seng.
killôvok, *intr.* er Føddernes Sted.
killoárpok, *tr.* kaster noget op til Føddernes Sted.
Killuk, Søm paa Klæder.
killugíkpok, *s. intr.* 1) er smuk Søm; er got syet. 2) syer god Søm.
killugíklok, 1) en smuk Søm; got syet. 2) en god Syerske.
killukípok, *ts. intr.* 1) har smaa og tette Sting. 2) syer net.
killukitlok, 1) net syet. 2) en net Syerske.
killuktôk, 1) storstinget; grovsømmet. 2) en slet Syerske.
killuktôvok, *intr.* 1) har store Sting; er grovsømmet; er ilde syet. 2) er en slet Syerske.
killulik, en klinket Kjedel; en Kobber-Vandkjedel.
killungárpok, *tr.* sætter Kantning paa et Klædebon.
killungàut, en bred Kantning el. Bremme om et Klædebon.
killungàutiksak, noget til Kantning.
killuærpok, *s.* 1) *intr.* gaaer el. løber op i Sømmen. 2) *tr.* spretter op; river op i Sømmen.
killǽrpok, *s. tr.* 1) bøder; lapper (et Klædebon.) 2) bøder Garn.
Kimmêrnak, Meelbær.
Kimik, en Hæl.
kimiksarpok, *tr.*)
kimiksáïok, *intr.*) 1) støder paa noget med sin Hæl. 2) slaaer bag op.
kimiktôk, 1) paastagende. 2) selvraadig; egensindig.
kimiktôvok,)
kimiktusârpok,) *intr.* 1) vil have sin Villie frem; er egensindig; vil raade sig selv. 2) er paastaaende; vil altid have ret.
Kimiklekpok, 1) *intr.* river sig paa noget; faaer Ribler el. Strimer i Huden ved at snertes el. rives; er forreven; har været oppe at

 rives.

rives. 2) *tr.* forriver; snerter en, saa der bliver Striner efter; Ribler Huden.

kimiklengnek, Rible; Strime i Huden.

Kimiktôk, see under Kimik.

Kina? *intr.*)
kissú? *S.*) 1) hvo? hvem? kina piviùk? hvem mener du? 2) hvad heder han? hvem er han?

kia? *tr.*)
kissua? *S.*) 1) det samme i 1ste Bemærkelse. Kia piátit? hvem slog dig? 2) hvis? Kia kemmia? hvis Hund? (see videre om disse Ord Gram. VII Cap. §. 4. No. 5.)

kinamè? *intr.* 1) Jeg veed ikke hvem. 2) men hvem dog? 3) jeg veed ikke hvad han heder el. hvem han er. 4) i *pl.* kikummè, jeg veed ikke hvilke.

kiamè? *tr.* 1) det samme i 1ste og 2den Bemærkelse. 2) hvis dog?

kinàuna? *intr.* 1) hvem er el. var han? hvad heder han?

kiàuna? *tr.* 1) hvo gjorde det? 2) hvis er el. var det?

kinèivna? hvo siger el. har sagt saa? hvem er det kommen fra? hvo har bragt den Tidende?

kinalíkiak? *intr.* hvo dog i al Verden? hvem monne det dog være?

kialíkiak? *tr.* 1) det samme i 1ste Bemærkelse. 2) hvis dog?

kinâvok, bruges kun i *interrog.* men der i alle Personer: kinâva? hvo er han el. hvad er hans Navn? kinâvit? hvem er du el. hvad er dit Navn? o. s. fr.

kinãursok, hvem han er; hvo han monne være.

Kinneràu, *tr.* sier af.

Kinérpok, *t. intr.* 1) er tyk (f. Ex. Suppe; Grød.) 2) løber sammen (Melk i Ost.)

kinértok, 1) tyk. Suãursæt kinértut, Grød. 2) sammenløben. Imuk kinértok, tyk Melk.

kinértipok, *t.* 1) *intr.* bliver tyk; tykner. 2) *tr.* gjør tyk.

kinertitipok, *t. tr.* lader blive tyk; sætter Melk op for at blive tyk.

Kinga, see under Kamma.

Kingàk, 1) Næsen; egentlig i *sing.* et Næsebor, og i *dual.* kingæk, begge Næseborer el. Næsehullerne under eet. 2) en Hvalfiskes Pustehul. 3) et Hul paa Taget, hvorigjen-

igjennem at udlade Varmen, naar der bliver for heedt. 4) Knop el. Knude paa en Fugls Neb ved Hovedet (f. Ex. paa Svanen.)

kingalik, 1) som har Næse. 2) Østerbygds Edderfuglen; den knortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis*)

kingárpok, *intr.* 1) er streng i at give Leveregler. Aglerkudlugo-kingárpok, vil at han skal holde Diæt og afholde sig fra visse Ting. 2) er umildt Vejrligt (siges, naar det stormer, medens nogen forseer sig i at gjøre det Forbudne.)

kingártok, streng i sine Leveregler; ret diætetisk (efter Grønlændernes Overtroe.)

kingarâu, *tr.* er nogen fiendsk; hader ham; viser sig fiendsk mod.

kingarirsak, forhadt.

kingarirsâvok, *intr.* hades; er forhadt.

kingarirsúsek, Fjendskab; Had.

kingarnak, fiendsk; hadeligt. kingarnangoak asit! hvor fiendsk!

kingarnakâu, *intr.* er at hade; opfører sig ej saa at man kan elske ham.

kingársarpok, *intr.* er fiendsk.

kingársorpok, *tr.*)
kingarsóïok, *intr.*) er fiendsk imod; hader.

kingársartok v. sortok v. sorte v. sóïrsok, en Fiende.

kingarsortigâu, *tr.* har en til Fiende.

kingarsarnek, Fiendskab.

kingærsorpok, *tr.*)
kingærsoïok, *intr.*) tager sig af en; viser at man ej er ham fiendsk.

kingakópok, 1) *intr.* holder sig uværdig; agter sig for ringe el. Foragt værd. 2) *tr.* holder det uværdig (nemlig sit eget.)

kingakogâu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kingakorsutigâu, *tr.* agter sig uværdig derfor.

kingakóbigau, *tr.* agter det alt for prægtig for sig; finder sig langt under Værdigheden dertil.

kingakosúsek, Uværdighed (egen erkjendt.)

kingakonarpok v. nakâu, *intr.* 1) er uværdig. Kongim igloanut kingakonakãunga, jeg er alt for uværdig til Kongens Huus. 2) er for prægtig og ilde stemmende; er af den Beskaffenhed, at man maae holde sig uværdig dertil. Kongim iglórsoa kingakonakâu uamnut,

nut, Kongens store Huus passer sig ikke for mig.

kingakonartok, 1) uværdig. 2) alt for prægtig, saa man maae holde sig uværdig dertil.

kingakonarsúsek, 2) Uværdighed. 2) Prægtighed.

kingakotekàu. *intr.* holder sig uværdig; er i sine egne Øjne alt for ringe (til det el. det)

kingakonēipok. *ts. intr.* er værdig.

kingakonēitsok, værdig.

kingakonēitsúsek, Værdighed.

kingakonēitipok, *t. tr.* kjender værdig; agter værdig; værdiger.

Kingâk, Skinnebenets skarpe Kant.

kingârpok, *intr.* støder sig paa Skinnebenet.

kingârnek, Stød el. Saar paa Skinnebenet.

Kingíkpok, *t. intr.* 1) er højt; rækker højt op i Luften (et Bierg; et Taarn.) 2) er højt oppe (Solen, naar den er os nær og giver lang Dag.)

kingikàu. *intr.* er meget højt.

kingíktok. høj. Nuna kingíktok et højt Land.

kingiktórsoak, 1) meget højt. 2) *speciatim.* a) Hjortetakken (et Field ved Gothaab.) b) Tinnen (et Field ved Maagehavnen i Friderichshaabs District.)

kingiktigàu, *intr.* og *tr.* er saa høj.

kingiktígirsok, saa høj.

kingiktígirsomik, saa højt.

kinginek, Højhed; det høje. Kingínermit, af Højheden.

kingiktomēpok,)
kinginermēpok,) *intr.* er i Højheden; boer i det høje.

kingiktomētok v. ginermētok, den som boer i Højheden.

kingirsúsek, Højde.

Kingmárpok v. malikpok, *t. tr.* kaver imellem Tænderne; gumler paa Skind (for at faae det myngt); tygger derpaa (dog uden at søndertygge det.)

kingmârnek v. malingnek, 1) Kaven el. Gumlen mellem Tænderne. 2) det kavede.

kingmiarpok, *tr.* bærer noget i Munden; har det imellem Tænderne.

kingmiartok, den som har noget i Munden el. imellem Tænderne. Kemmek kingmiartórsoak, Hunden løber med noget i Munden.

king-

kingmiak, 1) det som haves i Munden. 2) det Been el. Træe, man holder imellem Tænderne, hvori Drillen løber (paa grønlandsk Maneer.) 3) et Bidsel.

kingmirserpok, *s. tr.* giver en noget at bide paa; sætter ham noget i Munden. Savimnik kingmirserpà, han satte ham min Kniv i Munden.

Kingmiarpok, see under næstforegaaende.

Kingmut, see under Kità.

Kingniok, *intr.* er om sig at samle til Vinterføde.

kingnikipok, *ts. intr.* er sorgesløs hertil.

Kingo, 1) Bagen; det som er bag til. 2) Bagstavn i en Kajak. 3) Fjordbund; det inderste i en Bugt.

kingomut, 1) bag ud; baglends; tilbage. Umiak kingomun ingerdlavok, Baaden gaaer tilbage. 2) Igjen. Kingomut isumaksáïonga, min Hu staar til at komme igjen; jeg fahrer ej bort med alle.

kingomuïnak, ganske tilbage; kun el. lige bag ud.

kingomôrpok v. mukârpok, *intr.* fahrer tilbage el. bag ud; gaaer baglænds.

kingoárpok, *intr.* kommer sidst; kommer bag efter (naar andre er i Forvejen); er bleven efter el. bag ud i sin Gang.

kingoartalerpok, *s. intr.* 1) bliver bag; kan ej følge de andre. 2) det er ej mere Springtid; Vandet falder og stiger ej mere saa stærkt; er jevn Ebbe og Flod. 3) Vandet falder ved Aftenstid (og kommer ligesom bag efter Dagen.)

kingõumiok, 1) *intr.* flytter sig bag ud. 2) *tr.* flytter det bag ud.

kingõumitsiarpok, *intr.* og *tr.* flytter sig el. det lidt tilbage.

kingoráïok, *intr.* kommer forsilde el. bag efter at noget er skeet.

kingorârpok, *tr.* kommer bag efter ham (som er bortfahren); træffer det ikke mere; savner. Nulliangoara kingorârpara, jeg traf ej min Kone, da jeg kom. Savik kingorârpa, han savnede Kniven paa det Sted, han havde lagt den. 2) kommer i ens Sted; optager hans Plads; bliver hans Eftermand.

kingorârsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kingorârſirſok, en Eftermand.

kinguáïok, 1) *intr.* gaaer foran; har nogen bag ſig. 2) *tr.* har ham bag ſig.

kinguáïrſok, den ſom gaaer foran; en Forgænger.

kingubiupok, *tr.*)
kingubiurſiok, *intr.*) bringer efter ſig.

kinguâk, en Efterkommer; Afkom; kinguèj, hans Efterkommere. 2) efterlevende; efterladt (Kone el. Børn.)

kinguâkſiok v. ſiorpok. *intr.* faaer Afkom; avler Børn; er frugtbar.

kinguâkſiortórſoak, meget frugtbar; ſom avler mange Børn.

kinguâkſiak, en Afkom; tilkommende Arving (bruges medens Forældrene leve.)

kinguâkſiaràu, *tr.* 1) har til ſin Afkom el. tilkommende Arving. 2) lyſer i Kuld og Kiøn.

kinguaràu, *tr.* har til Efterkommere; efterlader ſig (Kone el. Børn.)

kingugvakpok, faaer andet efter ſig af ſamme Beſkaffenhed; haver i Følge paa ſig; kommer igien; drager til Følge efter ſig.

kinguvaktarpok, *tr.* det ſamme naar det ſkeer jevnlig.

kingugvaktalerpok, *ſ. intr.* kommer en efter den anden (f. Ex. Skye); Luften er fuld af Drive-Skyer.

kingugvaktipok, *t. tr.* 1) lader det komme igjen el. ej blive ved den ene Gang. 2) ſkaffer noget iſteden. Akpa nerrriginnàuk kingugvaktitſomarpara, ſpiis kun Alken, jeg ſkal nok ſkaffe en i dens Sted. 3) begaaer paa ny; ripper op igjen; gjør flere gange det ſamme. Ajortine kingugvaktipèj, han lægger Skyld til Skyld.

kingugvaktákavok, *tr.* dyrker en Hauge el. et ſtykke Land; foraarſager, at Væxterne der ſtedſe komme frem igjen.

kingúnek, 1) det ſom er bag en. 2) det man har lagt paa ſin Bag. 3) Sæd; Frøe; en Væxtes Frugt. 4) en efterlevende Fader el. Moder, ſom har miſtet ſit Barn. 5) en efterlevende Mand, ſom har miſtet ſin Kone. Bruges i 3de førſte Bemærkelſer helſt *cum. ſuff.*, deraf:

king-

kingórna, 1) den el. det bag ham. 2) *adv.* Siden.
kingórnane, 1) bag ham. 2) derefter.
kingórnagut, 1) ad hans Bag; efter ham. 2) siden efter.
kingórnænne, bag dem.
kingornætigut, bag efter dem.
kingúnevne, bag mig.
kingúnevkut, efter mig.
kingunévtine, bag os.
kingunévtigut, efter os.
kingúnerne, bag dig.
kingúnekkut, efter dig.
kingunévsine, bag eder.
kingunévsigut, efter eder v. s. fr.
kingúniksak, Frøe til at voxe op paa ny; Sædekorn.
kinguníovok, *intr.* 1) er paa ens Bag. 2) er lagt paa Bagen. 3) er Frøe el. Sæd (i disse Bemærkelser forekommer det sielden.) 4) er efterlevende (Mand, Fader el. Moder.)
kingórnguvok, *intr.* det samme.
kingórngursok, efterlevende; overlevende (Mand, Fader el. Moder.)
kingorngúpok, *tr.* arver; faaer til Arv.
kingorngursiok, *intr.* det samme; er Arving.
kingorngúrsirsok, en Arving.
kingorngursak, Arv; Arvedeel.
kingorngursarâu, *tr.* arver det; har det til sin Arvedeel.
kingorngursikatak, en Medarving.
kingorngursikatigâu, *tr.* har til Medarving.
kingúrdlek v. gúdlek, 1) den sidste; den bageste. 2) den som kommer næst efter; næstfølgende. Kaumætib kingurdliane, i næstfølgende el. tilkommende Maaned. 3) i *plur.* kingurdleet, Efterkommere (i Almindelighed.)
kingúrdlermik, 1) sidste gang. Kingúrdlermik merforponga tersa, nu seer jeg da sidste gang. 2) en anden gang; herefter. Kingúrdlermik illegiomarpagit, en anden gang vil jeg følge dig. 3) næste gang; naar det gaaer om igjen. Kingúrdlermik Sabbátiopet, naar det bliver Søndag igjen.
kingurdlíovok, *intr.* 1) er den sidste el. bageste; kommer bag efter alle de andre. 2) er den næstfølgende.
kingurdliupok, *tr.*)
kingurdliursiok, *intr.*) gjør sidst; begegner sidst.

kingurdliursak, sidst gjort el. begegnet.

kingurdleràu v. guleràu, *tr.* har en bag sig; gaaer for ved ham.

kingurdlereek, *car. sing.* en efter den anden; efter hinanden.

kingurdlereekpuk, *s.* v. reeksarpuk, *intr. car. sing.* gjør noget efter hinanden; kommer efter hinanden. Tamarmik kingurdlereeglutik paitsisiksakalerput, de undskyldte sig alle en efter den anden.

kingurdlerpāk, allersidst; allerbagest.

kingurdlerpāmik, allersidste gang.

Kingoarpok, Kingomut, Kingorarpok, Kingorna og Kingōumiok, see under næstforegaaende.

Kinguáïok og Kinguâk, see under Kingo.

Kínguak i *pl.* kingursæt, Solens Straaler igjennem Sprækker.

kínguarpok, *intr.* staaer lige i Solen, naar dens Straaler falde igjennem Sprækker.

kinguarsimavok, *intr.* er bestraalet af Solen (paa anførte Maade.)

kinguarbigàu, *tr.* Solen bestraaler det el. dens Straaler falde derpaa.

Kingugvakpok, see under Kingo.

Kinguk, en Marflue (*Oniscus Pulex.*)

kingupek og kingusak, 2de særskilte slags Marfluer (*Oniscus arenarius* og *Strömianns.*)

kingúrksoak, en stor Marflue (egentlig *Oniscus Strömianus.*)

kingúngoak, en liden Marflue (egentlig *Oniscus abyssinus.*)

kingúkpok, *intr.* er opædt af Marfluer (et Skind, som har lagt i Søen.)

kinguvok, *intr.* kantrer; velter om (med Baad el. Slæde); kuldseiler.

kíngursok, kantret; omveltet med Bunden el. Kjølen i Vejret. 2) et Menniske, som paa saadan Maade er kantret el. kuldsejlet.

kingyavok, *intr.* er rank; er veltenem.

kingyāipok, *ts. intr.* er stiv; velter el. kantrer ej let.

Kingunek og kingurdlek, see under Kingo.

Kínguvok, see under Kinguk.

Kingúvok, helst i *plur.* kingúput, *intr.* er ej mere deraf; har forladt det Sted,

Sted, de vare før. Akèiksit kingúput, der er nu ingen flere Ryper i Marken. Okæt kingúput, Torsken har søgt Dybet.

Kiniok, *tr.*)
kinirsiok, *intr.*) holder Børn frem paa Naturens Vegne.

Kinípok, *tf. intr.* er udblødt; udblødes (noget haardt, som lægges i Vand for at blive veegt.) 2) *tr.* udbløder; lægger det i blød. Saràudligit imermut kinipèjt, de have lagt Stokfisken i Blød.

kinitsipok v. serpok, *intr.* og *tr.* det samme.

kinitsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kinitsirsok, en Udbløder; en Fiskebløder.

kinitsivik, en Bløde-Ballie; Kar el. Sted, hvor noget udblødes.

kinitsak, udblødt; lagt i Blød.

Kippak og Kippako, see under Kippívok.

Kiparpok, see under Kita.

Kipipok, see under Kêpok.

Kippívok v. púvok, 1) *intr.* afkappes; er afkortet el. afstumpet (paa en el. anden Maade.) 2) *tr.* a) kapper af; forkorter; afstumper; tager et Stykke fra. b) holder op med; bryder af; ophører med noget. Okauzine kippuvèj, han brød af midt i sin Tale. c) omskjærer.

kippívnek, Afkapning; Afkortning. 2) Omskjærelse.

kippak, 1) det afkappede; et afskaaren Stykke. 2) en Mand med Peltz paa uden Svantz.

kippako, et Stykke af Noget; en Stump.

kipput, et Kappe-redskab; en Segel.

kipperiarpok, 1) *intr.* ophører; lader af. 2) *tr.* lader ophøre; afbryder.

kippijuïpok v. pisuïpok, *tf. intr.* vedbliver; ophører ej; fortfarer uden Afbrud; holder ikke op.

kippijuïtsomik v. suïtsomik, uophørlig; uafbrudt; uden Ophold; uafladelig.

kippijuïrsúsek, Uafladelighed; Uophørlighed.

kippisuïrsutigàu, *tr.* bliver desaarsag ved med noget; tager uophørlig Hensyn dertil.

kippisuærpok, *intr.* holder ved; fortfarer; vedbliver; ophører ej (med noget at gjøre.)

Kípok,

Kipok, see under Kiviok.

Kirkserpok, *t. intr.* springer ned.

kirksertungoak, en liden Springer; en Spilleglut; et Barn, som er væver, hopper og springer.

kirkserbigâu, *tr.* springer ned paa.

kirksoãursak, en Ram-Skjæl (*Pecten Islandicus.*)

kirksoviârsuk, en Falk (*Falco Islandus, rusticolus* og *fuscus.*)

Kirpsarpok, *tr.* skjærer Haaret af; klipper Haaret.

kirpsalik, en Qvinde, som Haaret er afklippet (hvilket hos Grønlænderne ansees som en Skjændsel.)

kirpsâulerpok, *s. intr.* bliver afskaaren el. klippet (Haaret.)

Kirsak og Kirsakpok, see under Kiek.

Kirsikpok, *t. intr.* haver noget i Sinde (at gjøre); ligger paa Spring til en Reise.

Kisak, see under Kiviok.

Kissienne og Kissiet, see under næstfølgende.

Kissime, han allene; hun, den, det allene.

kissiet, ham, hende &c. allene.

kissima, jeg el. mig allene.

kissivit, du el. dig allene o. s. v. (see Gram. VII Cap. §. 5, 2.)

kissimêpok, *t. intr.* er eene.

kissimētok, eene.

kissingoarme, han ganske allene; hun, den, det blot allene.

kisserdluïnak, ham, hende &c. blot allene el. ganske eene.

kissingoama, jeg el. mig ganske allene.

kissingorpok, *intr.* bliver eene; staaer eene tilbage; rester.

kissingorsimavok, *intr.* er bleven eene; er sat i Eenlighed.

kissingorupok, *tr.* tager for sig i Eenrum.

kissiénne, 1) alleneste; kun. 2) uden; med mindre; uden saa er. 3) men (see Gram. XV. Cap. §. 2.) 4) absolute udtalt: a) en herlig Forklaring! b) det var og noget; nu skulde du el. han just sige el. gjøre saa.

Kissípok, *t. tr.* tæller.

kissítsiok, *intr.* 1) det samme. 2) regner.

kissitsirsok, en Tæller; en Regnemester.

kissitsit, et Tal.

kissit-

kiſſitſioakikſok v. kiſſitſerkikſok, en Regnemeſter; den ſom forſtaaer got at regne.
kiſſikſâuput, de ere tællelige.
kiſſikſâungilæt v. kiſſinekarnauviængilæt v. kajuïput, *intr.* ere utallige.
kiſſikſâungitſut, utallige.
kiſſinekarput, *intr.* ere talte; i *neg.* ere utalte.
Kiſſôk v. kiſſuk, det ſorte paa Himmelen over Vandet.
kiſſôvok, er ſort paa Himmelen over Vandet.
Kiſſu, ſee under Kina.
Kità, 1) i Veſter; den veſtre Kant. 2) ved Hav-Siden. 3) den yderſte Omrand af noget; Yderkant.
kitámio, den ſom opholder ſig ved Hav-Siden el. Veſterkanten.
kitſikſok, ſom ligger langt i Veſter; i *plur.* kitſikſut, Udhavs-Øer; deraf: kitſikſórſoït, Hvalfiſke-Ejlænder.
kiparpok, *intr.* fahrer langt Veſter ud; el. længer i Veſt, end en anden.
kingmut, Veſter i; langt Veſt el. Nordveſt ud efter Søekanten.
kingmukârpok, *intr.* fahrer Veſter el. Nordveſt ud til Søes.
kidliakut, den yderſte ſmale Kantning paa et Klædebon.
kidliakoſerpok, *ſ. tr.* ſætter ſaadan Kantning paa et Klædebon.

Kittôrnak (N.))
kittôrngak, (S.))et Barn; i *pl.* 1) Børn. 2) Skagler til en Slæde; de Remmer, hvori Hundene trække for en Hunde-Slæde.
kittôrnalik, ſom har Børn.
kittornartârpok, *intr.* 1) faaer Børn. 2) faaer nye Skagler.
kittornartârtipok,)
kittorneksarſiok,) *tr.* opvækker el. ſkaffer Børn.
kittornærpok, *intr.* har miſtet ſine Børn.
kittornærſok, ſom har miſtet ſine Børn.
kittôrnakangitſok, barnløs; uden Børn.

Kivâke, Hannen til den almindelige Ulk (*Cottus Scorpius, mas.*)

Kivgak, 1) en Tjener; Tjenerinde. 2) en Træl. 3) en Arbejdskarl (ved Colonierne) Matros.
kivgâvok, *intr.* er en Tjener el. Træl ꝛc.; tjener. i *neg.*

i *neg.* er ikke Tjener; er fri; er sin egen Herre.

kivgãungipok, *tſ. intr.* bestiller aldrig noget selv; lader altid andre arbejde for sig.

kivgaràu, *tr.* 1) har ham el. hende til at tjene sig. 2) sender en for sig i sit Erinde.

kivgaritipok, *t. tr.* gjør til Tjener; lader tjene.

kivgartorpok, *intr.* træller; arbejder; gjør Tjeners el. Daglønners Arbejde.

kivgartortigàu, *tr.* har ham til at arbejde for sig; har en i Dagløn hos sig.

kivgartorbigàu,)
kivgortõupok,) *tr.* 1) tjener en; træller el. arbejder for ham. 2) er ham tjenstagtig.

kivgartoromatokàu, *intr.* er meget tjenstagtig.

kivgartõut, det man tjener el. faaer i Løn; Fortjeneste; Dagløn.

kivgartõutiksak, det man tjener for el. skal have i Løn; Dagleje.

kivgartõutaràu, *tr.* er i Dagløn hos en; arbejder i hans Brød; træller for ham.

kivgartõutigàu, *tr.* 1) træller derved; har det at bestille. 2) fortjener det.

kivgartõutiginiarpok, *tr.* arbejder el. træller derfor.

kivgalliupok, *intr.* og *tr.* gjør sig el. en anden til Træl el. Tjener.

Kivgorpok og Kivgumiarpok, see under næstfølgende.

Kivíkpok, *t. intr.* 1) lettes; løftes op (fra Jorden el. andet lavt.) 2) *tr.* letter; løfter op.

kivíksiok, *intr.*)
kivgorpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

kivigak, lettet; løftet.

kivigâvok,)
kiviktipok,) *intr.* er lettet el. løftet.

kivgumiarpok,)
kirvsumiarpok,) *tr.* bærer imellem Hænderne el. paa Armene.

kigvaktak, noget som der skal Kræfter til at løfte; *spec.* Lod til en grov Vægt.

kigvaktarpok, *tr.* forsøger paa at lette; prøver, om han kan løfte det fra Jorden.

Kivingârpok og Kivíngavok, see under næstfølgende.

Kiviok, 1) *intr.* synker. 2) *tr.* sænker.

kivirsok, sjunken til Bunds.

kivirsiok, *tr.* faaer det sænket under (imod sin Villie) ɔ: det synker under for

for ham. Saubine kivirſia, hans Kniv ſank for ham.)

kiviſipok, *t. tr.* bringer til at ſynke; ſænker det; borer el. ſætter det i Sænk.

kípok, *tſ. intr.* er ſjunken; ſynker i (f. Ex. en Baad, der er ſtærk laſtet.)

kitſok, ſjunken i.

kilàk, et Anker; en Dræg; en Steen til Anker.

kiſárpok, 1) *intr.* ankrer. 2) *tr.* lægger for Anker.

kiſárbik, Ankerſted; Ankerbund; Havn.

kitſukpok, *intr.* er tungt; vil ſynke; kan neppe flyde.

kivíngavok, *intr.* gaaer med Buxerne paa Hælene.

kivingærpok, *intr.* er færdig at tabe ſine Buxer.

kivingárpok, *intr.* bruger en løsagtig Skik ved Hexemeſternes Hexerie i Mørke, at ſaavel Hexemeſteren ſelv, ſom andre Mandsperſoner i Huſet ſkulle have hver ſit Fruentimmer ved Siden, hvorved det gjerne kommer til andre Yderligheder med hvert Par.

Kívkarpok, *tr.* gnaver Been; piller Kjødet af med en Kniv el. ſlider det af med Tænderne.

Kiæſik, ſee und. næſtfølgende.

Kiæt, Forkroppen; hele Overlivet el. Overkroppen indtil Belteſtedet. âtab kiætà, Fordeelen af en Sælhund.

kiæperut, en hvid Halvpeltz.

kiæſik, et Skulderblad.

kiæſiurſak, Hanen paa en Flintelaas.

Koakſuk, 1) en ſkarp Kant el. Egg paa noget (f. Ex. paa Siden af en ſleben Synaal.) 2) Bjergaas; Rygaas; Rygning (paa Huus, Ager el. Field.)

koákſulik, med Kant; *ſpec.* en ſleben Syenaal.

koakſukángitſok, uden Kant; *ſpec.* en trind Synaal.

koakſuktôk, 1) kantet; ſom har mange el. ſtore Kanter; mangekantet. 2) fiirkantet. *ſpec.* en fiirkantet Lægte.

koaklerpok, *ſ.* 1) *intr.* faaer Kant el. Egg; bliver kantet. 2) *tr.* ſætter Kant paa.

koakſerſorpok,)
koakſulerpok,) *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

Koarak, Blomſterqvaſt; Frøduſk (paa Angelica og lignende Væxter.)

koa-

koararpok, *intr.* det gjør ont over Haandledet; det primer og bryder deri.
koarartipok, *t. intr.* har ont over Haandledet.

Koarſârpok, *intr.* bliver betuttet; bliver angeſt el. haſtig bange.
koarſârtok, ſom bliver angſt; betuttet.
koarſârnakau, *intr.* gjør betuttet; er ængſteligt.

Koârtak, Børneorm i Endetarmen (*Aſcaris vermicularis.*)
koârtavok, *intr.* er plaget af Børne-orme.

Kodlek, ſee under Kolle.

Kodlórpok, 1) *intr.* ſprækker; kløves; ſplittes ad. 2) *tr.* kløver; ſplitter ad.
kodlórtok, en Kløver; en Brændehugger.
kodlulérpok, *ſ. intr.* begynder at ſprække.
kodluak, Steenhør; Asbeſt.

Kóë, 1) et Proviantthuus; et Forraads-Kammer. 2) en Lade. 3) *interj.* a) Forraad! hvilken Mængde! b) han er ikke ſlap; den er tilſtrækkelig ſtærk.

koïngoak, et lidet grønlandſk Proviantſted.
koë'rſoak, et ſtort Provianthuus (bygt paa Europæiſk Maade.)
koëlliorpok, 1) *intr.* bygger Proviantthuus el. Forraadskammer. 2) *tr.* — til en anden.
koëlliok, *intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.
koë'rkſorpok, gaaer ind i et Proviantthuus.
koë'rkſortok, 1) en ſom henter Levnetsmidler fra Proviantthuſe. 2) en Proviantsforvalter.

Koejaut, ſee under næſtfølgende.

Koèipok, *tſ. intr.* glider (paa glat Jis el. ſlibrig Land.)
koeiſſâk, glat; ſlibrig.
koeiſſârpok, er glat; er ſlibrig.
koèitſiarpok, *intr.* er paa Sælfangſt paa glat Jis med haarede Skindſoller under Fødderne.
koèitſiak, Barn. *A.*
koejàut, 1) Steen-Mos. 2) grønt Sliim, ſom ſætter ſig i Fjørene el. den grønne Silkemos, ſom beklæder Stenene ved Stranden og ſees i Ebbetiden.
koejaupallukpok, *intr.* er grøn.

Koeissarpok og Koeitsiarpok, see under næstforegaaende.

Koérsak, det hvide i Øjet.

koérsarpok, *intr.* der har trukket sig en hvid Hinde over det sorte i hans Øje.

koërsardlukpok, *intr.* har røde og slemme Øjne (neml. det Hvide blandet med røde Aarer.)

koérte, en hvid Plet i det sorte af Øjet.

koértilik, den som har faaet hvid Plet i det sorte af Øjet.

Koérsorpok, *intr.* hoster.

koérsortok, den som hoster.

koërukpok, *intr.* skal hoste; der kommer ham en Hoste paa.

koërungnek, Hoste.

koërsimavok, *intr.* har Hoste-Syge.

Koérte, see under Koérsak.

Koërukpok, see under Koérsorpok.

Kogluïak, see under næstfølgende.

Kóglukpok, 1) *intr.* er bøjet om Kanten; har Fold el. Lag. 2) *tr.* folder; bøjer om Kanten; lægger Lag paa.

koglukfiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

koglugak, bøjet om Kanten; foldet.

koglukterpok v. luktiterpok, *t. tr.* lægger sammen i flere Lag; gjør flere Folder paa; sammenfolder (f. Ex. et Brev.)

kogluktipok, *t. intr.* er sammenlagt el. sammenfoldet.

kogluïak, en Kaalorm; en Larve.

kogluïársoak, en Slange.

Koïannakpok, see under næstfølgende.

Koïekpok, *intr.* finder Fornøjelse el. har Behag i noget; synes vel derom; gider gjerne være med i den Færd.

koïektok, den som fornøjer sig el. finder Smag i noget; i *plur.* en Samling Mennisker til Forlystelse. Man siger baade i god og ond Mening: koïektut illăulit! lad dem følge med, som have Lyst.

koïegău, *tr.* 1) finder Fornøjelse deri; har Lyst dertil; skiøtter om. 2) lider; fordrager; synes vel om. Una koïegingilæt, ham kunne de ikke lide.

koïesukpok, *intr.* lystes ved; er lysten (efter at giøre el. komme med.)

koïettarpok v. etsartorpok; *intr.* fahrer hen at fornøje sig; i *plur.* komme sammen for at holde sig lystige.

koiēipok, *ts. intr.* finder ingen Fornøjelse el. Behag i det som andre.

koïekkærpok, *tr.* 1) finder ej mere Fornøjelse i; det staaer ham ej længere an. 2) kan ej længer lide el. fordrage.

koïannakpok v. nækpok, *intr.* er fornøjelig el. behagelig; er indtagende; man maae ret synes derom. 2) er mygt el. smidigt; er blødt og got tilberedt (et Skind.) 3) i *negat.* koïanængilak, a) er slemt el. stygt; er ubehageligt. b) er ikke slap; er lovfast el. noget ret for alvor. Annóre koïanængilak, Vinden er ret stærk.

koïanækàu, *intr.* er meget behagelig; er ret indtagende.

koïanængitsok, 1) ubehagelig; slem; styg. 2) lovfast; stærkt.

koïanængitsúsek, 1) Stygged; Ubehagelighed. 2) Styrke; Lovfasthed; stærke Grad.

koïanēipok, *ts. intr.* 1) er ubehagelig; fører ingen Fornøjelse med sig. 2) er haardt og usmidigt (et Skind.)

koïannârpok, *intr.* 1) er kommen viit; har bragt det viit (i en god Bemærkelse, f. Ex. koïannârponga, jeg er nu kommet mig brav af min Sygdom. koïannârpong una, han har allerede lært got.) 2) er bleven brugelig. Allek koïanârpok sennagavkö, Kobberemmen er nu i brugelig Stand, siden jeg bearbejdede den. 3) er allerede heel slem; begynder at blive temmelig stærk (i ond Bemærkelse, f. Ex. Annóre koïannârpok, Vinden bliver ret stærk.)

Koïk, en Sælhunds Skinnebeen el. det Been som gaaer fra Lallerne op til det lille Hoftebeen.

kòytsek. Hofteskaalen (paa et Menniske, fiirfoddet Dyr el. en Sælhund.)

kòytsinek, i *pl.* koytserngit, Lendebeen el. den Deel af Rygradens Leed, som naaer fra Ribbenene indtil Rumpen (da til et hvert især bruges *singularis*, men til dem alle under eet *plur.*)

Koï-

Koïnékpok, *intr.* bliver kildren; det kildrer ham; han kildres.

koïneksarpok, *tr.* kildrer en; faaer ham til at blive kildren.

koïnengnakàu, *intr.* 1) er meget nem til at blive kildren; er kildren af sig.

Kóïok, 1) *intr.* a) pisser. b) rinder; løber ud; udflyder. 2) *tr.* a) pisser paa. b) begyder; slaaer el. øser Vand paa. c) udgyder; øser det ud. d) 2) døber.

koïrsiok, *intr.* 1) skjenker. 2) døber.

koïrsirsok, 1) en Skjenker. 2) en Døber.

koïrsak, 1) udøst. 2) begydet; overøst. 3) døbt.

koïsipok, *t. intr.* 1) døbes; bliver døbt. 2) lader sig døbe.

koïsitok, døbt; den som døbes el. lader sig døbe.

koïsituksak v. koïrseksak, en Daab-candidat; den som skal døbes.

koïsinek, Daab; det at døbes el. blive døbt.

koïlímavok v. koïrsâvok, *intr.* er døbt.

koïlímarsok, en Døbt; en Christen.

koïsimaubik, 1) Daaben; Funten; Døbested. 2) Døbetid.

koïsigosukpok, *intr.* har Lyst til at døbes; længes efter Daaben.

koëkkovok v. koïlíkovok, 1) *intr.* vil være døbt. 2) *tr.* vil have døbt.

koëkkorsok, den som vil døbes.

koïrsut, Daaben; Daabens Sacramente; Døbeacten.

koïrsutâvok, *intr.* er en Daab.

koïrsarpok, 1) *intr.* pisser ofte. 2) *tr.* øser ud et efter andet.

koïsukpok, *intr.* er pissetræng.

koïsuktok, pissetræng.

koërárpok, *tr.* 1) øser af et Kar i et andet (flydende Ting.) 2) hælder af; slaaer af i et andet Kar. (Bær el. andet, som kan trille.) 3) drysser el. slaaer Vand paa (f. Ex. paa et Gulv el. Teltskind, man vil have reent.)

kôk, 1) Pis; Urin. 2) Flod; Elv.

kôrsoak, en stor Flod.

kôgèitsiak, en liden Elv; en Aae; en rindende Bæk.

kôksinek, en udtørret Elv.

kôkpok, *intr.* rinder; løber (Vand); flyder ned; tylder ud.

kôgærsiok, *intr.* er paa Ørredfangst i en Elv, ved at lade den falde tør.
kôgærsipok, *tr.* lader Elven falde tør for Ørreden ved et Dige.
kôgærirsak, en Ørred, som paa denne Maade er fanget.
kôkérpok, *s. tr.* giør Hule el. Rende; huler ud.
kolípok, *t. intr.* toer sit Hovedhaar (i Urinballien.)
kolítok, en som har toet sit Haar.
kolítsut, en Visk Høe i Urinballien til dette og andet Brug.
kórbik (*N.*) v. kórgvik, (*S.*) en Pisseballie; Natpotte.
kordlórpok, *intr.* 1) løber igjennem; dryber stærkt; tylder igjennem noget ned fra det Høje; rinder ned (Vand fra et Tag; igjennem et Loft, o. s. v.) 2) drysser el. løber ned (Sandet i et Timeglas.)
kordlúlavok, *intr.* er i Løb (paa anførte Maade.)
kordlúlarsok, det som løber, rinder el. drysser ned (Vandet el. Sandet i et Timeglas.)
kordlúlavik, et Timeglas.
kordlórbik, en Tragt.
kórsinek, udøst Vand, som en liden Strøm paa Jorden.
korsorpallukpok, *intr.* 1) Elven er skiden og guulagtig af Farve (f. Ex. under et Huus, hvorfra Ureenlighed kommer i den.) 2) er guulagtig el. guulbrun af Farve (en Ting.)
korsorpalluktok, guulagtig; guulbrun.
Kök! *interj. admir.* Aa!
Kôk, see under Kóïok.
Kokâk, Landskyggen i Vandet.
kokârpok, *intr.* Vandet er mørkt af Landskyggen; det er sort paa Havbrynen i stille Vejr under Landet.
Kokeràu, *tr.* kan got lide; fordrager; holder af.
kokeretârpok, *intr.* viser sig fordragelig; er god at omgaaes; opfører sig vel mod andre.
kokeretëipok, *ts. intr.* er fortrædelig at omgaaes; kan ingen fordrage.
Kôkérpok og Kôkpok, see under Kóïok.
Koksegàu, *tr.* er uvis om at træffe det; er ej sikker derpaa. Iksuktara koksegâra, jeg troer mig ikke til at træffe det, jeg skyder efter.

kókſukpok v. ſukàu, *intr.* Pilen ſtikker ej lige frem, men gaaer ſkævt til venſtre Side.
kókſugau, *tr.* hans Piil vil altid gaae ſkævt for ham. Ernejniga kokſugâra, min Harpuunpiil vil ſiedſe gaae ſkævt for mig.
Kokſellarpok v. kukſellarpok v. kyſſellarpok, (det førſte meeſt brugelig, og ſaaledes i *derivatis*) *intr.* bliver forſagt el. beklemt; ængſter ſig.
kokſellavok, *intr.* er beklemt el. forſagt; frygter ſig; ængſtes; er færdig at ſkælve.
kokſellarbigàu v. lautigàu, *tr.* ængſtes derover; bliver forſagt derved.
kokſellanakàu, *intr.* 1) er ſnar til at blive forſagt; er nem til at ængſte ſig; er ængſtelig af ſig. 2) er ængſteligt el. en ængſtelig Tid.
kokſellàut, Ængſtelſe; Beklemmelſe; det man ængſter ſig over.
kokſellkipok, *tſ.* er frek og fri; frygter ſig for ingen Ting; er letſindig og bryder ſig ikke om, at han faaer Irettesættelſe.
kokſelleitſok, frek og fri; letſindig.

Kókſukpok, ſee under Kokſegau.
Kóktorak, Hoftebeen; Laarbeen (paa et Menniſke el. fiirføddet Landdyr.)
koktoréjarpok, *intr.* Hoftebenet gaaer af Leed el. ud af ſin Skaal.
Kokærpok, *ſ. intr.* bliver døv el. ør i Hovedet af Bulder og Knald.
kokærnakau, *intr.* gjør døv; er ſaadan Bulder, at man kan blive ør i Hovedet deraf.
Kolla og Kóllarpok, ſee under Kolle.
Kallárpok, *intr.* og *tr.* 1) mishaaber; miſtrøſter ſig; er uvis i ſin Sag; troer ikke at kunne gjøre el. at ſkulle faae. 2) i *negat.* tvivler ikke; er forviſſet i ſit Haab.
kollárau, *tr.* 1) mishaaber derom; er uvis derpaa; troer ikke at faae det. 2) tvivler om, at det vil blive nok.
kollárſúſek, Uvished; Mishaab; Miſtrøſtighed.
kollángitſúſek, Viſhed; viſſe Haab; Forvisning.
kollárnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er uviſt el. tvivlſomt; er at tvivle om; kan ej ven-

ventes. 2) i *negat.* er vist nok; kan ei tvivles om.

kollárnartok, uvist; tvivlsomt.

kollárnangitsok, vist; upaatvivleligt.

kollarnĕitsomik, *adverb.* uden al Tvivl; med Vished; tilforladelig.

kollárutigàu, *tr.* mishaaber desaarsag.

kollærutigau, *tr.* tvivler ikke desaarsag; betages Tvivlen derved.

Kollauàk, en Hun af Rheensdyr.

Kollāupok, see under næstfølgende.

Kolle, Overdeel; det som er oven over noget. Bruges kun 1) *transitive*, som: Umiab kollà, det øverste Træværk paa en Konebaad rundt omkring el. dens Overdeel. Iglub kollà, et Huses Overdeel el. Tag. Kakkab kollà, oven paa el. over Bjerget. Kollivut, de Ting oven over os; og 2) med *appos.* til at udtrykke *Præpositionen*: over; oven over el. fra, som: kolláne, oven over ham, den el. det. kollágut, hen over ham; kollánut, her op over ham; kollingne, oven over dig; kollimne, oven over mig; kollívtine, oven over os; kollívsine, oven over eder; kollánit, oven fra ham, o. s. fr.

kódlek, 1) det øverste. 2) en Lampe. 3) i *pl.* kodleet, Øjentaarer.

kodlerpāk, det allerøverste.

kodlíovok, *intr.* er den øverste; er oven til.

kodlíursok, den som er øverst el. oven til.

kodleràu, *tr.* har oven over sig.

kodliliok, *intr.* Taarene rinde af Øjnene paa ham.

kodlilinek, Graad, saaledes at Taarene rinde ned af Kinderne.

kodlingærpok v. lingiarpok, *tr.* tørrer Graaden af Øinene.

kodlíngiut, noget at tørre Graaden af med.

kollánēpok, *intr.* er oven over ham el. det.

kollangérpok, *s. tr.* er oven over en; holder sig el. kommer over ham; svæver over.

kóllarpok, 1) *intr.* er opsat; er sat i Vejret; er oplagt (fra Stranden); er ophængt (fra Jorden.) 2) *tr.* opsætter; oplægger (en Baad paa sine Støtter); ophænger.

kol-

kollárterpok, *t. tr.* opløfter; hæver i Vejret.

kollăupok, *tr.* 1) gaaer el. fahrer over; flyver hen over. 2) skyder over Maalet.

kollek v. likſak, 1) det øverſte Jord, ſamt Skind, oven paa et grønlandſk Huus. 3) Tag paa et Europæiſk Huus. 3) det yderſte Telteſkind.

kóllivok, *intr.* 1) er taglagt (et Huus.) 2) har faaet Yderſkind (et Telt.) 3) har lagt Tag paa ſit Huus el. Yderſkind paa ſit Telt. Iglorput kollivok v. Uagut kollivogut, vor Huus er taglagt el. vi have faaet Tag paa vor Huus.

kolliorpok, *tr.* lægger Tag paa et Huus el. Yderſkind paa en Telt.

kolleek, hele Overdeelen af Ryggen.

kolléroak, Reglingen paa et Fahrtøj; det ſom rækker oven over Dækket.

kollevſak, en Flynder (*Pleuronectes platessoides.*)

kollitſak, en Rheensdyr-Peltz til en Mands-Perſon.

kollitſelliok, *intr.* ſyer en ſaadan Over-Peltz af Rheensſkind.

kollipſerpok v. livſerpok, *ſ. tr.* koger over Lampe.

kollivſerſok, den ſom koger over Lampe.

kollívſiut, en Veegſteens oval Kjedel, hvori man koger over Lampe.

kollivſiuſérſorpok, *intr.* fremhænger Kjedelen over Lampen at koge udi.

kolluſùk, Ryggen paa et Fugleſkind.

Kolleek, Kollek, Kollevſak og Kollipſerpok, ſee under Kolle.

Kollit, Ti.

kollingit, Ti, hvoraf hver beſtaaer af flere (ſee Gram. Cap. V. §. 3.)

kollăuput v. kollioput, ere Ti i Tallet.

kollingæt, den tiende.

kollin-illoǽt, Magen til Ti ɔ: den niende.

kollin-illoăuput,)
kollin-illoakarput,) *intr.* de ere Ni i Tallet.

Kollitſak og Kollívſiut og Kolluſuk, ſ. under Kolle.

Kómak, en Luus.

komăkpok, *intr.* er fuld af Luus.

komakſiorpok, *intr.* ſøger efter Luus; fanger Luus.

komakſiut, en Lujefænger; en Stok med en Duſk Harehaar paa Enden at fange Luus med imellem Peltz og Krop.

komaktârpok, *intr.* faaer Luus; bliver luset.
komaktorpok, *intr.* æder Luus.
komangærpok, 1) *intr.* kæmmer Luus af sig. 2) *tr.* — af en anden.
komángiut, en Tættekam; Lusekam.
komaruak, i *pl.* komarursæt, Rheensdyr. *A.*
komíkpok, *t.* 1) *intr.* kløer sig. 2) *tr.* kløer en anden.
komíksorpok, *tr.* drager Armen tilbage af Ærmet for at holde den i Varme ved Kroppen.
komíngavok, *intr.* staaer med tilbagetrukne Arme og nedhængende løse Ærmer.
komærpok, 1) *intr.* lysker sig. 2) *tr.* lysker en anden.
Komárpok, *intr.* forkorter Halsen ved at skyde Skuldrene op; sætter Hovedet ned imellem Skuldrene (Menniske, Dyr); kryber sammen (en Fugl); krymper sig.
komángavok, *intr.* er sammenkrøben; sidder kurende.
Kômikpok, *f. intr.* flytter Benene sammen.
kômingavok, *intr.* holder Benene sammen.
Komíkpok, see under Komak.
Komiugàu, *tr.* bestemmer noget til en; gjemmer det til ham.
komiupok, *tr.*)
komiursiok, *intr.*) egner en noget; tiltænker ham det; spaaner ham noget til. Komiuniaringa tuktomik tuktukallóaruït! gjem et stykke Kjød til mig, ifald du faaer noget Rheensdyr!
Kona v. nángoak, Kone (bruges hos endeel Sydlændinger, og er ventelig en Levning fra de gamle Norske.)
Kongalúkpok, *intr.* sidder og kurer (Fugle, naar de fryse og putte sig ned i Sneen.)
Konge, Konge. Kongim ernerà, Kongesøn; Printz. Kongib pánnia, Printzesse. Kongib nullia, Dronning. Kongim uïdlarnerà, Enkedronning.
kongíksak, Cronprintz.
kongíovok, *intr.* er Konge.
Kongevsetoke, see under Kongæsek.
Kóngiarpok, *tr.* staaer og seer til; seer paa, hvor-

hvordan det gaaer til; anskuer.

Kongmut, (af et ubrugelig *primitivum*) op ad.

kongmukārpok, *intr.* stiger; fahrer el. stiler op ad.

kongmuktárpok, *intr.* flyver i Høiden el. lige opad; flyver høit op.

kongmuktajōk, en Vildand (*Anas Boschas.*)

kótsikpok, *s. intr.* er høit oppe.

kótsiksok, det som er høit oppe.

kotsiksome, høit oppe; langt fra Havbrynen; i Høiden.

kotsíngnek, det høieste.

Kóngnek, et Riv i en Klippe (hvor den er splittet ad) el. en smal Kløft, som er steil paa begge Sider.

kongnérsiorpok, *intr.* klavrer op i steile Klippe-Riv.

Kóngojukpok, *intr.* smiler.

kóngojuktok, smilende.

kongojúngnek, Smiil.

Kongolek, i *pl.* kongordlit, 1) Skeeurten; Skjørbugs-Græs; Cochleare. 2) egentlig den lille rundbladede Berg-Syre.

kongordlûrsak v. liursak, 1) af nogle: Bergsyren (den rundbladede.) 2) af andre mere egentlig: Cochleare; Skjørbugsgræs.

kongordliksiorpok, *intr.* søger efter Skjørbugsgræs; plukker Cochleare el. Bergsyre.

Kongæsek, en Hals.

kongæserikpok, *s. intr.* rækker Hals; gaaer med oprakt Hals.

kongæsériarpok, *intr.* vrier Halsen hist og her; seer hid og did; seer sig omkring.

kongæserut, Halsklud; Halskrave; Halsklæde; Halsbind.

kongæserurioak, Pibekrave.

kongæserulerpok, *s.* 1) *intr.* binder Halsklud om; tager Halskrave paa; binder noget om sin Hals. 2) *tr.* binder Halsklæde &c. paa en anden.

kongæsetériak v. kongevsetoke, en Havfrue.

Kópak, en Sprække; en Revne.

kópalik, 1) sprukken; revnet; fuld af Sprækker. 2) et Fruentimmer. *A.*

kópivok, 1) *intr.* a) sprækker; revner. b) kløves. 2) *tr.* a) kløver. b) deler i 2 Dele efter Længden.

kópirſok, 1) ſprukken; revnet. 2) kløvet.

kópako, 1) et afkløvet Stykke; et ſtykke, ſom er ſkilt fra et andet efter Længden. 2) et ſtykke Brænde. 3) en halv Sæl el. Kobbe Spæk deelt efter Længden.

kopanàuarſuk, en Sneefugl; en Spurveart, ſom bygger i Steen-Kløfter. (*Emberiza nivalis.*)

kopirſérpok, *t. tr.*)
kopirſériok, *intr.*) bladrer i en Bog; ſlaaer efter.

Kóperdlok, Madike; Orm; Spie; Fluelarve.

koperdlûrſak, Jordnødder; Loppe-urts Rod (*Polygonum viviparum.*)

koperdlúrkſoak, en mangebeenet Søeorm med Skjæl paa Ryggen (*Apkrodita imbricata.*)

Kópivok, ſee under Kópak.

Kópok, 1) *intr.* a) klemmer ſammen (f. Ex. 2 Iisſtykker.) b) bliver æng; er ſammentrukken el. gjort mindre (et Huus el. Kjole.) c) ſkydes ind (en Skuffe.) 2) *tr.* a) gjør æng el. kortere el. mindre (f. Ex. et Huus, man tager et Stykke fra Enden.) b) ſkyder ind (en Skuffe.)

kórupok, *tr.* klemmer ſammen om.

kukórpok, *tr.* tager noget af en Kjole i Viden; gjør ſnever. Annorà kukóravko kópok, hans Skjorte er nu ſnever, fordi jeg tog af den.

Kórbik, ſee under Kóïok.

Kórkak, Adams Knude i Halſen; Enden af Struben, hvor man ſeer 2 runde Ophøjninger ſkilte fra hinanden ved en Kløft i Midten.

kórkartôvok, *intr.* har ſtore Adams Knuder.

Kôrngok, en Knipning; et Knippe.

kôrngortut, en Laxe-Kurv; en Ruſe at fange Ørreder med.

Kôrok, en Dal.

kôrorſiorpok, *intr.* gaaer i Dale.

korotôk, en Riffelbøſſe.

kôrkerpok v. kerſorpok, *tr.*)
kôrkerſóïok, *intr.*) gjør Rifler i noget.

Korſakorpok v. kortarpok v. kuſſakortarpok, *intr.* ſkjærer med Tænderne.

Korſorpalukpok, ſee under Kóïok.

Kót-

Kótſikpok, ſee under Kóngmut.

Kuánnek v. kvannek, Qvanne; Angelica.

kuannilliarpok, *intr.* er ude at ſamle Angelica.

Kúdlo, en Tommelfinger.

Kújavok v. kyavok, 1) *intr.* takker; ſiger tak; viſer ſig taknemmelig. 2) *tr.* a) takker en. b) er glad ved; finder det kjært.

kujanàk v. kyanàk, 1) Tak! 2) det var tilpas!

kujanavèk, megen Tak! høilig Tak!

kujagàu v. kyægàu, *tr.* 1) takker en. 2) takker for noget. Ivik kujagallugo, at takke for Brødet. 3) glæder ſig paa ens Vegne. Piniartokalermet kujagâra, det er mig ret kjært, at hun har faaet en Forhverver.

kujarſutigàu, *tr.* takker for; paaſkjønner; antager med Taknemmelighed.

kujaniarpok v. niarbigàu, *tr.* bevidner en ſin Taknemmelighed; viſer ſig taknemmelig imod ham.

kujaniut, en Takſigelſe; en Takkeſang.

kyzérpok v. zékpok, *t. tr.* takker for en el. paa hans Vegne (ſom enten er fraværende el. ej ſelv kan takke.)

kyzenàk! hav Tak for ham!

kyzerſut, Takſigelſe; Takkeſang.

kyzevigàu, *tr.* takker en; yder ham ſin Takſigelſe.

kyziorpok, *tr.* anholder inderligen om noget; tigger derom.

kyziorbigàu, *tr.* anholder inderligen hos en om noget; tigger el. hænger i ham for at faae det; paakalder ivrig.

kujármavok, *tr.* 1) logrer med Rumpen og gjør ſig lækker for en (en Hund.) 2) gjør ſig lækkre for hinanden; hænge efter el. flattere hinanden (Mandfolk og Fruentimmer.)

Kúkkak, Kiød el. Fiſk, ſom bliver ſiddende imellem Tænderne.

kúkkarpok, *intr.* faaer noget imellem Tænderne.

kukkéjarpok, *tr.* piller Tænderne.

Kukkik, 1) en Negl. 2) en Kloe. 3) en Hov; en Klov. 4) en liden Smule, ſom en Negls Breede.

kuk-

kukkiktôvok, *intr.* har store Negle el. Kløer.
kukkilìk, en Pighaa (*Sqvalus spinax.*)
kukkilliok, *intr.* piller sine Tænder; stanger dem.
kukkillit, 1) en Tandstikker. 2) en Knappenaal.
kukkillisíngoak, en liden Knappenaal.
kukkillisâursak, en Moosart (*Polytrichium alpinum.*)
kukkillisilliorpok, *intr.* 1) gjør Tandstikker. 2) gjør Naale.
kukkillisilliortok, en Naalemager.
kukkilligut, 1) en Duun-Ramme at gjøre Duun reen paa. 2) en Harpe; en Zitrink el. Cithar.
kukkilekpok v. lektorpok, *intr.* river el. kratter paa noget med Neglen, saa det lyder efter.
kukkilektugak, et lydende Instrument, som Neglene bruges til, f. Ex. en Cithar.
kukkíursak, et Krudhorn.

Kúkkok! det var hastig! hvor hastig!

Kukóriok, see under Kúkuvok.

Kuksellavok, s. under Koksellavok.

Kuksikpok, *s. intr.* flækkes lige igiennem, uden at løbe ud til Siderne.
kuksiksôk, skjært Træe el. god Senetraad, som lader sig flække lige.
kuksêpok, *ts. intr.* lader sig vanskelig flække; er tvert el. vrangløben.
kuklêtsok, tvert el. vrangløben Træe ɩc. som vanskelig flækkes.

Kuksuk, en Søefugl kaldet: Havsule (*Pelecanus Bassanus.*)

Kukugâu, s. u. Kukuvok.

Kukúkpok, 1) *t. intr.* gjør Ild paa Skorstenen. 2) *tr.* brænder en; kommer ham for nær med Ild el. Lys.

Kukúpok, see under næstfølgende.

Kúkuvok v. kukóriok, *intr.* tager fejl; forseer sig i sit Arbejde; fusker; gjør forkeert.
kukugâu,)
kukúpok,) *tr.* gjør det forkeert; fusker det fra sig; forskjærer el. forsyer el. paa anden Maade fordærver noget under sine Hænder; forfejler.
kukutôk, en Fusker; den som gjør sit Arbejde galt.

Kumăk, 1) en Indvolde-Orm; Spolorm; Bændelorm. 2) eenformige slimige Orme i Jord el. Sand.

Kungukpok, *tr.* støder en med Knæerne.

kunguktipok, *t. intr.* bliver stødt af en andens Knæe.

Kunik, et Kys.

kuníkpok, *ſ.* 1) *tr.* a) lugter til. b) kysser. 2) *intr.* i *dual.* kunikpuk, kysses; kysse hinanden.

kuníkſuk, 2de som kysses.

kunigak, 1) det som lugtes til. 2) den som kysses.

kuníkſorpok, *tr.*)
kunikſóïok, *intr.*) kysser en anden.

Kunno, Ydmyghed; Banghed; Kusken.

kunnuvok, *intr.* kusker; er underdanig; lader sig coujonere; er coujon; viger; giver efter; ydmyger sig el. kryber for en anden (bruges baade om Mennisker og Dyr.)

kunnugàu, *tr.* kusker for; er ham underdanig; kryber for ham; lader ham giøre ved sig, hvad han vil.

kunnugirſak, den man kusker el. giver efter for.

kunnutipok, *tr.* coujonerer; ydmyger; undertrykker.

Kurkſak, en efter Længden halvdeelt Sælhund, som hver af Fangerne faaer, der paa eengang har slaaet sin Piil i den, da Hovedet hænger ved den ene Deel.

kúrkſarpok, 1) *intr.* a) faaer en saadan halv Sælhund til Deel. b) helder sig for over, saa Hovedet hænger ned. 2) *tr.* kiler; kløver med Kile (et stykke Træe.)

kurkſartorpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kurkſángavok, *intr.* 1) helder for over siddende med Hovedet nedbøjet. 2) staaer paa Hovedet. 3) er held; helder; er skraa ned ad (et Field; Kiste rc.)

kurkſâut v. ſâutak, en Kile.

kurkſâuſerpok, *ſ. tr.* sætter Kile i noget for at kløve det.

kurkſâunak, en liden Fisk kaldet: Tangsprel (*Blennius Gunnellus.*)

Kurkſangavok og Kurkſarpok, see under næstforegaaende.

Kurſékpok, *t. intr.* 1) er i god og ønskelig Stand.

Angæ-

Angæjut kursékpa? er din Broder frisk? 2) er ret som man vil have den el. til Behag og Fornøjelse. Silla kursékpok, det er got Vejr. Innung una kursékpok, det er et Menniske, som alle maae lide.
kurséktipok, *intr.* bliver el. er bleven bedre; bedrer sig.
kursékſarpok, *tr.* 1) gjør i stand el. tilrette; gjør det efter sit Hoved. 2) bringer en tilrette.
kursiok, 1) *intr.* bedrer sig. 2) *tr.* forbedrer; gjør i stand; tilrettebringer.
kursegàu, synes vel om; holder for god og vel; finder Behag i.
kursegunnarpok, *intr.* er yndig; er at synes vel om; maae behage; er dydigt el. got.
kurséipok, *tſ.* 1) er ej god; er ubehagelig. 2) er syg; er ej ret i Stand.
Kursiok, see under næstforegaaende.
Kursukpok, *tr.* har fordærvet det.

Kussèk, Dryb.
kussérpok, *ſ. intr.* dryber.
kussersórsõvok, *intr.* det dryber meget stærkt.
kusserbigàu, *tr.* dryber paa.
kussersipok, *t. tr.* lader drybe el. falde draabeviis.
kutte, en Draabe.
kussektàk v. kyssektàk, en Steendolp; en Steensqvete (*Motacilla Oenanthe.*)
kussugak, 1) en Jistap. 2) en Beegtap (som hænger ned fra et tjæret Huus.)
kussorak, 1) en Knop paa Enden af en Skoerem. 2) et Skaespende.

Kuttarorpok, 1) *intr.* gaaer over Land, langs Strandbredden, naar andre fahre til Baads. 2) *tr.* forfølger Baaden langs Strandbredden for at være med (Menniske el. Hund.)

Kutte, see under Kussek.

Kuttekpok, *intr.* laller; taler ej tydelig (Børn el. visse Aldrende.)
kuttektok, lallende; utydelig talende ved afbrudte Ord.
kuttéipok, *tſ. intr.* taler reent og forstaaelig.
kuttéitsok, tydelig talende.

Kúttuk, 1) Halskrave-Benet. 2) tvende store Stjerner paa Himmelen, der sidde hver i sin Kant, og ere uden Tvivl Himmeltegnet: Tvillingerne.

Kuyt-

Kùytſok, Harpix. kuyt-ſortun-étok, Campholium.

Kuzôk v. zúngoak, *adj.* liden; meget liden. 2) *adv.* lidt; meget lidt; en ſmule bitte. Sillat kuzôk, ei det var ſaare lidt el. alt for knap taget.

kuzôkau, *intr.* 1) er ſær liden. 2) er meget lidt.

Kvannek, ſee Kuannek.

Kyak, Strække-Seenerne bag paa en grønlandſk Bue for at holde den ſtiv.

kyalik, en Bue, ſom er belagt med ſaadanne Seener. 2) en Bue-Sav.

Kyanak, ſee under Kujavok.

Kyat, ſee under Kiga.

Kyavok, ſee Kujavok.

Kyek, 1) det nederſte af Ryggen; Krydſet. 2) Kiølen i et Skib.

kyékpok, *t. tr.* ligger hos (et Fruentimmer); beligger.

kyamíkpok. *ſ. tr.* bærer noget over Lenderne.

Kyſſektàk, ſ. under Kuſſek.

Kæ! ſee under Kà.

Kǽk, i *plur.* kǽit v. kǽrſoït, graa Haar i Hovedet.

kǽrſok, graahaaret; graahærdet.

kǽrlõvok v. kærſórlõvok, *intr.* er graahærdet; har graa Haar i Hovedet.

kærſoïartorpok, *intr.* bliver graahærdet af Alder.

Kækkǽk, 1) Andeſkrig. 2) Sladderhank.

kǽrpok v. kǽrtarpok, *ſ. intr.* ſiger: kæk (Anden.)

kærtlutôk, en And; Vildand; Græs-Aand (*Anas Boſchas.*)

kærtlutôrpok, *intr.* faaer en Vildand.

kærtlutôrniarpok, *intr.* er paa Vildandejagt.

kærtlutorpiârſuk, en Hviin-And (*Anas Clangula.*)

Kækſuk, ſee Kákſuk.

Kæȓȓak v. ȓàitſiak, 1) en liden Søefugl kaldet: Boefiær; Søekonge (*Alca Alle.*) 2) en Steenbider.

Kǽrpok, ſee under Kæk.

Kǽrſok og Kærtlutôk, ſee under Kækkæk.

M.

Maglórpok, 1) *intr.* er løsnet; ligger løs; vakler. 2) *tr.* løsner.

maglóïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Mãiktovok, *intr.* er haardfør; er stærk til til at udstaae Besværligheder (Kulde, Sygdom, Slid.)

mãiktursok, haardfør; stærk til at lide ont.

maïktôk, meget haardfør.

mæïpok, *ts. intr.* er kjælen; er ømskindet; kan ej taale ont.

mæïtsok, kjælen; ømskindet.

mæïtsokàu, *intr.* er meget kjælen; kan ingen Ting taale.

Majórpok, *intr.* og *tr.* 1) gaaer op; fahrer op (paa et høit Sted.) 2) stiger i Højden fra Horizonten (Skyerne.)

majortípok, *t. tr.* 1) fører op; bringer i Vejret; hjelper op i Højden. 2) trækker op om Lenderne (Buxer.) 3) kommer til at stige fra Horizonten. Nuïæt majortipèj auangnab, Skyerne trække op for Norden-Vind.

majoárpok, *intr.* 1) gaaer op ad; stiger op. 2) flyver; flavrer.

majoárbik v. ártarbik, 1) en Stige; Trappe. 2) Vevlingerne i et Vant.

majoáriak, et Sted, hvor der maae stiges op ad el. flyves og flavres.

majorárpok, *intr.* fahrer imod Strømmen.

majoráriak, Mod-Strøm.

majõupok, 1) *tr.* bærer op; bringer op fra Stranden. 2) *intr.* er opbaaren.

majõursak, det opbaarne.

Màitsekpok, *intr.* er vaad.

màitsektok, vaad; som er kommen Væde til.

maitsékterpok, *t. tr.*)
maitsektériok, *intr.*) vander; væder; begyder med Vand.

maitséktigak, vandet; begydet; gjort vaad.

Mâjukpok, *intr.* 1) er ækel; væmmes el. ækles ved en Ting (Spisevahre; skidenvorne Folk &c.) 2) er kræsen; er lækker.

mâjuktok, 1) ækel. 2) kræsen.

mâjugàu, *tr.* væmmes derover; ækles ved; er færdig

dig at brække sig derover.

mâjúngnarpok v. nakâu, *intr.* er væmmelig; man maae ækles derved.

mâjúngnartok, væmmelig.

mâjursúsek, 1) Væmmelse; Ækelhed. 2) Kræsenhed.

mâjuïpok, *tf. intr.* 1) væmmes ikke ved noget; er ej ækel. 2) er ej kræsen el. lækker af sig.

mâjuïtsok, den som ej er ækel el. kræsen.

Makāipok, *tf.* 1) *intr.* er borte; er væk. 2) *tr.* savner.

makāitsok, som er borte el. væk.

makāirsiok, *intr.* savner noget; mærker at det er borte og veed ej hvor det er blevet af; det er kommen fra ham.

Makkiárpok, 1) *intr.* splittes Stykker af; gaaer Splinter el. Fliser af; splintres ud. 2) *tr.* splitter ad i Fliser; splintrer ud.

makkiárnek, Splint; Fliis; Hammerslag.

makkiarnérsoït, *car. sing.* store el. mange Splinter; især: Afskoldninger paa Træe af Solens Hede.

Makkípok, *t.* 1) *intr.* staaer op (fra at ligge); er opstanden. 2) *tr.* opreiser.

makkítok, opstanden.

makkiârpok, *intr.* er tilig opstanden.

makkiârtok, tilig opstanden.

makkirsúsek, Opstandelse.

makkisimavok, *intr.* er opstanden og udgaaet.

mrkkíttarpok, *intr.* tumler sig omkring med sin Kajak; kantrer med den og rejser sig op igien.

makkíttakarpok, *intr.* kan rejse sig op igien med sin Kajak, om han end kantrer. i *neg.* forstaaer ej den Kunst at rejse sig op med en kantret Kajak.

makkittaríkpok, *f. intr.* kan hurtig omtumle sig i sin Kajak; er got udlært paa denne Kunst.

makkíttavok, *intr.* 1) er oppe af Sengen. 2) gaaer oprakt; er rank; kraner. 3) er stolt el. hovmodig; mener noget om sig selv.

makkíttarsok, 1) rank; oprakt gaaende. 2) stolt; hovmodig.

makkittarlôk, *intr.* meget stolt; storagtig; indbilsk.

makkittanek v. kittarlúsek, Stolthed; Storagtighed; Hovmod.
makkittatigàu, *tr.* er stolt af; bryster sig deraf.
makkitérpok, *t.* 1) *intr.* staaer op af Sengen; er i Færd med at staae op. 2) *tr.* opvækker; faaer til at staae op.
makkitípok, *t. tr.*)
makkititsiok, *intr.*) oprejser.
makkitítak, oprejst.
makkitôvok, *intr.* er oppe af Sengen; er den opstandne (medens andre endnu ligge.) Makkítokangilæt? Nagga, Pele makkitôvok; Er ingen oppe hos dem? Jo, Peder er opstanden.

Makitsek, den Deel af Rumpen, som staaer oven for Buxerne paa Grønlænderne; den blotte Deel af Kroppen imellem Pelzen og Buxeliinen.

Mákkivok, *intr.* aabner sig; gaaer Hul paa (en Byld.)
mákkirlok, en Byld som er moden og gaaet Hul paa.
makkirlárpok, *tr.* aabner; skaffer Hul paa; trækker Hul paa.
makkirsàut, Trækplaster.

Makko, see under Manna.

Makperpok, *s.* 1) *intr.* er aabnet el. opladt. 2) *tr.* aabner; oplader; oplukker (sammenlagte el. nedad lukte Ting.)
makperàu v. persarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
makpersægak, 1) aabnet; opladt. 2) Oplukkelse. i *plur.* makpersækkæt, a) Oplukkelser. b) en Bog; Bøger.
makpersàut, en Nøgel.

Maksek, en tynd rødagtig Hud, som sidder paa Hvalfisken imellem Sværen og Spækket.

Máksarpok, *tr.* dysser et Barn i Søvn; synger og nynner for det, for at faae det til at sove el. tie.

Máktak, Sværen paa en Hvalfisk; den yderste nøgne Hud paa hvalartede Fiske.
maktartorpok, *intr.* spiser Svær.

Mallárpok, *intr.* lægger Hovedet bag over.
mallarningoak, en Dverg.
malléngarpok, *tr.* kiger op efter noget.
malléngavok, *intr.* har Hovedet paa Nakken og kiger

kiger op ad; staaer og seer op i Vejret.

Mallarningoak, see under næstforegaaende.

Målavok, *intr.* skriger (en Hund, som bliver bidt el. slagen.)

målarsok, en Hund, som skriger.

Mallengarpok og Mallengavok, see under Mallárpok.

Mallére og Malleroarpok, see under næstfølgende.

Mallik, en Bølge.

mádlerpok, *t. intr.* der gaaer Bølger (især nær ved Landet.)

madleriartorpok, *intr.* der rejser sig store Bølger.

mallikpok, *t. tr.* 1) følger efter. 2) ligner; arter paa. 3) efterkommer; retter sig efter; gjør det befalte.

malligak, efterfulgt; den man følger. 2) den man arter paa. 3) i *pl.* mallikkæt, en Stiim Sælhunde, som man forfølger, især naar man driver dem paa Land.

malligeksak, 1) nogen at efterfølge. 2) et Exempel at efterligne.

malligárpok, *intr.* faaer en Sælhund ved at forfølge en Stiim.

malligárniarpok, *intr.* forfølger en Stiim Sælhunde for at drive dem paa Land el. slaae Piil i nogen af dem.

mallikte, en Efterfølger.

mallére, en opjaget Sælhund el. andet Søedyr, som man forfølger.

mallerìksak, en Sælhund el. andet Søedyr at komme paa Jag efter.

mallerigàu,)
mallerípok.) *tr.* faaer en saadan Sælhund dræbt, som man har været paa Jag efter.

mallerítak, den Sælhund, en har fanget paa Jag, ved at slaae sin Piil i den (bruges kun *cum. suff.*)

malleritarau, *tr.* han har ved sin Piil dræbt den, da han var paa Jag med andre.

mallérkiarpok, *intr.* fahrer ud paa Sælhundejag.

mallernakâu, *intr.* er god at forfølge (en Sæl.)

mallernēkau, *intr.* er slem at forfølge; holder det længe ud, inden man kan faae den fanget.

mallérsorpok, *tr.* forfølger; jager efter med Hujen og Skrigen (Sælhunde, Søefugle &c.)

mallérsugak, forfulgt.

mallersórnek, Forfølgelse.

mallersútlarpok, forfølger stærkt.
mallersorte, en Forfølger.
malleroárpok, *tr.* 1) er i Følge med; gaaer el. fahrer saa sagtelig efter; holder sig i Nærværelsen ved. 2) adlyder; retter sig efter; holder sig efterretlig.
malleroártok, en som holder sig i en andens Følge el. som følger saa sagtelig efter.
malleroártak, helst *cum. suff.* malleroárta (*subint.* Sekkerngub,) Aftenstjernen (fordi den sees strax, naar Solen gaaer under, og er den ligesom i Hælene.)
malleroūpok, *intr.* er følgagtig.
mallíkserpok, *f. intr.* øver Horeleeg (som skeer undertiden iblant gifte Hedninger, saaledes, at en Mand springer frem paa Gulvet med Trommen i Haanden, og synger en Vise, bydende derunder noget frem, som han vil give den Qvinde, der vil følge ham efter bag en Afdeling eller under Brixen, da imidlertid de andre synge tillige med Qvindens Mand, som derover er ganske koldsindig.)
mallikserſut, *car. sing.* de som øve saadan. Horeleeg.
malliksiorpok, *intr.* fahrer imellem Bølgerne; er til Baads, naar der gaaer stærke Bølger.
mallimærpok, 1) *intr.* Haarene ligge glat paa et Skind og style ikke. 2) *tr.* sletter Haarene paa Skindet (helst med Vand) at de kunne komme til at ligge glat an.
mallimærsiok, *intr.*)
mallimærsarpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
mallérngerpok, *f. intr.* det samme, helst med Urin, hvorved Uhumskheden tillige borttages.
mallingnâvok, *intr.* er gaaet el. fahret bag efter, da de andre alt ere af Syne.
mallingnikpok, *intr.* efterfølger.
mallingniktok,)
mallingnāursok,) en Efterfølger.
maglupok, *tr.* løber efter nogen med noget.
Mallikpok, Mallikserpok, Mallimærpok, Mallingnâvok og Mallingnikpok see under næstforegaaende.
Mallina, Solens *nomen proprium* (det samme som Agut.)

Mallugàu, *tr.* bliver vaer; opdager; mærker en noget af.

mallugirſak, det man bliver vaer el. mærker en af.

mallungnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er kjendelig; røber ſig. 2) har Lyder; er Lydefuld.

mallungnartok, 1) kjendelig; aabenbar. 2) Lydefuld; ſom har Lyde el. Skavank.

mallungnarſiok, *intr.* 1) det lader ſig nu ſee; man kan kjende det; det er nu kjendelig nok. 2) han har forandret ſig; han er ikke ſom han plejer; han har nu blottet ſig, ſaa man ſeer, hvad Mand han er.

mallugoſukpok, *intr.* mærker til Forandring.

mallugoſungnarpok v. nakàu, *intr.* det gaaer ham mod Sædvane; det er nyt med ham, at ſaaledes ſkee; han har nu faaet Lykken med ſig.

malluksarpok, *intr.* bliver vaer; kommer efter noget.

malluzùk! det er gammelt med ham.

Mammàk, det ſom ſmager got; velſmagende. Sillat mammàk! Ah! hvor got ſmager ikke det!

mammárpok v. makàu, *intr.* ſmager got; er velſmagende.

mammártok, velſmagende; det ſom ſmager got.

mammaràu, *tr.* 1) finder Smag i. Neke mammarâra, Kjød ſmager mig vel. 2) vil gjerne have en paa Munde; bagvaſker; berygter ham.

mammardlerpok, *ſ. intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

mammardlerſok, en Bagvaſker; ſom gjerne vil have Folk paa Munde.

mammarirſak, 1) det man finder Smag i. 2) den man vil ud over el. have paa Munde.

mammaritlarpækpok, *tr.* taler ſtærkt paa ens Bag; ſøger at bringe ham i et ont Rygte.

mammarnarpok, *intr.* det ſmager nu got, ſom man ej før har kunnet fordrage; det er førſte gang man har kunnet ſpiſe det. Sullupāugak mammarnarpok, nu førſt ſmager Rødfiſk mig.

mammartorpok, *intr.* faaer det, der ſmager ham.

mammēipok, *tſ. intr.* ſmager ilde.

mammēitſok, ilde ſmagende.

mammëigau, *tr.* finder ej Smag deri; gider ej spise det.

Mamârpok, *intr.* fælder Haar (en Sælhund.)

mamâlerpok, *s. intr.* begynder at fælde (naar Haarene sidde løse og Huden er brunagtig.)

mamârtok v. mâlersok, en Sælhund, som fælder Haar el. hvis Haar ere løse.

Mammarpok, s. under Mammak.

Mammieitsekpok, see under Mammiæppok.

Mammiok, *intr.* kaster Sæden fra sig; har Sædflod om Natten.

mamminek, Sædvædske; den mandlige Sæd.

Mammípok, *ts. intr.* 1) groer til; heler sig (et Saar.) 2) lukker sig; fryser til (et Hul i Iisen.)

mammitipok, *t. tr.*)

mammititsiok, *intr.*) heler; læger (et Saar.)

mammititsirsok, en Vundlæge.

mammiliktipok, *t. tr.* heler; lukker til (en Aabning.)

mammisuïpok, *ts. intr.* er ulægelig; vil ikke hele sig; vil altid holde sig aaben.

Mammit, 1) helst *cum. suff.* mamminga, Kjødsiden paa et Skind. 2) et tyndt slimigt Spæk, som sidder paa et Sælskind, efter at det rette Spæk er slaaet derfra. 3) dette afskavet og kogt i salt Vand til en grønlandsk Ret, der seer ud, som en Pandekage eller Liim-Lap.

mammitorpok, *intr.* spiser en saadan Ret.

Mammiǽppok, *t. tr.* støder el. forarger sig over en; opholder sig over ham. Tauna mammiæppà, hun støder sig over ham.

mammièitsekpok, *t. intr.* bliver stødt; forarges; ærgrer sig; er nem til at blive fortrydelig.

mammiægàu, *tr.* forarges ved; holder sig op el. støder sig derover; tager Forargelse deraf. Okauzee mammiægâka, jeg forargede mig over hans Tale.

mammiægirsak, Forargelse; det man støder sig over.

mammiænarpok, *intr.* er anstødelig; giver Forargelse.

mammiænartok, anstødelig; forargelig; angribende; anfægtende.

mam-

mammiæſárpok, *tr.*)
mammiæſáïok, *intr.*) forarger; giver en Anſtød; ſtøder ham for Hovedet med Ord el. Forhold.
mammiæſâut, Anſtød; Forargelſe; det hvorved man ſtøder el. forarger andre.
mammiæſautigàu, *tr.* det er ham til Forargelſe; han ſtøder ſig derover; han angribes derved; det anfægter ham. Okauziſit mammiæſautigēj, dine Ord vare ham til Forargelſe el. du ſtødte ham ved din Tale.

Mamokàk v. mangokàk, en tykhaaret Underpeltz (af Rheensſkind el. Lammeſkind.)
mamokalìk, en med ſaadan Underpeltz paa.
mamokalliok, *intr.* ſyer en ſaadan Underpeltz.

Màna, nu; paa nærværende Tid; nu ſtrax.
mánakut, til denne Tid; ved denne Tid. mânakut pilerſârpok, til denne Tid havde han det i Sinde.
mánaſut, ſom nu; ligeſom paa denne Tid.
mánangak, juſt nu; fornemmelig nu.

Manna v. mænna, *intr.* og mattoma, *tr.* denne; dette. i *dual.* og *plur.* makko, *intr.* og makkoa, *tr.* diſſe.
tamanna v. tamænna, *intr.* i *dual.* og *plur.* tamakko, *intr.* og tamakkoa, *tr.* det ſamme relative (ſee Gram. VII. Cap. §. 7.)
mænnárſoak, denne ſtore, i *plur.* makkorſoït, diſſe ſtore.
mænnángoak, denne lille. i *plur.* makkúngoæt, diſſe ſmaa.
mattomóna, 1) gjennem denne. 2) ved denne Tid.
tamattomóna, ved den ſamme Tid; ſamme Gang.
mattomanévtine, den Tid vi nu leve; vor nærværende Levetid; i dette Liv.

Mâne, her; paa dette Sted.
tamâne, der; paa det Sted.
mánēpok, *intr.* er her.
tamánēpok, *tr.* er der.
mā̄unga, hid; herhid; herhen; hertil.
tamā̄unga, did; didhen; derhen; dertil.
maungēinak, 1) kun hid. 2) forgjeves; hen i Vejret.
maungēinalliorpok, *intr.* gjør noget hen i Vejret.
maungēinartarpok, *intr.* ſkeer tilfældigviis el. ſom en blind Skjæbne.

hos ham; han er vanskelig at være hos.

manigõukajukpok, *intr.* er for at smigre; lemper sig idelig efter andre.

manigõukajuktok, en Smigrer.

Maníkpok, *s.*)

maníktorpok,) *intr.* hulker i Graad; snøfter af det man har grædt.

Maniok, 1) *tr.* a) fremhyder; fremholder noget. b) udlægger el. udhænger noget til at tørres. 2) *intr.* er udlagt til at tørres.

manilerpok, *s. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

manivigàu v. lerbigàu, *tr.* frembyder en noget; holder ham det frem; tilbyder ham.

Mannípok, *ts. intr.* er jevn el. flet.

mannerárpok, *intr.* det samme.

manneràk, det jevne; det flette.

mannerárfoak, den flette Jis.

mannitsok, jevn; flet.

mannírsarpok, *tr.*)

mannirsáïok, *intr.*) 1) fletter; jevner; planerer; gjør jevnt. 2) flethøvler. 3) ruller; mangler. 4) stryger Klæder.

mannirsáïrsok, en Planerer; en Jevner.

mannirsàut, 1) et Redskab at gjøre jevnt el. planere med 2) en Slet-Høvl. 3) et Mangletræe; en Rulle. 4) et Strygjern.

mannirsiok, *intr.* bliver jevn.

mannerikfiok, *intr.* jevner sig; lægger sig (Bølger.)

mannêlak, 1) en Ujevnhed; en liden Bulk el. Forhøjning paa en Slette. i *plur.* mannêlæt, a) ujevne Steder. b) en Flintelaas.

mannêlavok, *intr.* er en Ujevnhed paa et Sted, som i det øvrige er flet.

mannêpok, *ts. intr.* er ujevn el. knudret; har Bulker.

mannêtsok, ujevn; knudret; bulket.

Manno, Hagestykket i en grønlandsk Pelts.

mannusinek, helst *cum. suff.* mannuserngа, Hagestykkets Omrand; den Bremmesyening, som indfatter det. 2) man skal og i visse Landets Egne bruge det Ordsprogsviis om Bedrag: Mannuserngа v. mannub sina okarpok, Hagestykkets Rand taler ɔ: man taler ikke af Hiertet; det er ej meent som sagt.

Mannudlorpok, 1) *intr.* Smerten lindrer; det dulmer; værker ej mere saa stærk. 2) *tr.* stiller Smerten; faaer det til at dulme.

Mápserpok, *s.* 1) *intr.* a) begynder at lukke sig el. groe til (et Saar.) b) er got Læge-Kjød. c) Saaret groer hastig sammen. 2) *tr.* a) lægger Plaster paa (for at læge et Saar.) b) bier til det er lægt. Kidlek mapseradlaissauara, tâva audlaromarponga, jeg maae bie til Saaret er lægt, før jeg kan fahre bort.

mapsersok, god at læge.

mapsâut, Læge-Plaster.

mapsikpok, *s. intr.* har got Kjød at læge.

mapsingoæt, *car. sing.* got Kjød at læge; meget got Groehul.

mapsêpok, *ts. intr.* 1) er seent Kjød at læge. 2) Saaret vil ej læges; det breder sig ud el. æder om sig.

mapsêtsok, vanskelig at læge; ont Saar.

Mapto, 1) Haardhed; Fasthed. 2) Drøjhed; Grovhed.

máptovok, *intr.* 1) er haard el. fast; er tyk og stærk; er ej slap; kan ej saa let bides paa. Siko maptokàu, Jisen er meget tyk og ej god at faae stødt igjennem. 2) er drøj el. grov; er stærk (Spise.) 3) er følesløs el. haard af Natur. 4) smittes ej; intet kan fænge ham.

mapturšok, 1) haard; fast; tyk; stærk. 2) grov; drøj.

Mářak, 1) Leer. 2) Kalk. 3) Kride. 4) et Leerkar; en Potte; en Suurbrøndskrukke; et Leerfad.

mařáïok, *intr.* murer; kalker.

mařáïrsok, en Muurmester; en Kalker.

mařiorpok, *intr.* i Alm. arbejder i Leer el. Kalk. a) slaaer Kalk. b) ælter Leer. c) murer. d) kalker. e) gjør Potter. f) brænder Teglsteen.

mařiortok, i Alm. den som arbejder i Leer el. Kalk. a) en Kalkslager. b) en Muurmester. c) en Pottemager. d) en Teglbrænder.

mařiorbik, en Kalkbænk.

mařiut, 1) en Muurskee. 2) en Kalkkølle.

mařanek, skiden Tran i Lampen, som er tyk og sej.

mař-

maŕánguvok, *intr.* er tyk og sej (Lampetranen.)
maŕangærpok, *f.* 1) *intr.* er skilt ved sin skidne Tran (Lampen.) 2) *tr.* skiller den derved; renser den.

Mardlùk, 1) to; tvende. 2) i *plur.* mardluït, tvende, (lagt til et *Collectivum*, see Gram. V. Cap. §. 5.) 3) bruges og sieldnere *cum suff.* mardluǽt, den anden.
mardlungnik, 2de Gange.
mardlûvok, *intr.* er 2de; bestaaer af to. i *dual.* mardlûpuk, ere to i Tallet.
mardlúksak, eet hvoraf kan blive tvende (f. Ex. eet Skind, hvoraf kan blive 2 par Buxer.) i *dual.* mardlúksæk, tvende, hvoraf kan blive tvende af en anden Art (f. Ex. tvende Skind til 2 par Buxer.) i *plur.* mardlúksæt, flere, hvoraf kan blive tvende (f. Ex. flere Hagl til 2 Skud.)
mardluksâvok, *intr.* af det ene kan blive tvende. i *dual.* mardluksâupuk, af de tvende kan blive tvende af en anden Art. i *plur.* mardluksâuput, af de flere kan blive tvende. Akertlúngoaka mardluksâuput, jeg har Hagl til 2 Skud.
mardlúngorpok, 1) *intr.* a) bliver 2de. b) bliver den anden. c) bliver Tiirsdag el. er Tiirsdag (den anden fra Søndag.) 2) *tr.* deler det i 2de; gjør tvende deraf heraf:
mardlúngormet, i Tiirsdags.
mardlúngorpet, paa Tiirsdag.
mardlulliæk, *car. sing.* Tvillinger.
mardlualik, en som har 2de Koner.
mardluïngorpok, 1) *tr.* deler flere i 2de Hobe el. Samlinger. 2) *intr.* i *pl.* blive stilte i 2de Hobe; gjøres til 2de Samlinger.
mardluveek, *car. sing.* 2de Flokke, og 2 enkelte i hver Flok (f. Ex. Akèiksit mardluveek tekkogika, jeg saae 4 Ryper, 2 og 2 hos hinanden) i *plur.* mardluveet, 2de Flokke, men flere i hver Flok (f. Ex. Akèiksit mardluveet tekkoèj, han saae en deel Ryper i 2 Flokke.)
mardluvíksæt, *car. sing.* en deel Stykker, hvoraf kan blive 2de hele sammensatte (f. Ex. flere Fuglehamme, hvoraf kan syes 2de Peltse.)

mardluviksáuput, *intr. car. sing.* 1) de ere til 2de Gange. 2) af de forskjællige Stykker kan blive 2de sammensatte.

mardluvíoput, *intr. car. sing.* de ere 2de, som hver bestaaer af flere; de ere i 2de Flokke.

mardlurârpok v. rârterpok, *intr.* faaer tvende.

mardluriarpok v. riarterpok, *tr.* gjør 2de Gange i Rad.

Markíkpok, *s. tr.* bærer paa Hovedet.

markiksok, en som bærer noget paa Hovedet.

markigak, Hovedbyrde.

Márkíukpok, 1) *intr.* gaaer Stykker af noget i tynde Skoldinger; flises ud. 2) *tr.* fliser det ud; brækker Fliser af (omtrent det samme som Makkiárpok.)

márksuktok, det som gaaer Stykker og Splinter af; det som flises ud.

Marnek, Røde el. Materie i Saar; Edder i Bylder.

marnilik, Saar med Røde udi el. fuldt af Materie.

marniliorpok, *intr.* samler Røde el. Materie (Saaret.)

Marsúkpok, 1) *intr.* finder ingen Tilbagevej; seer ingen Udvej for sig; mærker sig bedragen (en Sælhund, hvis Smuthul er tilfrossen, medens den laae opkrøben paa Jisen.) 2) *tr.* overrumpler en saadan bestedt Sælhund.

marsúktak, en Sælhund fanget ved slig Lejlighed.

Masik, 1) Tvertræet i en Kajak, som staaer i en krum Bue over Knæerne foran Ringen. 2) Gjelle; Toktn i en Fisk. 3) den krumme Opbugning paa hver Side af Halsen, som foraarsages, naar man strækker Armene ud.

masimio, Gjelleluus; Toktne-Trold (*Lernæa.*)

Mattarpok, 1) *intr.* a) klæder sig af. b) afklædes. c) trækker sig ud af Seelerne (Hunden fra Slæden.) d) skyder Snoren af sig (Rypen.) 2) *tr.* a) klæder en anden af; trækker ham af sine Klæder. b) tager Seeletøjet af Hunden. c) foraarsager, at Rypen slipper af Snaren.

mattángavok, *intr.* er afklædt; er nøgen indtil Buxerne.

mattángarſok, afklædt; nøgen indtil Buxerne.

Mattérte', Buxeliining.

Matto, et Laag; et Lukke; en Lem; en Luge; en Dør; en Laage.

mattolik, med Laag ꝛc.

mattokangitſok, uden Laag ꝛc.

mattugàu, *tr.* 1) har til Lukke; ſkjules deraf; har over ſig. 2) lægger det over noget; lukker dermed.

mattôrpok, 1) *intr.* er bedækket; er ſkjult. 2) *tr.* tildækker; ſkjuler; lægger noget over.

mattòut, 1) et Dække over noget; et Skjul. 2) Plaſter paa en Skade.

mattoutikſak, 1) Dækſel; Dække at lægge over noget; Plaſter til et Saar.

mattuſerpok, *ſ.* 1) *intr.* a) bedækkes; bliver tildækket. b) har faaet Plaſter paa; er bleven forbunden. 2) *tr.* lægger Plaſter paa.

mattuvok, 1) *intr.* er lukt el. tilſlуttet. 2) *tr.* lukker i; tillukker; tilſlutter.

matturſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

matturſok, lukt; tilſluttet.

mattungitſok, ej bleven lukt; bleven ſtaaende aaben.

mattuſimavok, *intr.* er bleven lukt, i *neg.* mattuſimangilak, er ej lukt; er aaben.

mattuſimangitſok, ej lukt; aaben.

mattupok, *tr.* lukker til for en.

mattuſártok, en Æſke; Buddik; Daaſe med Laag.

mattuærpok, *ſ.* 1) *intr.* er oplukt el. opladt; er aabnet. 2) *tr.* a) oplukker; oplader; aabner. b) lukker en op; oplader for ham.

mattuæïok, *intr.* det ſamme i 2de ſidſte Bemærkelſer.

mattuærbigau, *tr.* lukker op for en.

mattuærſarpok, *tr.* lukker op.

mattuærſartok, en Portner.

mattuærſaut, en Nøgel.

Mattoma, ſ. under Manna.

Mattôrpok, Mattuvok og Mattuærpok, ſee under Matto.

Māukorpok, 1) *intr.* raſler; ſmælder (f. Ex. naar noget falder ned og giver Lyd fra ſig.) 2) *tr.* daſker en, ſaa det ſmælder efter.

māukórſe! 1) hør hvor det raſ-

raſ-

rasler! hvilken Smælden! 2) hvilken Dasken! han veed ret at bruge sine Næver til at give Dask.
māukollukpok v. korpallukpok, *intr.* det rasler; pladsker; giver et Smæld efter et andet.
Maukulùk, see under næstfølgende.
Māupok, 1) *intr.* a) Jorden er blød. b) sidder paa Sælhundefangst paa Jisen. 2) *tr.* fanger en Sælhund paa denne Maade.
māutok, den som sidder paa Jisen at fange Sælhunde el. er paa saadan Sælfangst.
māuvok, *intr.* plumper i; slipper igjennem med Fødderne (Snee, Morads; Jis hvor der er grundt.) Apummut māukāunga, jeg slap igjennem Sneen.
māuvak, løs Snee; Morads el. sumpig Land, hvor man ej kan gaae, uden at slippe i; Meenføre.
māuvarpok, *intr.* vader el. gaaer i Snee og Morads &c. hvor man idelig slipper i.
māuvalliorpok, *intr.* det samme.
māuvalliut, helst i *dual.* māuvalliutik, Fodtøj til at vade paa saadanne Steder, hvor man slipper i (f. Ex. et par gode Vandstøvler.)
māuvarnarpok v. nakàu, *intr.* er slem Vej; er Meenføre; man slipper der jevnlig i med Fødderne.
māuvarnauværkotik, *car. sing.* Skier; Aandrer; (at gaae paa Sneen med, uden at slippe i.)
maukulùk, Morads; Søle; Jask paa Gulv el. Vej; Skarn; Skit.
maukulúkpok, *intr.* er jasket; er skident; er sølet.
maukulúngorpok, *intr.* bliver tilsølet.
maukuluï'nangorpok, *intr.* bliver ganske tilsølet.
maukuluærpok, 1) *intr.* er skilt ved sin Jask og Søle. 2) *tr.* skøvler Skarn og Jask bort (af Gulv el. Vej.)
Māuvak og Māuvok, see under næstforegaaende.
Mavsak, Milten.
Mêke, en liden europæisk Hund (bruges sjelden.)
Mekkok, 1) et Fuglelaar. 2) undertiden bruges det uegentlig om: et Menniskes Been. 3) Skjødet til et Sejl.

mekkotôk, langlaaret.

Ménnik, et Æg.

mennilliak, den som er ude paa Æggesamling.

mennilliarpok, *intr.* er paa Æggetogt; er ude at samle Fugleæg paa Øerne.

menniksárpok, *intr.* træffer Æg; finder Æg.

menniksórpok, *intr.* æder Æg.

menníursak, en Æggeligning; noget ægformigt, saasom: et Hovedvandsæg; en Testikel.

Mepok, see Mipok.

Merdlertok, et Barn (paa 2, 4 à 6 Aar.)

merdlertôvok, *intr.* er et Barn, i *neg.* er ej længer Barn; har traadt sine Børne-Skoe.

merdlertojungnærpok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

merdlãit, *plur. collect.* Børnene; Barndommen; de Smaa. Merdlãit nibliarput, Børnene skrige. Merdlãit tussartingilæt? ere de Smaa ikke hørte af deres Lectie?

merdlertorpadlãk, 1) Børnelarm. 2) Barnagtighed.

merdlertorpallækpok v. padlãrpok, *intr.* 1) er barnagtig; bærer sig ad som et Barn; taler barnagtig. 2) gaaer i Barndom. 3) Børnene larmer.

merdlertorpallukpok, *intr.* det samme helst i sidste Bemærkelse.

merdlertorpallukkàu, *intr.* det er en skrækkelig Børnelarm.

Meriárpok, 1) *intr.* spyer; brækker sig. 2) *tr.* kaster op.

meriártok, den som brækker sig.

meriárnek, 1) Brækning. 2) det opkastede; Spye.

meriarnérsoak, et halvfordærved Dyr el. Fisk, som Hayfisken el. andre store Fiske have udspyet, da de have været for store at faae ganske ned.

meriarsárpok, *tr.*)

meriarsáïok, *intr.*) kommer en til at spye; foraarsager Brækning hos ham.

meriarláïrsok, 1) den som kommer en anden til at spye el. brække sig. 2) en Søefugl kaldet: Struntjager; Tyvjo (*Cataracta parasitica.*)

meriárnarpok v. nakàu, *intr.* det er at brække sig efter el. over; foraarsager Brækning.

meriárnartok, et Brækmiddel.

meriægak, det opkastede; Spye. Kemmib meriakke sâkikia, Hunden vender sig igien til sit Spye.

meriánguvok, *intr.* er færdig at brække sig; det qvalmer og vil op igjen.

meriángunek, Qvalme; Anstød til Brækning.

meriangunakàu, *intr.* 1) er qvalmende; foraarsager Qvalme. 2) er brækkelig at see el. høre paa; man maae brække sig derover.

Merꝃkok, 1) et Haar. 2) en Fjær. 3) i *pl.* helst *cum suff.* Græs og smaa Værter. Nunab merꝃkoee, Jordens Værter.

merꝃkoríkpok, *f. intr.* 1) har brav Haar el. Fjær paa sig. 2) har smukke Haar el. Fjær. 3) er græsrig og smuk grøn (Jorden.)

merꝃkoríksok, 1) smukhaaret. 2) smukfjæret. 3) græsrig og vel bevoxen. Narksak merꝃkorìksok, en græsrig Mark.

merꝃkorpok, *intr.* 1) faaer Haar el. Fjær (enten som Unge, eller efter at have tilforn mistet dem.) 2) faaer Græs; bliver grøn (Marken.)

merꝃkokangitsok, skaldet; bældet.

merꝃkotôk, 1) langhaaret; tykhaaret. 2) Fjærrig. 3) Græsrig.

merꝃkoærpok, 1) *intr.* a) har mistet sine Haar el. Fjær; er bleven skaldet. b) er plukket el. rykket (en Fugl.) c) er klippet (et Faar.) d) er afslaaet sit Græs; er bleven bar (en Mark.) 2) *tr.* a) skiller ved sine Haar el. Fjær; gjør skaldet. b) plukker Fjærene af (en Fugl.) c) rykker Haarene af el. klipper (et Faar.) d) slaaer Græsset af; gjør bart for Græs (et Land.)

merꝃkoviárpok, 1) *intr.* a) mister Haar el. Fjær paa enkelte Steder ved Skud el. Afslidning (et Dyr; Fugl el. Skind.) b) slider dem af sig (et Dyr.) 2) *tr.* a) skyder Haar el. Fjær af et Creatur uden videre. Akèiksek merꝃkoviarsinnarpara, jeg skjød kun Fjær af Rypen, uden at gjøre den videre Skade. b) slider Haarene af (Skind el. Klæder.)

Merkut, en Synaal.

merkusivik, et Naalehuus; en Skindlap med Been-

 Fode-

Foderal om, hvori sættes Syenaale.

merkuſerpok, *ſ. intr.* tager ſin Syenaal for at ſye.

merkutéjarpok, *intr.* har brukken ſin Syenaal i tu.

merkutærſerpok, *ſ. intr.* taber el. miſter ſin Syenaal.

merkutãurſak, et ſlags Jordmos kaldet: Jomfruehaar (*Polytrichum.*)

Mérngorpok, *intr.* bliver afmægtig og kraftløs; taber Kræfterne; udmattes og finder ej mere Kraft til at holde noget ud.

merngorſárpok, *tr.* udmatter; ſvækker; gjør afmægtig; ſtiller ved Kræfterne.

merngortórpok, *intr.* er ilde ſtikket til at udholde travaille; har ej Kræfter el. Helſen til at udholde ſtrængt Arbejde.

merngortolérpok, *ſ. intr.* 1) Kræfterne forgaae ham; han bliver mødig. 2) taber ſin Helſen.

merngortôvok, *intr.* er meget kraftløs; har ingen Helſen; hiver og kryber altid; ſkranter paa en eller anden Maade. Tauna aipariomangilara merngortômet, ham vil jeg ikke følge, thi han kan ingen Vej komme.

merngoærpok, *intr.* ſamler Kræfter; hviler ſig ud; trækker Luft; ſætter ſig ned paa Vejen for at puſte.

merngoærſarpok, 1) *intr.* det ſamme. Merngortolerpok, merngoærſaradlarle, hun kan ikke holde det længer ud, lad hende hvile ſig lidt. 2) *tr.* hviler dem ud; ſamler Kræfter i dem (Lemmerne, naar de ere mødige.)

merngoærſarbik, et Hvileſted; et Puſteſted; et Sted at ſætte ſig, for at trække Luft.

Mérſa, 1) denne er det. 2) er det denne? 3) Ja, ſom du ſiger. 4) omendſkjønt; dog. Ningautaránga merſa tunnitlarivne annorâmik, han er mig vred, da jeg dog har givet ham en Skjorte.

tamérſa, 1) den er det (ſom du der tager paa ꝛc.) 2) er el. var det den? 3) det var hans Ord; ſaa ſagde han; det var Meningen el. Omqvædet. 4) ſagde han ſaa? 5) ſaaſom; nemlig.

mérſale, endſkjønt; enddog.

mer-

mersamè, 1) ja vist er det den. 2) ret saa; som du siger, saa har det sig; O! ja vist.

Merserpok, *s. intr.*)

merserràu, *tr.*) frygter for; tør ej give sig i Færd med.

mersernakàu, *intr.* er frygtelig at give sig i Færd med.

merserſarpok, *intr.* stiller sig frygtelig an; lader som man er vred.

Mérsorpok *tr.* syer.

mersorte v. sortok, en Syerske; en Skræder.

mersortiksak, 1) en til at sye om sig. 2) en Kjæreste.

mersortigàu, *tr.* 1) har til at sye om sig. 2) har til Kjæreste.

mersugak, det som syes eller syet.

mersugeksak, Syetøj; noget at sye; det som skal syes.

mersóupok, *tr.* syer til en anden.

mersóut, Syenaal; Syeredskab.

Miagórpok, *intr.* tuder (Hunde.)

miagórtok, tudende.

miagórnek, Tuden.

Mianérpok, *t. intr.* vogter sig; tager sig Vare.

mianeràu, *tr.* tager sig Vare for; agter el. frygter sig for (ham el. det.)

mianérsorpok, 1) *intr.* er forsigtig; seer sig for; tager sig i Agt. 2) *tr.* tager sig Vare med; omgaaes varlig med; tager det i Agt.

mianernakàu, 1) er farlig; man maae vel tage sig Vare derfor. 2) er frygtelig; er at tage sig i Agt for. 3) maae handles forsigtig med.

mianernartok, 1) farlig. 2) frygtelig; skrækkelig. 3) det som kræver Forsigtighed.

Míkakpok v. kikpok, *t. tr.* 1) river og slider i el. af med Tænderne. 2) rykker af el. rusker op med Tænderne.

Mike, 1) en Bitte; lidt. 2) hvor lidt! hvor ringe! hvilken Bitte!

mikivok, *intr.* er liden el. lidt.

mikirsok, liden; ringe.

mikirsógalak, bitte liden.

mikikàu, *intr.* er meget liden.

mikirsúsek, Lidenhed.

mikigàu, *tr.* forsmaaer; anseer det for lidet. Tamænna mikigâra, det er for lidet for mig.

mikivetlâk, alt for liden.
mikivetlâkau, *intr.* er alt for liden.
mikitigâu, *intr.* og *tr.* er saa liden som. Kannok mikitiga? hvor liden er den? Okúngoak mikitigâ, den er saa liden som en Mide.
mikitígirsok, saa liden som; forholdsmæssig liden. Kannok mikitígirsok? hvor liden? Tajma mikitígirsok, saa liden.
mikitígirsomik, *adv.* saa lidt som. Kannok mikitígirsomik? hvor lidt?
mikliok, 1) *intr.* formindskes; bliver mindre. 2) *tr.* formindsker; gjør mindre.
miklirsak, formindsket.
miklilerpok, *s. intr.* fornedrer sig; gjør sig ringe.
mikileràk, den næstmindste Finger; Lægefinger.
mingnek, mindst.
mingnérrovok, *intr.* er mindre.
mingnerràu, *intr.* er mindst.
mingnerrursok, mindre.
mingnerryvsârtok, allermindst.
mingnârpok, 1) *intr.* er for liden. 2) *tr.* gjør for liden.
mingnérta, *sine suff. inus.* den mindste af flere. Okæt mingnertæt, den mindste iblandt Torskene.

Mikkiak, Sylt (paa grønlandsk vils); halvraaden Kjød el. Fisk, som af Heden er mørnet og kan spises raat.
mikkiárpok, *intr.* er bleven til saadan Sylt; er halvraaden og mørnet af Heden (Kiød el. Fisk.)
mikkiártorpok, *intr.* spiser saadan Sylt el. halvraaden Kjød el. Fisk.
mitserpok, *s. intr.* bliver el. gjøres til Sylt.
mitserserpok, *s. tr.*) gjør til Sylt; lader halvraadne.
mitserséïok, *intr.*)
mikiárserpok, *s. tr.*) det samme.
mikiaríéiok, *intr.*)
mitserfigak, tillavet Sylt, som man med Villie har ladet halvraadne.

Mikikpok, s. under Mikakpok.

Mikilerak og Mikivok, see under Mike.

Mikliak, 1) Navlestreng. 2) Strøelse; Underlag. Nekkib mikliekſâ, noget at brede under Kjødet.
mikliserpok, *s.* 1) *intr.* er lagt paa noget; har noget under sig. 2) *tr.* lægger

ger det paa noget; breder noget under det.

Mikſilliorpok, *intr.* og *tr.* 1) paſſer imod; forholder ſig ſaa. 2) kan anſættes ſaa; er omtrent ſaa langt el. ſtort el. langt borte. Umanárſub Kéjakut mikſilliorpà, Umanaks-Øen ligger omtrent ligeſaa langt i Veſter ſom Kejakuts-Øen. 3) kan omtrent blive el. være ſaa el. komme ſaa langt. Silla ajungipet Pamiunnut mikſilliyſſaugut, derſom det bliver got Vejr, ſaa kunne vi vente at naae til Friderichshaab. 4) er omtrent midtveis, ſaa der er lige langt til begge Sider. Umiarſoït ikek mikſilliorpæt, Skibet er midt paa Fiorden. 5) regner det ſaa; lader blive ſom det; tager Maal deraf; ligner derefter. Iglullioromarpogut iglorſe mikſilliordlugo, Vi ville bygge et Huus efter eders Huus.

Mikſiok, *intr.* giver kun nogle og andre ikke, naar man gjør Uddeling.

miktak, forglemt el. forbigaaet ved Uddeling.

miktâvok, *intr.* faaer intet, ſkjønt andre faaer; bliver forbigaaet ved Uddeling.

mikterpok, *t. tr.* forbigaaer nogen ved Uddeling.

Millàk, en Plet; en Flek.

millákpok, *intr.* er plettet; er ſpraglet el. tigret.

millaktôk, 1) meget plettet el. ſpraglet. 2) ſtorplettet; ſtorſpraglet.

millaktôvok, *intr.* 1) er meget ſpraglet; har mange Pletter. 2) er ſtorſpraglet; har ſtore Pletter.

milláktok v. tórſoak, 1) flekket; plettet. 2) *ſpec.* en Slideſkinds-Sælhund el. Fiord-Sæl, hvis Flekker ere ſtore (*Phóca hiſpida, junior.*)

milláktovok, *intr.* er flekket (med lyſe Pletter paa mørk Bund.)

millákturſok, 1) flekket (med lyſe Pletter i mørk Bund.) 2) *ſpec.* Hannen til den almindelige Ulk (*Cottus ſcorpius, mas.*)

millakulârpok, *intr.* er ſpættet; er haglet el. indſprengt.

millakulârtok, ſpættet; haglet; indſprengt. Kirkſoviârſuk millakulârtok, en ſpættet Falk (*Falco ruſticolus.*)

Millèk, en Jistap; Jisſlag

ſlag (andre ſige Nillek, ſee ſamme *loc. alph.*)

millékpok, *intr.* er Jisſlag.

Milik, *cum. ſuff.* milinga, 1) Lukke; Dør til en Fælde; Skudde for noget. 2) det ſom ſlutter el. tilſtopper en Aabning (f. Ex. Skarn i en Rende.)

milíkpok, *t.* 1) *intr.* a) er tilſluttet (en Fælde, hvis Dør er nedfalden, ſaa den er lukt.) b) er tilſtoppet; forſtoppes (en Næſe, Rende ꝛc.) c) er tet i ſig el. compact (Been, Træe ꝛc.) 2) *tr.* tilſlutter; ſtopper til; forſtopper.

milíkſimavok, *intr.* 1) er tilſluttet el. forſtoppet. 2) er nedfalden (Dørren for en Fælde.)

Millórpok, 1) *intr.* kyler; kaſter (med Steen el. andet af fri Haand.) 2) *tr.* a) kaſter efter en el. mod noget. b) ſtener.

millorbigàu, *tr.* det ſamme i 2de ſidſte Bemærkelſer.

milloriàk, 1) det man kaſter efter; Maalet man ſøger at træffe. 2) et Steen-Kaſt.

milloriárpok, *tr.* kyler efter; kaſter hen imod; ſøger at træffe med Steen ꝛc.

millugak, truffen ved ſaadan Kaſt; ſtenet.

millut, Stenen el. andet, ſom man kaſter med.

millutigàu, *tr.* kaſter med det; ſtener dermed.

Milúkpok, *tr.* 1) dier; patter. 2) ſuer.

milúktok, 1) diende; et Pattebarn. 2) den ſom ſuer.

milúktipok, *t. tr.*)

miluktitſiok, *intr.*) giver at die.

miluktitſirſok, den ſom giver Patte; en Amme.

miluarpok, *intr.* ſuer i ſig; trækker til ſig.

miluartok, en Svamp.

miluïak, en Vandbie; Bieflue (*Tabanus grönlandicus.*)

miluïârſuk, ſaa kaldes 2de ſlags Fluer (*Muſca vivax* og *Volucella lapponica.*)

Minnâk, noget man ſparer og tager Hjem med ſig.

minnârpok, *intr.* og *tr.* ſparer noget til man kommer Hjem; tager noget Hjem med ſig af det, man har faaet at ſpiſe.

minnârau, *tr.* tager det Hjem med ſig; har ſparet det til man kom Hjem.

minnãupok, *tr.* tager noget Hjem med ſig til en anden. Nulle minnãupà, han

han tog noget Hjem til sin Kone.

Minne, 1) Smaa-Regn; Støvregn. 2) Øden.

minniok, *intr.* 1) det smaaregner; er Støvregn. 2) er ødsel.

minnirsok, Ødsel; en Ødeland.

minnirsúsek, Ødselhed.

Mingíkpok, *t.* 1) *intr.* qvæster sig; støder sig; kommer til Skade; bliver qvæstet (paa en Finger, Taa rc., ved Steen, Træe rc. som man har med at bestille.) 2) *tr.* qvæster; støder; klemmer (Fingeren rc. paa saadan Maade.)

mingiûpok, *tr.* kommer for Skade at sætte sig paa noget, som man ej skulde (f. Ex. paa et Menniskes Arm; Kiød, som laae paa Bænken.)

Mingnek, see under Mike.

Mingneriak, helst i *pl.* mingnerirsæt, Søens Afgift (som: Sælhunde; Lodder; Sild; Ulker.) *A.*

Mingo, Smuds; Skarn (helst fittet); Smitte; Ureenlighed; Fit paa Klæder; gammelt Spæk paa Jorden. 2) Jask og Piask (naar man har været ude i Regnvejr.)

mingorpok v. gukpok, 1) *intr.* a) besmittes; bliver tilsmurt el. fittet. b) smitter sig; tilsmører sig. c) er skiden; er snavset. 2) *tr.* besmitter; tilsmører; besudler.

mingortôk v. guktôk, skiden; jasket; meget tilsmurt og besmittet.

mingortokâu ,)
minguktôvok,) *intr.* er meget skident el. fittet el. tilsmurt.

mingungnarpok v. nakâu, *intr.* er skident og smittende; man smører sig til derpaa.

mingungnartok, skident og smittende; det hvorpaa man tilsmører sig.

minguk, et Insect, som opholder sig i sølet Bund paa Vandstederne, kaldet: Vandkalv (*Dytiscus marginalis.*)

Mingorpok, Minguk og Mingukpok, see under næstforegaaende.

Minnik, 1) gammelt sejt Spæk; Klister. 2) Øresit; Øreskarn.

minnikpok, *t. intr.* er klistret i Sømmene med saadant Spæk (en Baad.)

minnikterpok, *t. tr.*)
minnikteriok, *intr.*) klistrer Sømmene paa Baaden med sejt Spæk.

Minniok, see under Minne.

Minnípok, t. 1) *intr.* glemmer sig selv, naar man giver andre. 3) *tr.* glemmer en el. gaaer ham forbi, naar man uddeler Gaver.

minnítak, forglemt el. forbigaaet ved Uddeling.

minnitâvok, *intr.* er bleven glemt el. forbigaaet, da andre fik noget.

Mípok v. mépok, *tſ.* sætter sig; falder ned; kaster sig (bruges allene om Fugle.)

mibik, Stedet, hvor Fuglen sætter sig.

mibigàu, *tr.* sætter sig el. falder der (Fuglen.)

mítsok, den som satte sig fra Flugten (Fuglen.)

mítsimavok, *intr.* har sat sig.

mitsartorpok, *intr.* er i Færd med at sætte sig; falder; vil kaste sig (Fuglen.)

Mipse v. mivse, (andre sige Nipse, see samme.) en tør flakt Fisk (f. Ex. Stokfisk; Klipfisk.)

mipsilliok, *tr.*)
mipsilliorpok, *intr.*) tørrer Fisk paa saadan Maade; tilbereder Stokfisk el. Klipfisk.

mipsilliak, tørret flakt Fisk; Bergefisk; Klipfisk.

Misalukpok og Misarkórnak, see under næstfølgende.

Misârpok, *intr.* 1) springer oven i Vandet (Fiske el. Sælhunde, som jage efter dem.) 2) pjasker el. spretter oven i Vandet (et Menniske, der er falden i Vandet.) 3) smasker med Munden.

misâlukpok, *intr.* 1) springer oven i el. over Vandbrynen (Fisk; Sælhund.) 2) spiser.

misârtok v. sâluktok, helst i *plur. augment.* misâluktórsoït, Fiske-Stimer el. Sæl-Stimer, som springe og sprætte oven i Vandet.

misârpallukpok, *intr.* 1) det pjasker i Vandet; det lyder efter Fisk el. andre Dyr, som springe oven i Vandet. 2) smasker med Munden.

misarkórnak, en liden Fisk af Torskearten kaldet: Hyse; Kuller (*Gadus æglefinus.*)

Miserak, Dyppelse; det man dypper i.

miserárpok v. rártorpok, *intr.* og *tr.* dypper i Fit el. Tran (Fødevahre.)

miserártugak, dyppet; dit som dyppes.

mise-

miſerártorbik, Dyppelſe-Kar.
miſeràut, Dyppelſe; noget at dyppe i.
Miſſeŕŕarpok, ſee under næſtfølgende.
Miſſiárpok v. miſſeŕŕarpok, *intr.* nægter; gaaer fra.
miſſiártok, den ſom negter noget.
miſſiarbigàu, *tr.* negter for en; tilſtaaer ej for ham.
miſſeŕŕatigàu,)
miſſiutigàu,) *tr.* benegter det; gaaer derfra; fornegter.
miſeŕŕatiginikpok, *intr.* det ſamme.
miſſiúpok, 1) *intr.* fornegter ſig. 2) *tr.* a) fornegter en; bekjender ſig ej for ham; vil ej kjendes ved ham. b) fortier ham; vil ej ud med, hvad man veed om ham. c) holder med ham; undſkylder ham (naar andre bagtale ham); benegter det, han beſkyldes for.
miſſiut, Negtelſe; Fornegtelſe; det man negter.
Miſſigàu, *tr.* v. ſigivok, *intr.* 1) mærker; fornemmer; føler; finder til. 2) erkjender; kjender. 3) veed vel; er overbeviiſt om.
miſſigilerpok, *ſ. tr.* begynder at mærke; faaer Følelſe af; kommer i Erfaring om.
miſſigirſak, 1) Følelſe; Fornemmelſe; det man mærker til. 2) Overbeviisning; det man veed og holder ſig overbeviiſt om.
miſſigirſokangilak, *tſ. intr.* kan ingen Begreb gjøre ſig om en Ting; forſtaaer ſig ſlet ikke derpaa; har ingen Følelſe deraf. Ajokærſorallóarpánga miſſigirſokarnangalo, de præke nok for mig, men jeg begriber det ſlet ikke.
miſſingnarpok, *intr.* 1) er følelig el. mærkelig. 2) er kjendelig.
miſſingnarſiok, *intr.* 1) bliver følelig el. mærkelig. 2) erkjendes.
miſſigitëipok, *tſ. intr.* er bleven ufølſom; mærker ej mere til; har ej længer Fornemmelſe af det, man før havde.
miſſikſorpok, 1) *intr.* er forſigtig; ſeer ſig for; vogter ſig. 2) *tr.* forſarer; beſeer; randſager; underſøger.
miſſiklóïok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
miſſikſortok, forſigtig.
miſſikſornek, Forſigtighed.

missiksóïrsok, en Randsager; en Undersøger.

missiksoriartorpok, *tr*, gaaer hen for at undersøge; spejder.

missiksoriartortok, en Spejder.

missiksojuï'pok, *tſ. intr.* er uforsigtig.

missiksojuï'tsok, uforsigtig; fremfusende.

missiksojuï'nek, Uforsigtighed; Fremfusenhed.

missilikpok, *t. tr.* erfarer; fornemmer; prøver el. har Prøve af; faaer at vide el. erfare; befinder; har Forvisning el. er underrettet om.

missiliktok, erfaren; forsøgt.

missilingnek, Erfaring.

missilingniarpok, *tr.* søger at komme til Erfaring om; forsøger; prøver el. sætter Prøve paa; randsager; anstiller Prøve.

missiligut, Prøvemiddel; Prøvesteen; det hvorved man kommer i Erfaring om noget el. hvorefter man skal anstille Prøven.

missiligutigàu, *tr.* prøver derefter el. derpaa; kommer i Erfaring derved.

Missiksorpok, Missilikpok og Missingnarpok, see under næst foregaaende.

Missukpok, *tr.* v. missuksiok, *intr.* dypper; søler det i noget (f. Ex. et Klæde i Vand; Lampevegen i Tran; Penselen i Farve.)

missugak v. suktak, dyppet; det man søler i noget.

missuktaut, Dyppelse; det man søler noget i (f. Ex. Tran; Farve.)

missuktautigàu, *tr.* dypper deri; søler noget deri.

Mitârpok, *intr.* gjekker; spøger; er narrisk i sine Lader.

mitârtok, en Gjek: en Nar.

mitârau, *tr.* spøger med; gjekkes med.

mitârnek, Gjekkerie; Narrerie.

mitarrartok, en Ertsnar.

mitàut, 1) Fixeren; Narren (det hvorved man gjør Nar af en anden.) 2) Haan; Forhaaneise; Bespottelse; haanlig Tiltale el. Behandling.

mitautigàu, *tr.* 1) fixerer; narrer; gjør nar af. 2) forhaaner; bespotter.

mitekpok, *tr.* 1) gjekker med; narrer; fixerer. 2) forhaaner; bespotter. 3) sieldnere: rykker Haarene af et Skind med Tænderne.

miteklerpok, *intr.* det samme

me i 2de første Bemærkelser; gjør nar af Folk.
miteklersok, 1) en som gjør nar af Folk. 2) en Spotter; en Forhaaner.
mitegak, 1) narret; fixeret. 2) bespottet; forhaanet.
miténgnek, Bespottelse; Forhaanelse.

Mítek, en Ederfugl (*Anas mollissima.*)
miterpok, *intr.* faaer en Ederfugl.
mitêrak, en Ederfugle-Unge.
miterniarpok,)
mitsiarpok,) *intr.* er paa Ederfuglefangst.
miterniak v. mitsiak v. mitsiartok, den som er paa Ederfuglefangst; en Ederfuglejæger.
mitersiorpok, *intr.* forfølger en Ederfugl; er kommen paa Jagt efter den.
mitersiortok, en Ederfuglejæger.

Mitserpok, see under Mikkiak.

Mivse, see under Mipse.

Morêpok og Morêrpok, see under næstfølgende.

Moríovok, *intr.* 1) er høilændig; er steilt; er vanskelig at komme op over. 2) er sløv; er tyk i Eggen.
moríursok, 1) høilændig; op ad Bakke; en Brink. 2) tykegget; sløv; stump.
morêpok, *tf. intr.* 1) er lavlændig el. flak. 2) er skarp; har tynd Eg.
morêtsok, 1) flak; plat; lavlændig. 2) skarp; tyndegget; tyndsleben.
morêtsokarpok, *intr.* 1) har lave Hældinger el. Strandbredde. (et Land.) 2) siges og sieldnere om Skyerne, naar de i Vester blive lave og ligesom jevne sig.
morêrpok v. rærpok, *f.* 1) *intr.* slibes. 2) *tr.* a) sliber. b) sløjfer.
morêrsiok, *intr.*)
morêrsarpok, *tr.*) det samme i 2de sidste Bemærkelser.
morêrsirsok, 1) en Sliber; en Skiærsliber. 2) en Sløjfer.
morêrsit, en Slibesteen.
morêrsaut, det samme; et Slibered skab.
morêrsivik, et Slibested; et Slibetrug med Tilbehør.

Mórsukpok, *intr.* 1) gaaer ind udi; kryber ind i noget (f. Ex. en Fugl i et Hul.) 2) stikkes el. drives ganske ind i noget,

get, saa man ej seer mere deraf (f. Ex. en Steen i blød Jord.) 3) trækker sig tilbage (en Snegl i sit Huus.) 4) gaaer ganske under (en Sælhund el. andet Levende i Vandet.) Isiname mórsukpok, da han slap i, lukkede det sig til over hans Hoved.

morsuktípok, *t. tr.* 1) driver det ind. 2) forstikker; forberger. 3) faaer til at trække sig tilbage.

morsuktitak, inddreven; forstukken.

morsukbik, et Sted at forputte sig udi (f. Ex. Sneglehuset.)

Mulle *cum. suff.* mullinga, 1) Brystvorte. 2) Bladet paa en Aare. 3) Blad paa Vexter; Løv paa Træer.

Mulluvok, *intr.* 1) bier; bliver længe borte; nøler ude; lenter; opholder sig paa Vejen. Saag mulluvit? hvi blev du borte? 2) er ikke kommen Hjem; er borte el. udebleven. Kina mulluva, hvem er ikke kommen Hjem?

mullursok, udebleven; den som nøler ude.

Mumérpok, *s. intr.* synger og tralaller det ene i det andet med el. uden Ord; Sværmer.

Mumíkpok, *s.* 1) *tr.* a) vender om; omdrejer (et Blad); vender op og ned paa noget. b) fordrejer el. forvender ens Ord. 2) *intr.* a) omdrejes; vendes om el. op og ned paa. b) fordrejes; forvendes.

mumigak, 1) omvendt; omdrejet. 2) fordrejet; forvendt.

mumiksimavok, *intr.* 1) er omvendt. 2) er forkeert; er den urette Side ud el. er op og ned paa. 3) er fordrejet. 4) er forvendt.

mumiksimarsok, 1) omvendt. 2) forkeert. 3) fordrejet. 4) forvendt. Innuk mumiksimarsok, et forvendt Menniske.

mumiksipok, *t. tr.*)

mumiksitsiok, *intr.*) forvender; fordrejer.

mumíngavok, *intr.* er vrang; er urimelig.

mumíngarsok, vrang; urimelig.

mumigût v. gutíksak, en Krumskee at vende Maden med i Kjedelen.

Múrsak, et slags lange trinde Rødder, der siges at ligne Petersillie-Rødder, og falde temmelig store ved Elvene syd paa Landet.

N.

N.

Ná-āh! v. Na-na! Au! Væ!

ná-āuna! au dog! lad mig dog være med Fred! kan du ikke lade mig være.

ná-ârpok, *intr.* siger Au; ømmer sig.

na-nárpok, *intr.* 1) det samme. 2) skriger; klager sig.

nakârpok, *intr.* giver sig ynkeligen; klager el. jamrer sig lydelig.

Nâga v. Nagga, Nej.

nággale, nej ingenlunde; aldeles ikke; slet nej.

nággarpok, *intr.* siger nej.

naggarbigàu, *tr.* siger nej til en.

Nâgléïok, see under næstfølgende.

Nâgliúkpok, *intr.* lider Ont el. Nød; prøver Gjenvordighed; har slette Kaar; plages.

nâgliúktok, nødlidende; elændig; usel.

nâgliuktípok, *tr.*)
nâgliuktítsiok, *intr.*) plager; paafører Nød og Gjenvordighed; sætter i slette Omstændigheder.

nâgliuktítsirsok, en Plager; Plagefoged.

nâgliuklúsek, Nød; Elændighed; Nødlidenhed.

nâgliúngnek, Nød; Plage; Gjenvordighed; Modgang; det at lide Nød.

nâgliungnakàu, *intr.* 1) er besværlig; er tungt at udstaae el. haardt at døje. 2) er møjsommelig; fører Elændighed med sig; er forbunden med Gjenvordighed.

nâgliúngnartok, 1) besværlig. 2) møjsommeligt.

nâgléïok, *tr.* 1) lader en lide ont; kommer ham til at lide Nød. 2) overhænger en formeget til Ufordragelighed.

Náïa, en Maage; Strandmaage.

naïâinak v. naïavèk, den almindelige Maage; Blaamaagen (*Larus Glaucus.*)

naïârsoak, en stor Strandmaage.

naïardlùk v. lúrksoak, et slags store Maager med sorte Vinger; Svartbagen (*Larus marinus.*)

naïauârsuk, den ganske hvide Maage (*Larus candidus.*)

naïarsiórpok, *intr.* fanger Maager.

naïarsiórtok, en Maagefanger.

Naiklerpok, see under Nāukpok.
Naïmavok, s. under Naïok.
Naïngirsarpok, *intr.* hopper paa eet Been.
naïngirsartok, hoppende paa eet Been.
Náïok, *tr.* lugter; faaer Lugt af; faaer det at lugte.
náïrsak, lugtet.
najdlérpok, *s. tr.* bliver lugtet af; kommer ham for Næsen. Atak najdlerparput, Sælhunden lugtede os.
náïmavok, *intr.* og *tr.* lugter det; har Lugten af; faaer det at lugte.
náïmarsok, den som faaer Lugten af noget.
naimatipok, *t. tr.* lader en lugte noget.
naïorpok, *tr.*)
naïorsiok, *intr.*) 1) smager paa noget. 2) lugter til det; snuser det op i Næsen.
Náïpok, *ts. intr.* er kort.
náïtsok, 1) kort. 2) i *dual.* náïtsuk, et par korte Buxer; Laarbuxer el. løse Buxer (for Mandfolkene, som ej bindes over Knæerne.) Laasebuxer (for Qvindfolkene, som netop skjuler pudenda og naaer kun saare lidt ned paa Laarene.)
náïkau, *intr.* er meget kort; er for kort.
naïnârpok, *tr.* gjør for kort.
Nâk, 1) Bug; Mave. 2) en Rem af Bugen paa en Sælhund. 3) i *dual.* nærsæk, hele Bugen indvortes og udvortes med Indvolde og samt.
nârdlukpok, *intr.* 1) har en slem Bug. 2) har ont i Maven; har Vrid i Livet.
nârikpok, *s. intr.* 1) har en smuk Bug. 2) har en god Mave.
nâriksok, smukbuget; *spec.* Hunnen til den almindelige Ulk (*Cottus scorpius, foemina.*)
nâriksarpok, *tr.* skaffer got i Maven.
nâriksaut, Medicament for Maven; Mavedraaber.
nârsarikpok, *s. intr.* er storbuget; faaer en stor Mave; er tyklivet (af Fedme.)
nârtovok, *intr.* 1) har stor Bug; er tyklivet. 2) er frugtsommelig; er drægtig.
nârtursok, 1) storbuget; tyklivet. 2) frugtsommelig; drægtig.
nârtôk, 1) stormavet; tyk.

2) frugt-

2) frugtsommelig; drægtig.

nârtôvok, *intr.* 1) er stormavet; er tyk i Livet. 2) er frugtsommelig; er drægtig.

nârtuak, Foster i Livet.

nârtulliok, *tr.* skaffer en tyk Mave; besvangrer; gjør frugtsommelig.

nærsekpok v. seksimavok, *intr.* faaer en stor Bug el. tyk Mave; svolmer op el. hovner i Livet.

nærserràu v. serrivok, *intr.* 1) har Mavepine; har ont i sin Mave. 2) har Colik el. Riven og Sliden i Livet.

Nakádlorpok, *tr.*)
nakadlóïok v. lórsiok, *intr.*) kniber med Fingrene.

nakádlortok, knibende; en Kniber.

nakadlôrpuk, *intr. car. sing.* knibes; knibe hinanden.

nakadlôrtuk, *car. sing.* 2de som knibes.

Nakkákpok v. kápok, *intr.* slaaer Ansigtet ned; seer til Jorden; luder med Hovedet.

nakkángavok, *intr.* staaer el. sidder med ludende Hoved.

Nakârpok, see under Na-āh.

Nákkarpok, *intr.* falder ned; styrter ned.

nakkalérpok, *s. intr.* 1) ligger paa Fald; er faldefærdig. 2) daler (Solen.)

nakkálavok, *intr.* falder ned et efter andet; drysser ned; triller ned; er i Fald.

nakkalatérpok, *t. tr.* lader falde ned et efter andet; lader drysse; fælder; sigter.

nakkalaterût, et Sold; en Sigte.

nakkáïok, *tr.* lader falde ned; styrter noget ned.

nakkáïrsok, den som lader noget falde fra sig.

nakkarbigàu, *tr.* falder ned paa; styrter om paa. Iglub nakkarbigátigut, Huset styrtede om paa os.

nakkatàk, et oprejst Maal, hvortil kastes med Steen, for at slaae det om (i Leeg.)

nakkatárpok, *intr.* spiller med at slaae Steen el. andet ned, der er oprejst som et Maal.

nakkâvok, *intr.* er faldet ned.

nakkatitsiok, *intr.* sidder over Urinballien og pisser (en Mands-Person.)

Nakkalùk, Blære; Urinblæren i Legemet.

nakkasukipok, *ts. intr.* har en liden Blære; maae tit pisse.

nak-

nakkasukitsok, den som maae pisse tit.

nakkasuktôk, den som har en stor Blære; den som kan længe holde sit Vand.

nakkasuktôvok, *intr.* har en stor Blære; kan længe holde sit Vand.

nakkasûrsak, en Dyrplante, som ligner en Blære (*Ascidia Bolteni.*)

Nakkasûnak v. nækkasûnak, Læggen paa et Been.

Nakkatak, Nakkatarpok og Nakkatitsiok, see under Nakkarpok.

Nâkau v. kigau, *tr.*)
nâkivok, *intr.*) ynkes over; viser Medlidenhed med; forbarmer sig over en.

nâkinek, Miskundhed; Medlidenhed.

nâkinnikpok, *intr.* er barmhjertig; er medlidende; forbarmer sig.

nâkinniktok, barmhjertig; medlidende; miskundelig.

nâkinningnek, Forbarmelse.

nâkinnirsûsek, Barmhjertighed.

nâkirsarpok v. kirsarajukpok, *intr.* er meget medlidende.

nâkirsartok v. kirsarajuktok, den som er meget medlidende; en Forbarmer.

nâkinarpok v. nakâu, *intr.* er ynkværdig.

nâkinartok, ynkværdig.

nâkinarsûsek, Ynkværdighed.

nâkinĕipok, *tf. intr.* er ej værd at ynke; fortjener ej Medlidenhed.

nâkinĕitsomik, *adv.* uden Barmhjertighed.

nâkitĕipok,)
nâkirsajuïpok,) *tf. intr.* er ubarmhjertig; viser ingen Medlidenhed.

nâkitĕitsok,)
nâkirsajuïtsok,) ubarmhjertig.

nâkitĕitsûsek, Ubarmhjertighed.

Nakkérpok v. nækkérpok, *t. intr.* gaaer lige frem; skyder lige (en Piil el. Bøsse.)

nækkérsarpok, *tr.*)
nækkersâïok, *intr.*) bringer den til at gaae el. skyde lige.

nækkersiok v. kertipok, *intr.* bliver lige el. vis i Skudet.

nakkêpok v. nækkêpok, *tf. intr.* gaaer ulige; skyder uvist (Pilen; Bøssen.)

Nâkinnikpok, see under Nâkau.

Nak-

Nakkiok v. nækkiok, *intr.* kan ej lade sit Vand.

nakkiavok v. kiatitsiok, *intr.* har ont ved at lade sit Vand; kan vanskelig pisse.

Nakípok, *tſ.* 1) *intr.* er lav; er nedrig. 2) *tr.* trykker paa.

nakítsok, lav; nedrig (noget livløst.)

nakítak, nedtrykt.

nakídliok, 1) *intr.* bliver lavere. 2) *tr.* gjør lav.

nakidlirsarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nakíttarpok, *tr.* 1) trykker. 2) trykker Segl paa; besegler. 3) perser ned; surrer fast.

nakittáïok, *intr.* det samme. *ſpec.* trykker Skrifter; agerer Bogtrykker.

nakittáïrsok, en Bogtrykker.

nakittâut, 1) i Almindelighed: et Trykkeredskab. 2) i Særdeleshed: a) et Signet. b) et Perſejern.

nakittægak, trykt; presset. i *plur.* nakittækkæt, trykte Sager, (Skrifter; Latiun)

nakittarût, 1) Surre-Redskab; Baand el. Rem at binde noget fast med; Tov, hvormed at surre det fast til andet. 2) en Perse. 3) en Bogtrykkerpresse.

nakittaruserpok, *ſ.* 1) *intr.* a) fastbindes; surres fast ved noget. b) beségles. 2) *tr.* a) fastbinder; surrer fast. b) besegler.

nakirsût, Lak; Segl; Forsegling.

nakirsútilik, forseglet; som har Segl paa.

nakirsúserpok, *ſ. tr.* forsegler; sætter Segl paa.

Nakittarpok, see under næstforegaaende.

Nâkivok, see under Nâkau.

Nákok, Benet paa Enden af en Bue-Piil.

Nalauserdlukpok, *intr.* ængster sig; er bekymret; beknyttes i Sindet.

Nálegak, see under næstfølgende.

Nálekpok, 1) *intr.* a) er lydig; er hørig. b) er agtsom; giver agt. 2) *tr.* a) adlyder. b) ærer. c) giver agt paa.

nálektok, 1) lydig; hørig. 2) agtsom.

nalengitsok, 1) ulydig. 2) uagtsom.

nalekte, en Tilhører.

nalegiak, en Kirkegænger; den som er i Forsamling til at høre Prædiken.

nalegiarpok, *intr.* er i Forsamling til Ordets Hørelse; er i Kirke.
nalegiartorpok, *intr.* gaaer i Kirke; gaaer i Forsamling til at høre Prædiken.
nalekbik v. nalegiarbik v. giartorbik, et Forsamlings-Huus at høre Prædiken i; en Kirke.
nalengnek v. naleksúsek, Lydighed.
nelenginek v. nalengitsúsek, Ulydighed.
nalektarpok, *intr.* 1) adlyder; viser sig lydig. 2) hører til; hører efter; viser sig agtsom.
nálegak, 1) den som bliver adlydet. 2) en Herre.
nalegársoak, en stor Herre; Øvrighed.
nalegàunek v. gaunérsoak, den ypperste Herre; Overherre.
nalegaunerrovok, *intr.* er den ypperste; er Overherre.
nalegavèk v. vérksoak, den rette Herre; den allerstørste Herre.
nalegángajek, en Fornemme; en af de store.
nalegangajâvok, *intr.* er fornemme; er mere end almindelig (enten virkelig el. i sine egne Øine.)
nalegangortitak, en beskikket Herre; en Befalingsmand.
nalegaràu, *tr.* har til Herre; regjeres af.
nalegâvok, *intr.* 1) er Herre. 2) hersker; regjerer.
nalegâvik v. nalegãubik, 1) Rige; Herredom. 2) det man har at gjøre sig til af el. være Herre over.
nalekkotôk, æresyg; ærgjerrig; den som ophøjer sig selv og tager gjerne Ære af andre.
nalekkotôvok, *intr.* søger Ære; ophøjer sig selv; tager gjerne Ære af andre.
nalengniarpok, *tr.* stræber at lyde; holder sig efterretlig.
nalengniægak, det man holder sig efterretlig og stræber at lyde.

Nalúngiak v. giârsuk, et spæd Barn; et lidet Barn (indtil 1 à 2 Aars Alder.)
nalúngialik, en Qvinde, som har Barn.
nalungiâvok, *intr.* er et Barn.
nalungærpok, *intr.* har mistet sit Barn.
nalungærsok, den, som har mistet sit Barn.

Námakpok, *intr.* 1) er nok. 2) er tilpas; passer; er som det bør at være.

være. 3) er vel el. got el. velgjort.

námaktok, 1) tilstrækkelig; nok. 2) tilpas. 3) got; vel; velgjort.

namakàu, *intr.* 1) er brav; er meget got; passer vel. 2) er aldeles nok.

namagàu, *tr.* 1) finder det tilpas; synes vel derom. Isigamækka namagækka, mine Skoe passe mig. 2) agter for nok; holder tilstrækkelig.

namagirsak, det som passer en; det som er efter hans Sind og Villie.

namagiüarpok, *tr.* er tilfreds dermed; finder sig deri.

namãinak, lige tilpas.

namautiksak, tilstrækkelig; fuldkommen.

námaksiok, 1) *intr.* a) er bleven nok. b) er færdig; er fuldbragt; er fuldkommet. c) har faaet nok; synes nu, at det er nok; fik sin Bekomst. 2) *tr.* fuldfører; fuldbringer; fuldkommer.

namaksirsupok, *tr.* fuldfører i ens Sted; fyldestgjør for ham.

Nâme, see under Nau.

Namèk, i *plur.* nameet, Tvertræerne i en Konebaads Bund.

namiksak, et stykke Træe tjenlig dertil.

Na-na, see under Na-āh.

Nangarpok v. gartarpok, *tr.* hindrer; forbyder; forhindrer; er en hinderlig i noget.

nangartãupuk, *intr. car. sing.* ere hinanden hinderlige; sige hinanden imod.

Nangâvok, *intr.* er tvivlraadig; er i beraad med sig selv, hvad han skal gribe til; kan ej beslutte sig; han baade vil og ikke vil.

nangãursok, tvivlraadig; den som gjør sig Betænkning over noget, og ej kan beslutte sig.

Nangiárpok, *intr.* er bange; ræddes paa farlige Steder (paa Iis; til Søes; paa steile Klipper.)

nangiártok, bange; ræd.

nangiarnak v, arnartok, farligt; rædsomt; forfærdeligt; grueligt.

nangiarnakàu, *intr.* er farligt; er rædsomt; er forfærdeligt el. grueligt.

Nangik, et Brixeskind.

nángerpok, *f.* 1) *intr.* lægger sit Brixeskind til rette. 2) *tr.* lægger det tilrette for en anden.

Nángikpok, *t.* 1) *intr.* er værre; er slemmere; har forværret sig (Sygdom; en Ond); kommer stærk paa (Vejret.) 2) *tr.* skyder et Dyr op paa ny.
néngnikpok, *t. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
nangingnikpok, *t. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
nengniarpok, *tr.* søger at skyde et Dyr op paa ny.
nengniktok, værre; slemmere.
nengnigupok, *tr.* bliver griskere paa noget.

Nangmakpok, *tr.* 1) bærer noget paa Ryggen (især efter en Rem, som gaaer over Hovedet el. Halsen.) 2) bærer i Aag.
nangmagak, det som bæres saaledes paa Ryggen; en Byrde.
nangmàut v. mautak, 1) en Rem el. Baand at bære noget i paa Ryggen. 2) et Aag.
nangmiupok, *tr.* paatager sig Byrden at bære.
nangmaktigàu, har ham til at bære Byrden for sig.

Nangminek, 1) *sine. suff.* Selv; han, hun, den, det selv. 2) *cum. suff.* egen; eget. som: nangmernga, hans egen; nangminerse, eders egen, o. s. fr. (see Gram. VII. Cap. §. 5, 1.)
nangminelliok, *tr.* gjør noget selv; gjør sin egen Gjerning.
nangminelliak, det man gjør selv el. for sig selv; en egen Gjerning.
nangmineràu, *tr.* har noget som sit eget. Nangminerà, det er hans egen.
nangminertorpok, *tr.* nyder noget som sit eget.
nangminertugak, den egne Ting, som nydes.
nangminertugaràu, *tr.* nyder sit eget.
nangminersiorpok, *intr.* søger sit eget.

Nappako, see under **Nappivok**.
Nappak og Nappariak, see under næstfølgende.

Nápparpok, 1) *intr.* a) er syg. b) er oprejst el. oprettet. 2) *tr.* rejser op; opretter; sætter el. stiller ret op.
náppak v. nappàut v. napparsúsek, Sygdom.
napparsimavok, 1) *intr.* a) er syg; er bleven syg. b) er bleven oprejst. 2) *tr.* har oprejst el. rettet det op.
napparsimarsok, 1) en Syg. 2) oprejst; oprettet.
nappariak, 1) en af Opstanderne

derne i Rygstykket paa en Slæde, helst i *dual.* napparirsæk, (da de ere tvende) 2) en Opstander el. Stive paa Siden af en lastet Konebaad (for at hindre Lasten at falde i Vandet.)

nappariarpok, *tr.* stikker Stiver paa Siden af Konebaaden.

nappariarsiorpok, *intr.* holder sig fast i Opstanderne og løber bag efter Slæden.

napparsariak, et særdeles langt slags Marflue (*Sqvilla lobata.*)

napparsiok v. parsigajukpok, *intr.* bødkerer; gjør Tønder, Ballier &c.

napparsirsok v. parsigajuktok, en Bødker.

napparsiùt, en Tængsel el. andet Bødker-Instrument.

náppartak, en Tønde, Ballie el. andet Træekar.

napparsortak, 1) en Knokkel paa Haand el. Fod; Ankelkod; Haandledets Knude. 2) en Flintelaas.

napparsortéjarpok, *tr.* 1) støder sin Ankelkod el. Haandledet. 2) tager Laasen fra Bøssen.

nápparut, en Mast.

napparursiok, *intr.* gjør Mast.

napparuserpok, *s. tr.* rejser Mast i et Fahrtøj.

napparùt, Rygfinnen paa en Hvalfisk.

nappârtok, Rønnetræe.

nappavok, *intr.* staaer oprettet (Mast; et stykke Træe &c.)

napparsok, opreist; en Støtte; *spec.* en Konebaad-Støtte (hvorpaa man om Vinteren har Baadene liggende hvælvede.)

nappangavok, *intr.* ligger syg.

Napparsariak, napparsiok, napparsok, napparsortak, nappartak og nappârtok, see under næstforegaaende.

Nâpartorpok, 1) *intr.* gaaer lige op; slaaer lige til; rækker net op til; langer just saa til, som det bør. 2) *tr.* a) passer efter noget; retter sig derefter; tager Maal deraf; holder sig det efterretlig. Kollipsiut nâpartordlugo augoromarpotit, du skal ej skjære mere i Stykker, end Kiedelen kan rumme. Ingiarkativut nâpartordlugit ingerdlaissause, I skulle passe at holde det med vort Følge, hverken langsommere eller fortere. b) beregner el. overslaaer det forud,

ud, hvormeget el. hvordan, at det ej skal gaae galt.

nâpartornarsiok, *intr.* det er nu paa Tiden; det er ventende. Arbeniæt nâpartornarsiput v. nunalibiæt nâpartornarsiok, nu kan man vente Hvalfangerne el. det er nu paa Tiden, at de komme til Landet.

nâpartŏupok, *tr.* indretter noget efter et andet.

Napparut, see under Napparpok.

Nâpipok, *t.* 1) *intr.* kommer tilpas el. just i rette Tid. 2) *tr.* træffer; kommer just til ham. Audlaisserſok nâpipara, jeg kom just, da han vilde rejse.

nâpitak, den antrufne.

Napípok, *t.* 1) *intr.* snæres; besnæres; sidder fast i en Snare. 2) *tr.* snærer; besnærer.

napitípok, *t. tr.* snærer; fanger i Snare el. Garn.

napitàk, snæret; fanget i Snare el. Garn.

Nappivok, 1) *intr.* brækkes; brydes; gaaer i Stykker. 2) *tr.* brækker; bryder.

nappuvok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.

nappirsak, brudt.

nappako, et afbrukken Stykke.

nappo, Tvertræet i en Slæde.

nappulliutit, *car. sing.* Remmerne at binde Tvertræerne fast til Slæden med.

nappulersorpok, *tr.* binder Tvertræerne fast.

naugvak, et brudt Stykke, men dog endnu sammenhængende; et Brud paa noget.

ñaugorpok, *tr.* bryder af (f. Ex. et Stykke af Jisen.)

naugoak, et Led; Ledemod paa et Legeme.

navíkpok, *t.* 1) *intr.* er afbrukken; er brudt tvert over; gaaer i tu. 2) *tr.* afbryder; bryder tvert over.

navíksiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

navigak, afbrudt; afbrukken.

návlo, Knæledet, især underste Huling.

návlokot, et Hosebaand.

navlokóserpok, *s. intr.* og *tr.* binder sit Hosebaand.

návlorpok, 1) *intr.* gaaer i Stykker; brydes i flere Stykker. 2) *tr.* bryder i smaa Stykker.

navlóïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

návlortok, brudt i smaa Stykker.
navlórnek, helst i *pl.* navlórnerit, afbrudte smaa Stykker; især: smaa Iisstykker, som ligge og drive i Søen.
Nappo, see under næstforegaaende.
Nâpok, see under Nãukpok.
Nappulliutit og Nappuvok, see under Nappivok.
Narraiak, 1) Lokkemad i Almindelighed. 2) *spec.* a) Lokkemad i en Rævefælde. b) Aadsel, som slæbes for Ræve. c) noget, som kastes i Vandet for Maager at fange dem ved el. skyde dem paa.
narraiárpok, *tr.* gaaer efter Føden; søger hen, hvor man kan faae noget at æde (Mennisker og Dyr.)
nar'r aiok, *tr.* gaaer efter Lugten.
narraiórpok, *tr.* lugter el. snuser efter noget.
narrairserpok, *f.* 1) *intr.* har Lokkemad (Fælden.) 2) *tr.* a) sætter Lokkemad paa. b) slæber for Ræve. c) kaster Lokkemad for Maager.
Nárdlorpok v. nardlorsarpok, gjør lige; retter ud (det som før var skjævt.)
nardlorsâut, 1) noget at gjøre lige med. 2) en Lineal.
nardlortipok, *t. tr.* retter en; bringer ham ligefrem.
nardlugak, rettet; gjort lige.
nárdluvok, *intr.* er ret; er lige.
nárdlursok, ret; lige.
Narkíkpok, *f.* 1) *intr.* a) reder for sig; siger sin Mening; gjør Rede; forklarer sig. b) gjør Aftale; siger til; beretter; bekjendtgjør (naar man vil gjøre noget el. reise nogen Sted.) 2) *tr.* a) retter en; hjelper ham til rette. b) retter; corrigerer Skrift el. Tryk.
narkikfiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.
narkiksok v. kikse, 1) den som aflægger Bekjendelse. 2) et Vidne.
narkikbigâu, *tr.* 1) bekjender el. forklarer sig for en; vidner for ham. 2) vidner paa en i hans Nærværelse; søger at overtyde ham om noget.
narkiklípok, *intr.* bliver rettet (i sine Ord og Læsning.)
narkiksárpok, *tr.* retter (i Tale el. Læsning); hjelper

per ham paa det, han ikke kan.

nar'kiklàut, en Rettelse; det som bliver rettet el. ændret (i ens Tale el. Læsning.)

nar'kigùt, 1) det samme. 2) en Note el. Anmærkning under Siden af et Skrift. 3) en Trykfejl, antegnet bag i en Bog. 4) Rede; Forklaring i en Sag. 5) Aftale; Beretning.

nar'kigutigàu, *tr.* 1) bliver rettet deri. 2) forklarer sig derved; giver dermed sin Mening tilkjende.

nar'kiksautigàu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nar'kiguseràu, *tr.* bekræftes derved.

nar'kiklórpok, *tr.* 1) søger at overtyde en om noget; vidner paa ham i hans Nærværelse; taler ham til rette. 2) trætter el. disputerer med ham. 3) bevidner noget med en; bekræfter hans Ord.

nar'kiklôrpuk, *intr. car. sing.* 1) trættes; disputere med hinanden. 2) afgjør en Sag ved at komme til Orde med og forklare sig for hinanden; forlige sig.

nar'kiklóut, 1) Trætte; Dispute. 2) Forligelsemaal.

nar'kiksoutigàu, *tr.* 1) trættes derom; disputerer derover. 2) forliger sig desangaaende; afgjør den Sag imellem sig.

Nárksak, en Mark; en Slette; jevn Egn. *spec.* Eng; Græsmark; Agerland.

narksâvok, *intr.* er slet Mark; er Eng el. Agerland.

narklámio, 1) en Markbeboer; en Bonde. 2) i *plur.* narklámiut, de som boe ved Colonien: Sukkertoppen.

narksamiutàk, en Mark-Spurv (*Fringilla Lapponica.*)

Narksúkpok, *tr.* kommer en anden forbi og bliver den første; løber ham forbi; fahrer ham foroven (som selv er i Fahrt.) 2) faaer sit Ord indført før en anden; falder en ind i sin Tale og hindrer ham fra at faae noget sagt.

narksuïok, *intr.* 1) kommer først; faaer sit Ord først indført. 2) beholder det sidste Ord.

narksuktâïok, *intr.* 1) vil altid være den første el. foran. 2) vil altid beholde de sidste Ord; vil stedse have Ret; man kan ej faae et Ord indført hos ham.

Narngnérpok, *s. intr.* haler ud; roer til af alle Kræfter.

narngnérsok, en Udhaler.

Narro, Foragt.

nar'r ovok, *intr.* og *tr.*)
nar'r ogàu, *tr.*) 1) foragter. 2) vrager.

nar'r ursok, 1) en Foragter. 2) en Vrager.

nar'r ogirsak, 1) foragtet. 2) vraget.

nar'r unarpok v. nakàu, *intr.* er foragtelig.

nar'r unartok, foragtelig.

narr unárse! hvor foragtelig! O! Foragt!

narronarsiok, *intr.* bliver foragtet.

narrytsekpok, 1) *intr.* fortørnes; bliver fortrydelig. 2) *tr.* tager noget ilde op; viser sig fortræden v. fortørnes over det.

narrytsegak, 1) det som opvækker ens Fortørnelse. 2) den hvorpaa han bliver fortrydelig.

narrytsektipok, *t. tr.* fortørner; gjør en noget imod.

narrursiok, det samme.

narrytsaupok, *tr.* gjør en foragtelig; erklærer ham Foragt værd; viser sig fortørnet paa ham.

narrytlàut, 1) Fortørnelse; det man fortørnes over. 2) den, som man bliver fortræden over el. fortørner os.

narrytsautigàu, *tr.* fortørnes over ham el. det; tager det ilde op.

Natákok (*N.*) v. Nætákouk, (*S.*) Brusk.

natakortorpok v. nætakourtorpok, *intr.* æder Brusk.

natakórnak v. nætakòurnak, 1) Hagl (fra Himmelen.) 2) rund Sneekorn; Jising.

natakórnarpok v. nætakòurnarpok, *intr.* 1) det Hagler. 2) det sneer rund Korn-Snee.

Nàu? hvor? hvor er han el. det?

naulikiak? men hvor dog?

nãumè, 1) jeg veed ikke hvor. 2) ja hvor? 3) der er intet; det er ikke at see; han el. det er der ikke; han gjør det ikke.

nâme, det samme i sidste Bemærkelse efter de fleestes Udtale.

nãumekirkse v. nâmekirse, der er slet intet; det er aldeles ikke der el. slet ikke at see.

Nauberárpok, *tr.* fylder (et Kar, som før var noget i); gjør ganske fuldt (det større Kar med det, som er i det mindre.)

nauberâut, 1) et Fylde-Kar; det mindre Kar, hvoraf man fylder paa det større. 2) en Maade; et Maal; et Støb.

Naugoak, Naugorpok og Naugvak, see under Nappivok.

Nàuk, Omendskjønt; Enddog; Alligevel.

nàugle, men omendskjønt.

nàuglo, og omendskjønt.

Naukiarpok, see under næstfølgende.

Nãukpok, *intr.* 1) kommer i Urede; kommer Slag om (et Tov; Liine; Garn.) 2) tørner paa; finder Modstand (noget som er i Fahrt.) 3) løber paa noget med sin Fod.

nãiklerpok, *s. tr.* løber en overende; støder noget om med Foden.

nãuktipok, *t. intr.* bliver hængende med sin Sælhunde-Liine i Kajakstolen el. andet Redskab.

nãukallóarpok, *intr.* 1) kommer vel til at hænge i, men slipper dog løs igjen. 2) faaer vel slaaet sin Harpuunpiil efter Sælhunden, men skyder dog fejl.

nãukallóarkattarpok, *intr.* skyder adskillige Gange fejl med Harpuun-Pilen.

nâpok, *intr.*)

nâbigau, *tr.*) falder over noget, som man med Foden støder imod.

nãukiarpok, *tr.* kaster med Harpuunpiil efter en Sælhund.

naukiũpok, *intr.* løber paa noget, saa man styrter forud; falder næsegrus el. forover.

nãulikpok, *t. tr.* skyder i en Sælhund el. andet Søedyr med Harpuunpilen, og træffer.

nãuliktok, den Fanger, som har skudt fast i et Søedyr med Harpuunpilen.

nãuliksimavok, 1) *intr.* har faaet Harpuun i sig (Søedyret.) 2) *tr.* har truffet det med Harpuunen.

nãuliktak v. nãuligak, det Søedyr, som er fanget med Harpuunpiil.

naulıgârpok, *intr.* kaster for plaisir med smaa Stokke

Stokke el. Pilemodeller for sig paa Jorden (Børn for at øve sig.)

Naularnak, en Bogstav-Hummer (*Cancer Norvegicus.*)

Nāulikpok, s. under Nāukpok.

Naurallavok, *intr.* Ilden brænder for stærk.

Nauviækpok, *intr.* er ikke sikker; frygter sig hvert Øjeblik (naar man er paa farlige Steder); lever i Frygt og Fare; gaaer som med Livet i Hænderne.

nauviæsukpok, *intr.* er bange af sig; tør ikke; drister sig ikke.

nauviægàu, *tr.* holder det for farligt; troer det ikke; tør ej betroe sig derpaa; trøster sig ikke dertil. Siko pissungnek nauviægilerpara kajengnakánget, jeg tør ej gaae paa Isen, da den er saa svag. 2) frygter for nogen el. noget som er svagt, at samme skal komme noget til; er bange for et slet udfald dermed. Annerdlángoak nauviægâra issimut, jeg tør ej lade det spæde Barn komme ud i Kulden. Napparsimarsok nauviægilerparput, vi troe ikke længer den Syge til Live. Ervngusek nauviægâra illingnut, jeg tør ej betroe Flasken i dine Hænder. 3) troer en ikke; tør ej forlade sig paa ham (for hans Uforsigtighed, Afmægtighed &c.) Nauviægâgit asserujarsunnut, jeg tør ej betroe dig brøstfældige Sager.

nauviækúpok, *tr.* det samme i de 2 sidste Bemærkelser.

nauviænàk! hvor farligt!

nauviænarpok v. nakàu, *intr.* er farligt.

nauviænartok, farligt.

nauviænarsûsek, Farlighed.

nauviætēipok, *ts. intr.* er forvoven; lader sig ikke skrække ved nogen Fare; er dristig.

nauviætēitsok, forvoven; dumdristig.

nauviætēitsûsek, Forvovenhed; Dristighed.

nauværpok, 1) *intr.* staaer høj Fare; er Ulykken nær. 2) *tr.* er nær efter en; nær havde Ulykken ramt ham; havde nær gjort den el. det Skade. Nauværparma, du havde nær truffet mig. 3) bruges og som *affixum Verbale* (see Gram. XIII Cap. §. 3 No. 132.)

nau-

nauværſok, den ſom er Ulykken nær el. ſtod høj Fare.

Nāuvok, *intr.* ſpirer; groer; voxer; ſkyder op; kommer op (Værter; Blade; Nægle ꝛc.)

nāurſok, det ſom groer; Spire; Frugt; Grøde.

nāulerpok, *ſ. intr.* 1) begyndes at ſpire; bryder frem. 2) undfanges.

naukāk v. kârnek, førſte Grøde.

nautléïok, *intr.* venter paa Vært; planter; dyrker et ſtykke Land el. en Hauge.

nautléïrſok, en Urtegaardsmand; en Agerdyrker.

nautléïak, en Haugevært; en Agervært; Sæd paa Marken.

nautſeïekſak, Sæd; Sædekorn; Frøe til at ſaae.

nautlêvik, en Hauge; en Ager.

nautlêvilliok, *intr.* arbejder i en Hauge; tilbereder en Mark.

nautlêvilliorpok, *tr.* lægger en Hauge an; optager et ſtykke Land til at blive beſaaet; gjør det til Agerland.

nautſerikpok v. naurſorikpok, *ſ. intr.* voxer got.

nautſerikſarpok, *tr.*)
nautlerikſâïok, *intr.*) behandler Jordens Frugter ſaa, at de kunne voxe got; frugtbargjør dem.

næggorikpok v. nauggorikpok, *ſ. intr.* giver god Vært; er ſmukt begroet; bærer gode Frugter (Jord, Træe.)

næggorikſarpok,)
naurſorikſarpok,) *tr.* behandler Jorden; dyrker den; bearbejder et Land el. Træe til at kunne bringe gode Frugter.

næggorikſâïok,)
naurſorikſâïok,) *intr.* det ſamme.

nautſerikſâïrſok v. næggorikſâïrſok v. naurſorikſâïrſok, en Jorddyrker; Landmand; Bonde; Urtegaardsmand; Gartner.

næggordlukpok v. nauggordlukpok, *intr.* giver maadelig Vært; bærer lidet; bringer ſlette Frugter.

næggovik v. naugovik, 1) i Almindelighed: Oprindelſe; Stedet hvoraf noget udſpringer el. avles. 2) i Beſynderlighed: a) Jorden (hvoraf Værterne oprinde); Planteſkole. b) Stammen paa et Træe (hvoraf Grenene udſpringe.) c) Stamfader; Fader.

Fader. d) Sæd; Grundspire.
næggovigâu, *tr.* har sit Udspring deraf; oprinder derfra; er kommen el. avlet af; nedstammer fra.

Nâvok, 1) er til ende; er sluttet el. tilendebragt. 2) *tr.* ender; slutter; bringer til Ende.
naggate, Slutningen; Enden; den yderste; det sidste af noget. Udlut naggatæt, Dagenes Ende ɔ: den yderste Dag.
naggatekarpok, *intr.* har Ende; der er Ende paa.
naggatigâu, *tr.* har det til Slutning; ender dermed.
nâksak, endeligt.
nâksávok, *intr.* er endelig; kan tage en Ende el. blive endt. i *neg.* nâksâungilak, faaer ej ende; er uendelig.
nâksâungitsok, uendelig; evig; uophørlig.
nâksâungitsomik, uendeligen; uden Ophør.
naggaserpok, *f.*)
nâsarpok, *t.*) *tr.* ender; bringer til Ende.
naytserſorpok, *tr.*)
naytserſóïok, *intr.*) 1) afvarter en; bier til han bliver færdig; oppebier ham; lenter for at faae ham med sig; afbier noget; seer det an; bier for at see, hvorledes det bliver. 2) afdeler; afpasser.
Navsárpok, *intr.* gruer for at fabre ud paa Søen, naar Veyret seer slemt ud.
navsángavok, *intr.* ræddes; er i Frygt og Fare.
Naytserſorpok, s. under Nâvok.
Nebligau og Nebling-a, see under Nevlik.
Nedlereek, Nedlerpok, Nedliok og Nedliupok, see under Nelle.
Nedlukpok, see under Nellukpok.

Negavíkpok, *t. intr.* og *tr.* kommer stærke Slag om; snærer stærkt omkring noget.
negavíktak, det (Træe el. Steen) som andet snæres omkring.

Negorpok v. goarpok, *tr.* skyer; viger; undviger; gaaer sin Vej bort, for ej at blive seet af en.
negoavok, *intr.* er skye. Arnæt uvekaromangitsut negoarsaraut, Qvindfolk som ej ville giftes, pleje at være skye.

negoarſok, ſkye.
negukláungilak, *intr.* 1) viger ikke; gaaer lige i Næſen paa Folk; er fremfuſende. 2) er glubſk; er ej at troe (Menniſke el. rivende Dyr.)
negukláungitſok, 1) fremfuſende. 2) glubſk.

Néjak, yngre Syſter til en Mandsperſon, helſt *cum ſuff.* néja, hans yngre Syſter.
nejékſak v. nejángoak, en ſaadan yngre Halvſyſter, ſom han ej har Fader ſammen med.
nejékſiak, en ſom er ham i ſteden for yngre Syſter el. en yngre Foſterſyſter af ham.
nejægàu, *tr.* han har hende til ſin yngre Syſter. nejægâra, hun er en yngre Syſter af mig.
nejareek, *car. ſing.* en Broder og hans yngre Syſter.
nejareekpuk, *ſ. intr. car. ſing.* de ere ſaaledes hverandres Sødſkende.

Nejengarpok, *intr.* nikker med Hovedet i Søvne; ſidder og ſover nikkende.

Nejórpok, 1) *intr.* a) er nærværende. b) ſlabrer med Munden ved at ſpiſe Søbemad. 2) *tr.* a) er tilſtæde hos. b) bivaaner. c) opholder ſig hos. d) er til Ophold hos. e) ſøber; nyder.
nejóïok v. nejornikpok, *intr.* det ſamme i 4 næſtſidſte Bemærkelſer.
nejorſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
nejorpallukpok, *intr.* det ſamme i 2den Bemærkelſe.
nejóïrſok, nærværende.
nejórte, 1) et Foſterbarn. 2) den, ſom opholder ſig hos en anden.
nejortigàu, *tr,* 1) har en hos ſig; har antaget ſig ham; lader ham boe hos ſig. 2) har til Ophold; har til Foſterbarn.
nejogak, 1) den man har ſit Ophold hos; en Foſterfader. 2) den man er hos el. har Tilhold hos.
nejogékſak, en at være hos el. nyde Ophold hos.
nejogekſærupok, *intr.* har ingen at være hos; er venneløs.
nejômiok, *tr.* 1) underſtøtter en Syg el. Faldefærdig; er ved Haanden til hans Hjelp. 2) ligger med ſin Kajak ved Siden af en anden, at han ej ſkal kantre.

nejor-

nejorkotak, 1) noget at støtte sig ved. 2) en Stok; en Skiestang. Nejorkotakarane sissorârpok, han løber paa Skier uden Stang.

nejorkotarâu, *tr.* støttes derved; har det til Understøtning.

nejorkutsiupok, *tr.* støtter sig derved; tager Understøtning deraf.

nejorpallugak, en Fisk syd paa Landet, som synes at være de Norskes: Brosme (*Gadus Brosme.*)

Neïorpok v. neïortorpok, driller (enten Hul el. Ild i noget.)

neïortout, et Dril.

neïugak, det som Hul el. Ild drilles i.

Nejsarpok, see Neksarpok.

Nèitsek, 1) Fiord-Sælen; Slideskinds-Sælhund (*Phoca hispida.*) 2) en Sælskinds-Peltz med Haarene paa.

neitsidlèk, en gammel udvoxen stinkende Sæl af denne Art.

neitlitsiak, en middelmaadig stor af samme Art.

neitsingoak v. néitsiak, en saadan Sæl-Unge.

nèitserpok, *s. intr.* fanger en saadan Sæl.

neitserſârpok, *intr.* faaer en nye Sælskinds Haarpeltz.

nèitsilik, 1) en med saadan Peltz paa. 2) et Sted, hvor Fjordsælen opholder sig.

neitsilirsartok, det samme i 1ste Bemærkelse.

neitsiliok, 1) *intr.* syer en saadan Peltz. 2) *tr.* — til en anden.

neitsérsoak, en Klapmyds (et stort Slags Sælhunde, saa kaldet) (*Phoca cristata.*)

neitsersoalliarpok, *intr.* er paa Klapmydsejagt.

Nejukpok, *tr.* flaaer Skindet heelt af smaa Sælhunde til at gjøre Kobbeblære af.

Nekke, Kjød. *spec.* Sælhundekjød.

nekkiksak, Mad; Føde; (i Almindelighed.)

nekkigâu, *tr.* har det til Føde; nærer sig deraf.

nekkiksarsiorpok, *intr.* søger Føde; er om Føden.

nekkiksiok v. siorpok, 1) *intr.* laver Mad. 2) *tr.* — til en anden.

nekketorpok, *intr.* spiser Kjød.

Nekkimàkpok v. nakkimakpok, *tr.* tvivler derpaa; er uvis derom.

nek-

nekkímavok v. nakkímavok, *intr.* tvivler; er tvivlraadig; er uvis i sin Sag.
nekkimarsok, tvivlende; tvivlraadig; uvis i sin Sag.
nekkimarsúsek, Tvivlraadighed.
nekkimanek, Tvivl.
nekkimanakàu, *intr.* er tvivlsomt el. uvist; er at tvivle om.
nekkimanartok, tvivlsomt; uvist.
nekkimanĕitsok, vist; som ej er at tvivle paa.
nekkimàupok, *tr.* 1) lader beroe; lader fahre; begiver det. 2) lader ham gaae; forandrer sit Forsæt med ham.
nekkimautipok, *tr.*)
nekkimautitsiok, *intr.*) det samme.
nekkimautingilak, (*negativum* af næstforegaaende.) bliver ved sit Forsæt; er fremturende.
nekkimatigàu, *tr.* er tvivlraadig derom.
nekkimĕipok, *ts. intr.* tvivler ikke; er vis i sin Sag.
nekkimĕitsok, vis i sin Sag; ej tvivlende.

Nekkoak, en stærk.
nekkoársoak, meget stærk; en Kæmpe.
nekkôvok, *intr.* er stærk; har Styrke. i *neg.* nekkōungilak, er svag; har ingen Kræfter.
nekkōursok, stærk.
nekkōungitsok, svag; uden Kræfter.
nekkôrpok, er frisk el. munter; er flink og i god Stand.
nekkôrtok, frisk; flink; munter.
nekkôrtipok, *t. intr.* er kommen sig igjen.
nekkoï'pok, *ts. intr.* er svag; er skrøbelig; har ingen Kræfter.
nekkoï'tsok, svag; skrøbelig; kraftløs.
nekkursekpok, *intr.* styrkes; styrker sig.
nekkursektípok, *t.* 1) *intr.* bliver stærk. 2) *tr.* styrker; gjør stærk.
nekkursarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
nekkursàut, et styrkende Middel.
nekkursautigàu, *tr.* styrkes derved.
nekkursektitsartorpok, *intr.* bliver mere og mere stærk; samler Kræfter; kommer sig.

Nekoï'kpok, *t. tr.* staaer op fra at sidde; rejser sig op af sit Sæde.
nekórgvavok, *intr.* har rejst sig af sit Sæde; staaer nu oprejst.

nekorgvautak, en Skammel med 3 Been, som bruges paa Iisen ved Sælhundefangst.

nekurvlârpok v. nekyrvlârpok, *intr.* 1) staaer paa Tæerne (et Menniske.) 2) staaer paa Bagbenene (et Dyr.)

Nekkoïpok, see under Nekkoak.

Nekkoràu, *tr.* kan vel fordrage; under ham vel; lider; ynder.

nekkorasukpok, *intr.* under Folk vel; er en Menniskeven.

nekkorasuktok, den som under Folk vel; en Menniskeven; en Velynder.

nekkorêpok, *tf.* er slem mod Folk; under ingen vel; er arg imod andre.

nekkorêtsok, slem; arg; tver; et ont Menniske.

nekkoretēipok, *tf.* kan ingen fordrage; er en Menniskehader.

nekkoretēitsok, en Menniskefiende.

Nekorgvautak og Nekorgvavok, see under Nekoïkpok.

Nekkorêpok, s. under Nekkoràu.

Nekkôrpok og Nekkôvok, see under Nekkoak.

Néksarpok v. néjsarpok, *tr.* har med sig; bringer v. fører med sig; tager med.

néksægak, medbragt; medført; medtaget.

néksakarpok, *intr.* har noget med sig. i *neg.* har intet med sig; kommer tomhændet.

neksâupok, *tr.* bringer til en; har med sig til ham. Pelimit neksâupagit ullomik, jeg har en Krumkniv med til dig fra Peder.

néksipok, *t.* 1) *tr.* giver en noget med; sender med ham. 2) *intr.* tager Sendegods med sig; faaer noget med sig.

neksitsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

neksigak, den man sender noget med.

neksiupok, *tr.*)

neksiúrsiok, *intr.*) sender el. skikker det.

neksiútak, Sending; det man sender.

neksiubik, den man sender noget til.

neksiubigàu, *tr.* sender ham noget; skikker til ham.

Nekseràk, et Maal, hvortil skydes med Buepiil.

nekserárpok, *intr.* skyder til Maals med Bue.

Neksiok, *intr.* 1) Krogen bliver fast i Grunden.

den. 2) faaer sin Krog fast i Grunden. 3) bliver hængende fast ved en Sælhund, i det Harpuun-Remmen kommer i Urede.

Neksokípok, *tr.*) neksokítsiok, *intr.*) 1) holder dem for eens; veed ikke, hvilken af dem, han skal vælge el. tænke best el. værst om; agter dem lige rigtige el. gode el. slette. 2) behandler dem eens; bruger dem i Flæng.

Nektipok, *t.* 1) *intr.* det blæser op; bliver stærkere med Vinden. 2) *tr.* den (usynlige) blæser Vinden op. Nektipále asit, nu skal man see, at det kommer med Blæst.

nektítsartorpok, *intr.* bliver stærkere og stærkere med Blæsten; Stormen tager mere og mere til; det stormer op.

nektimavok, *intr.* er stærkere Blæst, end det var.

nektimirsârpok, *intr.* er Bygevejr; kommer med stærke Bygekast.

Nektoràk, 1) et krumt Been, som bruges til at skyde tvert for ved Grønlændernes Buxetøj. 2) en Skibsblok el. Tridse.

nektoralik, en Ørn (*Vultur Albicilla.*)

nektoralírksoak, en stor gammel Ørn.

Nekkursekpok, see under Nekkoak.

Nekurvsarpok, see under Nekoïkpok.

Nellà og Nellârpok, see under Nelle.

Nellavok, *intr.* 1) ligger med Klæderne paa (helst paa Siden.) 2) ligger vaagen (en Syg; en Barselkone); stenger sig et el. andet Sted, (men ej for at sove.) 4) bruges det og om Sælhunden i en vis Stilling i Vandet, da den kaster sig paa Siden, snoer sig rundt, og skyder sig frem med Bugen i Vejret.

nellarsok, 1) den som ligger med Klæderne paa el. har stengt sig et Sted og ligger vaagen. 2) den Sælhund, som ligger i Vandet i ovenmeldte Stilling.

nellavik, Stedet hvor en saaledes ligger; Sygeleje; Barselseng.

Nellāupok, see under næste følgende.

Nelle, *cum. suff.* nellà, 1) det som er lige ud for el.

el. tvert over for noget el. i lige Linie dermed. 2) hans jevnaldrende.

nelláne, lige for; tvert over for.

nelliksak, 1) noget af samme Slags; det som kan passe imod andet. Omunga nelliksakangilak tâva, nu har man intet, som kan passe derimod. 2) *Pannus menstruanus.*

nellerpiak, det som just er lige for.

nelligâu, *tr.* 1) er lige ud for det. 2) er af Alder med. 3) er ved det Hold el. af den Beskaffenhed. Sulle tamanna nelligà, han er endnu ved det samme el. det er det samme med ham, hverken værre el. bedre. Atauzek nelligà, er altid den samme; er uforanderlig. Atauzek nelligingilæt, de ere foranderlige. 4) er af det Slags el. den Art.

nelligeek, *car. sing.* 1) lige ud for hinanden. 2) jevnaldrende. 3) af eet Slags; ligedanne; ligeartede.

nelligeekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) ere lige ud for hinanden. 2) ere af lige Alder med hinanden. 3) ere af eet Slags.

nelligingitsak, det som ikke kan gjelde imod andet; ulig af Beskaffenhed el. Værdie.

nellekarpok, *intr.* har sin Lige (i Beskaffenhed.) i *neg.* nellekangilak, har ej sin Lige; er uden Lige.

nellekangitsok, den som ej har sin Lige; ulignelig.

nellekangitsomik, *adv.* uden Lige.

nellekangitsûsek, Ulignelighed.

nédlerpok, *t. tr.*)

nedléïok' *intr.*) 1) er lig i Størrelse, Højde, Forstand el. Kræfter. 2) er hans Ligemand; kan gjøre det samme som han. Oma nedlerpánga, han kan gjøre det ligesaa got som jeg. 3) er lige med; naaer lige dertil. Iglub kâ nedlerpæt seglilikkæt kollareet, de opstablede Bredder naae lige op til Husets Overdeel.

nedlereek, *car. sing.* 1) lige store; hinanden lige i Højde, Forstand el. Styrke. 2) Ligemænd.

nedlereekpuk, *s. intr. car. sing.* ere lige i Størrelse, Højde &c. 2) ere Ligemænd; kunne begge gjøre det samme el. gjøre det lige got.

nedlersarpok, *tr.* gjør lige med;

med; lader svare dertil.

nedliúpok, *t. intr.* 1) den Tid kommer; falder ind; indtræffer. Udlome innuviga nedliupok, i Dag er det min Fødselsdag. 2) er Nye-aar; er Højtid el. usædvanlig Helligdag.

nedliútok, 1) indfalden Tid. 2) Nye-aar; Fest; Højtid; Helligdag.

nedliutúksak, det som vil indtræffe; tilkommende; tilstundende.

nedliursiok, *tr.* holder Højtid; helligholder.

nedliúrsarpok, *tr.*)
nedliursáïok, *intr.*) passer Tiden; træffer den rette beqvemme Tid.

nédliok, *intr.* rører sig i Moders Liv (Barnet); det er nær ved at skulle fødes.

nedlinek, Barnets Bevægelse i Moders Liv; Barnenød el. den Smerte derved foraarsages.

nellârpok, *tr.* passer el. svarer dertil; stemmer overeens dermed.

nellăupok, 1) *tr.* møder en; kommer ham i møde. 2) *intr.* i *dual* og *plur.* mødes; komme hinanden i møde.

nellăutsiok. *intr.* det samme i første Bemærkelse.

nellăutsorpok, *intr.* træffer just; falder ind; kommer paa; hænder sig; skeer just. Nellautsorkallune kamna piok, dette slemme Vejr skulde nu just komme paa.

nellàutlŏupok, *tr.* træffer ind for ham; overkommer ham; kommer uventende paa ham. Annorérsub nellàutlŏupánga, jeg traf lige i Stormen.

nelleripok, *t. intr.* bliver mild igjen; formildes; forsones. i *dual.* og *plur.* forlige sig; blive ej længer vrede paa hinanden.

nelleriti'pok, *t. tr.*)
nelleriti'tsiok, *intr.*) formilder; forsoner; forliger; megler imellem dem til Forlig.

nelleritirsirsok, en Megler; en Midler; en Forsoner; en Forliger.

nelléromavok, *intr.* bliver mere og mere hæld el. brat (et Land); er jevnt tiltagende i Højde el. Lavhed.

nelléromarsok, et saadant jevnt tiltagende Sted.

nellerkópok, *tr.* gjør noget tilpas; forholder sig derved, som man bør.

nellerkotsivigâu, *tr.* gjør en fyldest; lader ham faae sin

sin Villie frem; gjør ham tilpas el. som han vil have det.

nellikkâk, Buxestedet lige for det hemmelige Lem.

nellimakpok, 1) *intr.* er bleven lige med el. gjort jevnt med noget. 2) *tr.* gjør det lige med noget.

nellimakterpok, *t. tr.* gjør det lige med andet, ved at jevne el. opfylde.

nellisiorpok, 1) *tr.* søger dets lige; vil have noget, som kan svare dertil el. gielde lige derimod. 2) *intr.* a) anseer Personer; gjør Forskjæl paa Mennisker i sin Behandling. b) helst i *dual.* bedriver Blodskam; ægter el. begaaer Utugt med sin nærmeste Slægtning.

nellisisimavok, *tr.* har funden sin Lige; er bleven lig.

nellinginak, 1) *adverb.* ligemeget; det kommer ej derpaa an. 2) *adj.* enhver; ligemeget hvilken; hvo det og er; almindelig; i denne Bemærkelse bruges det og *transitive*, som: Nellinginavta, enhver af os.

nellinginâvok, *intr.* 1) det er ligemeget med ham el. den. 2) han er ligefrem og ej at bryde sig om; han tager til Takke med alt; der behøves ingen Omstændigheder med ham. 3) han agter ej hvad han gjør; siger hvad der falder ham ind. 4) er almindelig el. hverdags (en Ting.)

nellinginarâu, *tr.* agter det ligemeget; skjøtter det ikke; bryder sig ej derom; ringeagter.

nelinginarpok v. nellinginārau, *intr.* bryder sig ikke om, hvordan det gaaer; er ligegyldig.

nellinginarsiorpok, *intr.* tager i Flæng; gjør ingen Forskjæl; anseer ikke Personer.

nellivsárpok, *tr.* opsøger et skudt Dyr; søger at træffe Stedet, hvor det er styrtet.

Nelèk, en Fiis; en Fiert.

nelérpok, *t.* 1) *intr.* fiser; fjerter. 2) *tr.* — til en anden for at tortere ham.

nelípok, *t.* 1) *tr.* trykker Vinden af en Blære lader den faae Luft. 2) *intr.* Blæren faaer Luft el. bliver aabnet og skilt ved sin Luft.

Nelleráglek, en Stjerne, som sees om Aftenen, gaaer under og kom-

kommer igjen til syne om Morgenen før Solens Opgang, og menes at være *Canis Major*.

Nelleripok, Nellerkópok og Nelleromavok, see under Nelle.

Nelérpok, see under Nelek.

Nellikkak, see under Nelle.

Nellikkĕit, *car. sing.* Lampestoel.

nellikkéksak, et Stykke Træe til en Lampestoel.

nellikkiorpok, *intr.* arbejder en Lampestoel.

Nellòk, Svømmested (for Menniske el. Landdyr.)

nellókpok, *intr.* svømmer.

nellóktok, en Svømmer; det Dyr, som svømmer.

nellorikpok, *f. intr.* kan got svømme.

nellorikſok, en god Svømmer.

nellóktorpok, *intr.* fanger et Dyr, medens det svømmede.

nellóïok, *tr.* forfølger et Landdyr, naar det svømmer.

nellórſiorpok, *tr.* jager et Landdyr ud i Vandet; omringer det, for at faae det til at svømme ud i et Vand, og siden desbedre fange det.

nellorárpok, *intr.* vader; gaaer i Vandet paa grunde Steder.

nellòumavok, *intr.* svømmer i Vandet; har alt begivet sig ud fra Landet.

nellòumarſok. et svømmende Dyr, som har flyet ud paa Vandet.

nelloumirſortok, en liden Vandsneppe kaldet: Fisklita el. Nordvestfugl (*Tringa lobata.*)

Nellúkpok, (*N.*) v. nelly'kpok, (*S.*) *tr.* kaster el. slenger noget fra sig. Amek umiamut nellukpà, han kastede Skindet ned i Baaden.

nellúpok, 1) *intr.* er kastet el. slengt hen. 2) *tr.* kaster det fra sig; slenger det hen.

nellúkſiok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) staaer og fisker fra Landet.

nellúkſirſok, en som staaer paa Landet og fisker.

nellukſivigàu, *tr.* henkaster til en; slenger fra sig til ham el. derhen.

nédlukpok v. nedluïok, *intr.* fisker fra Landet; staaer paa Strandbredden og angler.

nedlòut, en Fiskesnøre at fiske med fra Landet; en Anglesnor.

Nelluvok, s. Nælluvok.

Nemnerotitôk, flekket; som har store lange Flekker; flamme-broget.

nemnerotitôvok, *intr.* er flekket; har store lange Flekker i det lyse; er flamme-broget.

Nennamàk, (*N.*) en Sisserønnike (*Fringilla Linaria.*)

Nenneroak, noget til at lyse i steden for det rette Lys (f. Ex. tændt Moos el. Træe.)

nenneroarpok, *tr.* lyser; søger efter med Lys; lyser en.

nenneràut v. ròut, et Lys (Tælle- el. Vox-lys.)

nenneroutigàu, *tr.* har el. bruger det til Lys.

nennerōurserpok, *f.* 1) *intr.* tænder Lys; har Lys. 2) *tr.* tænder Lys i et Kammer.

nennerōurserbik, en Lysestage.

nenneroarbik, en Lygte.

Nennérpok, *t.* 1) *tr.* a) ligger paa; hviler paa; trykker paa med sin Vægt og holder derved fast (livløse Ting.) b) lægger sig derpaa; hænger sig over en (et Menniske.) c) falder ned paa og rammer. Karmab nennérpâ, Vægaen faldt ned paa ham. Nennerkæjakátit ujárkab, Stenen havde nær ramt dig. 2) *intr.* tager Mad til sig; faaer noget at bide. Voitziak nenningilernarpok, i Dag har jeg intet faaet i Livet.

nennertipok, *t. tr.* rammer dermed mod sin Villie; kommer for Skade at træffe med noget. Ujarak nennertipara, jeg kom til at ramme med Stenen.

nennertibigàu, *tr.* rammer nogen mod sin Villie; kommer for Skade at træffe en. Nennertibigikæjakâgit, jeg havde nær ramt dig.

nennigak, det der ligges paa; det man tynger paa.

nennigâvok, *intr.* ligges paa; hviles paa; trykkes paa.

nennípok, *t. intr.* falder sammen; sætter sig; svinder ind (Hævelse el. noget, som har Vædske i sig, især naar det ligger i Hob og synker tættere sammen, naar Vædsken forgaaer.)

Nengnikpok, s. under Nangikpok.

Nenniok, 1) *intr.* er fun-

funden (det som var tabt.) 2) *tr.* finder det.
nennirsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
nennirsirsok, en Finder.
nennirsok v. sak, funden; det fundne.

Nennípok, see under Nennerpok.

Nénnok, en Bjørn; Hvidbjørnen. (*Ursus maritimus.*)
nennoarak, en Bjørneunge.
nennortorpok, *intr.* spiser Bjørnekjød.

Nepípok, *t.* 1) *intr.* a) hænger ved; klæber fast. b) brænder an (f. Ex. Grød i Gryden.) 2) *tr.* hænger derved; klæber dertil.
nepibigâu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
nepínek, Skaave; anbrændt Grød.
nepinakò v. nikò, Liim.
nepínarpok, *intr.* er klæbende (f. Ex. Liim; Tjære.)
nepinartok, klæbende.
nepinartôvok, *intr.* er meget klæbende; er klæbrig.
nepíngavok, *intr.* sidder fastklæbet; har suet sig fast.
nepingarsok, fastklæbet; hængende fast ved noget.
nepínganek, 1) Fastklæbning. 2) Hang efter noget.
nepitárpuk, *intr. car. sing.* 1) hænge sammen; klæbe ved hinanden. 2) hænge sammen under Parring (Hunde; Ræve.)
nepitártuk, *car. sing.* 1) sammenhængende. 2) man siger og: Okiuk nepitártuk, 2de Vintre uden Sommer (naar de ligesom hænge sammen uden mellemkommende Varme.)
nepitipok, *t.* 1) *tr.* limer; klæber det til noget; faaer dem til at hænge sammen. 2) *intr.* limes; klæbes sammen el. til noget.
nepitítak, limet; fastklæbet.
nepikotarpok, *tr.* leger med Iistappe, som man optøer i Munden, og derpaa faaer til at fryse fast til Iisen, at staae som oprettede Regler (Børn.)
nepisâ, en slimig Fisk, kaldet: Rognkald, (som plejer at sue sig fast til Stenene med sin Bug) (*Cyclopterus Lumpus.*)
nepisardlùk, en anden Art af samme Fiskeslægt, som overalt er tornefuld (*Cyclopterus Spinosus.*)
nepisardluârsuk, en mindre og sjeldnere Art Rognkald

kald (*Cyclopterus minutus.*)
nepisárpok, *intr.* faaer el. fanger Rognkald.
nepitsiarpok, *intr.* er paa Rognkaldfangst.
Nerrāk, see under Nígek.
Nerdlek, 1) en Gaas i Almindelighed, men især: Radgaasen; Knortegaasen (*Anas Bernicla.*)
nerdlérnak, en Vildgaas (*Anas Anser.*)
Nerdlerpok, see under Nerriok.
Nerigukpok, see under næstfølgende.
Nerikpok, *t.* 1) *intr.* hytter sig; staaer sig; kommer vel derfra; slaaer sig igjennem. 2) *tr.* faaer ham vel derfra; naaer sit Ønske el. seer et got Udfald med ham; faaer ham lykkelig Hjem.
nerigukpok, *intr.* venter; haaber; lever i Haabet.
nerigugâu, *tr.* venter el. haaber det.
nerigugirsak, det man haaber; Forventelse; Haab.
nerigungnek, Venten; Forventning; Haab; det at haabe.
nerigut, Haabet; det som gjør at man haaber.
nerigutlarpok, *tr.* venter stærk derpaa.
nerigukſárpok, *tr.* giver Haab; sætter i Forventning.
neriguktárpok, *intr.* er haabefuld.
nerigyssærpok, *intr.* venter ej længer; taber Haabet; mishaaber.
nerigúngnarpok v. nakau, *intr.* er ventende; er i Vente; er at haabe.
nerigungnartok, ventelig; det som er at haabe el. kan haabes.
nerigursârpok, *intr.* og *tr.* det aner ham at skulle skee; han faaer got Haab om noget; det falder ham ind som venteligt.
nerigursâk, Regnbuen.
nerigursorpok, *tr.* lover el. forjætter en noget; giver ham Haab om noget.
Nerrínnarpok v. nakâu, *intr.* 1) er føer; er undersætsig; er fyldig el. stirskaaren. (Mennisske el. Dyr.) 2) er noget af Betydenhed; er lovfast og forsvarligt (livløs Ting.)
nerrinnartok v. nerrinnasôk, 1) føer af Lemmer; undersætsig; fyldig; stirskaaren. 2) lovfast; forsvarlig; noget af Betydenhed.
Nérriok, *intr.* og *tr.* æder; spiser; faaer Mad.

ner'r irſok, en Æder; den ſom faaer Mad.
ner'r irſôk, graadig.
nérr irſak, Spiſe; Mad; det ſom ſpiſes.
ner'r irléklak, Mad; Føde; noget at ſpiſe.
ner'r idluarpok, *intr.* 1) ſpiſer med Fred og Roe. 2) ſpiſer med Behag el. god Mad. 3) ſpiſer til mættelſe; æder ſig ret mæt.
ner'r iârpok v. âkau, *intr.* ſpiſer tilig om Morgenen.
ner'r iârut, en Aabid; det man ſnapper ſig i en Haſt at æde.
ner'r iavok, *intr.* er ſlugen.
ner'r iavetlâk, en Fraadſer; en Fyldevom.
ner'r iavetlârpok, *intr.* fraadſer; fylder el. propper ſig med Mad.
ner'r iavetlârnek, Fraadſerie; Fylderie.
ner'rit, et Spiſe-redſkab; i *dual.* ner'r iſik, en Gaffel.
ner'rivik, et Spiſeſted; a) et Bord. b) en Spiſeſtue.
ner'rilikpok, *t. intr.* faaer i Vrangſtruben.
ner'riliktak, Drøbelen i Halſen.
nérdlerpok, *tr.*)
nerdléïok, *intr.*) giver el. ſkaffer Mad; beſpiſer; tracterer.
nerdléïrſok, 1) en Beſpiſer el. Tracteur. 2) en Kjøgemeſter.
nerdléïvik, et Bord el. Beſpiſelſes-Sted.
nerdligak, beſpiſet; tracteret.
nerdliorpok, *tr.* ſkaffer Føde; føder; beſpiſer.
nerdliupok, *tr.* beſpiſer dermed; ſætter det frem til Spiſe; tracterer dermed.
nerdliutigâu, *tr.* det ſamme.
nerdliut, Tractement; Retterne man giver en anden at ſpiſe.
ner'rivkâk (*S.*) v. ner'rokâk (*N.*) Vomfyldning; Skarnet i Vommen af et græsædende Landdyr (Rheensdyr; Hare; Faar.)
ner'rivkârtorpok (*S.*) v. ner'rokârtorpok, (*N.*) *intr.* ſpiſer ſaadan Vomfyldning (der for Grønlænderne er en ſtor Delicateſſe.)

Neriórpok, *tr.* gnaver; ſlider Huden af (nemlig Klæderne, naar man er i Arbeide, og ſveder; Seellerne paa et Trækkedyr o. ſ. v.) Ah! neriorpánga, Ah! det gnavede mig.

Ner'rilikpok og Ner'rivkâk, ſee under Ner'riok.

Nerivdliok, see under Nerokípok.

Nerksuk, Horn.

nerksulik, hornet; som har Horn.

nerksungmikpok v. miksarpok, 1) *tr.* stanger; støder med sine Horn. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* stanges med hinanden.

nerksûrsak, 1) et forloren Horn. 2) det Sted paa hver Side af et Menniskes Hoved over Ørene, som svarer mod Hornenes Sted paa Dyrene.

Nerókipok, *ts. intr.* er snæver el. trang; er æng el. knap; rummer kun lidt.

nerókitsok, snæver; trang; æng; knap; liden af Rum (f. Ex. en Fjord; et Klædebon.)

nerokidliok v. nerivliok v. nerogliok, 1) *intr.* bliver snævrere el. trangere; knapper af. 2) *tr.* gjør den snævrere; knapper den af; tager noget af i Viiden.

nerokinârpok, 1) *intr.* er for snæver. 2) *tr.* gjør for trang; tager for meget af den.

nerótovok, *intr.* er viid; er rummelig el. af stor Omfang.

nerótursok, 1) viid; rummelig; bred; stor i Omfang. 2) en Fjords Navn tæt Norden for Friderichshaabs Colonie.

nerotôk, meget viid &c.

nerotôvok v. nerotokàu, *intr.* er meget viid el. særdeles stor og rummelig.

nerotorpok, 1) *intr.* er bleven viidere. 2) *tr.* gjør den viidere.

nerotonârpok, 1) *intr.* er bleven for viid. 2) *tr.* har gjort den for viid.

Neromikpok, *t. intr.* 1) er blød el. myg; giver efter, naar man lægger sig derpaa; falder blød at føle paa. 2) er lunken.

neromiktok, 1) myg; blød. 2) lunken.

neromírkse! hvor blød! den er saa blød, som Duun.

nerúngut, blødt Menniskekiød at føle paa, naar en er feed.

Nerotôk, Nerótovok og Nerótursok, see under Nerokipok.

Nerpik, Fisk; Fiskekiød.

nerpírksoak v. nerpiklâut, Korstrold; Stjernefisk. (*Asterias.*)

Nerpsâk, funden; hittet; Hittegods.

nerplârpok, *intr.* og *tr.* 1) finder; hitter; kommer uformodentlig over. 2) erindrer; kommer paa; finder paa; hitter el. træffer paa. Okauziksara aitseit nerplârpara, jeg kom nu først paa, hvad jeg skulde sige. 3) kommer efter; opdager. Innungmik isumatômik nerplârponga, jeg har funden et eiegot Menniske.

nerplârau, *tr.* har funden det 2c.

nerbiârbigàu, *tr.* finder hos en; opdager hos ham.

nerpsarsiórpok, *tr.* søger; leder efter (dog ikke noget som er tabt, men for at hitte og opdage noget fremmed.)

nerpsarsiugak, det man har funden ved at søge el. lede.

Nérsorpok, 1) *tr.* roser; berømmer; beundrer; lover; priser. 2) *intr.* gjør sig til; roser sig; priser sig selv.

nersoràu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nérsortok, en Berømmer.

nersornarpok v. nakàu, *intr.* er berømmelig; er roesværdig; er priselig.

nersornartok, berømmelig; roesværdig; priselig.

nersôut, Roes; Berømmelse; Priis; Lov.

nersugak, roset; berømmet; priset; lovet.

Nérsut, et Dyr; et Beest; et levende Dyr.

nersúrloak, et stort Dyr; en Hest.

Nérvngorpok, see under Nimek.

Nérvsak, det halve af et Dyr som er skilt ad tvers over Midten; forreste el. bageste Halvdeel.

nérvsarpok, *intr.* faaer en saadan Halv-deel (af en Sæl el. Rheensdyr, naar man med en anden har været paa Jagt derefter.)

Nêsa, see under Nîsa.

Nesak, en Hue; Hætte; Hat.

nesâursak, 1) en Qvindehætte. 2) Hætten paa en Klapmyds.

nesárpok, *intr.* sætter sin Hue paa. 2) *tr.* sætter den paa en anden.

nesársimavok, *intr.* har Hue paa.

nesártok v. sársimarsok, som har Hue paa.

nesǽrpok, 1) *intr.* tager sin Hue af. 2) *tr.* tager den af en anden.

nesǽrsimavok, *intr.* har taget Huen af.
nesǽrsok v. sǽrsimarsok, den, som har taget sin Hue af.
nesǽngavok, *intr.* har ingen Hue paa; har blot Hoved.
nesǽngarsok, uden Hue; med blot Hoved.

Nessípok, *t.* 1) *intr.* gaaer op paa et Bjerg, for at see sig omkring; er paa Udkik. 2) *tr.* gaaer op for at see derefter.
nessibik, et Udkiksfjeld; et højt Sted, hvorfra man kan see viit omkring sig.
nessibigàu, *tr.* gaaer derop paa Udkik.

Nettāk, Nettârnak og Nettârpok, see under næstfølgende.

Nettek, 1) Gulv. 2) Bund el. Underdeel (i et Fartøj, Kar ꝛc.) 3) Grund el. Bund (i Havet.) Bruges helst *cum suff.* nákkâ.
netteríkpok, *s. intr.* er en god Grund (at ankre el. fiske paa.)
nettérdlukpok, *intr.* er en slet Grund (i samme henseende.)
nettíksiorpok v. nettílliorpok v. næziorpok, *intr.* 1) lægger Gulv. 2) bygger Bund (i en Baad ꝛc.)
nettersérpok, *s. tr.* sætter Bund i.
nettāk, Bund (i et Kar, Tønde, Fad, Spand.)
nettāksak, en Tønde-Bund før den bliver isat.) i *plur.*
nettāksæt, et Bunde-Fad el. et Pakfad med lutter Bunde i.
nettāksiorpok, *intr.* gjør Tønde-Bunde.
nettârnak, en Helleflynder; Hellefisk (*Pleuronectes Hippoglossus.*)
nettârnıak, en Helleflynderfisker.
nettârniarpok, *intr.* drager hen et steds paa Hellefiskefangst.
nettârnarsiorpok, *intr.* fisker efter Helleflyndre.
nettârnarsiortok, en Hellefisker; den som er ude paa Fiskerie efter Helleflyndre i Nærværelsen af sit Hjem.
nettârnarsiut, en Hellefiske-Snøre.
nettârnárak, 1) en Hellefiske-Unge. 2) et mindre slags Helleflyndre (som ellers kaldes Kalleráglek.)
nettârpok, *intr.* leger el. løber paa Jis.

Nevligàu, see under næstfølgende.

Névlik, det som er tilpas i Forhold mod andet

det, helst *cum suff.* névlinga, det som passer dertil el. deri el. derefter el. dermed el. til ham; dets Værdie. Orksut nevlingænnik pissegallóarparma, du maae passe at give mig saa meget som Spækket er værd. Annorâksara amigarmet nevlingánik piómagallóarponga, da mit Skjortetøj række ikke til, vilde jeg nok have saameget dertil, som behøves endnu for at blive nok.

nevligâu, *tr.* 1) passer dertil el. dermed; er ret tilpas deri (f. Ex. en Steen i et Hul.) 2) har det tilpas for sig v. det passer ham. Annorâk nevligà, Kjolen passer ham. Sougéksak tammænna nevligâra, det Pilejern er ret efter min Haand. Pænnà nevligà, det er Kaarde, som Karl. 3) passer derefter; er efter dets Værd. Nevligallugo akkillingilet, du betalede ikke efter dets Værd.

névlikarpok, *intr.* 1) har det som passer deri el. dermed. 2) er betalt efter sin Værdie. Umiak assúkiak névlikarpok, nu saa er og Baaden betalt. 3) kan betales; staaer til at betale, men i *neg.* er ubetalelig. Tukto una nevlikangilak, det Rheensdyr er ubetaleligt ɔ: det skiller jeg mig ikke ved, i hvad man og gav mig derfor. 4) har sin Mand til at stille sig; vil nok blive dæmpet (Stormen; saa sige Hedningene med Hensyn til deres Hexemestere, som de troe at skulle nok formaae at stille Vejret, naar det end stormer.) 5) han var ret hældig; han havde Lykken med sig; der var Bud efter ham, og netop slap han vel derfra (f. Ex. naar en kommer Hiem i got Vejr, og strax rejser sig et ont Vejr.) Nevlikariok unangoak, det var med Nød og Neppe den stakkel blev frelst.

Nevsôvok, *intr.* er utydelig; er dunkel.

nevsoïpok, *tf. intr.* 1) er tydelig; er kjendelig nok tilsyne. 2) er lydelig. 3) taler reent og tydelig. 4) forklarer sig retskaffen; giver sig tydelig tilkjende; siger sin Mening reent ud. 5) er forstaaelig (den talende el. skreven Ord.) heraf *negativum:*

nevsoïngilak, 1) er utydelig

lig el. dunkel og tyk. 2) er ulydelig; høres ej ret. 3) er uforstaaelig; taler ej tydelig. 4) er ej god at forstaae; taler forblummede Ting. 5) er et mørkt Sted i et Skrift.

nevsoïngitsok, 1) utydelig. 2) ulydelig. 3) uforstaaelig.

nevsokangilak, (*negativum* af det næsten ubrugelige nevsokarpok,) *tf.* er ganske reent og tydelig.

nevsokangitsok, tydelig.

nevsokangitsomik, tydeligen. Nevsokangitsomik okallukpok, han taler forstaaelig.

nevsoïarpok, 1) *intr.* forklarer sig; siger sin Mening frem. 2) *tr.* forklarer sig derom; aabenbarer det.

nevsoïarbigàu, *tr.* forklarer sig for en.

nevsoïægak, forklaret; aabenbaret.

nevsoærpok, *intr.* og *tr.* 1) seer noget tydelig. 2) hører det lydelig. 3) forstaaer en el. noget ganske vel; fatter Meningen deraf el. hans Mening.

nevsoærsipok. *t. tr.* gjør det tydelig for en; forklarer ham det; skaffer ham Begreb derom. Nevsoærsimanga oma kĕsa nevsoærpaka okauzit tauko, da han forklarede de Ord for mig, forstaaer jeg dem omsider.

nevsoærut, Forklaring; Betydning af noget el. dets rette Mening.

Niakòk, 1) et Hoved. 2) et Lands Hoved el. yderste knollede Odde.

niakórnak v. niakornăursak v. niakornârsuk, ere Egennavne paa visse runde Land-Hukke (alt ligesom de mere og mindre ligne et Hoved.)

niakerràu, *intr.* har ont i Hovedet; har Hovedpine (indvortes.)

niakónguvok, *intr.* har Hovedværk; er fortumlet el. forstoppet i sit Hoved (helst med Susen og Trækken foraarsaget af udvortes Tilfælde.)

niakòngunàk! det gjør ont i Hovedet! hvilken Hovedpine!

niakóngunakàu, *intr.* det forvolder Hovedsmerte; man kan faae ont i Hovedet deraf.

niakongunartok, 1) det som forvolder Hoved-Smerte. 2) Egennavnet til et Sted Nord paa Landet, som

som ellers kaldes: Fisker-pladsen.
niakóngunek, Hovedpine; Hovedvee; Værk i Hovedet.
niakórdlukpok, *intr.* har ont i Hovedet; har et slemt bullent el. ømt Hoved (især udvortes.)
niakordlungnek, ømt el. bullent Hoved; Skavank i Hovedet.
niakoríksarpok, *tr.* befrier en fra sin Hovedpine; skaffer ham got i Hovedet.
niakoriksâut, Middel for Hovedpine; Hovedvand.
niakórut, Hovedsmykke; Hovedprydelse; Krone; Krands el. Tørklæde paa Hovedet.
niakórutilik, kronet; krandset el. smykket med anden Hovedprydelse.
niakóruserpok, *f.* 1) *intr.* tager Hovedsmykke paa; binder Tørklæde om sit Hoved til Prydelse; sætter Krands el. Krone paa sit Hoved. 2) *tr.* — paa en anden; kroner; smykker hans Hoved.
niakõut, et Hoved-Amulet, i Form af en Grime.
niakõutilik, en med Hovedamulet paa.
niakõuserpok, *f.* 1) *intr.* binder Amulet paa sit Hoved. 2) *tr.* — paa en anden.
niakoærpok, 1) *intr.* er Hovedløs; har mistet sit Hoved. 2) *tr.* skiller ved sit Hoved; hugger Hovedet af ham; halshugger.

Niârnak (*N.*) v. niârngak (*S.*) en Søn.

Nibbérdlerpok, *f.* 1) *tr.* udtørrer det som er bleven vaadt, ved at lade Vandet trække i noget andet (f. Ex. Moos; Svamp; en Visk Høe); tørrer Vindver el. Bord af. 2) *intr.* bliver udtørret el. aftørret paa saadan Maade; bliver skilt ved sit Vand (f. Ex. en Kajak ved et Stykke Hareskind, som man lader Vandet trække i, og siden igjen kryster af.)
nibbérdlerut, det Middel man bruger hertil; Vindves-Svamp; Hareskindet i en Kajak el. andet sligt.

Niblerpok, see under Nipe.

Niblikarpok, *intr.* flyder op; hæver sig mod Vandets Overflade; giver sig op i Vandet.

Nigak, 1) en Snare; Fuglesnare (til smaa Fugle el. de enkelte smaa Snarer, som sidde midt paa Rype-

vesnaren.) 2) Spindelvæv.
nigârpok, *tr.* snærer; besnærer (helst smaa Fugle.)
nigârtorpok, *tr.* fanger med Snare (Ryper.)
nigârtout, en Rype-Snare med Tilbehør.
nigârtortok v. nigârniak, en Rypesnærer.
nigârniarpok, *intr.* gaaer ud at snære Ryper.
nigérpok, *t. tr.* sætter Snarer ud for smaa Fugle, at de kunne hænge sig i; sætter Snare i Vejen for.
nigígak, besnæret.
nigípok, *t. intr.* besnæres.
Nígek, Sønden-Vind. Nergub piátigut, Søndenvind har givet os nok at bestille.
nerr ̄ak, det samme.
nígerpok, ∫.)
nerr ̄arpok,) *intr.* blæser Sønden.
nergorkígiok, *intr.* det blæser med stærke Byge-Kast af Sønden (bruges helst i Fjordene, hvor Søndenvind kommer ofte saaledes paa med stærke Kast imellem Fjeldene, at snart er hele Søen oprørt og ryger som Støv, snart igjen næsten gandske stille.)
nigilliupok, *tr.* Søndenvind overfalder nogen.

Niggit, see under Nikkipok.
Niglek, koldt; Kulde; Kølighed.
níglerpok, *t. intr.* er kold (en Ting.) Arksækka niglerput, mine Hænder ere kolde. Suãursæt niglilerput, Grøden begynder at blive kold.
niglerkâu, *intr.* er meget kold.
niglérse! koldt! hvor koldt!
niglersárpok, 1) *intr.* køler sig. 2) *tr.* køler; køler af; lader køles.
níglorpok, *intr.* er kølig; det køler.
niglerût v. glorût, det som køler; kølende Middel (Jis el. Snee, som lægges i Vandspanden); Køledrik.
niglarpok, 1) *intr.* er svalt. 2) *tr.* svaler.
niglarîarpok, 1) *intr.* svaler sig. 2) *tr.* — en anden.
Níglorpok, see under næst foregaaende.
Nigõut, 1) en lang krum Skee at vende Maden med i Gryden. 2) en Kjødgaffel til samme Brug.
Nikádlorpok, *intr.* slaaer noget af sit Hoved; mis-

 haa-

haaber el. taber Haabet; overgiver sig; tænker vist, at det er forbi dermed; holder det forloren; tvivler om at faae el. see det mere. Nikádlorpok angussærame, saasom han i lang Tid ej har fanget, saa er alt Haab forgaaet ham. Nikadloriaràunæk akkilleromarpok, tvivl ikke paa, at han jo vil betale. 2) opgiver sine gode Tanker om en.

nikadlõupok,)
nikadlorbigâu,) *tr.* det samme. Nikadlorbigâra, jeg har reent overgivet ham el. jeg tør ej mere tænke paa at udrette noget hos ham. Nikadlõukárdlugo angukasikãunga, jeg fangede dog, endskiønt det var langt fra mine Tanker.

nikádlortok, haabeløs; mishaabende.

nikadlòut, Mishaab. a) det man slaaer af sit Hoved. b) mishaabende Udtryk.

nikadlõutigâu, *tr.* overgiver det; venter ej mere derpaa; slaaer det af sit Hoved.

nikadlojuï'pok, *ts. intr.* 1) haaber; har got Haab; trøster sig selv got. 2) er langmodig; venter at det dog eengang skal skee.

nikadlojuï'tsok, 1) haabefuld. 2) langmodig.

nikadlortãuserpok v. nikadlorteiserpok, *s. tr.* 1) hænger idelig i en for at faae ham til noget; overgiver ham ikke; tænker dog at skulle udrette noget hos ham. 2) fordrer idelig Gjeld; klemmer paa med Betalingen.

nikadloutsuïpok, *ts. tr.* 1) holder ikke op med ham; kan ej overgive ham; forsøger alle Ting med ham. 2) er langmodig mod ham; venter Tid efter anden paa hans Forandring.

Níkkavok, 1) *intr.* Sørger; har Sorg; er sorggiven el. modløs; lader al Lystighed fare (f. Ex. naar man haver døde el. syge i Huset.) 2) *tr.* sørger over en.

nikkagâu, *tr.* anseer en el. noget for ringe.

nikkanarpok v. narkàu, *intr.* er at agte ringe; er som intet at ansee.

nikkanarsarpok, *intr.* gjør sig selv ringe; forringer sig selv.

Nikkípok, *t.* 1) *intr.* a) ligger skævt el. ulige mod andet, som før var Side om Side dermed; har

har skudt sig dybere ned el. længer ind. b) gaaer bag ud; bliver bag; kan ej komme med. c) lægges paa Bagen; overstrides (en Land-Odde, som man endeligen slipper forbi.) d) i *dual.* de løse hinanden af ved et Arbeide. 2) *tr.* a) taber ham bag ud. b) faaer det lagt paa Bagen; overstrider.

nikkíkavok, *intr.* gaaer frem og tilbage (f. Ex. en Perpendikel; et Dril.)

nikkirsarpok, *tr.* forrykker Rygblodet paa en Fugl, ved at bide i dens Neb og rykke i begge Vingerne frem og tilbage, og saaledes dræber den.

niggit, det øverste af en grønlandsk Dril, nemlig: Tverpinden med Remmen.

Niksârpok v. sâupok, *intr.* ræber.

niksâlarpok, *intr.* 1) det samme, naar det skeer flere gange. 2) Rypen skriger.

niksâlarse! 1) hvilken Ræben! 2) Rypeskrig der!

niksaupadlârpok v. niksâlarpallukpok, *intr.* 1) der høres Ræben; der er en, som ræber. 2) der høres Rypeskrig.

Níksik, en Hage; Krog; Baadshage.

níksiut, det samme; noget at kroge til sig med.

níksikpok, *t.* 1) *tr.* a) kroger el. hager til sig; trækker til sig med noget. b) luffer med en Baad; drejer dens Bag-Ende frem fra sig, ved at vrikke med Styreaaren, at Forenden kan gaae til den anden Side. 2) *intr.* tilkroges; bliver haget el. trukket hid med noget.

niklírsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

niksigak, tilkroget; det man trækker til sig.

níksiok, 1) *intr.* a) sætter sin Snøre ud. b) Snøren gaaer til Bunds el. sættes ud. 2) *tr.* sætter den ud; lader den gaae til Bunds for at fiske.

niksoârsuk, en liden Spindel; Huus- el. Væg-Spindel (*Aranea bipunctata, notata* og *rufipes.*)

Nilláкpok, see under næstfølgende.

Nillèk, 1) Iisflag. 2) et stykke glat færskvands Iis

nillekàk, det samme i 2den Bemærkelse (bruges helst om de Stykker som drive om i Søen.) Imaka nillekàitsiak, Ach! hvem der havde

de et ſtykke Jis at lædſke ſig paa!
nillérſoak, megen glat Jis paa Jorden.
nillékpok v. lákpok, 1) *intr.* a) er Jisſlag. b) Vandet fryſer oven paa Jorden til en glat Jis. 2) *tr.* befryſer den (da Luften underforſtaaes ſom virkende Aarſag.)
nillakorſoak, Jis. *A.*

Nimârpok. *intr.* 1) giver el. jamrer ſig; klynker; ſtónner af Smerte. 2) har Svagheds Tegn; ſeer ſyg ud; gjør Gebærder, ſom viſer, at han føler Smerte.
nimârtok, 1) den ſom giver ſig af Smerte. 2) den ſom ømmer ſig med Gebærder.
nimârnek, Ømmen; Stønnen i Smerte.

Nimek, Baand; Bindſel.
nimérpok, *t.* 1) *intr.* er ombunden med noget; er forbunden. 2) *tr.* ombinder; forbinder; vinder el. ſnører omkring noget el. ſnører noget om det.
nimigak, ombunden; omvunden; forbunden.
nérvngorpok, 1) *intr* ſammenbindes; ere ſammenbundne. 2) *tr.* ſammenbinder. 3) *intr.* og *tr.* ſnoer ſig omkring noget.
nimeriak, en Aal (*Muræna Angvilla.*)

Nímnerpok, *t.* *intr.* klemmer; er trang el. ſnever.
nimnertok, trang; ſnever.
nimniórpok, *intr.* ſidder el. ligger trangt; trykkes; fortrænges.
nimniórtok, trykt; fortrængt.
nimniortipok, *t. tr.* trykker; trænger.

Níngak, 1) Vrede. 2) Skindſyge (Konens.)
níngakpok v. gekpok, *intr.* er vred.
níngaktok v. gektok, vred.
ningéngnek, Vrede.
ningekſárpok, *tr.* gjør vred; fortørner; opirrer.
ningekſártok, den ſom opirrer til Vrede; en Fortørner.
ningárpok, *intr.* er ſkindſyg (en Kone.)
ningártok, en ſkindſyg Qvinde.
ningárnek, Skindſyge; Jalouſie.
ningâpok, *tr.* hun har hende mistænkt for ſin Mand.
ningãupok, *tr.* er vred paa en; er ham vred.

vnyua

ningāutak, den man er vred paa.
ningāutilerpok, *s. tr.* bliver vred paa ham.
ningautiksiorpok, *tr.* opvækker ens Vrede mod sig; paadrager sig hans Vrede.
ningajuïpok, *ts. intr.* kan ej blive vred; er from el. langmodig.
ningajuïtsúsek, Fromhed; Langmodighed.
Ningárpok, see under næstforegaaende.
Ningàuk, 1) Svoger. 2) Svigersøn.
ningàungoak, det samme, naar han har ens Halvsyster el. Steddatter.
ningāugàu, *tr.* har ham til Svoger el. Svigersøn.
ningaursisimavok, *intr.* er bleven Svoger el. besvogret i et Huus; er overgaaet til hendes Familie, som han har giftet sig med.
Ningèk, den Deel man faaer af et Søedyr, man har været paa Jag efter med andre.
ningérpok, *t. intr.* faaer sin Deel af det Søedyr, flere have været paa Jag efter, eller og en anden eene har fanget, men givet til Deling.

Níngekpok, see under Ningak.
Ningiok, ældste Qvinde i Huset; gammel Matrone; bedaget Kone el. Enke; Bedstemoder (bruges om Qvindfolk, ligesom Ittok om Mænd.)
ningioràu, *tr.* har en til ældste Qvinde. ningioræ̀t, hun er Bedstemoder i deres Huus.
Níngipok, *t.* 1) *tr.* nedsender ved Liine; nedlader; hidser ned. 2) *intr.* a) nedlades; hidses ned. b) hænger sig ned efter sit Spind (en Spindel.)
níngitók, 1) nedladt; nedhidset; nedsendt ved Liine. 2) Spindelen, som hænger efter sit Spind.
Níngovok, *intr.* er stærkt og sejt, saa det ej let slides i tu (Reeb, Tov); er stærkt at arbejde udi og lader sig ej let flække (Træ); er sejt og lader sig trække langt, inden det brister (Sliim.)
níngursok, stærk; sejt.
ningursôk, meget sejt.
ningursôvok, *intr.* er meget sejt.
níngorak, Tov; Reeb. *A.*

Nio, et Been (paa Mennisker og Dyr.)
níovok, 1) *intr.* a) staaer af; stiger af (en Slæde, Vogn); gaaer op af (en Baad); stiger paa Land. b) er aflæsset; er aflosset el. lagt paa Land; er kommen af Baaden el. Slæden (det medbragte Tøi.) c) er anrettet (Maden.) 2) *tr.* a) aflosser; kaster paa Land; aflæsser (Tøiet.) b) anretter (Maden); øser den op.
niúrsiok, *intr.* det samme i de 2de sidste Bemærkelser.
níursok, 1) afstegen. 2) aflæsset; aflosset. 3) anrettet.
níursit, en Skee at rette an med; en Øseskee.
niutàk, 1) et stykke krumt Træe til For- eller Bagstavn i en Baad. 2) den Deel af Konebaad-Skindet, som beklæder samme. 3) en Øse; en Skumskee.
niutôk, 1) langbenet. 2) en Markspindel (*Phalangium Opilio.*) 3) en Søespindel (*Pycnogonum grossipes, spinipes* og *littorale.*)
niolo, en Fod under et Huusgeraad (saasom under Bord, Stoel, Lampestoel, Viinglas.)
niobigàu, *tr.* stiger af derpaa; gaaer der i Land.
niobbiorpok (*N.*) v. niogviorpok, (*S.*) *tr.* 1) tager imod den ankomne (enten paa Slæde el. Baad); gaaer ud at byde ham velkommen. 2) følger til Strand el. til Vogns (Besøgeren, som vil fahre bort.)
niór'r ovok, *intr.* er paa Besøg; rejser paa Besøg; lægger Besøg af (paa et andet Land.)
niór'r ursok, den som saaledes er paa Besøg.
niolúkpok, *intr.* 1) har slette Been (enten ved Sygdom el. Vanskabning.) 2) gaaer slet paa sine Been.
niolúktok, slet til Fods.
niosimavok, *intr.* har ont i Benene; har Beensmerte el. Hævelse i Benene rc.
niosímarsok, den som har ont i Benene el. har hovne Been; suurbenet.
niorárpok v. niókkarpok, 1) *tr.* losser af et Fahrtøi, noget efter noget. 2) *intr.* bliver aflosset (Lasten)
nioráïok v. niokkáïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
nioârpok, 1) *tr.* træder noget

med Fødderne, især: træder Skind rene i Sneen. 2) *intr.* trædes saaledes reent (Skindet.)

nioâïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nioârbik, 1) Stedet hvor Skind trædes. 2) en Loe.

Niobagiak, see under Niuverpok.

Niobbiorpok, s. under Nio.

Niokut, see under Niuverpok.

Niolo, Niorarpok og Niorrovok, see under Nio.

Niórtipok, *t.* 1) *intr.* krummer sig; bugner; bliver skæv (Træe, Been, Maal.) 2) *tr.* krummer el. bugner det; gjør det krumt.

niúngavok, *intr.* er krum el. bugnet; er skæv.

niúngarsiok, krum; skæv; bugnet.

Nipàigliok og Nipangérpok, see under Nipe.

Nípparpok, 1) *intr.* sidder paa Iisen for at stikke Sælhunde. 2) *tr.* sidder efter den Sælhund at stikke.

nippartok, den som sidder paa Iisen for at stikke Sælhunde.

Nipè, Røst; Skrig; Skrald; Lyd.

níblerpok, *s. intr.* 1) skriger; gjør Anskrig; giver Skrig fra sig. 2) larmer. 3) i *negat.* tier stille; svarer intet.

niblíavok, *intr.* er i Skrig; larmer; gjør Allarm.

nibliugâvok, *intr.* skriger fælt; gjør en skrækkelig Tummel og Allarm; vraaler.

niblíksærupok, *intr.* veed intet at svare; bliver stum.

nipigíkpok, *s. intr.* 1) har en god Røst. 2) lyder smukt.

nipigíksarpok, *tr.* skaffer god Lyd; bringer til at lyde smukt.

nipigiksâut, Campholium.

nipangérpok, *s. intr.* tier stille; holder op at skrige el. larme.

nipangérsarpok, *tr.* faaer til at tie; bringer til at holde op med Skrig el. Graad; stiller den, som larmer.

nipangéïok, *tr.* stopper Munden paa en; igjendriver ham; bringer til at tie.

nipàigliok, *intr.* 1) det sagtner med Blæsten; det suser ej mere saa stærkt;

Søen bruser ej længer saa fælt. 2) det lindrer med Pinen; den Syge jamrer sig ej længer saa stærkt; han finder Lise; Smerten stilles. 3) *tr.* i samme Bemærkelser. (see Gram. X. Cap. §. 11, 2.) Nipaiglià vuziarmit, Vejret har stillet meget af siden i Dag.

nipaiglarse! 1) hvor stille blev det nu med eet! 2) hvor lindrede det nu med Smerten!

Nípok, *t.* 1) *intr.* a) slider el gnider Huden af sig. b) Skindet paa Baaden bliver tavsslidt (ved Jis el. skarp Land.) 2) *tr.* a) gnider den af (Huden.) b) slider tavset (Skindet.)

Nípse v. Nivse, tør flakt Fisk. (heder ellers og Mipse, see samme.)

nipsilliok, *tr.*)
nipsilliorpok, *intr.*) tørrer Fisk paa saadan Maade; tilbereder Stokfisk &c.

nipsilliak, en tørret flakt Fisk.

Níptarpok, 1) *intr.* bliver Opholdsvejr; holder op at snee el. regne. 2) *tr.* viser frem; rækker frem, at en anden kan see det; lader det see.

niptavok, *intr.* er Opholdsvejr; er got Vejr; er oventørt.

niptäilak, tyk Luft, som truer med Regn el. Snee.

niptäilarpok, *intr.* er tykt i Vejret; truer med Regn el. Snee.

niptëipok, *t.s. intr.* er Slud; er vaadt Vejrligt; sneer el. regner ret alvorlig.

niptëitsokàu v. niptëitsórsóvok, *intr.* er meget slemt Vejr med Regn el. Snee.

Nîsa v. nêsa, et Marsvin (*Delphinus Phocæna.*)

nisárnak v. nesárnak, et sært slags Marsvin (*Delphinus Tursio.*)

nesarpik, et andet slags Marsvin, der uden Tvivl bliver Spekhuggeren (*Delphinus Orca.*)

nîsarpok, *intr.* fanger et Marsvin.

Nisorak, et Hik.

nîsorarpok, *intr.* hikker.

Niuverpok, *t.* 1) *intr.* kjøbslaaer; handler. 2) *tr.* — med en.

niuverbigàu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

niuvertarbik, et Handelssted; en Krambod; et Torv.

niuvertok, en Kjøbmand; Handelsmand.

niuvertuksak, en Under-

Kiöbmand; Handels-Assistent.
niuvernerdlukpok, *intr.* handler slet. a) er ikke god at handle med. b) forhandler sig; forseer sig i Handelen.
niobagiak (*N.*) v. niugvagiak, (*S.*) 1) en Handler, som kommer fra et andet Sted. 2) en Hollænder, som kommer under Landet for at smughandle.
niobágiarpok (*N.*) v. niugvágiarpok, (*S.*) *intr.* kommer for at handle.
niobaríkpok (*N*) v. niugvaríkpok, (*S.*) *intr.* 1) handler got. 2) er god at handle med; giver got Kiöb.
niobárdlukpok (*N.*) v. niugvárdlukpok, (*S.*) *intr.* 1) handler ikke got. 2) er ej god at handle med; er dyr med sine Vahre.
niokut, Handelsvahre.
niokutigàu, *tr.* kiøbslaaer el. handler dermed.
Nivákpok v. váktarpok, *tr.*)
nivaktäïok, *intr.*) skovler; skufler (Snee, Skarn ꝛc.)
nivàut, en Skovl; en Skuffe.
Nivérpok, *t. intr.* falder bag over.
nivértipok, *t. intr.* støder en bag over.

Nívgo, Sliim; Fiske-sliim (som sidder uden paa Fiske el. Orme.)
nivgovok, *intr.* er slimet; er fuld af Sliim (uden paa Skindet.)
nivgursok, slimet.
nívgorpok, *intr.* bliver tilslimet el. besmurt med Sliim.
nivgórne, Lugt af Fiske; Fiskestank.
nivgórnipok, *ts. intr.* stinker af Fisk; lugter fisket.
Niviarsiak, en Jomfrue; en Pige.
niviarsiárak, 1) en liden Jomfrue; et Pigebarn. 2) en ung Karl. *A.*
niviarsiarángoak, et spædt Pigebarn.
niviarsiak-pás, en forfaren Jomfrue, som veed mere end en Jomfrue bør vide. *N.*
Nivíngarpok, 1) *intr.* hænger. 2) *tr.* a) hænger op; hænger det paa noget; hænger en el. noget. b) sætter Garn ud.
nivíngarbik, 1) noget at hænge paa. 2) en Galge.
nivíngavok, *intr.* 1) hænger; er hængende. 2) er udsat (Garnet.)
nivíngarsok, 1) hængende; hængt. 2) udsat (Garn.)

Niviórpok, see under næst-følgende.

Nivipok, *t. tr.* holder sig dertil; søger derefter (f. Ex. Ravnen til Aadsel.)

nivitsárpok, *tr.* 1) lokker til at søge en Sted el. at holde sig dertil. 2) lokker til sig (siges især om Hvalfisken, naar den udspreder sine Barder, og holder dem noget stille for at lokke Hval-Aaset derind imellem.)

niviórpok, *tr.* holder sig over sine Æg el. Unger (en Fugl); svæver over dem for at beskytte dem.

niviórtok, en Fugl, som saaledes beskytter sin Yngel.

niviugák, en Spieflue (*Musca mortuorum, vomitoria* og *Cæsar.*)

Nívko, tørret Kjød.

nivkotórpok, *intr.* spiser tørt Kjød.

nivkulliok, *tr.* tørrer Kjød.

Nivse, see under Nipse.

Nokárpok, 1) *tr.* strammer. 2) *intr.* a) strammes; bliver stram. b) staaer udspendt (en Buestræng.) c) krymper sammen; bliver krumpen el. forstrakt i sine Lemmer (naar de tabe deres naturlige Bevægelse.)

nokártorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.

nokártak, 1) en Buestræng. 2) en Stræng paa Violin, Zitrink ꝛc.

nokarutéjarpok, *intr.* løsnes; slappes (det som var strammet el. forstrakt.)

Norak, en Kalv, *spec.* en Rheenkalv.

nor'alik, en Hun-Rheen med Kalv.

nor'äitsok, en gold Rheen, som løber over uden at faae Kalv.

nor'arpok, *intr.* faaer el. fanger én Rheenkalv.

Nórdlo, i *pl.* nórdlut, 1) de Remmer, hvori Kjedelen hænges over Lampen. 2) de Remmer, som gaae i hinanden imellem Slædens Opstandere.

nordlolérpok, *s. tr.* gjør saadanne Remmer i Stand paa Kjedel el. Slæde.

Nórsak, et Kastetræe (til at give Kastepilen Fahrt med.)

norseksak, noget til et Kastetræe.

norsekláut, Vahretræe i Forraad dertil.

Nórtlak, Mands og Kones Forældre i Hensigt til hinanden, helst *cum suff.*

suff. nórtla, hans el. hendes Sønnekones Fader el. Moder; hans el. hendes Datters Mands Fader el. Moder.

nortlaràu, *tr.* har ham el. hende dertil; staaer i saadan Svogerskab med en Person.

Nõuk, 1) en Odde el. Huk; et Næs. 2) en Pynt af noget. 3) *spec.* Colonien Gothaab.

nõungmēpok, *intr.* 1) er paa en Odde. 2) boer ved Gothaab.

nõungmio, 1) en Næsbeboer. 2) en Gothaaber.

nõurdlek, 1) den alleryderste paa et Næs; den som boer paa yderste Pynt af et Land. 2) en Nyhernhuter; den som boer paa Brødre-Anlægget Nyhernhut.

nõukpok, 1) *intr.* a) flytter sig. b) flytter i Nærværelsen paa samme Land. c) har faaet en nye Lectie for. 2) *tr.* a) flytter det. b) slaaer af et Kar i et andet. c) sætter ham en ny Lectie for.

nõuktok, flyttet.

nõuktipok, *tr.* flytter bort; forflytter.

nõupok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* forflyttes.

núkterpok, *t. intr.* a) flytter af et Kammer i et andet; er i Færd med at flytte; bærer sit Boehave fra èn Teltplads til en anden. b) flytter sig; rykker op fra et Sted til et andet. 2) *intr.* og *tr.* oversætter i et andet Sprog.

Nõukpok, see under næstforegaaende.

Nuak, 1) Snue 2) tyk Spyt el. Qvalster.

nuákpok, 1) *intr.* har Snue. 2) *tr.* a) spytter Qvalster paa en. b) dypper Fingeren i Munden og trykker dermed paa noget (f. Ex. naar man vil vende et Blad i en Bog.) c) man siger og: akunit! nuaissauagit, skynd dig! jeg vil med min Finger trykke Spyt paa et Sted, du maae komme igjen inden det bliver tort.

nubiorpok, *intr.* 1) brækker Qvalster op. 2) sagler langs ned ad sig.

Nuarálloak, Systerbarn til et Fruentimmer, helst *cum suff.* nuaralloa, hendes Systersøn el. Systerdatter.

nuaralloaràu, *tr.* hun har det til Systerbarn.

Nud-

Nudluarpok, see under Nullok.

Nuenpâk og Nuennârpok, see under næstfølgende.

Nuennerpok, *s. intr.* er liſligt el. fornøjeligt; er behageligt el. angenemt; er ret lysteligt og indtagende.

nuennersok, liſlig; fornøjelig; behagelig; angenem; lystelig; indtagende.

nuennekàu, *intr.* er meget liſligt; er særdeles indtagende.

nuenneràu, *tr.* forlyster sig derved; er indtaget deri; finder det behageligt.

nuennâk! hvor liſligt! hvor indtagende! hvilken Lyst!

nuennârpok, *intr.* forlyster sig; diverterer sig; tager sig Fornøjelse.

nuennârniarpok, *intr.* stiller sig ret fornøjelig an; viser sig glad; er ved et got Lune.

nuennârbik, et Lyst-Sted.

nuennârut, Forlystelse; Fornøjelse.

Nuersok, helst i *plur.* og *cum suff.* nuersoee, Solens Straaler el. Strimer.

nuersorpok, *intr.* slaaer Strimer; Straaler (Solen.)

Nuertlek, Brændeboble i Søen; Raabespye; Gople; Manæt (*Medusa.*)

nuertlérsoak, et stort Slags Gople (*Medusa capillata.*)

Nuertlut, *car. sing.* 1) Hinden over Leveren, som gierne hænger ned i smaa Flibe imellem Lever-Bladene. 2) smaa Lande i Hob tæt ved hinanden; en Samling smaa Øer i Havet.

Nugerpok, see under næstfølgende.

Nugípok, *tr.*)

nugirsiok, *intr.*) 1) trækker dem paa en Traad el. Liine (Fisk; Perler) 2) traader en Syenaal; skyder Traad i Naaleøiet.

nugit, 1) en Snor el. Liine at trække noget paa. 2) en Fugle-Piil; en Kaste-Piil, som bruges til Søefugle.

núgerpok, *s.* 1) *intr.* kaster med en Fuglepiil. 2) *tr.* skyder el. træffer med Søefuglepilen.

nugériarpok, *intr.* kommer paa Skud med Fuglepilen.

Núïa, en Skye.

núïavok, *intr.* er skyet; er fuld af Skyer.
núïok, 1) *intr.* kommer frem. 2) *tr.* trækker Skyer over Himmelen.
nuïrsarpok, *tr.*)
nuïrsáïok, *intr.*) 1) skyder ind og ud; fletter (Kurve.) 2) stopper (Strømper.) 3) baldyrer (Sælskinds-Poser.)
nuïrsægak, 1) flettet. 2) stoppet. 3) baldyret.
nuïrsáïrsok, 1) en Kurvemager. 2) en Stopper.
nuïrsárnek, det som rækker frem af noget andet og sidder blot. *spec.* en Lysetande.
nuïsipok, *t. tr.*)
nuïsitsiok, *intr.*) 1) trækker frem; lader komme for Dagen. 2) falbyder; byder tilfals.
nuïsitsirsok, en Kræmmer; en Falbyder.
nuïsitak, 1) fremtrukken. 2) falbuden.
Nuïok, see under næstforegaaende.
Nukak, yngre Sydskende af samme Kjøn. *cum suff.* nukà, 1) hans yngre Broder. 2) hendes yngre Syster.
nukárdlek, den yngste.
nukardlíovok, *intr.* er yngst.
nukaràu, *tr.* 1) han har ham til yngre Broder. 2) hun har hende til yngre Syster.
nukardleràu, *tr.* er ældre end han el. hun.
nukareek, *car. sing.* 1) Brødre. 2) Systre.
nukareekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) ere Brødre. 2) ere Systre.
nukaktâk, 1) en nyfødt yngre Broder el. 2) — yngre Syster.
nukaktâvok, *intr.* 1) er en yngre Broder (til ham.) 2) er en yngre Syster (til hende.)
nukáktakarpok, *intr.* har en yngre end sig selv til ægte.
nukárngok, 1) den som er gift med en andens Kones yngre Syster ɔ: den yngre Systers Mand i henhold til den ældre Systers Mand. 2) den som er gift med en andens Mands yngre Broder ɔ: den yngre Broders Hustrue i Henhold til den ældre Broders Hustrue.
nukarngoreek, *car. sing.* 1) Svogre til hinanden, 2) Svigerske.
nukarngoreekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) de ere hverandres Svogre. 2) — Svigersker.

nukartugàk, en ung Rheenhjort (som ej er fuldvoxen.)

nukákpiak, en Ungkarl; ugift el. ledig Mandsperson.

nukakpiárak, 1) en liden Dreng. 2) Hexemesterne bruge det i modsat Bemærkelse om: en liden Pige.

nukakpiak-pás, en forfaren Ungkarl.

nukakpiatokàk, en gammel Ungkarl; en Pebersvend.

nukakpiâvok, *intr.* er Ungkarl; er en ledig og ugift Mandsperson.

Nukákpok, 1) *intr.* bliver mat og træt; er ganske udpidsket og kraftløs. 2) *tr.* overkommer el. formaaer det ikke; kan ej komme det afsted.

nukángavok, *intr.* er mat og træt; er udpidsket og kraftløs.

Nukárngok, see under Nukak.

Núke, 1) en stor Seene; Spændeseene. 2) Kraft; Magt; Styrke.

nukípok, *t. tr.* 1) rykker i; trækker paa; strækker. 2) roer af al Magt paa Baaden.

nukiktolérpok, *f. intr.* faaer Kræfter igien.

nukinginakàu, *intr.* 1) det tager paa Kræfterne. 2) man er overvældet med formeget paa eengang; det er en stærk Skynding med Arbejdet.

nukinginak! hvilken Skynding! hvem kan holde det ud!

nukingærpok, *intr.* 1) taber sine Kræfter; tager af i Styrke; mister sin Helsen. 2) skynder sig med noget; anvender alle Kræfter for at faae det fra sig.

Nukípok, see under næstforegaaende.

Nukterpok, s. under Nouk.

Nullavok, *intr.* lægger sig et Sted for det løse (helst paa Buøen); kaster el. slenger sig et Sted (i Marken el. paa Brixen) af Mathed el. Dovenskab.)

nullángavok, *intr.* ligger et Sted og har saaledes slengt sig hen (helst paa Bugen)

Nullereek, see under næstfølgende.

Nulliak, Hustrue, helst *cum suff.* nullia, 1) hans Kone. 2) hans Hun.

nulliaràu, *tr.* 1) har til Hustrue. 2) parres med; har

har kjødelig Omgang med.

nulliareek, *car. sing.* Ægtefolk; Mand og Hustrue.

nulliareekpuk, *s. intr. car. sing.* ere Ægtefolk.

nulliareengnek, Ægteskab.

nulliarnâk (*N.*) nulliarngâk (*S.*), en nygift Mand; Brudgom.

nulliarpāk, den første Qvinde, en Mand har taget til Hustrue, naar han siden tager Medhustruer; den rette Hustrue.

nulliárpok, *intr.* 1) faaer sig en Kone. 2) parres el. have kjødelig Omgang med hinanden.

nulliarniarpok, *intr.* løber efter Horer el. Tæver.

nulliárserpok, *s. intr.* han vil gifte sig; frier.

nulliárserſok, en Frier.

nulliarſiak, den Kone, en Mand faaer efter den forriges Død.

nulliarkiupok, *tr.* har taget den til Kone igjen.

nulliasûk, en Ægtemands Hore.

nulliasulìk, en gift Mand, som holder Hore.

nulliéksak, en Kjæreste (neml. et Fruentimmer.)

nullereek, *car. sing.* Svigerforældre.

nullereekput, *car. sing.* de ere Svigerforældre sammen; deres Børn ere gifte med hinanden.

nullærpok, *intr.* mister sin Kone.

nullærſok, den som har mistet sin Kone.

nullærnek, en Enkemand.

Nullok, en Artsbalde. i *dual.* nudluk, begge Artsbalderne; en Rumpe; en Røv.

nullorârpok, *intr.* faaer det han sidder paa (saa siger man af Skjemt om den, som kommer tomhændet hjem.)

nudluárpok, *intr.* saa siges om Sælhunden, naar den er meget tam og ligger stille paa Ryggen oven i Vandet med Hoved og Bag bøjede mod hinanden.

nudluártok, en Sælhund i saadan Stilling.

Núna, 1) Land. 2) Jorden; Jordkloden. 3) *cum suff.* a) Fødested. b) Boepæl; Hjem.

nunagàu, *tr.* har det til sit Land el. Hjem.

nunættak, en Fjeldspids, som rager frem af Jis-Jøkelen.

nunalípok, *ts. intr.* lander; kommer til Land el. i Havn.

nunalítſok, kommen til Land el. i Havn.

nunaliniarpok v. lisarniarpok, *intr.* søger at komme til Land el. i Havn.

nunalitserpok, *f. tr.* faaer det bragt til Land.

nunamio v. miutak, 1) den som er paa Landjorden; Landdyr; en Jordbeboer. 2) en Urt kaldet: laaden Hønsebid.

nunapasikpok, *f. intr.* er Landvind; blæser ud fra Landet.

nunapasiksok, Landvind.

nunársiok, *intr.* og *tr.* 1) sætter sig ned paa et Land; vælger sig et Land til Boepæl, hvor man ej er født. 2) faaer Land i Sigte.

nunársiak, et nyt Land, man har valgt til Boepæl.

nunarsiaràu, *tr.* sætter sig ned der; vælger det Land til Boepæl.

nunangiakpok, 1) *intr.* kan ej trives paa et Sted. a) kan ej finde sig i at være i et skident el. vaadt Huus. b) har et ont Herskab el. slem Tjeneste; er hos slemme Folk, som gjør en Livet suurt. 2) *intr.* og *tr.* farver Skind rødt (paa grønlandsk viis.)

nunangieitsekpok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nunangiagak, rødt farvet Skind.

nunangiek, et stykke rødt Fyrrebark.

nunangiægàu, *tr.* kan ej trives der.

nunangianakàu, *intr.* 1) er sær utaalelig skident el. vaadt (et Huus.) 2) er slem el. nodelig at være hos; jager idelig paa Døren.

nunasiórpok, *intr.* gaaer paa Landet; fahrer over Land.

nuniákpok, *intr.* gaaer ud at sanke Bær (paa det Land, man boer.)

nuniaktok, en Bærsamler.

nuniagiak, den som er fahren hen med Konebaad til et andet Land at sanke Bær.

nuniagiarpok, fahrer saaledes hen et Sted at sanke Bær.

Nungúpok, 1) *intr.* gaaer op; fortæres; bliver til Ende; gaaer altsammen med. 1) *tr.* a) gjør Ende paa; tager det altsammen; æder reent op. b) gjør eens ved dem alle. c) gjør Ende med ham; gjør reent til Skamme. 3) Heraf *infinitivus applicatus* nungudlune, der baade

de med og uden *suffixo* bruges om: a) hver; enhver; ethvert; alle og enhver; allesammen, som: Innuk nungudlune, ethvert Menniske. Udlut nungudlugit, alle Dage; hver Dag. b) saa ofte som (see Gram. XV. Cap. §. 4. *f.*)

núnguvok, *intr.* er til ende; er fortæret; er oppe.

núngutak, Slutningen; Resten; sidste Smule.

nungútsiok, *intr.* alting er gaaet op op for ham; han har ikke mere; har udsolgt el. gjort reen Bord; har gjort Ende paa Alting.

nungútsivik, Ødelæggelse.

nungōupok, *tr.* 1) gjør reent Bord for en, saa han faaer intet; æder fra ham; tager Alting, saa der bliver intet tilbage til ham. 2) stiller ham ved alt det, han har.

nungukâvok, 1) *intr.* det gaaer ej saa snart op; der er Velsignelse i; det har ofte været fremsat, og endda bliver noget tilovers; er drøjt. 2) *tr.* kan ej faae det opspiist; har endnu deraf, i hvor ofte det har været fremsat.

nungudlarpok, *tr.* gaaer igjennem Hud og Kjød; trænger lige ind i Kjødet.

Núnovok, 1) *intr.* a) holder inde; tvinger sig. b) det bliver til intet (f. Ex. Nysen; Fjært; det man vilde sige.) 2) *tr.* holder inde med; beholder det i sig; kommer ikke ud med det. Okauziksaralloara nunovara, jeg holdt inde med, hvad jeg vilde sige.

núnursok, den som beholder noget i sig el. tvinger sig fra at komme ud med det, der var i Veje.

nunúpok, *tr.* tager noget af et Klædebon i Viiden el. gjør det snevrere ved en Fold.

Nusukpok v. nytsukpok, *tr.* 1) rykker til sig; rusker i; rusker af; oprykker; afplukker. 2) *tr.* tager sig en Kone paa hedensk Viis.

nusytsiok v. nytsursiok, *intr.* det samme.

nusut v. nytsut, et Rykkeredskab. i *dual.* nytsutik, en Knibtang.

nytsúrsoæk, *dual.* en stor Knibtang.

nusugak v. nytsugak, oprykket; afrusket; afplukket.

Nútablek, 1) en medfødt el. naturlig Plet paa Huden. 2) i *pl.* nutableet, Fregner i Ansigtet el. paa Hænderne.

Nutâk, ny.
nutâvok, *intr.* er ny.
nutàitsiak, næsten ny; ej meget gammel.
nutársoak, splinter ny.
nutaràk, nyt; ungt; Unge. *spec.* en ung utæmt Hund.
nutângorpok, *intr.* bliver ny; fornyes.
nutângornek, Fornyelse.
nutângortipok v. nutârterpok, *t. tr.* fornyer.

Nutáralukpok, *intr.* Ilden sprader.
nutáraluktok, Ildspretten; Bragen af Ild.

Nutíkpok, *t. intr.* 1) springer af Hede; sprenges af stærk Kulde el. Varme, saa det giver sig ud af sine Dele. 2) smelder; giver Knald (naar noget giver sig fra hinanden af Hede el. Kulde); pikker i Kakkelovnen af stærk Hede. 3) løber hastig i Vejret; voxer stærkt.
nutíktok, 1) sprengt. 2) opvoxen i en Hast.
nutíktipok, *t. tr.* sprenger; kommer til at sprække (f. Ex. Glas ved gloende Vand.)

Nyak, et Hovedhaar.
nyāursæt, *car. sing.* en Peruqve.
nyāurselik, en Strandorm el. Fjøremak behængt med lange bløde Traade (*Lumbricus cirratus.*)
nyǽrpok, 1) *intr.* klipper el. skjærer el. river Haaret af sig. 2) *tr.* — af en anden.
nyártorpok, 1) *tr.* trækker en ved Haaret. 2) *intr.* i *dual.* trække hinanden efter Haaret.
nyártortuk, 2de som trække hinanden efter Haaret.
nyaliksak, en Fiske-And (*Mergus serrator.*)

Nyoárpok, *intr.* er sky; er vild.
nyoártok, sky; vild. Nersutit nyoártut, vilde Dyr.
nyoarlárpok, *tr.* skræmmer; gjør vild el. sky; kyser.
nyoarsâut, en Fugleskræmsel; noget at kyse Fugle bort med. Deraf *diminutivum.* nyoarsautingoak, lille Skræmsel ɔ: lille Kone.
nyoïpok, *tſ. intr.* er tam; er spag.
nyoïtsok, tam; spag.

ny-

nyoïſerpok, *ſ. intr.* kommer mod en, ſom det var tamt, og er dog vildt (et Dyr.)
nyoïſerſipok, *t. tr.* gjør tamt; lokker for et Dyr for at faae det til ſig el. gjøre det rolig.
nyovìk, Luften. *A.*
Nytſukpok, ſee Nuſukpok.
Næggovik, ſee under Nâuvok.
Nækkerpok, ſee Nakkerpok.
Nællorniok, ſee under næſi, følgende.
Nælluvok v. nélluvok, 1) *intr.* er uvidende. 2) *tr.* veed ikke. 3) i *neg.* nællungilak, veed.
nællurſok, 1) uvidende. 2) en Taabe; en Toſſe. 3) en Hedning.
nællurſak, ubevidſt.
nællungitſak, bevidſt; det man veed.
nællurſorpadlâk, hedenſk.
nællurſorpadlârpok, *intr.* er hedenſk el. paa Hedningenes Viis.
nællurſúlek, Uvidenhed.
nælhurſakangilak v. nælluſuïpok, *tſ.* 1) er alvidende; veed alle Ting. 2) veed meget; er ſærdeles klog, ret ſom ingen Ting var ſkjult for ham.
nællurſakangitſok v. nælluſuïtſok, 1) alvidende. 2) meget klog.
nælluſuïtlúſek, Alvidenhed.
nællukaſikàu, *tr.* veed det aldeles ikke, ſom ej heller er at vente af ham.
nællukópok, 1) *intr.* vover ikke ſig ſelv; forlader ſig ej paa ſig ſelv. 2) *tr.* veed ej, hvorledes det vilde løbe af med ham, om det kom dertil.
nællunárpok v. nakàu, *intr.* 1) er vanſkelig at vide. 2) er ej let at fatte el. begribe; er ubegribelig. 3) er ej god at forſtaae ſig paa; man ſkal ej let lære at kjende ham (et Menniſke.) 4) er vanſkelig at finde. Atæt nællunarallóarkàut udlome, J Dag ere Sælhundene vanſkelige at komme over. 5) er underligt.
nællunartok, 1) vanſkeligt at vide. 2) ubegribelig. 3) underlig.
nællunartulliok, *intr.* gjør underlige Ting.
nællunartulliak, en underlig Gierning.
nællunartulliarpok, *intr.* gjør en underlig Gjerning.

nællunàk v. nárse! ubegribeligt! hvor underligt!

nællunárſiok v. narſikáu, *intr.* har ſine Vanſkeligheder; bliver vanſkeligt at vide el. begribe el. finde.

nællunaromângilak, *tſ. intr.* det vil blive got at vide; det vil Tiden lære el. viſe.

nællunarungnærpok, *intr.* er ej længer vanſkeligt at vide; kan nu forſtaaes.

nællunéjarpok, *tr.*)
nællunejaïok, *intr.*) 1) lægger for Dagen; bekjendtgjører; bevidner; viſer; aabenbarer (noget.) 2) giver det tilkjende; ſiger til; lader en anden vide det. 3) vidner om en i hans Fraværelſe. 4) beviſer; fører Beviis for. Okauziſit nællunéjarkit, beviis, hvad du ſiger. 5) lægger Mærke til; gjør ſig det bekjendt; tager Mærke deraf. 6) forklarer; fortolker; gjør det begribeligt.

nællunejáïrſok, 1) et Vidne. 2) en Tolk; en Fortolker.

nællunéjarnek, 1) et Vidnesbyrd. 2) et Beviis.

nællunéjaut, 1) Vidnesbyrd. 2) Forklaring; Oplysning (neml. Midler dertil.) 3) Efterretning; Atteſt.

nællunéjautigàu, *tr.* 1) fører Vidnesbyrd; det er hans Bekjendelſe. 2) beviſer dermed; bruger til Beviis.

nællunéjaupok, *tr.* aabenbarer for en; bekjendtgjører ham; lader ham vide; forklarer ham noget. Nællunejaupánga ſulliekſamnik, han ſagde mig, hvad jeg ſkulde gjøre.

nællunærpok, 1) *intr.* a) giver ſig tilkjende. b) ſiger til. c) bekjender. 2) *tr.* a) giver en anden tilkjende; angiver ham. b) ſiger det til; bekjendtgjører; aabenbarer. c) bekjender det.

nællunærbigàu, *tr.* lader en vide; ſiger ham det; aabenbarer el. bekjender for ham; giver ham at forſtaae.

nællunærſerpok, *ſ. tr.* 1) ſeer til en Syg; beſøger ham for at erfare hvorledes han befinder ſig. 2) prøver; lægger Mærke til; tager Kiende af noget.

nællunærſiok, *tr.* lærer at kjende en; forſtaaer ſig paa ham; ſkjønner det hos ham.

næl-

nællunǽrſarpok, *tr.* 1) vejer. 2) maaler.

nællunærſaut, 1) en Vægt; en Bismer. 2) en Skieppe el. andet Maal.

nællunǽrſorpok, *tr.* 1) har det i Erindring; husker derpaa; har for Øjne; ſeer jevnlig efter for ikke at glemme det. 2) giver Agt paa; gjør ſig ret bekjendt med. 3) tegner op; fører til Bogs. 4) gjør Rede og Rigtighed for.

nællunærut, Underretning.

nællunærutigàu, *tr.* faaer Underretning af; kommer til Kundſkab el. Begreb ved noget.

nællunǽrkot v. kotak, 1) et Mærke; Kjendetegn; Tegn, hvorefter man kan vide og kjende noget. 2) *ſpec.* a) et Uhr. b) en Soelſkive. c) et Compas.

nællunærkotaràu, *tr.* har det til Tegn el. Mærke; kjender en Ting derpaa.

nællunærkotâvok, *intr.* er til Tegn; er et Mærke.

nællunærkoſerpok, *ſ.* 1) *intr.* gjør ſig et Mærke; 2) *tr.* lægger Mærke derved (f. Ex. i en Bog); rejſer noget op til Tegn derved; ſætter et Kjende ved Siden. Nuniautingoara nællunǽrkoſerdlugo kemekpara, jeg lod min Bærpoſe blive efter mig, men ſatte et Kjende ved Siden af den.

nællunǽrkutſiorpok, *intr.* 1) gjør Tegn el. Mærke. 2) gjør Uhrværker el. Compas ꝛc. el. gjør dem i Stand.

nællyungnǽrpok, *tr.* fatter el. begriber det nu; er ej længer uvidende om; forſtaaer det; kan ſin Lectie.

nællyungnǽrſarpok v. ſipok, *tr.* oplyſer; ſkaffer en Begreb om det, han ej før vidſte; afhjelper hans Uvidenhed.

nællyungnǽrſaut, Oplysning; oplyſende Middel.

nællórniok v. lórngiok, *tr.* veed ikke en andens Mening deri; veed ej, hvad han vil ſige dertil; har ej forhørt ſig hos ham. 2) veed ej hvorledes det har ſig med den Sag; indſeer det ikke.

nællorngæſigàu, *tr.* veed ikke Rede dertil; er i Uvished derom.

O.

Obba (*N.*) v. ogva (*S.*), 1) der! 2) den er det! 3) er det den? (pegende derpaa.)

òuane, der, paa det Sted; derved.

òuanga, derfra.

ōunga, didhen; derhen.

ugóna, derigjennem; herfrem; ad denne Vej.

ugónakópok, 1) *intr.* fahrer den Vej herfrem; fahrer her frem. 2) *tr.* fahrer omkring det Land ad denne Vej. Ugónakopátigut, han foer her omkring os.

úna, *intr.*)

óma, *tr.*) han, hun, den, det der (for dine Øjne el. som er nærværende.) i *dual.* og *plur.* okko (*intr.*) og okkoa (*tr.*), de 2de; de.

únà, 1) den slemme; den Krabat. 2) du Slubbert; du slemme Knegt; du er den rette Karl.

unárſoak, 1) den store Skjelm; den lumpne Krabat. 2) du store Skalk!

unángoak, 1) den lille slemme Krabat. 2) du lille Knegt!

unakalik, vil man kun see til ham el. den! det er dog ret et fortrædeligt Menniske el. Barn! du er dog skrækkelig arrig!

unâvok, *intr.* det er den og ingen anden.

únamè? hvad da han el. den? hvad skal der da gjøres ved ham el. hende?

ómà! 1) hør du! hør! 2) O!

óma-hà! hør dog! vil du dog ikke høre!

omárſoak, 1) han el. den store el. slemme; bruges helst *transitive*, som: omárſub unatarpánga, den store Knegt slog mig. 2) hør du store!

omángoak, 1) han el. den lille el. snilde; den vakre (ogsaa helst *transitive.*) 2) hør du lille!

omèit! 1) jo, jo, du skal lure ham; tag dig vare, der bliver intet af!

tàuna, *intr.*)

tāurſoma, *tr.*) *Pronom. relat.* 1) han, hun, den, det (hvorom er talt.) 2) den, som; hvilken; hvilket.

tàunalo aſit, 1) det var ogsaa ham; der var han og med, efter gammel Skik;

Skik; han skulde ogsaa med; ja det tænkte jeg nok om ham. 2) den skal jeg og have el. begegne, som jeg plejer; det er ikke at spørge om, at jeg jo skal have den med.

taunâvok, *intr.* det er ham el. hende el. den (som Talen er om, men fraværende.)

Ogak v. ôvak, en Fjord-Torsk; smaa Torsk (*Gadus barbatus.*)

ôgarsiórpok, *intr.* fisker Torsk.

ôgarsiut, en Torske-Snøre.

ôkiarpok, *intr.* er paa Fiskerie efter smaa Torsk.

Ogiarpok, s. under Okpok.

Oh-ōh! Oh! Oh! (et huult Skrig, Fangerne gjøre ved Siden af deres Aare, som er stukken i Vandet, og derved søge at skrække Sælhunden el. Fuglen, at den igjen skal komme op, naar den er dukket under.)

ōrpok v. ōrtarpok, *tr.* skriger saaledes i Vandet efter en Sælhund el. Fugl.

Ojah, see under Iah.

Okàk, 1) en Tunge. Okak tersa, det er en slem Mund. 2) Skillerummet i en grønlandsk Lampe.

okāinak, bare Tunge; det er: 1) Kjæft nok, men ikke videre. 2) blot Ord uden Mening; kun med Munden, men ej fra Hjertet.

okāinâvok, *intr.* det er bare Tunge: 1) Munden duer kun paa ham; han snakker endeel, men gjør saa lidt. 2) det er blot Ord uden Betydning; det gaaer ej fra Hjertet.

okāinarpok, *intr.* taler nok derom, men gjør dog ej noget af hvad man siger; det bliver kun Snak og man gjør ej Alvor deraf.

okāitsok, en Skarv (saa kaldet, fordi den har næsten ingen Tunge) (*Pelecanus Carbo.*)

okàitsoak, en Skarv-Unge.

okallúkpok, *intr.* 1) taler. 2) prædiker.

okallúktok, 1) en Taler. 2) en Prædikant.

okallúkte, 1) en Prædikant. 2) den som fører Ordet, naar andre tie. 3) en Tolk.

okalluktigàu, *tr.* 1) har ham til Prædikant. 2) — til at føre Ordet for sig.

sig. 3) — til sin Tolk. Okalluktigâra, han er min Tolk.

okalluktarbik, en Talestoel; en Prædikestoel.

okalluktuak, 1) en Fortælling; en Historie. 2) en Tale; en Prædiken.

okalluktuarpok, 1) *intr.* fortæller. 2) *tr.* fortæller noget om en.

okalluktuartok, en Fortæller.

okalluktõupok, *tr.* fortæller en anden el. for ham.

okalluktòut, 1) det man fortæller om en. 2) den man fortæller noget om.

okalluktoutigàu, *tr.* fortæller om ham el. derom.

okallukbìk, 1) et Sted at tale paa. 2) en Kirke.

okallukbigàu, *tr.* 1) taler en til. 2) taler med ham.

okallúkpækpok, *intr.* 1) smaasnakker. 2) taler længe; holder ved at tale; fortsætter sin Tale; snakker meget. Okallukpængnæk! hold Mund! hold dog op engang!

okallektárpok, *intr.* er svadsig; snakker lystig. 2) snakker ved sig selv.

okallektártok, 1) svadsig; snaksom. 2) den som snakker ved sig selv.

okadlórikpok, *f. intr.* er ordrig el. mundkaad; er gesvadsig.

okadlóriksok, ordrig; mundkaad; gesvadsig.

okallukikpok, *f. intr.* taler got, smukt el. forstaaelig.

okallukiksok, veltalende; den som taler smukt el. forstaaelig.

okallugusiarpok, *intr.* taler for at fornøje el. andre til Opmuntring.

okallugusiártok, moersom; en som taler til andres Opmuntring.

okallorolùk, 1) Knurren; skiden Mund. 2) knarvurren; en Knurrer.

okallorolúrkse! hvilken Knurren! hvilken Skienden! hvor knarvurren!

okallorolúkpok v. lorojúkpok, *intr.* giver en skiden Mund; knurrer; taler fortrædelige Ting.

okallorolúktok v. júktok, en som knurrer el. giver skiden Mund.

okallorolukbigàu v. jukbigàu, *tr.* knurrer mod en; giver ham en skiden Mund.

okallúngnek, Tale; Talen; (det at tale.)

okárpok, 1) *intr.* siger. 2) *tr.* skjender el. skjelder paa en.

okár-

okárnikpok, *intr.* giver Mund; skjender; skjelder.
okártok, sigende. i *dual.* okártuk, tvende, som skjendes;
okárniktok, den som giver Mund el. skjender; en Skjelder.
okarningnek, Skjenden; Skjelden.
okarbigàu, siger til en; siger ham noget.
okartôk v. okartórsoak, stortalende; mundstærk.
okartôvok v. tórsōvok, *intr.* er stortalende; er mundstærk.
okakípok, *tf. intr.* 1) taler kun lidt. 2) taler sagte.
okakítsok, 1) lidttalende. 2) sagttalende.
okāursæt, *car. sing.* vild Rosmarin el. Terpentinurt (en Urt med smaa tungelignende Blade.)
okāupok, *tr.*)
okāursiok, *intr.*) 1) forkynder; fortæller; lader vide; siger en noget; bringer Budskab. 2) formaner; paaminder.
okāursirsok, en Forkynder; et Bud; den som bringer Budskab.
okaukiksárpok, *tr.*)
okaukiksáïok, *intr.*) formaner; siger en sine Fejl; tiltaler; irettesætter.
okaukiksáïrsok, en Formaner; en Irettesætter.
okautigàu, *tr.* taler om nogen.
okautigirsak, omtalt.
okautiginerdlukpok, *tr.* taler ilde om en.
okautiksuarpok, *tr.*)
okautiksuáïok, *intr.*) bagtaler; taler ilde om en i hans Fraværelse.
okautiksuáïrsok, en Bagtaler.
okauzêk, 1) Ord. 2) Tale. 3) Bogstav. 4) Sprog. 5) i *pl.* Bog.
okauzekarpok, *intr.* taler; bruger et vist Sprog el. fører en vis Tale.
okauzeràu, *tr.* 1) fører den Tale; bruger det Ord. Tamakko okauzerâka, det var mine Ord. 2) har det til sit Sprog.
okruzerdlûk v. okauzepilûk, et skjendigt el. ont Ord; en slet el. forargelig Tale.
okauzérdlukpok, *intr.* 1) er et skjendigt el. slet Ord; er en ond Tale.
okuzerdlulírksōvok, *intr.* er fuld af slemme Ord; fører en højst forargelig Tale.
okauzerdlutigàu, *tr.* misbruger noget i sin Tale; tager det forfængelig el. ilde i sin Mund.

okauzersiok, *tr.* faaer en i Tale; faaer erkyndiget sig hos ham om noget; fornemmer hos ham, hvorledes det har sig.
okauzíksak, 1) noget at sige el. svare. 2) noget til Forsvar el. Paaskyldning.
okauziksarsiorpok, *intr.* søger at faae Svar el. lokke noget ud af en
okauziksiorpok, *tr.* lægger en Ordene i Munden; siger ham, hvad han skal tale el. svare.
okauziksærupok, *intr.* er uden Ord; maae tie; veed intet at svare el. sige til sit Forsvar.
okauziksærutipok, *tr.* kommer ham til at tie; stopper Munden paa ham.
okautsereepok, *ts. intr.* er tver el. modstridig; vil ej lade sig sige.
okautsereetsok, tver; gjenstridig; egensindig.
okautsereetsúsek, Tverhed; Gjenstridighed; Egensindighed.
okautsériarpok, *intr.* er villig el. lydig; giør strax, hvad man siger.
okautsériartok, villig; lydig; som lader sig sige.
okautseriarsúsek, Villighed; Lydighed.
okérpok, *t. tr.* byder en sige noget til en anden.
okerràu, *tr.* siger noget til en anden efter Ordre.
okærupok, *intr.* har forloret sin Tunge ɔ: har ingen Tunge at svare med; giver ingen Svar.
okærutekersok, den der svarer slet intet; ganske stum til hvad man siger.
Okāitsok, Okallukpok, Okarpok, Okāupok og Okauzek, see under næstforegaaende.

Okatarpok, see under Okpok.
Okéïok, see under Okiak.
Okemēipok, see under næstfølgende.

Oképok, *ts. intr.* er let.
okétsok, let.
okekàu, *intr.* er meget let.
okédliok, 1) *intr.* bliver let; lettes. 2) *tr.* gjør let; letter.
okédlirsok, lettet; gjort let.
okíllavok, *intr.* er let paa Benene.
okíllarsok, let til Fods.
okillasârpok, *intr.* veed at bruge Benene; udretter hastig sit Ærinde.
okillēipok, *ts. intr.* er tung til Fods.
okillēitsok, tung til Fods.

okeměipok, *tſ. intr.* er tung el. ſvar.
okeměitſok, tung; ſvar.
okeměidliok, 1) *intr.* bliver tung el. tyngere. 2) *tr.* gjør tung el. tyngere.
okeměikatigeekpuk, *ſ. intr. car. ſing.* ere lige tunge.
okeměikatigeekſarpok, *tr.* gjør lige tunge; vejer.
okeměidlutak, Vægt; Tyngde; Pund; Lod; i Almindelighed: Tyngſel el. noget at tynge ned med.
okemángerpok, *intr.* 1) er forlagt el. bleven ſom død og følesløs (f. Ex. en Arm, naar man har lagt paa den, ſaa man ej føler mere til den og ej kan løfte den.) 2) holdes nedtrykt i Søvne (det man kalder Marreriden.)
Okérpok, ſee under Okak.
Okiak, 1) Høſt; Efteraar. 2) i Høſt.
okiakût, Om Høſten; til Høſt; i Efteraaret.
Ókiok, 1) Vinter. 2) Aar. O'kiut ſiſſamàt tamaněnarpok, jeg har været her i ſire Aar.
okiórpok, bliver Vinter.
okíovok, *intr.* er Vinter.
okiõupok, *tr.* Vinteren overfalder el. kommer paa en.
okéïok, *intr.* overvintrer paa et Sted.
okéïvik, en Vinterplads; et Sted at overvintre.
Okillavok, ſee under Oképok.
Okiok, ſee under Okiak.
Okípok, *tr.*)
okítſiok, *intr.*) driller et Øje paa en Syenaal; gjør et Øje paa den.
okírſut v. kitſut, en Dril el. andet Redſkab dertil.
okírſak, en gammel Syenaal, ſom er drillet Øje paa; en hjemmegjort Syenaal.
okiſăurſak, en Syenaal med et lidet rundt Øje (ret ſom den var hjemmegjort.)
O'kkipok, *tr.*)
okkirſiok, *intr.*) 1) ſtirrer længe paa en Ting; er forgabet el. henne deri. 2) kan ej affee det el. blive derfra; holder ſig idelig dertil; forlader ej med ſin gode Villie.
okkivigàu v. kirſivigàu, *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
Okko, ſee under Obba.
Okò v. okòk, 1) Muggenhed; Mullenhed; Skimmel. 2) Møl; Mide.
okúngoak, det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

oko-

okolìk, 1) muggen; mullen; skimlet. 2) oret; fuld af Mider.

okókpok, *intr.* er muggen el. mullen; er skimlet; er oret.

Okoàk, 1) Sønnekone. 2) Broderkone.

okoángoak, 1) Stedsønskone. 2) Halvbroderskone.

Okòk, see under Okò.

Okôk, Moder. (*S.*)

Okómmerpok, *f. tr.* putter i Munden; tager noget ind i Munden.

okommerákſak, et stykke Spæk som Mundbid til tør Spise,

okommerſak, en Fiskekrog. (*S.*)

okommiak, 2) det man har i Munden. 2) Spækket i Lampen.

okómmiakarpok, *intr.* har Spækstykker i sig el. er forsynet med smaa Spækstykker bag ved Tranen (Lampen.)

okómmiarpok, *tr.* har noget inde i Munden.

Okôrpok, *intr.* er blødt og varmt (et Klæde.)

okôrut, det som er blødt og fører Varme med sig; et blødt Skind at ligge paa

okôrutingoak, den lille bløde og varme ɔ: lille Kone. Okôrutingoara, min lille Kone.

okôrutikſak, 1) et blødt Klæde til Varme. 2) et Ligklæde.

okorûnarpok v. okoédlekpok, *intr.* 1) 1) er varmt og blødt (et Klædebon.) 2) har varme Klæder paa; er varmt klædt.

okorſérpok, *f.* 1) *intr.* klæder sig varmt.; tager varme Klæder paa. 2) *tr.* klæder en anden varmt; forvarer ham vel med varme Klæder.

Okôtak, 1) et stykke Skind i Teltgangen at afvise Vinden med; Huusgangs-Skind paa Vindsiden. 2) en Flynder (*Pleuronectes platessoides.*)

Okòytſek, see Okukpok.

Okpípok, *t.*)

okpikárpok,) *tr.* falder om; styrter om (noget livløst, som var opreist.)

okpítok, omstyrtet; omfalden.

okpibigàu, *tr.* falder om paa.

okpitípok, *t. tr.* velter noget om; kommer det til at falde omkuld.

okpíngavok, *intr.* er falde-

fær-

færdig; hælder; staaer paa Fald.

ôkpok, 1) *intr.* er prøvet. 2) *tr.* a) prøver; forsøger; tager paa (et nyt Klædebon.) b) smager paa noget.

ôgiarpok, *tr.* smager til; smager paa (Mad el. Drikke, for man vil til at nyde det.)

ôkatarpok, *tr.* prøver; proberer; anstiller Prøve dermed.

ôktorpok, *tr.* 1) forsøger (flere Gange.) 2) maaler; vejer.

ôktortok, en Maaler; en Vejermester.

ôktugak, 1) forsøgt. 2) maalet; vejet.

ôktôut, 1) Maal; Maade; Skjeppe. 2) Vægt; Bismer; Vægtskaal. 3) Alen; Mynster.

ôktorbigàu, *tr.* tilmaaler.

ôktoutigàu, *tr.* 1) maaler deri el. derefter. 2) vejer derpaa.

Okúkpok, *intr.* 1) lægger sin Hætte frem paa Siden af Halsen (en Qvinde.) 2) bøjer sit Hoved.

okûpok, *tr.* 1) lægger den (Qvindehætten) frem paa Halsen. 2) bøjer Hovedet. 3) folder en Foldekniv ned.

okoriarpok, *tr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

okúngavok, *intr.* 1) Hætten er lagt om paa Siden af Halsen. 2) sidder el. staaer bøjende sit Hoved.

okuriârpok, 1) *tr.* folder til; lægger sammen (en Foldekniv.) 2) *tr.* a) foldes ofte ned; er til at lægge sammen (en Kniv.) b) bukker sig.

okuriârtok, en Foldekniv; en Læggekniv.

okuvok, *intr.* 1) har bøjet sit Hoved; sidder el. staaer med bøjet Hoved. 2) er foldet ned el. lagt sammen (en Kniv.) 3) har sin Hætte omlagt paa Siden af Halsen.

okuvigàu v. kursarbigàu, *tr.* bukker sig for en.

okútsek v. okòytsek, 1) Stedet under Brystet (hvor man pleier at bøie sig for over med Forkroppen); det indvendige over Hjertet; Hjertekulen. 2) med *suff.* og *appos.* i Nærværelsen af; hos ham; ved ham el. den; paa det Sted deraf; der paa Lav. Kollipsiutim okutsiane illiara; jeg lagde den der ved Kjedelen. Okutser-

fernēpok, den er hos dig el. du sidder ved den.
okútserrau v. lérrivok v. silérrivok, *intr.* har ont for Brystet; klager sig over Smerte i Hjertekulen.
Okúpok og Okútlek, see under næstforegaaende.

ôlikpok, *t. intr.* zittrer; skjælver; bæver; ryster (enten af Kulde el. Banghed.)
ôliktok, zittrende; skjælvende; bævende; rystende.
ôlingnek, Zittren; Skjælven; Bævelse; Rystelse.
ôlikularpok, *intr.* skjælver over noget.
Oma og Omèit, see under Obba.

O'nek, *cum suff.* órnga, Armgrube; Hule under Armen.
onermikpok, *t. tr.* bærer noget under Armen.
onermigak, det man bærer under Armen.
orngelit, i *plur.* orngelisit, Haar under Armene.
orngelisilik, en som har Haar under Armene.
Opaguarpok, see under næstfølgende.

Opákpok, *intr.* og *tr.* 1) rækker til Maden. 2) er ude paa Hvalfangst.
opáktok, 1) den som rækker til Maden. 2) den som er ude paa Hvalfangst. 3) i *pl.* opáktut, de som ligge paa Vagt efter Hvalfiske.
opāupok, *tr.* tager et stykke Mad af til en anden.
opáktorpok, *tr.* søger til Krogen (Fiskene.)
opaguarpok v. oparoárpok v. ártorpok, *tr.* peger paa; viser til el. meder paa med Haanden.
oparoartōupok, *tr.* peger for en; viser ham noget med Haanden.

Opellungârpok, 1) *intr.* holder sig færdig; laver sig til; bereder sig. 2) *tr.* gjør færdig til Rejsen; laver til; bereder.
opellungârsarpok, *tr.*)
opellungârsáïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
opellungârkot, Rejsetøj; det som er i Beredskab.
opellungârkotiksak, noget til Rejsen.
opellúngavok, *intr.* har glemt hvad man skulde tage med sig og bruge; forsyner sig slet til Rejsen.
opelluïok, *intr.* har ei beredt el. belavet sig paa Rejsen; har ingen Ting med sig; kommer uberedt.

Opern-

Operngiok, *intr.* sætter Haanden under Kinden (siddende el. staaende.)
operngirsok, den som sætter Haanden under Kinden.

Operpok, *intr.* troer.
opertok, en Troende.
opernek v. opersúsek, en Troe.
opernekipok, *tf. intr.* har en svag Troe.
opernekitsok, svagtroende.
operàu, *tr.* troer en anden; fæster Troe til hans Ord.
operirsak, den el. det man troer.
operirseksak, Troes-Sandhed; Troes-Artikel.
operbigàu, *tr.* troer paa en.
opersarpok, *tr.*)
opersáïok, *intr.*) bringer en til at troe; bibringer ham Troen.
opertipok, *t. tr.*)
opertitsiok, *intr.*) det samme.
opersàut, Troes Middel.
opersautigàu, *tr.* troer desaarsag.
opingitsok, Vantroende.
opernarpok v. nakàu, 1) er trolig; er sandt. 2) er troværdig; er sanddrue.
opernartok, 1) trolig; sand. 2) troværdig; sanddrue.
opernarsúsek, Troværdighed.
opernartòut, Sandhed.

Opik v. opirksoak, en Ugle; en hvid Field-Ugle (*Strix Nyctea.*)

Opípok, *t.* 1) *intr.* hyler; græder højt. 2) *tr.* hyler over en.
opítok, hylende.
opitórsoak, den som hyler stærkt. i *plur.* opitórsoït, Folk, som have stor Sorg, hyle og græde.
opínek, Hylen.

Ordlerpok v. lersorpok, 1) *intr.* lægger an; sigter; meder (med et Skydegevæhr el. Piil.) 2) *tr.* lægger an derpaa; sigter efter; stiler efter (Dyret.)
ordligak, det man meder paa el. sigter efter.
ordlersórtok, en som sigter el. meder.

Ordlovok, *intr.* falder om; styrter (bruges især om levende.)
ordlursok, omfalden; den som styrter.
ordlursùt, det hvorover man falder; Faldstrik.

Oriárpok, *tr.* spytter ud; harker op.
oriárnek, det udspyttede el. opharkede.
oriártorpok, *intr.* spytter Blod; har Blodspytten.

ori-

oriartórnek, Blodspyt; opharket levret Blod.

oriórpok, *tr.* tygger Spæk og spytter Tranen ud (enten i Lampen el. til Blanding imellem Spisen); kaver Tranen af Spækket imellem Tænderne.

oriórnek, saadan afkavet Tran, som er udspyttet.

O'rkipok, *t.* 1) *intr*, a) staaer i Skjul for Regn el. Snee. b) er lagt under noget at bærges for Væde (tørre Sager.) 2) *tr.* lægger det i Skjul for Regn.

ór'kitok, 1) den som staaer i Skjul. 2) lagt i Skjul (for Regn el. Snee.)

ór'kibik, et Skuur at lægge tørre Vahre under.

ór'kiorpok, *intr.* gaaer i Skjul for Regn el. Snee.

ór'kiorbik, et Skjul for Regn el. Snee; et Skuur at gaae under.

or'kiorbigàu, *tr.* skjuler sig derunder.

O'rkoak, Læe; Sted, hvor Vinden ej træffer paa; *cum suff.* ór'koa, Læesiden. Deraf:

ór'koanit, fra Læesiden ɔ: mod Vinden.

ór'komut, med el. for Vinden; Vinden bag paa.

or'komiárpok, *intr.* sejler for Vinden; har Medbør.

or'koãidlekpok, *intr.* 1) det er luunt. 2) det luuner om Ørene paa en.

or'koárfipok v. or'kórfipok, *t. intr.* kryber i Læe; kommer i Læe.

Or'komiarpok, see under næst foregaaende.

Orkse, 1) en Malle el. Lykke. 2) Ørering.

órksilik, 1) en Ting, som har Malle el. Lykke i Enden. 2) en med Øreringe paa.

orksilerpok, *tr.* 1) binder en Lykke paa; gjør et Øje paa (f. Ex. paa Enden af en Rem.) 2) sætter Ørenringe paa.

orksilliorpok, *intr.* 1) gjør Malle el. Lykke. 2) gjør en Ørering.

orksiút, i *dual.* orksiutik, et Redskab at slæbe Sælhunde med paa Jisen, neml. nogle Remmer med Been i den ene Ende og Lykke i den anden.

O'rksok, 1) Spæk. 2) Fit (som ej er tælget.)

orksérpok, *t.* 1) *intr.* bliver forsynet med Spæk (Lam

(Lampen.) 2) *tr.* kommer Spæk i Lampen el. paa noget.

orkserbìk, en Spækbøtte; et Kar el. Spand, man har Spæk i til Lampen.

orkserràu v. serrivok, *intr.* er i Spækarbeide; har med Spæk at bestille.

orksiorpok, *intr.* næsten det samme: tillaver Spæk.

orksiorbik, et Spækhuus.

orksoárdlerpok, *s. tr.* spytter el. kommer Spæk i Vandet for at faae det stille og jevnt.

orksoárdlekivok, *intr.* Vandet bliver jevnt af saadan Spækspytten.

orksoárdlekot, et stykke Spæk til saadan Brug.

orksoárnersak, en stille jevn Plet i Vandet, da det ellers er sort og blæser i Nærværelsen deromkring.

orksóïak, en hvid glindsende Feldspat, der er ligesom fittig (ret som den var smurt med Spæk.)

orksórpok, *tr.* 1) spækker; fitter; smører med Spæk el. Fit. 2) gjøder.

orksôvok, *intr.* 1) er Spæk el. spækket. 2) er spækket i Søen af Søedyr.

orksoérnek, et slags Fyrretræe, som er uden Fedme og meget let.

orksûrsak, et slags Moos, der har ligesom Fedme ved sig.

Orníkpok, *tr.* gaaer el. kommer imod en; fahrer hen til; kommer til ham. Orningniarsinga! kommer til mig!

orníkte, den som gaaer til ham 2c.

ornigak, den man gaaer imod el. kommer hen til. Nau ornigeksêt? hvor vil du hen?

ornigaràu, *tr.* søger gjerne derhen; den el. det er hans Tilflugt.

ornigàu, *tr.* giver sig i Færd med; tager fat paa el. begynder paa at gjøre; giver sig af med; tager sig Tid til.

ornigúpok, *t.* 1) *intr.* kommer el. føres til en. 2) *tr.* fører en frem til en anden.

Orollukpok, see under Orópok.

Oróne, i *pl.* orónit, de største Tarme i en Rype.

Orópok v. oróllukpok v. oródlukpok v. oróllovok, *intr.* er urolig; er vranten (enten et Barn el. et voxen Menniske af Bedrøvelse.)

orolluktípok v. luſárpok, *tr.* gjør Vranten; bringer i Uroe.
orollòut, det man er urolig el. vranten over.
orolloutigàu, *tr.* er urolig el. vranten derover.
Orpik, 1) et Træe (ſom ſtaaer paa ſin Rod. 2) *ſpec.* Birketræe.
orpírkſoak, et ſtort el. højt Træe.
orpíngoak, 1) et lidet Træe; Krat. 2) Riis; Ferle.
orpikpérkſoït, *car. ſing.* en Skov.
orpikpok v. orpingoarpok, *tr.* giver Riis.
orpingoartípok, *t. intr.* faaer Riis.
orpingmiutàk, en Siſſerønike (*Fringilla Linaria.*)
O'tuk, Arp paa et Barn.
otuǽrpok, 1) *intr.* Arpen er falden af. 2) *tr.* tager Arpen af det.
Ounarpok, ſee under næſtfølgende.
Oupok, 1) *tr.* a) brænder; forbrænder. Sekkerngub õupánga, Solen brændte mig. b) koger. 2) *intr.* a) er kogt; er gjennembagt. b) brænder ſig. c) forbrændes; bliver forbrændt i Solen.
õutak, 1) kogt. 2) brændt.
õugek, helſt *cum ſuff.* õuga, det ſom koges el. er i Kjedelen at koge.
õugigàu, *tr.* Kjedelen har faaet det at koge ɔ: det er i Kjedelen at koges.
õugâvarpok, *intr.* er alt for fuld (Kjedelen) ſaa det neppe vil blive kogt; man har fyldt den over alle Bredde.
ougâvaràu, *tr.* kan ej rumme det (Kjedelen); er ſaa fuld, at den ej kan tage det ind.
õuklerpok, *ſ. tr.*)
õukléïok, *intr.*) gjør til rette til Kogning; lægger det i Kjedelen for at faae det kogt.
õukliok, 1) *tr.* ſønderſkjærer en Sælhund i ſmaa Stykker, ſom ſtrax kan koges. 2) *intr.* ſønderſkjæres ſaaledes (Sælhunden.)
õutſiok, *intr.* 1) koger; en Kok. 2) ſmelter (Blye; Tin.)
õutſeriût, en Kjedel. *A.*
õutſivik v. õutſit, en Smeltekee; en Støbeſkee.
õutſiſipok, *t. tr.*)
õutſiſitſiok, *intr.*) lader en anden koge el. bage el. ſmelte for ſig.
õutſirſipok, *t. tr.*)
õutſirſitſiok, *intr.*)
õuteripok, *tr.*) koger el. ba-

bager el. ſmelter for en anden.
õutſirſitſirſok, en Kok el. Bager.
õutléïok, *tr.* koger hos en anden; lægger et Stykke i hendes Kjedel.
õutipok, *t. tr.*)
õutitſiok, *intr.*) lader forbrænde (til Skade ved ſlet Paapasning.)
õukikpok, *ſ. intr.* er vel gjennemkogt.
õuvok, *intr.* er brændt (til Skade); er forbrændt.
õunek, brændt Skade.
õukarpok v. õunekarpok, *intr.* er kogt. *neg.* õukangilak v. õunekangilak, er ukogt; er ej ret kogt; er halvraadt.
õurſok, 1) kogt. 2) *ſpec.* kogte færſke Lodder.
õurſortorpok, *intr.* ſpiſer kogte Lodder.
õurſulliorpok, *intr.* koger færſke Lodder.
õurſout, en Kjedel; *ſpec.* en oval Kobberkjedel.
õunakpok, *intr.* bliver varm.
õunarpok, 1) *intr.* er varm el. heed (Drikke; Madvahre.) 2) *tr.* varmer det.
õnnáïok, *intr.*)
õunækſarpok, *tr.*) det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
õunækſaut v. nakſaut, noget at varme ſig el. andet ved; en Kakelovn.
õunartok, 1) varm; heed. 2) et varmt Bad (ſom findes Syd paa Landet.
õunægak, varmet.
õunarſiok, *intr.* 1) bliver varmt (det ſom ſkal varmes.) 2) kommer til ſin Varme igjen. 3) beſvimer.
õunavik, en Theekjedel.
õunak, ſtærk Varme; Heede.
Outſiok, ſee under næſtforegaaende.
Outok, en Sælhund, ſom er krøben op af et Hul og ligger paa Iiſen.
õutulliárpok, *intr.* løber efter Sælhunde paa Iiſen.
õutulliártok, den ſom løber efter Sælhunde paa Iiſen.
Ovak, ſee Ogak.

P.

Padlèk, Vidie-Krat, ſom er uddøet og fortørret, ſaa det er hvidt, men ſtaaer dog endnu paa ſin Rod.
Padlíkpok, *t. tr.* nærmer ſig til; kommer ganſke dertil.
padliktõupok, *tr.* holder ſig

ſig nær til en; ſøger til ham.

Paggaput, ſ. under Påvok.

Paik, en Fiſke-And; ſpidsnæbbet And; Top-And (*Mergus ſerrator.*)

pârak, en Elling af Fiſke-Anden.

parârſuk v. paikpiârſuk, et andet ſlags Fiſke-And; Mortand; Guuland (*Mergus Merganſer.*)

Päïok, *intr.* 1) er hjemme; er ved Døre; paſſer paa Huus el. Telt, medens andre ere ude. 2) boer ud til Søes at fange Sælhunde, medens de andre ere i Fjordene med Ronebaaden at fange Lodder.

päïrſok, den ſom er hjemme at paſſe Huſet ꝛc.

päïvik v. pâgivik, 1) Hjem. 2) det Sted, man opholder ſig paa, medens Loddefangſten i Fjordene gaaer for ſig ved andre.

pârau, *tr.*)

pârſiok, *intr.*) vogter; paapaſſer; holder Vagt; beopagter; varer el. tager vare paa; er ved.

pârirſak, vogtet; paapaſſet.

pârirſekſak, det man har at vogte el. er ſat til at paſſe paa og tage vare.

pârſirſok v. ſirſe, 1) en Vogter; Tilſynsmand; Paapaſſer. 2) Forvalter; Foged. 3) Hyrde.

pârſirſigâu, *tr.* har ham til ſin Bevogter, Hyrde ꝛc. bliver vogtet og tilſeet af ham.

Paitſit, ſee under Paſſiok.

Pajúkpok, v. pæjúkpok, *tr.* ſender en Mad; ſkikker ham noget til Forægring; bringer ham noget til.

pajúktok v. pæjúktok, den ſom ſender en anden noget; en Forærer. i *plur.* pajuktut, Proviantſkibene; de Skibe ſom aarlig proviantere Colonierne.

pajugût v. pæjût, Sending; Forærring.

Påk, yderſte Aabning el. Gab paa en Ting, neml. a) Ringen paa en Kajak. b) Indgangen til et Huus el. Telt; Forſtue; Teltgang. c) Fjord-Gab. d) Karrets Aabning. e) Ærme-Aabning o. ſ. fr.

påkſak, et ſtykke Træe til en Kajak-Ring.

påkitſok, trang i Aabningen; ænggabet.

påtorſoak, ſtorgabet.

pâlerpok, *s. tr.* sætter Ring paa en Kajak.

pâmio, en som boer i Gabet af en Fjord, *spec.* en Friderichshaaber.

pângerpok, *t. tr.* møder i Gabet, at en ikke skal komme ud; staaer for Gabet i Vejen for nogen.

Pakàitsiok, *intr.* skammer sig; staaer skamrød; beskæmmes.

pakàitsilerpok, *s. intr.* bliver skamfuld.

pakàitsirsok, skamfuld; den som skammer sig.

pakaitsirsárpok, *tr.* beskæmmer; gjør skamfuld; skammer ud.

pakàitsirsut, Beskæmmelse; Skam; det man har at skamme sig over.

pakaitsirsutigàu, *tr.* skammer sig derover.

Pakamigàu, *tr.* har Overtroe derved; tør af Overtroe ej befatte sig dermed.

pakamisúkpok, *intr.* er overtroisk; rører ej ved visse Ting af Overtroe; kommer ej paa visse Steder af Frygt for at blive beskadiget.

pakamisúktok, overtroisk; frygtsom af Overtroe.

Pakkérpok, *s. tr.* slaaer en noget af Hænderne.

Pákkerpok, *s.* 1) *intr.* Vandet tørres bort; Bækken bliver tør. 2) *tr.* (Solen el. Frosten) tørrer Vandet bort el. Bækken ud.

pákkersok, udtørret; vandløs.

Pakkurserpok, *s.* 1) *tr.* stikker sin Kajak-Aare under Tverremmerne i en andens Kajak, for at hindre ham fra Kantring. 2) *intr.* bliver saaledes understøttet af en.

Palèk, 1) Forladning i en Bøsse. 2) Dække oven i en Loddepose.

palíksak, noget til Forladning.

padlerpok, *s. tr.* 1) sætter Forladning for. 2) lægger noget oven i til Dække.

Pallérpok, *s.* 1) *intr.* bliver bruun af Solen el. soelbrændt. 2) *tr.* (den) gjør bruun. Sekkerngub pallerpátigut, Solen har gjort os brune.

pallérsok, soelbrændt el. bruun af Solen.

Pamiòk, en Hale (paa Ræv el. andet Landdyr.)

pamiokitsok, korthalet; stumprumpet.

pamiortôk, 1) storhalet; lang-

langrumpet. 2) et vist Insect i færske Vande (uden Tvivl Pupen til en *Phryganea.*)

pamiédluk, 1) en Svantz el. kort Hale (paa Sæl, Rosmul, el. andet saadant Søedyr.) 2) saa kaldes og: visse Øer der staae ud i Søen, som en Hale.

pamærsimavok, *intr.* sidder paa Rumpen i oprakt Stilling, hvilende paa Forbenene, saa Halen skjules.

pamioǽrsimavok, *intr.* har mistet sin Hale.

pamérpok, *ſ. tr.* gnider med sin Rumpe; skubber med den paa Jorden eller andet.

pámiak, i *dual.* pámirsæk, de bageste udstaaende Ender paa en Harpuun.

Pâmipok, *t. intr.* er Folkekjed; er fortræden over den megen Løben ud og ind; forulejliges ved Besøg.

pâmigàu, *tr.* kan ikke fordrage el. lide ham, for hans megen Løben; er kjed af at have ham længer hos sig; forulejliges ved ham.

pâmitsekpok, *t. intr.* og *tr.* er ret kjed af ens Nærværelse; finder sig ret forulejliget ved hans Overløb.

pamijuïpok, *tſ. intr.* taaler al Paahæng; finder sig ej forulejliget derved; lader alle gaae frit ind og ud.

pâminakau, *intr.* forulejliger; er til Fortræd med sin Nærværelse; er utaalelig med sit Paahæng; man maatte ønske at være ham qvit.

Panna v. pænna, en Kaarde; et Sværd.

pænnalik, som har Kaarde paa; forsynet med Sværd.

pænnaliorpok, *intr.* gjør Kaarde el. Sværd.

pænnaliortok, en Sværdfæger.

pænnāupok, 1) *tr.* hugger en med Kaarde el. Sværd. 2) *intr.* i *dual.* pænnāupuk, hugges med Sværd; fægte med Kaarde.

pænnāutuk, Tvende, som fægte el. hugges med Sværd.

Pangalikpok, *t. intr.* løber (et firefoddet Dyr.)

pangaligiak, et lidet sort heeldækvinget Insekt, lignende en Marihøne (*Cistela stoica.*)

Pángnek v. pængnek, en Ore-

Oxe-Rheen; en gammel Han-Rheen.
pangnérsoak, en meget stor Oxe-Rheen.
pángnerpok v. nérsoarpok, *intr.* faaer en Oxe-Rheen.
Pâniarpok, see under Pâvok.

Pannik, en Datter.
panníksak v. panníngoak, en Steddatter.
pannıksâk, en ung Datter.
pannigàu, *tr.* har til Datter. Una pannigâra, hun er min Datter.
panniksiak, en tiltagen Datter; Fosterdatter.
panniksiaràu, *tr.* antager sig en som Datter.
pannisuak, eneste Datter.
Pappérrok, see under næstfølgende.

Páppik, 1) en Styv-Fjer i en Fugle-Stjert. 2) i *plur.* pávkit, hele Fuglestjerten. Akèiklib pavkee, en Rypestjert. 3) *cum suff.* pávka, a) den sidste Ende paa den lange Harpuunstang, el. af en Lentze. b) det allerøverste af en Fiskesnøre. Kanniorsiutingoara pávkagut kiktorariok, min Ulkesnøre brast saa øverlig i Stykker, at jeg fik ej meget mere, end hvad jeg holdte i Haanden.
pappiglukpok, *intr.* har en slet Stjert; har ej alle sine Fjer i Stjerten (en Fugl.)
pappikangilak v. pappærupok, *intr.* er stumprumpet; har mistet sin Stjert (en Fugl.)
pappikáttuk v. kádluk, en stumprumpet Hund, Ræv el. andet saadant Dyr.
papérrok, en Fiskehale; Hvalfiskestjert.
pappilik, en Granstage, som er spids til Enden; en Stang.
pappilirsarpok, *intr.* bringer Stang med sig.
pávkesiarpok, breder Stjerten ud (en Fugl.)
Pardlekpok, see under Parpok.

Párngukpok (*S.*) v. párnukpok, (*N.*) tørker ind; bliver krumpen (et Skind.)
párnguktok, indtørket; krumpen.
párngupok, *tr.* krymper det ind; foraarsager at det bliver tørt og krumpen. Amingoara sillab parngupà, Luften har reent indkrumpet mit Skind.

Parnærpok, 1) *tr.* a) hæfter; slutter; fæster; giør fast. b) fastbinder; be-

lægger et Fahrtøj. c) lukker i Laas. 2) *intr.* a) hæftes; sluttes. b) fastbindes. c) lukkes i Laas.
parnærikpok, *f.*)
parnærsorpok v. sarpok,) *tr.* det samme i 3de første Bemærkelser.
parnærsaut, 1) en Laas. 2) en Bom.
parnærau, *tr.* har fastbunden det; forlod det hæftet el. belagt el. fortøjet el. lukt i Laas.
parnærsimavok, 1) *intr.* er bleven hæftet ꝛc. 2) *tr.* har hæftet det ꝛc.
parnærsimavik v. nærsorbik, 1) Hæftested; Fortøjested; Stenen, hvorom Remmerne bindes, naar en Telt el. Baad belægges. 2) Sluttersted; Bolt, hvortil en Fange hæftes. 3) Slutterie; Fængsel.
parnærupok, *tr.*)
parnærursiok, *intr.*) slutter; fængsler; sætter fast; kaster i Fængsel.
parnærursirsok, en Slutter; en Stokmester.
parnærursivik, et Fængsel; et Stokhuus.
Párpok, *tr.* gaaer en i Møde, som kommer ansættende, tager imod ham paa Vejen.
párdlekpok, *tr.* 1) gaaer el. fahrer hverandre forbi (saaledes at begge Partier komme imod hinanden.) 2) lægger over tvert el. sammen med Enderne forbi hinanden; folder Hænder. Arkseit pardleglugit, med sammenfoldte Hænder.
Parsardlukpok, *tr.* finder ikke det man søger; kan ej faae Øje derpaa.
Pârsiok, see under Païok.
Passékpok, *intr.* er en slet Kajakroer; kan ej holde ud til Baads i nogen Blæst.
passéngavok, *intr.* 1) det samme. 2) i Almindelighed: duer ej til noget Slid; er for svag til strængt arbejde.
passengêipok, *tf. intr.* 1) er en god Kajak-roer; lader sig ej skrække af Storm el. Søegang. 2) er ret et Slid; har Kræfter til at udholde strængt Arbeide.
Pássiok, *tr.*)
passiklerpok, *f. intr.*) beskylder; giver en Skyld for noget.
pássilerpok, *f. tr.* mistænker; anseer for skyldig.
pássirsak, beskyldt.

passikliut, Beskyldning; det man giver en Skyld el. har ham mistænkt for.
passikliutigàu, *tr.* beskylder el. mistænker en derfor.
passilârpok, 1) *intr.* kommer galt fra sin Undskyldning; røber sig selv, i det han vil fralægge sig noget; gjør sig mistænkt ved sin egen Tale el. Forhold. 2) *tr.* gjør en anden mistænkt el. røber ham ved slet at undskylde ham.
pàitsit v. pàitsisek, Skyld; Aarsag; det hvorover noget skeer.
paitsilíksak, noget at skylde paa; Paaskud.
paitsisigàu, *tr.* skylder derpaa; har det til sin Aarsag el. Paaskud.
pàitsisikarpok, *intr.* har Aarsag til det han gjør; er undskyldt.
paitsilíksakarpok, *intr.* har noget til Paaskud; finder vel paa undskyldning.
paitsisiksârsiorpok, *intr.* søger Sag; gjør sig en Aarsag; hitter paa Undskyldninger; optænker noget til Paaskud.
paitsisâvok, *intr.* er Aarsag el. Skyld i, at noget skeer.
paitsisârpok, *intr.* er lovlig undskyldt; har Forfald.
paitsisârut, Undskyldning; Forfald.

Passúpok, *tr.*)

passúrsiok, *intr.*) er ret forpikket paa noget; giver sig ret af dermed; angriber med Heftighed; saasom: a) hænger stærk i noget for at faae det færdig; siger af alle Kræfter dermed. b) bruger Vold mod en; trækkes stærkt med ham, for endelig at faae sin Krig frem. c) voldtager et Fruentimmer. d) vil endelig have en Ting el. sin Lyst styret derpaa.
passúrsirsok, en Voldsmand; den som bruger Vold.
passútak, voldtagen; den som lider Vold.
passutâvok, *intr.* lider Vold; tages med Vold.

Pattakpok, *tr.* slaaer el. dasker af med Haanden.

pattektorpok, *intr.* slaaer Vingerne sammen (en Fugl.)

Patek, Marv i Been (nemlig den som kan spises.)

patérpok, *t.* 1) *tr.* tager Marv af Been. 2) *intr.* udhules sin Marv (Benet.)
patérsimavok, *intr.* er skilt ved sin Marv (Benet.)

patértorpok, *intr.* spiser Marv.

patigak, et Been, som Marven er taget ud af.

patigékſak, et Marvebeen, som har Marv i sig.

patako, et stykke Rheensbeen, enten med eller uden Marv, men sønderslagen.

pakkut, en smal Skee el. andet at tage Marv af Benene med.

patekulukpok, *intr.* er kun maadelig af Kræfter; har ingen Kræfter til at hale ud, naar det gjelder noget.

patéjavok, *intr.* har ingen Marv i Benene; saasom: a) har ej Kræfter til at gaae; vakler i sin Gang; falder ofte; kan ikke staae paa sine Been. b) kan slet roe i Kajak; kantrer gjerne.

patejëipok, *tſ. intr.* 1) gaaer stadig paa sine Been; gjør visse Trin. 2) er ej slap i Kajak; kantrer aldrig.

patejëiſipok, *t. tr.* holder ham, at han ej skal falde.

patejærpok, *ſ. intr.* vakler ej meer; gaaer nu stadig paa sine Been.

patejærſârpok, *intr.* gaaer forsigtig, at han ej skal falde.

Pattíkpok, *t. tr.* rører an; lægger Haand paa (følelig.)

pattínguvok, *intr.* det gjør ont; det svier.

pattíngurſok, sviende; som gjør ont.

pattingunakàu, *intr.* foraarsager Svie.

pattingunartok, det som foraarsager Svie.

Páttorpok, 1) *tr.* slaaer sin Ægtefælle. 2) *intr.* i *dual.* Mand og Kone slaaes.

pattórnek, blaaslagen Mærke paa et Lem, skeet ved saadan Lejlighed.

Pàua (*S.*), v. pàuba (*N.*) *Adv. loci.* 1) Oppe. 2) Øster.

tekpàua, 1) der oppe. 2) der øster.

pàuane, 1) oven til. 2) Øster i.

pàuanga, 1) oven fra. 2) Østen fra.

pauónga, 1) op ad. 2) Øster hen.

pauóna, 1) oven om. 2) Østen om.

tekpàuane, 1) der oven til; der oppe. 2) der Øster henne o. s. fr.

pauanëpok, *intr.* 1) er oven til; er her oppe. 2) er Øster i.

pauanëtok, østlig.

pauangarnisâk, en Østlænding.
pàuna, *intr.*)
pãursoma, *tr.*) 1) han, hun, den, det oppe el. oven til. 2) hun rc. øster; den østlige. i *dual.* og *pl.* pàuko (*intr.*), og paukoa (*tr.*), de 2de oppe el. øster; de oppe el. øster; østlige.
tekpàuna og tekpãursoma, han rc. der oppe el. der øster; og tekpàuko, tekpàukoa, de der oppe el. der øster.

Pàugvik (*S.*), v. pàursik, (*N.*), Haandleed el. Haanden oven paa indtil Fingrene.
paugviklukpok v. paursiklukpok, *intr.* har ont over Haanden paa ovenmeldte Sted.

Paugursak, see under Pautorpok.

Pauk, Sod.
pãursak, et Krudkorn. i *pl.* pãursæt, Krud.
pãuvok, *intr.* 1) er Sod; 2) er sodet; er tilsværtet af Sod el. Krud.
pãursok, sodet; tilsværtet.
pautôk, meget sodet el. tilsværtet.
pauerdluérpok, *f. intr.* bliver tilsværtet af Sod el. Krud.
pauiárpok, *tr.*)
pauiáïok, *intr.*) 1) fejer en Skorsteen; skraber Sod af noget. 2) renser en Flint.
pauiáïrsok, 1) en Skorsteenfejer; den, som skraber Sod af noget. 2) den som renser en Flint.
pauiàut, 1) en Skorsteenskrabe; et Redskab at skrabe Sod af med. 2) en Renser at rense Bøsser med.
paulérpok, *f. tr.* lægger Fængekrud paa Flinten.
paulerlárpok, *tr.* kommer Krud i Bøssen.
paulẽrsàut, et Krudmaal.
pãuterpok, *t. tr.* sværter; gjør sort med Sværte (frivillig.)
pãunak, en Væxtes Navn.

Pàukarut, en Tverbjelke i et Huus.
paukaruserpok, *f.* 1) *tr.* lægger Tverbjelke i et Huus. 2) *intr.* er belagt med Tverbjelker (Huset.)
paukarusérsorpok, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse, naar Talen er om flere Bjelkers Paalægning efter hinanden.

Pàukevok, *tr.*)
paukinikpok, *t. intr.*) gjør en Bistand; tager sig ham

ham an; drager Omsorg for ham; understøtter.

paukirsarpok, *tr.* det samme, naar Talen er om flere gange.

paukikiksârpok, *tr.* tager sig ham ret an; drager særdeles Omhu for ham; understøtter ham med Flid.

paukersigâu, *tr.* nyder Bistand af en; har Understøttelse af ham.

Pauna, see under Paua.

Pāurmak, see under Pāurnak.

Paurmorpok, s. und. Paurngorpok.

Pāurnak (*N.*), v. pāurngak (*S.*), i *pl.* pāurnæt, 1) Krækebær; Krækling. 2) Bær i Almindelighed.

pāurmak, det samme (langt syd paa Landet.)

pāurnakot, Krækebærlyng.

pāurnakórsoak, en Enebærstængel.

pāurnalliarpok v. narsiorpok, *intr.* sanker Bær; er i Marken efter Krækebær.

paurnalliak v. narsiortok, en Bærsamler; en som plukker Krækebær.

pāurngiarpok, *intr.* fahrer et Sted hen for at sanke Bær.

pāurngiak, den som er fahret hen paa Bærsamling.

pāurmāursak, en Urt.

Pàurngorpok (*S.*), v. pàurnorpok (*N.*), 1) *intr.* kryber. 2) *tr.* kryber derpaa.

pàurmorpok, det samme (efter den allersydligste Dialect.)

pàurngortok, krybende; i *pl.* krybende Dyr.

paurngorbigàu, *tr.* kryber derefter.

paurngokârpok, *intr.* begynder at krybe; kryber paa alle fire; lærer sig til at gaae (et Barn.)

Pāurpok, 1) *intr.* a) roer i Kajak. b) er Postkarl; fahrer med Breve imellem Colonierne. 2) *tr.* roer efter noget v. til noget. Umiársoït pāurpèj, han roede til Skibet.

pāurtok, 1) en Kajakroer. 2) en Postkarl.

pāurtarpok, 1) *intr.* roer frem og tilbage med sin Kajak. 2) *tr.* roer ofte for en anden.

pāurtokarpok, *intr.* har en til at roe for sig (f. Ex. efter det man har skudt fra Landet.)

pãut, et Redskab at roe med; i *sing.* det ene Blad af en Kajakaare; i *dual.* pãutik, en heel Kajak-aare med Blad paa hver Ende.

pãurtorpok, *intr.* flagrer med Vingerne i Vandet, i det den vil flyve op (en Fugl.)

Pàursik, s. under Pàugvik.

Pãutik, see under Pàurpok.

Pàutorpok, *tr.* spiler Skind ud paa Marken.

pàutugak, et Skind, som er udspilet paa Marken (fornemmelig Rheens-Skind.)

pautõut, en Spile dertil.

Pàugursak, en Spile, hvorved Robbelæren hæftes under Kajakkens Tverremmer.

Pávkit, see under Pappik.

Pâvok, 1) *tr.* a) anfalder; antaster; angriber (ved at slaae, rive, bide 2c.) b) slaaes med en (Menniske); rives el. bides med en (Kat, Hund el. andet Dyr.) 2) *intr.* i *dual.* pâpuk, slaaes; rives; bides; kæmpe el. strides med hinanden (enten af Alvor el. Skiemt.)

pânikpok, *intr.* 1) gjør Anfald paa en; er den første Angriber. 2) i *plur.* pânikput, Fiskene lege i Rogngydetiden.

pârsuk, *car. sing.* 2de som slaaes, rives 2c.; Tvekæmpere.

pâniktok, 1) en Angriber; den som gjør Anfaldet paa en anden, en Slagsbroder. 2) i *pl.* pâniktut, de legende Fiske-Stimer.

pâniarpok, 1) *tr.* hasselerer og skjærtser med et Fruentimmer; trækker hende efter Armene. 2) *intr.* i *dual.* pâniarpuk, de (Mands-Person og Fruentimmer) hasselere med hinanden; rives og trækkes af Gejlhed.

pâniartok, 1) den som caresserer et Fruentimmer. 2) i *dual.* pâniartuk, de 2de (af begge Kjøn) som rives og trækkes indbyrdes.

pâniægak, det Fruentimmer, som bliver caresseret paa ommeldte Maade.

p a g g a p u t v. g a t e k â u t, *intr. car. sing.* gramses i Flok om noget, som er udkastet.

p a g g a t, det som gramses efter.

p a g g a t i g â u, *tr.* gramses derom; klynges i Grams derefter.

peb-

Peble, en gal el. affindig; et rasende Menniske.

pebliovok, *intr.* er gal el. affindig; er rasende; har ej sin Forstand.

peblerórpok, *intr.* 1) raser; bliver affindig; mister el. gaaer fra sin Forstand. 2) har den faldende Syge; faaer Slag.

peblerórtok, 1) den som er gaaet fra sin Forstand. 2) den som har den faldende Syge el. Slag.

peblerortûrſárpok v. pebliûrſárpok, *intr.* forstiller sig, som om man havde ingen Sands; stiller sig gal an (i en vis Hensigt.)

peblingârpok, 1) *intr.* a) gjør sig gal; er uforskammet el. ubesindig i sin Opførsel; bruger ingen Forstand. b) i *dual.* behandle hinanden, som affindige Mennisker; vise sig ret fremfusende og bruge ingen Forstand i deres Opførsel mod hinanden. 2) *tr.* behandler en anden ret uforskammet.

peblingârniarpok, *intr.* og *tr.* gjør sig ret gal med Flid; stiller sig an, som man var affindig; tager en paa en gevorben Fod.

peblingârniártok, den, som stiller sig gal an.

peblingâut, Mishandling; uforskammet Opførsel mod en anden.

peblingautigâu, *tr.* mishandler en; opfører sig uforskammet mod ham.

peblingautigirſak, mishandlet.

peblingajek, en Tosse; en Fjante; som ej har sine fem Sandser; forvirret.

peblingajekpok, *intr.* er forvirret i Hovedet; har ej sine fulde Sandser; er tosset; fjanter.

Peepok, Péjarpok og Pekkarpok, see under Pik.

Pekkípok, *t.* 1) *tr.* bøjer; krummer. 2) *intr.* bøjes; krummes.

pekkíavok, *intr.* 1) staaer og bøjer sig; bøjer sig noget. 2) er bøjelig; lader sig krumme; staaer til at bøje.

pekkíngavok, *intr.* 1) er krumbøjet. 2) er krogrygget; gaaer nedbøjet (et Menniske.)

pekkíngarſok, 1) krumbøjet. 2) krogrygget; nedbøjet.

pekkítak, krumhaget; *spec.* en Fiskekrog.

pekkukpok, 1) *intr.* bøjer sig krum, frem og tilbage. 2) *tr.* krumbøjer ind og ud.

pekkúktarpok v. pekkurſarpok, *intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe, naar det ſkeer ofte.

pekkúkavok, *tr.* krummer jevnlig ind og ud.

pekkutak, en Rege (*Cancer Sqvilla.*)

pekkuk, et ſtørre Slags Rege-artet Inſekt, der ſynes at være: Hummeren (*Canc. Gammarus.*)

Pekkoſârpok, Pekkoſēlerkivok, Pekkoſēpok og Pekkoſérpok, ſee under Piok.

Pekkot, ſee under Pik.

Pekkovok, ſee under Piok.

Pelleſe, Præſt.

pelleſíovok, *intr.* er Præſt.

pelleſiúnek, ypperſte Præſt; Provſt; Biſkop.

Pennek, Tørhed.

pennerpok, *t.* 1) *intr.* a) er tør. b) lider Hunger; har intet at bide eller brænde; er i Nød. 2) *tr.* tørrer det (nemlig Solen el. Vinden.)

penníngilak, *neg.* af næſtforegaaende, *intr.* har nok; har i Overflødighed; er vel forſynet med Fødevahre.

pennértok, 1) tør. 2) nødlidende.

pennérſe! knastør! hvor tør er den!

pennerſerpok, *ſ.*)

pennertipok, *t.*) 1) *tr.* tørrer; lægger el. hænger det ud for at tørres. 2) *intr.* tørres; ligger el. hænger for at tørres.

pennerſéïok, *intr.* det ſamme i førſte Bemærkelſe: tørrer Klæder; vinder og tørrer ſine Teltſkind.

pennerſegak v. pennertitak, tørret; udlagt for at tørres.

pennerſegekſak v. pennertitekſak, noget ſom ſkal tørres.

pennerniarpok, *intr.* klynker; giver ſin Trang tilkjende; yttrer ſin Nød; trygler; beder om Hjelp.

pennerniartok, en Trygler.

pennerniarbigàu, *tr.* aabner ſin Trang for ham; trygler af ham; beder ham om Hjelp i ſin Nød.

pennerniarbik, den man aabner ſin Nød for el. trygler af.

pennerniarbíovok, *intr.* overtrygles; har Paahæng af Nødlidende.

parngupok, *intr.* er fortørret.

Pennérvak, en Medhuſtrue.

pennérvalik, den ſom paa eengang har flere Huſtruer; en Polygamus.

pennervaràu, *tr.* har hende til Medhustrue.
pennervâvok, *intr.* er Medhustrue.
pennervarserpok, *s. intr.* vil have sig en Medhustrue el. nok en Kone.
pennérvakarpok, *intr.* har Medhustrue; har to eller flere Koner.

Perdlâk, 1) flettet Seenetraad. 2) spunden el. tvunden Garn; Traad. 2) Benet under Slædemeierne; Skinner.
perdlâksak, 1) Seener til Traad. 2) Been til Skinner.
perdlâut, Forraad af flettet Seenetraad.
perdlâïok, *intr.* og *tr.* fletter; tvinder; spinder.
perdlâïrsok, en Fletterske; en Spinderske el. Tvinderske.
perdlâvik, 1) et Fletteredskab. 2) en Spinderok.
perdlârsiorpok, 1) *intr.* fletter Seenetraad i Forraad. 2) *intr.* og *tr.* sætter Skinner af Been under Slædemeierne.
perdlarkiksârpok, 1) *tr.* fletter det om paa ny og giør det stærkere. 2) *intr.* fletter og pudser sit Haar (paa europæisk Viis.)

Perkikpok, *s. intr.* 1) er frisk el. sund; er i god Stand. 2) er stærk af Natur.
pérkiksok, 1) frisk; sund. 2) stærk af Natur.
perkiksûsek, 1) Sundhed. 2) stærk Natur.
perkiksârpok, *tr.* giør sund; a) helbreder. b) bevarer Sundheden.
perkiksâut, 1) Lægemiddel; Helbredelsesmiddel. 2) Amulet; Præservativ.
perkiksautâvok, *intr.* 1) er lægende el. Lægemiddel. 2) er sundt; præserverer mod Sygdom.
perkiksægak, helbredt.
perkêpok, *ts. intr.* 1) er usund; har ingen Helbred. 2) er tver; er modstridig.
perkêtsok, 1) usund; skrantevorn. 2) tver; modstridig; halstarrig.
perkêtsûsek, Usundhed.

Perkiksimiok. *intr.* angrer; fortryder.
perkiksimigàu, *tr.* fortryder det; er fortrydelig derover.
perkiksiminek, Anger; Fortrydelse; Ruelse.
perkiksimilérpok, *s. intr.* er angergiven; er bodfærdig.
perkiksimilérsok, angergiven; bodfærdig.

Perksukpok, *tr.*)
perksúïok, *intr.*) 1) prygler; slaaer. 2) overskjælder.

perksugak, 1) pryglet. 2) overskjældet.

perksõupuk, *car. sing.* 1) de prygle hinanden. 2) de skjældes.

Pernâk, see under Piok.

Pernek, 1) Armtag ind i Armledet; det Hule ved Albuen. 2) en Skjødning, da 2de Stykker ere fældede sammen ved at lægge Enderne ind i hinanden.

pernermikpok, *intr.* og *tr.* bærer noget paa Armen.

pérnerpok, *t. tr.* skjøder sammen; fælder 2de Stykker sammen.

perlipok, *t. tr.* 1) det samme, men mindre brugelig. 2) syer en Fold el. Læg paa et Klædebon, som er forlangt; lægger op.

Pérngit, see under Pinek.

Péro, Tyngsel paa noget (at det kan ligge fast.) 2) Dække over noget (at tilhylle det, saa det ei skal ligge blot.)

peròut v. perorsaut, det samme, især: en Steen til Tyngsel paa det, man syer.

perókſak, noget at bruge til Tyngsel eller hylle til med.

pérovok, 1) *intr.* er el. ligger til Tyngsel. 2) *tr.* betynger det ved sin Vægt. a) ligger el. bruges til Tyngsel derpaa. b) lægger sig derover for at holde det mod Jorden.

perôrpok, 1) *intr.* a) betynges; er belagt med noget til Tyngsel; har Tyngsel paa sig. b) overhylles med Steen el. andet. 2) *tr.* a) betynger; lægger Tyngsel paa. b) bedækker; overhyller.

perôgak v. pérorsak, 1) betynget. 2) overhyldet; tildækket.

perogâvok v. rorsâvok v. rôrsimavok, *intr.* 1) er betynget. 2) er overhyllet. 3) er begravet.

perôrsimarsok, 1) betynget. 2) overhyllet. 3) begravet.

peroærpok, 1) *intr.* er skilt a) ved sin Tyngsel el. b) ved sit Dække. 2) *tr.* a) tager Tyngselen deraf. b) tager Dækket af det nedgravne.

Pérrorpok, *intr.* 1) bliver til. 2) fødes; opfødes.

perrorsárpok, *tr.* 1) frembringer. 2) føder; underholder; opføder.

Persakópok, 1) *tr.* gaaer fejl af nogen el. noget; kommer ej paa det rette Sted, hvor man skulde finde det; kommer det uformærkt forbi. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* gaae fejl af hinanden; lede efter, men træffe ikke hverandre.

persakótak, det uformærkt forbifahrne; den el. det man gaaer fejl af.

persakôt, 1) Forhindring; Forhaling; Forfald; Skyld i at man enten ej kommer el. kommer for silde. 2) Aarsag el. Bevæggrund i Almindelighed (i denne Bemærkelse sieldnere.)

persakotâvok, *intr.* er til Forhindring; forhaler; forsinker.

persakotigâu, *tr.* 1) forhindres el. forsinkes derved; har det til Forfald; bliver opholdet derved, saa at man kommer for silde. 2) sieldnere: har det til Aarsag el. Bevæggrund.

Persipok, see under Pernek.

Pérsok, 1) Fog; Sneefog. 2) Søedriv.

pérsorpok, 1) *intr.* a) fyger; er Sneefog. b) er Søedriv; det blæser, saa Søen ryger. 2) *tr.* fyger det til; overfyger det med Sneedriv.

persórsoak v. persoríksok v. ríksoak, stærk Sneefog el. Søedriv.

persoríkpok v. persorsŏvok, *intr.* er stærk Sneefog el. Søedriv.

persórsiorpok, *intr.* er ude i Sneefog el. Søedriv.

persóre, Søedriv.

persorevok, *intr.* er Søedriv.

persoresiorpok, *intr.* er ude i stærk Søedriv.

persoráll avok v. rallárpok, fyger med Snee el. er Sneedriv.

Pérterpok, *t. tr.* 1) lægger noget ordentlig sammen paa langs og tvers (f. Ex. en Serviet el. andet bøjeligt) 2) binder sit Haar op; svøber det om Fingrene for at sætte det i Top (et Fruentimmer.)

pértigak, sammenlagt (paa saadan Maade.)

perterkiklârpok, *tr.* pudser sit Haar op paa ny.

Pertlerpok, see under næstfølgende.

Pértluk, 1) i Almindelighed;

hed: ont; Ulykke; Plage. 2) i Besynderlighed: a) ont Vejr. b) Døden; dødelig Sygdom.

pértlúkpok, *intr.* 1) er ont Vejr. 2) lider ont; er i Ulykke; plages; døjer meget; fører et kummerligt Liv.

pertluktípok, 1) *intr.* tilstødes noget ont; kommer i Ulykke; bliver ulykkelig. 2) *tr.* bringer i Ulykke; gjør ulykkelig; tilføjer ont.

pertlòut, Fordærvelse; det hvorved man bliver ulykkelig.

pértlerpok, *f. intr.* døer af Hunger; sulter ihjel; forhungrer.

pértlersok, forhungret; død af Hunger; sultet ihjel.

pertlernek, Hungerdød.

pertlârpok, *intr.* nedsegner; omstyrter af Svækkelse (Syge; Forhungrede.)

Pertyavok, *intr.* er det samme, som Passékpok.

pertyarsok, en slet Kajakroer.

pertyēipok, *tf. intr.* er en rask Kajakroer.

pertyēitsok, en rask Kajakroer.

Petârsorpok, see under næstfølgende.

Petēipok, *tf.* 1) er ukydsk el. utugtig; er kaad. 2) er overgiven el. letfærdig i Ord og Gebærder.

petēitsok, 1) kaad; utugtig; ukydsk. 2) overgiven; letfærdig.

petēitsúsek, 1) Ukydskhed; Utugtighed; Kaadhed. 2) Letfærdighed; Overgivenhed; overdreven Lystighed.

petēinarpok, *intr.* det er utugtigt el. ukydskt; er letfærdigt.

petēinartok, utugtigt; ukydskt; letfærdigt.

petârsorpok, *intr.* stiller sig ret letfærdig an.

petârsortok, ret overgiven el. overdreven lystig; letfærdig.

petēingilak v. petēijuípok, *tf. intr.* er kydsk el. tugtig; viser sig ærbar og anstændig.

petēingitsok v. petēijuitsok, tugtig; kydsk; ærbar; anstændig; sædelig.

petēingitsúsek v. petēijuïtsúsek, Kydskhed; Tugtighed; Ærbarhed; Sædelighed; Anstændighed.

Piaràk, 1) i Almindelighed: en Unge. 2) i Besynderlighed: a) en Kylling; en Fugleunge. b) en

en Hvalp. c) et Barn; en Umyndig.

piáralik, som har Unger; en Kyllinghøne; en Hund med Hvalper.

piarâvok, *intr.* er en Unge ꝛc.

Piaràu, *tr.*)

piarsiok, *intr.*) 1) gjør noget med fri Villie; er frivillig i sin Handling. 2) gjør at en maae døe el. blive syg ꝛc. forhexer ham; er Aarsag i at det gaaer ham saa. 3) i *negativo*, piaringilak, *tr.* gjør noget mod sin Villie; det var imod hans Forsæt, at det gik saa. Dettes *Infinitivus applicatus* bruges i *affirmativo* om: frivilligen; med Forsæt, som: piarallune asserorpà, han slog den i stykker med fri Villie; piarallugo piok, han giorde det med Forsæt; og i *negativo* om: mod sin Villie; uden Forsæt, som: piarúnanga asserorpara, jeg kom for skade at slaae den i stykker mod min Villie.

piarivok, 1) *intr.* skader sig selv; styrter sig selvvillig i Ulykke; tager Livet af sig selv, o. s. fr. Heraf *infin. applic.* piarivdlune, selvvillig. 2) *tr.* ligesom Piarau.

piarirsak, den som behandles paa en el. anden Maade med fri Villie. 2) forhexet.

piarirsok, den som styrter sig selv i Ulykke ꝛc.

Piârpok, piartorpok og Piarærpok, see under Piok.

Pidlardluko, Pidlaut og Pidlekpok, see under Pilléḱpok.

Pidléngavok, see under Pilléngavok.

Pidluarpok, see under Piok.

Pídlukpok, 1) *intr.* glipper; slaaer fejl; falder af til unytte el. paa det Sted den ej skulde (Pilen af en Bue el. af sit Kastetræe.) 2) klikker; brænder ikke af (en Bøsse.) 3) svigter; glider ned el. ud (Steen el. andet, som var lagt under en Ting, og ej gjør den tilsigtede Nytte.)

pidlúviok, 1) *intr.* a) det samme i 2de første Bemærkelser. b) glipper med sin Piil, saa at den falder død ned ved Siden af ham. c) klikker med sin Bøsse; faaer den ej til at brænde af. 2) *tr.* klikker med den. Auleisiga pidluviara, jeg klikkede med min Bøsse.

pid-

pidluktípok v. pidluvisîpok, *t. tr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) kommer det til at svigte el. glide ud.

pidluvibigàu, *tr.* klikker paa et Dyr; kan ej faae Bøssen til at brænde af el. Pilen til at skyde af paa det.

Pigàk, Vaagen; Nattesidden.

pigârpok, *intr.* vaager; er længe oppe om Natten; holder Nattevagt.

pigârtok, den som vaager; en Vægter el. Vaagekone; i *plur.* Natteravne, som holde Natten ud med deres Lystighed.

pigârbik, 1) et Vagtsted. 2) Vaagetid; Vagt.

pigâupok v. gáppok, *tr.* vaager over en.

pigattak, den man vaager over.

Pigàu, see under Pik.

Pígdlukpok, *intr.* er andet, end det man holdt det for.

pigdlúviok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* holder det for andet, end det i Sandhed er; seer feil; miskjender.

Píglerpok, *t.* 1) *intr.* hopper (med 2de Been); springer; gjør Luftspring med begge Benene samlede. 2) *tr.*— over noget.

píglertok, en Hopper; en Springer.

píglertak, 1) det man hopper el. springer over. 2) en Græshoppe.

Pik, en Ting; en Sag. i *plur.* peet, Gods; Ejendom; Midler; Boehave.

pigàu, *tr.* ejer; tilhører. Una pigâra, den hører mig til.

pigigalloak, det, som en har ejet, men nu ej længer; en Ting, som før har været hans. Oma pigigalloa pissiarâra, jeg kjøbte det, som hørde ham til.

pigitípok, *t. tr.* bringer i Besiddelse af; skaffer til Ejendom.

pigikpok, *s. intr.* 1) er en smuk el. god Ting. 2) har skjønne Sager el. gode Ejendeele.

pigiksok, 1) en smuk el. god Ting; got Gods. 2) en som ejer skjønne Sager.

pigiksórsoak, 1) en meget smuk el. god Ting; i *pl.* gode Vahre. 2) den som ejer mange skjønne Sager;

ger; bemidlet; velhavende.

pigiksóriõvok, *intr.* 1) er en meget smuk el. god Ting. 2) har mange skjønne Sager el. meget smukke Ejendomme; er bemidlet el. velhavende.

peepok, *tſ.* er fattig; ejer intet.

peetsok, fattig; som ejer intet.

peetsórsoak, meget fattig.

peetsórsõvok, *intr.* er meget fattig.

peetsúlek, Fattigdom.

péjarpok, *tr.*)

pejáïok, *intr.*) 1) borttager; tager af Vejen. 2) udsletter; skraber af; tørrer af. 3) berøver; skiller en ved det han har; fratager. 4) røver det.

pejáïrsok, en Røver.

péjavok, *intr.* 1) er udslettelig; kan let udslettes. 2) er løselig; kan snart gaae løs; er let at borttage.

péjarsok, 1) udslettelig; let at udslette. 2) løselig; let at borttage.

pejàut, 1) i Almindelighed: noget at udslette el. tage bort med. 2) i Besynderlighed: a) en Bøssereenser; en Kradser. b) en Proptrækker.

péjægak, 1) udslettet. 2) borttagen. 3) røvet; Rov.

péjægâvok, *intr.* er borttaget.

pekāk, 1) den allerførste Ting; den som først har været til. 2) den første Aarsag; den som først gjør noget. 3) *tr.* den man først giver sig i Færd med.

pekkárpok, 1) *intr.* a) haver. b) har noget. 2) *tr.* har den. 3) Heraf *negat.* pekkángilak, a) har ikke. b) har intet. c) er der ikke.

pekkártok, havende; den som har noget.

pekkángitsok, 1) som har intet. 2) som er der ikke. Pekkangitsok unnerǽt, de sagde, at han var der ikke el. at der var intet.

pekkajuïpok, *tſ. intr.* 1) har slet intet. 2) plejer aldrig at have noget.

pekkangârpok, *intr.* har Velstand el. Overflod af alle Ting.

pekkartípok, *t. tr.* sætter en i Velstand.

pekkautigàu, *tr.* 1) faaer ved ham 2) har sit Ophold deraf; kommer i Velstand derved.

pekkêsiak, megen Spise; Forraad af Fødevahre; Velstand.

pek-

pekkêsiorpok, *intr.* kommer i Velstand med Fødevahre; bliver vel forsynet dermed, saa at han har Forraad deraf.

pekkot, *i pl.* pekkotit, Ting om hinanden; Gods; Formue; Løsøre; Boehave (men ei Spisevahre.)

pekkõut, Spisevahre; Proviant; Forraad af ædelige Ting.

pekkõutitôk, rig paa Fødevahre.

pérksoak, stor Ejendom; Liggendefæe.

perksoarsiórpok, *intr.* samler sig Liggendefæe.

piksak, 1) det hvoraf man kan gjøre sig noget; noget til Brug. 2) *tr.* det som er en tiltænkt el. bestemt; det som han vil faae til Ejendom; hans beskikkede Deel.

piksaràu, *tr.* vil komme til at eje det; det er ham tiltænkt og vil blive hans.

piksardlukpok v. piksarêpok, *tſ. intr.* kan intet forhverve.

piksarsiórpok. 1) *intr.* søger at lægge sig Boehave til; søger et Sted hen, for at anskaffe sig et eller andet. 2) *tr.* anskaffer en anden noget; forhverver til ham.

piksarsiugak, forhvervet; anskaffet (til sig selv el. til en anden.)

piksâvok, *intr.* 1) der kan blive noget af. 2) det er bestemt el. tiltænkt en.

piksærupok, *intr.* har ej det fornødne el. hvad man skal bruge.

piksærutipok, *tr.* sætter nogen i værgeløs Tilstand.

piksiok, 1) *intr.* bliver ikke glemt, skjønt han er fraværende, men faaer sin Deel affat til han kommer hjem. 2) *tr.* sætter noget af til ham.

pikulùk v. kulúktok, 1) en slet el. usel Ting. 2) et slet Menniske.

pikulúkpok, *intr.* 1) er en usel Ting; er et slet stykke Boehave. 2) er et slet Menniske. 3) *i neg.* er flink el. brav (en Ting el. et Menniske.)

pilik, den som ejer noget el. har Sager; formuende.

piliovok, *intr.* ejer noget; har Gods; er formuende.

pilliok, 1) *intr.* a) gjør. b) avler. c) har Overflødighed af Fødevahre; har Forraad til mange Tider. 2) *tr.* a) forretter noget for en anden; gjør ham noget. b) avler

ler et Barn med hen-
de.
pilliak, 1) det gjorte el. be-
gangne; en Gierning.
2) det avlede Barn (helst
uægte.) 3) Overflødig-
hed af Fødevahre.
pilliarâu, *tr.* 1) har gjort
el. begaaet det. 2) har
avlet det Barn.
pillsorpok v. piksiorpok, 1)
intr. gjør el. arbejder
noget. 2) — for en an-
den.
pilliugak v. piksiak, det gjor-
te; ens Gjerning el.
Arbejde.
pillímavok, *intr.* 1) er smukt
gjort; er vel forarbej-
det. 2) pynter sig for at
blive eftersat af Mands-
folk; gjør sig appetit-
lig; vil have Mand.
pillivigâu, *tr.* virker der-
paa; har sin Gjerning
deri.
pilípok, *tr.*)
pilítsiok, *intr.*) giver en no-
get omsonst; foræerer.
pilítsut, en Gave; en For-
æring.
pilitsutigâu, *tr.* bekommer
det for intet; faaer det
til givendes el. i Foræ-
ring.
pilitsâvok, *intr.* faaer For-
æringer; bekommer no-
get for intet. Kangamè
pilitsôursonga? naar fik
jeg noget for intet?

pilliupok, *tr.* forbruger
pilliursak, forbrugt.
pilliursorpok, 1) *intr.*
er forbrugt. 2) *tr.* har for-
brugt det.
pilùk, 1) en slem Ting;
noget stygt. 2) et slemt
Menniske af Caracteer;
et Skarn; et ont Ge-
mpt.
pilúkpok, *intr.* 1) er en
slem Ting. 2) er et
Skarn el. et slemt Men-
niske.
pilúngoak, 1) en usel Ting.
2) et uselt Menniske; en
Stakkel.
pilúrksôak, et stort Skarn.
pilukkorsut, Forbandelse.
piluktipok, *t. intr.* forban-
des; sættes i en afsky-
lig Tilstand.
pilungnârsiok, *intr.* bliver
forbandet; lider For-
bandelse.
pingoak, 1) en liden el. rin-
ge Ting. 2) Dukketøj;
Barnetøj.
pingoarpok, *intr.* leger;
spøger (et Barn.)
pingoarkatigâu, leger med
(et Barn med det andet.)
pingoâupok, *tr.* leger el.
spøger med et Barn (en
Gammel.)
píngorpok, 1) *intr.* a) bli-
ver til; skabes. b) bli-
ver til noget, som det
ej før var; dannes. c)
kom-

kommer frem; voxer (Dyr; Vært.) d) springer; gjør Luftspring. 2) *tr.* a) skaber; frembringer. b) danner; forarbejder det til noget; gjør noget deraf.

pingortipok, *t. tr.*)
pingortítsiok, *intr.*) det samme i begge sidste Bemærkelser.

pingortitsirsok v. sirse, 1) en Skaber. 2) en Danner.

pingortitak, 1) skabt; en Skabning; et Creatur. 2) dannet.

pingortitsinek v. titsirsúsek, Skabelse.

pingorbik v. gorgvik, 1) det Sted man er bleven til og opvoxen paa; Fødested. 2) det Sted man arbejder noget paa; Værksted. 3) den Ting som først er bleven til; den første Skabning (med Hensyn til andre fra samme nedstammede.)

pingorgverkāk, 1) den allerførste, der af flere har været til. 2) det allerførste Væsen; alle Tings Begynder. Angæjokāit pingorgverkāuput kittornamingnut, Gudile pingorgverkâvok tamannut, Forældre ere til før deres Børn, men Gud er til før alle, da de fra ham have deres Udspring. 3) et Sted, hvor man er den første til at fange et Arbejde an (f. Ex. et nyt Veegsteensbrud, hvor ingen tilforn har arbejdet.)

pingorbigàu, *tr.* er kommen af ham el. hende; nedstammer derfra.

piorēpok v. rēkau v. rētsokàu, *intr.* holder sine Sager slet; er sludervorren med sine Ting; omgaaes skjødesløs med dem, og lader dem ligge for Vind og Vove.

piorngærupok, *intr.* afskaffes; forstyrres.

piorngærutipok, *t. tr.* afskaffer; forstyrrer; tilintetgjør.

piorsârpok v. lârkau, *intr.* holder sine Sager ordentlig; fører sig dem til Nytte; er en god Huusholder. 2) *tr.* holder got Huus dermed; passer det got; pudser og hæver det.

piorsârtok, en god Huusholder, der passer sine Ting vel, og veed at føre sig dem til Nytte.

piorsarpok, *tr.*)
piorsáïok, *intr.*) tilbereder; tillaver.

piorsoæpok v. ækau v. ætsokau, *intr.* er bister el. opbragt; saa han kaster og

og slenger med alt hvad han faaer i Hænderne, løber og slaaer med Dørrene.

piorsoætsok, bister; opbragt; forbittret i sin Adfærd.

piovok, *intr.* er noget.

pissâk, en ny Ting; et nylig bekommet Boehave.

pissârpok, *intr.* faaer noget nyt.

pissârtok, den som har faaet noget nyt.

pissâvok, *intr.* er ny el. nylig bekommet.

pissiok, 1) kjøber el. forskaffer sig noget. 2) faaer; bekommer; erlanger.

pissiak, 1) kjøbt. 2) bekommet.

pissiéksak, det man skal have; Løn.

pissiaràu, *tr*, 1) har kjøbt el. forskaffet sig det. 2) har faaet el. bekommet det.

pissiâvok, *intr.* 1) er kjøbt. 2) er bekommet.

pissibigàu, *tr.* kjøber af en.

pissiniarbigàu, *tr.* vil kjøbe noget af en el. handle med ham.

pissíovok, *intr.* er solgt; er afhændet.

pissíursok, solgt; afhændet.

pissôk, rig; en rig Mand.

pissôvok, *intr.* er rig.

pissôrsoak, meget rig.

pissórsõvok, *intr.* er meget rig.

pissõunek v. sõursúsek, Rigdom.

píssokak, gammel; en gammel Ting; længe ejet el. gjemt el. brugt.

pissokâvok, *intr.* er gammel.

pissokársoak, meget gammel.

pissokãunek v. kãursúsek, Elde.

pitsarēpok, *ts. intr.* gnier; er karrig; holder paa hvad han har.

pitsarētsok, en Gnier; suursittig; karrig.

pitsarēnek v. rētsõunek, Gnierie.

pitsarētsúsek, Gnieragtighed; Suursittighed; Karrighed.

pitsípok, *ts. tr.*)

pitsítsiok, *intr.*) kjøber for en anden; kjøber til ham.

pitsirsut, det tilkjøbte, som en anden har kjøbt os.

pitsirsutigàu, *tr.* har faaet det tilkjøbt sig ved en anden. Umiara pitsirsutigâra Pelimut, Peder har kjøbt mig min Baad.

piûrsak, Dukketøj; Legetøj; Barnetøj.

piûrsaràu, *tr.* har det at lege med.

piûrsarpok v. sarkàu, *intr.* 1) det

det samme som piorēpok. 2) synes at være noget el. saaledes, som det dog ikke er.

piuvok v. piukúkpok, *intr.* 1) duer; er tjenlig el. nyts; er noget værd. 2) i *neg.* a) duer intet; er utjenlig; er ej nyts. b) er intet; betyder intet.

piursok v. kiukúktok, 1) duelig; tjenlig; nyttig. 2) virkelig.

piursomik, virkeligen.

piúngitsok, 1) utjenlig; unyts; af ingen Værdie. 2) ubetydelig; forfængelig.

piukúngnarpok v. narsiok, *intr.* er vist nok tjenlig; er tilforladelig nyts.

piukúpok, *tr.*)
piukúrsiok, *intr.*) holder det for nyts; agter det tjenlig til sit Brug.

pærpok, 1) *intr.* a) er løs; gik løs. b) er til ende; er der ikke mere. c) er aftagen el. udslettet. d) gaaer bort; gaaer af vejen. e) er borte; er af vejen. 2) *tr.* a) gjør løs. b) tager bort. c) tager af el. udsletter.

pærsipok, *t. tr.* 1) gjør løs. 2) skaffer bort.

pærupok, *intr.* er oppe; er til ende; er ej mere deraf. 2) *tr.* bringer til Ende; gjør Ende paa.

pærutipok, *tr.*)
pæru[illegible]iok, *intr.*) 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) gjør Ende paa det for ham; mager at ej mere bliver for ham at faae.

Pika, hist oppe; her strax oven for.

píkane, hist oppe et steds; her oven til.

pikanēpok, *intr.* er hist oppe el. her oven til.

pikanētok, den som er el. var hist oppe el. her oven til.

píkanga, hist oven fra.

pikunga, hist op ad.

pikóna, hist op igjennem.

tekpíka, der oppe; did oppe.

tekpíkane, paa et Sted der oppe; der oven til v. s. fr.

pínga, *intr.* 1) han hist oppe v. her øster, som du veed nok selv. 2) han her strax oven for. 3) denne her opløstede (f. Ex. Kjedelen, som hænger over Ilden.)

pírksoma, *tr.* 1) det samme. 2) som *vocativus*: hør du hist oppe!

tekpinga, *intr.*)
tekpírksoma, *tr.*) han der oppe, som du veed nok selv. Tekpinga assarsigârput v. tekpírksoma assauátigut,

átigut, han der oven til elsker os.

Pikkarpok, 1) *intr.* forhexer sig selv til døde. 2) *tr.* hexer en anden til døde; dræber ham ved Hexerie.

pikkáïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

pikkagàk, forhexet; kommen af dage ved Hexerie.

pikkagâvok, *intr.* bliver hexet til døde; forhexes.

Pikattàk, løsagtig; kaad; frek i sit Væsen.

pikattâvok, *intr.* er løsagtig el. kaad; viser sig frek i sit Væsen.

Pikkiárpok, *intr.* kommer op af Vandet (bruges kun om Fugle, som have dukket under.)

pikkiártok, en opkommen Fugl.

Pikípok, *t. intr* 1) springer gesvindt op. 2) bringes i Bevægelse; oprøres; bliver allarmeret.

pikitípok, *tr.*)
pikititsiok, *intr.*) sætter i Bevægelse; oprører; allarmerer; gjør Oprør.

pikititsirsok, en Oprører; en Rebeller.

pikititsinek, Oprør.

pikêpok v. kêtsôvok, *t.f. intr.* sættes ej saa let i Bevægelse; er rolig og phlegmatisk.

pikêtsok, rolig; phlegmatisk; ubevægelig.

pikinëitsomik, roligen; uden at sættes i Bevægelse derved.

Pikkördlukpok og pikorikpok, see under Piok.

Píksikpok, *f. intr.* springer.

piksiksok, den som springer.

piksiksak, 1) en Loppe (*Pulex irritans.*) 2) en liden Springbilde, som gjerne lader sig falde ned af de grønlandske Jordlofter om Vinteren (*Staphylinus fuscipes.*)

piksikállavok, *intr.* springer til alle Sider; spreder allevegne omkring; spretter hist og her (f. Ex. Spaaner, naar man hugger.)

piksikallarsok, sprettende; spradende.

Piksiok, see under Pik.

Pikkunárpok v. narkàu, *intr.* er kraftig; er virksom; virker; har Eftertryk og Klem. Nekkiksæt illèjt pikkunætlàraut, nogle Spiser ere ret kraftige el. mættende.

pik-

pikkunártok, kraftig; virksom.

pikkunartorpok, *intr.* spiser kraftig Mad.

pikkunarſúſek, Kraft; Virkning; Eftertryk.

pikkunerpok, *t. intr.* faaer el. finder Kraft; mærker Virkning.

pikkunerbigàu, *tr.* finder til Kraften deraf; mærker dets Virkning.

pikkútſekpok v. kytſekpok, *intr.* finder ſig ret ſtyrket ved noget.

pikkutſektípok v. kytſektípok, *t. tr.* ſkjenker Kraft; ſtyrker.

pikkutſàut, det man ſtyrkes ved el. føler Kraft af.

pikkutſautigàu, *tr.* føler Kraft deraf; ſanker Styrke derved; mærker god Virkning deraf.

Pillékpok, *t.* 1) *tr.* a) ſønderſkjærer; tilſkjærer (et Skind.) b) flentſer en Sælhund; flaaer Skind og Spæk ſamlede af den, og ſkjærer Kjødet i ſmaa Stykker. c) flentſer en Hval. 2) *intr.* a) ſønderſkjæres; tilſkjæres (Skindet.) b) flaaes paa ommeldte Maade (Sælhunden.)

pilléktorpok, *tr.* 1) det ſamme i 1ſte Bemærkelſe. 2) ſauger.

pillektórneko, en Saugſpaan.

pillektòut, en Saug.

pillekèitſiok, *intr.* og *tr.* forſkjærer (et Skind el. Klæde); ſkjærer det bort til unytte.

pillâk', i *plur.* pillârſæt, Flentsninger af Hvalfiſke.

pídlekpok, *intr.* og *tr.* flentſer en Sælhund paa Søen (Fangerne, ſom have været ſamlede paa Jag efter den.)

pidlárdluko, en Lap, ſom falder af ved Tilſkjæringen; en Skræderklud.

pidlàut v. lāutak, en Tilſkjærer-Kniv; en Remmeſnider-Kniv.

Pilléngavok, *intr.* er en flink ung Perſon; er et ungt haabefuldt Menniſke; tegner ſig got; iſær: tegner til at blive en god Fanger.

pilléngarſok, et haabefuldt ungt Menniſke.

Pileràu, ſee under Piok.

Pillérngovok, 1) *intr.* er misundelig; fortryder paa andres Lykke. 2) *tr.* misunder ham.

pillérngurſok, misundelig; avindſyg.

pillérngupok, *tr.* misunder ham

ham det; fortryder paa, at han faaer det.

Pillérpok, *s. intr.* smaasneer

pillérsok, Smaasnee.

Pilliak, Pillímavok og Pilípok, see under Pik.

Pillitsiok, *intr.* er søvnig.

Pillo, v. pilluk, et Løv el. Blad; især: af Bøllebær- eller Blaabær-Buske.

pillokalerpok, *s. intr.* faaer Løv el. Blade; skyder Blade.

pillokotǽrpok, *intr.* mister sine Blade; taber Løvene.

pillokotǽrnek, Løvfald.

pillulliarpok, *intr.* er ude at plukke Blaabærblade el. Blade af Bøllebærbuske.

pillutârpok, *intr.* faaer Blaabærblade (et Menniske ved at samle dem.)

pillûrsak, 1) en liden Riisvæxt, hvis Blade ligne Bøllebærblade. 2) Drilstøv; Affald, naar man driller i Træe.

Pilluárpok, *intr.* er peen el. nipper; vil ej giftes.

pilluártok, peen; nipper; giftesky.

Piluk, see under Pik.

Pimmâk, see under Piok.

Pinĕipok, *ts. intr.* er uvillig el. ej derfor; har ej Sind el. finder Ulyst dertil; staaer ej til at overtale.

pinĕiksok, uvillig; ulysten; ubevægelig at faae til noget.

Pinek, i *pl.* pernit (*N.*) v. perngit (*S*), Høe el. Straa i Støvler og Skoe.

piníksak, Straa; Græs el. Høe til Støvle.

piniksarsiorpok, *intr.* rykker Græs til saadan Brug.

pinérpok, *s.* 1) *intr.* og *tr.* lægger Straa i Støvle el. Skoe. 2) *intr.* Støvlerne ꝛc. forsynes dermed

pinerkikpok, *s. tr.* lægger frisk Straa i Støvlerne ꝛc.

pinerikśárpok, *tr.*)
pinerikiáïok, *intr.*) lægger Straaet tilrette i Støvlerne (det gamle.)

pinǽrpok v. nǽrupok v. pernérpok, *s.* 1) *tr.* tager Straaet af Støvlerne. 2) *intr.* Straaet er taget af dem; der er ej mere Straa i dem.

Pínnek, 1) Smukhed. 2) *interj.* hvor smuk! hvilken Skjønhed;

pinnerpok, *f. intr.* er ſmuk; er ſkjøn.
pinnerſok, ſmuk; ſkjøn; kjøn; herlig.
pinnekàu, *intr.* er ſærdeles ſmuk; er dejlig.
pinneràu, *tr.* holder for ſmuk; ſynes vel om.
pinnerſárpok, *tr.* gjør ſmuk; ſmykker; pryder; forherliger.
pinnerſægak, ſmykket; ſmukgjort; prydet; herliggjort.
pinnerſàut, et Smykke; en Prydelſe.
pinnerſiok, 1) *intr.* bliver ſmuk. 2) *tr.* ſmykker ud; pynter.
pinnerſúſek, Smukhed; Skjønhed; Dejlighed; Herlighed.
pinnēpok, *tſ. intr.* er hæslig; ſeer ilde ud.
pinnētſok, hæslig; ſtyg; grim.
pinnēgàu, *tr.* holder for ſtyg; ſynes ilde om.
pinnēkau, *intr.* er meget hæslig; er ſtyg el. grim.
pinnētſúſek, Styghed; Hæslighed; Grimhed.
pinnēdliok, 1) *intr.* bliver ſtyg. 2) gjør ſtyg.
Pinga, ſee under Pika.

Pingajuak, 1) Tree (ſee Gram. Cap. V. §. 3.) 2) den tredie (dog i denne Bemærkelſe kun lagt til et *Singulare*, ſee Gram. XVII. Cap. §. 4. Not. 1.)
pingajuękſak v. pingajúkſak, den ſom ſkal udgjøre den tredie.
pingajuæ̀t, den tredie.
pingajuænne, for det tredie.
pingajugàu, *tr.* udgjør den tredie.
pingajóralik, en ſom har tree Huſtruer.
piggajurârpok, *intr.* faaer trende.
pingajurârterpok, *t. intr.* faaer jevnlig trende.
pingaſut, 1) Tree; Trende. 2) i *pl.* pingaſuït, trende (lagt til et *Collectivum*); tree Flokke.
pingaſunnik, trende gange.
pingaſûvok, *intr.* er trende; beſtaaer af tree; i *plur.* pingaſûput, ere tree i Tallet.
pingaſúngorpok, 1) *intr.* a) bliver trende. b) bliver den tredie. c) bliver el. er Onsdag (den tredie fra Søndag.) 2) *tr.* deler det i trende; gjør trende deraf. Heraf:
pingaſúngormet, i Onsdags; om Onsdagen.
pingaſúngorpet, paa Onsdag; tilkommende Onsdag.
pingaitſerpok, *ſ.* 1) *tr.* lægger den tredie til (de to for-

førſte); faaer den tredie til dem. 2) *intr.* i *dual.* de tvende faae den tredie til ſig; de blive tree i Tallet.

pingaſeriarpok v. riarterpok v. rirſarpok, 1) *intr.* ſkeer el. gjør trende gange i rad. 2) *tr.* gjør det trende gange ved ham.

Píngaſut, ſee under næſtforegaaende.

Pingek, et ſlags rødt Drivetræe (Fyr el. Lærketræe) ſom bruges til Aarer og Harpuunſtokke.

pingerêitſiak, et ſmukt Stykke af dette ſlags Træe.

Píngiak, en Vable paa Huden af Bid el. Stik.

pingiárpok, *intr.* bider el. ſtikker, ſaa der bliver Vabler efter (Luus el. Loppe.)

Pingigákpok v. gækpok, er bange for en, ſom er ude i ont Vejr, og bliver borte.

pingigàu v. gigilerpok, *ſ. tr.* det ſamme. (Diſſe Ord bruges ej letteliq af nogen, uden i deres Hexerie.)

Pingo v. pinguk, en Tue; helſt: en Moſetue.

pinguârſuk, det ſamme, helſt: en Fugletue (ſamlet af Fugleſkarn.)

pingurſinek, en Buxeklap el. det ophævede ſtykke, ſom ſkjuler *pudenda.*

Píngorpok, ſee under Pik.

Pingôrpok, *tr.*)
Pingóïok, *intr.*) Hegler en ret læſtelig igjennem; overſkjender el. overfuſer ham.

Pinguârſuk og Pinguk, ſee under Pingo.

Píngurkpok, *tr.*)
pingúriok v. uviok, *intr.*) 1) ſpringer el. hopper ned af en Bratning. 2) Harpunen ſpringer tilbage og gaaer ud af det ſkudte Dyr.

pingurktôrpok, *intr.* hans Harpuun gik ſaaledes tilbage.

pingurktôrbigàu, *tr.* hans Harpuun ſlap ud af det Dyr.

Pingurſinek, ſee under Pingo.

Pinikpok og Piniktõumavok, ſee under næſtfølgende.

Píok, er et *Verbum auxiliare,* ſom baade *tranſitive* og *intranſitive* har mange Bemærkelſer, og kan bruges iſteden for andre *Verba* (ſee Gram. XII. Cap. §. 18) i

§. 18); ellers ere de fornemste Bemærkelser, naar det staaer særskilt, følgende: 1) *intr.* a) kommer. b) fahrer. c) siger. d) skeer; tildrager sig. e) bærer sig ad. f) døer; hedenfahrer. g) bliver til. h) gaaer med. i) er skyld i at noget skeer; er den sandskyldige; er Manden. 2) *intr.* og *tr.* a) faaer; bekommer. b) gjør. 3) blot *tr.* a) mener. b) svarer. c) begegner; behandler; bærer sig ad med. d) giver. e) tager. f) beholder; bliver i Besiddelse af.

pírsok, 1) *Participium* af foregaaende i alle dets Bemærkelser. 2) især: den skyldige.

pirlôvok, *intr.* er den skyldige.

pirlôtipok, *t. tr.* erklærer el. kjender skyldig; fordømmer.

pirlôtitak, skyldigkjendt; fordømt.

pingitsok, uskyldig.

pingitlôvok, *intr.* er uskyldig.

pingisipok v. siniarpok, *t. tr.* undskylder; tager i Forsvar.

pingitsôtipok, *t. tr.* erklærer el. kjender uskyldig; frikjender.

pingitsugâu, *tr.* holder uskyldig.

pekârpok, 1) *intr.* kommer først; faaer først ꝛc. 2) *tr.* var den første, som gjorde det el. begegnede ham ꝛc. Oma pekârpa tokotak, han var den første som lagde Haand paa den dræbte.

pekkosérpok, *s. intr.* skjemter; skrømter; skjertser; mener det ej oprigtig; er ikke hans Alvor; taler ej af Hjertet; hykler.

pekkosérsok, den som skiemter ꝛc.

pekkosersôk, 1) listig; trædsk. 2) en Hykler.

pekkoserlôvok, *intr.* 1) er listig el. trædsk. 2) er en Hykler.

pekkosérdlukpok, *intr.* er falsk; er ej at troe; er skalkagtig. 2) i *negat.* pekkoserdlúngilak, er redelig; er retskaffen; handler oprigtig; taler uden Falskhed.

pekkoserluïpok, *ts. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

pekkosérdluktok v. pekkosersórsoak, en Ertsskalk; et falsk og forslagen Menniske, som man ej kan farlade sig paa.

pekkoserdlursúsek, Listighed; Falskhed; Svigagtighed.

pekkoserdlúngitsok,)
pekkosersuï'tsok,) redelig; retskaffen; ærlig; oprigtig; den, ihvilken ikke er Svig el. Falskhed.
pekkoserdlungitsúsek, Ærlighed; Redelighed; Oprigtighed.
pekkosiksak, en Udflugt.
pekkosersiórpok v. kosiksarsiórpok, *intr.* søger Udflugter; hitter paa Undskyldninger; seer paa en Maade at rede sig fra en Sag.
pekkosersiórtok, den som søger Udflugter &c.
pekkosersòut, Snedighed; List; snedig Anløb; listig Adfærd.
pekkosersoutigàu, *tr.* kommer med List til noget; bruger Snedighed derved.
pekkosêpok v. pekkosêlerkivok, *intr.* 1) bliver falsk og tilbageholden; bliver undseelig; taber Maal og Mæle (et Barn ved at see en Fremmed.) 2) bliver saa fattig derved el. endeklemt derover (en som uforvarende kom til at gjøre Skade.) 3) sidder betuttet; tør ej komme frem dermed (det man havde at sige el. en Gave, man havde at give en anden.)
pekkosêlerkirsok, undseelig; betuttet; endeklemt ved el. for noget.
pekky'tserpok, *s. intr.* 1) forstiller sig; viser sig anderledes end man er. 2) hykler. 3) taaler Overlast; lader sig slaae (skjønt man kunde slaae igien.)
pekkytsiatârpok, *intr.* 1) forstiller sig særdeles. 2) hykler meget; er en stor Hykler. 3) viser sig meget taalig ved Overlast (enddog han kunde hevne sig.)
pékkovok, *intr.* og *tr.* 1) vil at noget maae skee; tillader; tilstæder; lader skee. 2) vil, at det skal skee; byder; befaler.
pekkórsio'k, *intr.* det samme.
pekkórsirsok, 1) en Tillader. 1) en Byder el. Befaler.
pekkorsinek, Villie. a) Tilladelse. b) Befaling; Byden.
pekkorsúsek, Villie; Sindelav; Hensigt (hvad en hos sig selv holder for godt at skulde efterkommes af andre.)
pekkorsak, Villie; det man tilkjendegiver at ville. a) det man tillader; Tilladel-

ladelse. b) det man befaler; Bud; Befaling.
pekkongitsak, Forbud.
pekkosârpok, *tr.* 1) bevilger. 2) tilskynder.
pekkovarpok, *intr.* overlader sig ganske i ens Villie.
perkajăulavok, *intr.* er stedse nær ved at sætte til el. i Livsfare.
pernâk (*N.*) v. perngâk, (*S.*), uvant; en Begynder; den som første gang gjør el. erfarer noget el. kommer paa et Sted.
pernârpok (*N.*) v. perngârpok (*S.*), *intr.* og *tr.* gjør eller erfarer første gang; kommer et Sted, hvor man aldrig før har været.
pernârniarpok, (*N.*) v. perngârniarpok, (*S.*) *intr.* er aldrig kommet der; er et Sted ubevant. 2) har aldrig forsøgt paa at gjøre det; er en Tjng ubevant.
pernâvok, *intr.* er uvant; er en Begynder i et el. andet.
pernăut, 1) det Sted, man første gang kommer. 2) den Gjerning, man første gang gjør. 3) det man aldrig før har erfaret.
perpallúkpok, *intr.* det larmer; buldrer; støjer; gjør Allarm; giver Lyd efter noget.
perpallúktok, det som larmer x.
perpallúk v. pallúngnek, Allarm; Tummel; Bulder; Støj.
piârpok, 1) *intr.* a) kommer for tilig. b) kommer fro og tilig; kommer strax; er paa færde ved første Vink. 2) *tr.* a) gjør det for tilig el. alt for gesvindt. b) gjør det tilig; er tilig paa færde dermed.
piártorpok, *tr.*)
piartóïok, *intr.*) fahrer el. gaaer efter noget; henter.
piártugak, hentet el. det som hentes.
piaræ̂rpok, 1) *intr.* a) er bered; holder sig færdig. b) er færdig; er istand; er afpasset. 2) *tr.* bereder; tillaver; holder færdig; har el. gjør i stand; er færdig der med.
piaræ̂rsimavok, 1) *intr.* er fuldfærdiget; er tillavet. 2) *tr.* har gjort det færdig; har fuldbyrdet det.
piaræ̂rsok, færdig; bered; i stand.
piaræ̂rsimarsok v. piaræ̂gak, fuldfærdiget; tillavet; tilberedt; istandgjort.

pibik v. pigvik, 1) Sted (man er paa, kommer el. fahrer til.) 2) Tid.
pigverkăk, det Sted, man først kommer el. fahrer til; første Opholdssted.
pigvíksakarpok, *intr.* 1) har Sted at være paa; veed sit Forvar; bliver ej forlegen for Opholdssted. Heraf: 2) *negat.* pigviksakángilak, veed sig ingen Sted at komme hen el. komme fort. a) er landsflygtig; har ingen blivende Sted. b) er ganske indsluttet; kan ingensteds undflye; er i sikker Forvaring.
pídluarpok, 1) *intr.* a) er lykkelig; er heldig; kommer vel an; er salig. b) gaaer heldig for sig; træffer ret got skeer som det bør. 2) *tr.* a) gjør det rettelig. b) faaer det efter Ønske. c) behandler el. begegner ret.
pídluartok, 1) lykkelig; heldig; salig. 2) vel truffen; vel gjort.
pidluak, det som skeer vel.
pidluamik, *adv.* heldigen; lykkeligen; med Held.
pidluárnek, Lykke; Held.
pibluarsúsek, Lyksalighed; Salighed.
pidluàut, det man bliver lykkelig ved; Salighedsmiddel.
pidluautigàu, *tr.* bliver lykkelig el. salig derved.
pidluarbìk, et Lykkessted; et saligt Hjem.
pidluárkovok, *tr.*)
pidluarkorsiok, *intr.*) velsigner; ønsker got over en.
pidluarkorsinek, Velsignelse.
pidluarkonarsiok, *intr.* velsignes; bliver velsignet.
pidluarkonarsillæt! 1) velsignet være du! fred være med dig. 2) man kan og sige: pidluarkonarsillæn okko! velsignede være de! o. s. fr.
pidluarnarpok v. nakàu, *intr.* medbringer Lykke; forаarsager Held; er saliggjørende.
pidluarnartok, saliggjørende; saligt.
pidluarnársillæt! lykkelig du el. han! vel ham!
pidluarnársiok, *intr.* bliver lykkelig.
pidluarnerarpok, *tr.* priser lykkelig.
pidluarsárpok, *tr.*)
pidluarsáïok, *intr.*) gjør lykkelig; saliggjør.
pidluartípok, *tr.*)
pidluartítsiok, *intr.*) det samme.
pidluartítsirsok v. pidluarsáïrsok, en Saliggjører.
pidluartèjliok, *tr.* hindrer en i sin Lykke; søger at

at bringe ham i slette Kaar.

pidluĕipok, *tſ. intr.* er ulykkelig; har ingen Held; er usalig.

pidluĕitsok, ulykkelig; uheldig; usalig.

pidluĕinek, Ulykke; Uheld.

pidluĕitsúsek, Ulyksalighed; Uheldighed; Usalighed.

pidluĕikovok, *tr.*)
pidluĕikórsiok, *intr.*) forbander; ønsker Ulykke over en.

pidluĕikorsinek, Forbandelse.

pidluĕitipok, *t. tr.*)
pidluĕititsiok, *intr.*) gjør ulykkelig; bringer en i Ulykke.

pidluèitsiarpok, *intr.* søger sin Lykke i Verden; nærer sig ved et el. andet; har noget at leve af; ernærer sig.

pidluèitsaut, Næring; Levebrød; Næringsvej; Profession; det hvorved man søger sit Udkomme i Verden.

pidlueitsautigàu, *tr.* nærer sig derved; lever deraf; søger sit Udkomme deraf; har til Levebrød.

pigádlarpok, 1) *intr.* er i Færd med at komme el. gjøre. 2) *tr.* gjør det først, før man gjør noget andet. 3) i *negat.* pigadlángilak, er længe derom; det faaer ingen Ende med ham. Pigadlaiséngilak, det vil vare syv lange og syv brede med ham; det vil ej skee i hast.

pigallóarpok, 1) *intr.* a) har vel baaren sig saaledes ad. b) er vel kommen, men rc. 2) *tr.* a) har vel sagt ham det forud, at det vilde saa gaae. b) har har vel tugtet ham, men (nemlig: det hjalp ikke,) o. s. fr. 3) i *negativ.* pigallóangilak, endnu kommer han ikke.

píginnarpok, *tr.* gjør el. faaer kun det eller det.

piginnâvok, 1) *intr.* a) kan; formaaer. b) kan komme; er bered el. redebon; er følgagtig. 2) *tr.* kan gjøre det; formaaer det.

piginnāungorpok, 1) *intr.* bliver bered el. færdig; bliver følgagtig. 2) *tr.* bliver i stand til.

piginnāungorsarpok, 1) *tr.* gjør færdig; sætter i Stand; holder i Beredskab. 2) *intr.* holder sig færdig.

pikkórdlukpok, *intr.* og *tr.* duer ikke til sit Arbejde; kan ej dermed.

pikkórdluktok, uduelig.

pikkordlursúsek, Uduelighed.

pikkoríkpok, *s. intr.* og *tr.* er sit Arbejde voxen; er duelig dertil; kan vel dermed.

pikkoríksok, duelig.

pikkoriksúsek, Duelighed.

pikærpok, *intr.* og *tr.* gjør ej mere; befatter sig ej længer med.

pileràu, *intr.* og *tr.*)

pilérivok, *intr.*) har Drift el. Lyst til; har Mod paa.

pilérirsok, den som har Lyst til el. Mod paa noget.

pilérirsak, det man har Lyst el. Drift til.

pileritôk, 1) meget Lysten; som har stor Forlangende el. særdeles Lyst til noget. 2) den som har Lyst til alle Ting og vil gjerne altid være med.

pileritôvok, *intr.* er meget Lysten; har stor Forlangende.

pileritôvætlāk, alt for begjerlig; gjerig.

pileritôvætlârpok, *intr.* er alt for begjerlig; har Lyst til alt hvad han seer; er gjerig.

pileritôvætlârnek, Gjerighed.

pilerínek, Lyst; Drift; Forlangende; Attraae.

pileritipok, *tr.*)

pileritítsiok, *intr.*) opvækker Lyst hos en til noget; gjør ham Lysten.

pilerèitsekpok, *intr.* og *tr.* faaer nu ret Lyst dertil; mærker en heftig Drift hos sig dertil.

pilereitsengnertôvok, *intr.* har overmaade stærk Forlangende efter noget; finder en særdeles heftig Drift dertil.

pílerpok, *s. intr.* og *tr.* 1) begynder; fanger an. 2) gjør formeget af en Ting. 3) bryder el. fixerer en.

pílersok, en Begynder; en Anfanger.

pilersârpok, *intr.* og *tr.* har i Sinde; er i Begreb med; har foresat sig.

pilersârnek, Forsæt.

pilersârbigàu, *tr.* har det i Sinde; har foresat sig det.

pilersârbigirsak, det man har i Sinde el. staaer i Begreb med.

pimmàk, forfaren; bevant; øvet; vel dreven i en Ting.

pimmàrksoak, meget erfaren; særdeles øvet el. bevant.

pimmâvok, *intr.* er bevant el. øvet i en Ting; er vel

vel dreven deri; forstaaer det got.

pimmárksôvok, *intr.* har samlet stor Erfarenhed; er særdeles øvet og bevant dertil.

pinauviækpok v. nauviækàu, *intr.* seer el. kommer ventelig; er meget muelig; rimeligst faaer el. gjør han det.

pinauviarsiok, *intr.* og *tr.* finder det muligt; seer det gjørligt.

pinauvǽrpok v. nauviæ̂ngilak, *intr.* er umuelig; läder sig ikke gjøre.

pinekarpok, *intr.* 1) er bleven begegnet paa god el. ond Maade; især: er bleven tiltalt af nogen. 2) er kjøbt. 3) er begjert el. tinget paa.

pinekartèjliok, *tr.* vogter en for noget, som kunde tilstødes ham.

pinérdlukpok, *intr.* bærer sig galt ad; kommer galt afsted. 2) *intr.* og *tr.* ildegjør; mishandler; gjør det, som slet el. ont er.

pinérdluktok, 1) den, som bær sig galt ad. 2) en Mishandler: en Misdæder.

pinérdlugak, ildegjort; mishandlet; slet bestilt.

pinerdlúngnek, slet Handling; Misgjerning; Mishandling.

pineláërpok, *t. intr.* er langsom til sin Gjerning.

pinesugàu, *tr.* mener at han kommer.

pingârpok, *tr.* 1) begegner stærkt. 2) beskjæftiger sig meest dermed.

piniárpok, 1) *intr.* a) stræber; er om sig. b) søger Føden; forhverver. 2) *tr.* i Almindelighed: tragter efter; bestræber sig for; gjør sin Flid dermed el. derfor, nemlig: a) at faae el. bekomme. b) at gjøre det. c) at komme derhen. d) at anfalde el. faae fat paa en; sætter efter ham, o. s. fr.

piniártok, den som stræber efter noget &c.

piniárte, en Forhverver; en Fanger; den som bringer noget til Huse; en Forsørger.

piniártekarpok, *intr.* 1) har en til at forhverve sig noget; har Mand, Fader, Søn el. Fostersøn til Forsørger. 2) i *neg.* er uden Forsørger.

piniartigàu, *tr.* har ham til Forhverver el. Forsørger.

piniárnek, Bestræbelse; Stræben; Søgen; Umage.

piniartípok, *t. tr.*)
piniartítsiok, *intr.*) driver en til noget at udrette; opmuntrer ham.
piniartitsirsok, en Driver; en Paaskynder til noget.
piniartítak, dreven; den som drives el. opmuntres til noget.
piniægak, eftersøgt; eftersat; det man bestræber el. umager sig for.
piniægeksak, noget at gjøre sig Umage for. Piniægeksakangilak, der er intet at fahre efter el. meget bart for alle Ting.
piniúpok, *tr.*)
piniúrsiok, *intr.*) forhverver til en anden; forsørger.
piniut, Redskab at forhverve noget med; Fangeredskab.
pínikpok, *t. intr.* 1) gjør. 2) er Ophavsmand; er Hovedmanden el. den fornemste ved en Handling.
píniktok, Ophavsmand; Hovedmand.
pinikârpok, *intr.* er Anføreren for de andre; er Formand el. den første til at gjøre noget.
pinikârtok, Anfører; Formand el. den første ved noget.
piniktõumavok, *intr.* er færdig at gaae af sig selv for Glæde; er ret fuld af Glæde.
piniktõumarsok v. tõumatôk, ret fyldt af Glæde; overmaade glad, saa han er færdig at gaae af sig selv.
píomarpok, 1) *intr.* a) vil. b) vil komme. c) vil skee rc. 2) *tr.* a) vil gjøre. b) vil faae rc.
piomârpok, *intr.* 1) vil skee engang. 2) vil vel komme engang.
píomavok, *intr.* og *tr.* 1) vil; beslutter sig til noget. 2) vil have; begjærer.
piomanikpok, *t. intr.* det samme.
piomarsok, den som vil el. har besluttet sig til noget.
piomanek v. maningnek, Begjering.
piomaniarpok, *intr.* og *tr.* har Begjerlighed efter at faae; vil begjere.
piomarsak, det man begjerer el. vil have.
piomarsúsek v. piomásek, Begjerlighed; Lyst; Attraae; Villie til noget.
piomásekarpok, *intr.* 1) har Begjerlighed efter el. Lyst til noget.
piomásepiluk v. marsúsepiluk, en ond Begjerlighed; ond Lyst.

pio-

piomaſígikpok, *ſ. intr.* er el: har en god Begjerlighed.

pimaſígikſok, en god Begjerlighed; god Lyſt.

piomaſilerpok, *ſ. intr.* ſaaer Lyſt til noget.

piomatôk, begjerlig; gjerig; den ſom aldrig kan faae nok.

piomatôvok, er begjerlig; er gjerig; vil have meget.

piomatôunek, ſtor Begjerlighed; Gjerighed.

pioméitſekpok, *intr.* og *tr.* vil nu ret have; faaer nu for Alvor Lyſt; faaer det ret i Sinde; bliver begjerlig derefter.

piomeitſengnertôk, overmaade begjerlig; ret gridſk paa noget.

piomeitſengnertôvok, *intr.* er overmaade begjerlig; er ret gridſk paa noget (at faae el. komme i Færd med.)

piominàk, *infl.* 1) Lyſten; det man vil have; det ens Hu ſtaaer til. Piominak atauzek, Lyſten er kun een; man ønſkede ſig nu een Ting fornemmelig. 2) *interj.* hvor ønſkeligt! Sillat piominàk, Ach, hvem der dog havde det!

piominárpok v. nakàu, *intr.* 1) er værd at have; er ønſkelig at kunne ſkee. 2) er værd at have med at beſtille; det gad man været over.

piominartok, 1) ønſkeligt; værd at have. 2) lyſteligt at have med at gjøre.

pirſàk, 1) faaet; bekommet. 2) *tr.* ens Deel el. Lod; det ham er tilfalden.

pirſékſak, noget ſom ſkal falde en til; det han kan faae; hans beſkikkede Deel (bruges helſt *tranſitive.*)

pirſaràu, 1) *tr.* faaer det man ſøger efter; har fanget det efterſatte; er bleven Meſter deraf. 2) *intr.* plejer at ſkee, gjøre ꝛc.

pirſáriak, 1) det ſom der hører Umage til el. hvortil udkræves ſtor Flid. 2) det ſom behøves; Fornødenhed; Nødvendighed.

pirſariárſoak, det hvortil udfordres ſtor Flid; det ſom koſter megen Umage; møjſommeligt.

pirſáriakarpok, 1) *intr.* a) behøves; er fornøden; er af Vigtighed; udfordres; kommer meget an derpaa. b) maae iagttages; maae begegnes el. gjøres. c) er værd. 2)

intr. og *tr.* a) behøver; har fornøden; maae have; kan ej undvære. b) maae gjøre el. tage sig af; maae behandle.

pirsáriakartok, det fornødne; en Nødvendighed; Fornødenhed. 2) en Ting af Vigtighed; en Sag, hvorpaa det meget kommer an. 3) det som maae iagttages el. behandles paa en el. anden Maade.

pirsariâvok, *intr.* 1) kræver Flid; udfordrer Umage; skaffer Møje; kommer ikke af sig selv. 2) er fornøden; behøves; udfordres.

pirsáriovok, *intr.* skaffer en nok at bestille; er Umage ved; koster Møje; bryder Folk meget; behøver megen Oppasning. Angmaksæt pirsariútlâràut, der hører meget til, inden man faaer Lodderne tilberedte.

pirsáriursok, det som koster Møje el. hvortil Flittighed udkræves &c.

pirsarírserpok, *s. intr.* er nyt Arbejde ved; behøver paa ny at rettes.

pirsarirsersorpok, *tr.* skaffer en Møje; gjør ham Ulejlighed; bryder el. ulejliger ham.

pirsarpok, *intr.* og *tr.* skeer el. gjør jevnlig &c.

pirsartarpok, *intr.* og *tr.* skeer el. gjør idelig &c.

pirsártægak, det som idelig er bedreven; Idræt.

pirsèjliok, *tr.* forhindrer.

pirsigâu, *tr.* lader en gjøre alle Ting; skupper alt paa ham.

pirsigigûrsárpok, *intr.* skubber alle Ting fra sig paa andre; minder sig ikke, naar noget er at bestille.

pirsokarnerpok, *intr.* og *defect.* 1) hvad mon fejle ham? hvad stikker el. gaaer af ham? 2) hvad Glæde mon han have faaet? hvilken Munterhed i en Hast! hvor oprømt!

pirsõuvok, 1) *intr.* er værdig el. fortjent til noget. 2) *tr.* er det værd; har fortjent det. 3) *neg.* pirsõungilak, er uværdig og ufortjent dertil; det gaaer ham ganske over Fortjeneste.

pírsut, 1) Middel; Redskab. 2) Aarsag; Bevæggrund.

pérsut, det samme i sidste Bemærkelse.

pirsutigâu, *tr.* 1) bruger det som Middel el. Redskab. 2) har det til Grund el. Aar-

Aarsag; lader sig bevæge deraf.

persutigàu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

pissavok, (*fut.* af piok), 1) skal. 2) skal komme, gjøre &c.

pissersok, (*poulopostfut.* af piok), 1) skulde. 2) skulde komme, skee &c.

pissesugàu, *tr.* mener, at han skal komme el. at det skal skee.

pissenángitsok? *defect. neg.* 1) man skulde vel ikke komme? jo, see om jeg ikke kom; der har man mig igjen; hvem seer man tiere end mig? (bruges i denne Bemærkelse paa Skrømt af den, som kommer paa Besøg, naar han har sat sig.) 2) jeg er vel Manden? det har jeg vel taget? hvem skulde have taget den uden jeg? (I denne Bemærkelse bruges det til en, som lader sig mærke med, at noget er bleven borte for ham.)

pissærpok, *intr.* og *tr.* lader af at komme; skeer ej mere; gjør ej oftere, v. s. fr.

pilípok, *t. tr.*)

pilitsiok, *intr.*) 1) bringer; fører nogensteds hen. 2) bortgiver; skjenker bort. 3) overleverer; overantvorder; overgiver. 4) forraader. 5) tilskynder; kommer ham til at gjøre noget. 6) begaver; skaffer en Evne til noget.

pilitsirsok, en Overleverer; en Forræder.

pisitàk, overantvordet; overleveret; forraadt.

pisitâvok, *intr.* er overgivet; er forraadt.

pítlarpok, *tr.* 1) griber stærkt an. 2) straffer.

pitlárnek, Straf; Afstrafning.

pitlárnekarpok v. pitlartípok, *t. intr.* straffes; bliver straffet; faaer Straf.

pitlariâvok v. ársõvok, *intr.* er strafværdig.

pitlariársõursok, strafværdig.

pitlàut, Straf; det man straffer el. bliver straffet med.

pitlautigàu, *tr.* 1) har det til Straf; straffes dermed. 2) bruger det at straffe med.

pitlèitsiarpok, *tr.* tugter; straffer saa smaat; revser.

pitleitsiárnek, Tugt; Revselse.

pitleitsiartípok, *t. intr.* tugtes; revses.

pitserpok, 1) *intr.* a) kan ikke

ikke die sig; vil endelig i Hænder; bringer sig selv i Fortræd. b) hendøer; mister Livet. Tamáne pitserpok, der er een død el. har een engang mistet Livet. 2) *tr.* seer paa at en trækkes med Døden; venter hvert Øjeblik paa, at Aanden skal fahre af ham; tvivler om hans Liv; har overgivet ham.

pitléïok, *intr.*)
pitserràu, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

pitsiatârpok, *intr.* det samme i rste Bemærkelse.

pítserbik, det Sted, hvor en ved Døden er afgaaet; et Dødens Sted, hvor een engang har mistet Livet.

pitsereepok, *t/. intr.* er gjenstridig el. tver.

pitsereesarpok, *intr.* viser sig tver og gjenstridig.

piungnǽrpok, *intr.* 1) bliver bedre; helbredes; læges. 2) har forbedret sig.

piungnǽrsarpok, *tr.* helbreder; læger.

piungnǽrsægak, helbredet; lægt.

pivíkpok, *t. intr.* 1) kommer for at blive med alle. 2) fahrer bort med alle. 3) Heraf *Infin. applic.* pivíglune, med alle; til Bestandighed.

pivíksorpok, *intr.* ligger for Døden.

pivlârpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør fornemmelig; giver sig helst el. meest af med. 2) udmærker. 3) i neg. pivlângilak, a) gjør el. meget deraf. b) kommer sielden.

pivsârtomik, fornemmelig; meest.

Piomarpok, Piomavok og Piominak, see under næste foregaaende.

Piorêpok, see under Pik.

Píorpok, *intr.* og *tr.* 1) roer gesvindt og med stille Aareslag efter et Søedyr for at slaae Pilen i det; skyder sig med en Fart hen dertil for at stjæle sig derpaa. 2) slaaer ned efter en Fugl; skyder sig hen derpaa (Rovfuglen.)

píugak, det Dyr, som saaledes bliver eftersat.

piorsuï'pok v. suïtsokâu; *intr.* kan aldrig komme saa viit, at faae skudt sig i saa Maade efter et Søedyr.

piüarpok, *intr.* og *tr.* 1) lister sig til noget; sniger sig paa det, for at faae det. 2) sniger sig bag paa

paa en for at dræbe ham. 3) bruger el. nyder i Stilhed.

piüardlerpok, *ʃ. intr.* det ſamme i 2de førſte Bemærkelſer.

piüarkikſárpok v. ſárukpok, 1) *intr.* gaaer ſagte frem. 2) *tr.* gaaer forſigtig til værks med ham; gjør ſin beſte Flid dermed.

piüángilak v. piüĕipok, *tʃ.* er ſagtmodig og ſtille af Væſen; er from; er ſkikkelig; kommer ingen for nær; gjør ingen ont.

piüángitſok v. piüĕitſok, from; ſagtmodig; ſkikkelig; ſtille af Væſen.

piüánginek v. piüĕinek, Fromhed; Sagtmodighed; ſagtmodige Udviisning.

piüangitſúſek v. piüĕitſúſek, ſtille Væſen; Fromhed; ſagtmodige Sindelag.

piüĕjavok, *intr.* lader til at blive from; er ſtille af ſig (iſær et Barn.)

Piorſârpok, ſee under Pik.

Pírſak, ſtærk; vældig; mægtig.

pirlárſoak, meget ſtærk.

pirſâvok, *intr.* er ſtærk; har ſtore Kræfter; er mægtig el. vældig.

pirſâunek, 1) Styrke; Mágt; Vælde. 2) den ſtærkeſte.

pirlâunerrovok, *intr.* er den ſtærkeſte.

pirlâurſúſek, Mægtighed; ſtærke Tilſtand.

pirſâut, Kraft; Styrke.

pirſâutilik, begavet med Kraft; kraftfuld.

pirſekſarpok, *intr.* prøver ſin Styrke.

pirſekſâupok, 1) *tr.* prøver Styrke med ham. 2) *intr.* i *dual.* prøve Styrke med hinanden.

pirſeklâut, noget at prøve Styrke paa.

pirſekſautigâu, *tr.* prøver Styrke derved.

pirſektípok, *t.* 1) *intr.* bliver ſtyrket. 2) *tr.* ſtyrker; gjør ſtærk.

Pirſâk, en Kluder el. Fuſker. Bruges ſielden, men heraf den Talemaade: pirlâkut nejortæt, hun rapper alting ſaa løſelig fra ſig, ſom om hun havde været i Huſe hos en Fuſker ɔ: det er ret en Kluder.

pirſârpa, *defect.* og *ſine ſuff. inuſit.* det gjorde hun med ſin Syſters Fingre; rev det fra ſig, ſom en Kluder; hvordan bar du dig dog ad dermed?

pirſâungilara, *defect.* og *ſine ſuff.*

suff. inus. det kom jeg fra som en Kluder; hvordan bar jeg mig dog ad den gang?

Pirsâk, Pirsáriak, Pirsáriovok, Pírsarpok, Pirsigau, Pirsok, Pirsokarnerpok og Pirsut, see under Piok.

Píssek, Digt; Vise; Poesie; helst: Grønlændernes Omqvæd Iah-Iajâk.

pitsiok v. pitsiarpok, *intr.* gjør Viser; er Poet.

pitsiniarpok v. pitsiarniarpok, *intr.* er i Færd med at digte Viser; agerer Poet.

pitsóupuk, *intr. car. sing* de gjøre Viser om hinanden.

pitsukpok, *tr.* 1) gjør Viser om en. 2) giver sig an med en, især med saadan en, som endelig vil i Fingre.

pitsúïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

pítsugak, 1) den man gjør Viser om. 2) den man giver sig i færd med, og lader faae som forskyldt.

pîtsugâvok, *intr.* faaer som forskyldt; vilde saa endelig have det.

Pissikpok, *t. tr.*)

pissiksiok, *intr.*) træffer med en Buepiil; faaer det skudt.

pissiktak, det med Buepiil trufne el. skudte.

pissiksarpok, *intr.* og *tr.* skyder efter noget med Buepiil.

pissiksârpok, *intr.* skyder for plaisir med Buepiil.

pissikse, en Bue til at skyde Landdyr med; en Flisbue.

pissiksisak, Buetøjet samlet under eet i en Pose.

pissiksisâursak, Fugleærter egentlig: Ertebelg med Erter i.

Pissiok, Pissôk og Pissokak, see under Pik.

Pissúkpok, 1) *intr.* a) gaaer (et Menniske.) b) er gaaet paa Jagt. 2) *tr.* a) gaaer der. b) gaaer paa Jagt der.

pissúktok, 1) gaaende; en Ganger. 2) den som er gaaet paa Jagt.

pissukbìk, 1) et Sted at gaae el. at gaae paa Jagt. 2) Navnet paa et Sted syv Mile Norden for Gothaab.

pissúktuarpok, *intr.* 1) gaaer og spadserer. 2) gaaer i Marken efter noget (at sanke Bær, Blade, Rødder.)

pissukatârpok v. pissoratârpok, *intr.* gaaer frem og tilbage.

pissukàitsiak, en Ræv. *A.*
pissorártarpok, *intr.* og *tr.* gaaer paa Knæerne holdende i Tæerne med Hænderne.
pitsórdlukpok, *intr.* kan ikke ret gaae; gaaer ej ret paa sine Been.
pitloríkpok, *fs intr.* gaaer got; er en god Fodgænger.
pitsoríksilerpok, *f. intr.* kommer til at gaae got (den som før ej kunde.)
pitsortôvok, *intr.* er en stærk Fodgænger.

Pittìvserpok, see under Pittúkpok.

Pitlarpok, see under Piok.

Pittorârpok, *intr.* 1) er kommen fra et andet Sted (helst langveis fra); er ankommen. 2) kommer paa (Vind; Byge.)
pittorârtok, 1) ankommen. 2) paakommen.
pittorâupok, *tr.* er ankommen med en Ting; har det hertil.

Pitserpok, Pitlereepok og Pitsiatârpok, see under Piok.

Pittúkpok, 1) *tr.* a) binder fast; fortøjer (et Skib eller andet.) b) tøjrer (et Dyr.) 2) *intr.* a) er fastbunden; er fortøjet. b) er tøjret; staaer i Tøjr.
pittúktorpok, *tr.* det samme i førstc Bemærkelse.
pittívserpok, *t. tr.* og *intr.* det samme i 2den og 4de Bemærkelse.
pitturſârpok, 1) *intr.* a) slippes el. er sluppen løs med sin Fangeline (en Baad.) b) løses af Tøjr (et Dyr.) c) spændes fra (en Hund fra Slæden.) 2) *tr.* a) slipper løs. b) løser. c) fraspænder.
pitturſârtok, 1) løst. 2) sluppen løs. 3) fraspændt.
pittût, 1) Tov; Fangeline; Line at binde noget fast med. 2) Tøjr. 3) Skagler til en Slæde.
pittûtak v. pittívtak, det samme, helst i 2de første Bemærkelser.
pittûtéjarpok, *tr.* 1) gjør løs el. los. 2) fraspænder.
pittívtalik, 1) som har Tov el. er føjet til en Line. 2) som er tøjret. 3) en Krog med Spæk paa, hvormed man fra Strandbredden fanger Maager.
pittívtaliktorpok, *intr.* fanger Maager paa saadan Maade.

Piüangilak, Piüjarpok og

Piüëipok, see under Piorpok.

Piükárdlukpok v. kárdliorpok, *intr.* bær sig kluderagtig ad; er fusevorn ved sit Arbejde el. uskikket dertil.

piükárdluktok, en Fusker; uhændig til sin Gjerning.

piükardlukbigàu v. kardliorbigàu, *tr.* bær sig galt ad dermed.

Piüngnærpok, s. und. Piok.

Pívsekpok, *t. intr.* og *tr.* stiller sig slet an dertil; kommer galt derfra (f. Ex. at forjage det, man skulde nærme sig.)

Pôgutak, see under næstfølgende.

Pôk, 1) en Pose; Sæk. 2) en Beklædning over en Søm. 3) Moder. (*A.*)

pôksak, 1) noget til Sæk el. Pose. 2) noget at lægge en Ting i.

pôgutak, 1) en Træbakke; et Fad. 2) en Skaal; en Tallerken.

pogutãursak, 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) en Æske; en Buddik.

pogutsiok v. siorpok, 1) *intr.* gjør Træbakker. 2) *tr.* — til en.

pôkatak v. pôktak, 1) en Bue-Sæk; et Pilekoger. 2) en Patrontaske.

pôlik, 1) noget i Pose. 2) Ugg (et vist Vand-Insekt som kryber omkring med en Pose, dannet af Gruus eller andet, og er Larven til en *Phryganea.*)

pôngoak, 1) en liden Pose. 2) en Pung.

pôrpok, 1) *tr.* a) sækker; fylder i Pose. b) pakker ind. c) beklæder; sætter Beklædning over en Søm el. andet. 2) *intr.* a) er kommet i Pose. b) i *pl.* pôrput, stimer; kommer op i Mængde paa eet Sted (Hvalfiske.)

pôrtok, 1) sækket; fyldt i Pose. 2) Vandet, hvor Hvalfiskestimer give sig op. 3) i *plur.* pôrtut, Hvalfiskestimer, som komme op om hinanden paa eet Sted.

pôrtorpok, 1) *tr.* det samme som pôrpok i 3de første Bemærkelser. 2) *intr.* a) sækkes; fyldes i Pose. b) beklædes.

pôgak v. pôrtugak, 1) sækket; fyldt i Pose. 2) indpakket. 3) beklædt.

pôrsimavok, *intr.* er fyldt i Poser; er indpakket.

pôrsimarsok, fyldt i Poser; indpakket.

pôrusek, 1) en Spækpose (et

(et heelt Sælskind, hvorpaa fyldes Spæk til Vinterbrug.) 2) en Læderflaske.
porulingoak, 1) en liden Spækpose 2) i *plur.* en Bikage.
Pôkatak, see under næstforegaaende.
Pokérpok, *s. intr.* er letnemmet; kan hurtig fatte.
pokérsok, letnemmet.
pokersúsek, let el. got Nemme.
pokêpok, *t s. intr.* er tungnemmet; kan ikke lære.
pokêtsok, tungnemmet.
pokêtsúsek, tungt Nemme.
Pokípok, *t.* 1) *tr.* a) æder Luus. b) faaer den (Rype, Sælhund &c.) man seer; saae ikke flere, og fik den fanget. 2) *intr.* bliver ædt (Lusen.)
pokítsiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.
pokúpok, 1) *tr.* æder noget som er smaat, og maae tages Stykke for Stykke. 2) *intr.* ædes saaledes (saasom Bær, Blade.)
pokútsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse
pokulúkpok v. pokulugiarpok, *intr.* og *tr.* æder; piller til sig med Nebbet (en Fugl.)
pokulúktok, en Fugl, som æder.
pokulúïak v. lúgiak v. lúngiak, 1) Fuglegræs. 2) Fuglemad; Fuglefrøe.
Póleke, et Svin.
Pónek v. púngnek, 1) Hvalrav. 2) Smør.
pónerpok v. pungnerpok, *t. tr.* smører Smør paa.
Pópipok, *t. intr.* 1) fryser. 2) fryser ihjel (N.)
pópilerpok, *s. intr.* er færdig at fryse ihjel.
Pôrpok, see under Pôk.
Pórtuvok, *intr.* er høj; har høj Rejsning (f. Ex. en Tønde; et Skib.)
pórtursok, høj; af høj Rejsning
portursúsek, høj Rejsning; Høide.
portukàu, *intr.* er meget høj.
portyakivok, *intr.* Sælhunden sætter Brystet højt op af Vandet.
Puak, en Lunge.
puaktorpok, *intr.* spiser Lunge.
puãursak, 1) en Boble paa Vandet. 2) et slags ualmindelig Hævelse i Kroppen: Vattersot.
puãursalik v. sartok, 1) boblet

let Vand. 2) vatterso-tig; beladt med ommeldte Hævelse.
puäursarpok, *intr.* 1) der sætter sig Bobler paa Vandet. 2) er plaget af ommeldte Hævelse; har Vattersot.
puäursarsiok v. sarsiorpok, *tr.* giver Agt efter en Fugls Bobler i Vandet, som dukker under, for at rette sig derefter, hvor den kan træffes igjen.

Púdlekpok, 1) *intr.* er opblæst el. ophævet. 2) *tr.* opblæser.
púdlektok,)
púdlelik,) opblæst.
pudléksimavok v. pudléngnekarpok, er bleven opblæst; er fyldt med Vind (en Blære.)
pudléktorpok, *tr.* opblæser noget.
pudläursak, 1) en Boble i Vandet. 2) en huul Glas-Perle.
pudlártak, det samme i sidste Bemærkelse.
púdlerpok, *s. intr.* svolner op (et Menniske); hovner (en Skade.)
púdlersok, opsvollen; hoven.
Pùdlet, see under Pullavok.

Púe, en Byld; Hævelse; Hovenhed; Svulst.

puïpok, *t. intr.* har Hævelse; er hoven el. opsvollen.
puïkarpok, *intr.* fortoner sig højere, end det er (en Øe el. Jisskotse til Søes i stille Vejr.)
puéllavok, *intr.* 1) er feed (Menniske; Dyr.) 2) er fuld (Maanen.)
puellarsok, feed.
puellarpok, *intr.* 1) bliver feed. 2) bliver fuld (Maanen)
puellarsúsek, Fedme.
puérpok, *t. tr.* blæser en Blære op.
puérbik, et Blærerøer; det lidet Pusterør, hvorigjennem man blæser en Blære op.
puïàut, Proppen til dette Rør.
puérne v. puïne, 1) Fiislugt. 2) slem Lugt af Ræben el. Vinden af en gammel opblæst Blære.
puérnipok v. puïnikpok, *intr.* 1) det lugter fiset el. slemt af ens Aande &c. 2) han har saadan Lugt ved sig; stinker; fiser; har stinkende Aande.
puerniksiok v. puïnersiok, *intr.* giver saadan slem Lugt fra sig (neden el. oven fra.)
puærsarpok, *tr.* fordeler en

en Byld; fordriver Hævelsen.

puærsaut, fordelende Plaster el. Omslag.

Puékkorpok, *intr.* er koldt (det man skal røre ved el. iføre sig.)

puékkortok, koldt. Annorârsæt puekkortut, kolde Klæder

Puellavok, Puérne og Puérpok, see under Pue.

Pugvakpok, *intr.* er vranten af det meget, man har gaaet el. arbejdet i Heden, og derved ret udpidsket sig.

púgvaksimarsok, udpidsket og vranten af det meget man har haft at bestille i Heden.

Púïak, en Fuglekroe.

puïalikpok v. liktorpok, *intr.* faaer Vabler (Huden); der sætter sig Vandblærer i den.

puïaliktípok, *t. intr.* 1) faaer Vabler el. Vandblærer paa Huden. 2) der sætter sig Vand imellem Hud og Kjød hos ham; han bliver vattersotig.

puïaliktisimarsok, en Vattersotig.

Puïkarpok, see under Pue.

Puïlavok, *intr.* vælder op el. ud (Vandet af Jorden el. af Bunden paa en Baad; Blodet af en Aare.)

puïlarsok, et Kildevæld; en Brønd; en Kilde; udtyllende el. rindende Blod.

Puïne, see under Pue.

Puïok, *intr.* 1) kommer op af Vandet (et Søedyr.) 2) flyder op (det sunkne.) 3) kommer oven i Vandet; lader sig see i Vandets Overdeel (Lodder, naar de gaae til.)

puïârput, *intr. car. sing.* gaaer tilig til (Lodderne.)

puïrse, en Sælhund i Almindelighed; en Robbe. Puïrsekavsângilak, der gives næsten ingen Sælhunde.

puïrsiok, *tr.* faaer at see naar Søedyr komme op. Puïrsingiliuk? saae du ikke, hvor den pippede op.

puïrsisiok, *intr.* faaer en Sæl (af hvad slags) at see i Vandet.

Puïórpok, *intr.* og *tr.* glemmer; forgjetter.

puïórtok, en Forglemmer.

puïotôk, glemsom.

puïotôvok, *intr.* er glemsom; har slet Hukommelse.

puïotursúsek, Glemsomhed; slet Hukommelse.
puïugak, glemt; forgjettet.
puïoïpok v. ojuïpok, *ts. intr.* har god Hukommelse.
puïoïtsok v. ojuïtsok, den som har god Hukommelse.
puïojuïtsúsek, god Hukommelse.
puïoïkarpok, *intr.* viser sig erkjendtlig el. skjønsom.
puïoïkiupok, *tr.* glemmer aldrig; har det i frisk Erindring; kommer det levende i Hu.
Puïpok, see under Pue.
Púkak, Sneeskorpe.
púkakpok, *intr.* har faaet Skorpe (Sneen); er frossen haard.
pukakpalùk, det samme som Kerak.
pukakpalukpok, *intr.* det samme som Kerarpok.
pukakpalungnakàu, *intr.* Sneen er meget nem til at knarke under Fødderne.
pukârpok, *intr.* er nedfrossen i Sneen, saa man ej kan faae det op (Kjød el. andet.)
Pukik, Bugskindet af et Landdyr.
pukerikpok, *s. intr.* er smudsig under Bugen.
pukérsiok, *intr.* kjøber sig et Bugstykke af Rheenskind.
pukærpok, *tr.* skjærer Bugskindet fra.
pukærsimavok, *intr.* Bugstykket er skaaren fra Skindet.
Púkipok, *ts. intr.* er lav; har liden Rejsning (et Skib; et Kar, og saadanne Ting.)
púkitsok, 1) lav. 2) en Skoe; en Tøffel; i *dual.* púkitsuk, et par Skoe el. Tøfler.
pukitsúlliorpok, 1) *intr.* syer Skoe el. Tøfler. 2) *tr.* — til en anden.
pukitsulliortok, en Skoemager.
pukliok, 1) *intr.* bliver lav (f. Ex. en Baad, naar den lades.) 2) *tr.* gjør lav.
Púksinak, en Hvalfisk, som er spag og ligger stille oven i Vandet.
púksinarpok, *intr.* ligger stille oven i Vandet uden at gaae under (Hvalfisken.)
Púktavok, *intr.* flyder oven paa Vandet.
púktarsok, flydende oven paa Vandet.

puktarikpok, *ſ. intr.* flyder let.

puktarikſok, letflydende.

puktakot, det hvorved noget flyder op og kan haves i Behold. a) et Dobbel el. Flæe paa et Garn. b) en Boje ved et Anker.

puktakosérpok, *ſ.* 1) *intr.* holdes fra at ſynke ved noget; bliver forſynet med Boje el. Dobbel. 2) *tr.* forſyner med Boje el. Dobbel.

puktárſiok, *intr.* 1) Samvittigheden vaagner; det kommer igjen el. løber ham i Tanke, hvad han har gjort. 2) faaer Mindelſe i Samvittigheden, enten a) fordet onde begangne: Samvittigheden nager ham; den giver ham Bebrejdelſe; eller b) for det gode begangne: Samvittigheden giver got Vidnesbyrd. 3) *tr.* har Mindelſe i Samvittigheden derom. Pinerdlukaka puktarſiaka, Jeg kommer nu i Tanke om mine onde Handlinger.

puktárſiak v. ſirſak, det man ſaaledes mindes om i Tanken (got el. ont); Samvittighedens Mindelſe el. Vidnesbyrd.

puktarſit, 1) en Samvittighed. 2) en Tankeſeddel el. noget, hvorved man bringes i Erindring om det gjorte.

Puktipok, *t. intr.* er opſvollen og igjen froſſen (Vandet) oven paa anden Iis.

púktinek, opſvollen Iis (nemlig Vand, ſom har givet ſig op over anden Iis og igjen froſſen.)

Pullamákpok, Pullarórpok, og Pullârpok, ſee under næſtfølgende.

Púllavok, *intr.* og *tr.* 1) gaaer ind; ſmutter ind; kryber ind (i en Hule, Hul, Fælde &c.) 2) fahrer ind i en Fjord.

pudlet, en Fælde; Rævefælde.

pudlerſiok, *intr.* bygger en Ræveſælde.

pullaïakpok v. ïartorpok, *intr.* og *tr.* giver ſig paa Rejſen ind ad en Fjord.

pullamákpok, *intr.* og *tr.* fahrer el. er fahren i en Fjord.

pullarórpok, *tr.* trækker ind i noget (Bæde, Fit, Tran.)

pullârpok, *intr.* og *tr.* gaaer ind til nogen; beſøger i Nærværelſen.

pullârbik, det Sted man besøger paa.
pullârbigàu, *tr.* gaaer ind til el. besøger ham; aflægger Besøg der.
pullârtok, en Besøger fra Naboelauget.
pullârtipok, *intr.* besøges; har Besøg.
pullateriak, en Jordorm; en Regnorm (*Lumbricus terrestris.*)
pullateriârsuk, en Slange el. Snog.
pullérsiok, *intr.* og *tr.* fanger Ræve i Fælde.
Púngavok og Púngiorpok, see under Pupok.
Púngnek, see Pónek.

Pungoak, en Hund. *A.*
Pupidlekpok, see under næstfølgende.

Pupìk, 1) Svamp; Champion; Skurvehat; Paddehat. 2) Spedalskhed.
pupíkpok, *s. intr.* har store røde Flækker over hele Legemet; er spedalsk.
pupíksarpok, *intr.* er jevnlig plaget af denne Sygdom.
pupíksok, spedalsk.
pupíklorpok, *intr.* spiser Championer.
pupídlekpok, *intr.* faaer Blegne paa Tungen.
pupidléngnek, Blegne paa Tungen.

pupærpok v. pærupok, *intr.* renses af el. fries fra Spedalskhed.
pupærsarpok v. pærutipok, *tr.* renser en af sin Spedalskhed.

Pupok, *intr.* bukker sig; bugner Ryggen.
púngavok, *intr.* har bøjet sig; ligger bøjet el. gaaer og bukker sig.
púngarsok, bøjet; bugnet med Ryggen; bukkende sig.
pungarsórpok, *intr.* 1) bukker sig jevnlig. 2) fisker paa Iis, hvor man jevnlig maae bukke sig for at see ned efter Fisken el. ej at staae sig træt.
pungiórpok, *intr.*)
pungiorbigàu, *tr.*) kryber efter et Dyr; skyder sig krybende og bukkende frem for at lure sig derpaa.
pungiórtok, en Krybeskytte.
pungiôk, 1) det samme. 2) en Bussemand, som staaer og bukker sig for at kyse Børn.
pulípok, *tf.* 1) *intr.* hvelves; kantres el. er omkantret. 2) *tr.* hvelver; kantrer; lægger dens Bund i Vejret.
pulítsok, hvelvet; omkantret

tret med Bunden i Vejret.

pulisak, 1) det samme. 2) en heel afskaaren Ende af et Konebaadbetræk, der sættes som en Pose yderst over Teltstængernes Ende for at hindre Dryb og Blæst.

pulingavok, *intr.* er el. ligger hvelvet.

pulingarsok, hvelvet; omkantret; liggende med Bunden i Vejret.

Pursaràu, *tr.* syer en hvid Kant paa Støvler el. Skoe langs omkring den rynkede Sømning.

pursarût, den hvide Skindstrimmel paa anførte Sted.

pursaruserpok, *f.* 1) *tr.* besyer den med saadan hvid Kant. 2) *intr.* bliver forsynet med saadan hvid Kantning (Sømmen paa Støvle el. Skoe.)

Púrsorpok, 1) *intr.* slides Hul paa Sollen. 2) *tr.* slider Hul paa den.

pursórnek, Hul, som er slidt paa Sollen.

Pulipok, see under Pupok.

Pussukpok, see under Pyssouk.

Pútto, 1) et Hul; en liden Aabning. 2) i *pl.* pútut, en Skindramme fuld med Huller, hvori Skindene spændes for at stivtørres.

puttúngoak, 1) et lidet Hul. 2) en Øe el. et Skjær med Aabning paa, hvorigjennem man kan see Himmelen.

puttórpok. 1) *tr.* gjennemborer; stikker Hul paa (især naar det skeer paa flere Steder.) 2) *intr.* a) bliver gjennemboret. b) bliver forvirret; kan ej hitte Rede deri; hans Forstand staaer stille. c) bliver tosset; begynder at fjante.

puttôrotok, en Tobis (*Ammodytes Tobianus.*)

puttòut, 1) en Syl. 2) et Stempel at slaae Hul med el. et hvert andet Redskab at gjøre Hul med.

puttoutigàu, *tr.* gjør Hul dermed.

puttuak, et Hul paa Siderne af Støvle- el. Skoe-Sollen, hvorigjennem Remmen stikkes, som bindes over Vristen.

puttugliok, *tr.* gjør Fænghul paa Flinten.

púttuvok, 1) *intr.* a) gjøres Hul paa. b) bliver hvor han kommer; kan ej vende Næsen Hjem igjen.

igjen. c) forvirres i en Haſt; hans Forſtand ſtaaer ſtille. 2) *tr.* gjør Hul paa; gjennembo- rer; ſtikker Hul i. c) ſeer en ſtivt i Øjnene, ſom om man vilde gjen- nembore ham. c) bru- ges det og om Solen, naar den er gaaet bag et højt Field, og kommer igjen frem paa den anden Side, ret ſom den havde boret det igjennem. Kingiktorſoak ſekkerngub puttuvà.

puttumavok, *intr.* er ej ved ſin Sands; er gal; er ravgal el. ſplittergal.

puttulimavok, *intr.* er ſtuk- ken Hul igjennem.

puttulimarſok, ſom er ſtuk- ken Hul paa.

Putogok, den ſtore Taae; Tommeltaaen.

Puttôrotok, Puttôrpok, Put- tumavok og Puttuſimavok, ſee under Putto.

Pyak, 1) Glathed (paa Iſen.) 2) Slibrighed paa et Skind ſom er ſpæk- ket.)

pyékpok, *intr*, 1) er glat. 2) er ſlibrig af Spæk (et Skind.) 3) ſejler got (en Baad); ſkyder god Fahrt (en Slæde): gaaer ſom det var ſmurt.

pyéktok, 1) glat. 2) en god Sejler el. en Slæde, ſo[m] ſkyder god Fahrt.

pyâvok, *intr.* er fuld af Spæk paa Haarſiden (et Skind.)

Pyékpok, ſee under næſtfo[]regaaende.

Pyoalak, ſee under næſtfol[]gende.

Pyok, 1) Taage. 2) Røg. 3) Dunſt af et Menni[]ſke, iſær: 4) Ligdunſt. *A.*

pyórpok, 1) *intr.* a) er taa[]get. b) ryger. c) er be[]taaget el. gjennemdun[]ſtet af en Død. Tokor- ſub pyoánik pyórput il- lirſirſut, Ligfolkene ere igjennemtrukne af Ligdun- ſten. *A.* 2) *tr.* a) betaa- ger; gjør taaget. b) rø- ger (Fiſk el. Kiød.)

pyórtok, 1) taaget. 2) rø- get. 3) betaaget el. gjen- nemdunſtet af en Død. i *pl.* pyórtut, Klæder ſom en er død i. *A.*

pyugak, røget (Kiød el. Fiſk.)

pyóalak, Støv; fiin Røg; Røg af en Flint.

pyoálavok, *intr.* det ſtøver.

pyoálanek, Støven.

pyoárpok, *intr.* er beſmit- tet af Døde. *A.*)

pyoarak, Froſtrøg.

pyoararpok, *intr.* er Froſtrøg.

pyórtarpok, *intr.* røger el. ſmøger Tobak.

Pyórtartok, en Tobaksſmøger.
Pyortàut, en Tobakspibe.
Pyoſárnarpok, *intr.* det blæſer efter den Kant Taagen gaaer; Vinden følger Taagen.
Pytſerpok, *t.* 1) *intr.* bliver taaget; er taaget i Vejret (iſær, naar det er tyk Taage.) 2) *tr.* betaager; gjør taaget. pytſerpále aſit, det har tilviſſe betaaget Luften ɔ: hvor taaget er det ikke blevet!
Pyórpok, ſee under næſtforegaaende.

Pyſſõuk, v. puſſõuk, *car. ſing.* 1) Tommelfingeren og Pegefingeren ſamlede (da man med dem klemmer faſt om noget.) 2) Behændighed! (ſiges om den, der kan bruge ſine Fingre retſkaffen.)
pyſſulik v. pyſſukitſok, en behændig; ſom veed at bruge ſine Fingre ret.
pyſſukpok v. púſſukpok, *tr.* 1) kniber; klemmer. 2) det ſvier el. bider; er angribende.
pyſſũiok, *intr.* det ſamme.
pyſſugùt, 1) et Redſkab at klemme med; en Knibtang. 2) en Krabbeſax.
pyſſugúrſoak, en ſtor Knibtang.
pyſſuallavok v. puſſuallavok, *intr.* ſvier; er ret bidende (Kulde; Smerte; Salve.)
pyſſuallárſok, ſviende; angribende.
pyſſuallakàu, *intr.* det er ſær angribende el. ret bidende; det bider forfærdeligt.
pyſſulárſe! hvilken Svie! hvor bidende el. angribende! Iſe puſſulárſe! hvilken ſviende Kulde!
pyſſuléitſe! ſaa temmelig ſviende! angribende nok!

Pædlorpok, 2) *intr.* a) lægger ſig ned paa Bugen; kaſter ſig næsgrus. b) bukker ſig. 2) *tr.* bukker det mod Jorden.
pædlortok, den ſom kaſter ſig næsgrus el. bukker ſig.
pædlorbigàu, *tr.* kaſter ſig næsgrus el. bukker ſig for en.
pædlúngavok, *intr.* ligger paa Bugen el. næsgrus.
pædlúngarſok, den ſom ligger paa Bugen el. næsgrus.
Pænna, ſee under Panna.
Pængnek, ſee under Pangnek.
Pærpok, ſee under Pik.

S.

Sà? (N.) 1) hvad siger du? 2) hvad siger han?

sagõg? det samme i sidste Bemærkelse.

samê, jeg veed ikke hvad han siger.

Sâ, see under Sâk.

Saag? hvorfor? hvi? af hvad Aarsag?

saagmê, 1) jeg veed ikke, hvorfor. 2) ja hvorfor? 3) ja hvi ikke? hvad andet?

saarle? men hvorfor?

saarlíkiak, men hvorfor dog?

Sabbáte, Sabbat; Søndag.

sabbátiovok, *intr.* er Søndag. Heraf: *conj.* sabbátiomet, i Søndags.

sabbatingorpok, *intr.* bliver Søndag. Heraf: *subj.* sabbatingorpet, paa Søndag.

Sabbiok og Sabbiorpok, see under Savik.

Sãigok, see under Sâk.

Sãiliok, *intr.* er hjemme el. ved Dørre; er ikke ude efter Føde el. hans arbejde falder ikke uden Huset; er i Roelighed.

sãilirsok, den som sidder hjemme i Roelighed el. er ved Dørre, medens andre maae have deres Forretninger ude.

Sàjma, Maade; Gunst.

sàjmarpok, *intr.* 1) bliver mild el. blid. 2) bliver tilfreds el. fornøjet. 3) bliver gunstig el. naadig.

sajmarnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er blidgjørende; gjør mild. 2) skaffer Maade.

sajmarnartok, 1) blidgjørende; formildende. 2) Maademiddel.

sajmarnarsiok, *intr.* og *imperf.* 1) nu kan man vente at see ham blid igjen; det tegner sig got med hans Tilfredsstillelse. 2) der er nu Maade at vente el. Gunst at bekomme.

sajmarsarpok, *tr.*)
sejmarsâïok, *intr.*) 1) formilder; gjør blid el. god igjen. 2) fornøjer el. tilfredsstiller ham.

sajmarsâïrsok, en Formilder; en Tilfredsstiller.

sajmarsâut, et blidgjørende Middel; noget at tilfredsstille en ved. 2) *metaph.*

raph. Mad (for den hungrige.)

ſajmarſautigàu, *tr.* 1) formilder en dermed. 2) lader ſig af en anden derved formildes el. tilfredſtilles.

ſàjmavok, *intr.* 1) er mild el. blid. 2) er tilfreds el. fornøjet. 3) er naadig el. gunſtig.

ſàjmarſok, 1) mild; blid. 2) tilfreds; fornøjet. 3) naadig; gunſtig.

ſajmarſúſek, 1) Mildhed; Blidhed. 2) fornøjet Sind. 3) Gunſt; Naade.

ſajmãupok, *tr.*)
ſajmãurſiok, *intr.*) 1) bliver mild imod en; viſer ſig blid mod ham. 2) benaader; er ham gunſtig; beviſer Naade.

ſajmãurſirſok, den ſom beviſer en anden Naade.

ſajmãurſak, benaadet.

ſajmãurlâvok, *intr.* er benaadet; beviſes Gunſt.

ſajmaubìk, 1) Naadeſted; Naadeſtoel. 2) Sted hvor man bliver gunſtig modtagen.

ſajmãunek, Naade; Gunſtbeviisning.

ſajmãunêrſiok v. mãunekarpok v. mãunekalerpok, *ſ. intr.* faaer Naade; finder Naade hos en; vinder hans Gunſt.

ſajmãurſut, Naademiddel.

ſajmàut, 1) det hvorved man bliver mild igjen. 2) Naade.

ſajmautigàu, formildes derved.

ſajmautípok, *tr.*)
ſajmautítſiok, *intr.*) udvirker Naade el. Gunſt hos en; bringer ham til at beviſe Naade.

ſajmautítſirſok, den ſom udvirker Naade hos en anden; en Megler el. Forſoner.

Sâk, 1) Forſtykket i et Klædebon. 2) *tr.* det ſom vender forud af nogen el. noget. Innub ſâ, det af et Menniſke, ſom vender forud. 3) i Beſynderlighed: Barm el. Skjød. 4) det ſom er forved, foran el. forud fra en Ting. Nunavta ſâ, forved vor Land. Heraf:

ſâne, 1) for paa ham, den el. det. 2) forved ham ꝛc. 3) i hans Skjød el. Barm.

ſâkſak, noget til Forſtykke i et Klædebon.

ſãigok, 1) i Almindelighed: noget til Værn for ved ſig (f. Ex. et Skind, man har oprettet for ſin Brix, at Vind eller Snee, ſom fyger ind af Huusgangen, ej ſkal gjøre Skade.) 2) i Be-

Besynderlighed: a) Brystværn; Pantser; Harnisk (som man siger, at de gamle Norske, som beboede Landet, skulle have brugt.) b) en Skandse; Forskandsning. c) et Omhæng for en Seng.

sâiguvok, 1) *intr.* a) tager Pantser paa. b) forskandser sig. 2) *tr.* a) hænger noget forved sin Brix til Værn. b) forskandser ham el. den. c) sætter Pantser paa ham.

sâkotit, *car. sing.* en Grønlænders Fangeredskaber el. Pile, som han har forved sig paa Kajakken, især: Kastepilen og Fuglepilen.

sâkotiksak, Træe, hvoraf saadanne Pile kunne giøres.

sâliakot, 1) et oprettet Skind til Værn for Brixen. 2) en Halskrave. 3) et Forklæde. 4) et Vindvesgardin. 5) en Skandse.

sâliakosérpok, *s.* 1) *intr.* a) bliver forsynet med Skind-Værn (Brixen) b) — med Skandse (et Sted.) c) tager Halskrave el. d) Forklæde paa. e) faaer Gardiner for sig (et Vindve.) 2) *tr.* a) forsyner Brixen med Skindværn. b) for- skandser et Sted. c) hæn- ger Halskrave el. d) For- klæde paa en anden e) Gardiner for Vin- vet.

sâmio, 1) noget (Perler el. andet) som en har for paa sig. 2) Brystspan-

sângerpok, *s. intr.* og *tr.* foran el. kommer for ved nogen el. noget. 2) kommer tæt uden for til Stranden, lige for det Sted hvor man boer.

sângiupok, *tr.* er kommet uden for med noget.

sâpok, 1) *intr.* a) staaer med Fronten vendt frem; vender sig hid. b) om- vender sig. c) er tynd. 2) *tr.* a) vender sig mod ham. b) svarer.

sâtok, 1) hidvendt med Fronten. 2) omvendt. 3) tynd. 4) en flad Steen til Gulv; en Flise. 5) i *plur.* sâtut, a) en tynd Bog. b) visse smale Ger.

sâtorsiorpok, *intr.* er ude at hente Fliser til Gulv.

sâbik, den el. det man ven- der sig til.

sâbigâu, *tr.* 1) vender sig imod. 2) omvender sig til.

sâlerpok, *s. intr.* 1) vender sig. 2) er paa Omven- delsens Vej.

sânek, 1) Omvendelse. 2) Svar. 2) Tyndhed.
sâsûsek, 1) Tyndhed. 2) omvendte Tilstand:
sâsimavok, *intr.* er omvendt.
sâsimarsok, en Omvendt.
sâsimanek, Omvendelse; det at være omvendt.
sâtipok, *t. tr.*)
sâtitsiok, *intr.*) 1) drejer noget om. 2) omvender en.
sâtinek, 1) Omvendelse; det at blive omvendt. 2) Omdrejning.
sâtitsinek, Omvendelse; det at omvende en anden.
sâtitsirsok, en Omvender.
sâterpok v. terniarpok, *tr.* henvender sig til en; gaaer til ham (naar man fejler noget.)
sârdliárpok, *intr.* og *tr.* 1) har et Barn el. andet paa Skjødet. 2) har sine Hvalper for ved sig og lader dem patte sig; ligger med sine Hvalper (en Hund.)
sârdliártok, 1) den som har noget paa Skjødet. 2) den Hund som ligger med sine Hvalper.
sârdliak, en Tispe med Hvalper.
sârdliægak, det man har paa Skjødet. a) et Skjødebarn. b) en Skjødehund.

sârdliüak (*N.*), v. sâtuak (*S.*). 1) en stor Krabbehan. 2) en stor smal og slunken Ored.
sarlorsak, forskavet tynd Flæk i et Skind.
sarlorsarpok, *tr.* forskaver et Skind; gjør visse Flækker for tynde deri.
sarlorsartôk, et Skind, som har mange tyndskavede Flækker.
sarlut, en tynd Fuglehams Pelts.
sarluliok, 1) *intr.* syer saadan Pelts. 2) *tr.* — til en anden.
sarluksarpok, *intr.* samler Fuglehalse el. smaa Fuglehamme til en saadan Pelts.
sellek, forrest; fremmerst.
sellerpâk, allerforrest.
sedliovok, *intr.* er forrest el. den fremmerste.
segliok, 1) *intr.* bliver tynd. 2) *tr.* gjør tynd; skaver tynd.
seglilerpok, *tr.*)
seglileriok, *intr.*) arbejder det tyndt; gjør tynd.
segliligak, et Bret; en Dæle el. Bræde; en Fjæl.
seglilikkiak, et Træe, som skjæres ud i Bræder.
seglilikkiarâu, *tr.* skjærer el. har skaaren det ud til Bræder; saver Bord deraf.

ſeglilikkiórpok, *intr.* ſaver Bræder.

ſeglilikkiórtok, en Brædeſkjærer.

ſeglilikkiût v. ſeglilerût, en Langſav; en Sav at ſave Bræder med.

ſeglilikkiorbìk, et Saugſted; et Sauglad; en Saugmølle; et Saugværk.

Sãigok, ſee under næſtforegaaende.

Sákkak, helſt *cum ſuff.* ſákka, Soelſiden; den Side af et Sted, hvor Solen meeſt ſkinner paa.

ſakkâvok, *intr.* er Soelſiden; vender mod Solen.

ſakkamēpok, *intr.* er el. boer paa Soelſiden.

ſakkamio, den ſom boer paa Soelſiden.

ſakkirſârpok, *intr.* ſlikker Soelſkin; ſidder el. ligger i Solen for at opvarme el. gotte ſig.

ſékkinek, Solen.

ſekkínerpok, *ſ. intr.* Solen ſkinner; det er Soelſkin.

ſekkinérſe, dejligt Soelſkin.

ſekkinerſiórpok, *intr.* ſeer efter Solen; ſtræber at faae den i Sigte (i Taage.) 2) højtideligholder Vinter-Soelhværv og Glæde over at den kommer tilbage.

Sakkákpok, 1) *tr.* ſtøder; trykker; ſkubber fra ſig med Skuldrene. 2) *intr.* ſtødes; trykkes; ſkubbes bort.

ſakkákſiok, *intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.

ſakkaktípok, *t. intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ſakkaktítok v. ſakkágak, ſtødt; trykt; bortſkubbet.

ſakkallavok, *intr.* kaſter og ſlenger noget omkring (i Iverighed.)

ſakkáïok, *intr.* ſtøder til noget; ſlaaer noget om.

Sakkíkpok, *t.* 1) *intr.* a) flytter ſig; gaaer af Vejen el. tilſide. b) flyttes tilſide; bliver ſat af Vejen. c) lader ſig ſige; giver efter; giver Kjøb. 2) *tr.* a) flytter noget tilſide; ſætter det af Vejen. b) faaer ham til at gaae tilſide. c) faaer ham paa andre Tanker; faaer ſin Villie med ham.

ſakkikſipok, *t. tr.* det ſamme i 3de ſidſte Bemærkelſer.

ſakkitlárpok v. kitſerpok, *t. tr.* 1) flytter noget til af

af Vejen. 2) siger en imod; trættes med ham; gaaer i Rette med ham. 3) søger at faae ham paa andre Tanker; overtaler ham; raader ham fra noget.

sakkitsâupuk, *intr. car. sing.* ere af forskjællige Meninger; kives; trættes; disputere; sige hinanden imod.

Sakkiok, 1) *intr.* a) vandrer; gaaer omkring. b) er syssélsat; har at bestille med gaaendes Arbejde. 2) *tr.* vandrer derpaa; gaaer omkring der.

sakkibigâu, *tr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) har at bestille der el. dermed. 3) vandrer imellem el. blant dem.

sakkiédlekpok, *intr.* 1) har snart et, snart et andet for at bestille; har mange Sind; er vægelsindet. 2) springer fra et Hjørne til et andet (Vinden.)

sakkípok, *ts. tr.*)

sakkirsiok, *intr.*) 1) gaaer omkring for en. 2) har at bestille for en; gaaer ham til haande.

sakkirse, den som gaaer en anden tilhaande; en Tjener; en Tjenerinde.

sakkirsigâu, *tr.* har en til at gaae sig til haande, som Tjener el. Tjenerinde.

sakkirsarpok, *intr.* er meget geskjæftig el. flittig; er altid syssélsat med gaaendes Arbejde; er huuslig.

sakkirsartok, huuslig; geskjæftig.

sakkirsípok, *t. tr.*)

sakkirsítsiok, *intr.*) sætter en i Arbejde; syssélsætter ham med noget; skaffer ham at bestille.

sakkirsaupok, *tr.* gaaer omkring med Barn at tilfredsstille det.

sakkiüarpok, *intr.* 1) gaaer idelig omkring; lader ej Hvile falde paa sig; har ingen Rist eller Roe. 2) er altid syssélsat med gaaendes Arbejde.

Sakkipok, see under næstforegaaende.

Sakkitsarpok og Sakkitserpok, see under Sakkikpok.

Sâkotit og Sâliakot, see under Sâk.

Sámma, *adv. loc.* 1) Vester ude. 2) nede.

tessámma, 1) der vester ude. 2) der nede.

sámmane, 1) vester i. 2) neden til.

sam-

ſammánga, 1) veſten fra. 2) neden fra.
ſammúnga, 1) veſter hen. 2) ned ad.
ſammóna, 1) Veſten om. 2) neden om.
teſlámmane, 1) der veſter henne. 2) der neden til; der nede, o. ſ. f.
ſammanēpok, *t. intr.* 1) er veſter i. 2) er neden til; er her nede.
ſámna v. ſâuna, *intr.*)
ſárbſoma v. ſâurſoma, *tr.*) 1) han, hun, den el. det veſter; den veſtlige. 2) han ꝛc. her nede. i *dual.* og *pl.* ſákko v. ſâuko, (*intr.*) og ſákkoa v. ſâukoa, (*tr.*) de 2de veſter el. nede; de veſter el. her neden til værende.
teſſámna v. teſſâuna, (*intr.*) og teſſárbſoma v. teſſâurſoma, (*tr.*) han ꝛc. der veſter el. der nede. i *dual.* og *plur.* teſſákko v. teſſâuko, (*intr.*) og teſſákkoa v. teſſâukoa, (*tr.*) de 2de el. de der veſter el. der nede.
ſammongárpok, *intr.* bliver nede i Dybet og kommer ej mere op (f. Ex. Blæren, ſom Sælhunden trak under med ſig.)
ſammúngnarpok, *intr.* 1) fahrer veſt ud. 2) fahrer til de nederſte Steder.

Sâmik v. ſâumik, 1) venſtre Haand. Sâmiub v. ſaumiæt tunga, venſtre Side. 2) Kejthaandet.
ſâmianēpok, *intr.* er paa venſtre Side.
ſâmiovok, *intr.* 1) er den venſtre. 2) er venſtre Haand. 3) er Kejthaandet.
ſâmikſarpok, *intr.* bruger Kejten.
Sâmio og Sângerpok, ſee under Sâk.
Sapángak, en Perle.
ſapangäurſak, et ſlags grøn Haartang, der ligner Perler trukken paa en Traad.
Sapangiak, ſee under næſtfølgende.
Sapangípok, *t.* 1) *intr.* falder af Hænderne; tabes af ens Haand. 2) *tr.* ſlipper af Hænderne; lader falde el. taber det af Haanden.
ſapangítſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
ſapangítok v. gítak, ſluppen af Hænderne; tabt af Haanden.
ſapangitípok, *t. tr.* rykker det af Hænderne, ſaa det falder ned.
ſapangiak, *cum ſuff.* ſapangee, nogle ſmaa Kjærſtilke, vunde-

„vundne om den ene Rems Ende paa en Slynge, som hindre den fra at falde af Hænderne.

sapanginauværkot, det samme.

Sapársiok, *tr.*)

saparsínikpok, *intr.*) river el. slaaer en noget af Hænderne, saa det falder.

sapársirlak, den noget rives af Hænderne.

Sapérpok, *s.* 1) *intr.* tør ikke; frygter sig for noget at fange an; vover el. drister sig ikke; understaaer sig ej. 2) *tr.* a) tør ikke have dermed at bestille; drister sig ikke dertil; vover det ej; agter sig det ikke voxen. b) formaaer det ikke; kan ej faae Magt med ham; er ham el. det ikke voxen. c) udretter intet hos ham ved sine Forestillinger. d) kan ej kjøbe det; har ej Betaling nok dertil. e) tør ej befatte sig med sligt; holder det utilladeligt el. skadeligt. 2) i *negat.* sapíngilak, vover; tør; understaaer sig.

sapérsok, frygtsom; bange; som ej tør stole paa sig selv.

sapíngitsok, dristig.

sapérnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er forfærdelig; er gruesom el. at frygte for. 2) er ej at vove sig med el. at gjøre Forsøg paa. 3) er for slemt Vejrlig; er ej at vove sig ud i. 4) er ubevægelig el. uovervindelig.

sapérnuvok v. pérnguvok, *intr.* maae blive paa et Sted for slet Vejrs Skyld; ligger over for at bie paa got Vejr el. god Vind.

saperièitsekpok, *intr.* vover sig ej til noget; venter ej got Udfald dermed.

sapêpok v sapijuïpok, *ts.* *intr.* 1) er dristig; er forvoven; er uforsagt og lader sig ej skrække. 2) er ligesom alting voxen; formaaer alting.

sapêtsok v. pijuïtsok, dristig; uforsagt; forvoven.

sapêsilerpok, *s.* *intr.* bliver dristig; faaer Mod.

sapiupok, *tr.* vover ikke ham el. det (som er brøstfældigt); tør ej lade ham rejse el. lade det staae til, af Frygt for et slet Udfald.

sapíutak, den el. det man ej vover.

Sâpok, see under Sâk.

Sapput, ſee under næſtfølgende.

Sappuvok, 1) *tr.* a) inddæmmer el. indſlutter Fiſke; jager dem inden for en Dæmning i en Havbugt. b) driver Søefugle paa Land ved at omringe dem med Kajakker. 2) *intr.* a) indſluttes el. indjages, inden for Dæmningen (Fiſkene.) b) drives paa Land (Søefuglene.)

ſappût, 1) i Almindelighed: en Dæmning el. Dige. 2) i Beſynderlighed: en Dæmning for Enden af en Elv el. tvers over den, hvorved den ſtilles. 3) i *pl.* et Steengierde i Enden af en Bugt til Dæmning at indelukke Fiſken med, naar Vandet er udfalden; en Fiſkegaard; en Laxegaard.

ſappulérpok, *ſ.* 1) *intr.* bliver inddiget (Elven; Bugten.) 2) *tr.* inddiger; har inddæmmet den.

ſappuſiorpok, *intr.* bygger en ſaadan Dæmning, Dige el. Laxegaard. 2) *tr.* — for den (Elven; Bugten.)

Sáraudlik v. rivdlik, 1) en ſtor Torſk; Taretorſk (*Gadus Collarias.*) 2) Stokfiſk; Klipfiſk; Tørfiſk. (*S.*)

ſarolik (*N.*), det ſamme.

ſaraudlíkpok, *t. intr.* faaer Torſk fiſket; fiſker ſig en Torſk.

ſaraudlikſiórpok v ſaraudlíngniarpok, *intr.* er paa Torſkefiſkerie.

ſaraudlikſiórtok v. língniak, en Torſkefiſker.

ſaraudlírkſoak, en meget ſtor Torſk; Cabliau; Skreitorſk (*Gadus Morrhua.*)

Sárbak (*N.*) v. ſárgvak (*S.*), 1) en Strøm. 2) et Strømſted, hvor der gaaer ſtærk Strøm.

ſárbarpok (*N.*) v. ſárgvarpok (*S.*), *intr.* der gaaer Strøm.

ſarbaríkpok v, ſarbarkàu v. ſargvartôvok v, ſargvartórlõvok, *intr.* der gaaer ſtærk Strøm.

ſarbarikſiok, 1) *intr.* a) bliver ſtærk Strøm. b) det er Springstid (da Strømmen plejer at blive ſtor.) 2) *tr. imperſ.* ſargvarikſià, a) den (Havet el. unavnven Aarſag) har ſkaffet ſtærk Strøm ɔ: nu har Strømmen ret faaet Magt. b) ſiges og om en, ſom er bleven overhaand-

haandtagende mild. Ih! sargvariksià, Ih! hvor mild er han blevet!

sargvalérpok, *s. intr.* er liden Strøm; begynder nu først at gaae Strøm (paa et Sted, hvor ellers plejer at være Strøm.)

sarbarlukpok, *intr.* er liden el. slap Strøm i Maanens Qvarteerskifte.

sarbárserpok, *s. intr.* fahrer med Strømmen.

sarbarsiatârpok, *intr.* fahrer meget fort med Strømmen.

sârbarsiatârnak, god Lejlighed at fahre med Strømmen.

sarbarsiorpok, *intr.* holder stærk Strøm ud; er midt i en Strøm.

sargvãupok, *tr.* Strømmen tager det bort el. fører det med sig. Sargvãupátigut, Strømmen tog os med sig.

sargværupok v. sarbakangilak, *intr.* er uden Strøm; der gaaer ingen Strøm.

Sardliak og Sardliarpok, see under Sâk.

Sârdliok v. sardlirsârpok, *intr.* 1) glider paa Jis. 2) løber paa Skøjter el. Skritskoe.

sardlirsârbik, 1) en Jisglide; en Glidebane. 2) et Sted at løbe paa Skøjter.

sardlirsãut, noget at glide med; en Skøjte. i *dual.* sardlirsãutik, et par Skritskoe.

Sardliũak, see under Sâk.

Sargvârsuk v. saugârsuk, en Strandsneppe; en Fjørepist (*Tringa striata.*)

sargvarsuksiórpok, *intr.* fanger Snepper.

sargvarsuksiórtok, en Sneppefanger.

sargvarsúrksoak, et stort Slags Sneppe; Domsneppe; dobbelt Sneppe (*Scolopax Jardreka v. Limosa.*)

Sarkomérpok, *s.* 1) *intr.* a) er aabenbar el. tilsyne. b) aabenbarer sig; viser sig; kommer frem; fremstiller sig; bliver aabenbar. 2) *tr.* aabenbarer; tager frem af Skjul; fremstiller; lader see el. komme for en Dag.

sarkoméïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

sarkomérsok, 1) aabenbar; tilsyne. 2) fremtaget; optaget af Gjemme. Sarkomersokangilak, den er ikke at see el. der er ingen optaget af Gjemmet ɔ: der er intet

tet ved Haanden i en Hast at gaae til. 3) fremkommen.

sarkomerbigâu, *tr.* 1) lader sig see for en; aabenbarer sig for ham. 2) kommer frem til ham.

sarkomigak, 1) aabenbaret. 2) fremstillet.

sarkomersárpok, *tr.* lader ham komme frem (bruges allene af Hexemesterne, naar de i deres Hexerie vil have Tornârsuk til sig.) *A.*

sarkomersiok v. silerpok, *s. intr.* lader sig see; aabenbarer sig (Tornârsuk efter lang ombeden). *A.*

sakomersípok, *t. tr.* tager det frem; aabenbarer det; fremstiller det.

sarkomiupok, *tr.* opdager; fremlægger; kommer frem med.

sarkomiût v. miutíksak, Aabenbarelse; Fremkomst.

Sarlorsak og Sarlut, see under Sâk.

Sárpik, Stjerten af en Hvalfisk; en Hvalspore.

sarpigākpok, *intr.* sporstøder (en Hvalfisk); viser Stjerten op, naar den gaaer ganske under.

sarpiksiorpok, *intr.* flentser af Stjerten paa en Hval.

sarpiksórpok, *intr.* spiser Hvalstjert.

sarpíktorpok v. torkâu, *intr.* Pilen gaaer skjevt til højre Side.

sarpiktugâu, *tr.* slaaer skjevt med sin Piil.

sarpíngmikpok, *t. intr.* og *tr.* slaaer en med sin Stjert (Hvalen.)

sarpíngnakpok v. pinnekpok, *intr.* faaer Stjerten el. af Stjerten til sin Deel ved Hvalflentsningen.

sarpiûrsak, en Fiske-Spore; en Sporfinne.

Sárpsak, see under Særbsak.

Sársukpok, *intr.* passerer forbi; fahrer forbi (ved at gaae, kjøre, seile el. flyve.)

sársupok, *tr.* 1) passerer forbi ham el. det. 2) anvender noget i lignende Hensigt.

sársuktok, forbifahrende; den som passerer andre forbi.

sarsuèitserpok, *s. tr.*)

sarsueitséïok, *intr.*) ligger paa et Sted og venter efter noget levende (Sælhund, Ederfugle) som skal passere forbi, at man kan skyde samme.

sarsueitséïrsok, den som er paa sligt Skytterie.

sarsueitseriarpok, *intr.* er fahret paa sligt Skytterie.

ſarſuditſigak, det man lig=ger paa Skytterie efter.

Sàua, et Faar.

ſauârak, et Lam.

ſauãurſak, en Ged.

ſauãurſârak, et Kid.

Saugârſuk, ſee under Sargvârſuk.

Sàuguak (N.) v. ſõugak v. ſûgak, (S.), et Jern el. Been, med Modhage i, paa en Søefuglepiil.

ſauguékſak (N.) v. ſõugékſak (S.), et Pilejern, før det ſættes i Pilen.

ſauguarmíkpok v. ſõugarmíkpok, *tr.* træffer med Pilejernet el. Pilebenet.

ſauguærſerpok v. ſougærſerpok, *ſ. intr.* har miſtet el. tilſat ſit Pilejern ved Fangſten.

Sauípok, *t.* 1) *tr.* føler paa noget med Haanden. 2) *intr.* er følefingret el. beegfingret; ſkal have fat paa alt det han ſeer.

ſævſiok, *intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.

ſàuptipok v. ſæ̀ptipok, *t.* 1) *intr.* føler ſig for. 2) *tr.* føler paa noget; beføler det.

ſàuptigak v. ſæ̀ptigak, beføl=let.

ſauptigâvok, *intr.* beføles.

ſauptikſâvok, *intr.* er beføle=lig; lader ſig føle. i *negat.* ſauptikſãungilak, a) er ubeføleliq; kan ej føles paa (en Aand.) b) maae ej føles paa (en rar Sag.)

ſàuptarpok v. ſæptarpok, *intr.* ſpiller Blindebuk; griber i Mørke.

ſàuptartok, den ſom ſpiller Blindebuk.

Sãuk, 1) fiin Strøejord el. Muld, ſom bruges oven paa de grønlandſke Huſe. 2) nylig falden og løs Snee.

ſãukſak, noget at ſtrøe over (Jord el. Snee.)

ſãuvok, 1) *intr.* a) er oven paa belagt med Muld. b) er bedækket med fiin Snee. 2) *tr.* a) kommer Muld paa Huustaget. b) bedækker noget med Snee.

Saulorpok, *intr.* ſtikker Fingeren i Halſen til Brækning.

Sãumik, ſee Sâmik.

Sàunek, 1) Been (de Beenartede Dele af et Legeme.) 2) Steen i Bær; Kjerne i Frugt. 2) helſi *cum ſuff.* ſàurngee, Træværket el. Tømmeret i en Baad; det faſte i den.

ſaunerípok, *ſ. intr.* 1) er

got Been. 2) har got Tømmer (en Baad.)

ſaunérdlukpok, *intr.* 1) er ſlet Been; det duer ej til Forarbejdning. 2) har ſlet Tømmer (en Baad.)

ſaunerrâu v. nérrivok, *intr.* har ont i Benene over hele Legemet; har indvortes Værk i Marven af Benene; er værkbruden.

ſâuniok, *intr.* bliver træet i ſig (Angelika el. anden Vært ved Forvorning.)

ſauninek, det træede el. forvorne i en Væxt.

ſâunipok, *t intr.* faaer Been i Halſen.

Saverrórpok, ſee under næſtfølgende.

Savìk, i *dual.* ſabik, i *pl.* ſaveet, 1) Jern. 2) en Kniv.

ſabbiórpok v. ſagviórpok, 1) *intr.* a) ſmeder; arbejder i Jern. b) gjør Knive. 2) *tr.* ſmeder det; arbejder det (Jern.)

ſábbiok v. ſágviok, *intr.* det ſamme.

ſabbiórtok v. ſágvirſok, 1) en Smed. 2) en Knivſmed.

ſabbiorbìk v. ſagviortarbìk, 1) en Smede. 2) en Ambolt.

ſábbiak v. ſágviak, det ſmedede el. det Jern, ſom man ſmeder i.

ſabbiarâu, *tr.* ſmeder det el. deri.

ſaviârak, en liden Kniv; en Barnekniv.

ſavilliok v. liorpok, *intr.* arbejder i Jern; har med Jern at beſtille.

ſavíkpok, *t.* 1) *tr.* a) beſnitter; ſnitter lidet deraf (f. Ex. af en Rem, ſom er for tyk.) b) ſætter ſkarpt for; ſætter Harpuun paa Piletræet. 2) *intr.* har ſat ſin Harpuun paa.

ſavíkſimavok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ſavigak, den beſnittede Rem.

ſaverrórpok, *intr.* og *tr.* tilſnitter et ſtykke Been; ſnitter det glat uden paa.

ſavérrugak, det tilſnittede el. glattede Been.

Sâvikpok, *t.* 1) *intr.* a) drives bort af Vinden el. Strømmen. b) driver (en Baad.) 2) *tr.* driver det bort (Winden; Strømmen.)

ſâviktok, bortdreven af Vinden el. Strømmen.

Sébiak v. ſégviak, en Hofte.

ſebeepok v. ſegveepok, *tſ. intr.* halter; er meget halt; lammer.

ſebeetſok, halt; lam.

ſebeetſúſek, Halten; Lamhed.

Sedlò, Magerhed.

ſedlòk,)
ſedlōurſok,) mager.

ſedlôngorpok, 1) *intr.* bliver mager; kryber ind. 2) *tr.* gjør mager; ſkiller ved ſit Hyld (f. Ex. en Sygdom.)

ſedlôvok,)
ſellúkpok,) *intr.* er mager; er uden Hyld.

ſellúktok, mager.

ſellúngnek v. ſedlōurſúſek, Magerhed.

Séggak, et tyndhaaret Skind.

ſeggâitſiak, et ſmuk tyndhaaret Skind.

ſeggâvok, *intr.* er tyndhaaret (f. Ex. et Rheenſkind om Sommeren.)

Seggarpok, *tr.*)
ſeggaïok, *intr.*) adſpreder.

Segliligak og Segliok, ſee under Sâk.

Seglo, 1) Løgn. 2) Falſkhed. 3) Bedragerie.

ſegluvok, *intr.* 1) lyver; ſiger Løgn; taler Uſandhed. 2) taler ikke Alvor. 3) bedrager; gjør ſin Gjerning ikke retſkaffen el. tilgavns.

ſéglurſok, den ſom lyver el. viſer ſig falſk.

ſeglutôk, en Løgner; en Løgnehals.

ſeglutôvok, *intr.* er en ſtor Løgner; lyver ſtærkt.

ſeglutōunek v. tōurſúſek, Løgnagtighed.

ſeglutigâu, *tr.* lyver om en; lyver ham paa.

ſeglutípok, *t. tr.*)
ſeglutítſiok, *intr.*) 1) bringer en til at lyve. 2) holder ham for en Løgner; tager hans Ord i Tvivl.

ſeglugájukpok, *intr.* er løgnagtig; lyver gjerne.

ſeglugájuktok, løgnagtig.

ſegluïorpok, *tr.*)
ſegluïóïok, *intr.*) drager ens Ord i Tvivl; anſeer ham for en Bedrager.

ſeglujuïpok v. ſegluſuïpok, lyver aldrig; er ſanddrue.

ſeglujuïtſok v. ſegluſuïtſok, ſanddrue.

ſeglujuïtſúſek v. ſuïtſúſek, Sanddruehed.

ſegluſuïrſût, en Sandhed.

ſegluſuïrſutâvok, er Sandhed.

ſeglokípok, *intr.* og *tr.* 1) bedrager; ſpiller en et Bedrag. 2) drager et Klædebon forkeert paa; vender op og ned paa det el. det for, ſom ſkulde være bag.

ſeglokíttarpok, *tr.* a) lyver for

for en. b) bedrager ham. c) forfører ham. 2) *intr.* bedrager sig selv.

seglokittaïok, *intr.* det samme i 3de første Bemærkelser.

seglokittaïrsok, 1) en Bedrager. 2) en Forfører.

seglokittárnek, 1) Bedragerie. 2) Forførelse.

seglokittægak, 1) bedragen. 2) forført.

Segluvok, see under næstforegaaende.

Séjavok, *intr.* har ingen Kræfter til strængt Arbejde; bliver strax træt el. syg derefter.

séjarsok, udygtig til strængt Arbejde.

Sejúkpok, *intr.* skiælver; bæver; ryster. Nuna sejúkpok, Jorden ryster.

sejúktok, skiælvende; bævende; rystende.

sejukpallukpok, *intr.* 1) ligger løs; lader sig rokke; giver sig lidet, naar man triner derpaa (f. Ex. en Steen i Jorden.) 2) ryster (f. Ex. et Vindue ved Bulder.)

Sekkamákpok, *tr.*)
sekkamáksiok, *intr.* og *tr.*) slaaer Knude el. gjør Bulk paa Enden af noget; gjør ligesom Hoved derpaa. 2) lægger Straae el. Fiskebeen over tvers paa hinanden, og bøjer dem ind og ud, ligesom flettende, til en tæt pakket sammenhængende Stengel (til Legetøj.) 3) lægger Lodder tæt paa hinanden i en Kreds, og lader dem saaledes tørres sammenhængende, for at bruges til Laag i Loddeposerne. 4) skiærer en Pelts op langs efter Ærmerne, og lægger det opflakte dobbelt, saa Enden bliver heel, og syer den derpaa sammen igien for at faae deraf en Loddepose saa stor og udbulket, som muelig.

sekkamáktak v. máksiak, 1) en Knude el. Bulk paa Enden af noget. 2) det tæt paa hinanden flættede Straae &c. til Legetøj. 3) de i Kreds sammentørrede Lodder. 4) en sammensyet stor udbulket Loddepose.

sekkamáktalik, det som har Knude, Bulk el. Hoved paa Enden; en Kølle.

Sekke, *cum suff.* sekkia, 1) Svigerfader. 2) Svigermoder.

sekkigàu, *tr.* 1) har ham til Svigerfader. 2) har hen-

hende til Svigermoder.
ſekkiëitſiak, 1) Svigerbroder. 2) Svigerſyſter.
ſekkiovok, *intr.* 1) er Svigerfader. 2) er Svigermoder.
Sekkímerpok, *ſ. intr.*)
ſekkimérâu, *tr.*) er bleven ſaa indtagen i noget, at man gjerne ſaae, det aldrig fik Ende; ønſker at det gode maatte vare længer.
ſekkiminarpok v. nakáu, *intr.* er ſaa indtagende, behageligt el. velſmagende, at man maatte ønſke det aldrig fik Ende; det er beklageligt, at det maae ophøre. Sekkiminakâuſe, det er beklageligt, at I ville forlade os.
ſekkîminâk v. nárſe v. nárſillæt! ach! hvor indtagende el. velſmagende! hvem der dog havde mere deraf! maatte det dog vare længer.
Sekkimípok, *tſ.* 1) *intr.* forkoges; al Saft og Kraft bortkoges deraf. 2) *tr.* forkoger det; koger det bort.
ſekkimítſok, forkogt; bortkogt, ſaa der er ej mere Kraft eller Saft deri.
Sekkinek, ſee under Sákkak.

Sékko, 1) en Harpuun-Piil til at fange Sælhunde med paa Iiſen. 2) et Gevæhr; Ruſtning; Vaaben; Værge.
ſekkolìk, en med Gevæhr; bevæbnet; udruſtet.
ſekkolirkſoak, 1) ſtærk bevæbnet. 2) et Vaabenſted, hvor mange Gevæhrer gjemmes.
ſekkoliovok, *intr.* har Vaaben el. Gevæhr paa, hos ſig el. ejer det.
ſekkolérpok, *ſ. intr.* tager Gevæhr i Haanden; bevæbner el. udruſter ſig.
ſekkolérſorpok v. lírſarpok, har Gevæhr med ſig; er udruſtet; kommer bevæbnet.
ſekkolérſortok v. lírſartok, bevæbnet; udruſtet.
ſekkortôk, 1) den ſtærke; en overmaade ſtærk, ſom har uſædvanlige Kræfter. 2) af Skjemt bruges det og om: en der i Vrede kaſter og ſlaaer om ſig med alt det, han faaer i Hænder, enten han ſaa er ſtærk el. ej (da han ſtiller ſig an ſom han var farlig.)
ſekkórtuvok, *intr.* er overhaandtagende ſtærk; har uſædvanlige Kræfter.

sekkuárpok, *tr.*)
sekkuáïok, *intr.*) bruger Vaaben imod en; anfalder ham med Gevæhr.

sekkuãupok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* de bruge Vaaben mod hinanden; give hinanden Stokkeprygl; stikkes el. skyde paa hinanden; ere i Træfning sammen; føre Krig med hinanden.

sekkunerpok v. sekkuvok, *intr.* slaaer om sig i Vrede; larmer og støjer i Harme; stiller sig ret rasende an i sin Forbittrelse.

sekkursâk v. sârsoak, et Spiir; et Zepter.

sekkutôk, en stærk bevæbnet el. udrustet; den som har mange Pile el. andre Vaaben med sig. i *plur.* sekkutõut, et armeret Skib.

Sêkpok, 1) *intr.* a) revner; gaaer i tu; brister (Skind og Tøjvahre.) b) skjæres op paa Bugen (en Sælhund el. Fisk.) 2) *tr.* a) river i tu. b) skjærer op paa Bugen.

sêksimavok, *intr.* 1) er revnet el. reven i tu. 2) er skaaren op langs Bugen.

sêksinnarpok, *tr.* slaaer et Skind af ved at skjære Dyret op langs Bugen.

sêksinnægak, et Konebaadskind saaledes afslaaet.

siggípok, *ts.* 1) *intr.* gaaer i stykker; brister (fordi det er bleven skjørt el. forbrændt i Heden.) 2) *tr.* river let i stykker (f. Ex. en alt for tør Tarmepelts). bryder snart (en tør Green.)

siggítsok, brusten; gaaet i stykker (af Skjørhed el. Tørhed.)

siggádlarpok v. lavok, *intr.* er skjør el. forbrændt; holder ikke; lader sig snart rive i stykker el. bryde over; brister let.

siggádlarsok, skjør; forbrændt.

Séllavok, *intr.* ligger og strækker sig af Hede (en ten sovende el. vaagende og helst paa Ryggen.)

séllarsok, den som ligger og strækker sig af Hede (paa Brixen el. Marken.)

Sellíkpok, *t.* 1) *intr.* og *tr.* reenser; gjør reen (Stue; Skind; Fad; Bøsse.) 2) *intr.* reenses; reengjøres.

sellíksimavok, 1) *intr.* er reengjort. 2) *tr.* har reengjort det.

sel-

sélligût v. séglut, et Redskab at gjøre reent med; en Fejekost; Vaskeklud &c.

Sellúkpok, se under Sedlò.

Sellúmmarpok, 1) *intr.* bliver tør; udtørres; trækker Vandet i sig. 2) *tr.* udtørrer det (Solen, Luften); kommer Vandet til at forsvinde deraf.

séllummarsárpok, *tr.* tørrer el. visker den største Væde af; vrier Klæder el. saadant.

séllummarsâut, noget at tage den største Væde bort med (f. Ex. et Haandklæde; en Muslingskal.)

Sennâk, Sennappok og Sennargviok, see under næstfølgende.

Sénnavok, *intr.* og *tr.* 1) i Almindelighed: arbejder (helst Mands Arbejde.) 2) i Særdeleshed: tømrer; arbejder i Træe.

sennâk, Arbejde; Værk.

sennâksak, noget at arbejde. Sennâksamiktòk, Ach! hvem der havde noget til Arbejde!

sennako, en Spaan; Snitespaan el. Høvlespaan, som falder af ved Arbejde.

sennakovok, *tr.*)
sennakorsiok, *intr.*) lejer til Arbejde.

sennarsok, 1) en Arbejder. 2) en Tømmermand.

sennappok, *tr.*)
sennaziok, *intr.*) arbejder for en anden.

sennargviok, 1) *intr.* a) arbejder; bestiller noget; gjør Huusgjerning (helst en Qvinde.) b) arbejder for Dagløn (Mand el. Qvinde.) 2) *tr.* arbejder det; har at bestille dermed.

sennárgvirsok, 1) en Qvinde som bestiller noget i Huset. 2) en Arbejder; en Dagløнner.

sennargvirsak, et Arbejde; det forrettede; en Huusgjerning.

sennargvirséksak, noget at bestille.

sennargvipok, *t. tr.*)
sennargvirsiok, *intr.*) arbejder (Qvinde el. Dagløner) for en anden.

sennargvisipok v. sennatipok, *t. tr.* og sennargvisitsiok v. sennatitsiok, *intr.* giver en noget at bestille; sætter ham el. hende i Arbejde.

sennargvirsout, Arbejdsløn; Dagløn; Fortjeneste.

sennargvirsoutigâu, *tr.* arbejder derfor; faaer det i

i Arbejdsløn; fortjener det ved ſit Arbejde.

ſénnet, 1) et Arbejdsredſkab i Almindelighed. 2) iſær: en langſkaftet Kniv, der er krummet i Spidſen.

ſennárdlut, det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ſénnavik, et Værkſted.

Senne, helſt *cum ſuff.* ſennia, Siden af en, neml. det Rum, ſom er paa hans Side el. hos ham. Heraf det Ordſprog: Imaka ſennia! a) der maae være et højt Hjerte i den Karl! b) da har der været Glæde paa færde el. hvor glad maae han ikke da være bleven.

ſénniane, ved Siden af ham el. det.

ſennianépok, *intr.* er ved Siden af ham el. det.

ſennianētok, den el. det, ſom er ved Siden af ham.

ſénnigut, langs ad Siden af noget.

ſennimùt, 1) efter Siden; til Siden. 2) paa tvers. 3) ved Siden. Sennimût tikſiatârpok, han ſejler ved Siden af Vinden el. har Side Vind. 4) Heraf det Ordſprog: Sennimut ſâpok, a) han vender ſig til Siden el. gaaer en anden Vej. b) han er gal el. forſtyrret.

ſennimúïnak, ganſke efter Siden.

ſennimukārpok, *intr.* 1) fahrer efter Siden. 2) gaaer el. løber paa tvers; el. tverſtribet.

ſennimukārtok, 1) ſtribet paa tvers. 2) afſkaaret tvers over Haarene (en Skindſtrimmel.)

ſennerâk, en Side af Menniſke el. Dyr; Siden ſelv paa det.

ſennerârdlukpok, *intr.* har ont i Siden; har Side vee.

ſennérkiarpok, 1) *intr.* har Sidevind. 2) *tr.* har den (Vinden) paa Siden.

ſennerkiartípok, *t. tr.* blæſer paa Siden.

ſennerkŏpok, *tr.* fahrer afſides forbi; gaaer el. løber el. flyver en forbi paa Siden.

ſénnerpok, *ſ.* 1) *intr.* er paa tvers; ſidder tvers; gaaer over tvers. 2) *tr.* ſætter paa tvers.

ſénnerſok, tverløbende; det ſom er el. gaaer over tvers. i *dual.* ſénnerſuk, de fryndſede Sideſtrimer paa Hanlodderne.

ſennérſulik, Hanlodden (*Salmo villoſus, mas.*)

ſennerſuïtſok, en ſjeldnere Af-

Afart af Hanlodder, som mangler disse Sidefryndser
ſennerſipok, *t. tr.* ſætter noget paa tvers.
ſennerut, 1) en Skibs-Raa. 2) et Tvertræe at lægge noget paa.
ſennerutilik, det ſom er paa kors; et Kors.
ſennerúſerpok, *ſ.* 1) *intr.* ſætter Raaen til. 2) *tr.* ſætter noget i Kors.
ſennerúſigak, ſat i Kors.
ſenníngavok, *intr.* 1) ſtaaer paa tvers; ſidder over tvers el. 2) — i Kors.
ſenníngarſok, 1) det ſom er paa tvers; tverſiddende. 2) Kors; Kryds.
ſenningarſúngoak, den lille tverſiddende ɔ: Munden.
ſennilek v. liak, den el. det man har paa ſin Side; Sidemand; Sideting; *cum ſuff.* hans Huſtrue el. hendes Mand.
ſennidlerpok, *ſ. intr.* har nogen el. noget paa ſin Side.
ſennileràu, *tr.* har den el. det paa ſin Side.
ſennilereek, *car. ſing.* jevnſides hos hinanden ſiddende, ſtaaende el. liggende; Sidemænd.
ſennilereekpuk, *ſ. intr. car. ſing.* ere Sidemænd; ligge el. ſtaae jevnſides ved hinanden.
ſennilereekſarpok, *tr.* ſætter el. lægger dem jevnſides ved hinanden.
ſenniliareek, *car. ſing.* Ægtefolk.
ſenniliareekpuk, *ſ. intr. car. ſing.* ere Ægtefolk.
ſenningérpok, *ſ. intr.* og *tr.* ligger paa Siden af en.
ſéngmiok, 1) *intr.* a) vender ſig hid. b) vender el. ſtaaer med Fronten vendt mod en Sted. Auangnamut ſéngmiok, det vender mod Norden. 2) *tr.* vender mod det. Kármak ſengmià, han vender ſig mod Væggen.
ſéngmut, 1) til den modvendte Side. 2) mod Veſten (naar der tales om Himmelen.)
ſengmukãrpok, *intr.* 1) fahrer til den modvendte Side. 2) ſtiler veſter ud (naar Talen er om Himmelen.) Killak ſengmukãrpok, Himmelens Skyer drive veſter ud.
Sennerâk og Sénnerpok, ſee under næſtforegaaende.
Sennérpok, ſee under Sennik.
Sengêpok, ſee under Sengiok.

Sengiak, see under Sengu-vok.

Sengiarpok, see under Sennik.

Sengigékpok, *intr.* er skindsyg (en Mand.)

sengigéktok, en skindsyg Mand.

sengigúpok, *tr.* har ham mistænkt for sin Kone.

Sengikpok, *s. tr.* føler efter Luus paa en i Hoved el. Klæder.

sengiksuarpok, *tr.* det samme, naar man holder ved dermed nogen Tid.

Sengit, see Sennik.

Sengmiok og Sengmut, see under Senne.

Sengiok, *intr.* er af stærk Natur; duer til at holde noget længe ud; formaaer noget af Betydenhed (et Menniske.)

sengikâu, *intr.* er meget stærk af sig.

sengirsok, stærk af Natur.

sengirlôk, meget stærk.

sengirsûsek, Styrke; stærk Natur.

sengêpok, *ts.* er svag af Natur; duer ej til at udholde strængt Arbejde; bliver snart træt el. syg derefter.

sengêtsok, svag af Natur; som har kun faa Kræfter.

sengêtsûsek, Mangel paa Styrke; svag Natur.

Sénguvok, *intr.* 1) bliver skjæv til Siderne; gaaer ud og ind i Bugter (f. Ex. en Skaal, som har Bugter.) 2) er skjæv i Kroppen (et Menniske.) 3) gjør sig skjæv til en af Siderne; bugner sig ud og ind; drejer sig til Siderne.

sengúngavok, er vindskjæv el. krumbugtet.

sengúngarsok, vindskjæv; krumbugtet.

sengursarpok, *intr.* vrier og drejer sig ud og ind.

senguvigâu, *tr.* sætter el. lægger sig skjævt op mod en; staaer skjævt op til ham.

sengiak, en mangebenet Søe-Orm, der bugter sig ud og ind under Gangen (*Nereis.*)

sengiârak, sammes Unge el. de smaa af denne Art Søe-Orme.

sengiársoak, en stor Orm af denne Art, især: *Nereis Verrucosa.*

Sennigórpok v. ningórpok, *intr.* bliver mager; svinder ind; sætter af; mister sit Hyld.

sen-

sennigórtok v. ningórtok, mager; indsvunden.

sennigorsimavok, *intr.* har sat af el. mistet sit Hyld; er bleven mager; er bare Skind og Been.

Sénnik, Skarn i noget (helst tørt.) i *sing.* et Gran (f. Ex. i Melk.) i *plur.* séngit v. séngnit, flere Skarngran; Fejeskarn; Gulvskarn.

sengiárpok v. sengniárpok, *tr.* 1) fejer. 2) tager Skarnet af; reenser.

sennérpok v. sengérpok v. sengnérpok, *f.* 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* a) fejes (et Gulv.) b) reenses; skilles ved sit Skarn (Bord; Melk ꝛc.)

sennérsimavok, *intr.* er fejet el. reenset.

sennérsimarsok, fejet; reenset.

sengiaut v. senniut, en Fejekost; en Fjervinge el. andet at tage Skarnet bort med.

Sennia, see under Senne.

Senningorpok, s. under Sennigorpok.

Sérravok, 1) *intr.* hexer ved Smaamumlen (for at helbrede en Syg el. bringe den til at føde, som er i Barnenød.) 2) *tr.* hexer paa ham.

sérrarsok, den som hexer ved Smaamumlen.

sérrársak, den som hexes paa el. mumles over.

serranérdlukpok, *intr.* og *tr.* hexer ved Smaamumlen for at gjøre Skade.

serrat, Hexerie; det Smaamumlen, som bruges ved slig Hexe-Kur.

Sérbak (*N.*) v. sérgvak (*S.*), en Søefugl, kaldet: Tejst (*Uria Grylle.*)

sergvarsiórpok, *intr.* er paa Tejstejagt.

Sérdlernarpok v. nakâu, *intr.* 1) er skadelig; gjør megen Skade; er fortrædelig at være hos; man kan ingen Ting have i Fred for ham (f. Ex. en Hund, som stjeler; et Menniske, som vil have alting i Hænder el. slaaer meget i Stykker.) 2) bider glubsk paa Krogen; gaaer stærk til (Fisken.) 3) er behændig; kan gjøre alt hvad han seer.

sérdlernartok, 1) skadelig. 2) behændig.

serdlernarsûsek, 1) Skadelighed. 2) Behændighed.

serlersarpok, er rap paa sine Hænder.

Sérkerpok, *f.* 1) *intr.* det

det stænker. 2) *tr.* — paa en.

serkérsarpok, *intr.* det samme, naar det skeer flere gange.

sérkiek, Skarnet i Tarmene (fordi det stænker, naar det mellem Fingrene krystes af dem.)

serkitsárpok, *tr.* stænker Vand paa; overstænker en el. noget. Serkitsarpánga omársub, han den slemme overstænkede mig.

serkitsâupuk, *intr. car. sing.* de stænke Vand paa hinanden.

Sêrkinek og Sêrkoak, see under Sêrkok.

Serkok, Knagen; Raslen; Knald; Knasken; Lyd af noget nær hos.

sérkorpok, 1) *intr.* det giver Knald fra sig; brager; knager; smælder; skralder. 2) *tr.* a) knasker imellem Tænderne. b) giver Balder paa et Dyr med en Bøsse.

serkorpallukpok, *intr.* det knager el. rasler af noget i Nærheden.

serkórse! hvilken Knagen og Bragen! hvilken Smælden!

serkortâut, Snerten paa en Svøbe (hvormed der smældes.)

serkomípok, *t.* 1) *intr.* splittes reent ad; gaaer i hundrede Stykker og Splinter. 2) *tr.* slaaer det i mangfoldige Stykker.

serkomítok, splittet ad i mange Stykker.

Sêrkok, 1) Knæe; hele Knæet. 2) Baglallen af en Sæl.

sêrkoak, 1) Knæeskallen. 2) Leedet el. Knokkelen i Leedet tæt oven for Baglallen.

sêrkomiarpok, *intr.* knæler; ligger paa Knæe.

sêrkomiartok, knælende.

sêrkomiarbik, en Skammel at knæle paa.

sêrkomiarbigâu, *tr.* 1) knæler derpaa. 2) knæler for en.

sêrkomikpok, *t. tr.* støder en med Knæerne.

sêrkinek, i *dual.* sêrkinæk, Buxer, som bindes neden for Knæerne.

sêrkérngiok v. kinniok, 1) *intr.* syer saadanne Buxer. 2) *tr.* — til en anden.

sêrkinersorpok, 1) *intr.* tager slige Buxer paa. 2) *tr.* ifører en anden dem.

sêrkerngærpok, 1) *intr.* tager slige Buxer af. 2) *tr.* afførér en anden dem.

Sêrkomiarpok, ſee under næſt-foregaaende.

Seŕkomípok, ſee under Seŕkok.

Sérmek, Land-Jis (ſom ligger paa Land, Baade, Huſe, Klæder.)

ſermérſoak, Jisblinken; Jisbræen (langs over Inderlandet.)

ſérmerpok, *ſ. intr.* og *tr.* der fryſer Jis paa Klæderne ꝛc.

ſermernakàu, *intr.* det er en ſtærk Froſt; Vandet fryſer ſtrax paa Klæder ꝛc.

ſermêjarpok, *tr.* ſkraber Jiſen af.

ſermêjaut, noget at ſkrabe Jis af med, iſær: et ſtykke Been el. Træe indrettet til dette Brug af Kajak-Roerne.

Sêrnak, 1) Syre; Markſyre (den Langbladede.) 2) Suurhed.

ſêrnarlúſek, det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ſêrnarpok v. nakàu, *intr.* er ſuur.

ſêrnartok, 1) ſuur; ſuurt. 2) Edike. 3) Suurdej.

ſêrnarſarpok, *tr.* gjør ſuur.

ſêrnaut, en Poſe, fyldt med Syre og Spæk.

Sernigàu, *tr.*)
ſernikſarpok v. ſorpok, *tr.*)
ſernikſáïok v. ſóïok, *intr.*) beſkjermer; beſkytter; forſvarer: holder med; antager ſig; er paa ens Parthi.

ſernikſartok v. ſáïrſok v. ſóïrſok, en Beſkjermer; Beſkytter; Forſvarer.

ſernikſórnek, Beſkjermelſe; Beſkyttelſe; Forſvar.

ſernigirſàk v. ſernirſàk v. ſerníkſugak, beſkjermet; beſkyttet; forſvaret.

ſernirſâvok, *intr.* beſkjermes; bliver beſkyttet; er forſvaret.

Sérparpok v. ſérpalerpok, *ſ.* 1) *intr.* det ſtænker. 2) *tr.* a) det ſtænker derpaa. b) beſtænker; beſprænger; ſtænker med Vand, Blod ꝛc. paa en Ting.

ſerpalíkpok, *t.*)
ſerpartarpok,)
ſerparterpok,) *intr.* og *tr.* det ſamme, naar det ſkeer igjentagen.

ſerpartáïok,)
ſerparteriok,) *intr.* det ſamme i begge ſidſte Bemærkelſer.

ſerpárnek v. palérnek v. palíngnek v. partárnek, Stænk.

ſerpartàut, det hvormed der beſtænkes.

Sérpe, 1) Materie i Øjnene; Søvn i Øjekrogene. 2) en Sluſt; vagtſom;

som; skjødesløs; som passer sine Sager slet og lader dem fordærves.

serpilùk, det samme i sidste Bemærkelse.

serpilik, med Materie i Øjet (et Menniske); med Søvn i Øjekrogene (et Øie.)

serpiliórpok, *intr.* har flydende Øjne; hans Øjne ere fulde af Materie.

serpíovok v. serpilûvok, *intr.* er slusket, uagtsom og skiødesløs med sit Tøj; lader Klæderne hænge slusket om sig.

serpigàu, *tr.* er slusket og uagtsom dermed; behandler det skjødesløs; lader det ligge for Vind og Vove el. uden Nød fordærves.

Siakàu, Siakovok og Siámmarpok, see under Siârpok.

Siânek, det lange smale stykke Tømmer, som sidder paa hver Side af Kajakken oven for Kjølen.

Siárngok, Krækebær. *A.*

Siaroarpok, see under næstfølgende.

Siârpok, 1) *tr.* udstrækker imellem sig (en Snor, Rem el. Liine.) 2) *intr.* a) er udspendt el. udstrækkes imellem tvende (Remmen.) b) i *pl.* siârput, gaae udstrakt i Rad el. Kreds holdende hverandre i Hænderne for at lege.

siakovok, *tr.* 1) udstrækker; hænger udstrakt op (en Snor for at tørres el. hænge Klæder paa.) 2) veed ikke, hvilket han skal gribe til el. hvad han deraf skal vælge. Nejogeksaka siakoaka, hvem skal jeg nu vælge at være hos?

siakàu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

siárſak, det udstrakte; en udstrakt Fiskesnøre (for at tørres.)

siarúkpok, *tr.*)
siarúrsiok, *intr.*) søger at fange et Dyr ved noget man holder udstrakt imellem sig (f. Ex. Ryper ved smaa Snarer hængende paa en udstrakt Line.)

siámmarpok, 1) *intr.* a) er adspredt; ligger strøet og spredt allevegne omkring. b) adspreder sig; skiller sig fra hinanden. 2) *tr.* adspreder det hist og her.

siámmartok v. siámmægak, adspredt; adskilt hist og her.

siaroárpok, 1) *tr.* udspreder; ad-

adspreder (det som har ligget i Hob.) 2) *intr.* i *pl.* de adspredes.

siaroáïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

siaroárterpok, *s.* 1) *tr.* a) strøer ud. b) saaer. 2) *intr.* a) udstrøes. b) saaes.

siaroartériok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

siaroartérirsok, 1) den som strøer noget (f. Ex. Sand paa Gulv.) 2) en Sædemand.

siaroartigak, 1) det udstrøede. 2) den Sæd, som er saaet.

siaroartigéksak, 1) noget at udstrøe. 2) Sæd til at saae.

siékpok, 1) *intr.* ligger el. staaer i Rad efter hinanden. 2) *tr.* a) sætter i Rad; ordner efter hinanden. b) lader Øjnene løbe omkring paa de nærværende.

siéktut, 1) en Rad; de som ere i Rad efter hinanden. 2) de 3de Stjerner i Orions Belte.

Síble, Lampegrums; det tykke udbrændte Bundfald i en Lampe.

síblekarpok, *intr.* har Grums el. Bundfald (Lampen.)

síblikpok, *s.* 1) *intr.* er fuld af Grums (Lampen.) 2) *tr.* tager Bundfaldet af den.

siblíngiarpok, *tr.* renser den fra sit Grums.

siblingærpok. 1) *intr.* er skilt ved sit Grums. 2) *tr.* skiller den derved.

Síbborpok v. síggorpok, 1) *tr.* kryster el. vrier Vandet af noget. 2) *intr.* krystes el. afvries sit Vand (f. Ex. vaade Klæder.)

sibbortórpok v. siggortórpok, det samme.

sibbortóïok v. siggortóïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

Sídlak, et Koebeen; Jernstang el. Jernhakke at støde Steen el. frossen Jord løs med.

sídlarpok, *tr.* støder løs med en saadan Jernstang ꝛc.

Sjédlerpok, see under Sjelluk.

Siékpok, see under Siâr-pok.

Sjelluk, Regn.

sjéllukpok, 1) *intr.* det regner. 2) *tr.* — derpaa.

sjelluksiórpok, *intr.* er ude i Regnvejr.

sjelluksiût, en Regnkjole; et Regnskjerm.

ſjelluarpok, *intr.* er ſmaa-regn; det ſmaaregner.

ſjédlerpok, *ſ. intr.* det reg-ner temmelig.

ſjedlerſórſoak, ſtærk Regn; Plaſkregn.

ſjedlerſórlóvok, *intr.* er me-get ſtærk Regn; er et øſende Vand.

ſjelliupok, Regnen kom-mer paa en.

ſjelloriktipok, *t. intr.* Regnen bliver ſtærkere; det tager til med at regne.

Siggádlarpok og Siggípok; ſee under Sêkpok.

Síglerpok, *ſ.* 1) *tr.* ind-fatter en Ting i noget; bebræmmer den el. be-lægger dens Omrand med noget (f. Ex. en Aa-re med Been.) 2) *intr.* indfattes; bebræmmes ſaaledes.

ſiglerſórpok, *tr.*)
ſiglerſóïok, *intr.*) det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.

ſíglerſok; indfattet; be-bræmmet; belagt om Randen med noget.

ſiglerſòut, Indfatning; Bræmme; Belægning om Randen.

Síggorpok, ſee under Síb-borpok.

Siggùk, 1) Neb. 2) Snu-de; Tryne; Mule. 3) Mund (nemlig det yder-ſte af begge Læber ſamle-de.)

ſigguktôk, 1) langnebbet. 2) ſtorſnudet; langtry-net; ſtorflabet. 3) en Sneppeart med langt Neb kaldet: Dobbelt Snep-pe; Hoſtegjøg (*Scolopax Gallinago.*) 4) et ſlags Sælhund med meget lang Snude, ventelig: Sviin-Sælen (*Phoca porcina.*)

ſigguktórſoak, det ſamme i 2de førſte Bemærkelſer.

Sikákpok, *intr.* er haardt i ſig; er tæt i Fibrene el. compact (f. Ex. haardt Brød; haard Veegſteen; tæt Horn.)

ſikáktok, haard; faſt; tæt; compact.

ſikaktipok, *t. tr.*)
ſikaktitſiok, *intr.*) gjør tæt el. haardt (det ſom var blødt); bager det haardt.

ſikaktitſivik, en Bagerovn.

Sikkíkpok, *t.* 1) *intr.* bukker ſig; bøjer ſig ned. 2) *tr.* bøjer Hovedet.

ſikkeriarpok, *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ſikkivok, *intr.* har bøjet ſig.

ſikkivigáu, *tr.* bukker ſig for en.

ſikkíngavok, *intr.* ſidder el. ſtaaer med nedbøjet Ho-ved.

ſikkitipok, *t. tr.* bøjer Hovedet ned derpaa.

Sikko, Jis; helſt: flad Jis paa Vandet.

ſikkórſoak, Stor-Jiſen; den flade Driv-Jis.

ſikkoak, nyfroſſen tynd Jis.

ſikkoarpok, 1) *intr.* lægger ſig med ny Jis (Vandet.) 2) *tr.* belægger det med Jis (Kulden.)

ſikkorpallùk, Jisblink; Glands el. Gjenſkin af Jiſen.

ſikkoǽrpok, *intr.* Jiſen bryder el. er brudt op; der bliver aabent Vand el. fri for Jis. 2) *tr.* bryder Jiſen op; ſkaffer aabent Vand der (Vinden el. Strømmen.)

ſikkulliárpok, *intr.* fahrer til Jiſen; gaaer ud paa Jiſen (for at fiſke, fange Sælhunde ꝛc.

ſikkulliórpok, *intr.* kommer frem imellem Jis; træffer Jis paa ſin Vej.

ſikkuſiórpok, *intr.* 1) det ſamme. 2) gaaer paa Jiſen for at fiſke el. i anden Henſigt.

ſikkupok, 1) *tr.* indefryſer noget (Kulden.) 2) *intr.* det indefryſer el. fryſer faſt i Jiſen.

ſikkuvok, 1) *intr.* er froſſen i Jis (det Vaade); er bleven til Jis. 2) *tr.* fryſer det i Jis (Kulden); har lagt Jis der el. der.

Sikórnek, et Øjeblik; Blinken med Øjet.

ſikórngerpok, *ſ. intr.* lukker Øjnene.

ſikórngerſok, den ſom lukker Øjnene.

ſikórngerſarpok, *intr.* lukker Øjnene op og i flere gange; blinker med Øjnene.

ſikorngerlípok, *t. tr.* lukker hans Øjne.

Sikſak v. ſirkſak, 1) Stranden. 2) Saltvands-Fiſk.

líkſakarpok, *intr.* har Fiſk (en Egn); er en god Fiſkeplads.

líkſiok, *intr.* og *tr.* trækker ſin Kobbe-Blære ned af Kajakken (en Fanger, ſom har ſlaaet Harpunen i en Sæl.)

lírkſipok v. líkſipok, *t.* 1) *intr.* a) er ved Stranden. b) gaaer til Strands. c) lægger til ved Stranden med ſin Baad. 2) *tr.* kommer til Stranden hos en; lægger til med ſin Baad ved ens Strand.

Sikſe, i *pl.* ſikſingit, den hvaſſe Kant paa Hvalbarderne.

ſikſingerpok, *ſ.* 1) *tr.* afſkiærer den hvasſe Kant af Hvalbarden. 2) *intr.* den er afſkaaren.

ſikſingurſak, Hovedſkæren i en Flintelaas.

Sikſik, *cum ſuff.* ſikſingee, 1) Skiæl i Øret af det tørrede Ørefit. 2) Fiſkepander; Torſkepander; de ſmaa hvide ægformige Stene i Fiſkens Hoved.

Síkutak, Blegn paa Øjelaaget.

Sílla, 1) Luften. 2) fri Luft. 3) Vejret. 4) Lufthimmelen (ſaaviit Skyerne række.) 5) Verden (Himmel og Jord under eet.) Silla mænna, a) denne Verden. b) denne Verdens Deel, man er paa. Sillam aipa, a) den anden Verden. b) en anden Verdens Deel; langt fraliggende Land. 6) Fornuft; Sands. Heraf:

ſillame, i fri Luft; ude; uden for.

ſillamut, ud; hen ud.

ſillamit, uden fra.

ſillárſoak, 1) den ſtore Luft. 2) det ganſke Vejr, ſaaviit man kan ſee; hele Horizonten. 3) den ſtore vide Verden.

ſilládlek v. lárdlek, 1) det yderſte; det ſom er nærmere mod fri Luft, end andet. 2) Forſtue. Bruges helſt *cum ſuff.*, ſom: Innima ſilladlianēpok, det er i mit yderſte Kammer.

ſilladlerpāk, det allerydérſte el. allernærmeſte ved fri Luft.

ſillagíkpok, *ſ. intr.* er got Vejr.

ſillagíkſok, got el. ſmukt Vejr.

ſillagikſórſoak, meget ſmukt el. dejligt Vejr.

ſillagikſórſōvok, *intr.* er dejligt el. meget ſkiønt Vejr.

ſillakárpok, *intr.* 1) har Fornuft. 2) har ſin Forſtand; er ved Sands. 3) bruger ſin Fornuft; handler fornuftig; er ſkikkelig. 4) i *neg.* ſillakangilak, a) er ufornuftig; er ej begavet med Fornuft. b) har ikke ſin Forſtand; er gal el. afſindig. c) bruger ej ſin Fornuft; handler ufornuftig. d) er fuld el. drukken.

ſillakártok, 1) fornuftig. 2) ved ſin Sands.

ſillakángitſok, 1) ufornuftig. 2) uforſtandig; ſom bruger ej ſin Fornuft. 3) uden Sands; gal; afſindig; fra ſin Forſtand

stand. 4) fuld; drukken. 5) Brændeviin. Sillakangitsokangilatit? har du ikke Brændeviin?

sillakpíkpok, t. *intr.* 1) faaer Forstand; bliver forstandig (med Aarene.) 2) faaer sin Fornuft igjen (den som var affindig.) 3) kommer til sig selv igjen (en Hexemester fra sin Henrykkelse.) 4) kommer til Forstand el. Begreb om noget, som man før var uvidende el. uforstandig i.

sillakpiksautigâu, *tr.* 1) kommer til Forstand derved el. 2) derom.

sillakulùk, slemt el. slet Vejr.

sillakulúkpok v. kulûvok, *intr.* er slemt el. slet Vejr.

sillalik, 1) fornuftig; begavet med Fornuft. 2) forstandig; som har sin Fornuft; ved Fornuft. Sillalingōgallóarponga, jeg har jo dog min Fornuft. 3) som bruger sin Fornuft el. Sands; menniskelig; skikkelig. 4) snild.

sillalìrksoak, meget fornuftig; som har stor Forstand; klog.

sillalíovok, *intr.* 1) er fornuftig. 2) bruger Forstand. 3) handler snildeligen.

sillángorpok, *intr.* bliver got Vejr.

sillâ:e, det som er uden for el. i fri Luft. Bruges kun: 1) *transitive*, som: sillatà, det der uden for, og 2) med *appositio.* til at udtrykke *Præpositionen* uden for, som: Iglub sillatáne, uden for Huset. Sillativtigut, uden for os el. vort Huus.

sillatángerpok, *f.* 1) *intr.* er uden for. 2) *tr.* er uden for en el. det (Huus, Vindve, Beboer.) Sillatangerpátigut, han er uden for os el. vor Bolig.

sillatangersarpok, *intr.* og *tr.* gaaer uden for.

sillatangiarpok, *tr.*)
sillatangiáïok, *intr.*) staaer uden for og synger el. kalder paa dem, som ere inde i Huset.

sillatangiupok, *tr.* er el. staaer uden for med noget el. i den henseende.

sillatengærpok, *f.* forsager ikke; er uforsagt; forbluffes ej; er standhaftig el. uforrykket ved noget.

sillatengærsok, uforsagt; standhaftig.

sillatengærsârpok v. niarpok, *intr.* 1) lader sig ikke forbluffe; søger at holde Stand; bliver ved et

et frit Mod. 2) har sine Tanker samlede; husker paa hvad man har at gjøre. Sillatengærlârdlutit pina! glem nu ikke hvad du skal sige el. stræb at holde dine Tanker samlede!

sillatengærsarpok, *tr.* gjør en uforsagt; sætter Mod i ham.

sillatengærsarukpok, *tr.* viser sig uforsagt derved; lader sig ikke forbluffe deraf; bliver desuagtet ved et frit Mod el. standhaftig. Sillatengærsaryssoaka okauzee, jeg skal ikke lade mig forbluffe af hans Ord.

sillatengærsautigâu, *tr.* 1) kommer til Frimodighed derved; det sætter Mod i ham og gjør ham uforsagt. Okauzisit sillatengærsautigâka, dine Ord satte Mod i mig. 2) husker over paa noget; tænker idelig derpaa, for ej at glemme det. 3) hører agtsom derpaa; har sine Tanker samlede derved. 4) hører det an uforsagt og uforrykt.

sillatôk, meget forstandig; klog; viis; en klog Mand.

sillatôvok, *intr.* er meget forstandig; er klog el. viis.

sillatôunek, usædvanlig medfødt Klogskab el. Vittighed.

sillatômiok, *intr.* kommer til en slags Eftertanke.

sillátorpok, *intr.* 1) kommer til sin Forstand igjen; bliver klog; faaer sin Sands. 2) kommer til Eftertanke; lærer at bruge sin Fornuft; sætter sig; bedrer sig.

sillátortok, 1) den som kommer til sin Forstand igjen. 2) den som bliver skikkelig og lærer at bruge sin Fornuft ret.

sillatórnek, 1) Klogskab. 2) Eftertanke; Bedring.

sillatórsarpok, 1) *intr.* a) kommer mere og mere til sin Fornuft. b) lærer mere at bruge sin Fornuft; bedrer sig; bliver mere sat og stadig. c) anhører noget uforsagt. 2) *tr.* a) skaffer en sin Forstand. b) lærer ham at bruge sin Fornuft; bringer ham til at leve mere skikkelig og stadig.

sillatorsäïok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

sillatorsautigâu, *tr.* 1) kommer til sin Forstand derved. 2) bringes til Eftertanke derved.

ſillærupok, *intr.* 1) har miſtet ſin Forſtand; er gal. 2) handler ubeſindig; bærer ſig ad, ſom han var gal. 3) er fuld el. drukken.

ſillærutok, 1) gal. 2) ubeſindig. 3) fuld; drukken.

ſillærunek, 1) Galſkab; Afſindighed. 2) Ubeſindighed; ufornuftig Opførſel. 3) Drukkenſkab; Fuldſkab.

ſillærunarpok, *intr.* 1) er galgjørende; kan ſkille en ved ſin Forſtand el. Sands. 2) ruſer; gjør drukken.

ſillærunartok, 1) galgjørende. 2) ruſende; ſtærk Drik.

ſillærutipok, *t. tr.* gjør ham gal.

ſillagàu, *tr.* betænker el. overvejer det; har det i Hukommelſen, ſom ſvævende for Tanken.

ſillagirſak, det man bruger Eftertanke til el. ponſer paa.

ſillagirſekſak, noget ſom fordrer Eftertanke.

Sillan, ſee under Sillat.

Sillangorpok, ſee under Silla.

Síllat v. ſillæt! men for ved en *Vocal:* ſillan! *Interj.* 1) for eller efter et Ord: Ej! Ach! O! Himmel! Sillat tekkyominak v. tekkyominarſillæt! Ach! at man kunde faae ham at ſee! Tupængnarſillæn una! Ej! hvor giorde du mig bange! 2) Abſolute brugt giver det en Fortrydelſe el. Uvillie tilkjende: Ej! det var dog ſlemt el. fortrædeligt; det var dog ogſaa noget; hvad ſkal det dog til!

ſillamè! det var ingen Under! det tænkte jeg nok.

ſillan-âkakak! 1) Ej! Under; det er ret forunderligt! 2) det var herligt!

ſillákulùk! Stakkel! den, din, jeg Stakkel! de, I, vi Stakler! Thi det kan flecteres i *Numerus* og forandres i *Perſonen* efter Tillægs-Ordet, ſom: Sillakulung una! Oh! den Stakkel! Sillakulung uanga! jeg Stakkel! Sillakuluïn okko! de Stakler!

ſillakulúngoak! den el. din lille Stakkel!

Sillatà, Silláte og Sillátorpok, ſee under Silla.

Sillíkpok, *t. intr.* 1) er breed. 2) har faaet ſin Fornøjelſe af noget; vil ikke have mere; kan ei rumme el. gjøre med mere

re deraf. Angmaksænnik sillíkpogut, vi have nu faaet saa mange Lodder, som vi skiøtte om den gang.
sillíktok, breed.
sillíksúsek, Brede.
silligàu, *tr.* 1) holder den for breed; det er ham for breedt. Silligâra, den er mig for bred. 2) har faaet saameget deraf, som han skjøtter om.
sillíksiok, 1) *intr.* er bleven bredere. 2) *tr.* har gjort den bredere.
sillinârpok, 1) *intr.* er for breed. 2) *tr.* gjør den for breed.
sillikoserpok, *s.* 1) *tr.* tilsætter noget i Breden. 2) *intr.* har faaet Tilsætning i Breden.
Sillimavok, *intr.* 1) er færdig el. i stand til at kunne bruges, naar man vil. 2) har vel Lyst til at gifte sig, men undseer sig ved strax at tilkiendegive det.
Silliok, 1) *intr.* og *tr.* hvæsser. 2) *intr.* hvæsses.
sillirsak hvæsset.
sillirsâvok, *intr.* er hvæsset.
sidlit, en Hvæssesteen.
sidlilingoak, en liden Hvæssesteen.
Síllo, et Søe-Aadsel.
sillórsoak, et Hval-Aadsel; et Aadsel af et stort Søedyr.
sillúliok, *intr.*)
silluliaràu, *tr.*) finder et Søe-Aadsel.
sillúliak, et funden Søe-Aadsel.
Sillukpok, *intr.* 1) løfter Armen i Vejret (naar man vil kaste med noget el. slaae nogen); hæter el. truer med den. 2) er opløftet (Armen.) 3) er optrukken (Hanen paa en Flint.) 4) har den optrukken.
sillutípok, *t. tr.* 1) løfter den op (Armen.) 2) trækker den op (Hanen.)
Simérpok, *t.* 1) *intr.* a) drikker i sig; trækker i sig; bliver gjennemtrukken af Væde (Skind, Tøj, Snee ɔc.); slaaer igjennem (Papiir.) Unnek simérpok orksomik, det hvide Skind har trukken Spæk i sig. b) forvænnes efter noget (got el. ont; Talemaade el. Skik.) Kauansigarnitsæn okauzeenik simérpok, han har faaet ret sydlandsk Udtale. 2) *tr.* a) trækker igjennem det; idrikkes af det. Apuervngub simerpa, Wandet er trukken i Sneen. b) det hæn-

hænger ved ham; det bliver hans Vane el. ham noget eget. Kablunæn illerkoeesa simerpæt, han er bleven til en heel Europæer i sit Væsen.

simertipok, *t. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

simértok v. simertítak, 1) idrukken. 2) forvænt.

simerseriarpok, *intr.* 1) trækker let Væde til sig; slaaer snart igjennem (f. Ex. graat Papiir.) 2) forvænnes let; forandrer snart sit Sprog og Levemaade efter dem, han lever iblant.

simersereepok, *tf. intr.* 1) trækker ikke let Væde til sig; er vandtæt. 2) forvænnes ikke saa let; holder fast ved sit eget Sprog og Skikke.

Simik, en Prop; en Tol el. Tap; et Spund (naar samme er isat.)

simíksak, det samme, før den bruges.

simíkpok, *t.* 1) *tr.* propper; spundser; sætter Tap i. 2) *intr.* proppes; spundses.

simíksiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

simíksirsok, en Propper el. Spundser.

simiórpok, *intr.* gjør Proppe el. Spunds &c.

simiksiórpok, *tr.* gjør Prop el. Spunds til (Flasken el. Tønden.)

simærpok, 1) *intr.* har mistet sin Prop; Tappen er ude deraf; Spundset er tagen af. 2) *tr.* tager Proppen af el. Tappen ud derpaa. Nappartak simærpa, han tog Spundset af Tønden.)

Símnek, Overblivsel.

simnerpok, *f.* 1) *intr.* a) faaer tilovers; har mere, end han bruger. b) bliver tilovers deraf; rækker til og end mere. Amíksæt simnerput, Konebaadskindene ere flere end der behøves. 2) *tr.* løser en af; træder i hans Sted; tager hans Arbejde; kommer efter ham.

símnekarpok, *intr.* det samme i begge første Bemærkelser.

simnéïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

simnéïrsok v. simnerse, en Afløser; en Eftermand i Embede el. Gierning; Successor.

simnersigàu, *tr.* har ham til Eftermand; afløses ved ham.

simneràu, *tr.* har det tilovers.

sim-

simnérrivok, *intr.* er tilovers.

símnersok, overbleven; det som er tilovers og bruges ej.

simnersárpok, *tr.* løser en af (flere gange); skiftes med ham til at gjøre noget.

simnersâupuk v. simnersekattâupuk, *intr. car. sing.* de løse hinanden af; de skiftes til at gjøre noget.

simnersâutuk v. simnekatigeek v. simnersekatigeek, *car. sing.* Skifte; de, som afløse hinanden ved et Stykke Arbejde.

simnersarbik v. simnekattâubik, Skifte; Vagt (Tiden.)

simnersekatiksak, Skifte; en at skiftes med.

simnigak, afløst; Formand i Arbeide el. Embede; Antecessor.

Sinè, *cum suff.* sinà, Kant; Bredde; Rand. Sirksab sinà, Strandbred.

siníksak, noget til Kant el. Rand (paa Klæder, Aare rc.)

sinâsiorpok, *intr.* 1) gaaer til Strandbredden. 2) fisker fra Strandbredden.

sinâsiut, en Snøre at fiske med fra Strandbredden.

sinâlipok, *intr.* er kommen fra Søen til Strandbredden.

sinekópok, *intr.* og *tr.* fahrer forbi en andens Strandkant.

sinérpok, *f.* 1) *intr.* a) løber el. fahrer langs ad Kanten el. tæt om ved Bredden. b) er fjantet; er halvtosset. 2) *tr.* følger langs Kanten el. Bredden af det.

sinérsiok, *intr.* 1) det samme i 1ste Bemærkelse. 2) blæser langs hen under Landet el. Søndenvind.

sinérsok, 1) den som løber rc. langs Kanten. 2) Søndenvind, som blæser langs hen under Landet. 2) en Fjante; en Halvtosse.

sinérsirsok, det samme i 2de første Bemærkelser.

sinersórsôvok, er meget fjantet.

sinérsorpok, *intr.* blæser stærk af Sønden langs Landet.

sinerût, den yderste smale Kantning paa et Klædebon.

Singak og Singapok, see under Singavok.

Singárpok, 1) *intr.* trykkes el. slaaes flad; giver sig ud til Siderne af Traadd

Traadd el. Paatrykken 2) *tr.* fladgjør; trykker el. træder flad; slaaer flad.

singártorpok, *tr.*)

singartóïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse, naar det skeer flere gange: platter ud; slaaer det i Plader.

singartóïrsok, en Plattenslager.

singártugak, fladtrykt; slaaet i Plade.

singárpalukpok, *intr.* det pjasker og giver efter under Fødderne (naar Jorden er blød at gaae paa.)

singárpaluk, hvilken Pjasken!

Síngavok, 1) *intr.* er misundelig el. avindsyg. 2) *tr.* under en ikke noget med sig.

singapok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

síngarsok, misundelig; avindsyg.

singanek v. singak, Misundelse; Avind.

Singek, 1) Skoe-Rem; Skoetvinde. 2) Spænde-Læder.

singérpok, *s.* 1) *intr.* binder sin Skoe-Rem. 2) *tr.* binder den paa en anden.

singérbik v. singivik v. singérnekot, et Skoespænde.

singérnek, Vristen paa Foden; oven paa Foden (hvor Skoeremmen bindes); Spændelæderstedet.

singernerdlukpok, *intr.* har ont over Vristen.

singerneriarpok, *intr.* har faaet Skade over Vristen.

singærpok v. ærsarpok, 1) *intr.* a) hans Skoe Rem el. Skoespænde er løs. b) løser sine Skoe; løser sin Støvle-Rem over Vristen. 2) *tr.* a) løser Skoen; spænder den op. b) løser hans Skoetvinde; spænder hans Skoe op. Adla singæ'rdlugo, at løse ens Skoetvinde.

singærserpok, *s. intr.* taber sine Skoe-Remmer.

singærupok, *intr.* har ingen Remmer i sine Skoe; har tabt dem.

Singíkpok, *s.* 1) *tr.* a) klemmer noget (Skind, Rem, Klæde) imellem Hænderne el. Fingrene, for at trykke det Vaade deraf. b) afklemmer en Tarm sit Skarn paa samme Maade. 2) *intr.* afklemmes sin Væde el. sit Skarn paa ommeldte Maade.

singíksiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

sin-

singiksorpok, *tr.*)
singiksóïok, *intr.*) afskraber el. affiryger det.

Singípok, *t. s.* 1) *intr.* sættes el. er sat i Vand; skydes ned i Vandet (en Baad, som har været paa Land.) 2) *tr.* sætter den i Vand.

singítsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

singítsok, sat i Vandet.

Síngorpok, *intr.* er rød i Ansigt el. paa Hænder.

singortípok, *t.* 1) *intr.* bliver rød i Ansigtet; Blodet stiger ham til Hovedet (af Skræk, Skamfulddєd el. anden udvortes Aarsag.) 2) *tr.* gjør ham rød i Ansigtet (ved at skrække ham ꝛc.)

singúdlorpok, *intr.* trykker sig paa Naturens Vegne.

singúdlortok, en som trykker sig paa Naturens Vegne.

singúnerpok, *s. intr.* trykker sig stærkt; spænder sine Kræfter stærkt an (ved at løfte ꝛc.)

singunerbigàu, trænger sig stærkt derfor.

Singúdlorpok, see under næstforegaaende.

Singutigàu, *tr.* slaaer noget af Hovedet; kaster det hen i Vejr og Vind; tænker ej mere derpaa.

Sínik, Søvn.

sínikpok, *t. intr.* sover.

síniktok, en sovende.

sinikáte, en Medsover, helst *cum suff.* sinikatà, 1) hans Sovekammerad el. Sengekammerad. 2) Mand el. Hustrue. Sinikatíngoara nau? hvor er min lille Sovekammerad el. min lille Kone?

sinikatíksak, en at sove hos.

sinikatigeek, *car. sing.* Sovekammerader.

sinikatigeekpuk, *s. intr. car. sing.* ere Sovekammerader.

sinikatigàu, *tr.* har til Sovekammerad.

sinikbìk (*N.*) v. sinigvìk (*S.*) 1) Sovested. 2) Seng. 3) Sengedyne, i *pl.* Sengeklæder. 4) Sengekammer.

sinikbilliorpok v. nigvilliorpok, *intr.* reder Seng; gjør Sovestedet tilrette.

sinigomatôk, søvnagtig.

sinigomatôvok v. omatokàu, *intr.* er søvnagtig; vil sove meget.

sinigomatôunek, Søvnagtighed.

siníkpakpok, *intr.* udsover; sover sit fulde Maal.

sinikpârpok, *intr.* er hensovet el. død.
sinikpârtok, hensovet; død.
siniktarpok, *intr.* herbergerer paa et Sted; bliver Natten over.
siniktáriarpok, *intr.* fahrer et Sted hen at blive Natten over.
siniktarbik, 2) et Herberge; et Sted hvor man bliver Natten over at sove hos Fremmede. 2) et Sovested i Marken; en Jagtseng.
siniktáriarbik, det samme i 1ste Bemærkelse.
sinékſarpok, 1) *intr.* sover ind. 2) *tr.* dysser i Søvn.
sinekſáïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
sinéktorpok, *intr.* drømmer.
sinéktortok, en Drømmer.
sinektoràu, *tr.* drømmer om en el. noget.
sinektorirſak, den el. det man drømmer om.
sinéktugak v. sinikto, en Drøm.
siníngajekpok, *intr.* sover næsten; halvsover.
siningiekpok, *intr.* 1) kan ej faae Roe at sove. 2) er letsøvnet; kan ej sove, hvor nogen larmer; vaagner ved mindste Lyd.
siningiegàu, *tr.* kan ej sove for ham el. det som larmer.
siningiektipok, *t. tr.*)
siningiektitſiok, *intr.*) forstyrrer en i sin Søvn; lader ham ej faae Roe at sove.
sinióràrpok, *intr.* ſlumrer; sover ikke ret.
siniſſærpok, *intr.* kan ej faae Søvn i sine Øjne; kan ej mere komme til at sove.

Sío, 1) Fronten; det som er for til. 2) Forſtavn. Heraf:
síomut, 1) fremad; forlends. 2) paa Henrejſen.
siomúïnak, lige forud.
siomôrpok v siomukărpok, *intr.* 1) fahrer frem ad; ſtiler forud. 2) fahrer fort (i den begyndte Stilling.)
sioárpok v. siüarpok, *intr.* 1) er i forvejen; gaaer el. fahrer foran. 2) fahrer frem.
sioártok, den som er forud el. iforvejen.
sioèitſiarpok v. siüángoarpok, *intr.* fahrer el. gaaer lidt frem.
siüáïok, 1) *intr.* har nogen for sig; gaaer el. fahrer bag efter. 2) *tr.* har ham for sig; lader ham fahre foran.
siüáïrſok, den som gaaer el. kommer bag efter.

siọak v. sy'oak, Fortand; Melketand.

sioŕak (*N.*) v. sy'ogak (*S.*), 1) det som er forud for en el. forved ham. 2) helst *cum suff.* den Egn uden for ens Bolig el. Land. Nunab sioŕáne, uden for Landet. Pâmiut syogǽnne umiarsoït ingerdlarsut, uden for Pâmiut vare endeel Sejlere. 3) det forreste af Ansigtet; det som række længst frem af Hovedet (saasom Næsen paa et Menniske; Snuden paa et Dyr; Nebbet paa en Fugl.)

sioŕakípok v. syogakípok, *tf.* 1) har fladt Ansigt; er kortnæset. 2) er kortsnudet. 3) er kortnebbet.

sioŕakítsok v. syogakítsok, 1) kortnæset; som har et fladt Ansigt. 2) kortsnudet. 3) kortnebbet. 4) især: Hunnen af den knortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis, foemina.*)

sioŕartôk v. syógartôk, 1) langnæset; som har et udstaaende Ansigt. 2) langsnudet. 3) langnebbet. 4) især: Hunnen af den almindelige Edderfugl (*Anas mollissima, foemina.*)

sioŕángerpok, *f. tr.* er el. kommer lige ud for el. midt ud fra noget. Umiarsoït sioŕangerpátigut, Skibet seiler lige uden for os. Sekkérngub sioŕangerpátigut, Solen skinner os lige i Øjnene.

sioŕángiupok, *intr.* det samme. Sekkinek sioŕangiupok, Solen staaer lige paa.

sioŕángersimavok, *intr.* har el. faaer noget lige ud for sig.

siomíkpok, *intr.* og *tr.* har el. fører noget for ved sig.

siosíksok, langt forud; længe forestaaende.

siõupok, 1) *intr.* bringes el. bliver bragt i forvejen. 2) *tr.* bringer det forvejen el. forud for det første (og vil bringe mere siden.)

siõursiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

siõutak, det som skikkes forud.

siõumiok, 1) *intr.* flytter sig forud. 2) *tr.* flytter det forud; bringer det hen i Forenden, som laae bag i Baaden.

siõumítsiarpok, *intr.* og *tr.* flytter sig el. det lidet forud.

siúdlek v. siúrdlek, 1) den første. 2) den som gaaer næst

næst foran; den næstforrige. Kaumatit siúdliáne, i næstforgangne Maaned. 3) i *pl.* siurdleet, de første; Forfædrene.
siúdlermik v. siúrdlermik, første gang.
siurdlerpāk, den allerførste.
siudlerâu v. urdlerâu v. ulerâu, *tr.* 1) har en for sig; gaaer bag efter ham. 2) har til den første el. udgjør det første deraf. Tauna nappartèjsa siurdlerǽt, det var den første af hans Tænder.
siudlíovok v. siurdlíovok, *intr.* 1) er den første. 2) er den fremmerste; gaaer først.
siurdlíursok, den forreste; den som gaaer foran.
siurdliupok, *tr.*)
siurdliursiok, *intr.*) gjør det først; tager den først; begegner ham først; kommer der først.
siurdliursak, det man gjør først 2c.
siulersorpok, *tr.*)
siulersóïok, *intr.*) 1) gaaer i forvejen for en for at vise ham Vejen; er hans Forgænger el. Vejviser. 2) foregaaer ham med sit Exempel.
siulersóïrsok v. lersorte, 1) en Forgænger; en Formand. 2) et Exempel til Efterfølge.
siulersortigâu, *tr.* har ham til Forgænger el. Exempel at efterfølge.
siulítarpok, *tr.*)
siulitáïok, *intr.*) 1) fører sine Ord først frem; faaer Forordet; vil have det første Ord. 2) lægger en Ordene i Munden; siger ham, hvad han skal tale. 3) bruger en til Tolk; har Tolk for sig. 4) dicterer; tilsiger en, hvad han skal skrive.
siulitāupuk, *intr. car. sing.* de snakke hinanden i Munden.
siúnek, 1) det som er forved en. 2) det, som forestaaer en; det forestaaende. 3) Øjemed; det man agter at gjøre el. agter sig til. 4) Forstand; Begreb. Bruges helst *cum suff.*, deraf:
siórna (*N.*) v. siórnga (*S.*), 1) den el. det for ved ham. 2) det han har forestaaende. 3) *adv.* i Fior; forrige Aar.
siórnane v. siórngane, 1) forved ham. 2) tilforn.
siórngagut, det samme.
siórnǽt, 1) det som er for ved dem. 2) de forbigangne Aar.

siórnænne,)
siornǽtigut,) for ved dem.
siúnevne,)
siúnevkut,) for ved mig.
siunévtine v. névtigut, for ved os.
siúnerne v. siúnekkut, for ved dig.
siunévsine v. névsigut, for ved eder.
siúniksak, 1) Fremtiden. 2) det som skal møde; den forestaaende el. tilkommende Skjæbne. Siuniksavut nællunætlăraut, det er uvist, hvad der i Fremtiden skal møde os. 3) det foresatte Maal; det man i sit Liv stiler til; Enden. Siúnikset isumaginiarûk, tænk vel paa Enden. 4) Øjemed; det man agter sig at gjøre.
siunérsoagut, længe før ham.
siórngak, i Overfjor.
siórngak-siórngak, for tre Aar siden.
siórngago, ad Aare.
siórnaliok, *intr.* har været paa et Sted i nogle Vintre; er skeet for nogle Aar siden. Heraf: *conj.* siornalígame, i de forrige Aaringer; i de forbigangne Aar, og *subj.* siornalígune, om nogle Aar.
siornalítsak, overgjemt; fra forrige Aar.
siorngalítsiok, 1) *intr.* har noget overgjemt fra forrige Aar. 2) *tr.* har det overgjemt.
siornâvok, *intr.* er el. skeer først; gaaer først for sig. Heraf *conj.*: siornâumet, første gang.
siórngerpok, *s. tr.*)
siorngéiok, *intr.*) løber en anden i forvejen; kommer før han; vil være den første.
siornærupok, *intr.* bliver forvirret; hans Forstand staaer stille.
siúnerpok, *s. intr.* 1) er i forvejen. 2) er forestaaende. 3) er agtet; er Øjemedet, man stiler til.
siunerâu, *tr.* har det i sit Hoved; har det til Øjemed.
siunerlâut, en forudskeet Bestemmelse; noget foresat el. forud bestemt.
siúnekarpok, *intr.* og *tr.* 1) er noget bevidst el. er kyndig derom; veed det af at sige. 2) har Begreb derom; fatter, begriber; forstaaer.
siúnekartok, kyndig; vidende; begribende.
siúnekangitsok, ukyndig; uden Begreb.
siúnekarnek, Forstand; Begreb.
siúnekangitsúsek, Mangel paa

paa Forstand el. Begreb.

siunéïok, *intr.*)
siuniúpok, *tr.*) forstaaer den; har ham i Tanke; mener det; staaer i Begreb derom. Iblit Pele niuvertok piet sunāuba, uanga mersa Pele Kalálek siuniukallóarpara, nu mærker jeg først, at du taler om Peder Kiøbmand, og jeg havde derimod Peder Grønlænder i Tanke.

siunéïrsut, Kundskabs Middel; det hvorved man kommer til Begreb.

siunéïrsutigàu, *tr.* kommer til Kundskab el. Begreb derved.

siunérsiok, *tr.* 1) udforsker en; erkyndiger sig hos ham; adspørger ham; indhenter hans Tanker. 2) fatter; forstaaer; begriber; faaer Meningen af el. Indsigt i.

siunersirsak, den el. det, som forstaaes; fattet; begreben.

siunersirsâvok, *intr.* forstaaes; begribes; fattes.

siunersiksâvok, *intr.* er forstaaelig el. begribelig; kan fattes.

siunersiksâursok, forstaaelig; fattelig; begribelig.

siunersiórpok, *intr.* og *tr.* udforsker; adspørger en.

siunersiugak, udforsket; adspurgt.

siunersiugâvok, *intr.* udforskes; adspørges.

siunersiût, det man udforsker hos en; det adspurgte.

siunersiutigàu, *tr.* adspørger derom; udforsker hos en desangaaende; søger at faae Kundskab hos ham derom.

Sioak, Sioáïok, Sioárpok, Siomikpok og Siorak, see under Sio.

Sioràk, Sand.

siorkiarpok, *intr.* fahrer efter Sand.

siorkiak, den som henter Sand; en Sandgraver.

siorárpok, *tr.*)
sioráïok, *intr.*) strøer Sand paa Gulvet.

Sióravok v. syóravok, *intr.* gruer; er bange for noget forestaaende.

siórarsok, den som gruer for noget.

siórâu v. óragàu, *tr.* gruer for ham el. det.

siórirsak, den el. det man gruer for.

sióranek v. syóranek, Gruelse.

sióranak! Gru! hvor grueligt!

ſioránarpok v. nakàu, *intr.* er gruelig.

ſioránartok v. ſyoránartok, gruelig.

ſioraſârpok, *tr.*)
ſioraſâriok, *intr.*)
ſyoraſáïok,) 1) kommer en til at grue; indjager Skræk; truer. 1) advarer.

ſioraſâut, 1) Trudſel. 2) Advarſel.

ſioraſâutigàu, *tr.* 1) truer dermed; indjager Skræk derved. 2) advarer derved.

ſioraſâgak, 1) truet. 2) advaret.

Siórna, Siórngak, Siórngerpok og Siõupok, ſee under Sio.

Sipperpok v. perſorpok, *tr.*)
ſipperſóiok, *intr.*) opſkiærer noget for at rette det ved Syening.

ſippivok, 1) *intr.* er revnet ud. 2) *tr.* revner ud.

Sírkſak, ſee under Síkſak.

Siſſamàk, 1) fire (ſee Gram. Cap. V. §. 3.) 2) den fjerde (naar det lægges til et *Singulare*, ſee Gram. Cap. XVII. §. 4. Not. 1.)

ſiſſamagàu, *tr.* har til den fjerde; udgjør den fjerde.

ſiſſamàt, 1) fire. 2) i *plur.* ſiſſamãit, fire (lagt til et *Collectivum*); fire Flokke.

ſiſſamánnik, fire gange.

ſiſſamæ̀t, den fjerde.

ſiſſamǽnne, for det fjerde.

ſiſſamâvok, *intr.* er fire; beſtaaer af fire; i *plur.* ſiſſamâuput, de ere fire i Tallet.

ſiſſamángorpok, 1) *intr.* a) bliver fire. b) bliver den fjerde. c) bliver Torsdag. 2) *tr.* deler det i fire; gjør fire deraf. Heraf:

ſiſſamángormet, i Torsdags; om Torsdagen.

ſiſſamángorpet, paa Torsdag; næſtkommende Torsdag.

ſiſſamáralik, en ſom har fire Koner.

ſiſſamarârpok, *intr.* faaer fire.

ſiſſamáriarpok v. riárterpok v. rírſarpok, 1) *intr.* ſkeer el. gjør fire gange i Rad. 2) *tr.* — ved ham.

ſiſſamerpok, *ſ. tr.* lægger den fjerde til. 2) *intr.* i *plur.* de blive fire i Tallet.

Síſſe, Rævehule, i *plur.* ſiſſit, en Brink fuld af Rævehuler.

ſiſſekarpok, *intr.* har Huler (en Ræv.)

Siſſèk, 1) Hærde. 2) Staal.

ſiſſékpok, 1) *intr.* hærdes; er

er haard i sig; er hærdet. 2) *tr.* hærder Jern.

sissegak, hærdet.

sissâvok, *intr.* 1) er Hærde. 2) er Staal.

sissærpok, 1) *intr.* mister sin Hærde; er blødt i sig. 2) *tr.* skiller det ved sin Hærde; gjør det blødt i Ilden.

sissærupok, *intr.* er uden Hærde el. Staal; der er ej mere Staal for (en Kniv, Øxe el. Flintelaas.)

Sisserpok, *t. intr.* og *tr.* gjør dyb Rende el. Fure i noget; furer det.

sissérnek, en Fure.

sissigak, furet.

Sissorârpok, see under næstfølgende.

Sissôrpok, 1) *intr.* glider ned ad. 2) *tr.* glider ned deraf.

sissôrtok, nedgleden.

sissôrnek, nedgleden Snee el. Iis; Sneeskred; Iisskred.

sissorârpok, *intr.* 1) glider ned af en Bratning. 2) gaaer paa Skier.

sissorârtok, 1) den som glider paa Skind. 2) en Skieløber.

sissoraut, 1) det Skind, man glider paa. 2) i *dual.* sissorâutik, Skier.

sissorâurotit, Slæde. *A.*

sissuvok, *intr.* er udgleden.

sissuak, nedgleden Steen; Fjeldskred; Steenskred.

sitsingavok v. sungavok, *intr.* er hæld og temmelig brat ned ad.

sitsorpok, *intr.* strækker sine Been ud (naar man før har siddet med dem krumme el. overkors.)

Sítserpok, 1) *intr.* a) trækker igjennem (Vand el. Sveed igiennem Klæderne.) b) er igjennemtrukken. Sitserkâunga àilamit, jeg er ganske gjennemsvedt. c) sier op og bliver staaende oven paa Iisen (Vand.) 2) *tr.* a) trækker igjennem det. b) sier op deraf.

sitsérnek, 1) det gjennemtrukne Vand el. Sveed. 2) det Vand, som er siet op og staaer oven paa Iisen (enten det saa er frossen igjen el. ej.)

sitserkígpok, *f.* giver op af sig igjen det man har faaet formeget (et Menniske, en Hund, en Flaske, som er fyldt for fuld.)

Sitsorpok, see under Sissôrpok.

Siúdlek, Siulersorpok, Siulítarpok, Siúnek, Siunerpok,

pok, Siunérſiok, og Siurdlek, ſee under Sio.

Siûnak, ſee under Siût.

Siúrkſuk v. ſyúrkſuk, Suſen; Bruſen (af Vejr); hvinen og Tuden i Luften.

ſiúrkſukpok, *intr.* det ſuſer og bruſer i Vejret; det hviner og tuder i Lrften.

ſiúrkſuktok, ſuſende; bruſende.

ſiúrkſe! hvilken Bruſen!

Siurſardlukpok og Siurſarikpok, ſee under næſtfølgende.

Siût, et Øre (Ørelæppen med alt tilſyneværende Tilbehør.)

ſiumíkſarpok, *intr.* og *tr.* lægger Øret til noget; lyder derefter.

ſiumio v. miurſak, Øregehæng; Øre-Ring.

ſiumíovok, *intr.* det hænger i Øret.

ſiumiutârpok, *intr.* hænger noget i Øret.

ſiûnak, Ørebenet (det ſtore rundhvelvede Been bag Ørelæppen.)

ſiúrdlukpok v. ſiuſerrau, *intr.* har ont i Øret.

ſiurſárdlukpok, *intr.* er tunghør.

ſiurſaríkpok, *ſ.* 1) er lydhør. 2) lægger Øret til alt hvad der tales.

ſiutēitſok, 1) ſeenhørende; ſom ej hører, hvormeget man end taler til ham. 2) ſom agter ej, hvad der ſiges; ſom lyſtrer ikke.

ſiutigàu, *tr.* har en til Øre ɔ: til at ſige ſig hvad den hører.

ſiutikitſok, ſtumpøret.

ſiutitôk, 1) ſtorøret; langøret. 2) et ſlags Hornugle, (der ſynes at være *Strix Aſio.*)

ſiutínguvok, *intr.* har Ørepine.

ſiutingunarpok, *intr.* er ufordragelig at høre.

ſiutiſiortok, en liden Bilde, ſom Grønlænderne ſige at være farlig, naar den kommer i Øret (*Tenebrio foſſor.*)

ſiúterok, en Snegl; en Snekke (iſær: *Trochus grönlandicus; Tritonium Lapillus; Turbo grönlandicus* og *Nerita littorea.*)

ſiuterúrſoak, en ſtor Havſnekke (iſær: *Tritonium undatum, deſpectum, antiqvum, glaciale,* og *fornicatum.*)

ſiuterúngoak, en liden Snekke (ſaaſom: *Tritonium clathratum, craticulatum* og *ciliatum.*)

ſiuterûrſak, en Snekkeligning; en bitte liden Snek-

Snekke (saasom: *Helix pellucida* og *nitida*; *Turbo Albulus, Trochus helicinus*; *Tritonium viridulum.*)

Siuterok, see under næstforegaaende.

Síve, Længde; Varighed (neppe brugelig, uden i *Compositum*: Sívekarpok, *intr.* har Længde el. Varighed; varer noget.

sívisok, lang; langvarig; som tager lang Tid. Ikek sivisok, en lang Fjord. Okalluktuak sivisok, en lang Tale.

sívisovok, *intr.* er lang; varer længe; tager lang Tid.

sivisôk, meget lang el. langvarig.

sivisokàu v. sivisôvok, *intr.* er meget lang; varer særdeles længe.

sivisômik, længe.

sivirsúsek v. sivisursúsek, Længde; Langvarighed.

sivisutigàu, *intr.* og *tr.* er saa lang; varer saa længe som; har forholdsmæssig Længde el. Varighed dermed. Kannok sivisutigà? hvor lang er den? Tajma sivisutigàu, saa lang er den. Tauna sivisutigà, er saa langvarig, som den.

sivisutígirsok, af forholdsmæssig Længde mod noget; af Varighed med. Tajma sivisutígirsok, saa lang.

sivisutígirsomik, forholdsmæssig længe. Kannok sivisutigirsomik? hvor længe?

sivikîpok, *tſ. intr.* er kort; varer kort; tager liden Tid. Ikek sivikipok, Fjorden er kort.

sivikítsok, kort; kortvarig. Aursak sivikítsok, en kort Sommer.

sivikítsomik, kort; korteligen.

sivikitsúsek, Korthed; korte Varighed.

sivitsórpok, *tr.* gjør det over lang.

Sivekarpok, Sivikípok og Sivisok, see under næstforegaaende.

Sivkerpok, *ſ. intr.* fniser; kan ej holde sig for Latter.

Sôg, Ja. (*S.*)

sôrdle v. sôrdlíkiak, ja vist nok.

Sókak, Barde; Hvalbarde; det saa kaldte Fiskebeen.

sókalik, 1) en Bardefisk; en Hval, som har Barder. 2) den egentlige store Hvalfisk, hvoraf Fiskebenet

net faaes (*Balæna Mysticetus.*)
sókiarpok, *intr.*)
sókiok v. kéjarpok, *tr.*) skjærer Barder ud af en Hvalfisk.
sókiorpok, *intr.* arbejder i Barder; har med Fiskebeen at bestille.
sókartak, 1) Beenring om de grønlandske Spande el. Kar. 1) Tøndebaand.
sokartéksak, Baandstage; Splitter til Tøndebaand.
sókarserpok, *s.* 1) *intr.* lægges Baand paa; faaer Baand paa sig (en Tønde; Ballie ꝛc.) 2) *tr.* lægger Baand paa den.
sokarséïok, *intr.*)
sokarsersórpok, *tr.*)
sokarsiorpok, *intr.* og *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
sokartalliok, *intr.* gjør Tøndebaand.
sokartalliorpok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* gjør Baand tilrette og lægger dem paa Tønden.
Sókartak, see under næstforegaaende.

Sokâu, see under Súna.

Sókodlek, en Ballierer, som fahrer til Sang- og og Dandse-Lystighed.
sokódlipok, *t.*)
sokolliártorpok,) fahrer til slig Lystighed.
sokóllavok, *intr.* ballierer; er til slig Lystighed, og i færd med at synge og dandse.
sokóllarsok, en Ballierer; som er til Lystighed.
sokollàuarpok, *intr.* det samme (bruges af de døbte om Hedningene, som saaledes bære sig ad.)

Sôngom, Ja. (S.)
sôngoma, ja vist.

Sorârpok, *intr.* holder op med noget (at gjøre, arbejde, spise ꝛc.); ender; slutter.
sorârupok, *tr.*)
surârursiok, *intr.*) 1) holder op dermed. 2) affsiger; forsager; vil ej mere befatte sig dermed. Ajortok sorârudlugo, at affsige det onde.
sorârursak, 1) det man har holdt op med. 2) det afsagte. 3) det levnte. i *plur.* sorârursæt, Levninger.
sorâjavok, *intr.* er nær ved at holde op; er ved Enden.
sorâlertorpok, *intr.* standser lidt i sit Arbejde.
sorârut v. rutiksak, 1) Slutning;

ning; Ende. 2) Afskeed; Farvel.

Sôrdlo, ligesom. Heraf den Talemaade: Sôrdlo kangāivna? Hvor lang er dog Tiden?

Sorojùk, see under Suna.

Sórsukpok, *intr.* og *tr.* anfalder; bestormer; løber ind paa en.

sórsuktok, 1) en Bestormer; en Anfalder. 2) i *dual.* og *plur.* a) Stridsmænd; Soldater. b) Bjørne og Hunde, som ere oppe at bides.

sórsuktúksak, en Soldat; en Stridsmand.

sorsútlarpok, *tr.* bestrider en stærkt; anfalder el. sætter an paa ham med Magt.

Sórtlak v. lek, en Rod, især: Sukkerrod (Roden af den Urt *Tuglerunak.*)

sortlektórpok, *intr.* spiser Sukkerrøder.

sortlersiórpok, *intr.* søger efter Rødder i Jorden el. paa Bratninger hvor de voxe.

sórtliarpok, *intr.* gaaer el. fahrer ud efter Sukkerrødder.

sórtliak, den som er ude efter Sukkerrødder.

Sõugak, see under Saug-uak.

Sõuvok og Sua, see under Suna.

Suàk, Fiske-Rogn.

suaktorpok, *intr.* spiser Rogn.

súalik, en Fisk med Rogn.

súkiorpok, *intr.* koger Rogn.

suāursak, i *plur.* suāursæt, Gryn; Grød; Velling.

suāursartorpok, *intr.* spiser Grød el. Velling.

suāursiorpok, *intr.* koger Grød el. Velling.

Suákpok, 1) *intr.* skriger uden for, for at faae nogen ud; raaber ud. 2) *tr.* raaber ham ud; kalder paa ham, for at faae ham uden for. b) taler haardt til et Barn, som er utaalelig; taler til Ørene paa det. c) giver den en kort Bebrejdelse, som uventende har sjungen paa ham (bruges kun om Stridssangere, naar de rette forberedte Sangere have sluttet, og da en, som i Stilhed hjemme har forfattet en Sang om nogen til at opbyde ham, træder uventende frem dermed, derpaa den, der i Forsamlingen hører sig nævnt, sprin-

springer op og giver ham noget at løbe med for det første, til han bedre faaer belavet sig paa Svar en anden gang.) Suakiùk! lad ham dog vide, at du ikke er bange for at svare ham!

suagâvok, *intr.* 1) bliver raabt ud; kaldes uden for. 2) bliver tiltalt (et Barn.)

suârpok, *intr.* og *tr.* 1) skriger af fuld Hals til nogen for at faae ham til sig. 2) skriger til sine Hunde.

suârkàu, *intr.* gjør stærk Anskrig; skraaler overmaade.

suârpallukpok, *intr.* der gjøres Anskrig.

sualukpok, 1) *intr.* a) er el. gjør noget i høj Grad mere end andet. b) er el. gjør noget formeget. 2) *tr.* a) gjør formeget deraf med en el. noget; begegner ham el. det alt for stærkt. b) gjør det mere end en anden. Seg-lutigallunga sualukparma, du er den værste til at lyve om mig. 3) i *neg.* a) holder Maade. b) er ej den værste.

sualukàu v. lukpetlâkàu, *intr.* og *tr.* er el. gjør alt formeget (enten i ond el. god Forstand.)

sualúktok, 1) det som er for meget; overmaade meget. 2) umaadelig.

sualúngnek, Umaadelighed.

sualúngitsok, maadelig; ej formeget.

sualúnginek, Maadelighed.

sualúktomik v. lúngmik, 1) formeget; uden Maade. 2) mere end andet; meest. 3) overmaade meget.

sualugúpok, *tr.* gjør for meget ved en; bliver værre mod ham.

sualò v. lumígle, ja tilfulde; det var et sandt Ord; deri har du stor ret.

sualuktakállune, et *verb. def.* der neppe bruges uden i *inf. appl.* i alle Personer *adverbialiter*: det var og til gavns el. alt for grovt gjort; man kunde dog ej bruge Maade; artigt, at Folk ej ville gaae en Middelvej.

suángavok, *intr.* 1) bliver fuld el. haard (f. Ex. et Fruentimmerbryst); modnes (en Byld); staaer udspendt som en Blære el. hovner (en Skade.) 2) fuser frem med sin Tale imod en; overfuser nogen; bruger en slem Mund; taler en barskt til.

suangavigàu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

suángarpok v. gariarpok, *intr.* skyder sig stærk i Væxten; løber i en Hast i Vejret (et ungt Menniske.)

Sualò, Sualúkpok, Suángavok, Suángarpok og Suârpok, see under næstforegaaende.

Súdlarpok, Sudlerpok, Sudlò, Sudluárpok og Sudluïtsok, see under næstfølgende.

Súek, Trækvind; Træk igjennem smaa Huller og Aabninger.

súe! hvilken Træk!

súerpok, *s.* 1) *intr.* det trækker; der er Trækvind el. utæt, saa Vinden har hemmelige Træk derigjennem. 2) *tr.* det trækker ind til en el. igjennem hans Klæder.

suerkàu, *intr* og *tr.* det trækker stærkt 2c.

súersok, det som trækker; det Sted, hvor gives hemmelig Trækvind.

suersórsok, stærk Træk; et Sted, hvor gives stærk Trækvind.

suérnarpok v. nakàu, *intr.* det forvolder stærk Træk gjennem Klæderne; det er alt for stærk Blæst at gaae i.

súdlarpok, 1) *intr.* a) fyger ind (Sneen.) b) tilfyges af Snee (Huusgang el. Rævefælde.) 2) *tr.* fyger derind; tilfyger den.

sudlárnek, Fog; den indfygede Snee.

sudlarsímavok, *intr.* er tilfyget.

sudlartípok, *t.* *tr.* blæser Sneen derind (Vinden.)

sudlærpok, 1) *intr.* udfejes el. skilles ved den indfygede Snee (Huusgangen.) 2) *tr.* reenser den derfra; udfejer Sneen deraf.

sudléjarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

sudléjaut, et Redskab at feje den indfygede Snee ud med, især: en Skrabe til dette Brug ved Rævefælder.

sudlò, det Hule i et Rør (f. Ex. i en Fjerpose el. i et Been.)

sudlolik, et Rør; enhver Ting, der er huul inden i el. pibet, som et Rør.

sudlortôk, 1) meget pibet el. huult; som har store hule Aabninger indvendig. 2) et Rør.

sudlortôvok, *intr.* har store hule Aabninger indvendig; er meget pibet.

sudliok, *intr.* 1) bliver huul (en Tand.) 2) faaer Vinger (en Fugl.)

sud-

ſudlúnikpok, *t. intr.* det ſammé i 1ſte Bemærkelſe.

ſúdliavok, *intr.* har Tandpine af hule Tænder.

ſúdliarſok, en ſom har hule Tænder og Smerte i dem.

ſudlúngovok, *intr.* den hule Tand ſmerter; det gjør ont i den.

ſudlortâk, et Øre. *A.*

ſudlortâmikpok, *t. tr.* hører. *A.*

ſudlortâmigak, det hørte. *A.*

ſudlortâlerpok v. lerſorpok, *tr.* indgiver; indblæſer ham; oplyſer; gjør tydelig for ham (bruges kun ved Hexerie, da Tornak ſiges at oplyſe Hexemeſteren om Tornârſuks Ord, at han kan forſtaae dem.) *A.*

ſudlokòt, 1) Marv i Enhjørningshorn el. i en Pennepoſe. 2) Skarn og Snavs i et Valhorn, Trompet el. Puſterør.

ſudlokotéjarpok, *tr.* tager Marven el. Skarnet ud deraf.

ſudluárpok, 1) *intr.* blæſer; puſter (med Munden.) 2) *tr.* a) blæſer el. puſter derpaa. b) puſter det bort (med Munden); blæſer det bort fra et Sted til et andet (f. Ex. Vinden — Sneen.)

ſudluárnek, 1) Blæſen el. Puſten med Munden. 2) Vind; Blæſt. *A.*

ſúlluk, en Vingefjer; en Pennefjer; i *plur.* ſulluit, en Fugle-Vinge, helſt *cum ſuff.* ſulluee, dens Vinger.

ſúllulik, med Vingefjere; en Vinge, ſom de ſtore Fjer ej ere rykte af.

ſullûrſak, en Beenfjer paa Enden af Harpuunſtokken, kaldet Ernejnek; en Ernejnekfjer.

ſullûrſekſak, et ſtykke Been tjenlig til ſaadan Fjer.

ſudlérpok v. lerſórpok, 1) *tr.* ſætter Fjer paa Enden af en Buepiil. 2) *intr.* den bliver forſynet med ſaadan Fjer.

ſudluï'tſok, i *plur.* ſudluïtlut, et ſlags langt bruun Tang, ſom Grønlænderne ſpiſe.

ſudluïtſortorpok, *intr.* ſpiſer ſaadan Tang.

ſudluïtſulliarpok, *intr.* er ude at ſamle ſaadan Tang til Spiſe.

ſullorak, Snerten paa en Svøbe.

ſullórkiok, *tr.* ſætter Snert paa Enden af en Svøbe.

Suerpok, ſee under næſtforegaaende.

Sug-

Suglugàu, *tr.*)
suglúrsiok, *intr.*) synes at det er forlidet el. ikke forslaaer; forsmaaer det.
suglúgirsak, det som synes for ringe el. forsmaaes.
suglúrsirsok, en som agter det for lidet, han faaer; den som ej kan faae nok.
suglunârpok, *intr.* 1) det forslaaer ikke; der er ingen Forslag i; det rækker ikke til; er utilstrækkelig. 2) i *neg.* suglunángilak, det forslaaer; er tilstrækkelig; er ej at forsmaae.
suglunakàu, *intr.* er aldeles ingen Forslag i; det vil kun lidet forslaae; det rækker langt fra ikke til.
suglunártok, utilstrækkelig.
suglunarsúlek, Utilstrækkelighed; liden Forslag.
suglunángitsok, tilstrækkelig; som forslaaer.
suglunangitsúsek, Tilstrækkelighed; Forslag.

Suïkkâvok, *intr.* 1) gjør ingen Forfang; fortaler sig ikke; bliver ved sin egen Side og lader enhver med Fred. 2) er lovfast og tilforladelig; har ingen Meen; er i brugelig Stand (en Snøre; Liine ꝛc.)
suïkkarsarpok v. sipok, *tr.* gjør den tilrette; sætter den i stand til Brug, saa man kan lide derpaa (Snøren ꝛc.)

Suïlârkevok v. lársârpok, *intr.* forslaaer Tankerne; fordriver Tiden.
suïlârkovok, *intr.* driver Tiden bort til Unytte.
suïlârkersok v. kursok v. lársârtok, den som forslaaer Tankerne og søger Tidsfordriv.
suïlârkot v. lârsaut, Tidsfordriv; noget at forslaae Tankerne med.
suïlârkotigàu v. lârsautigau, *tr.* forslaaer Tankerne dermed; bruger det til Tidsfordriv.
suïlârkogosukpok, *intr.* Tiden bliver ham lang; han vilde gjerne have noget til Tidsfordriv.
suïlârkogosuktok, den Tiden bliver lang; den som er forlegen med Tiden.
suïlârkogomatôk, den som er alt formeget for Tidsfordriv; en Dagdriver, som gider intet gjort.

Suïnne, Rævelugt.
suïnnipok, *tf. intr.* der el. det lugter af Ræve.

Súkak, en Støtte i et Huus; Stolpe; Pille; Stive.

súkar-

súkarpok, 1) *intr.* forsynes med Støtte; stives op (et Huus.) 2) *intr.* og *tr.* sætter Støtter under el. Stolper deri; stiver det.

sukâkpok, 1) *intr.* strammes; strækkes; udspendes; snæres stærkt. 2) *tr.* strammer; strækker; udspender; gjør stiv.

sukângavok, *intr.* staaer stram og meget opspendt.

sukângarsok, stram; opspendt.

sukangarsúsek, Stramhed; Stivhed.

sukatérpok, *s.* 1) *intr.* a) bliver omstrammet el. omspendt (en Baad med sit Skind; Støvler med Vristbindsel o. s. fr.) b) strammes mere; bliver stærkere udspendt (f. Ex. en Liine for at tørres.) c) bliver opspendt (en Bue.) 2) *tr.* a) omstrammer; omspender. b) strækker stærkere; strammer mere. c) opspender (Buen.)

sukanérpok, *s.* *tr.* v. nersipok, *t.* *intr.* og *tr.* v. nersorpok, *tr.* det samme, helst i 2de første Bemærkelser.

sukanérsomik, 1) stærkt; stramt. 2) med Myndighed.

súkavok, *intr.* skyder stærk Fahrt; kommer fort frem.

sukarsúsek, stærk Fahrt.

sukarsórpok, 1) *intr.* a) roer stærkt (at Baaden kan faae snel Fahrt.) b) trækker stærkt (Hunde for en Slæde.) 2) *tr.* giver den stærk Fahrt (ved at roe til el. trække stærkt ud el. ved at drive paa Hundene.)

Sukâkpok, Súkarpok og Sukavok, see under næstforegaaende.

Súkipok, *ts.* 1) *intr.* faaer Splint i Haanden; bliver stukken af en Fliis. 2) *tr.* det giver Splint el. Fliis fra sig til at stikke ens Ledemod. Sukipánga kerssub, Jeg fik Splint i Fingrene af Træet.

súkinek, et Fliis-Sting; et Stik af en Splint.

súkiut, en Fliis; en Splint (som kommer i Fingrene ꝛc.)

Sukuérpok, *s. intr.* og *tr.* er oplyst i en Ting; har den rette Indsigt deri el. rigtig Begreb derom.

sukuérsok, oplyst.

sukuérsipok, *t.* 1) *intr.* oplyses; faaer tydelig Begreb om noget. 2) *tr.* oplyser en; skaffer ham tydelig Begreb om noget.

sukuersítsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ſukuerſitok v. ſitak v. ſukuïautak, en Oplyſt; ſom har faaet rigtig Begreb om noget el. noget er bleven udlagt og forklaret for.
ſukuerſinek, Oplysning.
ſukuïárpok, *tr.*)
ſukuïáïok, *intr.*) udlægger; forklarer noget; gjør det tydeligt; fortolker det.
ſukuïaupok, *tr.*)
ſukuïaurſiok, *intr.*) fortolker el. udlægger for en; forklarer ham det.
ſukuïárte v. kuïáïrſok v. kuïaurſirſok, en Fortolker; en Udlægger; en Forklarer.
ſukuïartigàu, *tr.* har ham til Fortolker; oplyſes ved ham.
ſukuïáut, Udlægning; Forklaring; Fortolkning; det hvorved en Sag gjøres tydelig.
ſukuïautigàu, *tr.* forklarer Sagen derved.
ſukuïægak, forklaret; fortolket; udlagt.
Súlle, endnu.
ſullēina v. ſulle inga, endnu kommer ingen el. han ikke; endnu bliver der intet af.
Sulliok, ſee under Suna.
Sullorak og Sulluk, ſee under Suek.

Sullupãugak, en Rødfiſk (*Perca Norvegica.*)
ſullupãugarſiorpok, *intr.* fiſker Rødfiſk; er paa Rødfiſkefangſt.
Sume, ſee under næſtfølgende.
Suna? *intr.*)
ſōub? *tr.*) 1) hvilken? hvilket? Suna piviuk? hvilken mener du? 2) hvad? hvad for noget? 3) hvad er det? hvad for en Ting er det? Suna nakkarpa illingnut v. Sōub nakkarbigátit? hvad var det, ſom faldt ned paa dig? 4) noget, hvad det ſaa er. 5) i *dual.* ſōuk? og i *pl.* ſōut? a) hvilke? b) hvad for nogle? Heraf følgende *Caſus obliqvi* ved *appoſ.*, der desuden have deres ſærſkilte Bemærkelſer, ſom:
ſumik? 1) hvormed? 2) hvad koſter det? hvad vil du el. han have derfor?
ſumè? 1) hvor? 2) ihvor det ſaa og bliver.
ſumit? hvorfra?
ſumùt? hvorhen?
ſukùt? hvorigjennem? hvad Vej?
ſunamè, 1) jeg veed ikke hvilken, hvilket, hvad el. hvad det er. 2) hvad mon det vel være. 3) ja hvilken? ja hvad?

ſunãu-

ſunãuna? 1) hvad er det? 2) hvad er det for en Ting? 3) i *plur.* ſõun okko? hvad er det for nogle?
ſunēivna? 1) hvad var det vi hørde? 2) hvad er hiint for noget?
ſumēpok, *intr.* 1) hvor han el. det og er. Sumēkuma iblittõg terſanēſſautit, hvor jeg og monne være, der ſkal du være med. 2) *interrog.* hvor er han, den, det? Sumēpit? hvor er du?
ſumētok? hvor han var el. hvor var han, den, det? Sumētok tikinerpàuk? hvor mon han fandt ham?
ſumérpiak? hvorſomhelſt? paa hvad for et Sted? hvor juſt? hvor dog i al Verden?
ſumímè? ja hvor? jeg veed ikke hvor?
ſumíngmè? ja hvormed? jeg veed ikke hvormed? hvormed dog?
ſumímme? jeg veed ikke hvorfra? ja hvorfra? hvorfra dog?
ſumúmmè? jeg veed ikke hvorhen? ja hvorhen? hvorhen dog?
ſukúmmè? jeg veed ikke hvorigjennem? ja hvorigjennem? hvad Vej dog?
ſórpiak? hvad juſt? hvilken juſt? hvilken er det egentlig?
ſórſoak, 1) noget ſtort. Sorſoarmik uzéma piſſegallóaránga, jeg tænkte at faae noget ſtort af ham. 2) noget ſlemt. 3) hvad for en ſtor Ting?
ſúngoak, 1) noget lidet; en ringe Ting; det ſom er af liden Værdie. Sungoamigloneet tunniſſegallóarparma, du maae dog give mig noget, hvor lidet det ſaa bliver. 2) hvad for en liden Ting?
ſorojůk v. júrkſoak, 1) Skarn; Snavs; en Ting, ſom er intet nyts el. værd. 2) ilde tilredt; beſkidt og ſnavſet. 3) noget man ej kjender, og maae være bange for at komme nær el. tage paa. Sorojúrkſoang una? hvad mon det dog være for en Uting?
ſorojûvok, *intr.* 1) er intet værd el. nyts; duer intet. 2) er ilde tilredt; er meget beſkidt og tilſølet.
ſókarpok, *intr.* har noget, hvad det og er; i *neg.* ſókángilak, har intet.
ſúngoakángilak v. ſúngoærupok, *intr.* har hverken det ene eller andet; har aldeles intet el. ikke en Smule deraf.

ſuæ

suǽrupok, *intr.* har gjort Ende paa en Ting; har ej mere deraf. Nekkimik suǽruponga, mit Sælhundekjød er altsammen gaaet med.

suksak? hvortil? hvad er det bestemt til? hvad skal gjøres deraf? til hvad Brug?

suksâvok, *intr.* er bestemt til noget vist; i *negat.* suksâungilak, har ingen Bestemmelse; er ej bestemt til noget.

suksaràu, *tr.* har bestemt en Ting til noget; vil bruge det til noget; helst *interrog.* hvortil skal han bruge det? hvad gavner det ham?

sugàu, *tr.* 1) kommer en noget ved. 2) er i Slægt med en. Sugingilara, jeg kommer ham intet ved el. jeg er ham ej beslægtet. 3) hvad kommer han el. det ham ved? 4) hvor nær er han i Slægt med ham? Sugáïuk? hvad kommer det dig ved el. hvor nær er du i Slægt med ham?

sugeekpuk, *car. sing.* komme hinanden noget ved; ere i Forvandtskab sammen; røre hinanden noget paa.

sugeeksuk, *car. sing.* Forvandte; Paarørende; som komme hinanden noget ved.

sugirsak, en Paarørende el. Forvandt; den man kommer noget ved.

sugingitsak, den man ej kommer noget ved; en ubeslægtet.

sukutsia? hvor paa Lav? paa hvad Sted deraf? Sukutsia pinnerpa? hvor er hun smuk el. hvad er smukt paa hende?

sukutsiarle? men paa hvilken Side? Ja, hvor paa lav?

surdlek? hvilken af dem? (naar man har 2de eller flere at vælge imellem.)

sunâuba, 1) og just; og derimod. 2) hvad hører jeg? 3) og see! (et Ord, man bruger, naar noget skeer, man ej havde formodet.)

sôuvok, *intr.* 1) er noget, hvad det saa er. 2) *interrog.* hvad er det? hvilken er det? 3) i *negat.* sôungilak, a) det er intet. b) det er intet nyts. c) det er intet at frygte for el. lægge Mærke til.

sôursok, det der er noget el. noget ved at gjøre; noget at lægge Mærke til; mærkværdigt; betydeligt.

sõungitsok, unyts; uvigtig; ubetydeligt.

sõunersok? hvad mon det dog var?

sukuluk, noget fælt el. afskyeligt.

sukuluærsarpok, *tr.* betager en Ting sin Fælhed el. Afskyelighed.

sukuluïtsok, den el. det som ingen Afskyelighed har ved sig; uden Fælhed; tækkelig; yndig.

sulliok v. sursiok, 1) *intr.* bestiller noget, hvad det saa er, helst *interrog.* hvad bestiller han? Sullirsok tekkogiga? hvad var det jeg saae ham bestille? 2) *tr.* bestiller noget for en anden. Sulliátit? hvad bestiller han for dig?

sulliak v. sursiak, en Forretning; en Gjerning; et Foretagende; det man bestiller, hvad det saa er.

sulliarâu v. sursiarâu, *tr.* gjør det til noget; gjør noget deraf, hvad det saa er. Amek sulliarissoâuk? hvad vil han gjøre af Skindet?

sulliarpok? *intr.* helst *interr.* hvad søger han? hvorhen tragter han? hvad stræber han efter el. gaaer hen til.

sulliniarpok, *intr.* beskjæftiger sig med noget; har noget at bestille; er sysselsat.

sullingisinnarpok, *intr.* er uden beskjæftigelse; bestiller intet.

sullinerpok v. neriok, *intr.* har vel noget at bestille; helst *interrog.* hvad mon han bestille?

sulliorpok, 1) *intr.* gjør noget, helst *interr.* hvad gjør han? 2) *tr.* a) gjør noget for ham, el. b) derved. Annorâk sulliorpâ? hvad gjør han ved Skjorten?

sulliorbigâu, det samme i næstsidste Bemærkelse.

sulliugak, en Gjerning; det gjorte.

sursáërpok, *t. intr.* faaer intet; bekommer intet; kommer tomhændet derfra.

sursáërtok, den som faaer intet; den som kommer tomhændet derfra.

sursiorpok, *intr.* og *tr.* 1) hvad gjør han? 2) hvad jager han efter?

sussiok? *intr.* 1) hvad kjøber han? 2) hvad faaer han? 3) hvad faaer han at see?

sussiak, noget han har kjøbt, faaet el. seet.

sussiniarpok? hvad vil han kjøbe.

sussi-

sussiniut, det man vil kjøbe noget for.
sussiniutigàu? hvad vil han kjøbe el. have derfor? Atak tauna sussiniutigâiuk? hvad vil du kjøbe for den Sælhund el. hvad skal den koste?
susúrnipok? tſ. intr. hvad smager el. lugter det efter?
susúrpallukpok? intr. hvad lyder det efter?
sútorpok, intr. hvad spiser el. nyder han.
súvok, intr. 1) gjør noget, hvad det saa er; tager sig noget for. 2) skader noget; fejler noget. 3) faaer noget. Sungila? fik han intet? Nagga, sugallóarpok, âtamigloneet neitsimigloneek, Jo, noget har han faaet, men om det er en âtak eller en neitsek, veed jeg ikke. 4) siger el. vil noget. 5) tr. gjør en noget; siger noget til ham; vil ham noget. Sungilà, han gjorde ham intet. Dette Ord bruges helst interrogative, og kan da i sin Bemærkelse udstrækkes temmelig viit, og være Verbum auxiliare, ligesom Píok, saasom: sua? hvad siger el. sagde han? hvad fejler el. fejlede ham? hvad? suàuk, hvad gjorde han ved ham? sudlune? hvad stak ham? suvit? hvad skader dig? hvad vil du? sudluta? hvad gik dog af os? suvise? hvad have I i sinde? sungilæt? sagde de intet? syssavit? hvor skal du hen? hvad skal du? suviùk? hvad vil du ham? hvad har du med ham at gjøre el. paa ham at sige? suátit? hvad gjorde han ved dig? hvorledes tog han imod dig? syssersok? ja, hvad kommer det derpaa an? hvad ligger der Magt paa? hvad da? det er ligemeget. sysségiga? hvad gaaer det mig an? hvad rager det mig? o. s. v.
sokàu v. sulerkàu, det samme, men i højere Grad at forstaae, især: 1) intr. fejler noget af Betydenhed. Sokà? hvad fejler ham dog, siden han skriger saa fælt? sokâit? hvad fejler dig dog? 2) tr. gjør noget ved en. Sokâtit? hvad gjorde han dog ved dig?
sunérpok? ſ. intr. hvad mon han skade? o. s. fr.
suagôg? hvad siger han? hvad var det han sagde? hvad sagde han dertil?

til? hvad er det, sagde han?

suamè, jeg veed ikke, hvad han siger; ja, hvad siger han.

suamigōg? nu, hvad sagde han vel dertil?

suánit? 1) paa hvad Kant el. Side? Suánit ukalerpit? paa hvad Side fik du Haren? 2) af hvad Aarsag? Suánit assaviuk? af hvad Aarsag elsker du hende?

Sunāuba, see under næstforegaaende.

Súnnerpok, *s. tr.*)
sunnéïok, *intr.*) foraarsager; er Skyld i; virker det; teer sig kraftig i en (til det gode el. onde,) Ajorungnærsok angekkub sunnerpà, Hexemesteren har virket det ved sin Kuur, at han kom sig. Tokorsok angekkub sunnerpà, Hexemesteren er ved sin slette Kuur Skyld i, at han døde.

sunnigak, den Virkningen gjøres paa.

Súngak, Galde.

sungárne, Galdesmag; Beeskhed; Bitterhed.

sungárnipok, *ts. intr.* smager beesk el. bittert som Galde.

sungarnæk, i *pl.* sungarneet, de bageste smaa Tarme i en Rype, som have en beeskagtig Smag.

sungarpallukpok, *intr.* er galdefarvet; er lysgrønt el. guult.

sungarpalluktok, galdefarvet; lysgrønt; guult.

Sungerpok, *s. intr.* er frimodig; er trøstig.

sungersárpok, *intr.* viser sig frimodig.

sungersórpok, *tr.*)
sungersóïok, *intr.*) sætter Mod i en; virker Frimodighed hos ham; trøster ham.

sungersòut, Trøst; det man har at trøste sig ved el. stole paa.

sungersoutâvok, *intr.* er at trøste sig ved el. stole paa.

sungersoutigàu, *tr.* trøster sig ved; stoler paa; er desaarsag frimodig.

sungersoutituarau, *tr.* stoler ganske derpaa; sætter alt deri; trøster sig allene derved.

Sungidlit, et krumt Been, el. Horn-Rør ved Blæren paa en Kastepiil.

sungidliserpok, *s.* 1) *tr.* sætter et saadant Rør derpaa. 2) *intr.* bliver forsynet dermed (Blæren.)

Sung-

Sungiúpok, 1) *tr.* vænnes dertil; bliver det bevant. 2) *intr.* lader sig lære (Tingen, man vænnes til.)

ſungiúrſiok, *intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.

ſungiúrſak v. giútak, det man vænnes til.

ſungiurſárpok, 1) *intr.* vænner ſig til noget; lærer ſig til. 2) *tr.* a) vænner en til noget. b) afretter; tæmmer (Hunde.)

ſungiurſáïok, *intr.* det ſamme i 2de ſidſte Bemærkelſer.

ſungiurſâut, det man vænnes til paa; Læreklud; Læreſtykke.

ſungiurſautigâu, *tr.* 1) vænner ſig til derpaa. 2) afretter dermed.

ſungiurſægak, 1) tilvant. 2) afrettet,

Sunôrſit, *car. ſing.* Snuustobak.

ſunôrſiſorpok, *intr.* bruger Snuustobak; ſnuſer.

ſunôrſivik, Snuustobak.

Supikpok, *t.* 1) *intr.* gaaer af Vejen for en, at han kan komme frem; ſættes af Vejen for noget, at det kan faae Luft el. Fremgang. 2) *tr.* ſætter det af Vejen; flytter det tilſide.

ſúpivok, 1) *intr.* Elven bryder igjennem og faaer Luft om Foraaret, naar Iiſen for Mundingen løsnes. 2) *tr.* bryder den løs og ſkaffer Elvvandet Luft (Tøevejret.) Kôk ſupivâ tâva, der er da nu bleven Aabning for Elven. 3) *intr.* og *tr.* blæſer paa (Ilden); puſter derpaa; opblæſer el. oppuſter den (med Mund el. Puſter.)

ſupuvok, *intr.* og *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ſúpinek, en Vandſluſe el. Elvfos om Foraaret, naar Elven formedelſt Iiſens Løsning faaer Luft; Vandflod; Vandſkyl.

ſúpirſak, det man puſter paa.

ſupúpok, *tr.* 1) driver Laxen ned (Elven, naar den aabnes.) 2) Vandſkyl ſtøder an derpaa.

ſúput, en Puſter; en Blæſebælg.

Surdlek, Surſáërpok og Suvok, ſee under Suna.

Syanék, en Klokke; noget ſom kan klinge.

ſyanerpok, *t. intr.* 1) den klinger el. ringer (Klokken); det giver Klang fra

fra sig. 2) det klinger el. synger i Øret.

syanértok, det som klinger; klingende; en Klokke som slaaer.

syanâk, Klang; Klokkelyd.

syanârpok v. nârtarpok, *intr.* det lyder efter Klokkeslag; Klokken slaaer el. ringer.

syanârikpok, *s. intr.* har en skiøn Klang: lyder smukt.

Syeppok, 1) *tr.* a) steger; syder. b) afsmelter (Spæk el. Fit, saa Finkerne blive tilbage.) 2) *intr.* a) steges; sydes. b) afsmeltes.

syétsiok, *intr.* steger; braser.

syéttok, det som steges el. brases.

syéttak, stegt; Steg.

syébbik v. syétsivik, Stegepande; Bradpande.

syélliok, *intr.* afsmelter Spæk og Fitflommer el. Tranen og Fittet deraf.

syelliak, det afsmeltede Tran el. Fit.

syellivik, en Smeltekjedel (til Spæk el. Fit.)

Syoak, see under Sio.

Syóravok, see under Sioravok.

Sækkiek, Brystet; Bringen (udvortes); i *plur.* sækkirsæt, en af Brystsiderne, som bestaaer af flere Dele. Atab sækkia, en Sælbringe. Atab sækkee, det halve af et Sælbryst.

sækkiegut, Brystsyning; Brystprydelse ved tverløbende Striber indsyede i Skindet.

sækkieminek, et Stykke af Brystet; et Brystстykke af et Dyr.

sækkirserràu v. sérrivok, *intr.* har ont over Brystet; har Brystværk.

sækkirsekpok, *intr.* har faaet Brystet til Deel, som den der først skiød i Søedyret.

sækkiegíksarpok, *tr.*)

sækkiegiksáïok, *intr.*) helbreder nogen for Brystværk.

sækkiegiksâut, Brystdraaber; Medicament for Brystet.

Særbsak v. særvsak v. sárpsak, i *plur.* særbsæt, 1) Søedyr (Hvalfisk, Sælhund el. Eenhiørning) som kommer op i et Jisvog, og bliver eftersat af Fangerne. 2) Søefugl (Alker), som drives paa Land for siden at gribes.

des. 3) Fisk (Ørreder), som drives i en Bugt inden for en Dæmning, for at falde tørre i Ebbetiden.

særbsarpok, 1) *intr.* a) faaer et Søedyr paa ommeldte Maade ved at slaae Piil i det fra Bredden af et Jisvog. b) træder frem; gaaer frem fra Brixen paa Gulvet. 2) *tr.* sætter (Maden) frem paa Gulvet.

særbsarterpok, *t. intr.* det samme i 2den Bemærkelse.

særbsartertok, den som træder frem paa Gulvet.

særbsartipok, *t. tr.* fører en frem; fremstiller ham.

særbsarniutigàu, *tr.* træder frem for en anden el. i hans Sted.

særbsarbigàu, *tr.* gaaer frem paa Gulvet til en.

særbsartorpok, *intr.* spiser det, som er fanget paa ommeldte Maade.

særbsavigàu, *tr.* sætter Mad frem paa Gulvet til ham.

særbsægak, fremsat Spise.

særdsâuput, *car. sing.* Dyrene stimle sammen i Jisvoget el. drives sammen paa ovenmeldte Maade.

særbsiok, *intr.* driver Fugle el. Fiske for sig ind i en Bugt, for at faae hine paa Land og disse inden for en Dæmning, og siden des lettere fanges.

særbsinek, en saadan Maade at fange Fugle og Fiske paa.

særbsirsok, *i plur.* særbsirsut, de som drive Fugle el. Fiske for sig paa saadan Maade.

særbsiarpok, *intr.* er paa Fangst efter Søedyr ved Jisvoge.

særbsiak v. siartok, den som er paa saadan Fangst.

Særivok, *intr.* tærer; rinder; sier ud (Vædsken af en Hævelse uden Aabning el. Vandet af et Kar gjennem heelt Træe.)

særinek, det som tærer el. sier ud.

Særpok, *s. intr.* Munden løber i Vand paa en.

Særsernek, opsvollen Jis paa en Elv.

særsernerpok, *intr.* Jisen svolner op paa Elven.

T.

T:

Tâ! Hys! Tys! Stille!

tâ-aſit v. tâ-aſin-â! vil man vel høre! hør kun engang til ham!

Táblo v. taùblo, en Hage.

tablorut, helſt i *plur.* Hage-Syening; de ſorte under Huden indſyede Strimer paa en Qvindes Hage.

tabloruſérpok, *ſ.* 1) *intr.* er ſyet paa Hagen. 2) *tr.* ſyer hende paa Hagen.

taublotôk, ſtorhaget; ſpidshaget.

Taggarikpok og Taggit, ſee under Táïok.

Taguſarpok, *intr.* og *tr.* ſeer til; har Øje med; ſeer efter. Kajak taguſarùk, ſee engang efter Kajakken.

taguſùk v. ſungæ! ſee engang, hvor han ſtaaer og maaber!

taguſængauna! ſee engang ham! ſee her til denne! nej, ſee engang!

Tàjma, ſaaledes; paa den Maade (er et Slags *Relativum* til *Demonſtrativum* Ima.)

tajmamè, ja ſaa; du traf det.

tajmáëpok v. māipok v. mâpok v. tejmēipok, *t. intr.* a) er ſaaledes. b) er ſom den var; er ved det ſamme (f. Ex. en Syg.) c) er ſom han vilde; gaaer, ſom han vilde have det. b) gaaer ſom det kan, og ikke ſom det burde. e) bliver ſom det er; gjør ej mere ved; ſlaaes af Hovedet. Tajmāiſſavok tauna, jeg vil ikke bryde mig mere om ham el. derom; han faaer at gaae ſin egen Vej. 2) *tr.* gjør ſaaledes ved en. Heraf:

tajmâkile! lad det ſaa være el. ſaa gaae! vel ſaa!

tajmâkuſikile! ret brav, at det ſaa gaaer til! lad ham kun ſaa gjøre! det er ligemeget! det er det ſamme!

tajmáëtok v. māitok v. mâtok, 1) ſaadan. 2) den ſom er ved det ſamme. Tajmáëtok kemekpara, jeg forlod ham i ſamme Tilſtand.

tajmáëſerpok, *ſ.* 1) *intr.* ſkeer ſaaledes; gaaer ſaaledes til. 2) *tr.* gjør ſaaledes ved; begegner ſaaledes.

taj-

tajmaëtipok, *t. tr.* 1) lader blive som han el. det var., 2) slaaer af sine Tanker; begiver det.
tajmãitomik v. máëtomik v. tejmẽitomik, derfor; desaarsag.
tejmẽitok, dog alligevel. Umneet pissungneng ajorponga, tejmẽitok illãissaunga, skjønt jeg kun er slet tilfods, vil jeg dog alligevel følge med.
tajmãilliok v. mâliok; *intr.* gjør saaledes; bærer sig saa ad.
tajmãilliorpok v. mâliorpok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* gjør saaledes med el. mod nogen; begegner ham paa den Maade.
tajmak! 1) saa! det er nu ej mere at tænke paa; borte var og blev det. 2) bruges det og hængt efter Tâva, saaledes: tâva-tajmak! nu kan man skyde en hvid Pind derefter; nu har man seet deraf, hvad man kan vente denne Gang.
tajmãina! borte bliver han!
tajmâinak, kun saa; blot saaledes, og ej anderledes.
tajma-aglæt v. tamâglæt, kun saa; saa alleneste; ikke mere.
tajmardluïnak, just saa; lige paa samme Maade; for al Verden saa; livagtig saaledes.
tajmáne, da; paa den Tid (forbigangen.)

Tàika, see under Ika.

Táïok, *intr.* og *tr.* 1) nævner (en Ting el. ens Navn.) kalder saa og saa. 2) beder en gjøre noget for sig; anmoder ham; tæler ham til, naar man vil have noget gjort. Táïsinnanga, tael mig kun til, naar du vil noget. 3) erindrer ens Navn; bringer ham paa Tale; taler om ham. Jpeklígame taïgallóarpàutigit, vi have just talt om dig i disse Dage.
táïrsarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer ofte.
táïrsiok, *intr.* det samme, især: siger hvad man vil have el. hvad der skal gjøres; udnævner; bestemmmer.
tajniarpok, *intr.* og *tr.* paakalder; anraaber.
táïrsak, 1) nævnt. 2) ombedet at gjøre noget; anmodet.
táïrsâvok, *intr.* 1) nævnes. 2) ombedes; bliver anmodet.
táïrsut, en Eed.
tággarikpok, *f. intr.* vil altid have Tjener for sig el.

el. Opvartning af andre; gider ſelv ej gjøre noget.

taïgérdlukpok v. tæggardlukpok, *tr.* nævner noget feil; ſiger det galt ud; taler det forkeert.

taggit, det man beder en gjøre; det man giver ham at beſtille.

tajnekarpok, *intr.* nævnes; kaldes; heder.

táïnek, i *plur.* târngit, Bebrejdelſen; det man nævner el. ſiger om en i en Stridsſang. Táïnaka, mine Bebrejdelſer.

tajniorpok, 1) *intr.* giver Bebrejdelſer fra ſig. 2) *tr.* bruger det til Bebrejdelſe; bebrejder en det.

tajniorbik, den man giver Bebrejdelſer.

tajniorbigâu, *tr.* giver en Bebrejdelſer; kaſter ham noget i Næſen; bebrejder ham.

(Diſſe 4 ſidſte Ord bruges kun i Stridsſange.)

taïkſâvok, *intr.* lader ſig nævne el. udſige, deraf bruges iſær: *negat.* taïkſâungilak, ſtaaer ej til at nævne; lader ſig ej udtale; er uudſigelig.

taïkſâungitſok, uudſigelig; unævnelig.

tajnerdlukpok, 1) *intr.* taler ilde; nævner det, ſom ont og uſømmeligt er; bruger uanſtændige Ord. 2) *tr.* a) nævner det ilde. b) misbruger det i ſin Tale. c) beder en gjøre det, ſom ont er; viſer ham i onde Vrinder.

tajnerdlúngnek, ond Tale; ſlem Snak; uſømmelige Ord.

táïorpok, *intr.* og *tr.* 1) nævner en Ting flere Gange. 2) benævner. 3) nævner op, det ene efter det andet.

taïórnek, 1) en Benævnelſe; Navngivelſe. 2) en Stavelſe.

táïugak, benævnt.

taïût, Navn; det hvormed noget benævnes.

taïútekarpok, *intr.* benævnes; kaldes.

taïútilik, benævnt; navngiven; med Navn. Imáëtomik taïutilik, ſom nævnes ſaa.

Tajniorpok og Táïorpok, ſee under næſtforegaaende.

Tâk, 1) Mørke. 2) Norden. *A.* I denne Bemærkelſe ſiges dog ſnarere: tarub tungâ, ɔ: Mørkets Kant.

târmio, en ſom boer el. ſidder i Mørket.

târmiovok, *intr.* er el. boer i Mørket; er i Skyggen; overskygges.

târsoak, 1) det store Mørke; Bælgmørke. 2) Jord. *A.*

târsoarmio, Jordvæxt; Rødder. *A.*

târpok, 1) *intr.* er mørkt. 2) *tr.* gjør mørkt for en; skygger for ham; staaer i hans Lys.

târtok, mørkt; det som er mørkt el. hvor der er mørkt.

târtórsoak, 1) meget mørkt. 2) Helvede.

târkau v. târsõvok v. târtórsovok, *intr.* er meget mørkt; er bælgmørkt.

târtulliok, *intr.* gjør noget i Mørke.

târtulliak, en Mørkets Gjerning.

târsârpok, *intr.* er Tusmørke; er i Skumringen.

târsiok, *intr.* bliver mørk; mørknes.

târsiórpok, *intr.* gaaer i Mørket; fahrer i Mørke.

târsirsupok, *tr.* Mørket overfalder el. kommer paa en.

târutærpok, 1) *intr.* gaaer af Lys. 2) *tr.* — for en.

tâlerpok, *f. tr.* overskygger; beskygger.

tâlut v. lutak, 1) i Almindelighed: et Skjul el. noget at trække for, at der kan blive mørkt. 2) i Besynderlighed: et Gardin; et Omhæng; et Slør; et Skjermbret.

tâlutéksak, noget til Skjul.

tâlytserpok, *f. tr.* trækker Skjul for; trækker Gardin el. Omhæng for; skjuler for noget.

tá'ak, 1) Skygge. 2) Skyggebillede el. lignende Syn efter en; Varsel; Gjenfærd. Iserfimavotit, mersa fillame tekkogivkit, ta'et pinerpok, du er inde og jeg saae dig ude, det har vel været dit Skyggebillede. 3) Sjelen el. en en Deel deraf. *A.* 4) man siger og: a) ta'rab tungâ, Skyggesiden. b) ta'áne, i Skjul for det el. paa den anden Side deraf.

tá'akarpok, *intr.* 1) har Skygge; giver Skygge fra sig (en fast Ting.) 2) foraarsager Skygge (Solen.)

tá'alik, det som giver Skygge fra sig.

ta'alikkisãk, en Rokkefisk. (*Raja fullonica.*)

tá'ajok, en Hexemester, (saa kalder han sig selv og andre ham ved hans Hexerie, fordi det skeer i Mørke.)

ta'a-

tarajórpok, *intr.* hexer i Mørke; øver sit Hexerie.

tararsórpok (*S.*) v. tarartorpok (*N*), 1) *intr.* a) spejler sig. b) spaaer af en Spand Vand (en Angekkok.) 2) *tr.* seer den el. den Ting i Vandet.

tararsorbik, Spanden med Vandet, hvoraf der spaaes.

tararsõut (*S.*) v. tarartõut (*N*), 1) et Spejl. 2) den el. det, som en Angekkok seer i Vandet, ved at spaae deraf.

tararsoutigàu, *tr.* 1) spejler sig derj. 2) seer den el. det i Vandet; spaaer det el. derom af Vandet.

táripok, *tf.* 1) *intr.* a) kommer i Skjul bag noget. b) gaaer ned (Solen.) 2) *tr.* a) kommer i Skjul for en anden ved noget mellemkommende. Tuktub taripátigut, Rheensdyret kom i Skjul for os. b) gaaer ned for en (Solen.) Sekkérngub taripátigut, vi have mistet Solen.

tariierpok, *f. tr.* kommer i Skjul el. Skjuler sig derfor.

tariiikavok, *intr.* er snart oppe og tilsyne, snart nede og i Skjul bag Bølgerne (et Fahrtøj.)

tarivik v. tarartak, et Skjul el. Skuur at gaae bag for nogen, som man ej vil sees af.

tarivigàu v. tarartaràu, *tr.* kommer i Skjul der bag.

tárksak v. tarksángoak, 1) det sorte paa et Fjeld, naar det øvrige er bedækt med Snee; en mørk Bratning, som ingen Snee kan hvile paa. 2) noget som rører sig paa slet Mark el. stille Hav, og man seer langt fra, som ganske lidet (Dyr, Menniske, Baad.)

tarksâvok, *intr.* 1) er sort og mørkt i de ellers hvide Fjelde. 2) er dunkelt og saa langt borte, at det kun er tilsyne, som smaa sorte Plette, der røre sig.

Takàk, en Blod-Aare.

takársiok, *intr.* føler efter Aaren; finder hvor den ligger.

takarsiórpok, *intr.* og *tr.* aarelader.

takarsiùt, et Aareladejern; en Sneppert.

takarsiortípok, *t. intr.* lader sig aarelade.

Takamórpok, *intr.* plum-

plumper i Vandet, saa det giver en huul Lyd (f. Ex. en Steen, man slaaer ned i Vandet el. en Aare, som med hele Bladet efter Fladen slaaes ned.)

taramôrpok v. tellamôrpok, det samme (om Konebaadaaren.)

takamórtipok v. taramôrtipok, *t. tr.* plumper saaledes med Steen el. Aare.

takamórtarpok, *intr.* plumper med Steen i Vandet.

taramôrtarpok v. tellamôrtarpok, *intr.* roer paa en vis Maade, da hver andet Aareslag er plumpende og af alle Kræfter, hver andet sagte.

takamirsárpok, 1) *intr.* plumper med sin Kajak-Aare i Vandet (enten for at skrække et Søedyr, eller for at kalde nogen til sig, naar man er ved Strandbredden, eller for plaisir.) 2) *tr.* plumper for hans el. dens Skyld.

takamirsarbigâu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

takamirsautigâu, *tr.* plumper med sin Aare i Vandet derfor.

takamugak (N), Remme-Sælen; Haverten (*Phoca barbata*)

Takkíkpok, *t. intr.* er urolig i sit Sind; har Uroe i Samvittigheden; græmmer sig over sin Opførsel. 2) holder sig tilbage med noget; er undseelig ved at komme frem dermed. 3) i *neg.* takkíngilak, a) Samvittigheden tier hos ham (skjønt han vel havde at være urolig over.) b) viser sig frimodig til noget.

takkíktok, den som har en urolig Samvittighed el. er i urolige Tanker.

takkíngnek, en urolig Samvittighed; Uroe i Sindet.

takkíksut, det man har en urolig Samvittighed over.

takkiksutigâu, *tr.* har Uroe i Samvittigheden derover.

takkiksutíksakarpok, *intr.* har noget paa sin Samvittighed; i *negat.* har intet paa sin Samvittighed el. at blive uroelig og græmme sig over.

takkiksutærupok, *intr.* faaer Fred i sin Samvittighed.

takkiksutærunek, Fred i Samvittigheden.

takkiksutærutipok, *t. tr.* skaf-

skaffer Fred i Samvittigheden; gjør rolig i Sindet; bringer til Sindsroe.

Takíkſorpok, *intr.* og *tr.* stjeler sig paa et Dyr ved at komme i Skjul bag noget, og saa komme det ganske nær.

takíksortok, den Jæger, som saaledes kommer bag paa et Dyr ved at gaae Omvej i Skiul bag noget.

takíksugak, det Dyr man paa denne Maade stjeler sig paa.

Takkoak, Rejseproviant; Vejmad.

takkoéksak, noget til Rejseproviant.

tákkoarpok, *intr.* har Rejseproviant med sig; er forsynet med Vej-Mad.

takkoaràu, *tr.* har det til Rejseproviant.

takkoarbìk v. takkôut, en Madpose; Madkurv; Vadsæk; Rejsetaske.

takkursipok, *t. tr.* giver en Proviant med paa Rejsen.

takkurlírsarpok, *intr.* forsyner sig med Rejseproviant.

takkursiupok, *tr.* giver det med som Rejseproviant; proviantever dermed.

Tákparpok, *intr.* bliver viid oven el. neden; bliver rummeligere i den ene Ende, end den anden.

tákpangavok, *intr.* er viid og rummeligere oven el. neden (f. Ex. en Kjole, der nedentil staaer ud til Siderne.)

tákpangarsok, viid oven el. neden; rummeligere i den ene Ende, end den anden. Keblertok takpangarsok, en Tragt. Ervngusek takpangarsok, et Spidsglas.

Takpikpok, see under Tekkovok.

Tâkpok, 1) *intr.* og *tr.* trækker det ene Klædebon ud af det andet (f. Ex. Underpeltsen af Overpeltsen; Strømper af Støvler.) 2) *intr.* trækkes saaledes ud, det yderste fra det inderste. Kamikka tâglik v. tâglugik! lad Strømperne tages ud af mine Støvle!

tâksiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tâktok v. tâktak, udtrakt el. afklædt saaledes.

Taksárpok, *intr.* Søen bryder over ved Stranden, naar den er urolig.

lig, og finder ingen Modstand; er Vandflod; Vandet gaaer over paa lave Steder.

takſârtorpok v. takſârmiſârpok, *intr.* det ſamme, naar det ſkeer eengang efter den anden.

Taktârpok, *intr.* Vandet ſkulver mod Iiſen og giver Larm fra ſig.

taktârpallukpok, *intr.* det er en Larm af Søebrud mod Driv-Iiſen; det larmer i Søen af Sqvalpen paa Iiſen.

Tâlêrpok og Tâlut, ſee under Tâk.

Tamadlek, ſee under Tamárme.

Tamâglæt, ſee under Tajma.

Tamakangilak, Tamákavok, Tamakê, Tamakérpok og Tamápok, ſee under næſtfølgende.

Tamárme, han ganſke; hun, den, det ganſke; al; alt; i *dual.* tamángmik, alle begge; begge to; i *plur.* tamármik, a) alle. b) alles.

tamât, ham, hende ꝛc. ganſke; altſammen; i *dual.* tamángnik, dem begge to; dem alle begge; i *plur.* tamáſa, dem alle; alleſammen.

tamárma, jeg el. mig ganſke.

tamárpit, du el. dig ganſke.

tamâuta, vi el. os alle.

tamâuſe, I eller Eder alle o. ſ. v. (ſee Gram. VII Cap. §. 5, 3.)

tamárput, vor ganſke; alt vort.

tamârtik, I 2des ganſke.

tamárſe, Eders ganſke; alt eders.

tamât, adſkilligt; allehaande.

tamánne, 1) i alle; hos alle. 2) i adſkillige.

tamánnik, 1) dem alle (ſee Gram. *l. c.*) 2) med dem alle. 3) med adſkillige.

tamánnit, 1) allevegne ;ꝛa; fra alle. 2) fra adſkillige; fra en og anden.

tamánnut, 1) til alle. 2) til alleſider. 3) til adſkillige; hid og did.

tamátigut, 1) allevegne; paa alle Steder. 2) hiſt og her; adſkillige Steder.

tamardluïnak, det aldeles; altſammen; det ganſke alt.

tamárſoak, det ſtore ganſke; den heel og holden.

tamardluïnæt v. tamárſoït, de el. dem alleſammen.

tamardluïnarmik v. tamárſoar-

soarmik, de allesammen; alle tilhobe.

tamardluï'nasa v. tamarsoï'sa, dem allesammen; dem alle tilhobe; den hele Samling; alle uden Undtagelse.

tamāinak, et og alt; det ganske og aldeles.

tamāinarsoarmik, alle uden Undtagelse.

tamádlek, en Harpuunstok, som ligner en Unak deri, at den har ingen Beenfjer i Enden, men dog har Kastetræe, som en Ernejnek, altsaa er ligesom noget af alt.

tamákavok, *intr.* skyder til alle Sider, over og under; er uvis i sit Skud (en Flint.)

tamakangilak, *tf. intr.* har intet paa sit Legem; er ganske nøgen.

tamakangitsok, blot; med bare Krop; ganske el. splitter nøgen.

tamakè, Landvind forskjellig efter Fjordens Strøg, især: Nordost; Nord-Nordost; og Østen til Norden.

tamakéïok, *intr.* blæser saadan Landvind, Nordost &c.

tamakérpok, *f.* 1) *intr.* i *sing.* han ganske kommer el. gjør el. vederfares noget; i *plur.* de alle tilhobe kommer &c. Tamakérdlunga ôlikponga, jeg skjelver over mit hele Legeme. Tamakérput nalegiartordlutik, de kom allesammen til Prædiken. 2) *tr.* i *sing.* tager el. gjør ved el. behandler det ganske, i *plur.* dem alle tilhobe. Tamakissauara orksok, jeg skal tage alt Spækket el. det hele Stykke Spæk. Tamakérdlugit tunniaka, jeg gav dem alle bort uden at beholde nogen for mig selv.

tamápok v. tamalliorpok, *intr.* vil baade det ene og det andet; er vegelsindet; kan ikke blive enig med sig selv; har mangehaande Tanker; veed ej hvad han skal beslutte sig til; siger eengang saa og en anden gang saa; vakler.

tamátok, vaklende; vegelsindet.

Támmarpok, 1) *intr.* a) mistes; bliver borte; kastes bort; forlores. b) gaaer fejl; løber el. fahrer vild. c) tager fejl; fejler; forseer sig. 2) *tr.* mister; forlorer; kaster bort.

támmartok, 1) mistet; forloren.

loren. 2) vildfarende; fortabt.

támmægak, det samme i 1ste Bemærkelse.

támmarnek, 1) Forliis; Misten. 2) Vildfarelse. 3) Fejltagelse; Forseelse.

tammáïok, *intr.* og *tr.* 1) forlægger noget; veed ej hvor man har lagt det hen. 2) gaaer vild af noget (f. Ex. en Vej.) 3) taber af Syne (i Taage); veed ikke, hvor en er bleven af el. fahret hen.

tammáïrsak, 1) forlagt. 2) tabt af Syne.

tammartarpok, *intr.* begaaer Fejl; forseer sig.

tammartarnek v. tammartàuzek, begangen Fejl; Forseelse; Vildfarelse.

tammãupok, *tr.*)
tammãursiok, *intr.*) tager en fejl Ting; tager det, som hører en anden til, isteden for sit eget.

tammãutak, en fejltagen Ting.

tammája, Fejlagtighed; Tilbøjelighed til at fejle.

tammajuïpok, *tf. intr.* 1) tager aldrig fejl. 2) bliver aldrig borte.

tammajuïtsok, 1) den som aldrig tager fejl. 2) fejlfri; som aldrig forseer sig. 3) det som aldrig bliver borte; især: noget, som man gjemmer nøje paa og lader ej komme fra sig.

tammajuïtsugàu, *tr.* gjemmer nøje paa en Ting, som han ej vil miste; lader den ej komme fra sig.

tammavíkpok, *t.* 1) *intr.* bliver borte med alle; mistes ganske. 2) *tr.* mister med alle; kaster noget bort, som man aldrig faaer igjen.

Tamât og Tamàt, see under Tamárme.

Tamérsa, see under Mersa.

Tamoarpok og Tamolúkpok, see under næstfølgende.

Tamórpok, *intr.* og *tr.* tygger paa noget med Kindtænderne.

tamoárpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer flere gange i Træk.

tamoávok, *intr.* 1) er gumlende; er i Færd med at tygge. 2) tygger Drøv.

tamolúkpok, *intr.* har gjerne noget at gumle paa.

tamolúktok, den som gjerne har noget at gumle paa. Tamoluktungoang una! altid skal man see ham gumlende.

tamorosukpok, *intr.* gad havt

havt noget at tygge paa; har Appetit.
tamorosúngnak! ach, hvem der havde noget at tygge paa el. spise.
tamorosúngnek, Appetit; Spiselyst.
tamugak, 1) det man tygger el. gumler paa. 2) Skraa i Munden. 3) Drøv.
tamugékſak v. moægékſak v. moatuékſak, 1) noget at gumle paa. 2) et Tyggeskind (et Sælskind med Spækket vedhængende; et Helleflynderskind og saadant.) 3) Skraatobak.
tamugarâu, *tr.* har det at tygge paa.
tamugarirſak, det man tygger paa; Maden, man har i Munden.
tamugaſirſarpok, *intr.* 1) har taget Tyggeskind. 2) har Skraa i Munden. 3) tygger Drøv.

Tangajórpok, *intr.* nyser.
tangajórnek, Nysen.

Tangmârpok, *intr.* lejrer sig; kommer til et Sted med Telt og hele Boehave.
tangmârtok v. tangmâk, helst i *plur.* tangmâit, den el. de som lejre sig.
tangmârbik, en Lejrplads; et Sted, hvor man kommer til og rejser Telt op.

Tangmíkpok v. tengmíkpok, *t.* 1) *tr.* a) stryger med sin Piil el. Kugle &c. langs ad et Dyr og rører det kun løselig an paa Overfladen uden dog at faae noget deraf; rifler det kun yderlig i Huden el. Fjerene. b) træder paa noget vaklende (f. Ex. en løs Steen) og kommer derved i Fald. 2) *intr.* falder paa saadan Maade.
tangmíkſiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

Tapárpok, *intr.* dandser; springer; er lystig.
tapártok, en Dandser el. Springer.
tapárnek, Dands; Springen.

Tápek, Tilgift paa Kjøbet, *cum suff.* tárka, bruges saavel om: hans Tilgift el. det han giver paa Kjøbet, som og om: dens Tilgift el. Tilgiften paa Tingen.
tapíkſak, noget i Tilgift; det, som gives paa Kjøbet.
tapérpok, *t.* 1) *intr.* giver noget til paa Kjøbet. 2)

2) *tr.* a) giver til der=paa. b) giver ham no=get paa Kjøbet. 3) *intr.* og *tr.* skjøder paa; læg=ger ti: noget, som var for lidet.

taperàu, *tr.* giver det til el. oven i Kjøbet.

tapereek, *car. sing.* som gaae uder eet i Kjøbet; Styk=ker, som sælges under eet.

tapareekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) de gaae under eet i Kjøbet; de skulle samlede være til Beta=ling. 2) tage fælles Deel i noget med hinanden. Heraf: *Infin. appl.* tapereeglutik, fælles; med hinanden; under eet.

taperbigàu, *tr.* lader ham faae Tilgift; tillægger ham noget oven i Kjø=bet el. foruden andet.

taperbiginekarpok, *intr.* faaer Tilgift; nyder Tillæg.

tapipok, *t.* 1) *tr.* lader gaae under eet el. faae lige Deel, Skjæbne og Be=handling; tager el. sky=der el. faaer paa een=gang; behandler paa een og samme Maade. 2) *intr* i *dual.* og *plur.* gaae under eet; faae een og samme Skjæb=ne el. Behandling; ta=ges el. skydes paa een=gang. Heraf bruges *Infin. appl.* for: alle, som: Udlut tapidlugit, alle Dage.

tapitarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer fle=re gange; f. Ex. skyder ofte flere i eet Skud.

tapitáïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tapitæk, *car. sing.* 1) de som gaae under eet. 2) tag=ne under eet. 2) skud=te i eet Skud.

tapúpok, 1) *intr.* gaaer med deri; regnes med; bli=ver indberegnet; faaer sin Deel med andre. 2) *tr.* tager ham med; reg=ner den med; indbereg=ner det deri; indbefat=ter; indslutter i Sam=qvem med andet; giver ham sin Deel med an=dre. Heraf bruges *Infin. appl.* for: Samt, som: Udlut attorpèj unnursæt tapúdlugit, han bruger Dagene, samt Nætterne.

tapútak, iberegnet; med=tagen.

tar̉kovok, *intr.* er Tilgift paa noget.

Tapérpok og Tapipok, see under næstforegaaende.

Tâpok, 1) *intr.* og *tr.* brin=ger noget op fra Stran=den; henter det Hjem. 2)

câtsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
tâtak, opbragt fra Stranden.

Táptak v. tàuptak v. teptek, Pigskjæl (paa Rognkalven.)
taptâursak (*N.*) v. tàuptâursak (*S.*), Skjæl paa Fisk.
tauptâursalik, en Skjælfisk; en Fisk med kiendelige Skjæl.
tauptâursærpok, 1) *intr.* er uden Skjæl; har mistet sine Skjæl (en Fisk.) 2) *tr.* skraber Skjællene af.
Tapúpok, see under **Tápek.**

Tárajok, 1) Salt. 2) salt Vand.
tarajórpok, 1) *tr.* salter. 2) *intr.* saltes.
tarajóïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
tarajórnipok, *tf. intr.* er salt; smager salt.
târajórnitsok, salt; saltsmagende.
tarajornilítserpok, *f.* 1) *tr.* salter; skaffer salt Smag. 2) gives salt Smag; saltes.
tarajornilítsigak, saltet.
Tár'ajok, Tár'ak, Tar'alikkisâk og Tar'arsórpok, see under **Tâk.**
Taramôrpok, see under **Takamórpok.**

Tár'ipok, see under **Tâk.**

Tárkikpok, *f.* 1) *tr.* gjør ny og ret Ild paa Lampen (naar der skal koges.) 2) *intr.* der bliver gjort ny og fuldkommen Ild paa.
tarkiksórpok, *tr.* laver Ild tilrette paa Lampen; pudser den. 2) *intr.* laves tilrette; pudses (Lampe-Ilden.)
tarkiksóïok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.
tarkiksôut v. sûc, en Lampe-Pind; en Stikke at lave Ilden tilrette med paa Lampen.
tarkiksûnak, et lidet Slags Søe-Orm (*Holothuria Priapus.*)
Tárksak, see under **Tâk.**

Tárnek, en Sjæl.
tarnilerpok, *f. tr.* 1) begaver med Siæl. 2) sætter et Stykke til hans Sjæl. *A.*
tarningærpok, *intr.* 1) mister sin Sjæl; hans Aand udfahrer; udgiver sin Aand. 2) bliver overmaade forskrækket, saa Aanden maae forgaae ham.
tarningærsipok, *t. tr.* gjør en saa forskrækket, at han

han er færdig at miste Aanden.

Târpok, see under Tâk.

Tárto, en Nyre.

tartotórpok, *intr.* spiser Nyrer.

tartotômavok, *intr.* spiser gjerne Nyrer; er meget for Nyrer.

tartotômarsok, en som spiser gjerne Nyrer.

tartotôrtut, nogle smaa Stjerner paa Himmelen, som sidde tæt ved hinanden og ere mindre end Syvstjernen.

tartorût, Nyretælg; Fedmen paa Nyrerne.

Târtok og Tarutérpok, see under Tâk.

Tarnúpok og Tárnut, see under Tennipok.

Tátarak, et lidet slags Maage, kaldet: Krykkie (*Larus tridactylus.*)

tatarkiarpok, *intr.* er paa Krykkiefangst.

Taublikpok, *t.* 1) *intr.* a) bestraales el. oplyses frem for et andet Sted (f. Ex. et Sted paa Væggen i et mørkt Kammer, naar Lyset skinner igjennem Døren fra næste Kammer.) b) gjennemstikkes af Vanvare (f. Ex. et Skind, der skulde syes med Sting paa Kiødsiden, men uforvarendes bliver stukken tvers igjennem med Naalen.) 2) *tr.* a) bestraaler og oplyser et Sted frem for et andet (Lyset, Solen); b) gjennemstikker Skindet af Vanvare.

taubliktipok, *t. tr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

Tàuna, see under Obba.

Tãursak, et Menniske. *A.*

Tàurserpok, *f.* 1) *intr.* byttes bort. 2) *tr.* bytter det bort.

taurlëïok, *intr.* 1) bytter. 2) i *dual.* og *plur.* byttes med hinanden; tuske.

tàursigak, tiltusket; det man har byttet sig til.

taursigaràu, *tr.* faaer det til Bytte; tiltusker sig det.

tàurte, *cùm suff.* taurta, Bytte; det som byttes bort.

taurtigàu, *tr.* bytter bort.

taurtigeek, *car. sing.* tvende Ting, som byttes lige om lige, uden noget til Bytte.

taurtigeekpuk, *f. intr. car. sing.* ombyttes lige for lige uden noget til Bytte.

taurtisiak, det som faaes til Bytte.

taurtisiaràu, *tr.* faaer det til Bytte.

taurtekarpok, *intr.* gives noget for af ſamme Slags. Umærponga taurtekangitſomik, jeg afhændiger min Baad, og faaer ingen anden i Steden.

taurtekartipok, *t. tr.* giver en Værdie for det man faaer af ham.

Taurte, ſee under næſtforegaaende.

Tàuto, Aaſyn; Geſtalt; Perſon; Udſeende.

tàutordlerpok, *ſ. intr.* bliver forandret i Aaſynet; faaer et andet Udſeende; ſeer ikke ud, ſom han plejer.

tàutordlerſok, den hvis Udſeende er bleven anderledes.

tautordlérſe! hvor forandret er dit el. hans Aaſyn bleven! hvilken Forandring i hans Udſeende!

tàutordlukpok, *intr.* har forandret ſit Aaſyn til det værre; ſeer biſter og fæl ud; er ikke got opſat; man kan ſee ham af, at han er vred.

tàutordluktok, den hvis Aaſyn forandres i Vrede.

tautordlúrkſe! hvor biſter ſeer han ud!

tautorſiorpok, *tr.* ſeer efter ens Aaſyn. 2) anſeer hans Perſon.

tautò! ſeer man vel! nej holdt nu! Ej, hvad hører jeg!

tautòuna! ſee hvilken en! ſeer el. hører man vel til ham! hvilket Afſkum! i *plur.* tautókko! ſeer man vel til dem! jo, de ere ret herlige Folk! de føre ſig ret ſmukt op!

Tâva, 1) da; derpaa; ſaa; dermed. 2) nu da; tænkde jeg det ikke nok; jo rigtig nok; der har man det.

tavãina, der har man ham; borte er el. blev han; har man vel ſeet? hvor blev det dog af?

tavãinak, i det ſamme; ſtrax derpaa; juſt i ſamme Øieblik.

Távkak, en Tverrem paa Kajakkens Overflade, at ſtikke Kaſtetræe el. andet under.

tavkalérpok, *ſ.* 1) *intr.* bliver forſynet med ſlig Tverrem (Kajakken.) 2) *tr.* ſætter Tverremmer i den.

tavkalérſorpok, *tr.*)
tavkalerſóïók, *intr.*) det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

tavkamio, et kort Stykke Træe, som stikkes under slig Tverrem for at lægge Aaren paa.

Tedlimàk, 1) Fem (see Gram. Cap. V. §. 3) 2) den femte (dog i denne Bemærkelse kun lagt til et *Singulare*, see Gram. Cap. XVII. §. 4. not. 1.)

tedlimàt, 1) Fem. 2) i *plur.* tedlimãit, fem (lagt til et *Collectivum*); fem Flokke.

tedlimángorpok, 1) *intr.* a) bliver fem. b) bliver den femte. c) bliver el. er Fredag. 2) *tr.* deler det i fem; gjør fem deraf. Heraf

tedlimángormet, i Fredags; om Fredagen.

tedlimángorpet, paa Fredag; næstkommende Fredag.

tédlimmannik, fem Gange.

tedlimâvok, *intr.* er fem; bestaaer af fem; i *plur.* tedlimãuput, de ere fem i Tallet.

tedlimarârpok, *intr.* faaer fem.

tedlimariarpok v. riarterpok, 1) *intr.* skeer el. gjør fem Gange i Rad. 2) gjør det fem Gange ved ham.

tedlimarsarpok, *intr.* bruger alle fem Fingre til noget; kludrer.

tedlimarsarbigàu, *tr.* bruger alle fem dertil; slusker det fra sig; arbejder det slet.

tedlimérpok, *f.* 1) *tr.* lægger den femte til; faaer den femte til dem. 2) *intr.* i *plur.* de blive fem i Tallet.

tedlimæt, den femte.

tedlimænne, for det femte.

Tégarut, et Svøbeskaft.

Téjak, et Armbaand.

tejárnek, den Deel paa en Sælhunds el. andet Søedyrs Forbeen, som følger strax efter Lallen hen til Boven (og svarer til Haandledet paa et Menniske.)

tejárnak, en liden Fisk af Langsprelleslægten (*Blennius lumpenus.*)

tèitserpok, *f.* 1) *intr.* tager Armbaand paa. 2) *tr.* sætter dem paa en anden.

Tejárnak og Tejárnek, see under næstforegaaende.

Tèika, see under Ika.

Tejmëitok, see under Tajma.

Tekérkok, en Vinkel; Udkant; Vraa; et Hjørne; en Krog.

tekerkórsiorpok, *intr.* søger til

til Husets Hjørner; kryber i Krogene.
tekerkúksak, en Hjørnesteen.

Tekkivok, *intr.* 1) er lang. 2) er høj (et Menniske.)
tekkirsok, 1) lang. 2) i *dual.* tekkirsuk, et par Buxer, som snøres under Knæerne.
tekkirsúsek, Længde.
tekkigàu, *tr.* holder den for lang.
tékliok, 1) *intr.* bliver lang; forlænges. 2) *tr.* forlænger; gjør lang.
teklilípok, *t. tr.*)
teklisitsok, *intr.*) forlænger; gjør længere.
tektigàu, *intr.* og *tr.* er saa lang som; er forholdsmæssig lang. Tajma tektigàu, er saa lang. Tauna tektigà, er af Længde med den.
tektígirsok, forholdsmæssig lang mod noget; saa lang som.
tektígirsomik v. tektiksomik, saa langt.
tektigeek, *car. sing.* lige lange.
tektigeekpuk, *s. intr. car. sing.* ere lige lange.
tengnârpok, 1) *intr.* er el. bliver for lang. 2) *tr.* gjør for lang.
téngnek, længst.
tengnerràu, *intr.* er længst.
tengnerrovok, *intr.* er længere.
tengnerrursok, længere.
Tekliok, see under næstforegaaende.

Tekko, Øiesyn; Paasyn. Bruges kun med *suff.* og *appositio*, som:
tekkóane v. tekkóanit, i hans Paasyn el. Øjne; lige i Øjnene paa ham; i hans Nærværelse.
tékkumnit, i min Nærværelse og Paasyn; lige for mine Øjne.
tékkungnit, i din Nærværelse og Paasyn; lige for dine Øjne.
tekkóænne v. ænnit, i deres Nærværelse el. Paasyn.
tekkúvtinit, i vores Nærværelse el. Paasyn.
tekkúvsinit, i eders Nærværelse og Paasyn, o. s. fr.
tekkovok v. takkuvok, *intr.* og *tr.* seer.
tekkotípok, *t.* 1) *intr.* a) sees. b) lader sig see; aabenbarer sig. 2) *tr.* lader en anden see; viser ham noget.
tekkúngnikpok, *t. intr.* seer; faaer i Øje.
tekkuksâvok, *intr.* er synlig; kan sees; i *neg.* tekkuk-

kuksâungilak, er usyn-lig.
tekkuksâursok, synlig.
tekkuksâungitsok, usynlig.
tékkursak, seet; det som sees.
tekkúklerpok, *s.* 1) *tr.* falder en i Øjnene; foraarsager at en bliver sig vaer; kommer ham for Øjne el. i Sigte; bliver uforvarende seet af ham. Ukalek tekkuklerpara, Haren fik mig at see. 2) *intr.* faaer at see den, som sætter efter sig. Tigliktok tekkuklerpok uammut, Tyven fik mig at see.
tekkukléiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
tekkuklersok v. kukligak, den man kommer for Øjne; den man uforvarende bliver seet af, og ej skulde.
tékkursarpok v. tekkudlektárpok, *intr.* og *tr.* seer jevnlig en Ting.
tekkoranârpok, *intr.* og *tr.* seer er Ting med Fornøjelse; forlyster Øjet; beskuer.
tekkoranârtok, den som forlyster Øjet el. seer paa noget med Fornøjelse; en Beskuer el. Tilskuer.
tekkoranârbik v. nârtarbik, en Skueplads.
tekkoranârniarpok, *intr.* søger Øjenslyst.
tekkoranârniarnek, Øjenslyst.
tekkoranârtitsiok, *intr.* skaffer andre noget lysteligt at see paa; gjør sig lystig for at behage dem.
tekkoranârtitsirsok, en Acteur; den som lader andre faae behagelige Ting at see.
tekkorânnerpok v. nekàu, *s.* *intr.* er behageligt el. lysteligt at see; forlyster Øjet.
tekkorânnersok, behageligt at see; lysteligt for Øjet.
tekkórnarpok (*N.*) v. kórngarpok (*S.*), 1) *intr.* er fremmed. 2) *tr.* kjender ikke; er fremmed for.
tekkórnartak (*N.*) v. kórngartak (*S.*), en Fremmed.
tekkornariarpok v. riartorpok, *intr.* og *tr.* kommer for at see noget, man ej har seet før; kommer som Fremmed; drager i fremmede Egne.
tekkordlôrpok, *tr.*)
tekkordlóïok, *intr.*) forestiller sig noget, som dog ej haves for Øjne; synes at han seer det; det staaer ham for Øjne.

tekkordlôrnek, en Forestilling; et Syn; en Aabenbaring.

tekkordlôgak, et Syn; det man forestiller sig i Synet; den Aabenbaring man faaer.

tekkorosukpok v. kosukpok, *intr.* og *tr.* har Lyst til at see el. beskue.

tekkosuktorpok, *tr.* seer længe paa en; kan ej faae seet nok paa ham el. det.

tekkosúngnarpok v. nakàu, *intr.* man maatte gjerne see ham el. længes efter at faae ham for Øje; det var værd at see.

tekkungiséinarpok, *tr.* har aldrig seet el. betragtet før.

tekkunnæt, et Øje. i *dual.* tekkunnætik, Øjne. *A.*

tekkusugàu v. kuysugàu, *tr.* gider ej seet ham; kan ej taale at see paa ham; ynkes over el. skammer sig ved at see ham.

tekkuysungnarpok v. nakàu, *intr.* seer elændig ud; er usel og jammerlig at see til; er ilde tilredt; det er en Ynk el. Skam at see ham.

tekkuysungnak! hvilken Ynk el. Skam at see! hvor jammerlig et Syn!

tekkútsukpok v. súktarpok, *tr.* hasselerer med en; gjør sig tilgode med ham; gotter sig ved hans Nærværelse.

tekkutsõupuk, *intr. car. sing.* de spøge el. hasselere med hinanden; de gotte sig ved hverandres Nærværelse.

tekkyuakpok, *intr.* og *tr.* seer en Ting ikke klart el. utydeligt.

tekkyualerpok, *s. intr.* og *tr.* begynder at see det dunkelt; seer det ej længer saa klart som før.

tekkyuánnarpok v. nakàu, *intr.* er ej klart at see; er utydelig el. dunkel for Øjet; er betaaget.

tekkyuánnartok, dunkelt; utydeligt at see.

tekkyuannársiok, *intr.* det falder dunkelt; det bliver utydeligt at see.

takpíkpok v. tekpikpok, *s. intr.* seer vel; er skarpseende; har et got Syn.

takpíksok, den som seer vel; skarpseende.

takpiksúsek, et got Syn.

takpiksarpok, *tr.* skaffer got Syn; gjør skarpseende.

takpiksàut, Øjenvand; Øjensalve; Middel til at skaffe got Syn (f. Ex. Snuus.)

takpíksiok, *intr.* kommer til

til at see got; faaer sit Syn igjen.

takpídlerpok, *s. intr.* taber mere og mere sit Syn; hans Syn svækkes.

takpingnakâu, er got at see; falder vel el. ofte i Øjet. Udlome âtæt takpingnakâut, i Dag ere der Sælhunde nok at see.

takpingærpok, *intr.* mister sit gode Syn; bliver Blind.

takpingærsok, den som har mistet sit Syn; en blindbleven.

takpêpok, *ts. intr.* 1) er blin (især født blind.) 2) er stærblind; er svag paa Synet; seer ej vel.

takpêtsok, 1) blind; blindfødt. 2) stærblind; svag paa Synet.

takpêtsúsek, Blindhed.

takpêngajekpok, *intr.* er næsten blind; seer meget svagt.

takpêliok, *tr.* gjør blind; forblinder.

Tekkoranârpok, Tekkorannerpok, Tekkordlôrpok og Tekkovok, see under næstforegaaende.

Tekpàua og Tekpàuna, see under Pàua.

Tekpikpok, Tekkunnæt, Tekkutsukpok, Tekkuysugau og Tekkyuakpok, see under Tekko.

Tellamôrpok, see under Takamórpok.

Tellèk, 1) en Arm. 2) et Armtag; en Alen.

tellerpìk, 1) høire Arm. 2) høire Haand el. Fod. Tellerpiæt tungà, høire Side.

tellérpok v. lérsimavok, *intr.* har Armevee el. ont i Armen.

tellérsok v. lérsimarsok, den som har ont i Armene.

tellérrok, en Forlalle af en Sæl, Hvalfisk eller andet Søedyr.

tedlikpok, *t. intr.* faaer en Arm af en Sælhund til sin Deel.

tellérkiok, 1) *intr.* syer Laller sammen paa et Skind. 2) *tr.* — paa det Skind.

Tellérrok, Tellerpìk, og Tellérpok, see under næstforegaaende.

Tellígvak v. tarrigvak, en liden Fugl af Sneppeslaget, der synes at være den saa kaldte Vejdetite el. Tolken (*Tringa interpres.*)

Tellipok, *t. intr.* hælder sig til noget.

tellibigâu, *tr.* hælder sig dertil.

Tello, 1) et Skillerum; Mel-

lemvæg; især: et opreттet Skind paa Brixen i de grønlandske Huse, hvorved den ene Familie skilles fra den anden. 2) helst i *plur.* tellut, et Skydeskjul af opkastede Stene, bag hvilket Skytterne kunde ligge og lure sig paa det forbiløbende Dyr. 3) en Skandse. 4) et Mellemgjerde. 5) en Dørstolpe.

tellokarpok, *intr.* 1) har Skillerum imellem sig og næstfølgende Familie paa Brixen. 2) er udelukt for sig selv (en Syg); er særskilt; er aflukt.

tellórpok, *intr.* opretter Skind til Mellemvæg.

tellugàu, *tr.* har det til Lure, Skjul at sidde bag.

tellulliok, *intr.* gjør Skillerum, Lureskjul, Skandse &c.

tellulliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Skandse, Mellemvæg &c. paa et Sted.

tellumíovok, *intr.* ligger paa Luur bag Skydeskjul el. Skandse.

tellúmio v. mîursok, en Skytte, som saaledes ligger paa Luur.

Telloràu, *tr.*)
tellórsarpok, *intr.*) tør ej komme en nær el. tal til ham, da han vis sig saa underlig; ved ej, hvad der gaaer ham; forstaaer sig paa ham.

tellorsitsârpok, *intr.* er stø over noget, hvad de saa er; sidder og maa ger, og hverken mæle eller taler; sætter Fol ret i Forlegenhed med sin underlige Adfærd.

tellórnarpok v. nakàu, *intr.* er ej god at forstaae sig paa; er saa gnaven, at man maae være bange for at røre ved ham el. tale til ham; er i ont Lune.

tellornarsiok, *intr.* bliver sat i ont Lune; faaer noget at være gnaven over.

Tellorúpok, *t.* 1) *intr.* holder sig for ringe el. uskikket til at gjøre noget for en anden; stoler ikke paa sig selv; anseer sig udygtig dertil. 2) *tr.* a) holder noget for ringe; agter det af ingen Værdie; underseer sig ved at byde det frem. Kajarsissegallóarponga akkiksàkale tellorúpaka, jeg skulde vel have mig en Kajak, men det jeg har

har at give derfor, agter jeg ej værd at nævne. b) holder sin Gierning for ringe; agter den intet værd; anseer sig ikke at have fortjent noget dermed; er selv ikke fornøjet med det han har gjort. Mersukkaka tellorúpaka illingnut, jeg er bange, at min Gyening ikke vil staae dig an.

tellorúrsiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

tellorútok, den som holder sig selv udygtig el. troer lidet om sig selv.

tellorúrsak, det man hos sig selv el. af sit eget agter for ringe.

tellorúnarpok v. nakàu, 1) er ikke værd at nævne el. agte for noget; er at slaae vrag paa. 2) er udygtig til noget (i egne Tanker.)

tellorúnartok, 1) det som ej er værd at nævne el. agte for noget. 2) udygtig til at gjøre noget (i sine egne Tanker.)

tellorunarsúsek, 1) ringe Værdie. 2) Udygtighed (i egne Tanker.)

Tennãubak (*N*) v. tennãugvak (*S.*), 1) en fremmed Gjerning, som man er ubevant, 2) et Sted, man ej er bekjendt paa. 3) et Søedyr, som man strax slaaer sin Piil i paa Jag, før de andre faae gjort et Skud derpaa.

tennãubarpok v. nãugvarpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør en Gjerning, som man er ej beløben i; er urgent dertil; er ej dreven deri. 2) er ej bevant paa et Sted; er endnu Fremmed der; er ej Landskjendt. 3) slaaer strax sin Piil i et Søedyr, før de andre komme paa Skud. 4) i *neg.* tennãubangilak, er vant dertil; er vel beløben deri; det er ej første Gang han gjør det.

tennãubartok, uvant til en Gjerning; ubeløben deri.

tennãubangitsok, vant til en Gjerning; vel beløben el. dreven deri.

tennãubàut v. nãugvàut, det samme, som tennãubak i 2de første Bemærkelser.

tennãubautigàu, *tr.* det falder ham fremmed og ubevant. Mersornek tennãugvautigâra, jeg er ej vant til at sye.

Tennérpok, *tr.*)

tennérsiok, *intr.*) truer en

en; forbyder ham noget strængeligen.

tennértarpok, *tr.*)

tennertáïok, *intr.*) det samme, naar det skeer flere Gange og med flere Ord.

tennérte v. nérsirsok v. nertáïrsok, den som truer; en stræng Forbyder.

tennigak, den som trues og forbydes noget strængeligen.

tennertípok v. tennigâvok, *intr.* trues; forbydes strængeligen.

tennertigâu, *tr.* trues el. forbydes af ham.

tennerût, Trusel; stræng Forbud.

Téngek, 1) Kraft; Styrke; Virkning. 2) Forslag i Spise; Drøjelse; Velsignelse. 3) det tykke og grove i Mad (f. Ex. Kjød og Klumper i Suppe.) 4) Spækgrever; Fittegrever (efter Smeltning.)

téngekarpok, *intr.* 1) er kraftig; har Styrke og Kraft ved sig (det som nydes.) 2) er drøjt; har Drøjelse; der er Velsignelse i.

téngekartok, 1) kraftig; som har Styrke ved sig. 2) drøjt; som der er Velsignelse i.

tengekangitsok, udrøj[...] tynd Slampamper.

tengekartípok, *t. tr.*)

tengekartítsiok, *intr.*) 1) gj[...] kraftigt el. drøjt. 2) ve[...]signer; lægger sin Ve[...]signelse deri.

tengekartitsinek, Velsign[...]se.

tengekarungnærpok, *int[r.]* har mistet sin Kraft [...] Drøjelse; Velsignelse er gaaet derfra.

tengekarungnærsipok, *t. tr.* tager sin Velsignelse der[...]fra; skiller ved sin Kra[ft].

téngilik, som har Kraf[t] drøjt; drøj Føde; de[r] der er Forslag og Vel[...]signelse ved.

tengérpok, *t. tr.* kommer tykt i det tynde.

tengértak, 1) det samme so[m] tengek i begge sidste Be[...]mærkelser. 2) Jevning det som er lavet tykt.

tengértalik, Suppe me[d] Klumper, Kjød el. Jev[...]ning udi.

tengærupok, *intr.* mister sin Kraft.

tengigéksak, Spæk, som fyldes paa Poser, at lø[...]be i Tran af sig selv, at man siden kan have de overblevne Grever deraf at spise.

Tengmíkpok, see Tangmíkpok.

Tengut, see under næstfølgende.

Tennípok, *t. intr.* 1) a) salves; smøres. b) salver sig. 2) *tr.* salver; smører med Salve.

tennirsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tennítok, den som salves el. smøres; den som salver sig.

tennítak, salvet; smurt.

tarnúpok (*N*) v. tarngúpok, (*S.*), *tr.* smører el. salver dermed; bruger det til Smørelse.

tennirsût v. tárnut v. tárngut v. téngut, Salve; Smørelse.

tarngutiksak v. tengutiksak, noget at smøre med; Salve; Spiritus &c.

Tepsik, see under Tevsik.

Teptek, see under Táptak.

Terdlik, 1) Stilhed; Henrykkelse. 2) en Sælhund, som ligger tryg og stille i Vandet. 3) *interj.* hvor stille! Sillat terdlik! Hillemænd, hvor henrykt er han! 4) *cum suff.* térdlinga, ens Fraværelse. I denne Bemærkelse kun med *Appositio*, som:

terdlínganit, i hans Fraværelse; paa hans Bag.

térdlingnit, i din Fraværelse; paa din Bag.

térdlimnit, i min Fraværelse; paa min Bag.

terdlíngænnit, i deres Fraværelse; paa deres Bag.

terdlívsinit, i eders Fraværelse; paa eders Bag.

terdlívtinit, i vor Fraværelse; paa vor Bag, o. s. fr.

térdlikpok, *intr.* 1) er stille i sit Væsen. 2) er henrykt; sidder i Tanker. 3) er tankefuld; sidder stille af Bedrøvelse; er sorrigfuld. 4) er tryg og rolig (et Søedyr el. et Menniske, som venter sig ingen Fare.)

térdliktok, 1) stille. 2) henrykt. 3) tankefuld. 4) tryg og rolig.

terdliksûsek, stille Væsen; Stilhed.

terdlíngnek, 1) Stilhed. 2) Henrykkelse. 3) Tankefuldhed. 4) Tryghed.

terdleksârpok v. liksârpok, *tr.* v. sâriok, *intr.* gjør en tryg el. sikker; søger ved noget at faae ham tryg (saa at man siden kan komme bag paa ham el. undgaae hans Paapasning.)

terdlerórpok v. rórsimavok, *intr.*

intr. er tryg; er sikker; formoder sig intet ont; mener at Sagen staaer paa gode Fødder.

terdlerórnek, Tryghed; Sikkerhed.

térdliok, *tr.*)
terdléïok, *intr.*)
terdlíngnikpok, *intr.*) 1) gjør noget en uafvidende el. paa hans Bag. 2) kommer bag paa en inden han formoder det; overrumpler ham. 3) straffer el. overskjelder en for det han er uvidende om el. uskyldig i; mishandler ham uforskyldt. O-ma terdliánga-unatarnermik, jeg veed ikke, hvad ont jeg har gjort, at han slaaer mig.

terdléïrsok, 1) den som gjør noget en anden uafvidende. 2) den som kommer bag paa en el. overrumpler ham. 3) den som mishandler en anden uforskyldt.

térdligak v. lirsak, 1) uvidende om det en anden gjør paa sin Bag. 2) overrumplet; kommen bag paa. 3) mishandlet uforskyldt el. for det han ej veed af at sige.

terdligâvok, *intr.* 1) er uvidende om det en anden gjør; var fraværende, medens det skede. 2) overrumples. 3) bli[ver] mishandlet for det, man ej veed af at sig[e].

terdligârpok, *intr.* Sæl[hunden] ligger tryg o[g] stille i Vandet, ret som ingen var ham nær.

terdligârtok, en Sælhun[d] som ligger saaledes tryg og stille i Vandet.

Tériak, 1) en Rotte. 2) en Muus.

terriángoak, det samme i sid[ste] Bemærkelse.

teriénniak, en Ræv (*Cani[s] Lagopus.*)

terienniarpok, *intr.* faaer en Ræv; fanger Ræve.

terienniarniarpok, *intr.* sø[ger] at faae Ræve; er paa Rævejagt.

Terienniak, see under næst foregaaende.

Ter̓karpok, *tr.*)
ter̓káïok, *intr.*) Vinden tager det bort med sig el. fører det i Luften; flyver bort dermed; driver det i Vejret; Blæsten splitter det ad. Igvit ter̓karpèj annórib, Vinden har splittet Græsset ad allevegne omkring.

ter̓karbigâu, *tr.* blæser det deri; fyger det derhen (f. Ex. Skarn i Melken; Sand i Øinene.)

te[r]

ter̉kallavok, *intr.* det flyver i Luften el. føres bort af Vinden.

ter̉kallánek, det som føres bort af Vinden el. flyver i Luften; Bortflöjning; det som fyger nogensteds hen. Amingoak ter̉kallaningoang-à! See et stykke Skind, som flyver for Vejr og Vind. Imungme ter̉kallanerit, Skarn, som er fløjet i Melken.

Ter̉kēingak, see under næstfølgende.

Ter̉kiak, et Absconsel; Øjeskjærm.

ter̉kialik v. ter̉kirsartok, med Absconsel paa; den som har Øjeskjærm paa.

ter̉kirsarpok, *intr.* har Absconsel paa.

ter̉kirsirsarpok, *intr.* bruger Absconsel.

ter̉kēingak, 1) Udhæng paa en Klippe; en skraa udhængende Bratning (enten af Stene, Jord eller Snee.) 2) et mangebeenet Søe-insect, kaldet: Fiskebjørn (*Oniscus Psora.*) 3) et mangeskallet Skaldyr, kaldet: Chiton.

ter̉kēingavok, *intr.* er saaledes udhængende; fremrager.

ter̉kēingarsok, udhængende; fremragende.

Terkigàu, *tr.* afholder sig derfra. (*N.*)

Terkigluk, en Unge af Remme-Sælen (*Phoca barbata, pullus.*)

Ter̉kiklerpok, *s. intr.* spaaer sig det samme med en, som det er gaaet med en anden tilforn (f. Ex. naar 2de ere syge, og den ene døde); er bange for, at det vil gaae saaledes igien; venter sig ny Sorg.

ter̉kiklernakàu v. lersimanakàu, *intr.* holdes forloren ligesom den første; det er at befrygte, at han vil gaae samme Vej, som den anden.

ter̉kiklersimarsutigàu, *tr.* anseer ham forloren ligesom den anden; mener at han vil gaae samme Vej.

terkikliutigàu, *tr.* er sat i Skræk ved ham (den første døde), saa man mishaaber om den anden, at skulle gaae samme Vej.

ter̉kikliutigisimanakàu, *intr.* indjager Skræk ved sit Dødsfald 2c. saa man siden bliver bange for en

en anden i samme Tilfælde.

Térsa, 1) nok! holdt! det er nok! 2) der for dine Øjne. 3) der er han el. det (nemlig som man talte om); der seer du ham, hende ꝛc. Tersa umiara, der seer du min Baad el. denne er min Baad. 4) er det ham, hende, den el. det? Umiet tersa? er denne din Baad? 5) nu nyligen; just i dette Øjeblik.

térsane, 1) der paa det Sted. 2) der hvor. Iglome tersane illigavko piniarŭk! søg den i Huset, hvor jeg lagde den. 3) her paa dette Sted.

tersanēpok, *intr.* 1) er der paa det Sted. 2) er her paa dette Sted.

tersanētok, den som er der el. her.

térsanga, 1) derfra. 2) herfra.

tersangāinak, 1) lige derfra. 2) pludselig; i en Studs el. Hast. 3) strax i samme Øjeblik.

tersangāinarpok, *intr.* 1) skeer i en Studs. 2) fahrer bort i en Hast el. pludseligen.

tersóna, 1) der igjennem; den Vej. 2) her igjennem; denne Vej.

térsunga, 1) didhen; de[r] 2) her hen; hid.

tersungāinak, lige der.

tersāuna, i *dual* og *plur.* te[r]sāuko, 1) der el. her e[r] han, hun, den, de[t] de. 2) den el. ham [el.] dem er det. 3) er d[et] ham, hende ꝛc.? 4[)] han, hun, den, det, de nu nylig. Tersāun[a] pissiarâra, nu nylig kiøb[te] jeg den.

tersāivna, i *dual.* og *plur* tersāivko, han, hun, den, det, de fraværende el. nylig omtalte. Tersāi[v]na sjellugame áma pile[r]pok, nu nylig regnede de[t] der ude og begynder atte[r].

tersagô! det var at spørge om; ja, hvad andet!

tersakále! Jo, jo! det e[r] ikke at tænke paa.

tersa-tâva, just i dette Øje[-] blik; nu nyligen; fo[r] ganske lidet siden.

tersāitsiak! for ikke læng[e] siden; det er ej mange Øjeblik siden.

térsale, for plaisir; for in[-] gen Ting.

térsaliok, *intr.* 1) det er kun faa Øjeblik siden. Tersaliok tikígama, jeg kom for lidt siden. 2) han giorde[t] kom ꝛc. for nylig. Tersali[-] onga, jeg har været her faa Øjeblik. Heraf *Conj.* tersalig-

saligame, efter faa Øjeblikke; for lidt siden.

tersugò, Siden; om en liden Stund; om lidt; nu paa Stedet; om en føje Tid.

tersugôrpok, *intr.* han siger: siden; han vil ikke før om lidt; han vil bie endnu nogle Øjeblik.

tersugúngorpok v. gutsiángorpok, *intr.* der forløber faa Øjeblikke. Heraf *Conj.* tersugúngormet v. gutsiángormet, lidet derefter; strax derpaa; kort derefter.

Tersagò, Tersale, Tersaliok og Tersugò, see under næstforegaaende.

Tessek, et færsk Vandsted; en Dam el. Søe.

tessérsoak, et stort færsk Vand; en Søe.

tessíngoak, et lidet Vandsted; en Dam; et Kjær.

tessiursak, en indelukt Bugt fra Havet med smalt Indløb og gemeenlig brakt Vand.

tessiursársoak, en stor Bugt af samme Beskaffenhed.

Tessiok, 1) en som ledes ved Haanden; den som maae ledes (et Barn; en Blind.) 2) en Hunkrabbe af det store Slags (*Cancer Opilio, foemina.*)

tessiórpok; *intr.* og *tr.* leder; ledsager; fører en ved Haanden.

trssiúïok, *intr.* det samme; er Ledsager.

tessiórtok v. órte v. siúïrsok, en Leder; en Ledsager.

tessiortigàu, *tr.* har ham til Ledsager; ledsages af ham; lader ham lede sig.

tessiugak, ledt; ledsaget.

tessiorbìk, den el. det man leder en til.

tessiorbigàu, *tr.* leder hen til ham el. det Sted. Erningoamnik tessiorbiginianga, led min lille Søn til mig.

Tessípok, *tf.* 1) *intr.* udtøjes; uddeenes; udstrækkes (det sammenkrumpne.) 2) *tr.* udtøjer; uddeener; udstrækker.

tessitsarpok, *tr.*)
tessitsáïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

tessítsak v. lítsægak, udtøjet; uddeenet; udstrakt.

tessitsàut, et Udtøje-Redskab; en Steen el. et Jern at strække Skind ud med.

tessitsuavok, *intr.* lader sig udtøje el. uddeene.

tessitsuarsok, 1) det som lader

der sig udtøje; uddeenelig. 2) især: en bunden Nattrøje.

Tettagau og Tettamipok, see under næstfølgende.

Tettârpok, *intr.* bestyrtes overmaade over et fælt Syn; det isner ret i ham el. Haarene reise sig paa hans Hoved derved.

tettagàu, *tr.*)
tettasúkpok *intr.*) tør ej see dertil el. vender Øjnene derfra af Frygt for at blive forskrækket; kan ej taale at see derpaa.

tettamípok, *t. intr.*)
tettamigàu, *tr.*) 1) døer af Forskrækkelse over et fælt Syn, saa at Øjnene blive staaende aabne. 2) bliver som ude af sig selv over noget ret smukt og appetitligt, man ei kan faae Øjnene vendt fra igien.

tettamítok, en som af Forskrækkelse er død med aabne Øjne el. har seet sig til Døde af Skræk.

tettaminarpok v. nakàu, *intr.* 1) er ret gyseligt at see; er saa forskrækkeligt et Syn, at man kunde døe deraf. 2) er ret henrykkende el. saa indtagende, at man ej kan faae Øjnene derfra igien.

Tétte, 1) Tillid; den man slaaer sin Lid til el. forlader sig paa. Angekkut tersa nællursut tettingeet, Heremesterne ere de, Hedningene forlade sig paa. 2) bruges det og spotviis om: en Slurv som duer til intet, ret som man vilde sige: ham skulde man vel kunne sætte Lid til! Sillat tette! hvilken Karl at forlade sig paa!

téttekarpok, *intr.* har nogen at forlade sig paa.

tettigàu, *tr.* lider el. forlader sig paa; slaaer Lid til; lader det komme an paa ham.

tettigirsak, den man forlader sig paa; det man sætter Lid til.

tettíksak v. tettigirséksak, noget at slaae Lid til; nogen at forlade sig paa.

tettiksâvok, *intr.* er paalidelig, i *neg.* er upaalidelig.

tettiginek, Tillid; Fortrøstning.

tettiginikpok, *intr.* forlader sig paa nogen el. noget; er tillidsfuld el. trøstig.

tettirôk, 1) tillidsfuld. 2) egen

egensindig; som har stor Selvtillid.

tettitôvok, *intr.* 1) er tillidsfuld. 2) er egensindig; har stor Selvtillid.

tettitônek, 1) stærk Tillid; fast Haab. 2) Egensindighed; stor Selvtillid.

tettèirsekpok, *intr.* bliver modfalden; forsager.

Tettigâu, see under næstforegaaende.

Tettivok, see under næstfølgende.

Téttorpok, 1) *intr.* er for trang el. snever; er for æng el. knap. 2) *tr.* finder den for snever; den er ham for trang. Kamikka tettorpaka, mine Støvler ere mig for trange.

téttortok, trang; snever; æng; knap.

téttugak, det man holder for snevert for sig.

tettôrpok, *intr.* der er ej Rum dertil; det kan ej gaae ind.

tettorkipok, *tf. tr.* gjør fuldt; foraarsager at der bliver trangt Rum. Iglo tettorkipæt tikeræt, Huset er fuldt af Besøgere, saa der er neppe Rum deri.

téttivok, *tr.*)
tettírsiok, *intr.*) trænger ind paa; trykker; trænger en.

téttirsak, trængt; fortrykt.

tettírsirsok, en Fortrykker.

tettívnek, Trængen; Trykning.

tettúïok, *intr.* har haardt Liv; er plaget af Forstoppelse.

Tévsik v. tépsik, 1) Livbaand; Belte; Gyrtel. 2) *spec.* et Skindbelte el. Kat om Livet, hvori man fylder allehaande unyts Ting til Amulet.

tévsiok, 1) *intr.* omgyrtler sig; sætter Belte om sit Liv. 2) *tr.* omgyrtler en anden.

tévsiak, 1) en Bardebitling el. lidet stykke Fiskebeen, bunden om Agliakblæren, for at hæfte den til Skaftet. 2) en liden Tverrem for paa Kajakken.

tevsiarmio, en liden Beenknap paa Kajakkens forreste smaa Tverremmer.

Tíbarpok (*N.*) v. tigvarpok, (*S.*) 1) *tr.* bringer noget op paa Landet, saa langt fra Stranden, at det bliver mere end flodfrit. 2) *intr.* a)

a) føres saa højt op paa Landet (Tingen selv.) b) fahrer paa Rheenjagt langt oppe i Landet at forblive der det meeste af Sommeren, og tager med sig saa meget man kan bære.

tibártok v. tígvartok, en Rheenjæger, som om Sommeren opholder sig langt oppe til Fjelds.

tibaumipok v. tigvaumipok v. mitsiarpok, *tr.* fører noget saa langt op fra Stranden, at Søen ej kan tage det bort; giør det flodfrit.

tivsikpok v. tipsikpok, *s. intr.* er højt oppe paa Landet.

tivsiksok, det som er højt til Fjelds.

Tíble, Smudsighed el. Fit om Munden af det, man har spiist.

tiblekarpok, *intr.* er tilsmurt el. har en fittet Mund af det, han har spiist.

tiblikpok, *s. intr.* bliver tilsmurt om Munden af det, han spiser.

tiblingærpok, 1) *intr.* a) er afvisket om Munden el. skilt ved slig Fittighed. b) visker sig om Munden. 2) *tr.* visker en om Munden.

tiblingiárpok, *tr.* visker el. skraber Fittet af Munden.

Tiblerpok, see under Tipe.

Tígak, 1) lad. 2) en Han af Sælhunde.

tigâvok, *intr.* 1) er lad. 2) er et Handyr.

Tíglek, Pulsen.

tíglerpok, *t. intr.* 1) Pulsen slaaer. 2) det pikker el. banker i et Lem af Værk (f. Ex. i en Hævelse eller i Hovedet af Hovedpine.) Tiglerkâu pue, Hævelsen værker, saa det banker stærkt i den.

tiglérnek, 1) Puls; Pulsslag. Tiglernera missilig-ûk! føel min Puls. 2) Pikken el. Banken i et Lem af Værk.

Tíglikpok, *t. intr.* og *tr.* stjeler.

tígliktok, en Tyv.

tigligak, det stjaalne.

tiglikajúkpok, *intr.* er tyvagtig.

tiglikajúktok, tyvagtig; beegfingret.

tiglikajursúsek, Tyvagtighed.

tiglikbigâu, *tr.* stjeler fra en.

tiglikúpok, *tr.*)
tigligúrsiok, *intr.*) stjeler til en anden.

tig

tiglîngnek, Tyverie.
tiglinertôk, en stor el. grov Tyv.
tiglinertôvok, *intr.* er en stor Tyv; stjeler grovt.
Tíglukpok, 1) *tr.* slaaer en med knytte Næver. 2) *intr.* slaaer sig selv.
tigluïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
tigluarpok v. luktorpok, *tr.*)
tigluáïok, *intr.*) det samme naar det skeer ofte.
tiglugak v. luktugak v. luægak, slaaet med knytte Næver.
tiglungnek, et Slag med den knytte Næve.
tiglõupuk, *intr. car. sing.* slaaes med knytte Næver paa Skuldrene for at prøve Styrke.
tiglõutuk, *car. sing.* tvende som prøve Styrke ved at slaae hinanden med knytte Næver paa Skuldrene.
tiglûrsak, blaaslagen; et Slag, som bliver blaat el. grønt.
tiglûrsarpok, *intr.* det bliver blaat efter et Slag.
Tigumiarpok og Tigursæt, see under næstfølgende.
Tiguvòk, *tr.* 1) tager; borttager. 2) tager fat paa; griber fat derom. 3) tager fangen; griber.
tigûrsiok, *intr.* 1) det samme. 2) tager til sig det, som er sat paa Spil; vinder Spillet.
tigursak, 1) tagen; borttagen. 2) det man tager fat paa. 3) fangen; greben. 4) i *plur.* tigursæt, Rynkerne paa de grønlandske Skoe- eller Støvle-Soller.
tigursárpok, *tr.*)
tigursáïok, *intr.*) gjør Rynker paa Skoe el. Støvler.
tigursâut, et Rynke-Been; et Instrument at gjøre Støvle-Rynker med.
tigumiárpok, *intr.* og *tr.*)
tigumiok, *tr.*) holder i Haanden; holder fat paa el. derom; omgriber; omfatter med sine Hænder.
tigumiarbik v. tigumivik, en Hank el. Gribe el. et Øre i en Skaal, at holde fat i.
tigumiægak, det man holder i sine Hænder; omgreben; omfattet.
tigumirserpok, *s. tr.*)
tigumirséïok, *intr.*) giver en noget i Haanden.
tigumiupok, *tr.* holder noget i Haanden for en; bærer det for ham.

Tikágulik, see under Tikek.

Tikbik, et Knæe i en Kajak; et krumt Tverbaand af dem, som side nederst i Kajakken.

tikbilérpok, *s.* 1) *tr.* sætter Knæe i Kajakken. 2) *intr.* bliver forsynet dermed (Kajakken.)

tikbilliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Knæe til en Kajak.

Tikek, 1) Pegefingeren. 2) Syering; Fingerbølle.

tikágut, et Haandgreb paa Lentzen og Unakken, hvorom Pegefingeren bøjes.

tikágulik, en liden Hvalfisk kaldet: Sverdfisk (hvis Rygfinne ligner ommeldte Haandgreb) (*Balæna rostrata.*)

tikoarpok, *tr.* peger paa med Fingeren.

tikoægak, det man peger paa.

Tikerâk og Tikérsorpok, see under næstfølgende.

Tikípok, *ts.* 1) *intr.* er kommen hjem. 2) *tr.* kommer til en el. dertil. Kajartortok tikípara, jeg kom til ham, da han var paa Søen i Kajak.

tikítsok, hjemkommen.

tikitsomâlæ̂k v. tikiniartu lǽk! hvorlænge bie han dog, inden ha kommer! det gaaer seen med hans Hjemkomst.

tikitserpok, *s.*)
tikitserniarpok,) *tr.* opp bier; bier til han kom mer.

tikitserniartuâlæ̂k! man vi længe faae at bie.

tikerárput, *intr.* car- sing kommme alle hjem, som ere ude (enten drattende en efter anden el. tilhobe.)

tikérattekâu, *intr.* omside kom han hjem; længe nok va.ede det, inden han kom.

tikeratarsinnâvok, *intr.* han kan gjerne komme hjem, om han vil.

tikeratársinnãungorallóarpok, *intr.* han kunde gjerne være kommet hjem, om det havde va ret ham om at gjøre el. om han skulde komme el. hvis ikke noget er tilstødt ham under vejs.

tikíkavok, 1) *intr.* kommer engang imellem el. un dertiden. 2) *tr.* kommer til en nu og da.

tikilíkpok v. líkavok, *intr.* den stærke Regn el. Snebyge staaer paa; det

det er nu just i Bygen af Regn, Sne: el. Hagl. Annikénnæk! tikisikarsórsóvok, gaae ikke ud! det er nu just i den allerstærkeste Byge.
tikitlâvok, *intr.* det er Bygevejr; det blæser i stødetal med stærke Bygekast.
tikitlâursokalíovok, *intr.* det er forfærdelige Kast, Blæsten kommer med; det blæser en Orkan.
tikiúpok, 1) *intr.* er ankommen til et andet Sted, end sit Hjem. 2) *tr.* er kommen dermed; har ført det med sig. Kia aglékkæt tikiúpagit? hvem er kommen med Brevene?
tikiúrsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
tikiútok, ankommen.
tikiútak, hidført; det den ankomne har bragt med sig.
tikiursût, Aarsagen til ens Ankomst; det han kommer for.
tikiursutigâu, *tr.* kommer desaarsag el. i den Hensigt.
tikiytsomâlæk! Jo, jo, naar kom han her; naar saae man ham sidst; det vil nok vare længe, før han kommer her.
tikerârpok, *intr.* og *tr.* besøger (paa et andet Land.)
tikerâk, en Besøger; en Gjest.
tikerârbik, det Sted man kommer i Besøg paa.
tikerârbigâu, *tr.* besøger der el. ham.
tikerârajukpok v. tikiúkajukpok, *intr.* besøger idelig; kommer jevnlig; er en flittig Besøger.
tikerârajuktok v. tikiúkajuktok, en flittig Besøger.
tikerâjuïpok, *tf. intr.* kommer sjelden eller aldrig paa Besøg.
tikerâjuïtsok, en sjelden Besøger.
tikérsorpok, *tr.*)
tikersóïok, *intr.*) ripper noget op paa ny; kommer igjen med det, som allerede var glemt; bringer igjen paa Tale.
tikersóupok, *tr.* oprippet gamle Ting for ham; bringer ham til Eftertanke om forhen omtalte Ting; stiller ham det begangne for Øjne.
tikérsugak, en oprippet gammel Sag.

Tikiúpok, see under næstforegaaende.

Tíksalukpok, 1) *intr.* Vandet el. Blodet springer frem i en Bue. 2) *tr.*

tr. — derpaa. Auæt tiksalukpánga, hans Blod sprang hen paa mig.
tiksaluktok, Vandspring; det springende Vand el. Blod.
Tíksarpok, *intr.* er geil; lider Brynde; Lysten kildrer det ene Kiøn mod det andet.
tíksartok, geil; lysten efter det andet Kiøn; mandsyg; konesyg.
tiksardluærsarpok, *tr.* gilder; betager sin Geilhed.
tiksardluærsægak, en Gilding; gildet Dyr el. Menniske.
Tíkserpok, *f.*)
tiksiarpok,) *intr.* sejler; har Sejl oppe.
tiksiatârpok, *intr.* sejler for fulde Sejl med god Fahrt.
tiksérnak v. siárnak, Bør; Medvind; god Vind at sejle med.
tiksersipok, *t. tr.* fører en fort el. gjør at man kan seile got (Vinden.)
tiksiuserpok, *f. intr.* sætter Sejl til.
tíksiok, *tr.* jager Fugle op; driver dem paa Flugt.
Tíksorpok, 1) *intr.* er udtørret (et Vandsted af Heden el. stærk tør Frost.)
2) *tr.* tørrer Vandet bort deri (Heden; Frosten.)
tiksornek, et udtørret Vandsted.
Tillúkpok, *tr.* banker Snee, Støv, Fjer af Klæder; slaaer der paa med noget for at faae det af.
tillúktorpok, 1) *tr.* det samme, naar det skeer flere Gange efter hinanden. 2) *intr.* banker Klæder (Senge- eller Gangklæder el. Skind; fejer Klæder
tilluktóïok, *intr.* det samme
tilluktôut, en Stok at banke Klæder af med; el. Fejerør.
tillúktugak, afbanket.
tilluktugâvok, *intr.* afbankes el. er afbanket.
Tíme, *cum suff.* timia, Marv i Horn el. Been.
timēinak, blot Marv; meget marvet og løst; el. slet stykke Horn el. Been.
tímekangilak, *intr.* er uden Marv; har ej synderlig Marv, men er fast i sig; er got Horn el. Been.
timiûrsak, Brød.
timiûrsartorpok, *intr.* spiser Brød.

timiûrsaut, Brød-Forraad; Brødpose.
timiûrsiorpok, *intr.* bager Brød.
timiûrsiortok, en Bager.
timiûrsiorbik, en Bager-Ovn; et Bagerhuus.

Tímme, 1) et Legeme. Innub timmà, et Menniskelegeme. Timmib pee v. piksej, legemlige Ting. 2) Livstykket paa et Klædebon el. det hele Midterste paa noget, som har Udkanter. 3) fast Land. Nunab timmà, det faste Land. Timmivtinépok, han er paa vort faste Land el. paa det faste Land over os.
timmerdlèk, langt oppe i Landet; dybt inde i det faste Land.
timmerpasikpok, *s. intr.* er ej Vandet el. Stranden nær; er heel oppe paa noget (Landet, Jisen &c.) og viit fra Bredden el. Udkanten.
timmerpasiksokut, heel oppe; ej Udkanten nær. Timmerpasiksokut ingerdlaniárna, gaae ej Strandbredden for nær. Timmerpasiksokut kurksarniarùk, kløv det mod Midten af Træet.
timmilik, 1) med Legeme; begavet med Legeme. 2) legemlig; som hører til Legemet (Lemmer &c.)
tíngmut, Østværts mod det faste Land; mod Landet (bruges langt til Søes, hvor man kun kan see Overlandet.)

Tinne, Ebbe; udfalden Vande.
tinnípok, *ts. intr.* er Ebbe; er udfalden Vande (bruges især, naar Ebben har naaet sit Maal.)
tinníngavok, *intr.* det er i Ebben el. udfalden (Vandet.)
tinnilerpok, *s. intr.* Vandet falder.
tinnekkavok, 1) *intr.* er stærk udfalden Vande (nemlig i Springtiden.) 2) *intr.* og *tr.* Vandet falder derfra, saa ofte det er Ebbe.
tinnekkarsok, en Ting som ej ligger dybere el. længere fra Landet, end at den kan blive tør ved hvert udfalden Vande. Ujarak tinnekkarsok, en Steen, som falder tør i hver Ebbe.
tinnúpok, *tr.* Vandet er falden derfra.
tinnursak, det, som Vandet er falden fra.
tinnutípok, *t. tr.* lader det falde tørt (f. Ex. gjør Fan-

Kangeliinen til en Baad ſaa kort, at den kan falde tør i Ebben.)

Tinge, i *plur.* tingit, Lyſke-Haar (*Pubes.*)

tingilik, mandbar; ſom har faaet Lyſkehaar.

tingajuk, Haar under Hagen paa et Rheensdyr.

Tingekpok, Tingerdlàut og Tingipok, ſ. under **Tingmiok.**

Tíngmik v. tingmírkſoak, en ſtor ſort Søefugl, ſom ligner Skarven, og ſynes at være: Topſkarven (*Pelecanus criſtatus.*)

Tíngmikpok, *t. intr.* har aabent Liv el. Durchløb; purgerer.

tingmíngnartok, Purgeredrik; Laxativ.

tingmirſártok, et ſteilt Fjeld ud til Havs, hvor Søen bryder paa og ſlaaes jevnlig tilbage.

Tingmiok, *intr.* flyver; er i med at flyve.

tingmirſok, flyvende; i Flugt.

tingmiak, 1) en Fugl. 2) en Fugleham; et afkrænget Fugleſkind. 3) i *plur.* tingmirſæt, a) en Fuglehams-Pelts. b) en Underpelz (af hvad ſlags den og er.) c) Underfoder.

tingmiardlúrkſoak, en ſt[…] Rovfugl; en Ørn.

tinguvok v. tingivok, i[…] b[…] *tr.* a) flyver bort. gaaer bort uden at n[…] de det ringeſte; komm[…] derfra med en tom M[…] ve. Tingyſſekāunga, j[…] vil viſt flyve bort, naar j[…] kommer uden for el. Vi[…] den maae vel tage mig m[…] ſig, ſaa let er jeg, da j[…] intet har faaet i mig (ſa[…] ſiges, naar man har væ[…] paa Beſøg, og intet nyd[…] 2) ſpringer over; gjø[…] Luftſpring over (nog[…] høit el. en Kløft.)

tingunauvárſarpok, *intr.* ta[…] ger noget til ſig inde[…] man gaaer, for ej at væ[…] re faſtende.

tingunauværutikſak, noge[…] at nyde for ej at gaa[…] med tom Mave.

tingípok v. gupok, *t.* 1[…] *intr.* a) blæſer bort; fl[…] ver bort med Vinde[…] (noget i Luften.) b) dri[…] ver for Vinden (en Baad[…] 2) *tr.* a) tager det bor[…] med ſig el. driver de[…] bort (Vinden.) b) fly[…] ver bort dermed (en[…] Fugl.)

tingítak, 1) bortblæſt; bort[…] fløjet (med Vinden.) 2[…] bortdreven (af Vinden[…]

ting-

tingerdlăk, en flyk Unge, som nylig er kommen af Reden; en nys udfløjen Fugleunge.

tingerdlàut, et Sejl.

tingerdlàuserpok, *s. intr.* og *tr.* sætter Sejl til (paa et Fahrtøj); hidser Sejl.

tingerdlautéjarpok, *intr.* og *tr.* tager Sejl fra; gier Sejlene op.

tingekpok v. géktarpok, 1) *intr.* springer i Løbet; galoperer; løber i fuld Spring. 2) *tr.* springer derover.

Tingmut, see under Timme.

Tingo, Lever.

tingúktorpok, *intr.* spiser Lever.

tinguktômavok, *intr.* spiser gierne Lever; er meget for Lever.

tinguktômarsok, 1) den som gjerne spiser Lever. 2) bruges det og i *plur.* om visse Stjerner.

tingûrsak, Æggeblomme.

Tinguvok, see under Tingmiok.

Tinnórpok, *intr.* faaer Udslæt.

tinnórnek, Udslæt.

Tínnumavok, *intr.* er opsvollen; er ophævet el. buglet; fremrager over det andet.

tínnumarsok, 1) en Bugling el. Forhøjning. 2) Udslæt; Fnat; Blegn; Koppe.

Típe, 1) Lugt (god el. slet) 2) Stank.

típekarpok, *intr.* har Lugt; i *neg.* er uden Lugt.

tipâvok, *intr.* 1) det lugter (i Almindelighed.) 2) især: lugter ilde; stinker.

tipigíkpok, *s. intr.* lugter vel; har en behagelig Lugt; giver god Lugt fra sig.

tipigíksok, 1) vellugtende. 2) vild Timian.

tipigíksarpok, *tr.* skaffer god Lugt i et Værelse; ryger med Røgelse (Enebær ɩc.)

tigigikſàut, Røgelse; noget som skaffer god Lugt.

tipigiksarbik, Røgelsekar.

tipilúkpok, *intr.* lugter hæslig; har en slem Lugt.

tipilúktok, ildelugtende.

tipitôk. 1) det som har stærk Lugt. 2) især: meget stinkende.

tipitôvok v. pitokàu, *intr.* 1) det lugter stærk. 2) det stinker ret; der er en slem Stank.

tiblerpok, *s. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tirvsaríkpok, *s. intr.* lugter angenemt; det er ret behagelig at faae Lugt af (især noget, man gjerne gider spiist); det lugter got og maae smage bedre.

tirvsarírle! hvilken angenem Lugt!

Tipápok, og Tippavok, see under Tipékpok.

Tipâvok, see under Típe.

Tipèitsukpok, see under næstfølgende.

Tipékpok v. tipápok, *intr.* er fornøjet; er munter el. beleven; er oprømt og ved got humeur (især naar det er ens Lader.)

típpavok, *intr.* 1) er glad; glæder sig; viser sig fornøjet. 2) bruges og om Hunde, som tage venlig mod deres Herre, og springe op paa ham.

tipèitsukpok, *intr* bliver glad; glæder sig; opmuntres.

tipèitsuktok, glad; fornøjet; munter.

tipeitsungnek, Glæde; Fornøjelse (det at være glad.)

tipeitsúsek, Glæde; glade Tilstand.

tipeitsut, Glæde; Fornøjelse; Opmuntring (d[…] man glæder sig over.)

tipeitsutigàu, *tr.* glæder s[…] derover.

tipeitsuktipok, *t. tr.*)
tipeitsuktitsiok, *intr.*) gl[…] der; fornøjer; gjør gl[…]

tiptêpok, *ts. intr.* er ærba[…] er stille af Væsen; er […] vorlig.

tiptêtsok, ærbar; stille; […] vorlig.

tiptêtsúsek, Ærbarhed; A[…] vorlighed.

Tippípok, *t. tr.* driv[…] noget ind under Land[…] sætter det til Lands […] ind i Bugterne (Vind[…] og Strømmen.)

típpivok v. tippuvok, 1[…] *tr.* det samme. 2) *in*[…] driver el. er dreven […] Lands (Træe; Iis &c. […] sættes ind under La[…] det (af Vind el. Strøm[…]

tirpsak (*N.*) v. tirvsak (*S.*[…] dreven til Lands.

tírpsárpok (*N.*) v. tírvsarp[…] (*S.*), 1) *intr.* driver i[…] mod Landet. 2) *tr.* sæ[…] ter det ind mod Lande[…]

tírvsardlok, en Drivesto[…] Træe el. andet som dr[…] ver til Lands.

Tipsikpok, see under Ti[…] barpok.

Tipsinarpok, see under Tivsigau.

Tiptêpok, see under Tipék-pok.

Tirpſak, see under Tippí-pok.

Tirſâk, en flakt Fiſk, ſom Rygraden dog bliver ſiddende i, men er udſkaaren i den ene Side.

tirſâvok, 1) *intr.* er flakt (Fiſken.) 2) *tr.* flækker den (ſaaledes, ſom ovenmeldt.)

Tirſekkórpok, *intr.* ſkjærer Tænder.

tirſekkórnek, Skjæren med Tænderne.

Tírvſak, see under Tippi-pok.

Tirvſarikpok, ſ. under Típe.

Titârpok v. titârtarpok, *tr.* ribler; linierer; ridſer i noget (f. Ex. i Skind et Maal, hvorefter det ſkal afklippes.)

titârnek, en ſaadan Rible el. afridſet Streg.

titâut v. titârtàut, 1) et Redſkab at rible el. liniere med; iſær: et ſtykke dertil indrettet Been, ſom Grønlænderne bruge. 2) en Lineal.

Tívavok, *intr.* dandſer med Tromme i Haanden under mange Krumſpring.

tívarſok, en Dandſer.

tibbaſek (*N.*) v. tigvaſek (*S.*), Gebærde el. Krumſpring, ſom bruges ved ſaadan Dands; Dandſemaneer.

Tivſigàu, *tr.* leer hjertelig ad en, ſom ſtiller ſig løjerlig an el. over en latterlig Ting.

tivſiſârpok, *tr.* gjør noget latterlig; opvækker Latter dermed.

tivſiſârut, Gjekkerie; Narrerie; Middel til at opvække Latter; det hvorved man gjør ſig el. noget latterlig.

tivſiſúkpok v. tivſitſékpok, *intr.* bryder ud i ſtærk Latter over noget.

tivſiſúktok v. ſitſéktok, *intr.* den ſom bryder ud i ſaadan Latter.

tivſinárpok v. tipſinarpok, *intr.* 1) er latterlig. 2) ſtiller ſig løjerlig an; ſøger at muntre Sælſkabet.

tivſinakàu, *intr.* det ſamme i højere Grad.

tivſinártok, latterlig; løjerlig.

tivſinarſúſek, Latterlighed.

Tojuk, et ſlags Land-Sneppe med blakket Hoved

ved og Ryg, og hvid Bug og Ring om Halsen, (der synes at være *Tringa alpina.*)

Tôk, 1) en Stang med Jern el. Been i Enden, at hugge Hul med i Iis el. frossen Jord; en Iispik. 2) et Koebeen; en Jernstang el. Brækkestang.

tokortôk, en Rasp.

tôrpok, 1) *tr.* hugger Hul paa Iisen el. støder frossen Jord op (med Iispik, Jernstang etc.) 2) tørner mod el. støder paa noget med et Redskab (af fri Forsæt); giver Stød. Nakka tôrdlugo ingerdlaput, de stage sig frem i Baaden. Arbek tôrdlugo, at give en Hvalfisk Stød. 3) tager Stød af mod Landet for en Baad.

tôromisak, en Gaffel paa et Fahrtøj.

tôromisalik, et Skib med Gaffel; en Galioth; en Galiase.

tôrutak, 1) en Baadstøtte. 2) Enden af en Fjærstilk, saaviit den stikker i Fugleskindet.

tôrkotak, Been i Enden af en Kastepiil, hvori Pilejernet sidder.

tôrkotéksak, et stykke Been el. Horn tjenlig dertil.

torârpok, *tr.* stevner lige derpaa; stiler dertil; meder paa; har det lige forud.

torájuvok, *intr.* er vis paa Haanden at skyde (med Bøsse el. Piil); træffer gjerne.

torajuïpok, *tf. intr.* er uvis i sit Skud; træffer sjelden.

tórsuk, en Huusgang; Indgang til et grønlandsk Huus.

tôsak, 1) Hovedbjelken langs ad et grønlandsk Huses el. Huusgangs Midte, hvorpaa Tagets Tvertræer hvile. 2) Teltetræe; Tvertræet over Opstanderne i en Telt, hvorpaa Lægterne hvile.

tôseksak, et stort stykke Træe, tjenlig til saadan Brug.

tûpok, *intr.* 1) falder paa noget; tørner. Akerdlok apummut tûpok, Kuglen faldt i Sneen. 2) naaer til Bunds; er ved Grunden. Aulisâutiga tûneng ajorpok, min Snøre kan ej naae til Bunds.

tûbik (N.) v. tûgvik (S.), 1) det Sted, noget falder paa el. kommer til at

at hvile. 2) et Strøe til en Baad (at trække den op af Vandet paa.)

túrsik, det samme i sidste Bemærkelse.

tubigàu v. tugvigàu, *tr.* falder el. tørner derpaa.

tugvilérpok, *t. tr.* lægger Strøe under Baaden.

tuggak, en ophuggen Græstørv (især af det store Slags til Vægge og Mure.)

túggarpok, *tr.* 1) hugger saadan Græstørv el. Jord op. 2) graver.

tuggægak, 1) den ophuggede el. omveltede Jord. 2) det gravede. 3) en ophuggen Tørv (helst af de mindre til at brænde.)

tuggàut v. gautiksak, 1) et Redskab at hugge Jord op med (f. Ex. et Hofteheen, Ribbeen, paa grønlandsk Viis.) 2) en Tørvhakke. 3) en Spade.

túglek, 1) den nærmeste; Næste (i Orden, Alder, Værdighed.) Túglia, hans Næste. Tuglera, min Næste. 2) i *pl.* tugleet, i Rad efter hinanden; saaledes som de følge i Orden.

túgliksak, 1) den el. det som skal være nærmest ved andet. 2) Grundsteen; Grundvold.

tuglerâu, *tr.* har ham til sin Næste; følger næst efter den el. det; ligger el. sidder næst ved ham el. hende.

tuglereek, *car. sing.* de som følge næst efter hinanden (i Orden, Alder, Sted, Værdighed.)

tuglereekput, *intr. car. sing.* følger næst efter hinanden.

tuglíovok, *intr.* er nærmest; er næst efter.

tugluárpok, *intr.* passer got; falder ret i Lag; er beqvemt.

tugluarsarpok, *tr.* bringer det til at passe; gjør det beqvemt, saa at det kan falde got.

tûkak, en Harpuun; især: Harpuunbenet.

tukéjarpok, *intr.* 1) hans Harpuun er brækket. 2) faaer den maanedlige Reenselse første gang (et Fruentimmer); Blodkilden aabnes hos hende.

túkarpok, *intr.* og *tr.* v. tukartorpok, *tr.* v. tukartóïok, *intr.* 1) træder derpaa el. deri flere gange efter hinanden (f. Ex. træder Leer.) 2) stamper med Fødderne; tramper. 3) kan og bruges om at tærske, naar dette skeer ved Dyrenes Traad med Fødderne.

túkartok, den som træder el. stamper el. tærsker med Fødderne.

tukartoupok, *tr.* stamper med Fødderne for at giøre dem varme.

tukérpok, *t.* 1) *tr.* spjetter dertil med sin Fod. 2) *intr.* a) udklækkes (Fugleunger.) b) spraaes (Æg.) c) faaer udlagt (en Fugl.)

tukértok, 1) spraaet (Æg.) 2) nylig udklækket (Unge.)

tukértipok, *t. intr.* spjettes; bliver spjettet.

tukomarpok, *intr.* kommer til sin Gang igien; faaer et let Trin; bliver let til Beens (en som før af Sygdom var seen til Fods.)

tukomarikpok, *f. intr.* triner let; er let til Fods (saa man neppe kan høre ham gaae.)

tukomëipok, *tf.* er tung til Fods; triner tungt; er klumpfodet.

túkovok, *intr.* lægger sig i Herberg i et andet Huus el. Telt; indlogerer sig nogensteds; sover ude (dog paa samme Land.)

tukovigàu, *tr.* lægger sig at sove der el. hos ham.

tukyartorpok, *intr.*)
tukyartorbigàu, *tr.*) gaaer hen at lægge sig i et andet Huus el. Telt at sove.

túngavok, *intr.* 1) er ved Bunden. 2) er hvilende paa noget, 3) naaer til Jorden el. Gulvet. 4) er fældet tæt sammen.

túngarsok, 1) det som hviler paa andet el. naaer til Bunden. 2) fældet tæt sammen.

túngavik, 1) Stedet hvor noget naaer til el. ligger an paa. 2) Stedet et Træe voxer paa el. i. 3) Foden af en livløs Ting (f. Ex. af en Lyse-stage, et Glas.) 4) Roden af et Træe el. Vært.

tungavilérpok, *f.* 1) *intr.* bliver forsynet med Fod (en livløs Ting); faaer Grundvold. 2) *tr.* forsyner med Fod; lægger Grundvold til.

tungmarpok, *intr.* og *tr.* træder; staaer paa noget.

tungmægak, 1) det man træder paa. 2) et Trin el. Traad. 3) i *plur.* a) Vevlinger i et Vant. b) en Trappe. c) en Stige.

tungmarbik, en Skammel; et Fodtrin; en Stibøile.

tungmarbigàu, *tr.* har det til sin Fodskammel.

tungmárdlukpok, *intr.* træder sine Skoe el. Støvler

ler skæve; gaaer skævt paa dem.

tungmárdluktok v. mardluk, den som gaaer skævt paa sit Fodtøi.

tungmarnérdlukpok, *intr.* gaaer slet; træder skævt.

tungmarnérdluktok v. marnerdluk, en som træder slet paa sine Been.

tungmeraràu, *tr.* træder derpaa; staaer derpaa.

tungmatit, *car. sing.* Fødder. *A.*

tússarpok, *intr.* og *tr.* gaaer efter Spor; søger et Dyr efter sit Spor.

tutíkpok, *t.* 1) *tr.* ligger ved Siden af en. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* ligge ved Siden af hinanden; ligge sammen.

tutiktipok, *t. tr.*)
tutiktitsiok, *intr.*) syer 2 og 2 Skind sammen efter en Konebaads Breede.

tutivok, *intr.* og *tr.* træder paa; træder under Fødder; nedtræder.

tutirsak, undertraadt; traadt under Fødder.

tuttuk, Skarn paa Gulvet; Menniskettraad, som er ført derind med Fødderne.

Toko, Døden.

tokórsoak, den store Død; den sorte Død; en pestagtig Dødsart, der river mange bort.

tókovok, *intr.* 1) døer. 2) er død; er ved Døden afgaaet. 3) visner; gaaer ud (en Vært.)

tókorsok, en Død; den Døde.

tokolérpok, *s. intr.* 1) begynder at døe; bliver afmægtig. 2) begynder at visne og gaae ud.

tokotípok, *t.* 1) *intr.* a) overgives til Døden. b) overgiver sig selv til Døden. 2) *tr.* lader en Døe el. ombringe ved en anden; hengiver ham i Døden.

tokotítak, den i Døden hengivne.

tokúngavok, *intr.* er død; er blant de Døde.

tokópok, *tr.*)
tokótsiok v. kútsiok, *intr.*) dræber; myrder; ombringer.

tokótsirsok, en Manddraber; en Morder.

tokotsikovok, *tr.*)
tokotsikorsiok, *intr.*) 1) forraader til Døden. 2) dømmer en fra Livet.

tokotsikorsirsok, 1) en Forræder; den som overgiver en anden til Døden. 2) den som dømmer en fra Livet.

tokotsisúkpok, *intr.* har

Mod paa at ombringe nogen; er mordisk sindet.

tokotak, en Dræbt.

tokotéksak, den som skal dræbes; Dødsfange.

tokotâvok, *intr.* er dræbt.

tokoteksâvok, *intr.* er bestemt til at dræbes; er dødskyldig.

tokonarpok, *intr.* er dødende; man døer deraf; det foraarsager Døden; er forgiftig.

tokonártok, dødende; det som dræber; Forgift.

tokordlăk, nylig død.

tokordlăvok, *intr.* er nylig død.

tokorsúsek, Død; Dødsmaade.

tokorsut v. sutiksak, Dødsaarsag; Dødsskyld.

tokosisukpok, *intr.* og *tr.* 1) er færdig at døe af Forskrækkelse; bliver som dødsens over noget. 2) er saa bange derfor, som for Døden selv; er færdig at besvime derover.

tokotserpok v. kytserpok, *tr.*)
tokytseïok, *intr.*)
tokytserau, *tr.*)
1) venter paa ens Død; bier til han døer. 2) troer en ikke til Live; har overgivet ham.

tokovik, 1) Dødstid; Dødsdag. 2) Stedet man døer paa; Sted at døe paa.

tokovíksak, det samme om tilstundende Tid.

tokuksâvok, *intr.* er dødelig; kan døe; skal engang døe; i *neg.* er udødelig; kan ikke døe.

tokuksâursok, dødelig.

tokuksâungitsok, udødelig.

tokuksâipok, *ts.* er af en udødelig Natur; kan aldrig døe.

tokuksâitsok, udødelig i sin Natur.

tokut, 1) det en døer af el. for; Døds-aarsag; Anledningen til hans Død. 2) den for hvis Skyld el. isteden for hvem en anden døer.

tokutigàu, *tr.* 1) døer derfor el. deraf. 2) døer for ham el. for hans Skyld.

tokutiginikpok, *intr.* døer ikke for sin egen Skyld, men for en anden.

tokyavok v. kújavok, *intr.* er dødsyg; ligger for Døden; er færdig at døe.

Tokorsâk, det øverste af Struben, ved Luftrørets Aabning.

tokorsârdlukpok, *intr.* har ont i Halsen paa ommeldte Sted; har Halssyge, ved ømme Mandler.

Tokortôk, see under Tôk.

Tókovok, see under Toko.

Tôpok, 1) *tr.* a) strækker et nyt Baadeskind med Remmer el. flettede Seener. b) strammer Baaden over med det nye Skind. 2) *intr.* Skindet strækkes saaledes.

tôsut v. túrksut, 1) Strækkeliinen; Remmen el. Seenetraaden, Skindet strækkes med. 2) en stor Syenaal, som bruges dertil ved Kajakkens Strækning.

tôsutiksak v. túrksutiksak, 1) noget til Strækkeliine. 2) en Syenaal til ovenmeldte Brug.

Torârpok og Torâjuvok, see under Tôk.

Tórdluk v. tórkluk, Struben; Aandepiben; Luftrøret.

tórdlorpok v. tórklorpok, *intr.* raaber.

tordlorbigàu, *tr.* raaber til el. efter ham; anraaber; kalder paa.

tordlulavok, *intr.* og *tr.* raaber paa nogen; kalder paa ham; gjør Anskrig for at faae ham til sig.

tordlulaurpok, *intr.* raaber højt af Struben.

Torkluk, see under næstforegaaende.

Tórkorpok, *tr.* gjemmer; forvarer; henlægger i et Lukke til en anden Tid.

tórkugak, gjemt; forvaret.

tórkorbik, Gjemsel; Gjemmested.

Tôrkotak, see under Tôk.

Tórnak (*N.*) v. tórngak, (*S.*) en Aand el. Gejst; Hexemesternes Genius (hvoraf hver har sin, der følger ham som et Orakel, efter 10 øvede Hexerier, og undertiden lader sig see som et Spøgelse, naar Hexemesteren udsender den til andres Forfærdelse.)

tornâvok, *intr.* er en saadan Gejst el. Gespenst.

tórnarpok, *tr.* dræber Folk ved at lade sig see (Gejsten.)

torngartípok, *t. tr.* lader andre ombringe ved sin Gejst (Hexemesteren.)

tórngægak, død af Gejstersyn.

tornârsuk (*N.*) v. torngârsuk (*S.*), 1) den øverste Aand, hvilken Grønlænderne betragte som deres største Orakel (som tillægges fortrinlig store Egenskaber, og skal kun være

re een i ſit Slags, da Tórnæt el. de ringere Gejſter ere mange, og denne kan kun ſees af Hexemeſterne.) 2) har man vedtaget at bruge dette Navn om: Djevelen.

tornârſulik, beſat af Djevelen.

tórniok, *intr.* øver ſit Hexerie (en Angekkok); forretter ſit Sandſigerie.

tornirſok, en Sandſiger under ſit Hexerie.

Tornaviârſuk, Strømand; en liden Elvand (*Anas hiſtrionica.*)

Tôromiſak, Tôrpok og Tórſuk, ſee under Tôk.

Torſumiutak, Blyant; Iſenfarve.

Tórſuvok, *intr.* er tykhaaret (et Skind.)

tórſurſok, tykhaaret.

torſuriôk, meget tykhaaret.

Tôrutak og Tôſak, ſee under Tôk.

Tōutſinek, det Sted paa hver Side af Panden, ſom paa nogle (iſær Qvindfolk, der binde deres Haar ſtærkt op) er ſleenſkaldet med en Huk ind i Hovedhaaret.

tōutſinekarpok, *intr.* er ſleenſkaldet; har ſaadan ſkaldet Hjørne i Tindingen.

tōutſinilik, ſleenſkaldet, ſom ikke har Haar paa Siderne af Panden.

Tuapàk, i *plur.* tuapèit, en Steenhob ved Stranden; Steenſløtſer af ſmaa runde glatte Steene; Sand og Gruus, opſkyldte af Søen. Tuapèin illǽt, en glat Steen af ſaadan Steenhob.

tuapâvok, *intr.* er ſaadan Strand med Steenſløtſer.

tuapèitſiak, i *plur.* tuapèitſiæt, ſmaa Steenhobe el. opſkyldte Gruusſløtſer.

Túdlik, en ſtor ſpidsnebbet Søefugl, kaldet: Ommer (*Colymbus glacialis.*)

Tue, 1) en Axel; en Skulder. 2) det ophøjede Skulderſtykke i en Qvinde-Peltz.

tuéjarpok, *intr.* hans Axel gaaer af Leed; Skulderen brydes paa ham.

tuïlik, en Vandpeltz. *N.*

tuïdliok, 1) *intr.* ſyer ſaadan Vandpeltz. 2) *tr.* — til en anden.

tueetſok, en Halvpeltz.

Túgâk, 1) Eenhiørningshorn. 2) Hvalrostand. 3) Elfenbeen.

túgâlik, en Eenhiørning (*Monodon monoceros.*)
tugârpok, *intr.* og *tr.* støder med sit Horn mod Jisen el. Landet (Eenhjorningen.)
tugâmikpok, *f. tr.* det samme flere Gange i Rad for at faae Hul paa Jisen.
Tuggak og Tuggarpok, see under Tôk.
Tugle, Tindingen.
túglerut, Øregehæng; Ørering; Perler, som hænges enten i Ørelæppen el. bindes i Haaret, som udgaaer fra Tindingen.
tugleruſerpok, *t.* 1) *intr.* hænger Øreringe ꝛc. paa sig selv. 2) *tr.* — paa andre. 3) *intr.* bruges det og om Solen, naar den sees med Bisole (som Grønlænderne mene at være dens Ørenringe.)
tuglerúnak, et ſlags Blomster der ligne Sanct-Hans-Urt eller Huusløg (og er Stængelen til den Rod, Grønlænderne kalde Sórtlak.)
Tuglèk, see under Tôk.
Túglerut og Tuglerúnak, see under Tugle.
Tugluarpok, see under Tôk.
Tujormiok, see under næstfølgende.

Tújorpok, *tr.*)
tujóïok, *intr.*) betænker en med Mad; meddeler den Trængende noget at spise.
tujorkattarpok, *intr.* flakker fra et Sted til et andet; har ingen blivende Sted (enten den som er huusvild, eller den, som selv har Flakkelyst.)
tujormiok, *intr.* 1) lider Nød, især for Huuslye; er huusvild. 2) er ſlet til Huse; boer maadelig. 3) maae søge Huus hos andre, fordi han ej kan komme hjem.
tujormirſok, den som lider Nød, især for Huuslye.
tujormiak, den som en anden under Huuslye.
tujormigâu v. miarâu, *tr.* under en Huus, som selv ingen Huuslye har; lader ham krybe i Læe hos sig.
tujorminakâu, *intr.* 1) det er ont at faae Huuslye. 2) det er kun ſlet Huuslye man har.
tujórminek, Huusvildhed; Nød for Huuslye.
Tukagvájok, en Pytfugl (*Charadrius hiaticula.*)
Tûkak og Tukarpok, see under Tôk.

Tuke, langs, bruges kun med *appoſitio*, nemlig: túkimut, paa langs; efter Længden.

tukípok, *t. intr.* ſættes paa langs; kommer til at ſtaae el. ligge efter Længden.

tukíngavok, *intr.* 1) er paa langs; ſtaaer el. ligger paa langs; ſtiler efter Længden (f. Ex. Bladet paa en Brænde-Øxe.) 2) vender Enden imod.

tukíngarſok, *intr.* 1) det ſom er paa langs el. ſtiler efter Længden. 2) det ſom vender Enden imod. 3) en Buløxe; en Bind-øxe.

tukíngarſolik, 1) den ſom har noget paa ſig, der vender efter Længden. 2) en Høne (fordi dens Rumpe ſtaaer paa langs, da andre Fugles ſtaaer paa tvers.)

Tukérpok, ſee under Tôk.

Túkimut, Tukíngavok og Tukípok, ſee under Tuke.

Tukomarpok og Tukovok, ſee under Tôk.

Túkorpok, *intr.* meddeler andre; giver gjerne; er gavmild.

tukortôk, gavmild.

tukoï"pok, *tſ. intr.* er karri el. gnidſk; et paaholden giver ei gjerne noget bort.

tukoï'tſok, karrig; gnidſk; en Nidding.

Túkſiarpok, *intr.* 1) beder; gjør Bøn. 2) holder Bøn.

túkſiartok, en Beder.

tukſiarbigàu, *tr.* 1) beder til ham; beder ham om noget. 2) tilbeder.

tukſiàut, 1) en Bøn. 2) en Bede-Pſalme.

tukſiúpok, *tr.*)
tukſiúrſiok, *intr.*) beder for en; gjør Forbøn.

tukſiúrſirſok, en Forbeder.

tukſiutípok, *t. intr.* bliver bedet for af en anden; har en til at bede for ſig.

tukſiutítſiok, *intr.* faaer en til at bede for ſig.

tukſiùt, en Bøn, iſær: en Forbøn; i *plur.* tukſiutit, en Bønnebog el. Pſalmebog.

tukſiutigàu, *tr.* beder derom.

Túkto, 1) et Rheensdyr (*Cervus Tarandus.*) 2) Himmeltegnet Karls-vognen (dog kun ved Gol-haab.)

tuktupok, *intr.* faaer el. ſkyder et Rheensdyr.

tuk-

tuktûsiok, *intr.* faaer et Rheensdyr at see.
tuktusiut, et Gevæhr at skyde Rheensdyr med (Bøsse el. Bue.)
tuktûrsak, en Stankelbeen (*Tipula rivosa.*)
Tulékpok, *intr.* kommer til Lands el. under Landet; lægger ind til Landet (Folk paa en Baad); svømmer ind mod Landet (en Fugl); søger Strandbredden (en Fisk.)
tuléktok, kommen til Lands el. under Landet; den som søger Strandbredden (Menniske, Fugl el. Fisk.)
tulãupok, *tr.*)
tulãursiok, *intr.*) fører noget til Lands el. ind mod Landet.
Tullimâk, et Ribbeen.
tullimêjarpok, *intr.* har brukket el. faaet Skade i Ribbenet.
Tulokórpok, *intr.* er kjed af noget; finder ej længer Fornøjelse deri; gider ej længer været over (f. Ex. at kjøre i Slæde, være til Baads.)
Tullórpok, 1) trykker op mod noget; lægger sig op mod det. 2) støder mod noget uforvarende; løber derpaa. 3) i *dual* og *plur.* klemmer sammen; trykker sammen mod hinanden (f. Ex. Jis, Tænderne i Munden, Over- og Under-neb.)
tulloriak, i *plur.* tullorirsæt, Hundetænderne; Øjentænderne.
tullortægak, Flintestaal.
tullugâk, en Ravn (*Corvus Corax.*)
tullukâk, en Ravneunge.
tullukãursak, en liden sort Svømsnekke i Havet (*Argonauta arctica.*)
Tullugâk, see under næsiforegaaende.
Tulluït, *car. sing.* Engelskmænd.
Tumakpok v. marpok, *intr.* bliver krumpen el. værkbruden paa et og andet Lem.
tumársimavok v. maktorsimavok, er værkbruden; er bleven krumpen.
tumaktortok v. maktorsimarsok v. marsimarsok, værkbruden; krumpen af Sygdom.
Tumánguvok, *intr.* forsmægter af Hunger.
tumángulerpok, *f. intr.* begynder at forsmægte; er skrubsulten, saa det svier i ham af Hunger.

tumángulersok, skrubsulten; som begynder at forsmægte af Hunger.
tumángunak! hvor forsmægtende! man maae døe af Hunger el. sulte ihiel!
tumangunakâu, er ret forsmægtende; det er Hungerstid el. Sted.
Tumarpok, see Tumakpok, og under næstfølgende.
Tumè, Fodspor.
tumigâu, *tr.* har det til sit Fodspor el. det er hans Spor. Nennub tumigèj, det er Biørnespor.
tumisiok, *intr*, faaer Spor at see; finder Spor; kommer paa Spor.
tumisiórpok, *intr.* og *tr.* gaaer i en andens Fodspor; følger Spor; gaaer efter Spor.
tumisiórtok, den som gaaer efter Spor.
tumisiviksâvok, *intr.* er sporlig; i *negat.* er usporlig.
tumârpok v. marpallækpok, *intr.* gaaer saa det høres.
Tunnárpok, *tr.*)
tunnárdlerpok, *intr.*) har Sindet henvendt el. stiler Tanken til; egner; sætter Tingen deri.
tunnarâu, *tr.* holder sig til en; fortroer sig ham; forlader sig paa ham; gaaer altid til ham; søger Tilflugt hos; stoler paa. Tunnarallugo, for hans Skyld. Tunnaringilà, han holder sig ei til ham el. tør ej gaae til ham.
tunnarirsak, den man holder sig til el. forlader sig paa.
tunnardlersarpok, *tr.* henvender til; lader stile til. Erkarsâutine illingnut tunnardlersarniarpe, han holder sine Tanker henvendte til dig.
Tunne, udsyet Stribe i Huden under Øinene.
tunnilik, en Qvinde med saadanne Øjenstriber.
Tunnek v. nérsoak, et slags store Fieldmennisker el. Biergtrolde (som siges at boe høit oppe i Landet og tillægges europæiske Klæder.)
Tungà, see under Tunge.
Tûngavok, see under Tôk.
Tungè, Side; Kant; bruges kun *transitive*, som tungà, hans el. dens Side. tungiga, min Side. tungit, din Side, o. s. fr. Tellerpiub tungà, høire

re Side. Sâmiub tungà, venstre Side. Og helst forekommer det med *appositio*, som:
tungáne, 1) paa hans el. dens Side. 2) paa denne Side af en Ting; paa den Side, som vender hid. Kikertársub tungáne kajartortonga, jeg roede i Kajak paa denne Side af Størøen.
tungánit, 1) fra hans el. dens Side. 2) fra denne Side. Kikertab tungánit piok, han kom fra denne Side af Øen.
tungánut, 1) til hans el. dens Side. 2) til denne Side af ham; hen mod ham. Tungánut egirsûk, kast det hen mod ham, o. s. fr.
Tungiorpok, see under næstfølgende og Tungo.
Túngit, *car. sing.* Dunen i en Rede; helst: Ederduun.
túngiorpok, *tr.* pakker en vel ind i Klæder og Tepper, (som næsten var forkommet.)
Tungmarak og Tungmarpok, see under Tôk.
Tungo, Saften i Bær el. Frugt.
tungosúngnipok, *tf. intr.* er sød; smager el. lugter sødt.
tungosúngnitsok, 1) sød; sødt. 2) Sukker. 3) Sirup. 4) Honning.
tungiórpok, *intr.* har Farve efter Bærsaft; a) er blaa. b) er grøn.
tungiórtok, 1) blaat. 2) grønt.
tungiorpallukpok, *intr.* er blaaagtig.
tungiûrsak, 1) en vis Markurt med blaa Blomster. 2) en Ret af kogt Klevertang (fordi den bliver blaaagtig.)
Túngorpok, *tr.* gjør tung og døsig i Kroppen (Heden el. andet.)
túngovok, *intr.* er tung i Kroppen; er døsig.
Tunniok, 1) *tr.* a) giver ham. b) giver det bort; afhændiger; sælger. 2) *intr.* gives; bortgives; afhændiges; sælges.
tunnírsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
tunnírsirsok, en Giver.
tunnirsigájukpok, *intr.* giver altid el. gjerne.
tunnirsigájuktok, den som giver gjerne; en glad Giver; gavmild.
tunnínekarpok, *intr.* gives noget; faaer Gave.
tunnirsak, 1) den noget gives

ves. 2) bortgiven; solgt; afhændiget.

tunnirsût, 1) en Gave. 2) Offer.

tunnirsivik, et Offersted; Alter.

tùnniorârpok, *tr.*)

tunnioráïok, *intr.*) deler ud; gjør Uddeling til flere af noget; giver en efter anden.

tunniorautigàu, *tr.* gjør Uddeling deraf.

tunniúpok, 1) *intr.* a) hengiver sig. b) hengives. 2) *tr.* udgiver; bortgiver; hengiver; overleverer i en andens Hænder.

tunniútak v. ursak, den el. det udgivne; hengiven; overleveret.

Tunnò, *cum suff.* tunnua, 1) Ryggen. 2) Bagdelen af noget. 3) det som er tæt bag en. 4) den østre Side af Himmelen. 5) den Side af et Land; som vender mod Østen.

tunnuane, tæt bag ham.

tunnuanit, bag fra.

tunnumut, mod Østen; øster i; østverts.

tunnuárpok, 1) *intr.* a) gaaer tilbage; skubber sig bag ud; flytter sig tilbage. b) holder sig tilbage (for noget, som er farligt.) c) skydes tilb- ge (f. Ex. Kiedelen fr- Lampen, naar den har a- kogt.) 2) *tr.* a) skyder den tilbage. b) kan ikke fo- ge med; holder ikk- Trop; giver sig tabt (at gaae, roe ꝛc.)

tunnudlek, bagest.

tunnudlereekput, *intr.* *cum sing.* staae el. sidde tæ- bag hinanden el. hob- viis.

tunnudliorpok, *tr.* 1) sæt- ter bag sig; kaster ba- sin Ryg. 2) lader de- af Øjne; seer ej mer- til; slaaer af Sindet.

tunnukópok, *tr.* fahrer Østen el. inden om en Øe.

tunnúpok, *tr.* vender Ryg- gen til ham el. det.

túnnok, Rygfit (f. Ex. af et Rheensdyr); Talg; Fit som er tælget.

túnnolik, 1) et Dyr, som har Talg. 2) Finnefi- sken (et slags Hvalfisk med Barder) *Balæna Physalus.*

tunnortorpok, *intr.* spiser Talg el. Fit af et Rheensdyr, Faar og slige.

tunnulûk, en Nakke.

Túnnok, see under næstfo- regaaende.

Tuovê og Tuoviok, see under næstfølgende.

Tuo-

Tuoviórpok, *intr.* skynder sig med noget; figer; haster; gaaer el. gjør fort.

tuoviórtok, den som skynder sig; figende.

tuoviok, Skynding; Figen.

tuovê, Langsomhed.

tuovêpok, *.tf. intr.* er langsom; er seenfærdig.

tuovêtsok, langsom; seenfærdig.

tuovêtsokâu, *intr.* er meget langsom og seendrægtig.

Tupak, Tobak (er dannet af det danske.)

tupâut. Forraad af Tobak. Tersa tupautingoara, det er alt det lidet Tobak jeg eier. Tupaut audlangitsok, en heel Rulle Tobak.

tupâutekarpok, *intr.* har Forraad af Tobak; er vel forsynet med Tobak.

Tupakpok, see under næstfølgende.

Tupárpok, *intr.* skræmmes; kyses; bliver i en Studs forskrækket (en vaagen.)

tuparsárpok, *tr.* skræmmer; kyser; gjør i en Studs forskrækket.

tupârnak, en vis Urt, der ligner vild Timian.

tupækpok v. pákpok, *intr.* vaagner i Skræk; vækkes op af Søvnen ved Bulder.

tupæksárpok v. paksárpok, *tr.* skræmmer en i Søvne; vækker ham op ved noget Bulder.

tupængnak! Skræmmen! hvor skræmmende! Sillat tupængnak! Ej, hvor skræmmede du mig!

tupængnakâu, *intr.* er skræmmende; det er ej got at sove i Nærværelsen derved.

Tupédlerpok, *f. intr.* er trøstig; bliver vel tilmode; giver sig tilfreds; er frimodig el. ved et fornøjet Sind.

tupédlersok, trøstig; vel tilfreds; fornøjet.

tupedlersárpok, *tr.*)
tupedlersáïok, *intr.*) trøster; stiller tilfreds; gjør ham vel tilmode; beroliger.

tupedlerslípok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* trøstes; tilfredsstilles.

tupedlersitsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tupedlersáïrsok v. lítsirsok, en Trøster.

tupedlersâut, Trøst; Trøstemiddel; det hvorved nogen tilfredsstilles el. det man bruger for at faae ham veltilfreds.

tupedlerſautigàu, *tr.* 1) trøſtes derved; har det til ſin Trøſt. 2) ſtiller tilfreds dermed.

tupedlerſauſerpok, *ſ. tr.* ſkaffer Trøſt; bibringer en det, han kan trøſte ſig ved.

tupedliupok, *tr.* trøſter ſig ved nogen el. noget; ſøger ſin Trøſt deri; beroliger ſig derved.

Tupèk, en Telt.

tupāurſak, 1) en Model af en Telt. 2) den langbladede Markſyre. 3) Drøbelen i Halſen.

tupāurſuk, en Hundetelt; (en uſel Telt af faa og ringe Skind og Stænger.)

tupérſoak, 1) en ſtor Telt. 2) i *plur.* tupérſoït, en Teltplads.

tuperpérkſoït, *car. ſing.* 1) mange Telte paa eet Sted; en Telte-Samling. 2) en Lejr.

tupekáte, en Teltkammerad; den ſom boer i Telt med ham.

tupekatigàu, *tr.* boer i Telt med ham.

tupérpok, *intr.* rejſer Telt; ſætter Telt op.

tupiórpok, *intr.* gjør en Telt.

tupirſarpok, *intr.* boer i Telt.

Tupérpok, ſee under næſtfø regaaende.

Tupigàu, *tr.*)
tupigoſukpok, *intr.*) forundrer ſig højlig over noget, ſom man ej kan indſee, hvorledes det er gaaet til; falder i Forundring derover.

tupingnak! højſt forunderligt!

tupingnakàu, *intr.* er højſt forunderligt; er ret et Under.

tupingnartok, noget hvorover man højlig maae forundre ſig.

tupingnartomik, forunderligen.

tupingnartōut, en Samling af underlige Ting el. Begivenheder.

tupingnartulliok, *intr.* gjør en Gjerning, ſom opvækker andres ſtore Forundring.

tupingnartulliak, en højſt forunderlig Gjerning.

Tupilèk, en Vanſkabning; et Monſtrum.

tupilovok v. lavok, *intr.* er vanſkabt.

Tupípok, *t. intr.* faaer noget i Halſen, ſom man enten qvæles i eller dog er færdig at qvæles i.

tupítok, qvalt el. færdig at qvæles af noget, ſom er ble

bleven faſtſiddende i Halſen.

tupinak! ret qvælende!

tupinakàu, *intr.* er at qvæ⸗les i; det kunde ſnart blive ſiddende i Halſen, ſaa man maatte qvæles deraf (ſej og drøj Spiſe.)

tupinaràu, *tr.* er færdig at qvæles deri (Mad.)

Tûpok, ſee under Tôk.

Tupækpok, ſee under Tupárpok.

Túrkſut, ſee under Tôpok.

Túrſik, ſee under Tôk.

Tuſſárpok, *intr.* og *tr.* 1) hører. 2) adlyder; er hørig og lydig; gaaer, naar man befaler; gjør hvad man ſiger. 3) i *neg.* er uhørig.

tuſſäïok, *intr.* hører andre (f. Ex. de læſende); agerer Hører.

tuſſárte v. tuſſäïrſok, en Hø⸗rer; den ſom hører an⸗dre (f. Ex. af deres Lectie.)

tuſſægak, hørt.

tuſſægékſak, det man vil faae at høre.

tuſſángitſak, uhørt.

tuſſangitſârpok, *tr.* har ej hørt det.

tuſſangiſêinarpok, *tr.* har aldeles ikke el. aldrig hørt det; veed aldeles ikke deraf at ſige.

tuſſarliúpok, *tr.* gjør hør⸗bar; lader høres.

tuſſarnārpok, *tr.* hører paa med Lyſt.

tuſſárnarpok (*N.*) v. tuſſárng⸗arpok (*S.*), *tr.* hører no⸗get førſte Gang; har ej hørt det før.

tuſſarnakàu, *intr.* er værd at høre; kan høres paa med Behag el. Fordeel.

tuſſárnerpok, *ſ. intr.* er be⸗hageligt at høre; for⸗lyſter Øret.

tuſſarnerſok, behageligt at høre.

tuſſarkórpok, *tr.* det kom⸗mer en for, ſom han hører noget; han ſy⸗nes at høre det.

tuſſárdluarpok, *intr.* 1) hø⸗rer vel, enten: a) kan got høre, eller: b) hø⸗rer det ſom got er; hø⸗rer behagelige Tiden⸗der. 2) iſær: hører ſin Slægtning opkaldet.

tuſſàumavok, *intr.* og *tr.* hø⸗rer tale om; faaer Ryg⸗te om noget.

tuſſàumarſak, Rygte.

tuſſàumarſarpok, *tr.* hører jevnlig tale derom.

tuſſávok, *intr.* og *tr.* for⸗ſtaaer.

tuſſarſak, forſtaaet; lyde⸗lig hørt.

tu-

tuſſarſâvok, *intr.* er forſtaaelig; høres lydelig og tydelig.

tuſſarſâurſok, forſtaaelig; det ſom tydelig høres.

tuſſængieiſſârpok, *tr.* giver en Stikpiller; ſiger ham Sandheden paa en forſtilt Maade; taler om andre i hans Nærværelſe og ſtiler til ham. 2) overraaber el. overfuſer en; fahrer ham over for noget han har gjort.

tuſſilárpok, *intr.* er døv.

tuſſilártok, døv.

tuſſilárnek, Døvhed.

tytſak, Paahør; (bruges kun *tranſitive*, ſom: tytſamne, i mit Paahør; tytſangne, i dit Paahør, o. ſ. fr.

tytſardlukpok, *intr.* hører ſlet, enten: a) hører ej ret til; kan ej got høre; eller: b) hører det ſom ont er; hører ubehagelige Tidender.

tytſiovok, *intr.* rygtes; kommer i Omtale.

tytſiodluarpok, *intr.* er i et got Rygte; bliver vel omtalt.

tytſiodluartipok, 1) *intr.* bringes i et got Rygte; bringer i et got Rygte; taler vel om ham.

Túſſarpok, ſee under Tô…

Tuſſâumavok og Tuſſâvok, ſee under Tuſſârpok.

Tuſſiárpok, *intr.* halter, hinker.

tuſſiártok, hinkende.

Tuſſilárpok, ſee under Tuſárpok.

Túſſovok, *intr.* er for… legen for at faae noget ligeſaavel ſom en an… den; kan ej komme ſaa viit ſom en anden; maa altid mærke ſig at ſtaae tilbage.

tuſſugâu, *tr.* kan ej komme ſaaviit ſom han, el… det: a) kan ej faae det ſom han faaer, eller b) ſom formaaer ej det, ſom han (at kjøbe el. fange) … Killulirſimet tuſſugâra, da han kjøbde ſig en Vand… kjedel, vilde jeg og gjer… ne havt en, men faaer vel lade det blive, da jeg in… tet har at kjøbe for.

Tutikpok, ſee under Tôk…

Tytſak, Tytſardlukpok og Tytſiovok, ſ. under Tuſárpok.

U.

U.

Uánga, Jeg; Mig; i *dual.* uaguk, vi tvende; os tvende; i *plur.* uagut, Vi; Os.

uangángoak, 1) jeg lille. 2) jeg uværdige.

uagúngoæt, 1) vi smaa. 2) vi uværdige.

uamnik, af mig selv; ved mine egne Kræfter og Formue.

uavtinik, af os selv; ved vore egne Kræfter og Formue.

uaptut, som mig.

uavtitut, som os.

uangãivna, jeg den; jeg som forhen (gjorde det el. det.) Uangãivna nejorivse, jeg som tilforn var hos eder.

uangarpik, egentlig mig.

Uâvok v. urgvâvok, *intr.* slingrer og dingler hid og did (et Skib; en Vugge.)

uãurſok v. urgvãurſok, 1) det som slingrer og dingler hid og did. 2) en Vugge.

uãugajukpok v. uãutekàu v. urgvaríkpok, *ſ. intr.* slingrer meget; er slem til at slingre; er rank (en Baad; et Skib.)

uãugajuktok v. urgvaríkſok, et rankt Fahrtøj, som er nemt til at slingre.

uãutipok v. urgvãutipok, *t. tr.* 1) gjør at det slingrer; kommer det til at slingre. 2) vugger.

uãutitſiok v. urgvãutitſiok, det samme.

úrgvardlukpok, *intr.* slingrer ej; ligger fast paa Søen (et Fahrtøj.)

uãurſut, det som forvolder at det slingrer frem og tilbage (Lasten i Baaden el. en som staaer i Midten og rokker.)

uãurſutigàu, *tr.* slingrer desaarsag.

uérpok, *intr.* kommer paa Hæld; lægger sig over paa den ene Side (en Baad; en Slæde.)

uéngavok, *intr.* hælder; ligger paa den ene Side (en Baad; Slæde.)

uéngarſok, hældende.

uengârpok, *intr.* sætter sig i den anden Side, at Baaden kan ophøre at hælde.

uéngarſut v. úrgvut, det som gjør Baaden ꝛc. hæld.

uengarſutâvok v. urgvutâvok, *intr.* er Aarsag i, at den hælder.

uengarſutigàu v. urgvutigàu, *tr.* hælder desaarsag.

uelliok, *intr.* dagen hælder; Solen er nær ved at gaae under Horizonten; det lakker ad Aften.

uelliortilerpok, *s. intr.* det er over Middag; Dagen begynder at hælde; Solen begynder at dale.

uellikut, i Soledalingen.

Ubarpok v. úgvarpok, 1) *intr.* a) toer sig; bader sig; reenser sig. b) toes. 2) *tr.* toer; vasker; reenser (Kar; Hænder.)

ubàut v. ugvàut, et Bad; Vandbad; det man vasker sig i (Vandet.)

ubarbìk v. ugvarbik, 1) et Vaskested; et Sted at bade sig i. 2) et Vaskefad; Haandfad; Reenselseskar. 3) Tid at vaske sig; Reenselsestid.

ubárnek v. ugvárnek, Vasken; Reenselse.

ubægak v. ugvægak, vasket; toet; reenset.

Udlâk, see under næstfølgende.

U'dlok, 1) en Dag. 2) en Tid (i Almindelighed.) 3) Dagning. 4) i *plur.* udlut, Aar; Aar og Dag. Udlut nungúdlugit, hver Dag. Udlut tapídlugit, daglig.

údlome, i Dag; denne Dag.

udlomiliok, *intr.* bliver i Dag. Heraf *Subj.* udlomiligune, Dagen igiennem.

údliok, *intr.* 1) bliver Dagen over paa et Sted; bliver der een Dag. 2) bliver der eet Aar (i begge Henseender maae det forstaaes efter Sammenhængen)

udlirsarpok, *intr.* bliver nogle Dage over.

udlokípok, *ts. intr.* er kort Dag.

udlokítsok, kort Dag.

udlokilliok, *intr.* bliver kort Dag; Dagen korter af.

udlokínek, korteste Dag.

údlorpok, *intr.* det dages el. er Dag; bliver el. er bleven Dag.

udlortôk, lang Dag.

udlortôvok v. lórtuvok, *intr.* er lang Dag.

udlortônek, længste Dag.

udlortúsiok, *intr.* bliver lang Dag; Dagen længes.

udloïsærpok, *intr.* der er ingen Nat; Solen gaaer ikke under (som ved Midsommerstid i de nordligste Egne.)

udlokumisâk, Frokost; Davre.

udlâk, Morgenstunden.

udlâkut, tilig; fro; aarle; om

om Morgenen el. i Morgenstunden.

udlârorpok, *intr.* er tilig paa færde.

udlârortok, tilig paa færde; aarle ude el. i Arbejde.

udlârsiorpok, *intr.* bruger Morgenstunden; gjør Morgen-arbejde (f. Ex. fahrer ene paa Fangst om Morgenen, og lader saa blive op ad Dagen, naar de andre fahre.)

udlârsiortok, den som bruger Morgenstunden el. gjør Morgen-arbeide.

udlâvok, *intr.* er tilig; er aarle.

udlâkàu, *intr.* er meget tilig el. aarle.

udlángōvok, *intr.* er lidt op paa Dagen.

udlóriak, en Stjerne.

Uelliok, see under Uâvok.

Uerràu, *intr.* og *tr.*)
uérrivok, *intr.*) 1) faaer Vane el. Hang til noget; kommer i Vane el. bliver igaaet dermed. 2) bliver begjerlig el. gridsk efter noget; vil mere og mere deraf.

uérrirsok, 1) gridsk; begjerlig. 2) forvænt til el. igaaet med noget.

uerrirsut, det man faaer Vane til el. bliver igaaet med el. begierlig efter.

uerkivigàu v. uerrirsutigàu, *tr.* 1) har Vane til det; er igaaet med det. 2) er begjerlig el. gridsk derefter.

uerrilerpok v. uerkivigilerpok, *s.* *intr.* og *tr.* begynder at faae Vane til noget; faaer Begierlighed efter.

Uérnarpok (*N.*) v. uérngarpok (*S.*) *intr.* er søvnig.

uérngartok, søvnig.

uerngárnek, Søvnighed.

uérngalerpok, *s.* *intr.* bliver søvnig.

uérngalersok, den som bliver søvnig.

uerngarnak! hvor søvnig! hvilken Søvn kommer der over mig!

uerngarnakàu, *intr.* gjør søvnig; fører Søvnighed med sig (Heden i Huset; Aftenens Komme o. s. v.); man kan neppe holde Øjnene aabne.

uerngékſak, noget at blive søvnig efter. Uerngékſak ſillan ajornak! Ach, hvem der kunde sove!

uerngekſakangilak, *intr.* er slet ikke søvnig; kan ikke sove.

Uerpok, see under Uâvok.

Uérſarpok, see under Uvèk.

Uggoarpok v. uggurſarpok, *intr.* harmer ſig el. er fortrædet over noget, ſom ikke lykkes; er fortrydelig paa ſig ſelv for det, man kom ſlet fra.

uggoaràu v. uggoràu, *tr.* harmer ſig over den Ting, ſom mislykkes. åtak uggoarà kiblinginamiuk, han harmer ſig over Sælhunden, at han ikke fik den ſkudt tilgavns.

uggoárnek, Anken paa ſig ſelv el. Fortrædenhed over noget, ſom ej er gaaet af efter Ønſke.

uggoárnarpok v. nakàu v. uggornakàu, *intr.* det er fortrædeligt el. harmeligt, at det ej ſkulde lykkes bedre; det er ret at anke paa ſig ſelv over.

Ugóna, ſee under Obba.

Ujajârpok, *tr.*)
ujajáïok, *intr.*) plyndrer; røver fra en; tager noget med Magt fra ham el. giver hans Gods til Priis.

ujajáïrſok, en Plyndrer; en Røver.

ujajægak, plyndret; berøvet.

ujajârſorpok, *intr.* og *tr.* giver noget ganſke til Priis af Glæde; gjør Udbytte (f. Ex. naar et Barn begynder at gaae; en Dreng førſte Gang fanger, o. ſ. v.)

ujajarſôut, 1) Priisgods. 2) den man glæder ſig over og for hvis Skyld man giver noget til Priis.

ujajarſôutigàu, *tr.* 1) giver det til Priis. 2) gjør Udbytte for hans el. den Sags Skyld.

Uïak v. uïangoak, en Hvidfiſk-Unge (*Delphinus albicans, pullus.*)

uïalik, en Hvidfiſk med Unge.

Uïannirſârpok, *intr.* murrer; knurrer (Hunde; Menniſker.)

uïannirſârtok, murriſk; knurrende.

Ujaràk, 1) en Steen; 2) Beſynderlighed: en Sænkeſteen til et Snøre.

ujarákſak, en Steen, tjenlig til Sænkeſteen.

ujaraſúrkſuk, en ſærdeles ſtor Steen.

ujaraſúrkſulik, et Steendys, hvor flere ſtore Steene ligge oprettede.

ujarkerràu v. ujárkiok v. kiórpok, er i Arbejde med Steen; brækker el. hugger Steen.

ujarkiórtok, en Steenhugger; en Steenbrækker.

ujarkérpok, *ſ.* 1) *tr.* ſætter Sænkeſteen paa Snøren. 2) *intr.* den forſynes med Sænkeſteen.

ujarángmio, et ſlags Ulker, kaldet: Grundling (*Cottus Gobio.*)

ujarærſerpok, *ſ. intr.* har tilſat ſin Sænkeſteen el. tabt den af Snøren.

Uïárpok, *intr.* og *tr.* fahrer uden om en Huk eller andet, ſom er i Vejen.

uïáriak, en Huk at fahre uden om; et Næs at bøje omkring.

Ujárpok, 1) *tr.* ſøger; leder efter (noget, ſom er tabt.) 2) *intr.* ſøges; ledes efter (det tabte.)

ujárdlerpok, *ſ. intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.

ujárdlerſok, en Søger; den ſom leder.

ujártok v. ujægàk, det ſom ledes efter; ſøgt.

ujalérpok, *ſ. tr.* 1) giver ſig til at ſøge; begynder at lede efter. 2) leder længe nok derefter.

ujariagàu, *tr.*)
ujarièitſiok, *intr.*) lider Mangel paa; ſavner nogen el. noget, man før har været holden med at have (f. Ex. Føde; Underholdning; Forhverver.) Kivgara ujariagâra, jeg ſavner min gode Tjenerinde. Angyſſármet ujarieitſilerkâunga nekkikſamik, da han har ophørt med at fange Sælhunde, ſaa begynder jeg ret at lide Mangel paa Mad.

ujarièitſekpok, *intr.* det ſamme.

ujarianakàu, *intr.* 1) er ſavnelig; er umiſtelig; er uundværlig. 2) man lider Mangel; man er ej i de gode Omſtændigheder ſom før.

Uïartorpok, *tr.* den ene Hund bider den anden ihjel.

uïartugak, den ihjelbidte Hund.

Uïatigàu, *tr.* taler for en til Torngârſuk (er Angekkokkens Forretning.)

Uïdlárnek, ſee under Uvêk.

Uïgo og Uïgorpok, ſee under Uïuvok.

Uïgvak, en Bregne-Urt.

Uïlòk, i *plur.* uïdlût, en Muſling; en Blaamusling (*Mytilus edulis.*)

uïloak, et andet ſlags Muſling.

uilorſiórpok, *intr.* ſamler Mus-

Muslinger ved Strandbredden.
uïlortorpok, *intr.* spiser Muslinger.
Uïllusûk, see under Uvèk.
Uïngiarpok, *intr.* fløjter med Munden.
uïngiartok, den som fløjter med Munden.
Uïnìk, Kjød; Huld (paa Menniske el. Dyr.)
uïnékpok v. uïnikarpok, *intr.* har Kjød paa sig; er ved Huld.
uïnikangilak v. uïnetengoakangilak, *intr.* har ikke Kjød paa sig; er ej andet end Skind og Been.
uïnelerpok, *s. intr.* begynder at faae Kjød paa sig igjen; bliver hyldig; kommer til Huld.
uïnâvarpok v. uïniktovok, *intr.* er kjødrig; er ved got Huld; er vel ved Magt; er hyldig.
uïngærupok, *intr.* bliver maver; taber sit Huld; tærer og svinder hen.
uïngærusimavok, *intr.* er hensvundet el. hentæret; er bleven bare Skind og Been.
uingærusimarsok, hentæret; hensvunden; vissen.
uïnikot, en Inderskjorte; Underbuxer el. andet Klædebon nærmest ved Kroppen.
Ujórok, *cum suff.* ujóroa, hans Systerbarn.
ujorogàu, *tr.* han har det til Systerbarn.
Uï'pok, *t. intr.* 1) seer op; lukker Øjnene op; oplader sine Øjne. 2) gjør Øjne; sætter store Øjne; faaer Øjne at see med. 3) bliver bestyrtset el. forbavset; bliver overvældet af Skræk, saa man ej veed hvorledes man er vendt.
uï'savok, *intr.* 1) holder Øjnene aabne; har opladte Øjne. 2) er bestyrtset og i ængstelig Bevægelse over ulykkelig Hændelse.
uïsipok, *t. tr.*)
uïlitsiok, *intr.*) 1) lukker Øjnene op paa en; oplader hans Øjne. 2) gjør seende. 3) skaffer ham Øjne at see med; giver ham noget at gloe paa; siger &c. noget, hvorved han faaer store Øjne. 4) forbavser; gjør bestyrtset.
uïsatipok, *tr.*)
uïsatitsiok, *intr.*) det samme.
uïlitsirsok, den som gjør seen-

seende el. skaffer en anden sit Syn igjen.

uïsarpok, *tr.* aabner ens Ojne.

uïserarpok, *intr.* blinker med Ojnene; lukker dem op og i.

uïsorĕinak, i et Ojeblik.

uïtsatigàu, *tr.* 1) sætter Ojne over en el. noget. 2) er sat i Angst og Forbavselse over ham el. det.

Uïrpsârpok (*N.*) v. uïrvsârpok (*S.*), *intr.* bliver svindel el. tumlende i Hovedet (f. Ex. af at gaae rundt.)

uïrpsénguvok (*N.*) v. uïrvsénguvok (*S.*), *intr.* er svindel el. fortumlet i Hovedet.

uïrvséngursok, svindel; ør i Hovedet.

uïrvséngunek, Svindel; Ørhed; Fortumling i Hovedet.

uïrvsengunarpok v. nakàu, *intr.* er svindelgjørende; fortumler; foraarsager Ørhed i Hovedet. Imek sillakangitsok uirvsengunætlârau, Brændeviin plejer at gjøre svindel i Hovedet.

uïrvsengunartok, svindelgiørende; fortumlende. Imek uïrvsengunartok, stærk Drik.

Uïsûk, see under Uvèk.

Ujúkkoak v. koélliak, et stykke Spæk med en skjult Fiskekrog i, og Liine ved, hvormed fanges Maager fra Landet, naar de sluge den i sig.

ujúkkoarpok v. koártorpok, v. ujukkoélliarpok, *intr.* og *tr.* staaer paa Landet og fanger Maager saaledes.

Uïuvok, *intr.* og *tr.*)

uïúïok, *intr.*) føjer noget sammen; sammenfælder; øger sammen; samler flere Dele til et Heelt.

uïúnek, en Sammenføjning; en Øgning; Stedet, hvor noget er sammenfældet.

uïúnilik, en Ting, som er sammenføjet af flere Stykker.

uïúnekarpok, *intr.* bestaaer af flere sammenøgede Stykker; er ikke heelt af eet Stykke.

uïúnerpok, *s.* 1) *tr.* knytter sammen; sætter el. øger et Stykke til Enden af noget andet. 2) *intr.* faaer el. har faaet Tilsætning ved Enden.

uïunéïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

uïunérſorpok, *tr.*)
uïunerſóïok, *intr.*) ſkjøder; knytter el. øger ſammen; binder ſammen til eet.

uïgo, en Skjødning til Længden.

uïgorpok, *tr.* ſkjøder noget til Forlængelſe.

U'kak, Formuren paa et Huus (hvori Vindver og Indgang ere.)

ukalliok v. liorpok, *intr.* og *tr.* bygger ſaadan Vindves Muur.

Ukalèk, en Hare (*Lepus timidus vel variabilis.*)

ukaliak, en Hare-Unge.

ukádliak, en Harejæger.

ukádliarpok, *intr.* er paa Harejagt.

ukalérpok, *ſ. intr.* faaer en Hare ſkudt el. fanget.

ukalerſiórpok, *intr.* ſøger efter Harer; ſøger at komme en Hare nær, man har ſeet el. er paa Spor efter.

ukalerſiórtok, den ſom ſøger efter Harer.

ukalerajék, 1) et ſlags Harer, ſom ſiges at være hvide med en mørk Rygſtrib og af Størrelſe med Rheensdyr. 2) et ſlags Sælhunde, kaldet: Søeharen (*Phoca leporina.*) 3) en Artforandring af Fiordſælen, ſom er hvid med mørk Rygſtrib.

ukaleriak, det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ukalíurſak, i *plur.* ukalíurſæt, Kjærduun (en Græsart med hvid Duſk i Enden, der ligner Bomuld.)

Ukammárpok, *intr.* rokker frem og tilbage; ſider og nykker for og bag ud med Kroppen (frivillig.)

U'karpok, *intr.* udfalder af raadent Fjeld; affalder formedelſt Biergartens Opløsning af Luften.

úkarnek, Udfalden Biergſtykke; Affald fra raadent Fjeld.

Ukiok, *intr.* hover ens Arbejde; ſeer ſig ſaavel tjent dermed, at man ſiden atter holder ſig til ham.

ukivigàu, *tr.* hover hans el. hendes Arbejde; ſynes ſaavel derom, at man ſtedſe holder ſig til ſamme, naar man har noget at lade gjøre.

ukirſárpok, *intr.* ſkjønner got Arbejde, og vælger ſtedſe den bedſte til at arbejde for ſig.

ukirſártok, en Kjender af got

arbejde, som vælger stedse de bedste Arbejdere for sig.

Ukpat v. upæt, et Laar; en Skinke; en Bagfjerding, i *dual.* ukpatik, begge Laarene; en heel Bagdeel.

ukpánekpok, *intr.* faaer en Bagfjerding el. Skinke af et Dyr til sin Deel.

ukpatísiok, *intr.* faaer en heel Bagdeel.

Uksârnak v. yksârnak, Trækvind; stærk Træk igjennem store Aabninger (f. Ex. i en Huusgang el. aabent Vindve.)

uksârnarpok v. yksârnarpok, *intr.* det trækker el. blæser ind igjennem saadanne Aabninger.

Uksúkpok, *intr.* fahrer ilde; faaer Omslag.

Ukusíksak, Veegsteen; Grydesteen; Fitsteen.

ukusiksiárpok, *intr.* fahrer efter Veegsteen.

ukiksiksérrau v. ukusiksiórpok, *intr.* arbejder i Veegsteen; har at bestille med Grydesteen.

ukusiksiórtok, en Veegsteens-arbejder.

ukusiksiùt, et Instrument til at arbejde i Veegsteen med.

Ullamérpok, *intr.* er rund; a) er trindrund; b) er kredsrund.

ullamértok, rund. a) trind. Ajaupiak ullamértok, en trind Kjep. b) kredsrund; rund i Omfang. Kikertak ullamértok, en rund Øe.

Ullámmursak v. lángursak, en Vært med trinde Rødder og lange takkede rødagtig grønne Blade, der ligner Mjødurt.

Ullapípok, *t. intr.* har meget at bestille; er sysselsat med mange Ting; er ret overvældet el. beladt med Forretninger.

ullapigàu, *tr.* er særdeles syssel sat dermed; har saameget dermed at bestille, at han løber vild deri; er ret overvældet el. beladt dermed. Tekkurseksæne v. Sennâksæne ullapigèi, løber vild i det meget han har at see paa eller gjøre.

ullapínek, Overvælden med Forretninger; Stundesløshed. Ullapínermit sulle anningilanga, jeg har endnu ikke kunnet komme ud for mange Forretningers Skyld.

ullapisârpok, *intr.* tager sig no-

noget for, til at forſlaae Tankerne; ſyſſelſætter, ſig med noget for at komme ud af Grillerne; ſøger at fordrive Grublen, Bedrøvelſe el. Vrede ved Spadſering, Forretninger og ſaadant.

ullapiſárpok, 1) *tr.* ſøger at faae ens Tanker henvendt paa noget andet; ſkaffer ham noget at beſtille el. ſnakker for ham, for at adſprede hans Tankefuldhed; ſtiller tilfreds; holder med Sælſkab; huſvaler; trøſter. 2) *intr.* tilfredsſtilles; huſvales; trøſtes; faaer ſine Tanker adſpredte ved en anden.

ullapiſáïok, *intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.

ullapiſáïrſok, en Tilfredsſtiller; en Trøſter; en Huſvaler.

ullapiſâut, Middel til at forſlage Tankerne; Trøſt; Huſvalelſe.

ullapiſautâvok, *intr.* er trøſtelig; er tilfredsſtillende.

ullapiſautigâu, *tr.* forſlaaer Tankerne derved; tilfredesſtilles derved; har det til ſin Trøſt og Huſvalelſe.

ullapiſægak, tilfredsſtillet; trøſtet; huſvalet.

ullapiſekſâvok, *intr.* lader ſig tilfredsſtille; tager imod Trøſt; kan bringes paa andre Tanker.

Ullè, Dække; Skjærm over noget.

ullíkſak, noget til at dække med el. brede over ſig og andet (mod Regn 2c.)

ullíkpok, *ſ.* 1) *intr.* a) tager noget over ſig til Skjærm. b) bredes noget over; bedækkes. 2) *tr.* a) breder noget over; bedækker. b) overſkygger.

ullíkſok, den ſom har noget over ſig til Skjærm.

ulligak, bedækket; lagt noget over.

ulliguïak, en Hinde for Øjet.

U'lle, Flod; højt Vande.

ullérſoak, den ſtore Flod; Syndfloden.

ullípok, *t.* 1) *intr.* a) er Flod; er højt Vande. b) er vendt (en Kjole.) c) er vendt ud og ind paa el. omvendt (et Klæde.) d) har ligeſom vendt det Inderſte ud paa ſig; blotter ſig; lader ſig ſee, ſom man er. 2) *tr.* a) vender ud og ind paa noget; omvender; krænger. b) blotter ſit Inderſte; taler af Hjertet.

Illuga tâva ullípara, der har du mig, som jeg er. Tamat tersa ullípà, der seer man, hvad der er ved ham at gjøre.

ullítok, 1) højt Vande. 2) vendt; vendt ud og ind paa. Annorâk ullitok, en vendt Kjole.

ullilérpok, J. intr. Vandet stiger; det begynder at blive Flod.

ullíngavok, intr. er i Flodtiden.

ullíngarsok, Flodtid; højt Vande.

ullúpok, tr. Vandet voxer over noget i Flodtiden.

ullutípok, 1) tr. lader Vandet stige derover. 2) intr. Vandet er stegen derover.

ullúkavok, 1) intr. er stærk Flod i Springtiden. 2) intr. og tr. Vandet plejer at gaae derover, saa ofte det stiger.

ullúkarsok, et Sted, hvor Vandet gaaer over, saa ofte det stiger; det som er under Flodmaalet.

ullipkârpok, 1) intr. er fuld. 2) tr. fylder. Nappartak ullipkârdlugo, at fylde Karret til Bredden.

ullipkârtok, fuld. Pôgutak ullipkârtok, fuld Skaal.

ullipkârnek, Fylde; det at være fuld.

ullipkârut, Fylde; det et Kar ꝛc. er fuldt af.

ullipkarutigàu, tr. er fuld deraf.

Ullerúpok, tr.)

ullerúrsiok, intr.) løber vild i noget; veed ikke hvilken af dem, det er; staaer Fare at tage fejl deri. Pekkotingoaka ullerúpaka, jeg veed nu ret ikke, hvad jeg ejer. Alluksautit ullerúpaka, jeg løber vild i Skeerne el. veed ikke, hvilken Skee det er.

ullerúnarpok, intr. er at løbe vild i formedelst Mængden; forvolder Forvirrelse; man kan let tage fejl deraf.

ullerunarsúsek, Vilderede; Forvirring.

Ulligêlak, Espetræe.

Ullíkpok, see under Ullè.

Ullímavok, 1) intr. a) hugger med en Øxe. b) hugges. 2) tr. hugger det.

ullímarsok, en Hugger.

ullimarsak, hugget.

ullímako, en Huggespaan.

ullimánek, 2) et Huk med en Øxe. 2) huggen Skade.

ullimàut, en Øxe.

ullimàutiksak, 1) noget til en Øxe. 2) et Huggejern.

Ullipkârpok og Ullípok, ſee under U'lle.

Ullò, *cum ſuff.* ulloà, en Krumkniv; en Remmeſniderkniv; en Kniv ſom Grønlænderinderne bruge til deres Arbejde.

U'llo, *cum ſuff.* ullunga, Jernet el. det ſkarpe i Harpunen.

ullúkſak, et ſtykke Jern at ſætte til Skarpt i Harpunen.

Ulloriárpok, *intr.* bliver med Øjnene; vender ſig el. ſit Hoved af Frygt for det truende.

ulloriaſárpok, *tr.* kommer en til at blive med Øjnene el. vende ſig, ved at true ham; gjør ham bange; ſætter Skræk i ham.

ulloriaſúkpok, *intr.* er ømſkindet; det isner i ham; gruer for noget at udſtaae, ſom vil ſvie el. gjøre ont.

ulloriaſúktok, ømſkindet; emfindtlig; ſom taaler ingen Ting.

ulloriaſúngnek, Emfindtlighed; Ømhed.

ulloriagàu, *tr.* ømmer ſig derved; gruer derfor; det isner i ham, naar han tænker derpaa A-juak kappúneng ulloriagâra, jeg ømmer mig ved at ſtikke Bylden op. Iſſe ulloriagallugo anningilak, han gik ikke ud, da han gruede for Kulden.

ullorianarpok v. nakàu, *intr.* er at ømme ſig ved el. for; maae nok komme en til at grue; er hazardeerlig.

Ulluak, en Rind.

ulluaktôk, ſtorkindet; pluskjæbet.

ulluaktôvok, *intr.* har ſtore udſtaaende Kinder; er pluskjæbet.

ulluakípok, *tſ. intr.* har ſmaa flade Kinder.

ulluakîtſok, ſmaakindet; fladkjæbet.

Ullúkpok, 1) *tr.* gnider noget mygt og blødt imellem Hænderne. 2) *intr.* gnides mygt ſaaledes (Skind, Klæde.)

ullugak, det ſom gnides el. er gneden mygt imellem Hænderne.

Ullúkſak, ſee under Ullo.

Ullúpok, ſee under Ulle.

U'mak, 1) levende. 2) friſk; grønt.

umarpok, *intr.* bliver el. er bleven levende; lever op.

umartok, den ſom er bleven levende.

umartípok, *tr.*)
umartítsiok, *intr.*) gjør levende; opvækker; bringer til Live.
umartítsirsok, en Levendegjører; en Opvækker.
umarsiok, *intr.* og *tr.* qvæster et Dyr; skyder det, saa det endnu lever ved Skudet.
úmavok, *intr.* 1) lever; er levende. 2) er grøn el. frisk (en Vært.)
úmarsok, 1) levende; den el. det som lever. 2) grøn el. frisk.
umarsúsek, Liv.
umanartok, 1) livelig. 2) Liv; hvor der er værd at leve; lysteligt Sted at leve paa.
umat v. umæt, Hjerte.
umatigàu, *tr.* har det til sit Hjerte. Umatiga umatigingilet, mit Hjerte er ikke dit el. du kan ej vide, hvad jeg tænker.
umámio, Hjertets Tanke; det som boer i Hjertet el. en har paa Hjerte.
umamiugàu, *tr.* 1) har det i sit Hjerte; tænker der paa. 2) tager sig til Hjerte; lægger paa Hjerte; bevarer i sit Hjerte.
umamiugirsak, 1) tænkt i Hjertet; meent. 2) lagt paa Hjerte; tagen til Hjerte.
umamiutserforpok, *tr.* bringer en i Hjertet; lader ham faae til Besiddelse i sit Hjerte; begaver hans Hjerte.
umâlukpok, *intr.* har kun lidet Liv; der er endnu lidt Liv i ham el. den.
umanertôk, sejlivet.
umanertôvok v. tokàu, *intr.* er sejlivet.
umarivok, *intr.* er hurtig til sin Gjerning; er geschwindt til sit Arbejde.
umarirsok, hurtig el. Geschwindt til sin Gjerning.
umarirsúsek, Hurtighed.
umarêpok, *tf.* er seenfærdig til sin Gjerning; dorsker med sit Arbejde.
umarêtsok, seenfærdig; langsom til sit Arbejde; dorsk.
umarêtsúsek, Dorskhed; Seenfærdighed.
Umarpok, Umat og Umavok, see under næstforegaaende.
Umérdluk, see under Umik.
Umerórpok, see under næstfølgende.
Umérpok, *f. intr.* og *tr.* 1) beseer noget, som er i Nærværelsen; kiger efter (f. Ex. ned i Vandet efter Fisk, eller paa Gulvet for sig efter det som

ſom faldt.) 2) kiger langs ad en Bøſſe; ſigter; meder.

umerórpok, *tr.* det ſamme; iſær: kiger uden fra ind til nogen.

umeröumirſárpok, *intr.* ſtjeler ſig til at kige ind; kiger i en Grav el. ind igjennem et Vindve, og trækker ſtrax Hovedet tilbage.

umiut, en Kikert. (*N.*)

Umiak, 1) en Baad; et Fahrtøj; iſær: en Konebaad (Grønlændernes ſtørſte Baad, ſom roes af flere Qvinder.) 2) i *plur.* umiæt, en Baad med Folk udi.

umiárſoak, 1) en ſtor Baad. 2) et Skib. 3) i *plur.* umiárſoït, et Skib med ſin Takkelagie og Folk.

umiàitſiak, en middelmaadig ſtor Baad; en Smakke; en Transportbaad (ſom bruges ved Colonierne); en Skibbaad.

umiángoak, en liden Baad; en Jolle.

umiãurſak, en Model el. Ligning efter en Konebaad.

umiartorpok, *intr.* fahrer til Baads el. Skibs.

uméjarpok, *intr.* forliſer ſin Baad; lider Skibbrud (dog ſaa at Folkene blive frelſte, og kun Baad og Gods gaaer forloren.)

uméjartok, ſkibbruden.

uméïok, *intr.* bygger en Konebaad; forfærdiger en ny Baad.

uméïorpok, *intr.* er i Baadarbejde; gjør ved Baaden; ſætter den i Stand.

umêſorpok v. umiarſarpok, *intr.* henter ſig en Baad; kommer et Sted for at faae en Baad til at afhente ſig; anſkaffer ſig en Baad at blive befordret ved.

umíovok, *intr.* 1) omkommer i Baad; bliver borte med et Fahrtøj. 2) i *plur.* forgaae med Mand og Muus; forliſer med Skib, Gods og Folk.

umíurſok, omkommen i Baad.

umærpok, *intr.* ſkiller ſig ved ſin Baad el. Skib; afhændiger den; bortgiver el. ſælger den.

umǽrſok, den ſom har ſkilt ſig ved ſin Baad.

umǽrſarpok, *intr.* miſter ſin Baad (ſaaledes at den gaaer forloren, uden at der var nogen i den.)

umǽrſartok, den ſom har miſtet ſin Baad.

umǽrupok, *intr.* er uden

Baad

Baad (enten ved Forliis el. Salg.)

Umigàu v. umíksorpok, *tr.* hader; er en gram el. ikke god paa ham; afskyer; kan ei taale ham; viser sig fortørnet mod en. Umigâgit, du er mig til Forargelse el. jeg kan ikke taale dig. Ingme umigallune, at være fortørnet paa sig selv. Pingikivne umigânga, han hader mig, enddog jeg ikke veed at have fortørnet ham.

umiksóïok, *intr.* harmer sig; er fortørnet; hader.

umiksóïrsok v. sóïrse, en Hader; den som er en anden gram.

umigirsak, ilde lidt; forhadt.

umitsekpok v. séktarpok, *tr.* er ret forbittret mod en; har fattet Had og Nag til ham.

umitséksarpok v. sektípok, *tr.*)

umitsáïok, *intr.*) bringer en til at blive en anden gram (ved Bagtalelse el. opirrelse); opegger ham til Had; gjør ham hadefuld mod andre.

uminak! v. uminarsillét! det var ret Skade! hvor fortrædeligt, at det skulde saaledes gaae til!

uminángoak v. uminángoang-asik! 1) O! det var dog en stor Fortræd! 2) O! jeg intet værdige, hvorledes bar jeg mig dog ad!

úminarpok v. nakàu, *intr.* 1) er et fortrædelig Menniske; er ret at hade el. anke paa for sin Opførsel; fortjener ej at elskes. 2) det er fortrædeligt; man maae harme sig derover.

úminartok, 1) fortrædeligt; harmeligt. 2) afskyelig; utaalelig; hadelig.

Umik, 1) Skjæg. 2) Vejdehaar paa et Dyr. 3) et Forhæng.

umiktôk, storskjægget; et stort Skjæg ɔ: en storskjægget Hage.

umiktôvok, *intr.* er storskjægget; har et langt Skjæg.

umíkpok, *t. tr.* trækker Forhænget for en Telt.

umiok, 1) *intr.* syer Forhæng. 2) *tr.* — til en anden.

umérdluk, det behaarede Sted om Munden, saavel paa Under- som Over-Læben (men ej Hagen); Flaben.

umerd-

umerdlúktovok v. lukortokullukàu, *intr.* er tyk og fyldig omkring Munden el. Snuden; er storflabet el. tyklæbet.

umerdluktôk v. lúktursok v. lukortokulluktok, tyklæbet; storflabet.

umerdlûrsak, en vis Urt med laadne Blade.

ungiárpok v. ungmiárpok, 1) *intr.* tager Skjægget af sig selv; rager el. barberer sig. 2) *tr.* —en anden.

ungiáïok v. ungmiáïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ungiáïrsok v. ungmiáïrsok, en Barberer.

ungiartigau v. giaïrsigàu, *tr.* barberes af ham.

ungiàut v. ungmiàut, en Ragekniv.

úngitsok, uskjægget; en der ej har Skjæg paa Hagen.

Umingèitsiok, *intr.* er forstoppet i sin Næse.

umingèitsek, det som stopper Næsen.

Umingmâk, en Roe; Oxe; Tyr.

Umni v. nit v. neet, skjønt; dog; uagtet; om end; lad være. Umni saperdlugolo, tejmēitok kajartyssaunga, skjønt Vejret er fryktelig, saa maae jeg til Baads. Umni angeluktordlunga annusingungilanga, lad være jeg fik intet, tabte jeg dog ikke Modet.

umnimè, lad saa være; det er ligemeget; ja hvad da, om det end ikke gik efter Ønske?

umni-tejmēitok, lad gaae; det kan være det samme; det kommer paa en Prøve an; man kan sagte gjøre Forsøg; gaaer det galt, saa faaer det være.

Una, see under Obba.

Unāk, et slags Harpuunstok, hvortil ingen Rastetræe bruges.

unārpok, *tr.* træffer med en saadan Harpuunpiil.

unāriarpok, *intr.* kaster saadan Harpuunpiil ud fra sig.

unārsiok, *intr.* løfter Harpuunstokken i Vejret for at slaae til.

unārsivik, et slags hvidt Fyrretræe, som kommer drivende fra Søen, og bruges meget til smaa Pile.

Unasíngiak v. súngiak, den næstyngste af Børn el. smaa Sydskende.

unasingiávok v. sungiávok, *intr.* er den næstyngste; har en yngre end sig (bruges især om smaa Børn paa 2 til 5 Aar.)

Unatárpok, *tr.*)
unatáïok, *intr.*) 1) slaaer; prygler. 2) lentzer en Sælhund el. stor Fisk (for at faae den reent til døde, naar den har faaet Piil i sig.)

unatártok, 1) den som prygler el. slaaer. 2) helst i *plur.* de som lentze Sælhunde el. Hvalfiske.

unatáïrsok, en Prygler.

unatárbik, det Sted, man prygler el. slaaer en paa.

unatàut, det man slaaer med; en Prygl; en Tamp.

unatártipok, *intr.* faaer Hug; slaaes; prygles.

unatártitok v. unatægak, slaaet; pryglet.

unatægâvok, *intr.* er pryglet; har faaet Hug.

Unnavok, *intr.* 1) logrer med Rumpen (helst en Hanhund, som giør sig lækker for Tæven.) 2) holder af sin Kone i andres Paasyn (en Mand.)

ûnnarsok, 1) den som logrer med Rumpen. 2) den som holder af sin Kone i andres Paasyn.

U'nnek, hvidt Skind, som Haarremmen er aftaget; Pergament.

unníksak, et Skind bestemt til at gjøres hvidt el. til Pergament.

unnilliok, 1) *intr.* bereder hvidt Skind. 2) *tr.* — til en anden.

unnilliak, et hvidgjort Skind; tilberedt Pergament.

unnilliaràu, *tr.* bereder et hvidt Skind deraf.

Unéngmiok, *intr.* og *tr.*)
unengmídlerpok, *s. intr.*) fordrer en ud (til at brydes; løbe Kap, o. s. v.); vover sig med ham.

unéngmirsok v. mídlersok, en Udfordrer.

unéngmirsak, udfordret.

Unéngnipok, *t. intr.* bevæger Hovedet nu til en, nu til en anden Side, med foranderlige Grimacer (som Brug er ved Grønlændernes Stridssange.)

U'nnerpok, *s. intr.* og *tr.*)
unnéïok, *intr.*)
1) siger; fortæller; taler om. Tokorsok unneræt, de have sagt ham død. 2) bringer paa Tale; kommer frem med en el. noget i sin Tale. 3) tilsiger; indgaaer; lover.

ver. Ajunginiaromaudlutik unnerput, de tilsige, at ville beflitte sig paa det gode.
unnigak, sagt; fortalt; omtalt.
unnéïrsok, 1) en Fortæller. 2) den som tilsiget el. indgaaer Løfte om noget.
unniut v. néïut, 1) Sagn; Omtale. 2) Tilsagn; Løfte.
unnérdlukpok, *intr.* 1) siger af; sladrer. 2) taler ilde om nogen; siger noget om en, som han ej vilde have sagt; bagtaler. 3) anklager; befører.
unnérdluktok, 1) en Sladrer; en Øretuder. 2) en Bagtaler; som taler ilde om andre. 3) en Anklager; en Beförer.
unnerdlût, Sladder; Bagtalelse; ond Omtale; Øretuderie.
unnerdlutigâu, *tr.* 1) sladrer om. 2) taler ilde om; bagtaler; vidner ont om. 3) anklager ham; beförer ham.
unnerdlukbigâu, *tr.* sladrer for en; siger ham, hvad der gaaer for sig.
unnerdluktâvok, *intr.* er en Anklager el. Beförer.
unnersiórpok, *tr.* taler vel om en; roser ham; priser; berømmer el. anbefaler ham (paa hans Baa.)
unnersiorbìk, den man roser nogen for el. anbefaler ham til.
unnersiorbigâu, *tr.* roser nogen for en; anbefaler en til ham.
unnersiût, Roes; Priis; Berømmelse; Anbefaling.
unnersiutigâu, *tr.* 1) taler vel om ham; roser el. berømmer ham. 2) roser en derfor.
unnersórpok, 1) *intr.* gjør Tegn med Haand el. Hoved angaaende noget; anviser; taler med Gebærder. 2) *tr.* a) viser el. betegner det. b) viser Vejen. c) lover el. forjætter noget; tilsiger det.
unnersóïok, *intr.* det samme i 3de sidste Bemærkelser.
unnersóïrsok v. unnersórtok, 1) en Underviser; en Vejviser. 2) den som lover el. forjætter noget.
unnersorbigâu, forsikrer en om noget.
unnersóut, 1) Underviisning; Vejviisning; Anviisning. 2) Løfte; Forjættelse; Tilsagn.
unnersugak, 1) det viiste. 2) det lovede el. tilsagte; belovet; Løfte; Forjættelse.

unnerſôupok, *tr.* 1) underviſer en; underretter; vejviſer. 2) lover ham noget; giver ham Forjættelſe el. Tilſagn. Savingmik unnerſôupánga, han lovede mig en Kniv.

unnerſôurſak, 1) underviiſt; underrettet. 2) den noget er lovet el. tilſagt.

unnerſoïkikpok, *t. intr.* 1) igientager et Løfte; tilſiger paa ny. 2) ſtaaer til Confirmation.

unnerſoïkingnek, 1) igjentaget el. fornyet Løfte. 2) Confirmation.

unnerſoïkikkirſok, en Confirmant.

unnipkârpok, *intr.* bringer nyt; fortæller noget om en; vidner (got el. ont.)

unnipkârtok, den ſom fortæller el. vidner; et Vidne.

unnipkâk, 1) det man fortæller; Fortælling; Forkyndelſe; Forebringende. 2) Vidnesbyrd.

unnipkârâu, *tr.* 1) fortæller det; forkynder det. 2) vidner det.

unnipkârbigâu v. unnipkâupok, *tr.* 1) fortæller noget for ham; forkynder ham. 2) vidner for ham; forebringer ham noget om en anden.

unnipkârbigirſak v. unnipkâurſak, 1) den man fortæller el. forkynder noget. 2) den man forebringer noget om en anden; den man aflægger Vidnesbyrd for.

unnipkârut v. kâut, 1) Fortælling. 2) Forebringende. 3) Vidnesbyrd.

unnipkârutigâu v. kâutigâu, *tr.* fortæller el. vidner om ham. 2) fortæller el. vidner det; fører det Vidnesbyrd; har det at forebringe.

unnipkârajúkpok, *intr.* vil gjerne ſladre el. fortælle.

unnipkârajúktok, den ſom er meget for at fortælle; ſladderagtig.

Unnerſorpok, ſee under næſtforegaaende.

Ungadlèk, Ungaliſak og Ungalòk, ſee under næſtfølgende.

Ungat, 1) den yttre el. fravendte Side af en Ting; den Side, ſom er længſt borte; hiin Side el. borten for. Bruges helſt med *ſuffixum* og *appoſitio*, ſom: Kakkam ungatáne, borten for el. paa hiin Side af Bierget. 2) Tværvæggen el. Endevæggen i et Huus;

 Si-

Siden i et Telt; i *dual.* ungatik, begge Enderne af et Huus el. begge Siderne i et Telt.

ungadlèk, 1) den borteste; den yderste; den som sidder el. ligger yderst: *cum suff.* ungadlia, det yderste yderste af den. 2) den som boer i Enden af et Huus el. har sit Sted ved Siden af en Telt.

ungadlíovok, *intr.* 1) er den yderste; er længst borte. 2) boer i Enden af Huset; har øverste Sted el. er den fornemste i Huset.

ungátekarpok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ungadlióïomavok v. omatokàu, *intr.* vil gjerne boe øverst el. have det fornemste Sted i Huset; er meget for at have øverste Sæde.

ungalisàk, Betræk paa Siderne af et Telt.

ungalòk, Vold; Indhegning; Gjerde (Muur el. andet, hvorved en Plads indhegnes.)

ungalôrpok v. lúkpok, *tr.* indhegner; sætter Muur el. Gjerde om; kaster Vold op omkring.

ungalôgak, indhegnet; indgjerdet; en med Vold el Muur omringet Plads.

ungatangérpok, *f.*)
ungôrpok,) *intr.* og *tr.* gjenner; driver for sig; omkringsætter noget levende; passer stedse at være uden for samme og have det for sig, at det ej kan komme til Siderne eller tilbage.

ungôgak, gjennet; omkringsat.

ungok, en Vorte; en Ligtorn.

ungolik, vortet; ligtornet.

ungortarpok, *intr.* har faaet Vorter el. Ligtorne.

ungeíikpok v. ungaíikpok, *f. intr.* er langt borte.

ungeſikſok, som er langt borte.

ungeſikſome, langt borte.

ungeſikàu, *intr.* er meget langt borte; der er langt til.

ungeſigàu, *tr.* synes det er langt borte; holder det for lang Vej dertil.

ungeſikſigàu, *intr.* og *tr.* er saa langt borte. Kannong ungeſikſiga? hvor langt borte er det? Sôrdlo Narkſalingmut ungeſikſigàu, det er saa langt som til Narksalik.

ungeſiklígirſok, saa langt borte som; af Frastand i Forhold mod noget andet.

ungeſikſúſek, Længde; Frastand.

unge-

ungesingnerrovok, *intr.* er længere el. længst borte.

Ungavok, *intr.* og *tr.*)
ungægàu, *tr.*)
er indtagen i; hænger efter; vil være hos; kan ej affee el. forlade; længes efter.

úngarsok, den som er indtagen i noget; den som hænger efter nogen el. noget (f. Ex. et Barn efter Moderen; en Mand i sit Fødeland.)

unganárpok v. nakàu, *intr.* er behagelig at være hos; er indtagende el. tiltrækkende; er værd at længes efter; man kan ej affee ham el. forlade det.

unganártok, behagelig; indtagende; tiltrækkende; den man ønsker at være hos; det man ej kan forlade.

unganak! hvor behagelig! hvor indtagende! værd at længes efter.

ungánek, Attraae el. Hang efter nogen, man er indtagen i; Behag; Længsel.

Ungérpok, *f.* 1) *intr.* a) snører sig. b) snøres. 2) *tr.* snører det; sammensnører (Ærmer, Klæder, Støvle.)

ungerût, Snørebaand; Snøre-Rem.

ungeruſerpok, *f.* 1) *tr.* sætter Snørebaand el. Snøre-Rem i. 2) *intr.* forsynes dermed (Klædebonnet.)

ungerusærpok, *intr.* Snørebaandet ꝛc. er løs.

ungerútilik, Klædebon med Snørebaand i el. som er til at snøres sammen.

Ungeſíkpok, ſ. under Ungat.

Ungialíkſe, pliren med Øjnene, ved at rynke Øjelaagene sammen.

ungialíksiok, *intr.* plirer el. blunder med Øjnene.

ungialikfirsok, plirende; den som blunder med Øjnene.

ungialiksivigàu, *tr.* plirer med Øjnene til ham el. hende.

Ungiarpok, see under Umik.

Ungilèk, Kløe. Sillan ungilèk! hvilken Kløe!

ungilékpok, *intr.* det kløer.

ungilengnakàu, *intr.* forvolder Kløe; fører Kløe med sig.

Ungiungiôrpok, 1) *intr.* kaster paa Grams. 2) *tr.* kaster det paa Grams.

ungiungiôrut,)
ungiungiugak,) Gramsgods; det som kastes paa Grams.
ungiungiorbigàu, *tr.* kaster paa Grams for dem.

Ungmiarpok, s. und. Umik.

Ungna, een og tive.
úngniok, *intr.* 1) a) er den 21de. b) er en Snees. 2) i *plur.* úngniput, ere een og tive i Tallet.
úngnirsok, 1) den 21de. 2) en Snees. 3) i *plur.* ungnirsut, een og tive.
ungnirsut-siurdliæt, det samme i 1ste Bemærkelse.
ungnirsut-mardluk, to og tive.
ungnirsut-pingasut, tree og tive, o. s. fr. (see Gram. V. Cap. §. 4.)
ungnirsun-aipæt, den 22de.
ungnirsut-pingajuæt, den 23de, o. s. fr. (see Gram. V. Cap. §. 6.)
ungnirlôvok, *intr.* 1) er den 21de. 2) i *pl.* ungnirlûput, ere een og tive i Tallet.
ungnirlarkattarput, *intr. car. sing.* ere flere Snese i Tallet; rækker flere Gange til 21, som: Pingasunnik ungnirsarkattarput, ere 3 Snese el. 60.
ungnirsarkattartut, *car. sing.* flere Snese i Tallet; flere Gange til 21; tive gange. Mardlungnik ungnirsarkattartut, tive Gange to; tvende Snese el. 40.
Ungok og Ungôrpok, see under Ungat.

Uniárpok, *intr.* og *tr.* slæber noget efter sig paa Jorden.
uniártok v. árte, den som slæber noget efter sig.
uniægak, slæbt; det som slæbes.
uniarkattarpok, *tr.* slæber den frem, som ikke vil afsted; trækker ham efter sig.

Uníkpok, *t.*, *intr.* 1) er el. staaer stille; gaaer ikke; kommer ej af Stedet. 2) sætter sig i Stilhed; standser (noget, som har været i Bevægelse.) 3) forbliver; bier; bliver efter paa et Sted (naar andre rejse.) 4) forbliver med alle paa et Sted; opholder sig; sætter sig ned at boe el. slaaer Bopæl der. Unigiartorpit? kommer du nu for at ville boe her? 5) voxer ikke mere; har udvoxet.
uníktok, 1) den som staaer stille. 2) den som standser. 3) efterbleven; forbleven. 4) opholdende sig;

sig; forbleven med alle. 5) udvoxen.

unikbìk, 1) Hvilested. 2) Blivested; Opholdssted.

unikbigâu, *tr.* 1) sætter sig i Stilhed paa noget; hviler der. 2) bliver hos; opholder sig der el. hos ham el. 3) — paa den Tid. Udlok tauna unikbigigiga illivsine, den Dag jeg forblev hos eder.

uníktipok, *t. tr.*)

uniktitsiok, *intr.*) 1) faaer en til at staae stille; bringer noget til at hvile; sætter det ud af Bevægelse. 2) beholder noget af det ankomne; forholder det fra at komme tilbage. 3) faaer en af Besøgerne til at blive efter, naar de andre rejse (enten ved at tage den til Hustrue el. Tjenerinde el. faae den overtalt til at give sig blant de Døbte, o. s. v.)

uníktitak, 1) den el. det, som er bragt til Stilstand. 2) tilbageholdt; forholdt fra at rejse. 3) den af Besøgerne, som bliver tagen til Hustrue &c.

uningavok, *intr.* er stille paa et Sted; røret sig ikke; kommer ej af Stedet; ligger stille.

uníngarsok, den som er el. ligger stille, uden at røre sig.

uníngavik, Tid at staae stille; Stilstandstid. Sekkérngum uningavia, Soelhverv.

uningâvarpok, *intr.* 1) hviler rolig; ligger ganske stille paa et Sted. Uningâvadlàit! lig dog ganske stille! 2) kommer ikke af Flekken; rejser ingensteds; er en Hjemmesøding.

uningavâlæk! 1) han el. det kommer ikke af Flekken; man maatte længe vente, inden man fik at see ham røre sig; hvor stille ligger den dog! Kajakanga uningavâlæk! hvad mon gaae af hiin Kajak, der ligger saa overmaade stille, at man ej kan see den røre sig. 2) hvilken Hjemmesøding! han kommer dog aldrig fra sit Fødested.

Unniórpok, *intr.* og *tr.* 1) træffer ikke; skyder fejl. 2) tager Fejl i noget; gaaer glip deraf; løber fejl; siger fejl; forstaaer vrangelig. Okauzee unniordlugit, at tage

 hans

hans Ord i en vrang Mening. 3) vanſlægter; ſlægter ej paa. Angune unniorpà, han ſlægter ikke ſin Fader paa.

unniugak, fejlſkudt.

uniornakàu, *intr.* 1) er vanſkelig at træffe. 2) man kan ſaa let gaae fejl deraf el. tage fejl deri.

unniorkópok, *intr.* træffer ikke ind; opfyldes ikke (det ſagte)

unniorkotípok, *t. tr.* ſiger det, ſom ej træffer ind; giver falſk Haab dermed.

Unnipkârpok, ſee under Unnerpok.

Unnuak og Unnuïok, ſee under næſtfølgende.

Unnuk, Aften.

unnukût, 1) om Aftenen; i Aftenſtunden. 2) i Aftes. 3) i Aften.

unnukumilâk, Aftensmaaltid.

únnukpok, *intr.* er Aften. Heraf: a) *conj.* únnungmet, om Aftenen, og b) *ſubj.* únnukpet, i Aften.

únnuktok, Aftenstid. Unnuktok tikípok, han kom hjem ved Aftenstid.

unnukſiorpok, *intr.* bruger Aftenſtunden; er ude om Aftenen.

unnulerpok, *ſ. intr.* bliver Aften.

unnulliok, *intr.* bliver mørk Aften. Heraf *conj.* unnullígame, i Aften ſilde; noget ud paa Aftenen. Unnullígame okaitſulliaromarponga, i Aften ſilde vil jeg hen at gribe Skarve i deres Søvn.

unnúpok, *tr.* Aftenen kommer paa en. Unnupátigut, Aftenen kom paa os.

unnutípok, *t. tr.* forvolder, at Aftenen kommer paa en. Unnutipátigut annórib, for Blæſtens Skyld kom Aftenen paa os.

unnúſerpok v. unnukſéïok, *intr.* er længe ude om Aftenen; kommer ſilde hjem.

únnuak, 1) Nat. 2) om Natten. 3) i Nat.

únnuarpok v. avok, *intr.* er Nat.

unnuaïſſærpok, *intr.* der er ingen Nat; Solen gaaer ikke under

unnuarſiórpok, *intr.* bruger Natten; er ude el. rejſer om Natten; gjør Natarbejde.

unnuarſiórtok, den ſom farer el. er ude om Natten.

unnuarúpok, Natten kommer paa. Unnuarulerátersunga piogut, det blev ud paa Natten inden vi kom derhen.

unnûïok, *intr.* er et Sted Natten over. Heraf a) *conj.* unnuï'game, i Nat; forgangen Nat; afvigte Nat, og b) *subj.* unnuï'gune, i Nat; tilkommende Nat.

Upernâk (*N.*) v. uperngâk (*S.*), 1) Vaar; Foraar. 2) i Foraaret; afvigte Foraar. 3) sieldnere: til Foraaret; næste Foraar.

upernâkut, om Vaaren; om Foraaret.

upernâvok, *intr.* er Foraar. Heraf *conj.* upernāumet, afvigte Foraar.

upernâliok, *intr.* bliver Foraar. Heraf *conj.* upernalígame, til Foraaret; i dette Foraar.

uperniok, *intr.* opholder sig paa et Sted om Foraaret.

upernivik, en Vaarplads; et Sted, hvor man opholder sig om Foraaret, naar man rykker ud af Huus, at boe i Telt.

Upæt, see under Ukpat.

Urgvâvok og Urgvut, see under Uâvok.

U'rksuk, et slags store Sælhunde, kaldet: Remme-Sælen (af hvis Hud skiæres de ved Grønlændernes Fangst brugelige Remme el. Liiner) (*Phoca barbata.*)

úrksukpok, *intr.* faaer en Remme-Sæl fanget.

úrksûrsak, et slags Marfiue, som findes i den store Goples Trevler (*Oniscus medusarum.*)

urksûrsángoæt, *car. sing.* et slags Blomster-Græs, der skal ligne Remmesælens Skjæg, og er hvidagtig.

Ursserárpok, see under næstfølgende.

Ursserpok, *f. tr.*)

urssérok; *intr.*) 1) forsøger; prøver; gjør Forsøg dermed; proberer; sætter Prøve paa. 2) frister.

urssérnekarpok, *intr.* 1) prøves; forsøges. 2) fristes.

urssérsok, 1) en Forsøger. 2) en Frister.

urssigak, 1) prøvet; forsøgt. 2) fristet.

urssérnarpok v. nakàu, *intr.* er fristende; det frister el. man fristes derved.

urssérnatok, fristende; Fristelse; det man fristes el. sættes paa Prøve ved; det hvorved man let kan forløbe sig.

urssiût v. urssêniut, Fristelse; det hvorved en anden sætter os paa Prøve

ve el. hvortil han fri-
ster os.

urssiutigàu, *tr.* frister en dermed; forsøger ham derved.

urssítlarpok, *tr.* frister nogen stærkt; sætter ham i haard Fristelse.

ursserſárpok, *tr.*)
ursserſáïok, *intr.*) 1) maaler (Længde; Størrelse.) 2) vejer (Tyngde.) 3) maaler noget efter; passer det efter noget andet.

ursserſórpok, *tr.* 1) det samme. 2) viser for sig med Haanden til en; giver ham Tegn med Haanden (enten vinkende at komme eller advarende at gaae sin Vej.)

ursserárpok, *tr.*)
ursseráïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

ursserſáut, 1) Maal; a) Alen. b) Skieppe. 2) Vægt. 3) Mynster.

ursserſóut, det samme.

ursserſáutigàu, *tr.* 1) maaler el. vejer dermed. 2) har det til Mynster.

Usse, jeg erindrer nu; det er sandt; det kommer mig i Tanke; nær havde jeg glemt det.

ussêma v. ussiobba (*N.*) v. ussiogva (*S.*), 1) jeg tænkde el. meende; mig syntes. Ussêma tamâungnaissersok, tâva pingilak jeg havde dog tænkt, at han skulde komme hertil, og saa blev han borte. Ussiobba illomôrtok, ikke havde jeg troet ham til at narre mig. 2) du sagde jo el. havde dog sagt anderledes; det var ikke efter Aftale.

ussêmalo, 1) Og jeg tænkde dog. 2) Nu, du var mig og den rette Karl. 3) Jeg vidste ikke andet, end det var din Mening. Jeg var dog fuldt og vist i den Tanke, og saa —. 4) Ja det var den Gang du narrede mig, kom tiere!

Usérpok, *s. intr.* og *tr.* Søen stænker ind i et Fahrtøi.

Ussiak, see under næstfølgende.

U'ssiok, 1) *intr.* a) er ladt; har Ladning inde (Skib; Baad.) b) fører noget bag paa en Kajak. c) er læsset (en Slæde eller Vogn.) d) er ny Maane (fordi det smale Qvarteer staaer op med den ene, og ned med den anden, krumme Ende, ligesom en Kajak der har noget at føre bag paa.) 2) *tr.* a) er ladt dermed; fører det; har

har det inde. b) er læsset dermed; har det til Læs.

ussikàu, *intr.* 1) er meget stærk ladt. 2) har stort Læs.

ússekarpok, *intr.* 1) har sin Ladning inde; er tilladt (et Fahrtøj.) 2) har Læs.

ussilerpok, *f. intr.* begynder at blive ladt el. faae Læs.

ussilersorpok, 1) *intr.* lades; læsses. 2) *tr.* lader; læsser; belader.

ussilersóïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ussiàk; 1) Ladning; det som føres paa en Baad el. andet Fahrtøi. 2) Læs; det som føres paa en Slæde el. Vogn. 3) en Skjødning oven paa Kajakken; et stykke Skind, skjødet oven paa den, fordi de hele Skind ikke kunde række tvers over.

ussiárpok, *intr.* og *tr.* fører en Sælhund bag paa sin Kajak.

ussærpok v. ussingiarpok, 1) *intr.* a) losses (et Fahrtøi.) b) aflæsses (en Slæde.) 2) *tr.* a) udlosser den (Baaden.) b) aflæsser den (Slæden.)

Ussoràu, *tr.*)
ussorúkpok, *intr.*) 1) berømmer; beundrer; priser lykkelig; lover. Gude ussorallugo, at love Gud. 2) taler prægtig om en Ting; skatterer højt; agter stort; anseer med Beundring.

ussorúktok, en Beundrer; en Berømmer.

ussorirsak, beundret; lovet; berømt; priset.

ússorõut, 1) det man priser en for; det man beundrer hos ham el. berømmer ham for. 2) det man priser en med; Lov; Priis; Beundring; Lovsang; Berømmelse.

ussorõutigàu, *tr.* 1) priser en derfor el. 2) dermed.

ussórnarpok v. nakàu, *intr.* er berømmelig; er beundringsværdig; er priisværdig el. ærværdig.

ussórnartok, berømmelig; beundringsværdig; priisværdig; ærværdig.

ussornarsúsek, Priisværdighed; Herlighed.

ussornarsillæ̀t, priset være! Lov skee! lovet være! (du, han, de rc., som bestemmes efter Sammenhængen.)

ussornarsiok, *intr.* 1) prises; loves; berømmes; nyder Lov og Priis. 2) ophøjes; forklares; forher-

herliges. 3) agtes højt; holdes i Ære; helliges.

usſornartulliarpok v. túlſiok, *intr.* 1) gjør berømmelige Ting; gjør det ſom maae beundres el. priſelige Gjerninger. 2) gjør Mirakler el. Under.

usſornartulliartok, 1) den ſom gjør berømmelige Ting el. priſelige Gjerninger. 2) en Undergjører; den ſom gjør Mirakler el. underlige Gjerninger.

usſornartulliak, 1) en berømmelig el. priſelig Gjerning; en Handling, ſom opvækker Beundring. 2) et Under el. Mirakel.

usſornâut, Herlighed.

usſorſitlârpok, *intr.* priſer el. berømmer ſig ſelv; praler.

usſorſitlârtok v. usſorſitſâk, en Skryder; en Storpraler; den ſom berømmer el. gjør meget af ſig ſelv.

usſorſitſâut, Selvroes; Brovten; Pralerie; Skryden.

usſorſitlâutigâu, *tr.* berømmer ſig ſelv derfor; praler el. brovter deraf.

Usſórnarpok og Usſorúkpok, ſee under næſtforegaaende.

U'ſuk, det mandlige Lem.

uſulik v. uſulíngoak, Drengebarn.

uſûrſak, 1) Ende-Spidſe paa en Kajak. 2) ... Sandſkjæl; en Gab... (*Mya truncata* og *arenaria.*)

uſúngarſok, en Angelica-Rod.

úzuk, det qvindelige Lem el. Kjønkjende.

uzulik v. língoak, et Pigebarn.

Uſúngârſok, ſee under næſtforegaaende.

Utákkiok, *intr.* og *tr.* 1) venter efter en el. noget; varter derefter; bier paa; bier ham. 2) lider Nød el. Sult (fordi de Trængende ligeſom bie efter det der endnu gaaer i Marken.)

utakkirſok, den ſom venter el. bier efter noget.

utakkirſak, det man venter efter el. bier paa; den man oppebier.

U'te, Hjemvej; Tilbagereiſe; bruges kun med *appoſ.* ſaaledes; útimut, paa Hjemvejen; naar man kommer tilbage.

utérpok, *t.* 1) *intr.* vender; vender tilbage; vender om; kommer igjen. 2) *tr.* a) vender om efter noget; kommer tilbage der-

derefter. b) tager noget med paa Hjemvejen. c) kommer igjen med det samme; igjentager sine Ord; siger eet og det samme paa ny. d) tager den forskudte Kone igjen.

utertárpok, *intr.* og *tr.* 1) det samme, naar det skeer ofte. 2) især: a) igjentager. b) lægger sammen (et læsende Barn.) c) *intr.* igjentages.

uterbìk, det Sted el. den man vender tilbage til.

uterbigàu, *tr.* vender tilbage til ham el. dertil.

utereepok, *tʃ. intr.* er gjenstridig el. halstarrig; er paastaaende; vil ej lade sig sige.

utereetsok, gjenstridig; halstarrig; paastaaende.

utereenek v. utereetsúsek, Gjenstridighed; Halstarrighed; Paastaaenhed.

uteriárpok, *intr.* forandrer sit Sind; lader sig overtale.

uteriártorpok, *intr.* fahrer baglænds; skotter tilbage med en Baad.

utérsarpok, *tr.* fører ham tilbage; driver tilbage; faaer ham til at vende om.

utersægak, tilbageført; tilbagedreven; overtalt til at vende om.

utértipok, *t. tr.* 1) leverer tilbage. 2) hæver Kjøbet.

utértitak, tilbageleveert.

Utereepok og Utérpok, see under næstforegaaende.

Utípok, *t.* 1) *tr.* river Haarremmen af et Skind, som er mørnet ved at forraadne. 2) *intr.* Haarene samt Haarremmen rives saaledes af et Skind.

utítsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

utítak, et Skind, som Haarremmen saaledes er afreven (f. Ex. et Konebaadskind.)

utitsérpok, *ʃ.* 1) *intr.* lægges hen at forbrænde og tabe sin Haarrem (et Skind.) 2) *intr.* og *tr.* lægger det hen at forbrænde el. ved Forraadnelse mørne i Haarremmen.

útivok, *intr.* Haarene el. Fjærene afraadne af sig selv, saa Haarremmen skolles el. løsnes paa Skindet.

útirsok, et Skind, hvis Haarrem saaledes af sig selv afskolles el. løsnes.

Utókak, 1) gammel (Mand, Qvinde, Dyr); gammel i Alder; som har

har levet længe. 2) især: en gammel Mand.

utokársoak, ældgammel.

utokâvok, *intr.* er gammel.

utokāursúsek, Alder; Elde; Levealder.

utokàunek, en Eldste.

utokaunérrovok, *intr.* er ældste el. ældre.

utokàitsiak, 1) en midaldrende. 2) en fjorgammel Sælhund af Svartside-Slaget (*Phoca grönlandica, bimula.*)

utokálliok, *intr.* bliver gammel.

utokállirsok, bleven gammel.

utokavlângitsok, ej med de ældste.

utokàitserpok, *s. intr.* taler som et gammelt Menniske (en Ung); snakker alvorlig og forstandig, skjønt han er ung.

utokérpok, *s. intr.* kan vanskelig tale; stammer el. er utydelig i sin Tale, og kan ej ret forklare sig.

Utsirsorpok, *intr.* og *tr.* løber over (et Kar, som er fuldt.)

utsikigulavok, *intr.* det samme.

utsikigulâlerpok, *s. intr.* begynder at løbe over.

Uvèk, en Mand; en Egtemand.

uvigàu, *tr.* har til Mand; er gift med.

uvinikpok, *t intr.* hun er gift.

uvinikāk, en nygift Kone; en Brud.

uvíksak, en Kjæreste; Fæstemand; tilkommende Mand; Brudgom.

uïdlarpok, *intr.* mister sin Mand.

uïdlárnek, en Enke.

uïdlarnerrovok, *intr.* er Enke.

uersarpok, 1) *intr.* bliver til Hore. 2) *tr.* gjør til Hore; bedriver Hoer med.

uersáïok, *intr.* horer; gjør nogen til Hore; bedriver Hoer.

uersártok, en Hore.

uersáïrsok, en Hoerkarl.

uersáïnek, Horerie.

uïsuk, en gift Mand, som holder Hore.

uersægak, *intr.* er et Slegfredbarn; en Horeunge.

uersægâvok, *intr.* er en Horeunge el uægte Barn.

uïsulìk, en Qvinde, som har med gift Mand at bestille; gift Mands Hore.

uïllusûk, en gammel Pige; gammel Møe el. ugift Qvinde.

U'vlo, en Fuglerede.

uvlursárpok, *intr.* bygger Rede (en Fugl.)

Uvsikpok, *s intr.* er tæt; kan holde tæt; holder Vand ude el. inde.

uvlikſok, tæt; ſom holder tæt.
uvſikſiok, *intr.* bliver tæt.
uvſikſarpok, *tr.*)
uvſikſáïok, *intr.*) kliner med ſejt Spæk; tætter; gjør tæt.
uvſikſáïrſok, den ſom gjør tæt.
uvſikſâut, noget at tætte med.
uvſerût, 1) ſejt klæbende Spæk (at kline Baad-Sømme med.) 2) Tjære; Beeg.
uvſerúrſoak, Beeg.
uvſerràu, *tr.*)
uvſérrivok *intr.*) tjærer; beger.
uvſerrirſak, tjæret; beget.
uvſerſórpok, *tr.* kliner Sømmene el. Naatterne paa en Baad med ſejt Spæk el. Tjære, for at faae den tæt; tjærer; beger.
uvſerſôut, en Tjærekoſt; en Pentſel at bege med.
Uzuk, ſee under Uſuk.
Uæ! fy! ſkam dig!

V.

Vòitje v. Vútje! bie! hold!
vòitje-ëit! vær ſaa god og bie!
Vòiziak v. Vúziak v. Voizek, i Dag (forgangen Tid.) Voiziak tamánētok, han var her i Dag. Nappárſimarſok ajorungnǽrpok voiziarmit, det er bedre nu med den Syge, end i Dag før.
voiziárſoak v. vuziárſoak, for længe ſiden i Dag; i Dag tilig.
voiziángorpok v. vuziángorpok, *intr.* det er en Stund ſiden; der er alt en god Deel af Dagen forløben, ſiden det ſkede; det er alt noget ſiden det ſkede i Dag. Heraf *Conj.* voiziángormet, efter at nogen Tid af Dagen alt var forløben ɔ: op paa Dagen.
voiziarſoángorpok, *intr.* det er alt længe ſiden i Dag, at det ſkede.
voizialliok, *intr.* han har været her el. det har været allerede noget af Dagen.
vòiziaro v. voiziallígame, i Dag engang; ſiden bedre op paa Dagen. Voiziaro illigiſſauagit, jeg ſkal følge med dig i Dag engang.
voizéigame, i Dag forgangen; denne Dag igjennem.
Vútje, ſee under Voitje.
Vúziak, ſee under Voiziak.

Y.

Y.

Yalò, en Seene.
yalúksak, 1) Senetraad (færdig til Brug.) 2) Traad (i Almindelighed, endog af Linned.)
yaluniarpok, *intr.* søger at faae Seener.
yalúksiok, *intr.* kjøber el. bekommer Sener.
yaluksiniarpok, *intr.* vil kjøbe Sener.
yaluksiniarbigàu, *tr.* vil kjøbe Sener af ham.
Yamik, 1) Halsbaand; Halskjede. 2) især: et Hals-Smykke af Perler. 3) en Klaue om Halsen (f. Ex. paa et Faar.)
yamiksâk, et nyt Halsbaand.
yamiklârpok, *intr.* 1) faaer sig et nyt Halsbaand. 2) tager et nyt Halssmykke paa.
yamikarpok, *intr.* har Halsbaand paa.
yamilik, den som har Halsbaand paa el. Smykke om Halsen.
yamilirksoak, den som har Amulet om Halsen.
yamérpok, *s.* 1) *intr.* a) faaer Halsbaand el. Smykke om Halsen. b) faaer Halsring el. Klaue at gaae med; faaer en Rem om Halsen. 2) *tr.* sætter noget om Halsen.
yamírserpok, *s.* 1) *intr.* a) faaer Halsbaand paa. b) binder Halsbaand paa sig. 2) *tr.* — om en anden dens Hals.
Yjah, see under Iah.
Yklârnak, see under Uklârnak.

Æ.

Æ! Fy! Bæ!
ærpok, *s. intr.* 1) siger: Fy! Bæ! 2) er ækel ved Skarn; væmmes ved Ureenlighed.
ærau, *tr.* 1) siger: Fy! Bæ! dertil. 2) gider ej rørt derved el. tage derpaa, fordi det er saa besudlet; vil ej skidne sine Hænder dermed. 3) agter en som Skarn; ækles ved ham.
ærtarpok, *intr.* er reenfærdig; kan ej lide Skarn; holder reent hos sig; fører sig reenlig op.
ærtartok, reenlig; reenfærdig.
ærtēipok, *ts. intr.* er skidenfærdig el. ureenlig i sin Adfærd; holder sig sludsket el. har det sviinsk hos sig.
ærtēitsok, skidenvurren; ureenlig; sviinsk i sin Adfærd.

Register.

A.

Aa! 2. 228.
Aaben, 38. 254. er a. 37. 254. staaer a. 15. 37. er bleven staaende a. 254. vil altid holde sig a. 246. har a. Liv, 492. a. Saar, 15. a. Vand, 114. bliver a. Vand, 114. 421. holder Øjnene aabne, 518.
Aabenbar, 403. er a. 245. 403. bliver a. 403. gjør a. 37.
Aabenbarelse, 404.
Aabenbarer, 303. 324. 403. 404. a. en noget, 205. a. for, 324. a. sig, 403. 404. 472.
Aabenbaret, 37. 303. 404.
Aabenbaring, 474.
Aabent, 38.
Aabid, 209. 298.
Aabner, 37. 242. 254. a. sig, 37. 242. a. ens Øjne, 519.
Aabnet, 37. 242. er a. 242. har a. sig, 15.
Aabning, 37. har A. 37. 38. har smal eller stor A. 25. en liden A. 391. en Øe med A. igjennem, 391. yderste A. paa en Ting, 340. vil immer blive A. imellem, 167.
Aad, 122. har en god A. 122. 191.
Aadsel, 203. 426. A. som slæbes for Ræve, 279. finder et A. og: et funden A. 426.
Aae, 227.
Aag, 276.
Aal, 308.
Aand, 34. 501. med A. 34. den øverste A. 501. udgiver sin A. 34. 468. hans A. udfahrer 468. Aanden maae forgaae ham af Skræk, 468. seer Aander, 27. mister A. 23. 468.

A. som opvarter ved Signerie, 186.
Aande, 34. drager A. 34. kan længe holde sin A. 16.
Aandedrag, 34. tager dybe A. 34.
Aandehul (Søedyrs paa Iisen), 6. gjør sig A. 7.
Aandelig, 34.
Aandepiben, 501.
Aandepust, 34.
Aander, 34.
Aandrer, 255.
Aar, 331. 514. A. og Dag, 514. forrige A. 433. i de forbigangne A. 434. for nogle A. siden, 46. 434. for mange A. siden, 46. et andet el. næste A. 14. om nogle A. 434. fra forrige A. 434. bliver der eet A. 514. ad Aare, 434.
Aare (at røe med), 73. Konebaadaare, 73. Kajakaare, 349. Styr-aare, 21. gjør A. 73. lægger A. ind i Baaden el. A. er lagt ind, 191.
Aare (i Legemet), 460. føler efter Aaren, 460.
Aare (i Træe ꝛc.), 129. har fine el. store Aarer, 130.
Aarebeen, 184. støder an med A. el. støder det af, 184.
Aarelader, 67. 460. lader sig aarelade, 460.
Aareladejern, 460.
Aaretræe, 73.
Aarker (ingen Ting), 51. a. det ej, 51. a. alle Ting, 51.
Aarle, 514. er a. 515. er meget a. 515. a. ude el. i Arbejde, 515.
Aarsag, 104. 345. 354. 378. har til sin A. 345. 354. har A. til det han gjør, 345. gjør sig en A. 345. er A. i, 345. 356. af hvad A. 394. den første A. 358.
Aarvaagen, 80. bliver el. gjør. A. 80.
Aasyn, 470. bliver forandret i sit A. 470. har forandret A. til det værre, 470. seer efter ens A. 470.
A. B. C. (læser) 3.
Aber efter, 135.
Absconsel, 134. 481. med A. paa, 481. bruger A. el. har det paa, 481.
Ach! 16. 33. 38. 425. ach, at! 112. 171. a. hvem der kunde faae det! 124.
Acteur, 473.
Ad: a. denne Vej, 326. farer omkring a. denne Vej, 326.
Adamsknude (i Halsen), 234. har store A. 234.
Adlyder, 244. 273. 274. bliver adlydt, 274.
Adskillelses-Tid, 66.
Adskiller, 66.
Adskilles, 66.

Adskillige, 463. a. Steder, 463.
Adskilligt, 463.
Adskilt, 66. a. hist og her, 418.
Adspreder, 407. 418. 419. a. sig, 66. 418. søger ved noget at a. ens Tanker, 522.
Adspredes, 419.
Adspredt, 418. er a. 418. faaer sine Tanker a. ved en anden, 522.
Adspurgt, 435. det adspurgte, 435.
Adspørger, 435. a. derom, 435.
Adspørges, 435.
Advarer, 436. a. derved, 436.
Advaret, 436.
Advarsel, 436.
Af: a. sig selv. 123. kommer ikke a. sig selv, 378. er a. Vejen, 363. gaaer a. Vejen, 98. 363. 453. sætter el. sættes a. Vejen, 398. 453.
Afbankes, Afbanket og er a. 490.
Afbetalt, 18.
Afbier (noget), 285.
Afbilder og Afbildning, 53.
Afbrudt, 67. 278. 279.
Afbrukken, 278.
Afbryder, 219. 278.
Afcopierer, 53.
Afdeler, 123. 285.
Afdeling, 123.
Afdød, 119. er a. 118.
Affald, 176. 411. A. fra raaden Field, 520.
Affalden, 179.
Affærdiger, 72.
Affødning, 83.
Afgjør, 78. 141. a. en Sag imellem sig, 77. 280. har afgjort, 78.
Afgnaver og Afgnavet, 157.
Afgrund, 204.
Afhenter, 9. 21.
Afhentet, 9.
Afholder sig fra, 6. 481.
Afhugger; en Afhugger; Afhugges og Afhugget, 201.
Afhænder, 507. vil a. 74.
Afhændes, 507.
Afhændet, 362. 508. er a. 362.
Afkapper; Afkappes, Afkappet og Afkapning, 219.
Afklemmer og Afklemmes, 429.
Afklippet, 186. en Qvinde med a. Haar, 220.
Afklæder og Afklædes, 253.
Afklædt, 254. 462. er a. 253.
Afkløvet (Stykke), 234.
Afkom, 216. faaer A. og har til sin A. 216.

Afkortet (er) og Afkortning, 219.
Afkrænger og Afkrænget, 9.
Aflosser; Aflosset og: er el. bliver a. 310.
Aflukt (er), 476.
Aflægs, 12.
Aflæsser, 310. 539.
Aflæsses, 539.
Aflæsset, og: er a. 310.
Afløser; en Afløser og Afløses, 427.
Afløst, 428.
Afmagt, 12.
Afmaler, 53.
Afmejet, 201.
Afmægtig, 12. 51. er a. 12. 51. bliver a. 36. 258 499. gjør a. 258.
Afnytter og Afnyttet, 36.
Afpasser, 285.
Afpasset, 105. er a. 371.
Afpluk, 76.
Afplukker og Afplukket, 76. 321.
Afretter og Afrettet, 453.
Afridset (Streg), 495.
Afrundet (i Enden), 33.
Afrusket, 321.
Afrykker og Afrykket, 76.
Afsagt, 440.
Afsat (faaer sin Deel), 359.
Afsee (kan ej), 28. 135. 331. 533.
Afsides, 54. er a. 54. fahrer forbi a. 412.
Afsiger, 440.
Afsindig, 350. 422. er a. 350. 420. bliver a. og: stiller sig a. an, 350. behandle hinanden som afsindige, 350.
Afsindighed, 425.
Afskaffer og Afskaffes, 361.
Afskaaren, 201. 219. a. Strimmel, 186. Haaret bliver a. 220.
Afskeed, 440. giver A. 64.
Afskiærer, 66. 200. 201.
Afskiæres, 201.
Afskoldninger (paa Træe af Solens Hede), 241.
Afskraber, 430.
Afskrabet, 210.
Afskudt (er), 114.
Afskum (hvilket)! 470.
Afskyder, 114.
Afskyelig, 450. 527. sættes i en a. Tilstand, 360.
Afskyelighed (uden), 450. betager en Ting sin A. 450.
Afskyer, 527.
Afslaaet (er) 257.
Afsmelter; Afsmeltes og Afsmeltet, 454.
Afsnakke (lader sig ej), 65.
Afsted! 147. kommer fort el. seent a. 121. kommer a. med, 161. kan ej komme a. med, 318.
Afstrafning, 379.
Afstryger, 27. 430.

Afstumper og er Afstumpet, 219.
Affældet, 176.
Aftagen (er), 363.
Aftale, 280. gjør A. 279. det var ikke efter A. 538.
Aftegner, 53.
Aften, 536. i A. 32. 536. er A. og: bliver A. 536. om Aftenen, 536. er ude om A. 536. A. og Morgen, 63. bliver mørk A. 536. i Aften silde, og: noget ud paa A. 536. A. kommer paa en, 536. det lakker ad A. 514.
Aftensmaaltid, 536.
Aftenstid, 536.
Aftenstjernen, 244.
Aftenstunden, 536. bruger A. 536.
Aftes (i), 536.
Aftrukken (sit Skind), 29.
Aftørrer, 27.
Aftørret (bliver) 304.
Afvarter, 285.
Afvisket (er) om Munden, 486.
Afvries sit Vand, 419.
Ager, 191.
Ager (en), 284.
Agerdyrker, 284.
Agerland, 280. er A. 280. gjør til A. 284.
Agervært, 284.
Agt! 1. 47. 87. viser A. for, 58. giver A. 273. giver A. paa, 273. 325. tager sig el. det i A. 259.
Agter, 57. 58. a. højt, 88 539. a. højere, 35. a. som intet, 55. a. ej efter, 55. a. sig for, 259. er at agte sig for, 259. a. ej hvad han gjør, 293. det man a. sig til el. a. at gjøre, 433. 434.
Agtet, 58. er a. 434. ej a. efter, 55.
Agtes højt, 540.
Agtsom, og: er A. 273.
Ah! 69.
Al, 463.
Allarm, 371. gjør A. 311. 371.
Allarmerer, og: bliver allarmeret, 364.
Allart, 82.
Albue, 100. har ont i A. og: støder med A. 100.
Albue-Skjæl, 15.
Albuestød (giver), 100.
Aldeles, 111. a. ikke, 269. det a. 146.
Alder, 542. har A. med, og: ere lige af A. 291.
Alle, 463. 467. a. begge, 463. a. og enhver, 321. a. tilhobe el. alle uden Undtagelse, 464. a. Dage, 321. a. Steder, 463. til a. Sider, 463. med a. 380. tager, begegner ꝛc. a. 464. kan a. Ting, 13.
Allehaande, 463.
Alen, 3. 333. 475. 538.

Allene, 220. ganske el. blot a. 220.
Alleneste, 220.
Allerbagest, 218.
Allerforrest, 397.
Allerførste, 433. a. tilværende og: a. Væsen, 361. a. Ting, 358. 361.
Allermeest, 35.
Allermindst, 260.
Allernordligst, 3.
Allersidst, 218. a. gang, 218.
Allerstørst, 35.
Alleryderst, 139. 315. 522.
Alerøverst, 148. 230. 343.
Alles, 463.
Allesammen, 321. 463. 464.
Allesteds, 463. a. fremme, 20. vil være med A. 151.
Allevegne og A. fra, 463.
Alligevel, 282. 457.
Alke, 22. 23. Forraad af Alker, 23. faaer A.; koger A., og: en fanget A.
Alkeskind, 22.
Alke-Unge, 23.
Almagt, 13.
Almindelig, 293. er a. 293. er mere end a. 274.
Almægtig, 13. er a. 13.
Alt, 463. 464. et og a. el. ganske og a. 464. veed a. 47.
Alter, 508.
Alternerer, 30.
Altforgrovt, 124.
Altforliden, 260.
Altforlidet, 31.
Altformeget, 442. er a 124. 442. gjør a. 442.
Altfornær (holder det al være), 170.
Altforstor, 35.
Altid: vil altid være med 151.
Alting, 463. faaer A. at vide, 26. har gjort Ende paa A. 321. seer efter A. 26. veed A. 47.
Altsaa, 112.
Altsammen, 463. tager a. 320. 321.
Alvidende, 323. er a. 47. 323.
Alvidenhed, 323.
Alvor, 111. for A. 111. nu begynder det for A. 15 er ramme A. 111. det er hans A. 109. det er ikke hans A. 369. taler ikke A. 407.
Alvorlig, 111. 494. er a. 494. bliver a. 111.
Alvorligen, og: begegner a. 111. griber a. an, 24. tager sig a. af, 111.
Alvorlighed, 109. 494.
Alvorligt, 111.
Ambolt, 178. 183.
Amme, 262.
Amulet, 52. 187. 304. 352. bruger A. 52. binder

der A. paa Hovedet, 304.
hænger A. paa en, 52.
Annammer, 102.
Anbefaler en, 530. a. til, 530.
Anbefaling, 530.
Anbrændt, 296.
And, 239. spidsnebbet A. 340. A. skriger, 239.
Anden (en), 3. giver sig ud for en a. 4. en a. gang, 3. 46. 101. 217. paa a. Maade, 3. faaer a. Skikkelse, 3. kommer, sætter el. træffer i a. Forfatning, 4. er en a. 4. holder for at være en a. 4.
Anden (den), 13. 252. bliver den a. 252. a. gang, 14.
Andensteds (hver), 55.
Anderledes, 3. er a. 4. bliver a. 3. finder a. 4. gjør a. 3. 4. ej a. 457. viser sig a. end man er, 370. viser sig a. mod en, 4.
Andeskrig, 239.
Andet (er), 4. 357. holder for a. end det er, 357. fornemmer a. 4. for det a. 14.
Andre, 3. faaer paa a. Tanker, 398. søger at faae paa a. Tanker, 399.
Aner ham (det), 297.
Anfald (gjør), 349. den som gjør A. paa en anden, 349.
Anfalder, 349. 410. 441.
Anfalder (en), 441.
Anfanger (en), 374.
Anfægter ham (det), 247.
Anfører (en), og: er A. 376.
Angelica, 133. 235. samler A. 235.
Angelica-Rod, 540.
Angenem, 28. 316. er a. 28. 316.
Anger, 352.
Angergiven, og: er a. 352.
Angest, 75. er i A. 171. bliver a. 224. er sat i A. derover, 519.
Angiver, 324.
Angler, 177. 294.
Anglesnor, 294.
Angletaske, 5. faaer A. 5.
Angrer, 352.
Angribende, 393. det er a. 393.
Angriber, 345. 349.
Angriber (en), og: er den første A. 349.
Angribes derved, 247.
Anholder om, 190. a. inderligen om, 235. a. hos en om noget, 170. 235.
Anke (har til en), 205.
Ankelkod, 277. støder sin A. 277.
Anken paa sig selv, 516.
Anker paa, 205. er at el. værd at a. paa, 205. det er at a. paa sig selv over, 516

516. er ret at a. paa for sin Opførsel, 527.
Anker (et), 223. lægger for A. 223. vinder A. 31. Steen til A. 223.
Ankerbund, 223. god el. slet A. 301.
Ankersted, 223.
Anklager, 530.
Anklager (en), 530. er A. 530.
Ankommen, 383. 489. er a. 68. 383. 489. er a. med, 383.
Ankommer, 5.
Ankomst, 5. Aarsagen til ens A. 489. Tiden til ens A. 5.
Ankrer, 223.
Anledning, 104.
Anlæggersted, 43.
Anløb, 248.
Anløben, 248. er a. 184. 248.
Anmoder, og: bliver anmodet, 457.
Anmærkning, 280.
Anraaber, 457. 501.
Anretter; Anrettet og: er a. 310.
Ansigt, 191. har et smukt el. grimt A.; viser mildt A.; gjør et suurt A. el. sætter et fælt A. op; er hoven i A., og: seer en i A. 191. har fladt el. udstaaende A. 432.
Anskaffer en noget, 359. søger at a. sig, 359.
Anskaffet, 359.
Anskrig (gjør), 192. 311. 442. 501. der gjøres A. 442.
Anskuer, 233.
Anspænder sine Kræfter for at komme frem, 160.
Anstaaer, 110.
Anstikker, 10.
Anstiller Prøve, 266.
Anstryger, 29. a. med rødt, 146.
Anstrænger sig, 24. 74. 160.
Anstrøgen, 29. a. med rødt, 146.
Anstukken, 10.
Anstændig, 105. 109. 355. opfører sig a. 105. lever a. 109. viser sig a. 355.
Anstændighed, 110. 355.
Anstød, 44. 247. giver A. 247. sætter A. for 44.
Anstødelig, 246. er a. 246.
Ansættes saa (kan), 261.
Antagen, 101.
Antager, 101. 102. a. sig, 102. 347. 348. 417. har a. sig, 286.
Antal (ringe), 94.
Antaster, 349.
Antecessor, 428.
Antruffen, 278.
Antænder, 97.
Antændes, 96.
Anvender, 61. a. noget i lignende Hensigt, 404.
Anviser, 530.

Anviisning, 10. 530.
Appetit, og: har A. 98. 466. faaer stærk A. 194.
Appetitlig, og: er a. 98. gior sig a. 360.
Apostel, 64.
Apothek, og: Apotheker, 154.
Ar (et), 187. er bleven A. efter, 187.
Arbejde, 411. ens A. 360. et stykke A. 117. giver en A. 117. lejer til A. el. sætter i A. 411.
Arbejder, 48. 222. 360. 411. a. ilde, 71. a. i Træe, 411. a. det, 411. a. det slet, 471. a. for Dagløn el. a. derfor, 411. noget at a. 411. er got el. ej got at a. 130. lader sig a. 130. 200. a. for en, 222. 360. 411. a. i ens Brød, 222. har til at a. for sig, og: lader altid andre a. for sig, 222.
Arbejder (en), 411.
Arbejdskarl, 221.
Arbejdsløn, 411. faaer i A. 412.
Arbejdsredskab, 412.
Arret, 187.
Arg, 289. er a. mod andre, 289.
Arghed, 140.
Argsindet, og: er a. 140.
Arrig, 162. 192. er a. 162. 192. du er dog skrækkelig a. 326. viser sig a. imod, 192.
Arrighed, 162. 192.
Arilds-Tid (fra), 143.
Ark Papiir, 85.
Arm, 475. høire A. 475. har ont el. den som har ont i A. 475. bærer under A. 334. bærer paa A. 222. 353. drager sin A. tilbage af Ærmet el. staaer med tilbagedragen A. 232.
Armbaand, 471. tager el. sætter A. paa, 471.
Armeret Skib, 410.
Armevee (har), 475.
Armgrube, 334.
Armtag, 353. 475.
Arnested, 90. 204.
Arp, 338. A. er falden af, el. tager A. af, 338.
Art (er af den), 291.
Arter paa og Artet paa, 243.
Artig, 129.
Artsbalde, 319.
Artsvisk, 133. 142.
Arv, 217. faaer til A. 217.
Arvedeel, 217. har til sin A. 217.
Arver, 217.
Arving, 216. 217. er A. 217. har til A. 216.
Asbest, 224.
Assistent, 313.
Aske, 24.
Atten og Attende, 45.
Attest, 324.
Attraae, 98. 155. 194. 374.

374. 376. 533. har A. til, 194.
Attraaer, 98. 154. a. stærkt, og: a. Frelse, 194.
Au! 61. 269. siger a. 269. a. dog! 269.
Avind, 429.
Avindsyg, 365. 429. er a. 429.
Avler, 216. 359. som a mange Børn, 216. a. Barn med hende, 359. ha a. det, 360. er a. af, 28
Avlested, 284.
Avne, 148.
Ax, 145. 175.
Axel, 502. A. gaaer af Leed, 502.
Axelbylt, 85.

B.

Baad, 150. 526. (23) B. med Folk i, 150. 526. stor, middelmaadig el. liden B. 526. forfærdiger en ny B.: gjør ved B.; forliser, mister, sælger el. skiller sig ved sin B.; omkommer og om kommen i B.; henter el. anskaffer sig en B. til Befordring, og: er uden B. 526.
Baad-Arbeide (er i), 526.
Baadeskind, 29. gammelt forfulet B. 168.
Baad-model, 150. 526.
Baads (fahrer til), 526.
Baadshage, 307.
Baadstøtte, 496.
Baals-Revier, 168. den som boer ved B. 168.
Baand, 187. 273. 308. B. til et Kar, 440. faaer B. paa sig; lægger B. paa Kar el. gjør B. tilrette for at lægge det paa, 440.
Baandstage, 440.
Bad; Bader sig, og: Badested, 514.
Bag. 215. b. til, 215. b. ud, lige b. ud, fahrer b. ud, flytter sig b. ud, og: er bleven b. ud, 215. gaaer el. taber b. ud, 307. skubber sig b. ud, 508. bliver b. 215. 307. har b. sig, 216. 218. sætter el. kaster b. sig, 508. det som er b. en, 216. b. ham, 217. 508. b. dem, mig, os, dig, eder, 217. ad hans B. 217. b. efter, 217. kommer b. efter, 215. 431. gaaer el. fahrer b. efter, 431. 433. er fahret b. efter, 244. kommer b. efter alle de andre, 217. paa hans, din, min, deres, eders, vor B. 479. er paa ens B. 217. gjør noget paa ens B. 480. taler stærk paa ens B. 245. B. fra, 508. det

det man har lagt paa sin B. 216. sidder B. 21. kommer b. paa en, 480. tæt b. en, 508. sidde el. staae tæt b. hinanden, 508.
Bagdeel, 508. 521. faaer en heel B. 521.
Bagen, 215. lægger el. lægges paa B. 307. er lagt paa B. 217. sidder paa B. 22.
Bag-Ende, 21.
Bager, 146. 491. b. for en, 339. lader en b. for sig, 338.
Bager (en), 146. 339. 491.
Bagerhuus, 146. 491.
Bagerovn, 146. 420. 491.
Bagest, 217. 508. er den B. 217.
Bagfierding, 521. faaer en B. til Deel, 521.
Baghoved, 62.
Baglænds, 215. gaaer b. 215. fahrer b. 541.
Bagstavn, 21. 215. 310.
Bagtalelse, 530.
Bagtaler, 156. 205. 329. 530.
Bagtaler(en) 156. 329. 530.
Bagvasker, og: en Bagvasker, 245.
Bagvendt, 204. er b. i sit Forhold, 204. bær sig b. ad med, 204. til den b. Side, 204.
Balder (giver paa), 416.
Baldyrer og Baldyret, 317.
Ballie, og: gjør B. 277.
Ballierer, og: en Ballierer, 440.
Balliersted, 180.
Balsom, 27.
Bane, 21.
Bange, 81. 275. 401. er b. 81. 275. 435. er b. for, 104. er saa b. derfor, som for Døden selv, 500. er b. for et slet Udfald, 283. er b. for en som er ude i ont Vejr, 368. er b. at det vil gaae saaledes igien, 481. er. b. af sig, 283. gaaer altid b. 105. gjør b. 81. 524. bliver b. 41. bliver hastig b. 224.
Banghed, 81. 237.
Bank (giver), 178.
Banke (en), 22. 94.
Banken i et Lem, 486.
Banker, 178. b. af, 32. 490. b. paa, 178. 183. b. Klæder, 490. b. Tranen af Spæk, 183. det b. i et Lem, 486.
Bankeredskab, 178. 490.
Bankesteen, 183.
Bar (er bleven), 257. med b. Krop, 464. gjør bart, 257.
Barbeerfad, 82.
Barberer sig el. en anden, 528.
Barberer (en), 528.
Barberes af, 528.
Barde, 439. smaa B. 74. skjærer B. ud, og: arbeider i B. 440.

Bardebitling om Akligak-Blæren, 485.
Bardefisk, 439.
Bardehval, 45.
Barfodet, 164. er b. 164.
Bark, 29. 177.
Barker og Barket, 177.
Barlaaret, 174.
Barm, 395.
Barmhiertig, og: er b. 272.
Barmhiertighed, og: uden B. 272.
Barn, 221. 256. 356. (224.) med B. 108. er et B. 256. 274. er ei længer B. 256. et spæd el. lidet B. 274. Qvinde, som har B. 274. har mistet sit B. 274. bærer sig ad som B. 256.
Barnagtig (er el. taler), 256.
Barnagtighed, 256.
Barndommen, 256. gaaer i Barndom, 89. 256.
Barnebarn, 84.
Barnebarnsbarn, 109.
Barnetøi, 360. 362.
Barnløs, 221.
Barnsnød, 292. er i B. 83.
Barsel (har giort), 83.
Barselkone, 83.
Barselonde (beheftet med) 172.
Barselseng, 290.
Barsk (taler en til), 442.
Basune, 175.

Bearbejder et Land til Træe til Frugtbarhed, 284.
Bebiardet, 25.
Beboer (en), 125. Huset B. 92.
Bebreidelse, 458. giver B. fra sig; bruger til B. og: den man giver B. 458. giver en B., 441. 458. Samvittigheden giver ham B. 389.
Bebreider, 458.
Bebræmmer; Bebræmmes og Bebræmmet, 420.
Bedaget Kone, 309. b. Mand, 143.
Beder, 119. 504. b. ydmygelig, 192. b. om, 192. 504. b. en om noget, 192. 504. b. om Naade, og: bliver b. om Naade, 249. b. om Hjelp, 351. b. en gjøre noget for sig, 457. det man b. en gjøre, 458. b. en gjøre det som ont er, 458. b. til, 504. b. for en, 504. har el. faaer en til at b. for sig, 504. bliver b. for af en, 504.
Bede-Psalme, 504.
Bedrag (spiller nogen et), 407.
Bedragen, 408. mærker sig b. 253.
Bedrager, 407. 408. b. sig selv, 408.

Bedrager (en), 408. anseer for en B. 407.
Bedragerie, 408.
Bedre (er), 238. bliver b. II. 154. 238. 380. gjør b. 110. b. til! 24.
Bedrer, 110. b. sig, 110. 238. 424.
Bedres, 11.
Bedrift, 106.
Bedring, 424. B. Middel, 11.
B..røvelig, 28. er b. el. det var b. 28.
Bedrøvelse, 28.
Bedrøver og Bedrøves, 28.
Bedrøvet, 28. er b. 28. 111. seer b. ud, 192.
Bedækker, 353. 522.
Bedækkes, 254. 522.
Bedækket, 522. er b. 254.
Bedærver, 118. 149.
Bedærver (en), 119.
Bedærves, 149. lader b. 149.
Bedærvet, 119. er b. 119. smager b. 150.
Beeg, 543.
Beegfingret (er), 405.
Beegtap, 238.
Been at gaae paa, 310. 255. flytter el. holder B. sammen, 232. har flette B.; har ont i B.; og: gaaer flet paa sine B. 310. veed at bruge B. 330.
Been i Legemet, 405. har ont i B. 406. er got B. 406. 490. er slet B. 406. et slet sykke B. 490. faaer B. i Halsen, 406. B. paa Enden af en Ulkesnøre, 165. B. paa Enden af en Buepiil, 273. B. under Slædemeierne, 352.
Beenfier paa Harpuunstokken, 444.
Beenring, 440.
Beensmerte (har), 310.
Beesk, 178. er b. 177. smager b. 452.
Beeskhed, 178. 452.
Beest, 300.
Befaler, og: en Befaler, 119. 370.
Befaling, 120. 370. 371. udstæder B. 119. efterkommer B. 120.
Befalingsmand, 274.
Befatter sig ej med, 26. 121. tør ej b. med, 401. b. ej længer med, 374. vil ej mere b. med, 440.
Befinder, 266. b. sig ilde, 98. b. sig vel ved, 110.
Befolket (er deraf), 125.
Befrier (en), 33. 53.
Befrossen, 109.
Befrygtelighed, 81.
Befrygter, 81.
Befryser, 109. 308.
Befugter og Befugtes, 139.
Befængt, 10.
Befæster og Befæstning, 65.

Befølelig (er), 405.
Beføler; Beføles og Befølet, 409.
Befører, 530. b. falskeligen, 205.
Befører (en), 530. er en B. 530.
Begaaer, 359. har b. det, 360. b. Synd, 11.
Begaaer sig, 58. kan b. 16. kan ej b. 16. 156.
Begangne (det), 360.
Begaver, 379. b. med, 108.
Begge, 463. alle b. 91. 43. b. Mager el. Sider, 91.
Begegner, 73. 106. 369. 375. b. høflig, 102. b. kiærlig, 16. b. som Ven, 48. b. slet, 16. bliver b. 73. er bleven b. 375.
Bege-Peutsel, 543.
Beger, 543.
Beger (et), 82. 184.
Beget, 543.
Begierer, 376. b. inderlig, 192. det man b. 376. er begiert, 375.
Begiering, 98. 192. 376. ond B. 98.
Begierlig, 377. 515. er b. 377. er b. derefter, 515. bliver b. efter, 377. 515. det man er b. efter, 515. overmaade b. og: er overmaade b. 377. alt for b. og: er alt for b. 374.
Begierlighed, 376. god el. ond B. 377. har B. efter, 376. har god B. 377. stor B. 377. har stærk el. brændende B.; bliver betagen af B.; strækker sin B. efter; begynder at forgaae el. døer af B. 194.
Begiver, 73. 154. 288. 457.
Begiver sig, 369. har begivet sig ud fra Landet, 294. det begav sig, 101.
Begraver, 106.
Begraves, 106.
Begravet, 106. 353. er b. 353. ligger b. 106. er død og b. 118.
Begreb, 107. 433. 434. bringer til B. 107. 181. har B. om, 434. kommer til B. om noget, 423. kommer til B. derved, 435. skaffer en B. om noget, 303. 325. det hvorved man kommer til B. 435. har rigtig B. om; faaer el. skaffer tydelig B. 446. den som har faaet rigtig B. 447. kan ej giøre sig B. om, 265. uden B. 434. er Mangel paa B. 434. staaer i B. med, 374.
B. derom, 435.
Begreben, 435.
Begribelig, 435. er B. 435. giør B. 324.
Begribende, 434.

Begriber, 106. 325. 434. 435. b. ikke, 265. er ej let at b. 323. bliver vanskelig at b. 324.
Begribes, 435.
Begroet (er smukt), 284.
Begræder, 206.
Begrændset, 204.
Begyder og Begydet, 227. 240.
Begyndelse, 64. har el. gjør til B. 64. har el. har ej B. og Ende, 139. bringer en lidt til en B. 209.
Begynder, 64. 337. 374. er begyndt, 64.
Begynder (en), 64. 371. 374. er en B. 371. alle Tings B. 361.
Behag, 140. 533. er til B. 238. finder B. i, 110. 225. 238. finder ingen B. i, 226.
Behagelig, 28. 316. 533. er b. 28. 226. 316. 533. er meget b. 226. 316. 409. finder b. 316. 409. b. at see; er b. at see; og: den som lader andre faae b. Ting at see, 473. hvor b.! 533.
Behager, 238. Om dig saa b.? 70.
Behandler, 369. b. ilde, 11. 118. b. Jorden, 284.
Beholder, 108. 369. b. i Tanken, 140. b. sidste Ord, 280. b. det i sig, 321. b. noget af det ankomne, 535.
Behov (gjør sit), 31. 38.
Behændig, 393. 415. er b. 415.
Behændighed, 393. 415.
Behøver, 378. b. paa ny at rettes, 378.
Behøves, 377. 378. det som b. 377.
Bekjendelse, 324. det er hans B. 324. den som aflægger B. 279.
Bekjender, 324. b. for, 279. 324. b. sig ej for en, 265.
Bekjendt (gjør sig), 324. gjør sig b. med, 325.
Bekjendter (en), 96.
Bekjendtgjør, 279. 324.
Bekjendtskab: lever i B. med, 96.
Beklageligt Menniske, 125. det er b. at det gode maae ophøre, 409.
Beklager sig, 171. det er at b. 125.
Beklemmelse, 75. 104.
Beklemt, 104. 171. er b. 103. 171. 229. er at være b. over, 104. bliver b. 229.
Beklæder, 148. 384.
Beklædes, 384.
Beklædning, 384. sætter B. over, 384. yderste B. 29.
Beklædt, 384. er b. 148.
Benyttes i Sindet, 273.

Beknyttet, 74.
Bekommer, 161. 362. 369. b. intet, 450. b. for intet, 360.
Bekommet, 362. 377. er el. har b. 362.
Bekomst (fik sin), 62. 153. 275.
Bekriger, 19.
Bekræfter og Bekræftes, 280.
Bekymrer sig for, 141. b. sig ej for, 14. 26. b. sig om ingen Ting, 26.
Bekymret, 74. er b. 74. 141. 273. er at være b. for, 141.
Bekymring, 74. 75.
Belader, 539.
Beladt for og bag, 63. er ret b. med Forretninger, 521.
Belagt om Randen, 420.
Belavet sig (har ej), 334.
Beleer og Beleet, 92.
Beleven, 126. er b. 126. 494.
Belevenhed, 126.
Beligger, 239.
Belovet, 530.
Belte, 197. 485. spænder B. om, 197. sætter B. om Livet, 485. har noget i sit B. 197.
Beltestedet, 197. over B., og: har ont over B. 197.
Belægger, 32. 58. 343. 420. har belagt, 344.
Belægge-Steen, 344.
Belægning om Randen, 420.
Belæsset (for), 51.
Beløben deri (er), 477.
Belønning, 17.
Bemaler, 5.
Bemidlet, og: er b. 358.
Bemøjer sig, 74. 75.
Benaader, 395.
Benaadet, og: er b. 395.
Benegter, 265.
Benævnelse; Benævner; Benævnes og Benævnt, 458.
Beopagter, 340.
Beqvem, 109. er b. 109. 497. anseer b. 110.
Beqvemgjør, 110. 497.
Beqvemhed, 110.
Beraad: er i B. med sig selv, 275.
Bered, 371. er b. 371. 373. bliver b. 373.
Bereder, 48. 334. 371. b. sig, 334. har ej beredt sig, 334. b. Skind, 85. 199. Steen at b. med, 85.
Beredskab (holder i), 373. det som er i B. 334.
Beredt, 85. 199. er b. 85.
Beregner, 277.
Beretter, 279.
Beretning, 280.
Bergchrystal, 27.
Bergefisk, 264.
Berger, og: er berget, 156.

Bergflax, 123.
Bergsyre, 233. søger el. plukker B. 233.
Berigtigelse, og: Berigtiger, 110.
Bernsteen, 155.
Beroer: lader b. 288. lader det derved b. 154.
Beroliger, 509. b. sig derved, 510.
Berygter, 245.
Berømmelig, 300. 539. er b. 300. 539. en b. Gierning, 540. gjør, og: den som gjør b. Ting, 540.
Berømmelse, 300. 530. 539.
Berømmer, 300. 530. 539. det man b. en for, 539. b. sig selv, og: den som b. sig selv, 540. b. sig derfor, 540.
Berømmer (en), 300. 539.
Berømmes, 539.
Berømmet, 300. 539.
Berøver, 48 358. 516.
Berøvet, 516.
Besat (en), 502.
Beseer, 163. 525.
Besegler og Besegles, 273.
Besiddelse: bringer i B. 357. bliver i B. af, 369.
Besinder, 107. b. sig, 108.
Beskadiger, 118. Frosten b. en, 195.
Beskadiger (en), 119.
Beskadiges af Frosten, 195.
Beskaffenhed, 104. 171. er af den B. 291. af ulige B. 291.
Beskider, 31.
Beskidt, og: er meget b. 448.
Beskiermelse, og: Beskiermer, 417.
Beskiermer (en), 90. 417.
Beskiermes og Beskiermet, 417.
Beskikket Deel, 101. 359. 377.
Beskinnelse og Beskinner, 20. 197.
Beskiæftigelse (er uden), 450.
Beskiæftiger sig med noget, 450. b. meest dermed, 375.
Beskriver, 5.
Beskuelse, 163. 265. forestiller til B. 163.
Beskuer, 134. 163. 473.
Beskuer (en), 473.
Beskygger, 459.
Beskylder, 344. b. derfor, 345.
Beskyldning, 345.
Beskyldt, 344.
Beskyttelse, 417.
Beskytter, 90. 417. b. sin Yngel, 314.
Beskytter (en), 90. 417.
Beskyttet, 91. 417. bliver b. 417.

Beskæmmelse, 341.
Beskæmmer, 169. 341.
Beskæmmes, 341.
Beslikker, 28.
Beslutter, 141. har b. 140. b. sig til, 376. kan ej b. sig, 275.
Beslutning, 140.
Beslægtet (nær), 170. er nær el. for nær b. 170.
Besmitter, 9. 10. 130. 263.
Besmittes, 130. 263.
Besmittet, 130. er b. 130. meget b. 263. er b. af døde, 392.
Besmudset (er), 131.
Besmurt (er), 130. bliver b. med Slim, 313.
Besneer, 44.
Besnitter og Besnittet, 406.
Besnærer og Besnæres, 278. 305.
Besnæret, 305.
Bespisesles-Sted, 298.
Bespiser, og: b. med, 298.
Bespiser (en), 298.
Bespottelse, 266. 267.
Bespotter og Bespottet, 266.
Bespræsnger, 417.
Bespytter, 197.
Bestaaer, 58. 73. b. længe, 73. bliver ej bestaaende deri, 65.
Bestandig, 65. gjør b. 65.
Bestandighed (til), 380.
Bestefader, og: har til B. 57.
Bestemmelse, 434. har ingen B. 449.
Bestemmer, 458. b. noget til en, 232. har b. en Ting til noget, 449.
Bestemoder, 31. 309. har til B. 31.
Bestemt, 359. 434. er b. 359. er b. el. ej b. til noget, 449. hvad er det b. til? 449.
Bestiger, 156.
Bestiller, 106. 450. b. noget, 222. 411. 450. den som b. noget, 411. b. meget, 72. har meget at b. 521. b. intet, 112. 450. faaer at b. 117. det man b. 450. noget at b. 411. har b. for en, 399. 450. har at b. med, 399. 411. har snart et, snart et andet, for at b. 399. skaffer at b. 117, 399. 411. skaffer en nok at b. 378. det man giver en at b. 450. han har vel noget at b. el. hvad mon han b.? 450. b. aldrig noget selv, 222.
Bestormer, og: en Bestormer, 441.
Bestraalelse, 20. 197.
Bestraaler, 20. 197. 218. 409.
Bestraales, 197. 469.

Be-

Bestraalet af Solen (er), 218.
Bestrider, 19. 441.
Bestryger, 27.
Bestræbelse og Bestræber sig for, 375.
Bestyrker, 65.
Bestyrtende, 93.
Bestyrter, 41.
Bestyrtes, 41. 93. 484.
Bestyrtet (er, bliver el. gjør), 518.
Bestænker, 417. det hvorved man b. 417.
Besudler, 130. 263.
Besudles og Besudlet, 130.
Besvangrer, 271.
Besvanzet, 22.
Besvimer, 23. 62. 202. 339. er færdig at b. derover, 500.
Besvogret (er bleven i et Huus), 309.
Besvær (skaffer), 75.
Besværes ved, 74. finder sig besværet ved, 52. 74.
Besværlig, 75. vil ej falde b. 53.
Besværlighed, 12. 74.
Besværligt, og: er b. 12. 269.
Besøg: er el. reiser paa B. el. lægger B. af, 310. lægger B. af der, 390, 489. har B. 390. kommer sielden el. aldrig paa B. 489. det Sted man kommer i B. paa, 489.
Besøger, 389. 390. 489. b. ham, 489. b. idelig, 489. b. en Syg, for at erfare hans Befindende, 324. der man B. 390.
Besøger (en), 390. 489. en flittig el. en sielden B. 489.
Besøges, 390.
Betaager, 392. 393.
Betaaget, 392. er b. 392. 474.
Betaler, 18. b. dermed, 19. b. sin Gjeld, 18. b. for en anden, 19. b. ilde, 19. kan ej b. 12.
Betaler (en slet), 19.
Betales (kan el. kan ej), 302.
Betaling, 16. 19. har ikke B. dertil, 401. er el. har til, faaer el. tager i B. 17. giver i el. bruger til B. 19. haster med B. 72. æsker B. 18.
Betalt, 17. 18. er b. 17. 302. ej b. 17.
Betgner, 530.
Betegnes ved, 53.
Betjener sig af, 61. 145.
Betler og en Betler, 192.
Betragter, 134. 163. lader b. 163. har aldrig før b. 474.
Betragtning, 163.
Betroe en noget (tør ej), 283. tør ej b. sig, 283.

Betrukken, 29.
Betræk, Alisak, *) 532.
Betrækker, 29.
Betuttet, 224. 370. bliver el. gjør b. 224. sidder b. 370.
Betydeligt, 449.
Betydenhed, 292. er noget af B. 292.
Betyder, 53. 112. b. intet, 363.
Betydning, 53. 203.
Betynger; Betynges; Betynget; og: er b. 353.
Betænkelig: bliver b. 12. i b. Omstændigheder, 78. 84.
Betænkelighed (sættes i), 84. uden B. 84.
Betænkeligt, 84. er b. 141.
Betænker, 425. b. en med Mad, 503. b. sig paa, 141. b. sig ej længe paa, 153.
Betænkning, 77. gjør sig B. over, 12. 141. 275. uden B. 154
Beundrer, 300. 539. det man b. hos en, 539.
Beundrer (en), 539.
Beundres: gjør det som maae b. 540.
Beundret, 539.
Beundring, 539. anseer med B. 539.
Beundringsværdig og er b. 539.
Bevant, 379. er b. 374. 375. bliver det b. 453. er ej b. paa et Sted, 477.
Bevarer i sit Inderste, 108.
Bevidner, 280. 324.
Bevidst, 323. er b. 434.
Beviis, 324. bruger til B. 324. fører B. for, 324.
Bevilger, 371.
Beviser, 324. b. dermed, 324.
Bevogter (har til sin), 340.
Bevoxen (vel), 257.
Bevæbner sig, 409.
Bevæbnet, 409. stærk b. 409. 410. kommer b. 409.
Bevægaarsag (har til), 65.
Bevægelse: er i B. 64. 65. sætter i B. 65. 364. er i idelig B. 178. Barnets B. i Moders Liv, 292. bringes i B. og: sættes ej saa let i B. 364. uden derved at sættes i B. 364. sætter ud af B. 535.
Bevæger: b. fra en Side til den anden, 91. b. sig, 64. 65. 91. 97. lader sig deraf b. 379. b. Hovedet med Grimacer, 529.
Bevæget, 65. 91.

Be-

*) Dette Ord sees forglemt i Ordbogen, og bør indføres Pag. 27. ved Enden saaledes: Alisak, **Betræk; Tapezerie; Overtræk paa Vægge.**

Bevæggrund, 354. 378. har til B. 155. 354.
Bi (en), 70.
Bid, 185.
Bidende, 393. er ret b. 393.
Bider, 185. det b. 177. 393. det bider forfærdeligt, 393. b. i Øjet, 149. b. paa, 185. 200. b. ingen Ting paa, 200. giver at b. paa, 215. faaer at b. 295. b. glubsk paa Krogen, 415. b. ihjel, 517.
Bides, 349. b. med, 349. kan el. kan ej saa let b. paa, 251.
Bide Vind, (sejler), 50.
Bidsel, 42. 215.
Bidsk, og: er b. 185.
Bidsken (en), 66.
Bidt Saar, 185. b. ihjel, 517.
Bie! 543. vær saa god og b.! 543.
Bieffer, 188. b. ad en, 188.
Bielde, 67.
Bielke, 59. 496.
Bier, 268. 534. b. paa, 540. b. paa med Smerte, 75. det man b. paa, 540. b. med, 203. b. ham, 540. den som b. efter noget, 450. b. til en bliver færdig, 285. b. for at see, hvorledes det bliver, 285. b. til han kommer, 488. b. til en døer, 500. b. længe inden han kommer, 488. vil ej bie, 167. man vil faae at b. 488.
Bjerg, 156. gaaer op paa et B. 156.
Bjerg-aas, 223.
Bjergmenniske eller Bjergtrold, 129. 506.
Bifald (giver), 110.
Biflue, 262.
Bikage, 385.
Billede, 52. 126.
Billedhugger, 126.
Bilde, (forskjællige Slags), 342. 438.
Binavn, 60.
Binder, 21. 42. 187. b. fast, 187. 278. 383. b. sammen, 187. 520. b. i Knipper, 79. b. om Snuden, 132. b. sit Haar op, 187. 354. b. noget om Halsen, 233. b. B. om Livet paa Barnepeltsen, 159.
Bindsel, 187. 308. B. om Snuden, 132. B. om Fuglepilens Midte, 2.
Bind-Øxe, 504.
Birketræe, 338.
Biskop, 351.
Bismer, 325. 333.
Bistand, 91. 96. gjør B. 91. 96. 347. faaer B. af, 96. 348.
Bister, 192. 362. hvor b. seer han ud! 470. er b. 162. 361. seer b. ud, 191. 470. b. Opførsel, 192. opfører sig b. mod, 192.

Bitte (en), 259. liden el. hvilken B.! 259.
Bitter, 178. er b. 177. smager b. 452.
Bitterhed, 178. 452.
Bivaaner, 286.
Biørn, 296.
Bjørnekiød (spiser), 296.
Biørneskinds-Støvler, 164.
Bjørne-Unge, 59. 296.
Blaa, 507. er b. 507. bliver b. efter Slag, 487.
Blaaagtig (er), 507.
Blaabær, 186. b. Blade, 366. er ude at plukke el. faaer b. Blade, 366.
Blaa-Maage, 269.
Blaa-Musling, 517.
Blaar, 21.
Blaaslagen Mærke, 346. 487.
Blaastaal (en Fisk), 185.
Blad, 268. 366. faaer el. skyder B. 366. mister sine B. 366.
Bladrer i en Bog, 234.
Blander, 24. b. imellem, 25.
Blandet, 25. 139. er b. 24. 139.
Blanding, 139.
Blank, 181. 184. er b. 181. 184. 185. giør b. 185. meget b. 184. 185. er saa b. som, 185.
Blanker op, 181. 185.
Blank-giort, 185.
Blankhed, 181. 184.
Blant, 25.
Bleg, 56. er el. bliver b. 56.
Bleger, og: en Bleger, 158.
Blegn, 493. B. paa Tungen, 390. faaer B. paa Tungen, 390. B. paa Øiet, 422.
Bleget (er), 176.
Blesseret, 96. let b. 14[illegible]
Blid, 395. er b. 395. bliver el. giør b. 394. viser sig b. mod, 395.
Blidgiørende, 394. [illegible] b. 394.
Blidhed, 395.
Blik; Blikdaase, og: Blikkiedel, 184.
Blikstille, og: er b. 9[illegible]
Blind, 475. er, bliver el. giør b. 475. er næsten b. 475. b. Klippe i Havet, 94. skeer som b. Skiæbne, 247.
Blindbleven og Blindfødt, 475.
Blindebuk, 405. spiller B. 405.
Blindhed, 475.
Blindtarme, 48.
Blink, 124. kommer hastig b. 124.
Blinken med Øiet, 421.
Blinker med Øinene, 519.
Bliren med Øinene, 533.
Blirende, 533.
Blirer, 524. 533. kommer en

en til at b. 524. b. med Øinene til en, 533.
Blivende Sted (har ingen), 119. 167. 503.
Bliver: b. til, 353. 360. 369. b. til noget, 360. b. til intet, 321. kan blive til hvad det skal, 170. b. paa et Sted, 73. vil ingensteds b. 45. kan ej b. fra, 331. b. hvor han kommer, 391. maae for Veirets Skyld blive paa et Sted, 401. b. som det er, 456. b. hos, 535. b. ved sin egen Side, 445. b. efter paa et Sted, 534. b. ved i det samme el. ved at reise, 173. b. ved desaarsag, 219.
Bliver vaer, 108.
Blivested, 535.
Blod, 67. spiser B. 67. spytter, brækker el. opkaster B. 67. opkastet B. 67. størknet B. 68. levret opharket B., 336. fuld af B. 68. mister sit B. el. B. forløber ham, 67. B. stilles, 186. B. stiger til Hovedet, 430.
Blod-Aare, 460.
Blodbolle, 48.
Blodflod (har), 67.
Blodig, 67. gjør b. 67. b. Kjød, 68.
Blodkilden aabnes hos en Qvinde, 497.
Blod-Ret, 153.
Blodrød, 68.
Blodskam (begaaer) 293.
Blodspyt, 336.
Blodspytten, 335. har B. 67.
Blokkebær, 186.
Blomster (forskjællige Slags), 24. 54. 133. 150. 347. 503. 507. 537.
Blomsterqvast, 223.
Blot, 85. 464. er b. 84. b. dette, 112. b. saaledes, 457. med el. har b. Hoved, 301.
Blotter: b. en, som holder noget skjult, 37. b. sit Inderste, 522. har b. sig, 245.
Blottet, 37.
Blues, 99. 169. b. ved el. over, 168. er at b. ved, 169.
Bluſærdig og Bluſærdighed, 169.
Blundende og Blunder med Øinene, 533.
Blus, 124.
Blusser af Hede, 202.
Bly, 99. er B. 99.
Blyant, 6. 502.
Blye, 19. 108. støber B. 20.
Blæk, Blækhorn, og: Blækhuus, 6.
Blæksprute, 30.
Blære: Urin-Blæren, 271. har liden B. 271. har stor B. 272. B. til Brug ved Fangsten, 63. 64.

Blære=Rør, 386. 452.
Blæsebælg, 453.
Blæsen med Munden, 444.
Blæser (det), 43. b. op, 43. 290. b. saa Søen ryger, 354. b. med stærke Bygekast el. en Orkan, 489. b. ud af Fiorden, 49. 145. b. ud fra Landet, 320. b. ind ad Fiorden, 137. b. langs hen under Landet, 428. b. igiennem Aabninger, 521. holder op at. b. 153. b. Sneen ind, 443. b. bort, 444. b. det bort, 444. 492. b. det deri, 480. b. Norden, 2. b. Vesten, 165. b. Sønden, 305. b. Østen, 49
Blæser med Munden, 444. b. paa, 444. 453. b. i et Instrument 175. b. en Blære op, 386.
Blæst, 42. 444. B. ind ad Fiorden, 137. B. ud af Fiorden, 145. udstaaer B. 43. kommer med B.; er el. bliver stærkere B. 290. B. kommer med forfærdelige Kast, 489. er alt for stærk B. at gaae i, 443.
Blød, 20. 299. er b. 20. 255. 299. lægger el. lagt i B. 116. 219.
Blødeballie, 219.
Bløder, 67. Næsen b. 67. b. ihiel, 67.
Bløder ud, 116.
Blødgiør, 20.
Blødner, 249.
Blødt, 198. 299. er b. 198. 226. 332. 437. er bleven b. 249. giør det b. i Ilden, 437. b. Skind el. Klæde, 332.
Boble, 385. 386. sætter sig B. i Vandet, 386. seer efter en Fugls B. i Vandet, 386.
Boblet Vand, 385.
Bodfærdig, 352. bliver b. 110. er b. 352.
Boesiær (en Fugl), 23. 239.
Boehave, 357. 359. søger at lægge sig B. til, 359.
Boelig, 119. forsynet med B. 119.
Boepæl, 319. slaaer B. der, 534.
Boer, 76. 119. sætter sig ned at b. 534. b. maadelig, 503. b. i, 108. det som b. i nogen, 108. b. i Telt, 510. b. i Huus, 92. 93.
Bog, 242. 329. B. Papiir, 85.
Bogs (fører til), 5. 53. 325. lader føre til B. 5.
Bogstav, 53. 329.
Bogstav=Hummer, 283.
Bogtrykker, 273. agerer B. 273.
Bogtrykkerpresse, 273.
Boje, 389. forsyner el. bliver forsynet med B. 389.

Bold,

Bold, og: spiller B. 48.
Bolle, 48.
Bolt, og: Bom, 344.
Bonde, 280.
Bor (et), 200.
Bord (et), 298.
Bord: saver B. deraf, 397.
Borddug, 248. lægger B. paa, 249.
Borer, 200.
Borg, og: har paa B. 19.
Borger, 19.
Borger (en), 92.
Bort, 54. gaaer, drager, fahrer el. rejser b. 64.
Borttagen, og: er b. 358.
Borttager, 358. 363. 487. let at b. 358. noget at b. med, 358. b. Synd, 11. Vinden b. noget med sig, 480.
Bortblæst, 492.
Bortbragt, 9
Bortdreven, 406. 492.
Borte, 54. 241. er b. 55. 85. 241. 268. 363. mærker at det er b. 241. langt el. længst b.; er langt el. længst b. 532. 533. b. fra, 54. er langt b. fra, 55. bliver b. 76. 464. bliver længe b. 268. bliver b. med alle, 465. bliver b. i Kajak, 151. bliver b. med Fahrtøj, 526. bliver aldrig b. 465. b. bliver han! 457. b. er el. blev han, 470. b. var og blev det, 457. kan let el. er færdig at blive b. i noget, 147.
Bortenfor, 531.
Borteste, 532.
Bortfløjet, 492.
Bortfløjning, 481.
Bortfører, 55. 64.
Bortført, 64.
Bortgiven, 508.
Bortgiver, 379. 507. 508.
Bortgives, 507.
Bortjager, 64.
Bortkaster, 70. 464. b. sin Kone, 66.
Bortkastes, 464.
Bortkastet, 70. er b. 70. b. Qvinde, 66.
Bortkoges og Bortkogt, 409.
Bortreven, og: er b. 150.
Bortriver, 150.
Bortskubbet, 398.
Bortstøder og Bortstødt, 8.
Bov, 49.
Braad, 70. 173.
Braad-Søe el. Braat, 176. giver B. ind, 176. B. paa B. 176.
Bradpande, 454.
Bragen af Ilden, 322. hvilken B.! 416.
Brager, 416.
Bragt til Verden, 83.
Brand: er, skaffer el. stikker i B. 97. kommer i B. 96.
Branden slukkes el. er slukt, 196.

Brandbelte (en Sygdom), 66.
Brandmand, 184.
Braser, og: det som brases, 454.
Brat: bliver mere og mere b. 292. er temmelig b. 437. klyver paa b. Steder, 117.
Bratning, 117.
Brav, 23. 26. er b. 26. 275. 359.
Brede (en), 426. tilsætter el. har faaet Tilsætning i B. 426.
Bredde, 428. følger, løber el. fahrer tæt om B. 428.
Breder: b. sine Vinger ud, 136. b. noget under, 261. noget at b. under, 260. b. noget over, 522. noget at b. over, 522. et Saar b. sig ud, 251.
Bredere: gjør b. 8. er bleven el. har gjort b. 426.
Bredes noget over, 522.
Breed, 426. 299. er b. 425. er el. gjør for b.; holder for el. er ham for b. 426.
Bregne-Urt, 517.
Bremme, 142. 211. 250. 420.
Brems, 70.
Bret, 397. B. i Brixen, 89. sætter B. paa Kant tvers over Teltgangen, 3.
Bretspil (spiller), 116.
Brev, 6.
Briller, 134.
Brillefugl, 136. b.
Bringer, 5. 9. 379. bort el. hjem, 9. b. i Ba ve, 10. b. ind, 137. hid, 152. b. med sig, 28 b. til en, 289. b. en noget til, 340. b. i Vejret, 24 b. op fra Stranden, 24 467. b. paa Land lang fra Stranden, 485. b. T dende, 160. b. Nyt, 53 b. paa Tale, 529. b. igjen paa Tale, 489. b. til Ef tertanke om, 489. b. al Dage, 128.
Brink, 267.
Bristefærdig (er), 176.
Brister, 176. 208. 410. b. let, 410. kommer til at b. 208.
Brix, 89. 132. ligger paa B. 89. lægger til rette el. skaffer Plads paa B. 89. under B. og: ligger under B. 155. Ende-B., og: Bjelke Lampe-B. 132. som B. hviler paa, 59.
Brixebret, 89.
Brixeskind, 155. 275. lægger B. tilrette, 155. 275.
Broder, 16. 32. 40. 317.
Broderbarn, 34. 167.
Broderkone, 317. 332.
Brokfugl, 153.
Brosme, 287.

Bro

Brøvten og Brøvter deraf, 540.
Brud (en), 542. B. og Brudgom, 180.
Brud (et), 278.
Brudehuus og Brudepar, 180.
Brudgom, 319. 542.
Brudt, 278. b. Stykke, 278. b. i smaa Stykker, 279. er b. tvert over, 278.
Brug, 61. 104. noget til B. 61. 359. af B. 61. til hvad B.? 449.
Brugbar, 61.
Brugelig, 61. er b. 61. er bleven b. 226. er i b. Stand, 445. b. Tale, 104.
Bruger, 61. 145. b. idelig, 61. b, sielden, 88. b. i Flæng, 290. b. en til at roe for sig, 151. vil b. det til noget, 449. hvortil skal han b. det? 449. b. sine Lader, 104. b. Mund paa, 18.
Bruges; Brugt; og: lader blive b. 61.
Brumler, 180.
Brusen og Brusende, 438. hvilken B.! 438.
Bruser (Søen), 172. 182. b. ei længer saa fælt, 312.
Brusk, 281. æder B. 281.
Brusten, 410.
Bruun, 153. 341. er b. 153. b. Farve, 153. bliver b. af Solen, 341.
Bruunrød, og: er b. 153. b. Jord, 146.
Bryder, 278. b. tvert over, 278. b. i Stykker, 66. 278. b. af, 219. 278. b. snart el. lader sig let b. over, 410. b. Elven løs, 453. Isen b. op, 114. b. igiennem, 7. 453. b. frem, 20. 284. b. ud, 42. Søen b. 176. Søen b. over, 176. 462. b. paa et Skiær el. en Bølge paa den anden, 176.
Bryder i et Lem, 41. b. i Haandledet, 224.
Bryderen, 374. 378. b. Folk meget, 378. b. sig ej om, 14. 26. 293. er ej at b. sig om, 293.
Bryderie, 75. skaffer el. har B. med, 75.
Brydes, 278.
Brydes (de) af alle Kræfter, 24.
Brygger; en Brygger; Bryggerhuus; Bryggerkar; Bryggerkiedel; og: det overblevne af Brygning, 116.
Bryllup og Bryllupsdag, 180.
Brynde (lider), 490.
Bryst, 454. under B. 333. har ont for B. 334. 454. B. af en Fugl, 26. 179. spiser B. af en Fugl, 179. faaer B. til sin Deel, 179. 454. et Stykke af B. 454. Medicament for B. 454.

Bryst (Patte), 145. har ont i B. 145.
Brystdraaber, 454.
Brystdug, 4.
Bryster sig af, 242.
Brystprydelse, 454.
Brystring el. Brystspænde paa en Barnepelts, 159.
Brystspand, 396.
Brystsyening, 454.
Brystvorte, 268.
Brystværk (har), 454. helbreder for B. 454.
Brystværn, 396.
Bræde, 397. skjærer ud til B. 397. saver B. 398. Træe, som skjæres ud i B. 397.
Bræde-Sav og Bræde-Skjærer, 398.
Bræk, 22. 56. har tilforn havt B. 64.
Brækkelig, 56.
Brækkeligt at see (er), 257.
Brækker, 278. b. ud af sin Gænge, 138. b. Pilen af el. løs, 1. 138. Solen b. 20.
Brækker sig, 256. den som b. sig, 256. er at b. sig efter, 256. man maae b. sig derover, 257. er færdig at b. sig, 240. 257. b. Blod, 67.
Brækkes, 278. b. løs, 138.
Brækkestang, 496.
Brækket (er), 210. Harpunen er b. ud, 143.
Brækmiddel, 257.
Brækning, 256. foraarsager B. 256. anstød til B. 257.
Brænde, 196. et Stykke B. 234. henter, søger, finder B. 196.
Brændeboble, 316.
Brændeglas, 124.
Brændehugger, 224.
Brændende, 178. har b. Begjerlighed efter, 194.
Brænder, 97. 338. b. en, 236. b. sig, 338. b. an, 296. b. for stærk, 283. har ei mere at b. 164. Bøssen b. for, 97. Bøssen b. ikke af, 356. faaer den ei til at b. af, 356. 357. det b. i Halsen, 178.
Brændetogt (den som er paa), 196.
Brændeviin, 423.
Brændsel, 196. b. til B. 196.
Brændt, 338. er b. 339. b. Skade, 339.
Brød, 145. 490. haardt el. grovt B. 145. blødt B. 146. bager B. 146. 491. spiser B. 490.
Brødforraad og Brødpose, 491.
Brødre, 317. ere B. 217.
Brønd, 387.
Brøstfældig, 56. 152. er b. 152.

Brøstfældighed, 152.
Bud, 329. 371. der var B. efter dem, 45.
Buddik, 254. 384.
Budskab (bringer), 329.
Bue, 382. B. belagt med Strækkeseener, 239.
Buepiil, 175. 382. gjør B. 175. skyder med B. 382.
Bue-Sav, 239.
Bue-Stræng, 314.
Bue-Sæk, 384.
Buetøj, 382.
Bug, 270. har en slem el. smuk el. stor B. 270. faaer stor B. 271. er smuk under B. 388. sidder eller ligger paa B. 22. 393. lægger sig ned paa B. 393. krummer B. ind, 154.
Bugle, 117. gaaer el. lader komme B. i noget, 117.
Buglehuling, og: gjør B. 193.
Buglerund, 37.
Buglet (er) og Bugling, 493.
Bugner, 149. 311. b. Ryggen, 390. b. sig ind og ud, 414.
Bugnet, 311. 390. er b. 311.
Bugrem, 270.
Bugskind, 388. skjærer B. fra, 388.
Bugstykke: kjøber sig et B. 388. B. er skaaren fra Skindet, 388.
Bugt, 95. 158. 483. gjør Bugter, 414. ont at faae B. med, 50. er el. er ej at faae B. med, 200.
Buk (en), 38.
Bukkende sig, 390. 393.
Bukker det, 393. b. sig, 133. 333. 390. 393. 420. b. sig for en, 333. 393. 420.
Bulder, 371. er fri for B. 153.
Buldrer, 371.
Bulk, 250. 408. har B. 250. gjør B. og: det som har B. paa Enden, 408.
Bulket, 250.
Buløre, 504.
Bund, 301. bygger B. el. sætter B. i, 301. har B. og: det man kan finde B. i, 204. har ingen B. 204. er ved B. og: det som naaer til B. 498. er paa Havets B. 60. B. i en Slæde, 7. B. i en Seng, 89. med B. i Vejret, og: lægger B. i Vejret, 391.
Bunde-Fad (et), 301.
Bunden, 42. 187. er b. 42. 187. b. om Snuden, 132. en b. Trøje, 484.
Bundfald i en Lampe, 419. har B. el. tager B. af, 419.
Bundløs, og: er B. 204.
Bussemand, 390.
But, 33.
Butskop, 194.
Buxeklap, 130. 368.

Buxe-

Buxeliining, 254.
Buxeløs, 174.
Buxer, 174. 416. viide og lange B. 174. har B. paa; har hiulpet en sine B. paa; binder sine B. op; er uden B. el. har ingen B. paa, 174. trækker B. paa, og: syer B. 174. 416. tager B. paa el. ifører en anden dem, 416. affører B. 416. løse B. 270. gaaer med B. paa Hælene el. er færdig at tabe sine B. 223. lader løbe i B. 38.
Buxeblære, 63.
Buxerer; en Buxerer og Buxeret, 160.
Buxeretøj, 160. 290.
Byden, 370.
Byder, 119. 370. b. en sige noget til en anden, 330. b. velkommen, 310. b. tilfals, 317.
Byder (en), 370.
Bye, 92.
Byge: B. staaer paa, 488. det er nu just i B. 489.
Bygekast (kommer med), 290. 489.
Byggeplads, 93.
Bygger, 92.
Bygevejr (er), 290. 489.
Bygmester, 93.
Bygning, 92.
Byld, 15. 242. 386. fuld af B., 15. har B. 15.
Bylt, 85.
Byrde, 51. 156. 253. 276. paatager sig at bære B. 276.
Byrdefuldt, 51.
Bytte, 469. faaer til B. og: det som faaes til B. 469. uden B. 469.
Bytter, 469. b. bort, 469. b. imellem sig, 67. 469. det man har b. sig til, 469.
Byttes bort, 469. b. lige om lige, 469.
Bæ! 207. 544. siger b. 544.
Bæk, 227.
Bæk-Orred, 67.
Bældet, 257.
Bælgmørke, og: er Bælgmørkt, 459.
Bændelorm, 237.
Bænk, 122. 146. B. under Vindvet, 17. gjør saadan B. 18.
Bær, 348. sanker B. 348. gaaer ud at sanke B. 320. fahrer hen at sanke B. 320. 348.
Bærebaand, 276.
Bærebør, 20.
Bærer, 48. b. frem, 9. b. ned, 59. b. ind, 137. b. op, 149. 240. b. hid, 152. b. omkring, 34. b. noget for en, 487. b. Børn, 29. b. paa Hovedet, 156. 253. b. i Munden, 214. b. imellem Tænderne, 222. b. paa Armene, 222. 253. b. under Armene, 334. b. paa Skuldrene, 85. b. over Lænderne, 239. b. paa Ryg-

Ryggen, 276. b. i Aag, 276. b. imellem sig, 20. b. lidet, 284. har en til at b. for sig, 276.
Bærerem, 276.
Bærer sig ad, 106. 369. b. sig galt ad, 375. b. sig galt ad med, 384.
Bære-Seele, 86.
Bærsamler (en), 320. 348.
Bævelse, 334.
Bævende, og: Bæver, 334. 408.
Bøddel, 34.
Bøder, 102. 211. b. Garn, 211.
Bødker; Bødker-Instrument; og Bødkrer, 277.
Bødning, 102.
Bøger, 6. 242.
Bøjelig, 169. 198. er b. 169. 198. 350.
Bøjelighed, 169.
Bøjer, 350. staaer til at b. 350. b. Knæe, 22. b. en bag over, 199. b. Hovedet ned derpaa, 421. b. sig, 350. 420. har b. sig, 390. 420. b. sig tilbage, 199. b. sig krum, 350. b. Hovedet, 333. 420. har b. sit Hoved. 333.
Bøjes, 350.
Bøjet: b. om Kanten, 225. ligger b. 390.
Bøllebær, og: spiser B. 186.
Bøllebærblade, og: plukker B. 366.
Bølge, 243. der gaaer B. el. rejser sig store B. 243. B. gaaer hvid, 176. B. bruse, 182. fører imellem el. er til Baads i stærke B. 244.
Bøn, 192. 504. gjør el. holder B. 504.
Bønnebog, 504.
Bør at bære med, 20.
Bør (Medvind), 490.
Børn, 221. 256. som har B. 221. uden B. 221. faaer el. skaffer B. 221. har mistet sine B. 221. B. larme, 256.
Børnekopper, 42.
Børne-Larm, og: er skrækkelig B. 256.
Børneleeg, 198.
Børne-Orm, og: er plaget af B. 224.
Børne-Pelts, 29.
Børneskoe (har traadt sine), 256.
Bøsse, 65.
Bøssekradser, 113.
Bøsse-Renser, 347. 358.

C.

Cabliau, 402.
Cachelot, 186. Fedme i Panden paa C. 156.
Caffemølle, 56.
Campholium, 239. 311.

Camphor-Spiritus, 27.
Canal, 95.
Caresserer et Fruentimmer, 349. den som c. og: hun som bliver c. 349.
Catechet, 10.
Catechumen, 107.
Champion, 390.
Chiragra, 63.
Chiton (et Skaldyr), 481.
Christen (en), 227.
Cirkel, og: Cirkler af, 37.
Cithar, 236.
Cochleare, og: plukker C. 233.
Colik (har), 271.
Coloniet (den som bo ved), 149.
Compact, 420. er c. 26 420.
Compas, og: gjør C. 3
Communicantere, 10 ere C. 102.
Confirmant; Confirmation; og: staaer t C. 531.
Corrigerer, 279.
Coujon (er), 237.
Coujonerer, og: lader sig c. 237.
Creatur, 361.
Crediterer, 19.
Cronprints, 232.
Crystal, 27.

D.

Da, 457. 470.
Daab, Daaben, 227. er en D. 227. længes efter D. 227. Daabens Sacramente, 227.
Daab-Candidat, 227.
Daad (syndig), 11.
Daarligt, og: handler d. 55.
Daase med Laag, 254.
Dadler, 50. 135.
Dadler (en), 50.
Dadlesyg, 50. er d. 135.
Dadlet, 50.
Dag, 181. 514. er d. 181. lang, længste, og: er bleven lang D. 514. kort, korteste, er el. bliver kort D. 514. den klare D. 181. bliver el. er bleven D. 514. den D. i Morgen el. tilstundende D. 16. 181. det som hører til næste D. 16. denne D. 514. denne D. igjennem, 543. D. man oplever el. ej oplever, 182. begynder at blive D. 181. hver D. 514. bliver der een D. el. Dagen over, og: bliver nogle Dage, 514. Dagen, da en er ankommen el. vil ankomme, 5 D. længes, 3. 514. D. korter af, 514. D. hælder el. begynder at hælde 514.

514. er lidt op paa D. 515. D. kommer paa en el. lader D. komme paa en, 182. oplever Dagens komme, 182. D. efter, 16. 181. D. derpaa, 181. D. igjennem, 514. i Dag, 514. 543. bliver i D. 514. i D. tilig el. forlænge siden i D. 543. det er alt noget el. længe, siden det skede i D. 543. i D. forgangen, 543. han har allerede været her el. det har varet, noget af D. 543. i D. engang el. op paa D. 543. saa Dage; og: i disse D. 113. for et par D. siden; er 2 à 3 D. siden; og: har været her 2 à 3 D. 131. om nogle D. 113. 131. en af Dagene, 132. lægger for D. 324.
Dagbrækning, 181.
Dagdriver, 112. 445.
Dages, 181. 514.
Dagleje, 222.
Daglig, 514.
Dagløn, 222. 411. har en el. er hos en i D. 222.
Dagløner (en), 411. gjør D. Arbejde, 222.
Dagslys, og: Dagstid, 181.
Dal, 150. 234. gaaer i D. 234.
Daler, 59. d. ned over, 69. Solen d. el. begynder at d. 271. 514.
Dam, 483.
Dambrikke, 116.
Damp, 9. 137.
Damper, 9. 137. 202.
Dands, 466.
Dandsegebærder, og: Dandsemaneer, 495.
Dandser, og: en Dandser, 466. 495.
Danner, og: en Danner, 361.
Dannes, 360.
Dannet, 361.
Dansk (en), 149. fahrer el. holder sig til de D. 149.
Dasken (hvilken)! 255.
Dasker: d. en, 254. d. af med Haanden, 345.
Datter, 343. ung, tiltagen el. eneste D. 343. har til el. antager som D. 343.
Datterdatter, 84.
Davre, 514.
De, 326. 482. d. tvende, 326.
Deel, 110. 101. 377. faaer til D. el. nyder i D. 101. kun en D. 101. skikkelig god D. 102. D. af det fangne, 309. faaer sin D. 67. 309. beskikket D. (see Beskikket.)
Deelagtiggjør, 101.
Deelt, 66.
Dejlig (er), 367.
Dejlighed, 367.
Deler, 66. 233. d. i tvende, 252. d. med, 67. d. ud, 66. 508. d. imellem sig, 67.

Deler (en), 67.
Deles, 66.
Dem er det, 482.
Den, 1. 2. 93. 162. 182. 326. 482. d. og ingen anden er det, 326. d. store el. lille, 326. d. som, 326. d. der for dine Øjne, 326. d. er det, 258. 326. 327. er el. var det d.? 258. 326. 482. d. V. herfrem, 326. d. skal jeg og have el. begegne, som jeg plejer, 327.
Denne, 247. d. store el. lille, 247. gjennem d. 247. d. er det, og: er det d.? 258. d. Tid, 247. ad d. Vej, 326.
Der, 247. 326. 482. lige d. 482. er d. 247. 482. d. paa det Sted, 326. 482. den som er d. 482. d. er han, hun ꝛc. 1. 9. 482. d. henne, 1. 93. er d. henne, 93. d. inde el. ude, 162. d. inden el. uden for, 161. du d. inde el. ude, 162. d. nedre el. d. Vest; d. Vest henne el. d. neden til, 165. d. Syd el. Syd paa, 182. d. Nord, 2. d. oppe el. d. Øster, 346. d. paa lav, 333. d. hvor, 482. d. har du det, 9. d. har man det el. ham, 14. 470. d. seer du ham, hende ꝛc. 482. d. var han og med, 326. er ej d. for, 366.
Derefter, 29. 217.
Derfor, 112. 457.
Derfra, 248. 326. d. 482.
Derhen, 93. 247. 326.
Deri har du ret, 14.
Derigjennem, 326. 48
Derimod, 449.
Dermed, 470.
Dernæst, 29.
Derom er ej at tvivle, 1
Derpaa, 29. 470.
Dertil, 247.
Derved, 326.
Desaarsag, 457.
Desværre! 28.
Det, 1. 93. 162. 182. 32 482. d. der, 326. d. kun de man vel ventet, 15. d var hans Ord, 258. d er ham, hende ꝛc. 326. Sted, 247. 326.
Dette, 247. d. Sted, 248. i d. L. 247.
Diarrhee, 32.
Dicterer, 5. 6. 433.
Did, 93. 247. kommer d. 248.
Didhen, 247. 326. 48
Die, 29. 117. har D. 117 giver D. 262.
Diende, 262.
Dier, 29. 262.
Die sig (kan ikke), 379.
Djevelen, 502.
Dia, 89. er d.; som d. og af d. selv, 89.
Dige, og: bygger D. 40

Digt, og: Digter Viser, 382.
Dingler hid og did, 513.
Discipel, 10.
Disco-Ejland, 206.
Disse, og: d. store el. smaa, 247.
Disig Luft, 137.
Dispute, 280.
Disputerer, 280. 399. d. over, 280.
Diverterer sig, 316.
Diætetisk, 213.
Dobbel (et), 389. forsyner el. bliver forsynet med D. 389.
Dog, 258. 528. d. alligevel, 457.
Dom, 77.
Dommedag, 66.
Dommer; Domhuus; Domsdag og Domsted, 77. 204.
Domsneppe, 403.
Domstoel og Domtid, 77.
Dorsk; Dorsker med sit Arbejde, og: Dorskhed, 525.
Doven, 81. 82. er d. 81.
Dovenskab, 82.
Draabe, 238. Draaber, 115.
Draabeviis (lader falde), 238.
Drabsmand, 126.
Drage, 123.
Drager, 48. d. bort el. omkring, 64. d. sin Aande, 34. d. Maven ind, 159. d. Armen tilbage af Ærmet mod Kroppen, 232.
Drager (en), 85.
Dragerstang, 86.
Drages: d. om noget, 48. d. med Døden, 23.
Dragt, 85.
Dranker, 115.
Drejer, 184. d. rundt, 184. d. omkring, 193. d. om, 397. d. med et Roer, og: d. af for, 73. d. en Baads Bag-Ende fra sig, 307. d. en Tap fast, 193. d. sig omkring, 183 d. sig til Siderne el. ind og ud, 414.
Drejerbænk, 184.
Dreng, 318.
Drengebarn, 69. 540.
Dreven, 376.
Dreven i en Ting, 374. vel d. deri, 477. er d. deri, 374. er ej dreven deri, 477.
Drift; og: har det til D. 155. 374. mærker heftig D. til, og: det man har D. til, 374.
Drik, 115. hengiven til D. 115. stærk D. 425
Drikke, 115. har Lyst til D. 115.
Drikkekar, 82. 179.
Drikker, 115. d. stærkt el. ofte, 115. d. i sig, 426.
Drikkeskaal, 184.

Drikfældig, 115.
Dril, 287. 331. det øverste af en D. 307.
Drillebeen og Drilletræe, 215.
Driller, 126. 287. d. Øie paa en Synaal, 331. d. Ild, 123.
Drillet, 127. 287.
Drilstøv, 366.
Drister sig ikke, 283. 401.
Dristig, 401. er d. 283. 401. bliver d. 401.
Dristighed, 401. har el. har ej D. til, 124.
Drivende Middel, 32.
Driver (det), 32.
Driver for Vind el. Strøm, 406. 492. d. til Lands el. ind under Landet, 494.
Driver for sig, 532. d. ud, 41. d. ind, 249. 268. d. bort, 189. 406. 492. d. tilbage, 541. d. i Vejret, 480. d. paa Flugt, 189. d. paa Land, 402. 455. d. Fiske ind i en Bugt, 455. d. det ind under Landet, 494. Elven d. Laxen ned, 453.
Driver en til noget, 376. d. stærk paa en for at faae sin Villie, 194.
Driver (en), 376. Fugle el. Fiske-Drivere, 455.
Drives bort af Vind el. Strøm, 183. 406. d. ind, 267. d. paa Land, 402. 455. d. sammen, 455.
Driveskyer (er fuld af 216.
Drivestok el. Drivtræe, 494. forskiællige Slags D. 96. 368. se el. faaer at see D. 19
Driv-Iis, 421.
Dronning, 232.
Drukken, og: er d. 4 425. gjør d. 425.
Drukkenbolt, 115.
Drukkenskab, 115. 42 forfalden til D. 115.
Drukner, 72. 151.
Druknet, 151.
Dryb, 238.
Dryber, 238. d. stærk 228. 238. d. paa, og: la der drybe, 238.
Drysser, 227. d. ned, 228 271. lader drysse, 271
Dræbende, 500.
Dræber, 128. 129. 49 d. med eet ved første Skud 209. d. ved Hexerie, 364 Gejsten d. Folk ved at la de sig see, 501.
Dræbes: skal el. er be stemt til at d. 500.
Dræbt, 126. 500. er d. 500.
Dræg (en), 223.
Drægtig, 188. 270. 271. er d. 270. 271.
Dræt, 109. en D. Fisk 161.
Drøbelen, 298. 510.
Drøj, 251. 478. er d. 251. 321. d. Føde, 478.

Drøjelse (har el. har mistet), 478.
Drøihed, 251.
Drøjt (er), 68. 478. gjør d. 478.
Drøm, 431.
Drømmer, 431. d. om, og: den el. det man d. om, 431.
Drømmer (en), 431.
Drøv, 466. tygger d. 465. 466.
Du, 89. som du, og: er som d. 89.
Duelig, 13. 363. 374. er dertil d. 374.
Duelighed, 13. 374.
Duer, 13. 363. d. ikke, 10. 363. d. ikke meget, 13. d. ikke mere, 12. d. ikke til sit Arbejde, 373. d. ikke til at holde noget ud, 414. d. intet, 448.
Dug (en), 139. 248.
Dukketøj, 360. 362.
Dulmer, 251. faaer det til at d. 251.
Dumdristig, 99. 283. er d. 99.
Dunkel, 139. 474. er d. 69. 139. 185. 302. 303. 474. falder dunkelt, 474. er d. langt borte, 460.
Dunkelhed, 139.
Dunkelrød, 153.
Duun, 199. 507. smaa D. 199. som endnu har kun D. 199.
Dunet, 119.
Duun-Ramme, 236.
Dverg, 242.
Dyb, og: er d. 143.
Dyb; Dybet, 143. søger D. 23. fahrer ud paa D. 63. 143. er i el. har søgt D. 60.
Dybere, og: er d. 143. synker d. ned, 60.
Dybest, og: er d. 143.
Dybsindig, og er d. 140.
Dybt, 143. er meget d. 143. d. inde i Landet, 491. fisker paa d. Vand, 143. er ikke el. bliver mindre d. 94.
Dybtænkende, 140.
Dyb-Vands Snøre, 143.
Dydigt (er), 238.
Dygtigt, 23.
Dykker, 7. 16. faaer til at d. 16.
Dykker (en), 7. 16. er en stærk d. 16.
Dyne, 193. har D. over sig; lægger D. paa; kryber under D. el. støder D. af sig, 193.
Dynge af Fejeskarn, 24.
Dyppelse, 264. 265. 266.
Dyppelsekar, 265.
Dypper, 264. 266. d. i, 266. noget at d. i, 265. d. Fingeren i Munden og trykker den paa noget, 315.
Dyppes (det som), 264.
Dyppet, 264. 266.
Dyr, 17. 18. er d. 17. er dyr med sine Vahre, 313. holdes dyrt, 17.

Dyr (et), 300. stort el. levende D. 300. rivende D. 29.
Dyrebar, 74.
Dyrehauge, 64.
Dyrekjøbt, 17.
Dyrker Jorden, 216. 284.
Dyrplante, 272.
Dække (et), 193. 254. 341. 353. 522. noget oven i til D. 341. er skilt ved sit D. 353. tager D. af, 353.
Dækker til, 193. 254. noget til at d. med, 522. d. sig til, 193.
Dæksel, 254.
Dæl i noget, 117. gaaer D. i el. lader komme D. i, 117.
Dæle, 397.
Dæmning, og: bygger D. 402.
Dæmpemiddel, 184.
Dæmper Ilden, 184. vil nok blive d. 302.
Døbeacten, 227.
Døber, og: lader sig d. 227.
Døbes, 227. den som d. el. skal d. 227. har Lyst til at d. 227.
Døbested, og: Døbetid, 227.
Døbt, 227. er el. bliver d.; vil være el. have d. 227.
Død; Døden, 355. 499. 500. den store el. sorte D. 499. foraarsager D. og: ligger for D. 380. 500. hengiven, hengiver el. foraader, hengiver sig selv og: hengives, til D. 499 er ved D. afgaaet, 499 drages med D. 23. see D. for Øine, 84. venter paa ens D. 500. Anledningen til ens D. 500 D. som rykker mange bort 499.
Død; den Døde, 499 431. (175.) nylig d. 500. d. og begraven, 119. er d. 499. 431. (175.) d. af Hunger, 355. d. af Forskrækkelse med aabne Øine, 484. d. af Geistersyn, 501. De er blant de D. 499. et Lem dens Sted, 380. er bleven som d. 331.
Dødelig, og: er d. 500 d. Sygdom, 355.
Døden, see Død.
Dødende; og: er d. 500.
Dødfødt, 5.
Dødsaarsag; Dødsdag; Dødsens (bliver som); Døds-Fange; Dødsmaade; Dødskyld; Dødskyldig; Dødssted; Dødssyg, og: Dødstid, 500.
Døende (er), 12.
Døer, 499. 369. d. deraf, og: det en d. af, 500. begynder at d. 499. er færdig at d. 500. d. derfor el. for ham; den for hvis Skyld en d. og: d. ikke for sin egen Skyld, 500. lader

lader en d. 499. bier til han d. 500. d. af Hunger, 355. man maae d. af Hunger, 506. d. af Forskrækkelse, 484. d. pludselig, 209. kan d.; skal engang d. og: kan aldrig d. 500. d. ikke deraf, 127.
Døjer meget, 355.
Dølger, og: d. for en, 36.
Dølger (en), 37.
Dølgsmaal, 36.
Dømmer, 77. d. slet om, 50. d. en fra Livet, og: den som d. en fra Livet, 499.
Dør, 41. 137. 254. D. til en Fælde, 262. er ved Dørre, 340. 394. den som er ved D. 394.
Dørbret, og: sætter D. i, 3.
Dørslag, 176.
Dørtræe; Dørtrin, og: Dørtærskel, 3.
Døsig, 199. er d. 153. 198. 507. gjør d. 153. 507.
Døsighed, 153.
Døv, og: er d. 512. gjør d. 229. bliver d. af Bulder, 229.
Døvhed, 512.

E.

Ebbe, og: er E. el. er i E. 491. er jevn E. og Flod, 215.
Echo, og: giver E. 19.
Eder, og: af e. selv, 89.
Edder i Bylde, 253.
Edderduun, 507.
Edderfugl, 29. 52. 213. 267. 432. forfølger el. faaer E. 267.
Edderfuglefangst (er paa); Edderfuglejæger, og: Edderfugle-Unge, 267.
Ederkop, 69.
Eed, 457.
Een, 58. kun e. el. e. eeneste, 58. e. af, 46. 100. e. af Dagene, 132. en ad gangen, 58. er el. faaer e. 58. lægger e. til, 14. bliver formeret med e. 100. e. og tive, og: ere e. og tive i Tallet; den e. og tivende, og: er den e. og tivende, 534.
Eenbaaren, 83.
Eendrægtige, 102.
Eene, 126. 220. kun den e. 91. er e. 100. 125. 220. bliver el. er bleven e.; staaer e. tilbage, 220. boer e. el. er for at være e. 125. fahrer e. paa Fangst, 150. er ikke e. 100.
Eenfoldig, 107.
Eengang, 58. kun e. og: gjør

gjør kun e. 58. paa e. og: tager paa e. 58. 467. e. endnu, 29.
Eenhjørning, 187. 195. 503. faaer E. 187.
Eenhjørningshorn, 502.
Eenhjørningsmad, 199.
Eenige, 101. 102. ere e. 101. kan ej blive e. med sig selv, 464.
Eenlig, 14. 58. 123. 126. er e. 123. e. Kajakroer, 150.
Eenlighed, 125. er sat i e. 220. søger e. 125.
Eenrum: tager for sig i E. 220.
Eens, 291. holder dem for e. 290. ere el. have e. Sprog, 46. behandler e. el. paa een og samme Maade, 290. 320. 467.
Eensomhed, 125.
Eenøiet, og: er e. 134.
Eet, 58. gjør under e. 58. gaaer under e. 467. skyder el. skudt flere i e. Skud, 467. maae altid bruge e. og det samme, 4. e. Slags, 291.
Efter, 217. e. ham, dem, mig, os, dig, eder, 217. er bleven e. 215. faaer, drager el. bringer e. sig, 216. e. hinanden, 218. gjør el. kommer e. hinanden, 218. kommer e. alle de andre, 217.
Efteraar, og: i E. 33
Efteraber, 10. 135.
Efteraber (en), 135.
Efterbleven, 534.
Efterfølger, 243. 24 nogen at e. 243.
Efterfølger (en), 24 244.
Efterfulgt, 243.
Eftergivende, 140.
Eftergives (det som), og er eftergivet, 141.
Efterkommer, 120. 24
Efterkommer (en), og
Efterkommerne, 216. 217. har til E. 216.
Efterlader, 189. e. sig, 216.
Efterladt, 189. 216. e e. 189.
Efterlevende, 216. 217. er e. 217.
Efterligner, og: Efterligning, 52. 53. 243.
Eftermand, 216. 427. har til E. 427. bliver ens E. 215.
Efterretlig (holder sig), 244. 274. 277.
Efterretning, 324.
Eftersat, 376. 380.
Eftersiger, 135.
Efterspørger, 44.
Efterstræber, 192.
Eftersøgt, 376.
Eftertanke, 77. 424. op vækker til E. 77. kommer til E. 424. bringer til E. 489. bringes til E. derved, 424.

424. det som fordrer E. 425.
Eftertryk, 365. har E. 364.
Eftertænker, 77.
Eftertænksom, og: er e. 140.
Eg, 191. 223. som har E. 191. faaer E. 223. har en skiøn E. 191.
Egen, 276. e. Gierning; giør sin e. Gierning, og: er hans e. Gierning, 276. e. Ting, som nydes, 276. af e. Kræfter, 89.
Egensindig, 50. 211. 330. 485. er e. 50. 211. 485.
Egensindighed, 330. 485.
Eget, 276. nyder el. søger sit e.; har el. nyder som sit e. 276. bliver ham e. 427.
Egn, 76.
Egner, 232. 506.
Ej! 16. 93. 425. e. nu! 15. e. under! 425. e. det var underligt! 7. e. hvor gaaer el. gik det til! 7. 166. 167. e. det var farligt, 100. e. det var dog slemt, 425. e. hvad hører jeg! 470.
Ej: giør e. mere, 374. giør e. mere ved, 457. befatter sig e. længer med, 374. det er e. mere at tænke paa, 457. er e. første gang, 477.
Eja! 93.
Ejendele; Ejendom, 357. stor E. 359. har gode E. 357. det en vil faae til E. 359.
Ejer, 357. e. noget, og: den som e. noget, 359. det en har e. 357. e. intet, 358. vil komme til at e. 359.
Ejermand, og: har sin el. har til E. 125.
Ejland, 206.
Elleve, og: Ellevte, 47.
Elfenbeen, 502. elfenbeen-Skaftet, 72.
Elskelig, og: er e. 129.
Elsker, og: e. idelig, 54.
Elsker (en), 54.
Elskes af, og: vil gjerne e. 54.
Elsket, 54.
Elskværdig, 54.
Elv, 227. en liden el. udtørret E. 227. lader E. falde tør, 228. E. er skiden, 228. E. bryder igjennem, faaer Luft, og: skaffer E. Luft, 453.
Elv-and, 502.
Elv-fos, 453.
Elvmunding, 21.
Elændig, 12. 269. er el. bliver e. 12.
Elændighed, 12. 269. fører E. med sig, 269.
Emfindtlig, og: Emfindtlighed, 524.
En, see: Een.

End om el. naar? 112.
Ende; Enden, 138. 203. 285. 343. 434. 440. er E. paa, 285. er uden E. 203. kan tage en E. el. har ej E. 285. er til E. 321. bliver til E. 320. kommer til E. 72. kan ej faae E. paa, 72. 285. faaer ingen E. 76. den ene E. 91. er i den anden E. 91. boer i E. af et Huus, 532. Husets begge Ender, 532. gjør E. paa, 141. 320. 363. har gjort E. paa en Ting, 449. — paa alting, 321. gjør E. med en, 320. E. af en Fjærsiilk, 496. er ved E. 440.
Endebrix, 132.
Endeklemt ved el. for noget, 370. bliver e. derover, 370.
Endelig, og: er e. 285.
Endelig (omsider), 196. 204. e. dog, 196.
Ender, 203. 295. e. der, 203. e. dermed, 285. kan blive endt, 285.
Endespids paa en Kajak, 540.
Endetarm, 74.
Endevæggen, 531.
Endnu, 447. e. kommer han ikke, 373. 447. e. kommer ingen el. bliver der intet af, 447. e. mere el. e. engang, 29.
Endog, 7.
Enddog, 258. 282.
Endser ikke, 14.
Endskiønt, 258.
Enebærriis; Enebær-træe, 157. 171.
Eng, og: er e. 280.
Engang, 7. e. i Aften 32. e. i sin Tid, og: f[illegible] e. imellem, 159. e. for her, 166.
Engelskmænd, 505.
Enhver, 293. 321.
Enke, 105. 542. er E. 54[illegible]
Enkedronning, 232.
Enkekonen (en Fugl), 15[illegible]
Enkel, 58.
Enkemand, 319.
Er, 73. 112. e. længe el. stedse, 73. e. med, 10[illegible] er tilstæde hos, 286. [illegible] noget, 362. e. intet, 36[illegible] e. der ikke, 358. er der ikke mere el. e. ej mere der af, 363. e. det ham, her de ꝛc.? 482.
Eremit, 199.
Eremitgang (gaaer), 5[illegible] 199. har i sinde at gaa E. 200.
Erfaren, 266. meget [illegible] 374.
Erfarenhed (har samlet) 375.
Erfarer, og: faaer at [illegible] 266.
Erfaring, 266. E. man første gang faaer, 37[illegible] kommer i E. 107. 26[illegible] — derved, 266. søger at komme til E. 266.

Er[illegible]

Erholder, 39.
Erholdt, 40.
Erindrer, 77. 300.
Erindret, 77.
Erindring: har i E. 77. 140. 325. 388. bringer i E. 77. nu e. jeg, 538.
Erkjender, og: Erkjendes, 26.
Erkiendtlig (viser sig), 388.
Erkyndiger sig, 435. faaer e. sig hos en om noget, 330.
Erlanger, 362.
Ernærer sig, 373.
Ertsnar, 266.
Ertsskalk, 369.
Espetræe, 523.
Europæer, 4. 149. besøger E. og: boer hos E. 149.
Europæisk, 149.
Evig, 139. 285. er e. 139.
Evighed, 139.
Evne, 13. har ej E. 125. skaffer en E. 379.
Exempel, 243. 433. har til E. 433. følger E. 10. for E. 112.

F.

Faa, 94. meget f.; ere f.; bliver f.; tager for f. 94. efter f. Dages Forløb el. for f. Dage siden; i nogle f. Dage, 113.
Faaer, 161. 362. 369. f. noget, 451. f. intet, 36. 261. 450. f. fat paa, 36. f. det man søger, 377. f. det man seer, 385. f. ikke det Dyr man satte efter el. f. ej Hold paa, 33. har f. 362. f. først, 369. f. ved ham, 358. det en kan f. 377. f. el. lader f. som forskyldt, 382. f. Tidende, 160. f. Alting el. ingen Ting at vide, 26. f. Omslag, 28. f. pludselig at see, 170. f. Børn, 221. f. Mad, 297. f. det han fødder paa, 319.
Faaet, 377. 450.
Faahed, 94.
Faar, 405. got Faaregræs, 146.
Fad, 384.
Fader, 38. 40. 58. 285.
Faderlig, og: Faderlighed, 40.
Faderløs, 40. 105.
Fahrer, 369. f. ud, 41. f. el. er fahren ind i en Fjord, 389. f. bort, 64. — med alle, 380. f. fra et Sted til et andet, 64. f. hid og did, 34. f. ned ad, 59. f. op ad, 233. f. op, 167. 240. f. til Himmels, 105. 209. f. over, 94. 231. f. forbi, 168. 404. f. afsides forbi, 412. f. forbi paa Landsiden

den el. inden omkring, 168. f. omkring det Land, 326. f. hverandre forbi, 344. f. efter, 371. f. saa sagtelig efter, 244. f. frem el. fremad; f. fort; f. foran el. lader f. foran, og: f. bag efter, 431. f. afsted, 121. f. langs med den anden Side, 17. f. langs dermed, 21. f. uden om, 517. f. hen til, 337. f. herfrem el. ad denne Vei, 326. f. med Breve, som Post, 348. f. i Sælskab med, 121. f. baglænds, 541. f. til Vogns, 191. — til Søes, 114. — til Skibs el. Baads, 526. — til Søes med, 63. f. vild, 464. f. ilde, 5. 28. 521. f. en over for noget, han har giort, 512.

Fahrt, 121. stærk F. 446. skyder F. el. liden F. 121. skyder, giver stærk el. god F. 73. 121. 392. 446.

Fahrtøi, 526.

Fahrvand (jevnt og got), 114.

Falbuden; Falbyder, og: en Falbyder, 317.

Fald: er i el. ligger paa F. 271. staaer paa F. 333.

Faldefærdig (er), 271. 332.

Falden, 335. f. i Staver, 136.

Faldende Syge (har den), 69. 350. den fo[...] har den F. 350.

Falder, 271. 332. 335. [...] ned, 271. f. ned til [...] sætte sig el. f. der (en Fugl) 264. lader f. ned, 271. [...] ned paa, 271. 295. er [...] ned, 271. f. paa noget 496. 497. f. om, 332. 335. kommer det til at f. om[...] kuld, 332. f. om paa, 3[...] 332. f. over noget, 28[...] — over noget vaklende, [...] 466. det hvorover man [...] 335. f. næsgrus el. foro[...]ver, 282. f. b. over, 313. — saa man kommer til at sidde, 146. f. ofte, 346. f. sammen, 295. f. tum[...]lende, 49. f. i Vandet, 138. Pilen f. stille ned i Vandet, 198. f. i Staver, 136. Pilen f. af til Unyt[...]te, 356. f. el. lader f. af Hænderne, 400. f. el. bliver f. til Fode, 249. f. el. lader f. tør i Ebben, 491. Vandet f. el. er f. derfra, 491. f. ind, 292. f. en ind i Talen, 280. det som fal[...] f. en til, 377.

Falde-Sted, 264. 496.

Faldstrik, 335.

Falk, 220. 261.

Falser sammen, 99.

Falset, 99. 100.

Falsk, 369. 407. er f. 360. bliver f. 370.

Falskhed, 369. taler uden F. 369.
Fane, 86.
Fangeliine, 383.
Fangen, og: tager f. 487.
Fanger: f. Sælhunde, 39. f. Maager, 137. 383. f. med Snare, 188. 278. f. i Garn, 278. har f. det eftersatte, 377. søger at f. ved noget, man holder udstrakt imellem sig, 418. f. intet, 36.
Fanger (en), 39. 160. 282. 375.
Fanger an, 374.
Fangeredskab, 376. forskjællige Slags Fangeredskaber findes anførte, 73. 131. 137. 142. 143. 144. 349. 383. 396.
Fanget, 39.
Farbroder, 15.
Fare, 77. F. er paa Færde el. forhaanden, og: stikker i F. 78. staaer høj F. 78. 283. lever i F. 105. 283. uden al F. 84.
Farer, see Fahrer.
Farfader, 57.
Farlig, 77. 259. 275. er f. 259. 275.
Farlighed, 283.
Farligt, og: er f. 283. er særdeles f.; seer f. ud el. gaaer f. til, 78. holder for f. 78. 283. det var f. 100.
Formoder, 31.
Farve, 6. rød F. 146.
Farver, 148. f. rødt, 146. 177. 320.
Farvet, 148. f. rødt, 177. 320.
Fast, 23. 65. 248. 251. 420. er f. 65. 248. er f. i sig, 490. er el. er bleven f. i noget, 65. gjør f. 65. 145. 343. sidder f. 58. holder el. holder ej f. ved, 65. sætter f. 344. det faste, 405. f. Land, 490. er el. boer paa det f. Land, 206.
Fastbinder, 273. 343. har fastbundet, 344.
Fastbindes, 273. 344.
Fastbunden (er), 383.
Faster, 15.
Fastfrossen, 195.
Fastgjort, 145.
Fasthed, 248. 251.
Fastklæbet, og: sidder f. 296.
Fastklæbning, 296.
Fastland, see under: Fast.
Fastnagler, 207.
Fastslaaet med Søm el. til noget (er), 207.
Fastspigret (er), 207.
Fastsømmet, 207.
Fat: skal have f. paa alt det, han seer, 405.
Fattelig, 435.
Fattelse, 12.
Fatter, 106. 303. 325. 434. 435. bringer til at f. 107.

107. er ej let at f. 323. kan hurtig f. 385.
Fattes (mangler), 12.
Fattes (begribes), og: kan f. 435.
Fattet, 435.
Fattig; meget f.; er f.; og: er meget f. 358. bliver saa f. derved, 370.
Fattigdom, 358.
Favn, og: Favner, 136.
Feber; har F. og: er feberagtig, 170.
Feder i en Laas el. Uhr, 10.
Fedme, 386.
Feed, og: er el. bliver f. 386. det Fede i Panden paa Cacheløtten, 156.
Feje-Kost, 411. 415.
Fejer, 415. f. en Skorsteen, 347. f. Klæder, 490.
Feje-Rør, 490.
Fejes; Fejeskarn; Fejet, og: er f. 415.
Fejl, 465. begaaer F. 465. gaaer f. 464. gaaer f. af el. gaaer f. af hinanden, 354. seer f. 357. tager f. 236. 464. 535. siger f. 535. løber el. skyder f. 535. man kan let tage, gaae ꝛc. f. deraf, 536.
Fejlagtighed, 465.
Fejler (tager feil), 464. f. deri, 204. Tilbøjelighed til at f. 465.
Fejler noget, 98. 451. hvad f. ham? 378. 451.
Fejlfri, 465.
Fejlskudt, 536.
Fejltagelse, og: Fejltagen, 465.
Felbereder, 29. 85.
Feldspat, 337.
Fem, 471. bliver el. er f. bestaaer af f. el. ere f. Tallet; og: faaer f. 471. f. Flokke, 471. bruger alle f. Fingre, 471. f. gange, og: skeer el. gjør f. gange, 471.
Femte, 471. bliver den f. lægger el. faaer den f. til 471. for det f. 471.
Femten, 47. Femtende, 48.
Ferle, 338.
Fersk: smager f. og: skaffer f. Smag, 115.
Fest, 292.
Fiante, 350. 428.
Fianter, 171. 350. begynder at f. 391.
Fiantet (er), 171. 428.
Fibre, 129. har smukke el. ej gode F. 130.
Fjeld, 156.
Fjelddal, 150.
Fjeldmennisker, 506.
Fjeldskred, 437.
Fjeldspids af Fisjøkelen, 319.
Fjeld-Ugle, 335.
Fiende, og: har til F. 19. 213.
Fiendsk, 213. er f.; er nogen f.; viser sig f. imod, og:

og: viser at man ej er f. 213.
Fiendskab, 213.
Fjerde, 436. har til el. udgjør den f.; bliver den f. og: lægger den f. til, 436. for det f. 436.
Fjert; Fjerter, og: f. til en, 293.
Figer med noget, 345.
Fiil, 5.
Fiint Træe (er), 130.
Fiirkantet, 223. en f. Lægte, 223.
Fiirskaaren, og: er f. 297.
Fiis, 293.
Fiislugt, 386.
Filer, 5. f. spids, 122.
Finder, 296. 300. f. ikke det man søger, 344. er vanskeligt at f. 323. bliver vanskeligt at f. 324. f. hos en, 300. f. paa, 300. har f. 300.
Finder (en), 296.
Finder i, under el. efter med Haanden, 184.
Finder sig i, 275.
Finder til, 265.
Finne, 15. 175.
Finnefisken, 508.
Finger, 48. den lille F. 71. veed at bruge sine Fingre, 393.
Fingerbølle, 488.
Fingergreb, 136.
Fingerring, 48. 197. sætter F. paa, 197.
Fjor (i), 433.
Fjord, 3. 168. stor el. middelmaadig F. 168.
Fjordboe, 168.
Fjordbugt, 158.
Fjordbund, 215.
Fjordgab, 340. den som boer i et F. 341.
Fjord-Iis, 159.
Fjord-Sæl, 261. 287.
Fjordtorsk, 327.
Fjordvind, 145.
Fjorgammel, 434. f. Proviant, 46.
Fjorten, og: Fjortende, 47.
Fire, 436. er el. bestaaer af f.; ere f. i Tallet; bliver el. faaer f.; deler i f. el. giør f. deraf; bliver f. i Tallet, 436. f. Flokke, 436. f. gange; skeer el. giør f. gange, 436. som har f. Koner, 436.
Fiser, 293. 386. lugter fiset, 386.
Fisk, 65. 299. 421. forskiællige Slags Fisk findes anførte 225. 30. 195. 471. har F. 421. faaer F. 66. tørrer F. 30. tør flakt F. 312.
Fiske-and, 322. 340.
Fiskebank, 66.
Fiskebeen, 439. har med F. at bestille, 440. skiærer F. 211.
Fiskebeenskiærer (en), 211.

Fiskebjørn, 481.
Fiskebløder, 219.
Fiskefangst, 455.
Fiskegaard, 402.
Fiskegarn, 159.
Fiskehale, 343.
Fiskehul, og: hugger F. 7.
Fiskekiød, 299.
Fiskekrog, 177. 332. 350.
Fiskepander, 422.
Fisker, 65. — fra Landet el. Strandbredden, 294. 428. — paa dybt Vand, 143. — paa Iis, 390.
Fisker (en), 65. 294. er en god F. 66.
Fiskeredskab, 71. 72. 157.
Fiskerlogen (et Sted), 206.
Fiskerogn, 441.
Fiskerplads, 66. er en god F. 421.
Fiskerpladsen (et Sted), 303.
Fiskesliim, 313.
Fiskesnøre, 65. 70. 294. 428. dens allerøverste, 343.
Fiskespore, 404.
Fiskestank, 313.
Fiskestikker (en), 72. 157.
Fiskestimer, som springe oven i Vandet, 264.
Fisket (lugter), 313.
Fisklita (en Fugl), 294.
Fit, 336. 508. smører med F. 337. spiser F. 508. F. paa Klæder, 263. F. om Munden, og: skraber F. af Munden, 486.
Fittegrever, 478.
Fitter, 337.
Fittet (er el. bliver), 263. har f. Mund, 486.
Fitsteen, 521.
Fixeren, 266.
Fixerer, 266. 374.
Fixeret, 266.
Fjæl, 397.
Fjær, 257. har smukke F.; har brav F. paa sig; faaer F. 257. taber sine F. 136. har mistet sine F. el. mi- ster dem paa enkelte Ste- der; skiller ved sine F. el. plukker dem af; skyder F. af, 257. F. afraadne af et Skind, 541. sætter F. paa Enden af Buepi- len el. den bliver forsynet med F. 444. F. i en Flin- telaas, 422.
Fjærrig, 257.
Fjærvinge, 415.
Fjørepist, 403.
Flaaer, 9. 91. 175. 287. 365. 410.
Flaaes, 365.
Flaaet, 9. 91.
Flaben, 527.
Flad: gjør, trykker, træder el. slaaer f. 429. f. Steen, 396. har f. Ansigt, 432. slaaer den f. Haand, 144. med den f. Haand, 144.
Fladkjæbet, 524.

Flad-

Fladslaaes el. Fladtrykkes, og: Fladtrykt, 429.
Flag, og sætter F. ud, 86.
Flagrer, 86. 136. 139. 349.
Flak, og: er f. 267.
Flakker om, 64. 183. 503.
Flakt, 96. f. Fisk, 264. 312. 495. Fisken er f. 495.
Flammebroget, og: er f. 295.
Flammer, og: kommer til at f. 97.
Flane (en), 95.
Flattere hinanden, 235.
Fleenskaldet, og: er f. 502.
Flek, 261. har F. i det lyse, 295. har røde F. over Legemet, 390.
Flekket, og: er f. 261. 295.
Flentsekniv, 46.
Flentser, 46. 91. 365.
Flentset langs efter Bugen, 91.
Flentsning, 365.
Flere, 174. ere f. 174. bliver f. og: giver sig f. om, 30. gjør det samme f. gange, 216.
Fletter, 317. 352. f. om paa ny, og: f. sit Haar, 352.
Fletteredskab, og: Fletterske, 352.
Flib, og: har F. paa sin Peltz, 22.
Flid: gjør sig F. for, 111. 375. gjør sin F. 375. — dermed, 381. kræver F. 378. det hvortil F. udkræves, 377. med al F. 111.
Fliis, 241. 446. bliver stukken af F. 446.
Fliis-Sting, 446.
Flikker en Blære, 7. — Soller, 28. 36. — Skoe el. Støvler, 36.
Flink, 26. 288. er f. 26. 39. 288. 359. f. ung Person, 365.
Flint (en), 65.
Flintelaas, 250. 277.
Flintereenser, 347.
Flintestaal, 505.
Flintesteen, 124.
Flisbue, 382.
Flise, 396. henter F. 396. brækker F. af, 253. splitter ad i F. 241.
Fliser el. Flises ud, 253.
Flittig, 82.
Flittighed, 82. det hvortil udkræves F. 376.
Flod (Elv), 227. stor F. 227.
Flod (høit Vande), 522. er F. 522. begynder at blive F. og: er stærk F. 523. den store F. 522.
Flodfrit (giør), 486. gjør mere end F. 485. ei F. 491.

Flodmaalet (det som er under), 523.
Flodtid, og: er i F. 523.
Flok Folk, 180. — Sælhunde, 31. — svævende Fugle, 5.
Flue, 32. 262.
Fluelarve, 234.
Flugt, 189. i F. 492. driver paa F. 189. 490.
Flydende, 388.
Flyder, 388. f. let, 389. f. op, 149. 304. 387. f. ned, 227. kan neppe f. 223. det hvorved noget f. op, 389.
Flyer, 189. f. til, for, el. med alle, 189.
Flyer en noget at bestille, 117.
Flygter, 189.
Flygtig, 189. er f. 119. gjør f. 189.
Flyk (Fugleunge), 493.
Flynder, 332.
Flytter, 61. 315. f. ud af Huus, 42. f. i Huus, 137. f. i Nærværelsen el. af et Kammer i et andet, 315. er i Færd med at flytte, 315. flytter sig, 98. 315. 398. f. sig tilbage, 508. f. sig el. det forud, 432. f. sig el. det bag ud, 215. f. det bort, 97. 315. f. til side, 398. 453. f. tit af Veien, 398.
Flyttes tilside, 398.
Flyttet, 315.
Flyttetid, 137.
Flyvende, 492.
Flyver, 492. f. bo[rt] 492. — med Vind[e] 492. f. bort dermed, 4[..] 492. f. i Luften, og: [...] som f. i Luften, 481. lige op el. i Høiden, [...] f. ned over, 69. f. [...] over, 231. er i med a[...] 492.
Flæber altid, og: Fl[...] beskjæg, 206.
Flæe, 389.
Flækker, 96. lader si[g] lige el. vanskelig f. 2[..] f. Fisk, 495.
Flækkes lige, 236. nog[...] som maae f. 96.
Flæng: bruger i F. 29[.] tager i F. 293.
Fløi (en), 43. 86. sætt[er] F. paa, 86.
Fløite, og: spiller p[aa] F. 175.
Fløiter med Munden, 51[.]
Fnat, 493.
Fniser, 198. 439. f. af [...] over, 198.
Fod, 137. 310. F. under [...] livløs Ting, 310. 498. f[...] syner el. bliver forsyn[...] med F. 498. falder [...] bliver falden til Fode, 249 er let el. tung til Fode, 498.
Foder, 109.
Fodgænger (er god el. stærk), 383.
Fodsolle, 28.

Fo[...]

Fodskammel, og: har til F. 498.
Fodspor, 506. det er hans F. og: gaaer i en andens F. 506.
Fodtrin, 498.
Fog, 354. 443.
Foged, 340.
Fold (har), 225. gjør F. paa, 225. syer F. paa et Klædebon, 353.
Foldekniv, 333.
Folder, 225. 333. 344. f. til, 333. f. Hænder, 344.
Foldes ned, 333.
Foldet, 225.
Folk, 126.
Folkekjed (er), 312.
Folkelig (er ej), 162.
Folkeløs (er), 125.
Folkesky (er), 129.
Foraar, 537. er el. bliver F.; næste el. afvigte F.; og: i dette F. 537. i, til el. om Foraaret; opholder sig et Sted om F.; og: et Sted at opholde sig paa om F. 537.
Foraarsager, 452.
Foragt, 281. agter sig F. værd, 213. erklærer F. værd, 281.
Foragtelig, 281. er el. gjør f. 281. behandler f. 126.
Foragter, 135. 281.
Foragter (en), 281.
Foragtet, og: bliver f. 281.
Foralvor, 111. er noget ret f. 226.
Foran, 395. er f. 396. gaaer el. fahrer f. 431. 433. lader ham fahre f. 431. har f. og bag sig, 63.
Forandrer, 3. 4. f. sig, 3. — til det værre, 105. har f. sig, 245. f. sit Sind, 541. — sit Forsæt, 288. — sin Levemaade, 105. f. snart sit Sprog ꝛc. efter andre, 427.
Forandring (mærker), 245.
Forarbeider noget deraf, 361. er vel forarbeidet, 360.
Forargelig, 246.
Forargelse, 56. 246. 247. giver el. tager F. 56. 246. det er ham til F. 247.
Forarger, 56. 247. f. sig, 246.
Forarges, 246.
Forbandelse, 360. 373. lider F. 360.
Forbander, 373.
Forbandes el. bliver Forbandet, 360.
Forbarmelse; en Forbarmer; og: Forbarmer sig, 272.
Forbavselse (er sat i), 519.
Forbavser, og: bliver Forbavset, 518.
Forbeder (en), 504.
Forbedrer, 11. 110. 238. f. sig, 11. har f. sig, 380.

Forbedrer (en), 11. 110.
Forbedres derved, 11.
Forbedret, og: er f. 110.
Forbedring, 110. Forbedringsmiddel, 11. 110.
Forbeen, 471.
Forberger, 268.
Forbi (det som er), 168. fahrer el. gaaer f. 168. 280. fahren el. gaaet f. 168. fahre el. gaae hverandre f. 344. løber en f. 280. Tiden er f. 168.
Forbigaaer; Forbigaaes; og: Forbigaaet ved Uddeling, 261. 264.
Forbigangen, 93. 168. f. Aar, 433. i de f. Aar, 434.
Forbittret, 362. er f. mod en, 527.
Forblander, 25.
Forbleven, 534. — med alle, 535.
Forblinder, 475.
Forbliver, 534. faaer til at f. 535. f. derved, 65.
Forbluffes, og: lader sig forbluffe, 423. 424.
Forblummede Ting (taler), 303.
Forborgen, 36. 135. intet er f. for ham, 47.
Forbrix, og: er paa F. 17.
Forbruger, og: har f. 360.
Forbrugt, og: er f. 360.
Forbrænder, 338. lad f. 339.
Forbrændes, 338.
Forbrændt, 410. er 339. 410. bliver f. i S len, 338.
Forbud, 120. 371. stræ f. 478.
Forbunden, og: er 308. Saaret er bleven 254. ere hinanden forbun ne, 101.
Forbyder, 120. 275. strængelig, 478.
Forbyder (en), 120. 47
Forbydes, og: f. af, 47
Forbøn, og: giør F. 50
Fordeelen af et D 223.
Fordelende Plaster, 38
Fordeler en Byld, 386.
Fordragelig, 162. el. bliver f. 162. viser f. 162. 228
Fordrager, 16. 125. 16 225. 228. f. ej, 16. 5 kan vel f. 289. kan ikke 342. kan ej længer f. 22 kan ingen f. 228. 289.
Fordrejer, 268.
Fordrejes, 193. 268.
Fordrejet, og: er f. 26
Fordrer, 152. f. Vidne byrd, 204. f. Gield, 30 f. en ud, 529.
Fordret, 152.
Fordriver, 195. f. Hævelse, 387. f. Tiden 445. søger at f. Gruble

Bedrøvelse ꝛc. ved noget, 522.
Fordulgt, 36.
Fordum, 93. 94. i f. Tid, 143.
Fordybning, 142. 203. fuld af F. 142.
Fordærvelig, 56.
Fordærvelse, 56. 355. bringer i F. 55. paadrager sig F. 56.
Fordærver, 55. 56. 236. har f. det, 238.
Fordærves, 55. f. ved, 56. lader sine Sager f. 418.
Fordærvet, 55.
Fordøje (er ont at), 72.
Fordølger, 36.
Fordømmer, og: Fordømt, 369.
Forebringende, 531.
Forebringer, 205. 531. f. en noget om en anden, 531. har det at f. og: den man f. noget, 531.
Foregaaer med sit Exempel, 433.
Foreholder, 77. f. en sine F. i Sang, 145.
Forekommer, 121. søger at f. 122.
Forel (en), 77.
Forenden (bringer hen i), 432.
Forener, og: Forenes, 180. forenes med, 101.
Forenet med, 101. er f. med, 100. 101.
Foresat, 434.
Forestaaende (det), 433. 434. det han har f. 433. er f. 434. længe f. 432.
Forestiller en noget til Beskuelse, 163. f. sig, 141. 473. det man f. sig, 474.
Forestilling, 474.
Foresætter sig, 141. har f. sig, 140. 374.
Foretagende, 450.
Forfald, 26. 345. 354. faaer F. 26. har F. 345. har til F. 354.
Forfalden til Drukkenskab, 115.
Forfang (gjør), 118. gjør ingen F. 445.
Forfaren, 374.
Forfarer, 265.
Forfatning (bringes ud af sin), 4.
Forflytter, og: Forflyttes, 315.
Forfrossen, og: er f. 185.
Forfryser, 47.
Forfulet, og: er f. 68.
Forfulgt, 243.
Forfædre, 40. 433.
Forfængelig, 363. tager f. i sin Mund, 329.
Forfærdelig, 81. er f. 81. 401.
Forfærdeligt, 93. 275. det er f. 52. 275.
Forfærdelse, 41.
Forfærder, 41. 81.
Forfærdes, 41.

Forfærdiget, 72.
Forfølgelse, 243.
Forfølger, 243. f. stærkt, 244. er god el. slem at f. 243. f. Baaden langs ad Strandbredden for at være med, 238.
Forfølger (en), 244.
Forførelse, og: Forfører, 10. 408.
Forfører (en), og: Forført, 408.
Forgaaer, 55. kan el. kan ei f. 56. f. med Mand og Muus, 526.
Forgaars, 131.
Forgabet i (er), 331.
Forgjeves, 112. 247. giver sig f. af med, 12. tager f. 55.
Forgjetter, 387.
Forgjettet, 388.
Forgift, og: er Forgiftig, 500.
Forglemmer, 387.
Forglemt ved Uddeling, 261. 264. bliver f. 261. er bleven f. 264.
Forgængelig, 56.
Forgænger, 216. 433. er hans el. har til F. 433.
Forhaanelse, 266. 267.
Forhaaner, 126. 156. 266.
Forhaaner (en), 156. 266. 267.
Forhaanet, 127. 267.
Forhadt, 213. 527. er f. 213.
Forhaler, 354. — med 203.
Forhaling, 354.
Forhandler sig, 31[illegible]
Forhen, 94. f. begangen 166.
Forherliger, 367.
Forherliges, 539.
Forhexer, 106. 356. 36[illegible]
Forhexes, 364.
Forhexet, 356. 364.
Forhindrer, 52. 120. 27[illegible] 378.
Forhindrer (en), 120.
Forhindres, 26. — der ved, 26. 354.
Forhindret (bliver), 8.
Forhindring, og: er ti[illegible] F. 26. 52. 354.
Forhold, 104.
Forholder, 74. f. fra a[illegible] komme tilbage, 535. —
Forholder sig, 106. de[illegible] som man bør, 292. f. sig saa, 261.
Forholdsmæssig stor[illegible] 35. f. liden, 260. f. lang[illegible] 472. — langt borte, 53[illegible]
Forholdt fra at rejse[illegible] 535.
Forhungrer, og: For hungret, 355.
Forhverver, 375. — til en, 359. 376. kan inte[illegible] f. 359.
Forhverver (en), 375. har F. og: har ham til F. 375.
Forhvervet, 359.

For

Forhæng, 527. syer F. og: trækker F. for, 527.
Forhærder, 248. f. sig, II. 248.
Forhærdes, 133. 248.
Forhærdet, 133.
Forhøjer, og: er Forhøjet, 149.
Forhøjning, 250. 493.
Forhørt sig hos (har ikke), 325.
For ingen Ting, 14.
For intet, 14. bekommer f. 360.
Forjættelse, 530. giver ham F. 531.
Forjætter noget, 530. f. en noget, 297. 531. den som f. noget, 530.
Fork, 8.
Forkeert, 204. 268. er f. 268. gjør f. 204. 236. bærer sig f. ad el. viser sig f. ved, 204. drager f. paa, 407. f. Vej, 204.
Forkjøbet (gaaer i), 121.
Forklarer, 324. 447. f. Sagen derved, 447. f. en noget, 303. 324. 447. f. sig, 279. 302. 303. f. sig for, 279. 303. f. sig ved, 280. f. sig om, 303. kan ej ret f. sig, 542.
Forklarer (en), 447.
Forklares, 539.
Forklaret, 303. 447. den noget er bleven f. for, 447.
Forklaring, 280. 303. 324. 446.
Forklæde, 396. tager F. paa el. hænger det paa en, 396.
Forknap, see under Knap.
Forkoger; Forkoges; og: Forkogt, 409.
Forkort, see under Kort.
Forkorter Veien, 144. f. Halsen ved at skyde Skuldrene op, 232.
Forkrænkelig, 56.
Forkroppen, 223.
Forkyndelse, 531.
Forkynder, 329. f. noget, 531. f. en noget, 329. 531. den man f. noget, 531.
Forkynder (en), 329.
Forladelse, 141.
Forlader, 189. f. ganske el. til en Tid, 189. har f. det Sted, 218. kan ej f. 533. f. ej med god Villie, 331. f. Bunden, 149.
Forlader (tilgiver), 141.
Forlader (lader for stærkt), 113.
Forlader sig paa, og: den man f. sig paa, 484. 506. nogen at f. sig paa, 484. den man ej kan f. sig paa, 369. f. sig ej paa sig selv, 323.
Forlades: det som f. en, 141.
Forladning, 341.
Forladt, og: er f. 141. 189.
Forlagt, 465. er f. 331.

Forlalke, 475. faaer en F. til Deel, 475.
Forlangende, 16. 155. 374. har F. til, 374.
Forlangende (er), 207.
Forleden, 113. 131. 132. f. Dag; siden f. Dag, og: har været her siden f. Dag, 113.
Forleder, 10.
Forlegen, 74. er f. 74. 84. — for at faae noget, saavelsom en anden, 512.
Forlegenhed, og: sættes i F. med sin underlige Adfærd, 476.
Forlends, 431.
Forliden, og: Forlidet, see under Liden; Lidet.
Forlig: megler til F. 292.
Forligelsemaal, 280.
Forliger, 292. f. sig, 280. 292.
Forliger (en), 292.
Forliis, 465.
Forliser, 526.
Forloren: holder det f. 306. holdes f. 481.
Forlorer; Forlores; og: Forloret, 179. 464.
Forlystelse, 316. Forlystelses Samling, 225.
Forlyster sig, 316. f. Øiet, 473. f. Øret, 511.
Forlægger, 465.
Forlænger, 15.
Forlængsel (stor), 209. har stor F. efter, 208.
Forløber sig: det, hvor ved man let kan f. sig, 53
Forløser; en Forløser og: Forløsning, 3
Formaaende (er meget), 13.
Formaaer, 13. 373. 414. f. Alting, 13. 401. f. ikke, 10. 12. 51. 318. 401.
Formand, 376. 428. 433. er F. 376.
Formaner; og: en Formaner, 229.
Formange, og: Formeget, see under Mange, Meget.
Formerer, 100. 101. 102. f. Tallet, 30. — med een, 14.
Formeres, 30.
Formildende, 394.
Formilder, 292. 394. f. dermed, 395. lader sig derved f. 395.
Formilder (en), 394.
Formildes, 292. — derved, 395.
Formindsker, 94. 101. 260. f. Blæsten, 154.
Formindskes, 101. 260.
Formindsket, 260.
Formoder, 105. er at f. og: f. sig, 105. f. sig intet ont, 480.
Formue, 13. 359.
Formuende, og: er f. 359.
Formuur paa et Huus, og: bygger F. 520.

Formænger, 25.
Fornavn, 60.
Fornedrer sig, 260.
Fornegtelse; Fornegter, og f. sig, 265.
Fornemme (en), 274. er f. 274.
Fornemmelig, 35. 380. gjør f. 380.
Fornemmelse, 265. har ej længer F. af, 265.
Fornemmer, 265. 266. 330.
Fornemmeste: den F. ved en Handling, 376. er den F. i Huset, og: vil gjerne have det f. Sted, 532.
Fornuft, 422. har, bruger el. bruger ej sin F. 422. lærer at bruge F. 424. ved F. el. som har sin F. og: begavet med F. 423.
Fornuftig, 422. 423. f. handlet, 422. meget f. 423.
Fornyelse, Fornyer, og: Fornyes, 322.
Fornær og Fornærbeslægtet, see under Nær og Beslægtet.
Fornærmer; en Fornærmer, og: Fornærmes, 118.
Fornøden (er el. har), 377. 378.
Fornødenhed, 377. 378.
Fornødne (det), 378. har ej det F. 359.
Fornøjelig, 316. er f. 226. stiller sig f. an, 316.
Fornøjeligt (er), 316.
Fornøjelse, 316. 494. finder F. i, 225. finder ingen F. i, 226. finder ej mere F. i, 226. 505. er til F. 238. fører ingen F. med sig, 226. tager sig F. 316. har faaet sin F. 425. verdslig F. 198. søger verdslig F. 198.
Fornøjer, 394. 494. den som f. sig, 225. fahrer hen at f. sig, 226.
Fornøjet, og: er f. 135. 395. 494. 509. bliver f. 394 — over, 135. viser sig f. 494. er ikke selv f. med sin Gjerning, 477. f. Sind, 395.
Forordet (faaer), 433.
Foroven: sejler f. 50. fahrer f. 280.
Forpaa, 395. det en har f. sig, 396.
Forplaisir, 14.
Forpikket paa (er), 345.
Forputter: Sted at f. sig, 268.
Forraad, 189. 224. 358. 359. har F. af Fødevahre el. har F. til mange Tider, 359. tager til sit F. 189.
Forraadendes (er), 78.
Forraader, 295. 379. f. en noget, 205. f. til Døden, 499.

Forraadskammer, 189. 224. bygger F. 224.
Forraadt, og: er f. 379.
Forrest, 397. 433. er f. 397. det f. af Ansigter, 432.
Forretter noget for en, 359.
Forrettet, 411.
Forretning, 450.
Forreven, 58. er f. 211.
Forige Aar, see under: Aar.
Forringe, see under Ringe.
Forringer sig selv, 306.
Forriver, 212.
Forrykker Rygblodet paa en Fugl, 307.
Forræder, 205. 379. 499.
Forræderie, og: er Forrædersk, 205.
Forsager, 440. 485. f. ikke, 423.
Forsagt: er, bliver, og: er snar til at blive f. 229.
Forsagthed, 40.
Forsamler, og: f. sig, 180.
Forsamler (en), og: forsamles, 180.
Forsamlet, 181. ere forsamlede, 180.
Forsamling: er i F. 274. gaaer i F. 180. 274.
Forsamlingshuus, 274.
Forsamlingssted, og: Forsamlingstid, 180. 181.
Forsang, 198.
Forseelse, 465.
Forseer sig, 464. 46[...] — i sit Arbeide, 236. [...] i Handlen, 313. den som aldrig f. sig, 465.
Forsegler, Forseglet, og: Forsegling, 27[...]
For sig (har en), 433.
For sig selv, see under Selv.
Forsigtig, 265. er f. 151. 259. 265. omgaaes f. 151. er bleven f. 107. maa handles f. med, 259. gaaer f. tilværks, 381.
Forsigtighed, 265. bruger F. med, 151. det som kræver F. 259.
Forsikrer, 530.
Forsilde, see under: Silde.
Forsinker, og: Forsinkes, 354.
Forskaffer: kan ei f. 12[...] f. sig, og: har f. sig, 362.
Forskandser, 396. f. sig, 396.
Forskandsning, 396.
Forskaver, og: Forskavet, 397.
Forskiæl: giør el. giør ingen F. 293.
Forskiællig: ere af f. Meninger, 399.
Forskiærer, 236. 365.
Forskiærer (en), 66
Forskrækkelig, 41. er f. at see, 484.

For[...]

Forskrækkelse, 41. er færdig at døe af F. 500.
Forskrækker, og: Forskrækkes, 41.
Forskrækket: bliver overmaade f. 468. bliver el. giør i en Studs f. 509.
Forskyder sin Kone, 66.
Forskyldt (vel), 123.
Forslaaer (det), 445. f. ikke, 31. 445. synes at det ikke f. 445. det som f. 445.
Forslaaer Tankerne, 445. — derved, 522. den som f. T. 445. søger at f. T. 522. Middel til at f. T. 445. 522.
Forslag, 445. 478. det der er F. ved, 478. liden F. og: der er ingen F. i, 445.
Forslem, see und. Slem.
Forslidt, 58.
Forsmaaer, og: er ej at f. 445.
Forsmaaes, 445.
Forsmag, 209. har el. giver F. paa, og: tager med sig til en F. 209.
Forsmal, og: Forsmækker, see under: Smal; Smækker.
Forsmægtende, 506. er ret f. 505.
Forsmægter, og: begynder at f. af Hunger, 505.
Forsoller, 28.
Forsoner, 292.
Forsoner (en), 292. 395.
Forsones, 292.
Forspiller, 116.
Forsprænges af Hede, 72.
Forstaaelig, 85. 435. 512. er f. 85. 302. 435. 512.
Forstaaer, 325. 424. 425. 511. f. vel, 303. 375. f. ikke, 87. f. vrangelig, 535. f. sig paa, 324. f. sig ikke paa, 265. 476. er ej god at f. 303. er ej god at f. sig paa, 323. 476. f. den, 435. er saa at f. 112. giver at f. 324.
Forstaaes, 435. kan nu f. 324.
Forstaaet, 511.
Forstand, 107. 433. har faaet F. 106. har el. faaer sin F. 422. 423. har F. derpaa, 107. skaffer F. 107. 424. kommer til F. 423. kommer igjen til sin F. 424. fra sin F. 422. 425. har ej sin F.; mister sin F.; og: bruger ingen F. 350. F. staaer stille, 391. 392. 434. bruger F. 423.
Forstandig, 107. 423. er f. 107. bliver f. 423. meget f. 424.
Forstavn, 310. 431.
Forstikker, 135. 268. — for en, 81. f. sig, 81.
Forstiller sig, 4. 13. 350. 375.
Forstoppelse (er plaget af), 485.

For-

Forstopper: Forstoppes, og: er Forstoppet, 262. er f. i sit Hoved, 303. er f. i Næsen, 528.
For stor; see under Stor.
Forstrakt i sine Lemmer (bliver), 314.
Forstand, 59.
Forstrækker, 62. kan el. kan ej f. 12.
Forstue, 340. 422.
Forstukken, 135. 268.
Forstykket i et Klædebon, 395.
Forstyrrer, og: Forstyrres, 361. er forstyrret, 412.
Forstørrer, 5.
Forstærkt, see under: Stærkt.
Forsulten, og: er f. 15.
Forsvar, 91. 330. 417. veed intet til sit F. 330. tager i F. 90. 91. 369.
Forsvarer, og: en Forsvarer, 90. 417.
Forsvaret, 91. 417. er f. 417.
Forsvarlig, og: er f. 297.
Forsvindelig, og: er f. 68.
Forsvinder, 68. 172.
Forsyner, 78. f. sig el. har f. sig, 78. f. sig slet til Reisen, 334.
Forsynet (er), 78. 351. bliver vel forsynet dermed, 359.
Forsynlig, 78.
Forsæt, 140. 374. bliver ved el. forandrer sit F. 288. ont F. og: har ont F. 140. med el. uden F. gjør med el. uden F. og: var mod hans F. 356.
Forsætter sig, 23.
Forsøg! 60.
Forsøg: gjør F. med, 537. man kan sagte gjøre F. dermed, 528.
Forsøger, 537. f. ham derved, 538. f. paa ny, 14. f. alle Ting med en, 306. har aldrig f. 371. er ej at f. paa, 401.
Forsøger (en), 537.
Forsøges, og: Forsøgt, 537.
Forsørger, 140. 376.
Forsørger (en), 375. har en F.; har til F.; og: er uden F. 375.
Fort: vil f. 47. fahrer f. 431. f. afsted! 147. kommer f. afsted, 121. 154. 446.
Fortabt, 465. bliver f. derved, 165.
Fortaler sig ikke, 445.
Fortalt, 530.
Fortand, 432.
Fortfarer, 219. f. uden Afbrud, 219.
Fortjeneste, 222. 411. har ingen F. 17. det gaaer ham over F. 378.
Fortjener, 222. 412. har f. det, 378. agter sig ikke at have f. noget, 477.

Fortjent (er ikke), 17. er f. til noget, 378.
Fortier, 36. 115. 265.
Fortiet, 36.
Fortil (det som er), 431.
Fortilig, see under: Tilig.
Fortolker, 324. 447. f. for, 447.
Fortolker(en), 324. 447. har til F. 447.
Fortolket, og: Fortolkning, 447.
Fortoner sig højere end det er, 386.
Fortrydelig, 199. bliver el. viser sig f. 199. 281. er bleven f. 200. er nem til at blive f. 246. er f. over, 352. er f. paa sig selv, 516. den hvorpaa man bliver f. 281.
Fortrydelse, 352.
Fortryder, 352. f. paa, at det er gaaet saa, 205. f. paa andres Lykke, 365. 366.
Fortrykker; en Fortrykker; og: Fortrykket, 485.
Fortræd: giør F. 55. er er til F. 342. bringer sig selv i F. 380. det var en stor F. 527.
Fortrædelig, 50. 82. 104. 162. er f. 50. 104. 228. 326. 415. 527.
Fortrædelighed, 162.
Fortrædeligt, 205. 527. er f. 205. 516. 527. det var dog f. 425.
Fortræden, 103. 162. 192. er f. 162. 192. 342. 516. viser sig f. 103. 281. viser sig f. imod, 163. 192. bliver f. 75. 163. den man bliver f. over, 287. f. Gemyt, 192. bliver ej let f. 163.
Fortrædenhed, 516.
Fortrænger, 77. 195.
Fortrænger (en), 195.
Fortrænges, og: Fortrængt, 308.
Fortrøden, og: Førtrødenhed, 82.
Fortrøstning, 484.
Fortsætter, 173. f. Veien el. Rejsen, 84. 117. 173.
Fortumlende, og: Fortumler, 519.
Fortumlet i Hovedet (er), 303. 519.
Fortumling, 519.
Fortvivler, 104.
Fortvivlet, 84.
Fortæller, 328. 329. 529. 531. f. om el. for, 328. 531. vil gjerne f. 531.
Fortæller (en), 530.
Fortælling, 328. 531.
Fortæres, 320.
Fortæret (er), 321.
Fortøjer, og: er Fortøjet, 383.
Fortømrer, 20.
Fortørret (er), 351.

Fortørnelse, 281. det som opvækker F. 281.
Fortørner, og: en Fortørner, 281. 308.
Fortørnes, og: det man f. over, 281.
Fortørnet (er), 527. viser sig f. paa, 281. 527.
Forud, 432. den som er f. 431. det som venter f. 395. lige f. og: stiler f. 431. langt f. 432. flytter det el. flytter sig f.; bringer f. og: det som skikkes f. 432. f. bestemt, 434. f. fra, 395. det som er f. for en, 432.
Foruden (kan ej være), 28.
Forudsagt, 80.
Forulejliger, 342.
Forulejliges ved, og: finder sig ej f. ved, 342.
Forunderlig, 510. gjør en højst f. Gjerning, 510.
Forunderligen, 510.
Forunderligt (højst)! 510. det er ret f. 425.
Forundrer sig, 7. 93. — over, 510. noget hvorover man maae f. sig, 510.
Forundring (falder i), 7. — over, 510.
Forurettter; en Forurettter, og: Forurettes, 118. 119.
Foruroliges i Tankerne, 142.
Forvalter, 340.
Forvandt, 170. 449. forvandte sammen, 449.
Forvandtskab (ere i), 449.
Forvar (veed sit), 372.
Forvarer, 53. 135. 501.
Forvaring (er i sikker), 372.
Forved, 395. den el. det som er f. 432. 433. f. ham, dem, dig, mig, os, eder, 433. 434. kommer f. 396. gaaer f. 218. har el. fører f. sig, 432.
Forvejen (er i), 431. 434. den som er i F. 431. bringer el. bliver bragt i F. 432. løber en i F. 434. gaaer i F. for en, at vise ham Vej, 433.
Forvender; Forvendes; Forvendt, og: er f. 268.
Forventelse, 141. 297.
Forventende (er), 105.
Forventning, og: sætter i F. 297.
Forvirrelse (forvolder), 523.
Forvirres, 392.
Forvirret, og: er f. 350. bliver f. 391. 434.
Forvirring, 523.
Forvisset (er i sit Haab), 229.
Forvisner, 133.
Forvisning, 229. har F. om, 266.
Forvolder, 26.

Forvoven, og: er f. 283. 401.
Forvovenhed, 283.
Forvoxen: f. Kiød, og: har f. Kiød, 208. det f. i en Vext, 406.
Forvrier sig, 193.
Forvænnes efter, 426. f. let el. ej let, 427.
Forvænt, 426. 515.
Forværres, 11. har forværret sig, 276.
Forældre, og: uden F. 40.
Forærer, 340. 360.
Forærer (en), 340.
Foræring, 340. 360. faaer F. og: faaer i F. 360.
Forøder, 54.
Forødersk, og: er f. 161.
Forøger, 101. 102.
Fos (en), 453.
Foster (et), 83. 108. 271. har F. hos sig, 108. et dødfødt el. utidigt F. 528.
Fosterbarn, og; har til F. 286.
Fosterdatter, 343.
Fosterfader, 38. 58. 286.
Fostermoder, 51.
Fosterson, 83.
Fraad; Fraadende, og: Fraader, 172.
Fraadser; en Fraadser, og: Fraaserie, 298.
Fragaaer, 265.
Fra Haanden, see under Haand.
Fraholder, 27.
Fraraader, 120. 399.
Fraskillelse, og: Fraskiller, 123.
Fraskilt, 66. 123.
Fraspænder, og: Fraspændes, 383.
Fraspændt, 42. 383.
Frastand, 532. af forholdsmæssig F. 532.
Frastødt, 8.
Fravendte Side, 56. 531.
Fraværelse, 479. i F. 54. 479.
Fraværende, 482. er f. 55. var f. medens det skede, 480.
Fred, 79. faaer el. skaffer F. 79. 461. lader være med F. 26. F. være med dig! 372. man kan ingen Ting have i F. for ham, 415. lader enhver med F. 445. F. i Samvittigheden, 461.
Fredag: er F.; paa F.; i Fredags, og; om Fredagen, 471.
Freder, 53. 84. 88. er at f. paa, 88. f. ikke paa, 88.
Fredet, 84. 88.
Fregner, 322.
Frek, 169. 198. 229. 364. er f. i sin Opførsel, 198. 364.
Frekhed, 198.
Frelse, 33.
Frelsemiddel, 32.
Frelser, 32. 33.

Frelser (en), 33.
Frelses, og: Frelsning, 32. 33.
Frelst, 32. er f. 32. bliver f. 79.
Fremad, og: fahrer f. 431.
Frembringer, 354. 361.
Frembyder, 250.
Fremdeles, 29.
Fremdrager sit Liv, 128.
Fremmed, 4. 473. er f. 473. er endnu f. der, 477. der ere f. 17. er f. for, 473. kommer som f. el. drager i f. Egne, 473. det falder ham f. og: en f. Gjerning, 477.
Fremmerst, 397. er f. 397. 433.
Fremfahrende, og: Fremfahrt, 121.
Fremfor alt andet, 35.
Fremfusende, 266. 286. er f. 286. viser sig f. 350.
Fremfusenhed, 266.
Fremfører, 455.
Fremholder, 250.
Fremkommen, og: Fremkomst, 404.
Fremlægger, 404.
Fremragende, og: Fremrager, 185. 481.
Fremsat Spise, 455.
Fremstiller, 403. 404. 455. f. sig, 403.
Fremstillet, 404.
Fremsætter, 455.
Fremtaget, 403.
Fremtiden, 434. tale kun om F. 159. i F. 159
Fremtrukken, og: Fremtrækker, 317.
Fremturer i det Onde 11.
Fri: er f. 222. f. Opfersel, 198. f. i sin Opfersel, 198. 229. er f. i sin Opfersel, 229. f. Luft og: i f. Luft, 422. 423
Friderichshaaber (en), 341.
Frier (frelser), 33.
Frier til et Fruentimmer og: en Frier, 319.
Friertanker (har), 141.
Frikjender, 369.
Frimodig: er f. 81. 452. 509. viser sig f. 452. 461.
Frimodigen, 81.
Frimodighed: kommer til F. 424. virker F. hos 452.
Frisk, 288. 352. 524. 525 er f. 238. 288. 352. 525 bliver f. 153. er aldrig re f. 72. f. Fyr, 39.
Frisk op! 29.
Fristelse, 537. sætter i haard F. 538.
Fristende, og: er f. 537
Frister, 537. f. noget stærk; f. en dermed, og det hvortil en f. 538.
Frister (en); Fristes, og; Fristet, 537.
Frit: lever f. 198. lader alle gaae f. ind og ud, 342 bliver

bliver ved et f. Mod, 433. 434.
Fritter, 204.
Frivillie: gjør el. behandles med f. 356.
Frivillig, og: Frivilligen, 356.
Fro, 514.
Frokost, 514.
From, 140. 381. er f. 140. 309. 381. lader til at blive f. 381.
Fromhed, 140. 309. 381.
Fronten, 431. hidvendt med F. 396.
Frossen (er), 195. frosne Sager, 195. er f. i Iis, 421. f. ihjel, 185.
Frost, 136. 195. er f. 136. 417. seer ud til F. el. Luften har F. med sig, 136. 195. beskadiget af F. el. faaer F. i et Lem; og: er stiv af F. 195. f. i Vejret, 195. F. tager af, 249.
Frostrøg, og: er f. 137. 169. 392.
Frostskade, 195.
Fruentimmer, 51. 233.
Fruentimmerven, 52.
Frugt, 216. 284. bærer gode el. slette F. 284.
Frugtbar, 83. er f. 83. 216. gjør f. 83. 284.
Frugtsommelig; og: er f. 270. 271. gjør f. 271.
Fryd, 135.
Frydefuld; og: er f. 28.
Fryder sig, 135. — i, 28. — over, 135.
Frygt, 81. er i F. 81. 283. lever i f. 105. lever i F. og Fare, 283. 285. uden F. 81.
Frygtagtig, 81.
Frygtelig, 81. 104. 259. er f. 81. 104. 129. 208. 259. stiller sig f. an, 259.
Frygter, 81. f. for, 81. 104. 141. 259. f. sig, 229. 283. f. sig for, 103. 207. 259. 401. f. sig for ingen Ting, 229. f. at den el. det skal komme noget til, 283. er at f. for, 401.
Frygtsom, 81. 341. 401. er meget f. for en, 207.
Fryser, 153. 189. 385. f. ved Arbejde el. derover, 47. f. om Hænder el. Fingre, 49. f. om Fødderne, 138. f. om Tænderne, 186. f. ihjel, 185. 385. er færdig at f. ihjel, 385.
Fryser (det), 109. 136. det vil fryse, 195. f. en Ting stiv el. fast, 195. f. fast i Iisen, og: f. det i Iis, 421. f. til glat Iis, 308. vandet f. strax paa Klæderne, 417. f. til, 246. holder op at f. 136.
Frøe, 216. 217. 284. er F. 217.
Frøedusk, 223.

Fugl, 492. jager F. op, 490.
Fuglebryst, 26. 179. spiser F. og: faaer F. til sin Deel, 179.
Fuglefangst ved at drive Søefugle paa Land, 455.
Fugleflok, 5.
Fuglefrøe, og: Fuglegræs, 385.
Fuglehalse (samler til Peltz), 397.
Fugleham, 492.
Fuglehamspeltz, 397. 492. syer F. 397.
Fuglelaar, 255.
Fuglemad, 385.
Fuglepiil, 316. kaster, skyder, kommer paa Skud el. træffer med F. 316.
Fuglerede, 119. 144. 542. bygger F. 542.
Fugleskind, 492.
Fugleskræmsel, 322.
Fuglesnare, 304.
Fuglestjert, 343.
Fugletop, 187.
Fugletue, 368.
Fugleunge, 355.
Fugleært, 382.
Fugtig; er f. og: Fugtighed, 139.
Fuld, 423. 425. er f. 422. 425. 523. bliver f. el. er f. deraf, 523. næsten f. og: er næsten f. 113. er alt for f. 338. giør f 282. 485. er el. giør for f. 113. Maanen bliver f. 386. har f. op, 49. har f. Arbeide med, 66. hans f. Forsæt, 109.
Fuldblodig, 67.
Fuldbragt, 72. er f. 27
Fuldbringer, 72. 27
Fuldbyrdet (har), 37
Fuldfærdiger, 72.
Fuldfærdiget, og: er f 371. —
Fuldfører, 275. — ens Sted, 275.
Fuldkommen, 109. 27 er f. 109. giør f. i Stand 72.
Fuldkommenhed, 110
Fuldkommer; og: e Fuldkommet, 275.
Fuldmaane, 41. er F 116. 386.
Fuldmægtig, 6.
Fuldskab, 425.
Fuldvoxen Menniske, 127. er f. 5. 72. er ei f. 125.
Funden, 296. 299. 300 er f. 295.
Funke (en), og: det Funker, 124.
Funten, 227.
Fure, 194. 437. — paa Hvalfiskens Bug, 194. — hvor noget er fældet sammen, 165. giør F. i noget 194. 437. Rasp at giøre F. med, 194.
Furer, og: Furet, 437.
Fuser frem, 442.
Fusevorn (er), 384.

Fusker, 236. f. det fra sig, 236. 381.
Fusker (en), 246. 381. 384.
Fusser, 97.
Fy! 26. 207. 543. 544. siger f. 544. f. skamme dig! 207.
Fyger, og: f. noget til, 354. f. ind, og: f. det derhen, 480.
Fyget nogensteds hen, 481.
Fylde, 97. 108. 113. 523.
Fyldekar, 97. 282.
Fylder, 97. 114. 282. 523. f. med, 108. f. i, 205. 384. f. inden i andet, 205. f. saa det løber over, 113. har f. over alle Bredde, 338. f. sig med Mad, 298.
Fylderie, 298.
Fyldes, 205.
Fyldestgjør, 292. f. for en, 275.
Fyldevom, 109. 208.
Fyldig, og: er f. 27. 297.
Fyldt, 205. er f. 114. f. Mave, 151. er f. med Vind, 386.
Fyrretræe, 96. 337. 368. 528.
Fyrfad, 68. 124.
Fyrglas, 124.
Fyrig (er), 186.
Fyrstaal, 124.
Fyrsted, 90. 124. 204. gjør F. 204.
Fyrsteen, 124.
Fyrtøj, 97. 124.
Fædreneland; og: har til F. 128.
Fægter, 342.
Fæl (seer ud), 470.
Fælde (en), 389. stiller F. op, 190.
Fældefærdig (er), 179.
Fælder Fjær, 136. — Haar el. Horn, 179. 246. en Sælhund, som f. 246. begynder at f. 179. 246.
Fælder sammen, 353.
Fældet med Piil, 21.
Fældet Haar el. Horn, 179.
Fældet sammen, og: er f. sammen, 165. 498.
Fælles, 467. tager f. Deel i, 467.
Fælhed (uden), 450. betager sin F. 450.
Fælt, 93. 450.
Fængehul (gjør), 391.
Fængekrud, 97. lægger F. paa Flinten, 347.
Fænger: intet kan f. ham, 251.
Fængsel, og: Fængsler, 344.
Færdig, 371. er f. 71. 72. 275. 371. 426. bliver f. 373. gjør f. 72. 373. — til Reisen, 334. holder f.; er f. med el. har gjort f. 371. kan ej blive f. 72. holder sig f. 334. 371. 372.
Færdiggjort, 72.
Færre, 94.
Færgemand, 95.
Fæstemand, 542.
Fæster, 145. 343. f. en Naal i, 157. f. Livremmen

men i Brystspændet, 159. f. til Hobe, 180.
Fæstes, 145.
Fæstet, 145. er f. fast, 157.
Føde, 287. 298. har til F. 287. skaffer F. 298. søger F. 287. er om F. 287. 375. gaaer efter F. 279. 287.
Føder (med Æde), 298 354.
Føder (til Verden), 83. 354. har f. el. vil f. 83. f. et dødt el. utidigt Foster, 5.
Fødder, 137. (499) fryser om F. 138. ved Fødderne i Seng el. paa Brix, 211. kaster op til F. 211.
Fødes, 41. 353. — paa ny, 127.
Fødestavn, og: har til F. 128.
Fødested, 83. 361.
Fødselsdag, 127.
Fødsels-Hjelper, 83.
Fødselssted, 127. 319.
Fødselsvee (har), 83.
Født, og: er f. 83. er f. der, 127. f. paa ny, 83.
Føer, og: er f. 61. 297.
Føje: om en f. Tid, 131. efter en f. Tid, 208.
Føjelig, og: er f. 57. 120.
Føjer, 58. føj mig deri! 147.
Føjer sammen, 99. 100. 180. 519. noget at f. til, 102.
Føjet, 58.
Føjet sammen, 99.
Føjning, 165.
Føjter idelig omkring, 151.
Følefinger (en), 161.
Følefingret (er), 405.
Følelig (er el. bliver), 265.
Følelse, 265. faaer F. af, og: har ingen F. af, 265.
Føler, 265. f. i, under el. efter, 184. f. paa; f. sig for; og: lader sig føle, 405.
Føles paa (kan el. maae ej), 405.
Følelsløs (er), 251. er bleven f. 331.
Følgagtig (er), 244. 373. bliver f. 373.
Følge, 100. 101. har F. el. er uden F. 100. har i sit F. 101. som har F. 14. er i F. med; og: den som holder til i en andens F. 244. har el. drager til F. 216.
Følger, 10. 13. 61. f. med, 13. 58. 100. 101. 122. f. overtaler til at f. 14. f. sielden med, 151. kan ikke f. med, 244. 508. f. efter, 243. f. nøle, 145. f. saa sagtelig efter, 244. f. til Vejs, 170. f. til Strand el. til Vogns, 310. f. i Hælene, 151.
Følges ad, 101. 102. 122.

Følgeskab: er sig om F. 102.
Følgesvend, 13. 100. har til F. 13.
Før: kommer f. en, 434.
Fører: f. med sig, 101. 289. har F. med sig, 489. f. nogensteds hen, 379. f. en ved Haanden, 483. f. en et stykke paa Vejen, 170. f. til, 337. f. over, 95. 187. f. ind, 137. f. i Højden, 167. f. op, 240. f. i Luften el. bort, 480. f. frem, 455. f. tilbage, 541. f. til Lands, 505. f. saa langt op paa Land, at Søen ej kan tage det bort, 486. f. bag paa sin Kajak, 538. 539. Baaden el. Slæden f. det, 538. f. til Bogs, 5. f. en noget paa, 9. f. sig slet op, 126. de f. sig ret smukt op, 470. f. sig til Nytte, 361.
Føres: f. til, 337. f. bort af Vinden, 481. f. paa Land, 486. f. paa Baad el. Slæde, 539.
Førlighed (har mistet sin), 111.
Først (fornemmelig), 35.
Først; den Første, 432. de f. 433. er den f.; har til den f. og: udgjør det f. deraf, 433. er el. skeer f. 434. gaaer f. 433. gaaer f. for sig, 434. gjør f. 373. 433. den som gjør noget f. 358. tager el. begegner f. og: det man gjør, tager el. begegner f. 433. kommer f. 280. 369. — der, 433. bliver den f. 280. faaer sit Ord f. indført, 280. 433. den man giver sig f. i Færd med, 358. var den f. 369. vil være den første, 280. 439. vil have f. Ord, 433. f. Aarsag, 358. f. tilbleven el. f. Skabning; og: den f. Anfanger, 361. f. Gang, 433. 434. gjør, erfarer, el. kommer paa et Sted f. Gang, 371.
Førstefødsel, 40.

G.

Gaaende, 382. har g. Arbeide, 399.
Gaaer, 382. lærer sig til at g. 348. g. got, 383. g. stadig paa sine Been, og: g. forsigtig, 346. g. slet el skævt, 499. kan ikke ret gaae el. g. ej ret paa sine Been, 383. g. sagte, 3. 381. g. der, 382. g. frem; og: g. frem til en, 455. g. frem for at see efter, 29.

g. tilbage, 508. g. frem og tilbage, 307. 382. g. hid og did, 34. g. i Marken el. paa Jagt, og: Sted at g. paa Jagt, 382. g. paa Knærerne, 383. g. ud; og g. ud til, 41. g. ud med Skarn, 24. en Væxt g. ud, 499. g. ind, 137. 389. — til, 137. 389. 390. — med, 81. — udi, 267. f. til at g. ind, 137. g. ind og ud, 183. — i Bugter, 414. kan ej g. ind, 485. g. op, 340. — paa et Bjerg, 156. — for at see sig omkring, 301. g. op ad, 240. g. op af en Baad, 310. g. ned, og: g. ned paa, 16. Solen g. ned, og: g. ned for en, 460. g. ned ad, 59. g. op og ned i Vandet, 172. g. efter, 9. 371. g. saa sagtelig efter, 244. g. bag efter, 431. 433. g. efter Spor, 499. g. foran, 216. 433. g. først, 433. g. hen til, 450. g. til ham, 397. g. altid til en, 506. g. tilhaande, 96. 399. har en til at gaae sig tilhaande, 399. Fisken g. stærk til, 415. Lodderne g. tilig til, 387. g. bort, 27. 64. 363. g. bort til, 64. g. bort fra, og: g. ej fra, 27. g. sin Vei bort, 285. g. fra hinanden, 208. g. fra, (nægter), 265. g. tilside, 39[illegible] g. af Vejen, 52. 363. 39[illegible] 453. g. af Lys, 27. 45[illegible] g. lige i Næsen paa Folk[illegible] 286. g. ligefrem, 272. [illegible] Vejen ligefort, 145. g. over, 21. 231. g. over Land el. Jis for at forkorte Vej[illegible] en, 143. 144. gaaer over Land, naar andre fahre til Baads, 238. Vandet g. over paa lave Steder, 46[illegible] g. neden under, 59. g. under Vandet, 7. 16. 44. 79. 171. 268. g. under Horizonten, 172. g. af Sigte, 68. 172. g. med, 369. g. altsammen med, 320. g. i rette med, 399. g. i med, 101. 467. lader g. i med, 101. g. med Træet, 13[illegible] g. imod, og: den man g. imod, 337. g. imøde, 344. g. omkring; g. der omkring; g. omkring før en; g. idelig omkring; og: g. omkring med Barn for at stille det, 399. g. allevegne omkring, og: g. rundt om noget, 183. naar det [illegible] g. om igien, 217. Tiden g. snart, 188. g. forbi, 168. g. hverandre forbi, 344. g. forbi ved Uddeling, 263. g. feil, 464. — af noget el. af hverandre, og: det man g. feil af, 35[illegible] g. vild, 465. g. igiennem, 200. — Hud og Kiød,

321. g. i Land, og: g. i Land ver, 310. g. i Vand, 131. 394. g. til Søes, 63. g. i Søvne, 86. g. til Sengs, 118. g. ikke, 534. Søen g. lukt over, 172. Bølgen g. hvid, 176. 182. g. som det var smurt, 392. g. som det kan, 456. g. an, 13. g. i stykker el. itu, 278. 410. gaaer i hundrede Stykker, 416. g. tvert over, 208. g. Hul paa, 176. 242. er bange, det skal g. i stykker, 151. g. let i stykker, 20. g. løs, 138. g. op (ophører), 320. Alting er gaaet op for en, 321. g. hastig op, 68. g. ej saa snart op, 321. g. lige op, 277. hvad g. af ham? 378.
Gaar (i), 131.
Gaas, 297.
Gab, 340. møder i G. 341. staaer for gabet i Vejen for en, 340. har sin Brix lige for G. 178.
Gabende; Gaber, og: er i med at g. 15.
Gaberskjæl, 116. 540.
Gaffel, 8. 298. G. paa et Fahrtøj, og: Skib med G. 496.
Gal, 350. 422. 425. er g. 350. 392. 412. 422. 425. gjør g. 425. gjør sig g. el. stiller sig g. an, 350. bær sig ad som han var g. 425.
Galde, og: smager som G. 452.
Galdefarvet, og: Galdesmag, 452.
Galease, 496.
Galge, 313.
Galgjørende, og: er g. 425.
Galioth, 496.
Galne Side (vil altid til), 198.
Galning (en), 95.
Galoperer, 493.
Galskab, 425 tager G. vare, 198.
Galt: er g. Tøj, 78. gjør sit Arbejde g. 236. b. sig g. ad, 375. 384. kommer g. afsted, 375. kommer g. fra, 384.
Gammel, 51. 127. 362. 541. g. Ting, 362. g. Menniske, 127. taler som et g. Menniske, 542. g. Mand 127. 542. g. Kierling, 51. g. Pige el. Møe, 542. er g. 127. 362. 542. bliver g. 127. 542. bleven g. 542. meget g. 362. bliver meget g. 89. ej meget g. 322. det er g. med ham, 245. efter g. Brug, 57. 326. bliver ved g. Vane, 104. i g. Dage,
Ganen, 209.
Gang, 496. boer lige ved G. 178. sætter i G. 65. kommer igjen til sin G. 498. en anden G. 101. 346.

Gangbrix; Gangende; og: Gangfolk, 178.
Ganger (en), 382.
Gangspil, og: gaaer i G. 184.
Ganske, 111. 463. g. alt, 463.
Gardin, 396. 459. faaer g. for sig, og: hænger g. for Vindve, 396. trækker G. for, 459.
Garn, 159. knytter G. 159. sætter G. ud, 159. 313. udsat G. og: G. er udsat, 313. fanger med G. 159. 278. fanget i G. 278. spunden G. 352.
Gartner, 284.
Gave, 360. 508. — for Navnets skyld, 60. faaer G. 507.
Gavmild, 504. 507. er g. 504.
Gavn, og: har G. af, 110.
Gavner, 110. hvad g. det ham? 449.
Gebærder: den som har mange underlige G. 104. taler med G. 430.
Ged, 405.
Gedebuk, 38.
Geil; er g. og: betager sin Geilhed, 490.
Geist, 501. død af G. Syn, 501.
Geleide, og: Geleider, 13.
Gemeenskab, 102.
Gemyt, 140. et søt G.; er af got el. slet G. 1[…] fører til G. 77.
Genius (Hexemesternes […] 501.
Geskiæftig, og: er m[…] get G. 399.
Gespenst, 501.
Gestalt, 52. 470.
Gesvad sig; og: er g. 3[…]
Gesvindt! 24. gaaer […] fahrer g. 154. er g. […] sin Gierning, 525.
Gevorben: tager paa […] g. Fod, 350.
Gevæhr, 409. med G. […] har G. paa, hos el. m[…] sig; og: tager G. i Haa[…] den, 409. anfalder me[…] G. 410.
Gevært, 48. 192. me[…] G. 48.
Geyrfugl, 136.
Gid! 112. 171.
Gider, 82. g. gierne væ[…] re med deri, 225. det ga[…] man været over, 377. g[…] ikke, 81. 82. g. ikke spi[…] det, 246. g. ej mere el. længer, 62. 154. 505. g. selv ej giøre noget, 458. den som g. intet giort, 44[…] g. ej rørt ved el. tage paa[…] 544.
Giek; Giekker; og: g[…] med, 366.
Giekkerie, 198. 266. 49[…]
Giekkes med, 266.
Gield, 17. 19. fordrer G. 17. 72. betaler G. 18.

Gjelbunden (er), 17.
Gjelder: det som ikke kan g. mod andet, 294.
Gjelle; og: Gjelleluus, 253.
Gjemmer, 135. 501. g. for. 81. g. i, 106. g. hos sig, 108. g. til, 232. g. nøje paa en Ting, 465.
Gjemmested, 501.
Gjemsel, 106. 146. 501.
Gjemt, 501. g. nøje paa, 465.
Gjennembagt (er), 338.
Gjennemborer, 391. 392.
Gjennemboret (bliver), 391.
Gjennembunstet; og: er g. 392.
Gjennemfahrt, 21. 95. har G. 38. 95. søger G. hvor ingen er, 173.
Gjennemgaaer, 42.
Gjennemkogt (er), 339.
Gjennemskjærer, 96.
Gjennemstikker, 172. — af Vanvare, 469.
Gjennemstikkes af Vanvare, 469.
Gjennemsvedt, 9.
Gjennemtrukken af Væde; og: bliver el. er g. 437.
Gjennemvarm (bliver), 202.
Gjennemvarme, 202.
Gjenner, og: Gjennet, 532.
Gjenfærd, 459.
Gjengjeld, og: Gjengjelder, 18.
Gjenlyd, og: giver G. 19.
Gjenløser (en), 33.
Gjenskin, 20.
Gjenskrald, 19.
Gjenskyder, og: Gjenskydested, 143. 144.
Gjenstridig, 120. 330. 541. er g. 380. 541. viser sig g. 380.
Gjenstridighed, 120. 330. 541.
Gjenvordighed, 75. 269. lider G. 127. 269. er forbunden med G. og: paafører G. 269.
Gjerde, 532. sætter G. om, 533.
Gjerig, 102. 374. 377. er g. 374. 377.
Gjerighed, 374. 377.
Gjerning, 360. 450. god G. 13. ond el. syndig G. 11. har sin G. deri, 360. G. man første Gang giør, 371.
Gjest, 489.
Gjestebud; Gjesterende; og: Gjesterer, 158.
Gjetter, 80.
Gjetov, 79.
Gift (er), 206. 542. er g. med, 318. 542. g. Mand, som holder Hore, 542.
Gifte sig (vil), 319. vil ei g. 366.
Giftelysten (er), 426.

Gifteſky, 366.
Gigt, 63.
Gilder; Gildet; og: Gilding, 490.
Gjordemoder, 83.
Gjort, 360. 450. er ſmukt g. 360.
Giſper, 15.
Giv agt! 1. 57. 87.
Givendeſig i Smerte, 308.
Givendes (faaer det til), 360.
Giver, 507. g. en efter anden, 508. g. gjerne, 504. 507. g. ej gjerne, 504. g. ham ſin Deel med andre, 467. g. en noget med, 289. g. kun nogle og andre ikke, 261. g. for Navnets ſkyld, 60. — for Venſkabs ſkyld, 48. g. bort, 507. g. i Betaling, 19. g. omſonſt, 360. g. noget til paa Kjøbet, 466. g. til derpaa; g. ham noget til paa Kjøbet; og: giver det til, 467. g. en noget i Haanden, 487. g. ens Gods til Priis; og: g. noget til Priis af Glæde, 516. g. hinanden Stokkeprygl, 410. g. hid, 152. g. gode Ord; og: den ſom g. gode Ord, 249. g. at forſtaae el. g. tilkjende, 324. g. ſin Mening tilkjende, 380. g. ſig tilkjende, 302. 324. g. Nys om, 160. g. ſig til, 136. g. ſig i Færd med, 337. — anden g[...] 14. den man g. ſig i F[...] med, 382. g. ſig ret af [...] 345. g. ſig flere om en, [...] g. ſig forgjeves af med, [...] g. op af ſig igjen, 437. [...] ſig op i Vandet, 149. 16[...] 304. faaer til at g. ſig [...] 149. g. el. har g. ſig [...] i Vejret, 167. g. ſi[...] naar man triner derpa[...] 408. g. efter, 120. 14[...] 200. 237. 299. 398. [...] efter for, 237. g. ikke [...] ter, 248. g. efter un[...] Fødderne, 429. g. ſig [...] til Siderne af Paatrykke[...] 428. g. ſig tabt, 508. [...] Kjøb, 398. g. Hals [...] Skrig fra ſig, 192. g. an[...] 325. — paa ens Minn[...] 191.
Giver ſig i Smerte, 17[...] 191. 269. 308.
Giver (en); og: en gla[...] G. 507.
Gives, 507. gives noget [...] og: den noget g. 507. [...] noget for af ſamme Glad[...] 470. det ſom g. paa Kjø[...]bet, 466.
Gjøder, 337.
Gjøer, 188.
Gjør, 61. 106. 359. 360. 369. 376. har gjort, 360. — g. noget, 450. 451. — [...] ved en, 451. — for en [...] 360. 450. — deraf el. [...] g. det til noget, 361. 450. [...]

g. en noget, 359. 451. g. idelig, 25. g. ej oftere, 379. g. med fri Villie el. Forsæt; og: g. uden Forsæt el. mod sin Villie, 356. g. ont el. Synd, 10. 11. g. det som slet er, 375. g. ont mod, 11. g. Skade, 22. 415. g. en imod, 62. g. ingen ont, 381. g. vel imod, 40. 62. g. det befalte, 243. g. som en vil have det, 293. g. tilpas, 292. g. strax hvad man siger, 330. g. det en anden ej formaaer, 12. kan g. alt hvad han seer, 415. lader sig ikke g. 12. 375. er ej at g. Forsøg paa, 401. g. ved, 73. 106. g. tilrette, 10. 445. g. istand, 110. g. med, 101. g. af med eet, 78. kommer ham til at g. 379. g. som han plejer, 104. g. efter en anden, 10. 135. g. det! g. oftere! og: g. som sagt! 147. g. Anskrig, 192. g. sit Behov, 31. 38. g. under sig, 38. g. sig til, 300.

Gjørlig (seer det), 375. g. Synd, 11.

Glad, 135. 494. bliver g. 494. er g. 135. 494. — ved, 235. gjør g. 494. overmaade g. 376. g. Tilstand, 494.

Glands, 184. sætter G. paa, 185.

Glarmester, 90.

Glas (et), 82. et Stykke G. 82. G.-Ruder, 90. moscovitisk G. 185. G.-Perle, 386.

Glat; og: er g. 148. 224. 392. er paa g. Iis med haarede Skindsoller, 224. Haarene ligge g. an paa Skindet, 244. snitter g. 406.

Glatter, og: Glattet, 406.

Glathed, 392.

Glemmer, 38. g. efter sig, 189. g. sig selv el. en anden ved Uddeling, 264. g. aldrig, 388. g. ej el. kan ej g. 140.

Glemsom, og: er g. 387.

Glemsomhed, 388.

Glemt, 388. bliver ikke g. 359.

Glidebane; og: Glidemiddel, 403.

Glider, 224. 403. — paa Skind, 437. g. ned, 356. 437. — deraf, 437. g. ud, 356. kommer det til at g. ud, 357.

Glide-Skind, 437.

Glimmer, 184. 185.

Glimrende, og: Glimrer, 184.

Glindsende, 184. 185. gjør g. 185.

Glindser, 184.

Glip (gaaer af), 33.

Glipper, 356. g. med sin Piil, 356.
Gloende (er), 68. 202.
Gløer: giver en noget at g. paa, 518.
Glubende, 178.
Glubsk; og: er g. 178. 286.
Glæde, 494. hvilken G.! 378. ret fuld af G. 376. finder G. i, 28. da maae have været G.! 412.
Glædelig; og: er g. 28.
Glæder, 494. g. sig; og: g. sig over, 494. g. sig paa ens Vegne, 235.
Glød, 68. henter Gløder, 68.
Gnaven: er g. og: faaer noget at være g. over, 476.
Gnaver: g. Been, 130. 157. 223. g. i Stykker, 157, 248. g. af med Munden, 248. det g. 298.
Gneden mygt imellem Hænderne, 524.
Gnid; og: spiser Gnider, 78.
Gnider: g. Huden af, 312. g. mygt imellem Hænderne, 524.
Gnides mygt, 524.
Gnidsk, 74. 504. er g. 504.
Gnier, 362. g. paa, 5.
Gnier (en), 362.
Gnieragtig; og: er g. 74.
Gnieragtighed, 362.
Gnierie, 74. 362.
God, 13. 26. 140. er g. 13. 26. holder for g. 238. kiender for g. og: stiller sig g. an, 13. bliver g. og: giør g. 110. giør g. igien, 394. er g. imod, 62. er g. at fornøie, 102. er g. at bede, 120. g. at omgaaes, 162. er g. at omgaaes, 162. 228. er i g. Stand, 237. 352. g. for at giøre, 13. er ikke g. 238. — paa ham, 527. er ej g. at komme nær, 162. har været her en god Tid; og: er en g. Tid siden, 132. gode Vahre, 357.
Gode (et), 13.
Godgiørende; og: Godgiørenhed, 40.
Godhed, 13.
Gods, 357. 359. got G. 357. har G. 359.
Gold, 314.
Gople, 130. 316.
Got, 275. er g. 162. 238. 275. er meget g. 275. giør g. el. beflitter sig paa g. 13. holder for g. 110. g. at være paa et Sted; og: finder det g. at blive der, 99. nyder g. af, 40.
Gotter sig ved ens el. hverandres Nærværelse, 474. g. forud i Tankerne, 209.
Gothaab (en Colonie); boer ved G. og: en Gothaaber, 315.
Graa: g. Haar; og: har g. Haar, 239.

Graad, 206. 230. stærk G. 205. bringer i G. 206. tørrer G. af Øinene; og: noget at tørre G. af med, 230. tvinger sig fra G. 43.
Graadig, 54. 298. er g. 54.
Graahaaret; Graahærdet; og: er el. bliver g. 239.
Gram; er en g. og: bringer en til at blive en anden g. 527.
Grams, 349. kaster paa G. 533. — for dem, 534.
Gramses; og: g. om, 349.
Gramsgods, 534.
Gran (et), 415.
Grandsker, 77.
Granstage, 343.
Grav, 95. 106. 142. bygger el. graver en G. 106. gjør G. til, 142.
Graver, 106. 133. 497. — Grav i, 142. — Tørv, 133.
Graver (en), 133.
Gravet, 497.
Greben, 487.
Green, 63.
Gribe (en), 130. 487. med G. 130.
Griber, 487. g. fat om, 487. g. an, 24. 136. 200. 379. g. sig an, 24. g. i Mørke, 405.
Gridsk, 515. g. paa el. efter noget, 377. er el. bliver g. derefter, 515. er ret g. derpaa, 377.
Gridskere (bliver paa noget), 276.
Grim, 191. 367. er g. 125. 191. 367.
Grimhed, 367.
Grind (en), 120.
Grinen; Griner, og: Grinevurrenhed, 92.
Groehul (got), 251.
Groer; og: det som g. 284. g. til, 246. Saar g. hastig sammen, el. begynder at g. til, 251.
Grov; og: er g. 251. har g. Stemme, 180. det grove i Mad, 478. det var alt for grovt, 442. er g. Træe, 130.
Grovest (er), 124.
Grovhed, 251.
Grovstemmet; og: er g. 211.
Grovtalende, 180.
Gru! 435.
Grube, 142.
Grublende; og: Grubler, 140.
Gruelig; Grueligt; og: er g. 275. 436. hvor g.! 435. Vejret er g. 46.
Gruelse, 435.
Gruer, 435. g. for, 46. 285. 435. — noget at udstaae, 524. det man g. for, 435. kommer en til at g. 436. det maae nok komme en til at g. 524.
Grum; og: er g. 81. 178.

Grum-

Grumhed, 81. betager en sin G. 178.
Grums i Lampen; har el. er fuld af G.; renser fra, skiller ved, el. er skilt ved, sit G. 419.
Grumset; og: er g. 139.
Grund, 94. 301. løber, sætter el. staaer paa G. 94. kommer paa G. 156. er en god el. slet G. 301. er ved Grunden, 496. har til G. 378. Grunde i Søen, 94.
Grunder; og: g. paa, 77. 141.
Grundere (bliver), 94.
Grundhed, 94.
Grundling, 517.
Grundlærdom, 107.
Grundspire, 285.
Grundsteen, 59. 64. 497.
Grundvold, 497. faaer el. lægger G. 498.
Grundt; og: er g. 94.
Grusomt, 93. er grusom, 401.
Gruus-Fløtser, 502.
Gryde, 90.
Grydesteen; og: har at bestille med G. 521.
Gryn, 441.
Græden; og: Grædenem, 206.
Grædefærdig (er, men holder sig dog), 43.
Græder, 206. 335. g. let, 43. g. gierne, 206. g. over el. for; og: kommer en til at græde, 206. kan ei g. 43.
Græmmelse; og: taber sig af G. 104.
Græmmer sig, 104. 171. — over sin Opførsel, 461. har intet at g. sig over, 461.
Grændse, 76. 203. paa Grændserne, 76.
Grændseløs, 204. er g. 203.
Grændser; og: g. derved, 203.
Grændseskiel, 203.
Græs, 145. 247. G. til Støvle-Straa, 366. fiint G.; rykket G.; og: er ude efter G. 146. rykker G. 146. 366. slaaer G.; er 146. 257. faaer G.; er afslaaet sit G. og: gjør bart for G. 257.
Græs-And, 239.
Græshoppe, 357.
Græsmark, 280.
Græsrig; og: er g. 257.
Græstørv; og: hugger G. op, 497.
Grød, 212. 441. spiser el. koger G. 441.
Grøde; og: første G. 284.
Grøn; Grønt, 452. 507. 524. 525. er g. 224. 257. 452. 507. 525. bliver g. 257. g. Sliim i Fiørene, 224.
Grønnes, 168.

Grønlandsk: paa sin g. og: det var ret g. 160.
Grønlænder (en), 125. 159.
Gudelig; og: lever g. 13.
Guld, 169.
Gulv; og: lægger G. 301.
Gulvskarn, 415. 499.
Gumlen, 214.
Gumlende (er), 465.
Gumler, 38. 465. g. paa, 214. noget at g. paa, 466. har gjerne noget at g. paa, 465.
Gumlet, 38.
Gumper til Siderne, 97.
Gunst, 394. 395. bevises, vinder, og: udvirker G. 395. G. er at bekomme, 394.
Gunstbeviisning, 395.
Gunstig, 395. er g. og: er ham g. 395. bliver g. 394. Sted, hvor man bliver g. modtagen, 395.
Guul; og: er g. 452.
Guulagtig; og: er g. 228. g. Metal, 169.
Guul-And, 340.
Guulbruun; og: er g. 228.
Gyder Rogn, 83.
Gydet Rogn, 144.
Gynge (en), 147.
Gyngen i Iisen, 149.
Gynger, 21. 147. Iisen g. 149.
Gyrtel, 197. 485.
Gyseligt at see (er ret), 484.
Gysen; og: hvilken G.! 170. foraarsager G. 153. 170.
Gysende (er), 170.
Gyser, 153. 169. g. for, 153. g. ved at anrøre, 96.

H.

Haab, 141. 297. fast H. 485. lever i H. 297. har got H. 306. faaer g. H. 297. sætter H. til, 141. taber H. 297. 306. giver H. 297. gives got H. 105. giver falsk H. 536. er imellem H. og Frygt, 171.
Haabefuld, 306. er h. 297. et h. ungt Menniske, 365.
Haabeløs, 306.
Haaber; og: er at h. 297.
Haabes (det som kan), 297.
Haakal, 71.
Haan, 266.
Haand, 48. 86. 144. har ont i H. 49. er ved H. 14. fra H. 54. har faaet fra H. 78. med H. under Kinden, og: sætter H. under Kinden, 335. lægger H. over noget, 8. gjør huul H. 144.
Haanddask (giver), 144.
Haandfad, 82. 514.

Haandgreb, 189. 488. gjør H. og: sætter H. paa, 189.
Haandklæde, 27.
Haandleed, 48. 347. Haandledets Knude, 277. har ont over H. 160. 224. 347. støder H. 277. det primer i H. 224.
Haandpenge, 64.
Haanlig Tiltale el. Behandling, 266.
Haant (lader om), 55. 177.
Haar, 257. H. paa Hovedet, 322. H. under Armene, 334. H. i Lyskerne, 492. H. under Hagen paa et Rheensdyr, 492. har brav el. smukke H.; faaer H.; har mistet sine H.; mister H. paa enkelte Steder; slider el. rykker H. af; og: skyder H. af et Dyr, 257. rykker H. af med Tænderne, 266. H. slides af et Skind, 186. H. afraadne, 541. binder sit H. op, 187. 354. pudser sit H. 352. 354. klipper el. river H. af; og: trækker en el. trække hinanden ved H. 322. H. reise sig paa Hovedet af Forskrækkelse, 484.
Haarbaand, 187.
Haard, 200. 248. 251. 420. meget h. 248. — Steen, 248. er h. 248. 251. er h. i sig, 200. 437. er h. af Gemyt, 200. bliver meget H. 248. 442. stiller sig h. an ved Smerter, 43.
Haardfør, 240. er h. 43. 240. meget h. 240.
Haardhed, 248. 251.
Haardhjertet; og: er h. 200.
Haardnakket; og: er h. 248.
Haardt, 23. er h. 226. 420. gjør h. og: bager h. 420. er h. at døie, 269. har h. Liv, 485.
Haarklump (affalden), 179.
Haarremmen paa et Skind, 71. H. mørnes og rives af et Skind; og: river H. af, 541.
Haartang, 400.
Haartop, 185.
Haaskjerding, 71.
Had, 213. har fattet H. til; og: opegger til H. 527.
Hadefuld mod andre (gjør), 527.
Hadeligt, 213. 527.
Hader, 213. 527. er at hade, 213.
Hader (en), 527.
Hage paa et Menniske, 456. H. er snet paa hende el. sner hende paa H. 456.
Hage (Kroa), 307.
Hager til sig, 307. bliver haget, 307.
Hagestykket i en Pelts; og:

og: Hagestykkets Omrand, 250.
Hagesyening, 456.
Haget (med Hak i), 1.
Hagl at skyde med, 19. støber H. 20.
Hagl fra Himmelen, 281.
Hagler, 281.
Haglet, og: er h. 261.
Haglform, 20.
Haj, 71.
Hak, og: gjør H. i noget, 1.
Hakkende i sin Tale, 132.
Hakker; h. udi, 96. h. i sin Tale, 132.
Hale, 341. kort H. og: har mistet sin H. 342.
Haler; h. op, 31. 156. h. ind, 31. 118. h. ud, 281.
Hals, 233. har ont i H. 500. faaer noget i H. 510. det kunde snart blive siddende i H. 511. forkorter H. 232. rækker el. gaaer med oprakt H.; vrier H. hid og did; og: binder noget om H. 233. faaer Rem om H.; sætter noget om H. og: den som har Amulet om H. 544. en smal H. af Land imellem 2 Bugter, 143.
Halsbaand, 544. har H. paa; faaer, tager el. binder H. paa; nyt H. og: faaer nyt H. 544.
Halsbind, 233.
Halsbrynde (faaer), 101.
Halsbugning paa hver Side ved Armenes Udstrækning, 253.
Halshugger, 304.
Halskjede, 544.
Halsklud; Halsklæde, og: binder H. om, 233.
Halskrave, og: tager H. paa, 233. 396. hænger H. paa en anden, 396.
Halskravebeenet, 238.
Halssmykke, 544.
Halstarrig, 352. 541. er h. 541.
Halstarrighed, 541.
Halssyge (har), 500.
Halt, og: er h. 406.
Halten, 407.
Halter, 406. 512.
Halv; det Halve, 91. 197. kun det h. 91. just det h., og: træffer det h. 197. h. Sæl el. Kobbe Spæk, 234. h. Menniske, 91.
Halvbroders Kone, 332.
Halvdeel af et Dyr, og: faaer H. 300.
Halvdeelt Sælhund, og: faaer en h. S. til Deel, 237.
Halvfuld (er el. øser) 197.
Halvkogt, 14.
Halv-Peltz, 22. 158. 223. 502.
Halvraaden Fisk el. Kiød; er h. og: spiser h. 260.
Halvraadne (lader), 260.

Halvraadt (er), 339.
Halvsover, 431.
Halv-Støvle; og: har el. har faaet H. paa, 164.
Halv-Syster, 286.
Halvt: kun h. 91.
Halvten, 197.
Halvtosse; og: er Halvtosset, 428.
Halvvejen (er kommen), 25.
Halværme, 4.
Ham er det, 482.
Hammer, 178. 183. 207.
Hammerslag, 241.
Hamp, 21.
Hamrer, 178.
Han, 1. 93. 326. 482. h. der, 326. visseligen h. 100. vil blive hans, 359.
Han (en), 38. 486. er en h. 486. en h. Fisk el. h. Fugl, 39.
Handels-Assistent, 313.
Handelskiste, 98.
Handelsmand; og: Handelssted, 312.
Handelsvahre, 313.
Handler med Vahre, 312. handler got, slet el. ej got; er god el. ikke god at h. med; kommer for at h.; og: h. med, 313. vil h. med en, 362.
Handler (en), 313.
Handler (giør): h. ilde, 11. 111. — med sit Tøj, 161. h. en Ting vel, 53. h. som han bør, 109.
Handling, 171. slet H. 11.
Hanen paa en Flintelaas, 223. trækker H. op el. H. er optrukken, 199.
Hang efter noget, 296. 533. faaer H. til noget, 515.
Hank, 130. 487.
Hanket, 130.
Hanske; og: syer H. 20.
Har, 358. h. noget, 358. 448. h. den. 358. har ikke, 358. h. intet, 358. 448. h. ej hvad man skal bruge, 359. h. nok; og: h. intet at bide el. brænde, 357. h. aldeles intet el. hverken det ene eller andet; og: h. ikke en Smule deraf, 448. h. med sig, 289. — til ham, 289. h. intet med sig, 289. 334. h. det hertil, 383. h. el. h. intet at hielpe en med, 12. har noget i sig, 113. h. intet paa sit Legeme, 464. h. endnu deraf, 321. der h. man mig igjen, 379.
Hare, 520. søger efter H. el. at komme H. nær; og: faaer H. skudt, 520.
Harejagt (er paa); og: Harejæger, 520.
Hareskind i Kajak, 304.
Hare-Unge, 520.
Harker op, 335.
Harmeligt, 527. er h. 516.

Harmer sig; og: h. sig over, 516. 527.
Harnisk, 396.
Harpe, 236.
Harpix, 239.
Harpuun, 497. træffer el. har truffen med H.; har faaet H. i sig; og: fanget med H. 282. sætter el. har sat H. paa, 406. hans H. er brækket, 497. bageste H. Ender, 342.
Harpuunbenet, 497.
Harpuunjernet, 524.
Harpuunpiil, 82. 409. kaster med H. og: slaaer H. i et Dyr, 82. 282. 528.
Harpuunstok, 464. 528. løfter H. i Vejret for at slaae til, 528. Harpuunstangens Ende, 343. — Endefjere, 444.
Hasselerer med, 349. 474. h. med hinanden, 474.
Hast, 47. i en H. 482. gjør i en h. 153. fahrer bort i en h. 482. vil have i h. 209.
Hasten, 209.
Haster, 47. 208. h. med noget, 66. h. med Udfaldet, 75. er at h. med, 209. h. ikke, 47.
Hastig, 163. 208. er h. 163. det var h. 208. 236. skeer h. 209. hvor h.! 236. h. Vrede, 47. bliver h. vred, 47. 163.
Hastighed, 162.
Hat, 300.
Hauge, 284. lægger H. an el. arbejder i H. 284.
Haugevæxt, 284.
Hav, 114. det store Verdens el. vilde H.; smukt H. og: fahrer paa H. 114. oprørt H. og: H. bliver oprørt, 176.
Havblik; og: er el. gjør H. 99.
Havbugt, 95. 114. 142.
Havende, 358.
Haver, see: Har; vil have, 375. — meget, 377. det man skal h. 362. pleier aldrig at h. noget, 358. hvad vil han h. derfor? 451.
Haverten (et slags Sæl), 461.
Havfrue, 233.
Havfrue, 233.
Havhest (en Fugl), 158.
Havn, 223. kommen el. kommer i H. 319. søger H. 320.
Havsiden: ved H. og den, som opholder sig ved H. 221.
Havsule (en Fugl), 236.
Hazardeerlig (er), 524.
Hede, 202. 339. hvilken H.! 87. blusser el. besvimer af H. 202.
Hedenfahrer, 369.
Hedensk; og: er h. 323.
Heder, 60. 458.

Hedning; og: er paa h. Viis, 323.
Heed, 339. er h. 202. 339. gjør el. bliver h. 202.
Heede, see: Hede.
Heeder, 202.
Heedgjørende Middel, 202.
Heedt, 202.
Heel; og: er h. 111. h. og holden, 463. h. Samlingen, 464. er ikke h. af eet Stykke, 519.
Heftig (hvor)! 111.
Hegler igjennem, 368.
Hej! 87.
Hejlye (en Fugl), 153.
Hekke (en), 120.
Helbred (har ingen), 352.
Helbredelses Middel, 352.
Helbreder, 154. 352. 380.
Helbredes, 153. 380.
Helbredt, 352. 380.
Held, 372. foraarsager H. 372. har ingen H. 373. med H. 372.
Held ned ad, see: Hæld.
Helder, see: Hælder.
Heldig; og: er h. 272. har ret været h. 302.
Heldigen; og: gaaer h. for sig, 372.
Hellefangst (er paa), 148. 301. drager paa H. 301.
Hellefiskel. Helleflynder, 148. 301. fisker efter H. 301.
Hellefiskesnøre; Hellefiskeunge; og: en Helleflynderfisker, 301.
Heler; og: h. sig, 246. vil ikke h. sig, 246.
Hellig; og: er h. 88. 109.
Helligdag; og: er H. 292.
Helligdom (hvilken)! 88.
Helliges, 540.
Helliggjort; og: Helliggjørelse, 110.
Helliggjørende Middel, 11.
Helliggjører, 11. 110.
Helliggjører (en), 11.
Hellighed, 88. 110.
Helligholder, 292.
Helsen; har ej el. ingen H. 72. 258. taber sin. H. 258. 318.
Helst, 35. giver sig h. af med, 380.
Helvede, 459.
Hemmelig, 36. holder h. 36. 115. — for en, 36. kommer h. 151. det h. Lem, 540. ligefor det h. Lem, 293.
Hen; h. mod ham, 507. h. i Veiret; og: gjør h. i Vejret, 247.
Henbragt; og: Henbringer, 9.
Hendøer, 380.
Henne, 93. er h. i noget, 141. 331.
Hengiven, 103. 508. er h.

h. 103. h. til Drik, 115. h. til Døden, 499.
Hengiver, 508. h. til Døden, 499. h. sig, 508.
Hengives, 508.
Henkaster; og: h. til, 294.
Henlagt, 98. 106.
Henlægger i Lukke til en anden Tid, 501.
Henrejsen (paa), 431.
Henrykkelse, 479.
Henrykkende (er), 484.
Henrykt; er h. og: hvor h.! 479.
Hensat, 106.
Hensigt, 370. uden H. 14.
Hensmulrer, 68.
Hensovet; og: er h. 175. 431.
Hensvunden; og: er h. 518.
Henter, 9. 21. 371. h. ind, 39. h. Levnetsmidler, 189. h. Hjem, 467.
Hentet, 371.
Hentæret; og: er h. 518.
Henvender til, 506. h. sig til, 397.
Henvendt: holder h. til el. har sit Sind h. til, 506.
Her; og: er h. 247. her nedre; og: er h. nedre; h. neden til; h. vest; h. vest henne; og: er h. vest henne, 165. h. frem, 326. h. paa dette Sted; er h. paa dette Sted; h. er han, hun, den &c. og: den som er h. 482.
Herberge, 431. lægger sig i H. 498.
Herbergerer, 119. 431.
Herre, 125. 274. stor, ypperst, rette el. beskikket H. og: har til H. 274. er sin egen H. 222.
Herredom, 274.
Herefter, 217.
Herfra, 248. 482.
Herhen, 247. 482.
Herhid, 247.
Herigiennem, 482.
Herlig, 367. en h. Forklaring! 220. de ere ret h. Folk, 470.
Herliggjort, 367.
Herlighed, 367. 539. 540.
Herligt; og: er h. 26. det var h. 425.
Hermaphrodit, 39.
Hersker, 274.
Hertil, 247.
Hesligt Menniske, 125.
Hest, 300.
Hestepranger (en Fugl), 138.
Hette, see: Hætte.
Hevn; Hevner; h. sig; en Hevner; og: Hevngierig, 18.
Hex; og: er H. 106.
Hexekunst (bruger), 35.
Hexemester, 39. 459. er H. 106. 170. lærer at blive

440. h. i Haanden; h. fat paa el. om; det man h. fat paa; og: h. noget i Haanden for en, 487. h. paa hvad han har, 362. h. sig ikke op undervejs, 154. hvem kan h. det ud? 318. kan ei h. ud til Baads i Blæst, 344. h. Maade, 442. h. imod hinanden, 53. h. i god Stand, 53. h. got Huus med, 53. 54. 68. 361. h. tilraade med, 53. h. sine Sager ordentlig, 361. — slet, 361. 363. h. ikke got Huus, 54. h. an hos, 119. h. en noget tilaode, 141. h. Maaltid sammen, 158. h. sig til, 33. 314. 506. h. sig idelig til, 331. h. sig nær til, 170. 339. det man h. sig til, 506. h. med en, 265. 417. h. fra, 120. h. sig fra, 121. h. sig tilbage, 508. — med noget, 461. h. ikke Trop, 508. h. hemmelig, 115. h. i Ære, 58. h. af, 88. 125. 129. 162. 228. værd el. er værd at h. af, 129. h. af sin Kone; og: den som h. af sin Kone i andres Nærværelse, 529. h. frem for en, 250. h. Børn frem paa Naturens Vegne, 219. h. færdig, 334. h. sig efterretlig, 244. h. for sit, 107. h. med Selskab, 522.

Holk; med H.; forarbejder H.; og: sætter H. paa, 179.

Holm, 206.

Holt! 153. 482. 543. h. engang! 153. nej h. nu! 470.

Hollænder, 174. 313.

Honning, 507.

Hoppende paa eet Been, 270.

Hopper; og: h. over, 357. h. paa eet Been, 270.

Hopper (en), 357.

Hore, 52. 542. Ægtemands H. 319. 542. løber efter H. 319. gift Mand, som holder H. 319. 542. bliver el. gjør til H. 542.

Horejagt (gaaer paa), 56.

Horekippe, 158.

Horeleeg (over; og: den som over), 244.

Horer, 542.

Horerie, 39. 52. 542.

Horeskik (bruger), 223.

Hore-Unge; og: er H. 542.

Horizonten, 422.

Horn, 299. et slet Stykke H. 490. er got H. 490. forloren H. og: støder med sine H. 299.

Hornet, 299.

Horn-Ugle, 438.

Hos, 333. er h. 286. vil være h. 533. har en h. sig; lader boe h. sig; en at være h.; den man er h. og: har

har ingen at være h. 286.
Hose, 27.
Hosebaand; og: binder sit H. 278.
Hossegjøg, 420.
Hoste; og: H. kommer en paa, 225.
Hostende; Hoster; og: skal h. 225.
Hostesyge (har), 225.
Hov (en), 161. 235.
Hoved, 303. (167.) har ont i H. 303. 304. (167.) med el. har blot H. 301. ømt eller bullent H. og: har ømt H. 304. er fortumlet el. forstoppet i sit H. 303. det gjør ont i H. 303. skaffer got i H. 304. har mistet sit H.; skiller ved sit H. el. hugger H. af en, 304. smykker hans H. 304. lægger H. derpaa, 20. lægger H. bag over, 242. sætter H. ned imellem Skuldrene, 232. slaaer paa H. 237. har i sit H. 434. har intet andet i sit H. 141. har ont ved at faae af H. 75. slaaer af sit H. 72. 73. skaffer sig af H. 142. gjør efter sit H. 238. spiser H. af Fugle, 168. H. paa et Land, 303. gjør H. paa noget, 408.
Hoved-Amulet; og: med H. 304.
Hovedbaand, 187.
Hovedbyrde, 156. 253.
Hovedhaar, 322.
Hovedløs (er), 304.
Hovedmand; og: er H. 376.
Hovedpande, 168.
Hovedpine, 303. 304. har H. 303. Middel for H. og: befrier fra H. 304.
Hovedprydelse; og: smykket med H. 304.
Hovedpude; har til H. og: lægger H. tilrette, 20.
Hovedsanger (er jevnlig), 145.
Hovedsmerte (forvolder), 303.
Hovedsmykke; og: Hovedtørklæde, 304.
Hovedvand, 304. H—s Æg, 256.
Hovedvee el. Hovedværk, 304. har H. 303.
Hoven, 386. 442. er h. 386. — i Ansigtet, 191. har h. Been, 310.
Hovenhed, 386.
Hover ens Arbejde, 520.
Hoverer, 62.
Hovmod, 242.
Hovmodig; og: er h. 241.
Hovner, 386. h. op i Livet, 271.
Hu, 155. af ganske H. 111. det ens H. slaaer til, 155. 377.
Hu! 87. 95.
Huah! 87.

Hud, 29. 147. 242. har skuk, syg el. skrumpen H. 148. Sygdom, da H. gaaer af, 30.
Hudfletter, 29.
Hudløs, 28. 29. er bleven h. 29.
Hudstryger, 29.
Hue, 300. har H. paa el. sætter H. paa; og: tager H. af, 300. har ingen H. paa el. har taget H. af; og: uden H. 301.
Hug (et), 291. 523.
Hug (faaer el. har faaet), 529.
Huggejern, 523.
Huggen Skade, 201. 523.
Hugger, 523. h. af, 200. h. sig; h. et Lem el. en, 201. h. Hul, 7. 496. h. Jord el. Tørv op, 497. h. Hovedet af en, 303. h. en med Sværd, 342.
Hugger (en), 523.
Hugges, 523. 342. tvende som h. 342.
Huggespaan, 523.
Hugget, 523. er el. faaer h. igjennem, 210.
Huhey! Huhu! el. Huhæ! 87.
Hujen, 62. 87
Hujer, 62.
Huk; H. paa et Land, 168. 303. 315. H. at fahre uden om, 517. h. i Tindingen, 69.
Hukommelse; god el. slet H.; har god H. og: den som har god H. 388. har slet H. 387. har i H. 77. 425.
Hul, 6. 7. 38. 68. 94. 142. 144. 208. 212. 391. hugger H. 7. river H. paa, 27. gjør H. paa, 37. 392. har H. paa Sollerne, 28. slider el. slides H. paa Sollerne, 391. gaaer H. paa, 176. 242. gaaet H. paa; skaffer H. paa el. trækker H. paa, 242. faaer H. paa, 200. har faaet Huller i sig, 142. stikker H. paa; og: gjøres H. paa, 391. stikker H. i; stukken H. i; og: er stukken H. igjennem, 392. gjør H. dermed, 391.
Huld, 518. ved got H. 27. er ved got H.; kommer til sit H. og: taber sit H. 518. er uden H. og skiller ved sit H. 407. mister sit H. 414. har mistet sit H. 415.
Hule (en), 142. 176. som har H. 142. gjør H. 142. — i noget, 228. H. en Ræv har, 436. H. under Armen, 334.
Hule (den el. det): det H. i Haanden; og: holder i den h. Haand, 144. det H. i et Rør, 443. har h. Tænder; og: det gjør ont i den h. Tand, 444.
Huler ud, 108. 228.

Hullet, 142. h. Skind-ramme, 391. h. Øe, 391.
Huling, 142.
Hulker i Graad, 250.
Hulstempel, 391.
Hummer, 351.
Humeur; er ved got H. 135. 494. er ej i got H. 118.
Humle; Humlebie, 70.
Hun, 1. 93. 326. 482. h. der for dine Øjne, 326.
Hun(en), 51. H. af Reens-dyr, 230. H. af Fugle el. Fiske, 52. hans H. 318.
Hund, 189. 255. (390.) H. som gaaer for en Slæde el. som trækker got; og: har H. til at trække for sig, 190.
Hundehvalp, 189.
Hundesteile (en Fisk), 157.
Hundetelt, 510.
Hundetænderne, 505.
Hunger, 158. lider H. 351. Hungeren driver, 209. døer af H. og: død af H. 355.
Hungerdød, 355.
Hungersnød (er i), 183.
Hungersted el. Hungerstid (er), 506.
Hungrer, 158. 159.
Hungrig; og: er h. 158.
Hurtig, 82. 201. 525. er h. dertil, 153. 525.
Hurtighed, 525.
Husbonde, 143.
Husker, 77. h. over paa, 77. 424. h. derpaa, 325. h. paa, hvad man har at gjøre, 424. h. en paa noget, 77.
Hustrue, 318. 413. har til H. 125. 318. den rette el. første H. 319. en af Besøgerne tagen til H. 535. den som har tvende H. 367. — flere H. 351.
Husvalelse; og: har til H. 522.
Husvaler, 522.
Husvaler (en), 522.
Husvales; og: Husvalet, 522.
Hutler, 95.
Huul; Huult, 443. h. Ting, 444. bliver h. 443. h. Lyd, 168. lyder h. 168. 178.
Huulgjør Haanden, 144.
Huus, 92. 93. 119. har H. 119. bygger el. beboer H. 92. laaner en H. 119. under en H. og: den en anden under H. 503. mængde af H. 192. er slet til Huse, 503. maae søge H. hos andre, 503. holder got H. 53. 54. 68. 361. holder ikke got H. 54.
Huusbygger (en), 93.
Huusgang, 178. 496.
Huusgjerning; og: gjør H. 411.
Huusherre, 143.
Huusholder: en god H. 54.

54. 361. er en god H. 361.
Huuskammerad, 92.
Huuslig; og: er h. 399.
Huuslye: Nød for H.; mangler H.; har kun slet H. og: er ont at faae H. 503.
Huusmuur; og: gjør H. 175.
Huusskind, 147.
Huustag, 66.
Huustomt, 92.
Huusvild; og: er h. 119. 503.
Huusvildhed, 503.
Huusvæg, 175.
Hvad? 7. 87. 447. 451. men h.? og: h. om? 112. h. er det? 7. 87. 447. 448. 449. h. siger du? 7. 87. 100. 394. h. heder han? jeg veed ikke h. han heder; h. er hans el. dit Navn? 212. h. da han el. den? og: h. skal da gjøres ved ham el. hende? 326. h. siger han? 394. 451. jeg veed ikke, h. han siger, 394. 452. h. andet? 394. h. for noget? h. for en Ting er det? h. koster det? h. vil du el. han have derfor? og: h. mon det vel være? 447. 448. h. det saa er, 447. 449. h. for nogle? 447. 448. h. var det vi hørde? h. er hiint for noget? og: h. just? 448. h. skulde jeg sige? 112. jeg veed ikke, h. jeg skal sige dertil, 170. h. skal gjøres deraf? 449. h. mon han vil gjøre? 1. h. hører jeg? 449. h. mon det dog var? h. søger el. stræber han efter? h. gaaer han hen til? h. gjør han? h. jager, kiober, faaer han el. faaer at see? og: h. vil han kjøbe? 450. h. stak el. gik af ham, dig ꝛc.? h. har han, du ꝛc. i Sinde? h. skal du? h. har du paa ham at sige el. med ham at gjøre? h. gjorde han ved dig? h. ligger det magt paa el. kommer det derpaa an? h. gaaer det mig an el. rager det mig? og: h. var det han sagde? 451. h. skal det dog til? 425. h. sagde han dertil? 451. 452. af h. Aarsag? 394. 452. paa h. Kant el. Side? 452. paa h. Maade? 170. h. Vej? 447. paa h. Sted deraf? 449.
Hvalaadsel, 426.
Hvalaas, 112. 134.
Hvalbarde, see: Barde; skjærer H. i Strimler, 210.
Hvalfanger (en), 46. 334.
Hvalfangst (er paa), 46. 334.

Hvalfisk, 45. 439. forskiællige Slags H. anføres, 32. 45. 47. 194. 439. fanger H. og: flentser H. 46. H. som er spag, 388. H. Stimer, 384.
Hvalfiske-Eilænder, 221.
Hvalfiskelentze, 161.
Hvalfiskeltine, 26.
Hvalp, 356. Hund med H. 356. 397. ligger med sine H. 397.
Hvalrav, 183. 385.
Hvalros, 66. H. Tand, 502.
Hvalspore el. Hvalstiert, 343. 404. spiser H. 404.
Hvas, 191. er h. 131.
Hvashed, 132.
Hvast, 191.
Hvedebrød, 145.
Hvelver; og: Hvelves; 390.
Hvelvet; 390. 391. er el. ligger h. 391.
Hvem? 212. men h.? jeg veed ikke h.? h. er el. var han? h. er du? h. han er; h. monne det dog være? og: h. er det kommen fra? 212.
Hver, 321. tager h. for sig, 123.
Hverandre, 123.
Hverdags (er), 293.
Hvi? og: ja hvi ikke, 394.
Hvid, 157. 181. er h. 157. 181. 182. h. paa Kroppen; og: er h. paa Kroppen, 148. er h. i Huden, 181. er bleven h. 176. gjør h. 158. 176. 181. ganske h. 182. er saa h. 158. h. Striber, 6. h. Ræv, 157. det h. i Øiet, 157. 225. h. Plet i det sorte af Øiet; og: har trukken sig h. Hinde over det sorte i Øiet, 225. h. Halvpeltz, 158. h. Skind; og: bereder h. Skind. 529. h. Søe, 181. Søen gaaer h. 176. 182. h. Støv, 176. h. Kant paa Støvler el. Skoe; og: syer saadan h. Kant, 391.
Hvidagtig (er), 176.
Hvidbjørn, 296.
Hviden i Æg, 147.
Hvidfisk; og: faaer H. 187. H. med Unge; og: H. Unge, 516.
Hvidgjort Skind, 529.
Hvidhed, 181.
Hvile; det hvorved man finder H. 178. lader ei H. falde paa sig, 399.
Hviledag, 178.
Hvilende; og: er h. paa noget, 498.
Hviler, 178. 534. h. sig, 178. 258. h. Lemmerne ud, 258. h. rolig, 535. h. paa, 295. h. der; og: bringer til at h. 535.
Hviles paa, 295.

Hvilested, 178. 258. 535.
Hviletid, 178.
Hvilken? 326. 447. ja h.? 447. h. er det? 449. — egentlig? 448. h. af dem? og: paa h. Side? 449.
Hvlke? 212. 447. jeg veed ikke h. 212.
Hvilket? 326. 447. jeg veed ikke h. 447.
Hvinand, 239.
Hvinen i Luften, 438.
Hviner i Luften, 17. 438.
Hvirvelkast; og: slaaer H. 183.
Hvirvelvind, 43. 183. er H. 183.
Hvirvler, 183.
Hvis? 212. h. dog? og: h. er el. var det? 212.
Hvisken; Hvisker; og: h. til el. om, 138.
Hvitter; og: en Hvitter, 158.
Hvo? 212. h. gjorde det? h. siger el. har sagt saa? h. dog i al Verden? h. er han? og: h. han monne være? 212. h. det og er, 293.
Hvor? 281. 447. h. dog? 281. h. dog i al Verden? og: h. just? 448. jeg veed ikke h. og: ja h.? 281. 448. h. det saa og bliver, 447. h. er han, hun, den, det? 281. 448. h. han var el. hvor var han, hun ꝛc. og: h. han og er, 448. h. paa lav? 449. h. skal du hen? 451. h. blev det dog af? 470. h. gaaer det dog til? 167.
Hvordan? 171.
Hvorfor? ja h.? jeg veed ikke h.; h. dog? og: men h.? 394.
Hvorfra? 447. ja h.? h. dog? og: jeg veed ikke h. 448.
Hvorhen? 447. 450. ja h.? h. dog? og: jeg veed ikke h. 448.
Hvorigjennem? 447. ja h.? og: jeg veed ikke h. 448.
Hvorledes? ja h.? h. dog? h. er han? h. han er; og? h. bær han sig ad dermed? 170. h. han bær sig ad; og: h. beskaffen, 171. h. er det gaaet til el. har han baaret sig ad? 166. h. bar jeg mig dog ad? 527. h. tog han imod dig? 451.
Hvorlænge? 24. h. er det ikke siden, 166. h. bier han dog, inden han kommer? 488.
Hvormange? h. er han, den, de? h. har han faaet? h. gange? og: h. gange gjorde han det? 174.
Hvormed? 447. ja h.? og: h. dog? 448.
Hvormeget mere, 112.
Hvortil? 446.

Hvæser, 192.
Hvæsser, 132. 426.
Hvæsses, 426.
Hvæssesteen, 132. 426. rød H. 146.
Hvæsset, og: er h. 426.
Hyhy! 87.
Hykler, 13. 369. 370. h. meget, 370.
Hykler (en); og: er en H. 369. er en stor H. 370.
Hyld, see: Huld.
Hylde, 106.
Hyldig (er el. bliver), 518.
Hylen; og: Hylende; 335.
Hyler, 192. 335. h. over en, 335.
Hynde; og: lægger H. paa Sædet, 249.
Hyrde; og: har til sin H. 340.
Hys! 456.
Hyse (en Fisk), 264.
Hytter sig, 297.
Hædrer; og: Hædret, 58.
Hæfter, 145. 343. har hæftet, 344.
Hæftes, 145. 344.
Hæftested, 343.
Hæftet, 145. er bleven h. og: forlod det h. 344.
Hæl; og: støder med sin H. 211. skjuler sine H. 22.
Hæld: er h. 237. 437. bliver mere og mere h. 292. kommer paa h. og: det som gjør Baaden h. 513.
Hældende, 513.
Hældenden (er paa), 113.
Hælder, 237. 333. 513. h. desaarsag; og: er Aarsag i at den h. 513. h. sig til, 70. 475. h. sig bag over, 69. h. sig for over, 237. Dagen h. el. begynder at h. 514. h. af 227.
Hælds (sat til), 70.
Hæler, 36.
Hæler (en), 37.
Hænder: gjør noget med H. 48. fryser paa H. 49. falder el. tabes af H.; slipper el. taber af H.; og: rykker af H. 400. river af H. 48. 401. vil endelig i H. 380.
Hænder sig, 292.
Hængende; og: er h. 313. h. fast ved noget, 282. 296.
Hænger, 313. h. ved, 58. 296. det h. ved ham, 427. h. sammen; og: faaer til at h. sammen, 296. h. paa, 58. h. det paa noget, 313. h. op, 106. 120. 313. h. en; og: h. sig, 190. h. lavere, 23. h. ud for at tørres, 8. 120. 351. h. for at tørres, 351. h. efter hinanden, 235. kommer til at h. i, men slipper dog løs, 282. Krogen h. fast i Grunden, 289.

h. sig over en, 295. h. sig efter sit Spind, 309. h. med Hovedet, 111. h. efter en el. noget, 533. h. i en for at faae noget, 235. — faae ham til noget, 190. 306. h. stærk i noget for at faae det færdig, 345.
Hængt, 313. er h. 190.
Hærde, 248. 436. er H.; er uden H.; mister el. skiller ved sin H. 437.
Hærder, 248. 437.
Hærdes, 248. 436.
Hærdet (er), 437.
Hæs, 92. er h. 91.
Hæslig; er h. og: Hæslighed, 367.
Hætte, 300. H. paa en Klapmyds, 300.
Hættentærne, 116.
Hæter, 426.
Hævd (holder over), 84. 88.
Hævdet, 84.
Hævelse, 15. 385. 386. har H. 386. — i Benene, 310. er plaget af H. i Kroppen, 386.
Hæver, 167. h. op, 149. h. med sig, 167. h. sig, 149. 167. 304. Søen h. sig op og ned, 149.
Hæver Kjøbet, 541.
Hæver (pudser), 361.
Hævet (er), 149. 167.
Høe, 145. 146. henter H. 146. H. i Støvler el. Skoe, 366.
Høflig; er el. begegner h.; og: Høflighed, 102.
Høi, 214. 385. er h. 385. saa h.; og: er saa h. 214. h. Reisning; og: har h. Reisning, 85. er el. giør i h. Grad, 442.
Høi (en), 156.
Høide, 214. 385. i Høiden, 233. fører el. er fort i H. 167. flyver i H. 233.
Høie (det); og: boer i det H. 214.
Høiere; fortoner sig h. end det er, 386.
Høieste (det), 233. Solen er paa det H. 25.
Høihed, 214.
Hoilændig; og: er h. 267.
Høire, 475.
Høirøstet, 180.
Høit; meget h. og: er h. 214. er meget h. 214. 385. h. oppe, 233. h. oppe paa Landet el. h. til Fields, 486. er h. oppe, 214. 233. rækker h. op, 214. flyver h. op, 233. sætter Brystet h. op, 385. taler h. 180. h. Vande, 522. 523. er h. Vande, 149. 522.
Høitid, 180. 292. er el. holder H. 292.
Høne, 504. H. med Kam, 156.
Hør! 1. 57. 87. 326. h. du! 1. 93. 162. 326. h. nu! 112. h. dog! 326. h. engang til ham! 456.
Hør, 21.
Hørbar (giør), 511.

Hører, 444. 511. h. vel el. kan got h. 511. h slet el. kan ej got h. og h. ej ret til, 512. h. til el. efter, 274. h. det lydelig, 303. h. aatsom; h. an uforsagt el. uforrykt, 424. h. paa en med Lyst; behagelig at h.; er værd el. behagelig at h.; h det som got er el. behagelige Tidender; h. sine Slægtninge opkaldt; h. tale om el. jevnlig tale om; synes at h. noget; h. første gang; har ej før el. aldrig h. det; og: det man vil faae at h. 511. faaer at h. 160. h. det som ont er el. ubehagelige Tidender, 512. vil du ikke h.? 326. vil man vel h.? 456. h. andre, 511.

Hører(en) og: agerer h. 511.

Høre sammen, 91.

Høres: h. lydelig el. tydelig, 512. h. ej ret, 303. kan h. paa en med Behag el. Fordeel, 511. lader h. 511.

Hørig, 120. 273. er h. 511. viser sig h. 120.

Hørighed, 120.

Hørt, 444. 511. lydelig h. 511. 512.

Høst, 181. 331. i h.; til h. og: om Høsten, 331.

Høstemand, 130. 201.

Høster, 180.

Høstet; og: Høstetid, 181.

Høvisk; og: er h. 99.

Høvl; Høvlebænk; og: Høvler, 171.

Høvlespaan, 411.

J.

J el. Jtv, 89.

Ja, 2. 14. 43. 100. 109. 121. 439. 440. siger ja; faaer til at sige ja; giver sit el. give indbyrdes ja, 43. ja vist, 109. 259. 440. ja vist nok, 439. ja ganske vist, 14. ja vel, 147. ja, som du siger, 258. ja hvad andet, 482. ja hvad da, 528.

Jacobshavn, 168.

Jager: j. idelig paa Døren, 320. j. i Vandet, 294. et Sted at j. efter Rensdyr, 64.

Jagt (gaaer paa) 64.

Jagtplads, 64. 98.

Jagtseng, 431.

Jalousie, 308.

Jammerlig, 75. er j. at see til; og: hvor j. et Syn! 474.

Jamrer sig, 171. 269. 308. — ej længer saa stærkt, 312.

Jask, 255. 263.

Jasket, 263. er j. 255.

Iberegner; Iberegnes og: Iberegnet, 467.

Iblant, 25. 100.
Idelig: gjør el. skeer i. 25. 378. i. bedreven, 378.
Idrikkes, 426.
Idrukken, 427.
Idræt, 378.
Jeg, 513. j. lille el. uværdige; j. den el. som forhen, 513. j. intet værdige, hvorledes var jeg mig dog ad, 527.
Jern, 406. arbeider i J. el. har med J. at bestille, 406.
Jernbyld, 15.
Jernhakke, 419.
Jernstang, 419. 496. slider løs med j. 419.
Jevn, el. det jevne, 250. er, bliver el. gjør j. 250. j. Egn, 280. en stille j. Plet i Vandet, 337.
Jevnaldrende, 291.
Jevner, 250. j. lige med, 293. j. sig, 250.
Jevner (en). 250.
Jevne-Redskab, 250.
Jevning, og: Suppe med j. 478.
Jevnlig (gjør el. skeer) 25. 378.
Jevnsides, 413. ligge, staaer, sidde, lægger el. sætter j. 413.
Jevnt: er giort j. med, 293. j. tiltagende i Høide, 292. Vandet bliver j. ved Spækspyt, 337.
Ifærd med (er) 373.
Ifører, 53. 60. I. sig, 172.
Iført, 60. er i. 60. 172. er
Igaaet med noget, 515. er el. bliver i. 515.
Igelkjær, 142.
Igjen, 215.
Igjenfødelse; Igjenfødes og: Igjenfødt, 127.
Igjentager, 541. i. ens Ord, 135. i. sine Ord, 541.
Igjentages, 541.
Ih! 38. 87. 93.
Ihielfrossen; og: er i. 185.
Ihielslaget Menniske, 126.
Ihukommer, 77.
Iil; og: Iilfærdig, 47.
Iis, 308. 417. 421. den slette I. 250. blaa haard I. 32. megen glat I. paa Jorden, 308. færsk Vands I. 159. 307. nyfrossen tynd I. 421. I. lagt i Kiedelen at smelte, 116. løber el. leger paa I. 301. glider paa I. 403. fryser I. paa Klæder; og: skraber I. af, 417. lægger sig med ny I. 421. I. bryder op, 114. 421. — er brudt op, 421. gaaer ud paa el. fahrer til I.; kommer frem imellem I. el. træffer I. paa sin Vej; fryser fast i I.; er frossen i el. bleven til I.; og: fryser det i I. 421. vækker I. 116.
Iisbjerg, 108.

Jisblink, 417. 421.
Jisbrokker, 183.
Jisbræen, 417.
Jisfield, 108.
Jisfjør; og: sætter J. 152.
Jisglide, 403.
Jising, 281.
Jiskant, 152.
Jispik, 496.
Jisskotse, 108. 159.
Jisskrabe, 417.
Jisskred, 437.
Jisslag, 261. 307. er i. 262. 308.
Jisstykker, 146. 183. 279.
Jistap, 238. 261.
Jisvog: Søedyr som komme op i J. 454. Dyrene stimle sammen i J.; er paa fangst efter el. faaer saadanne Dyr i J. 455.
Ikke: aldeles i. 269. det er der i.; og: han gjør det i. 281. det er i. at see, 281. 282. i. mere, 457. i. saa el. i. sandt? 100.
Ikkun, 7.
Ilagt, 97.
Ild, 123. gjør i. 97. 236. 468. slaaer i. 97. 123. 124. søger at faae i. og: sætter J. paa, 97. fanger i. el. kommen J. i; skaffer, driller el. faaer J. i, 123. henter J. 124. laver J. til rette paa Lampen; og: J. laves til rette, 468. Føde for J. 97.
Ilde: handler i. 11. 106. 111. behandler i. 11. 118. taler i. om, 50. er i. deran, 74. befinder sig i. af, 98 bliver i. fahren, 119. er i. skikket til at udholde Travaille, 258. tager i. op, 281. J. lidt, 527. J. tilredt, 448. er i. tilredt 448. 474.
Ildebehandlet, 118.
Ildebrand, 123.
Ildegiort; og: Ildegjør, 375.
Ildeklædt, 42.
Ildesmagende, 245.
Ilddrage, 123.
Ildfunke, 124.
Ildrist, 120.
Ildrad, 68.
Ildspretten, 322.
Ildsted, 204.
Ildsvaade, 123.
Iler, 47. i. med, 24.
Imellem, 25.
Imod: er i. 19. gjør en i. 281.
Ind, 161.
Ind ad, 161.
Indbefatter, 467.
Indberegner; og: bliver indberegnet, 101. 467.
Indbildsk, 241.
Indblæser, 444.
Indbuden; og: er i. 152.
Indbydelse; og: Indbyder, 152.
Indbydes, 123.
Indbærer, 81.
Inddiger, og: bliver i. 402.

Inddreven, 249. 268. 455. er i. 249.
Inddæmmer; og: har i. 402.
Inde, 161. er i.; der el. hist i.; og: han, hun, den, det &c. i. 161. er i. i, 97. har det i. 539.
Indefryser, 421.
Indelukke, 158.
Inden i; og: er inden i, 108. lagt el. lægger inden i, 117. i. for, 108. 161. i. fra, 161. fahrer i. omkring, 168. i. til, 108.
Inderdeel, 108.
Inderskind, 147.
Inderskiorte, 108. 518.
Inderst, 108. 167. 215. boer i. 167. i sit i. og: bevarer i sit i. 108. i. Lag Kiød paa et Fuglebryst, 108. i. Ende af en Huusgang, 178.
Indfalden Tid, 292.
Indfatter; Indfattes; Indfattet; og: Indfatning, 420.
Indfyget Snee, 443. skilles ved, og: reenser fra den i. Snee, 443.
Indfører, 81.
Indført; faaer sit Ord i. før en anden; og: man kan intet faae i. hos ham, 280.
Indgaaer, 529. den som i. noget, 530.
Indgang, 137. 340. 496.
Indgierdet, 532.
Indgiver, 444.
Indhaler, 39. 118.
Indhalet, 118.
Indhegner, 63. 532.
Indhegnet, 532.
Indhegning, 63. 532.
Indhenter, 39. i. ens Tanker, 435. kan ej. i. 125.
Indhentes (kan ei.) 125.
Indhentet, 39.
Indhold, 109. 113. af liden el. stor i. 113.
Indjager; og: Indjages, 402.
Indkrumpen af Kulde (bliver) 248.
Indkrymper 343.
Indleder, 81.
Indlogerer sig, 498.
Indpakket; og: er i. 206. 384.
Indputtet; og: er i. 249.
Indretter efter, 278.
Indruller; og: Indrullet, 117.
Indseer ikke, 325.
Indsigt: faaer J. i. 435. har den rette J. i, 446.
Indskaar (et) 203.
Indskrænket, 204.
Indskyder en noget, 154.
Indslutter, 402. i. med andet, 467.
Indsluttes, 109. 402.
Indsluttet, 109. er ganske i. 372.
Indsprengt; og: er i. 261.

Indstoppet; og: er i. 206. 249.
Indstukken; og: er i. 249.
Indsvunden, 415.
Indsvøber, Indsvøbt, og: er i. 117.
Indtagen, 97. i. i noget 533. er i. dert, 316. 533. er bleven særdeles i. i noget, 409.
Indtagende, 316. 533. er i. 226. 316. 533. er særdeles i. 316. 409. 484. hvor i.! 409. 533.
Indtager, 97.
Indtrukken, 118.
Indtrykt, 249.
Indtræffer, 80. 292. lader i. 80. det vil i. 292.
Indtørket, 343.
Indvendig, 108. begaver el. begavet i. med, 108.
Indvending (gjør i Sagen) 12.
Indvikles i hinanden, 102.
Indvolde, 74. tager J. ud; og: spiser J. 74. J. Orm, 237.
Indvortes; og: er i. 108.
Ingefær, 178.
Ingen Ting (for) 482.
Intet: er i. 363. 449. betyder i. 363. der er i. 281. er at ansee som i. 306. slet i. 282. i. nyts el. værd; og: er i. værd, 448. agter i. værd, 447. er i. nyts, 449. er i. at frygte for el. lægge Mærke til, 449. der bliver i. af, 57.
Jo: J. det er dog vel sandt, 100.
Jo, jo, 57. 100. J. J. du skal lure ham, 326. J. J. det var den rette Karl, 166. J. J. det er ikke at tænke paa, 482.
Jolle (en) 526.
Jomfrue, 313. liden, og: forfaren J. 313.
Jomfruehaar (en Vært) 258.
Jord, 132. (459) er j.; blot j.; og: fuld af j. 132. arbeyder i, forvandler el. forvandlet til J. 133.
Jorden, 284. 319. mod J. og: stiler mod J. 59.
Jordbeboer, 320.
Jorddyrker (en) 284.
Jordkloden, 319.
Jordnødder, 234.
Jordorm, 390.
Jordvært, 284. (459)
Irettesætter, 69. 329.
Irettesætter (en) 329.
Isen, 148. 177.
Isenfarve, 502.
I sig: har i sig, 101. 108. 113. har intet i sig, 113.
I Sinde: har, og: det man har i Sinde, 374. faaer i Sinde 377.
Isner: J. ret i ham, 484. 524. J. i Tænderne, 186.
Istand, 371. bliver i. 110. er i. 371. 426. gjør i. 238. 371. er ej ret i. 238. bliver

ver i. til, 373. sætter i. til 373. 445. er ikke i. til, 12.
Istandbragt, 110.
Istandbringer, 72. 110.
Istandgjort, 371.
Isteden (skaffer) 216.
Især, 35.
Just: j. saa, 457. og j. 449. j. i dette Øjeblik, 482.

K.

Kaabespy, 316.
Kaad; og: er k. 355. 364.
Kaadhed, 355.
Kaadmundet; og: er k. 129.
Kaalorm, 225.
Kaar (har slette) 269.
Kaarde, 342. gjør, hugger el. fægter med K.; og: den som har K. paa, 342.
Kajak: den som har K. el. ingen har; og: den som ej kan fahre i K. 150. roer i K. 150. 348. — der, 151. bygger K. el. gjør den istand, 151.
Kajak-Aare, 349.
Kajakpind under Tverremmerne at lægge Aaren paa, 471.
Kajakring; og: Træe til K. 340.
Kajakroer (en) 348. rask K. 355. er god el. slet K. 344. 355. eenlig K. 150. har til sin K. 151.
Kajakstoel, 55. 210.
Kajaktømmer langs oven for Kjølen, 418.
Kakkelovn, 202. 339.
Kald, 152.
Kalder: K. paa, 152. 441. 501. lader k. 152. K. ud 441. K. paa en Hund, 168. K. saa og saa, 457. K. en op, 60.
Kaldes, 458. K. uden for 442.
Kaldet; og: er k. 152.
Kalk, 158. 176. 187. 251. arbejder i el. slaaer K. i og: den som arbeider i K. 251.
Kalkbænk, 251.
Kalker, 158. 251.
Kalker (en) 251.
Kalkølle; og: Kalksla ger, 251.
Kalkstøv, 176.
Kallun, 16. 85. 177.
Kalv, 314.
Kam, 232.
Kammer, 119.
Kammerad, 13. 100. har til K. 13. søger K. 14.
Kammeradskab (spiller med) 96.
Kamskjæl, 220.
Kamtand, 186.
Kan, 12. 13. 106. 373. K. alle Ting, 13. K. ikke 10. 12. K. sin Lectie, 325. K. kom

K. komme el. gjøre; og: K. ej dermed, 373. K. ey komme ud med, 112. K. vel være, 100. K. ej lade sig gjøre, 12. K. du nu see ham? 8.
Kane, 173.
Kanon, 65. 173.
Kanskee, 170.
Kant, 428. 506. noget til K. 428. fahrer langs ad el. følger K. 428. skarp K. paa noget; med el. uden K. 223. faaer K. el. sætter K. paa; og: med mange el. store K. 223. den hvasse K. paa Hvalbarder, 421. afskjærer den hvasse K. 422.
Kantet; og: bliver k. 223.
Kantning, 221. 428. bred k. og: noget til k. 221. sætter k. paa, 211. 221.
Kantrer, 8. 49. 218. 390. k. ej let, 218. k. med sin Kajak, og rejser sig igjen, 241. k. gjerne el. aldrig, 346.
Kantres, 390.
Kantret, 218. forstaaer el. forstaaer ej at rejse sig med k. Kajak, 241.
Kappe, 148. tager K. paa, 149.
Kapper af, 210. K. tvert over, 200.
Kappe-Redskab, 219.
Kappes, 201.
Kappes med, 121. K. om at spise, 54.
Kapmesser, 201.
Kaps (løber om) 23.
Kar, 97. K—s Aabning, 340.
Karrig; og: er k. 74. 362. 504. bliver k. 74.
Karrighed, 74. 362.
Karklud, 27.
Karl: Nu du var mig den rette K. 538.
Karlsvognen, 95. 504.
Kasse, 98.
Kastepiil med Blære paa Siden, 21.
Kastepiil-Blære, 63.
Kaster, 262. k. efter, mod el. med, og: det man k. med 262. k. ud, 70. k. bort, 464. — og faaer aldrig igjen, 465. k. fra sig 71. 294. k. væk, 71. k. paa Land, 310. k. med eet op paa Landet, 200. k. bag sin Ryg, 508. k. med alt, hvad han faaer i Hænderne, 361. den som k. med alt rc. 409. k. noget omkring, 398. k. i Fængsel, 344. k. til Møding 24. k. med Slynge, 89. k. med Piil, 21. 71. k. med smaa Pile for Plaisir, 282. k. Lod, 116. k. hen i Vejr og Vind, 430. k. en noget i Næsen, 458. k. op, 256. k. sig 264. 318. vil k. sig, 264. k. sig paa Ryggen, 199. k. sig næsgrus, 393. Vinden k. ned igjennem en

en Biergdal el. ud af Fiorden, 145.
Kastes bort, 464.
Kastet hen (er) 294.
Kastetræe; og: noget til et K. 314.
Kastvind, 16. 145.
Kat, 198.
Kat om Livet, 485.
Kavay, 148.
Kaver mellem Tænderne, 214.
Kaver, 214. 336.
Kavet, 214.
Kejten (bruger) 400.
Kejthaandet; og: er k. 400.
Kerer sig ikke om, 55.
Ketser (en) 161.
Kid, 405.
Kied af (er) 44. 62. 79. 342. 505.
Kiede (en) 160.
Kiedel, 90. 211. 231. 338. 339. klinket K. 211. Kobber-K. 211. hænger K. over Lampen, 231.
Kiedes ved, 44. 52.
Kiedsommelig, 44. 75.
Kiedsommeligt, 75.
Kiende (et): sætter K. ved, 325. tager K. af, 324.
Kiendelig, 107. 245. er k. 245. 265. er k. nok, 245. er k. tilsyne, 302.
Kiender, 107. 265. k. af Navn, 60. k. ikke, 473. k. igjen, 107. k. ikke igjen, 4. k. derpaa, 325. k. for ond, 11. k. for god. 13. man kan k. det, 245. man skal ej let lære at k. ham, 323. lærer at k. 324.
Kiender (en) af got Arbejde, 520.
Kiendes ved, 107. vil ej k. ved en, 265.
Kiendetegn, 325.
Kiendt, 107.
Kiep; og: gaaer ved k. 7.
Kierling (gammel) 51.
Kierlingeboller, 142.
Kierne, 405.
Kiertel, 192.
Kiger: K. frem, 29. k. ind, ud, el. ned i Vandet, 144. k. omkring, 191. k. opad el. op efter noget, 242. k. efter, 525. k. langs ad en Bøsse, 526. k. ind til nogen; stiæler sig til at k. igjennem en Aabning og trækker strax Hovedet tilbage, 326.
Kikert, 192. 526.
Kilde og Kildevæld, 387.
Kildren: er, bliver el. faaer til at blive k. 227.
Kildrenem (er) 227.
Kildrer og Kildres 227.
Kile; og: sætter K. i noget, 237.
Kiler, 237.
Kind, 524. har store udstaaende el. smaa flade K. 524.
Kindbakken, 80. K. er falden, 81.

Kind-

Kindbeen, 6.
Kindhest (giver) 81.
Kindtand, 74.
Kiole, 42.
Kirke, 274. 328. er el. gaaer i K. 274.
Kirkegaard, 106.
Kirkegænger, 273.
Kirseys-Skjorte, 133.
Kiste, 97. 98. K—Ligning, 98.
Kistetelt, 98.
Kives, 399.
Kjæbe; og: støder K. sammen, 6.
Kjæbebenet (lider Skade paa) 6.
Kjæft, 6. K. nok, men ikke videre, 327.
Kjælen; og: er k. el. er meget k. 240. snakker k. 180.
Kjæler, 16.
Kjær, 88. har k. 88. 129. finder det k. 235.
Kjær (et) 483.
Kjærduun, 520.
Kjære! 70.
Kjæreste, 13. 54. 259. 319. 542. har til k. 54. 259.
Kjærlig, 54. begegner k. 16.
Kjærlighed, 54. beviser k. 102.
Kjøb (giver got) 313.
Kjøber, 362. kan k. 12. kan ikke k. 12. 401. k. af, for el. til en, og: vil k. 362. har k. 362. hvad vil han k.? 450. — derfor? 451.
Kjøbmand, 312.
Kjøbslaaer. 312. k. med, 313.
Kjøbt, 362. 450. er k. 362. 375. k. Træl, 126.
Kjød, 287. 518. spiser k. 287. tørret k.; og: spiser tørret k. 314. k. imellem Tænderne, 235. har k. paa sig el. ikke paa sig, og: begynder at faae k. paa sig, 518.
Kjødelig: har k. Omgang med el. sammen, 319.
Kjødgaffel, 305.
Kjødrig (er) 518.
Kjødsiden paa et Skind, 246.
Kjødsuppe, 478.
Kjøgemester, 298.
Kjøkken og Kjøkkenlugt, 90.
Kjølen i et Skib, 239.
Kjøn, 367.
Kjønkjende, 540.
Kjører, 191.
Klager, 171. k. sig, 269.
Klang, 454. giver k. fra sig, 453. har skiøn k. 454.
Klapmyds, 287. er paa K. fangst, 156. 247.
Klaprer med Tænderne, 6.
Klar, 181. er el. gjør k.; og: k. Dag, 181. k. Luft el. Veir, 26. er ei k. at see, 474.

Klarer op, 26.
Klarhed, 181.
Klaue; og: faaer K. om Halsen, 544.
Klavrested, 240.
Klavrer, 117. 233. 240.
Klem (har) 364.
Klemme: faaer i K. 185. kommer noget i K. 186.
Klemmer, 189. 263. 308. 393. k. mod hinanden el. Tænderne sammen, 185. k. sammen, 234. 505. k. sammen om, 185. 234. k. imellem Hænder el. Fingre for at faae Væden af, 429. k. paa med Betalingen, 306.
Klemme-Redskab, 393.
Klevertang, 186. kogt K. 507.
Klikker, 356. k. paa et Dyr, 357.
Kliner med feit Spæk, 543.
Klingende, 454.
Klinger, 67. 453. k. i Øret, 67. 454. noget som kan k. 453.
Klinket, 211.
Klint og Klintboe, 72.
Klippe: steil K. 117. nøgen K. 117. blind K. i Havet, 94.
Klipper, 186. 257. k. Haaret, 220. 322.
Klippet (er) 257. Haaret bliver k. 220.
Klipfisk, 264. 402. tilbereder K. 264.
Klister; og: Klistrer Sømmen paa en Baad, 263.
Kloderund, 37.
Kloe, 235.
Klog, 423. 424. er k. 107. 424. bliver k. 424. er bleven k. 106. meget k. og: k. er særdeles k. 323. Mand, 35. 107. 424.
Klogskab, 107. 424.
Klokke, 453. K. slaaer 454.
Klokkelyd, 454.
Klokkeslag (lyder efter) 454.
Klov, 235.
Klubalke, 23.
Klud, 43. 186.
Kluder (en) 381. det er ret en K. el. rev det fra sig som en K. 381. det kom jeg fra som en K. 382.
Kluderagtig (bær sig ad) 384.
Kludrer, 471.
Klumpe-Suppe, 478.
Klumpfodet (er) 498.
Klynge Mennisker, 180.
Klynker, 171. 191. 308. 351.
Klyver, 117. 240.
Klyvested, 240.
Klæbende; og: er k. 296. k. Spæk, 543.
Klæber an, 58. k. fast el. dertil; k. ved hinanden, og: k. det til noget, 296.
Klæbes sammen, 296.
Klæbrig (er) 296.

Klæ

Klæde el. Klædebon, 42. blødt K. til Varme, 332.
Klæder, el. Tøi til K.; trækker K. paa el. af; syer K.; og: har smukke el. slette K. 42.
Klæder sig el. en varmt 332.
Klæder af (sig selv el. en anden) 253.
Klædning, 42.
Klædt vel el. ilde, 42.
Kløe, 533. forvolder K. el. fører K med sig, 533.
Kløer, 198. k. sig el. en anden, 232. det k. 533.
Kløer (har store) 236.
Kløft (smal og steil) 233.
Kløver, 224. 233. 237.
Kløver (en) 224.
Kløves, 224. 233.
Kløvet, 224.
Knagen, 416. er k. og Bragen, 117.
Knager, 416.
Knald, 71. 99. 416. giver K. 99. 178. 322. 416.
Knap (en) 58. 139. 485.
Knap, 113. 299. 485. er k. 299. er for k. 485. Tiden er ham for k. 24. alt for k. taget, 239.
Knappenaal, 236.
Knapperaf, 299.
Knarken i Sneen, 195. 388.
Knarker: det k. i Sneen, 195. 388. Sneen er nem til at k. 388.
Knarvurn, 328.
Knasker sønder mellem Tænderne, 157.
Knast og Knastet, 19.
Knastør, 8. 351. er k. 195.
Knegt (du slemme el. lille) 326.
Kneisende og Kneiser, 47.
Knibende, 271.
Kniber, 393. k. hinanden; og: k. med Fingrene, 271.
Kniber (en) og: Knibes, 271.
Knibtang, 321. 393.
Knippe (et) 79. 234. binder i Knipper, 79.
Knipning, 234.
Kniv, 406. 412. gjør K. 406. K. at skjære Remmer el. Fiskebeen med, 211.
Knivsmed, 406.
Knokkel, 277. 416. K. paa Enden af Hofteskaalen, 134.
Knolled Odde, 303.
Knop, 175. begynder at faae Knopper, 175. K. paa Fugleneb, 213. K. paa Enden af Skoerem, 238.
Knoppes, 175.
Knort og Knortet, 19.
Knortegaas, 297.
Knortnebbet, 213.
Knude, 19. 48. 187. 192. 213.

213. 277. 408. slaaer K. paa Enden, 408.
Knudret, 19. 250. er k. 250.
Knuger sammen, 79.
Knurren, 328.
Knurrende, 516.
Knurrer, 180. 328. 516. k. mod en, 328.
Knurrer (en) 328.
Knuser, 56.
Knytter, 187. k. sammen, 519. 520.
Knæe, 416. bøjer k. 22. ligger paa k. 416. støder en med K. 237. 416. K. i en Kajak; gjør K. til el. sætter K. i en Kajak, 488.
Knæebuxer, 416.
Knæefald (vil gierne have) 249.
Knæeledet, 278.
Knæeskallen, 416.
Knækkeritu og Knækket, 157.
Knælende, 416.
Knæler, 22. 416. k. paa el. for, 416.
Knøsk, 49.
Kobbe (en) 387.
Kobbeblære, 63.
Kobbeherre, 47.
Kobber, 169.
Kobberem, 26. mister sin K. 27.
Kobbergrønt, 248.
Kobberkiedel, 211. 339.
Kobberrød; og: er k. 169.
Kobler sammen, 180.
Koe, 528.
Koebeen el. Koefod, 175. 419. 496.
Kog (har faaet i) 160.
Koger, 90. 100. 338. k. over Lampen, 231. k. for sig, en el. lader en k. for sig, 338. k. hos en, 339. k. det ferske Lodder, 339. k. det bort, 409.
Koges; og: det som k. 338.
Kogested, 90.
Kogning (laver til) 338.
Kogt, 90. 338 339. er k. 338. 339. bjer til det er k. 160. vil neppe blive k. 338. er ej ret k. 339.
Kok, 90. 339. er k. 338.
Kokkekone og Kokke-mat, 90
Kold; Koldt, 193. 305. 387. k. vejrligt, 185. er k. 153. 185. 305. 387. er k. og stiv, 133. er meget k. 305.
Koldesyge, 170.
Kom hid! el. k. hid engang! og: k. strax! 152.
Kommen: er k. af, 285. 361. er k. af Baaden, 310. er k. fra ham, 241. — fra et andet Sted, 383. er k. hiem, 488. er k. med, 489. er k. tid i 109. k. til Verden, 127. k. under Landet, 505. k. bag paa, 480. er aldrig k. der, 371.

Kommer, 5. 369. k. en efter den anden, 216. vil snart komme, 105. k hid, 152. 248. lader k. hid, 152. k. til, 337. 488. den man k. hen til, 337. k. just til, 278. k. nær til, 150. k. did, 248. k. til Lands el. under Landet, 505. kom omsider hjem, 488. man skulde vel ikke komme? el. Jo, see om jeg ikke kom, 379. k. imod, 337. k. frem, 29. 41. 317. 361. 403. lader k. frem, 404. Solen k. frem igjen, 392. k. tilsyne, 85. k. frem til, 404. k. frem med, 34. 41. 404. k. frem med sin Tale, 529. k. imøde, 292. k. sammen, 180. — for at gjesterere, 158. — for at holde sig lystige, 226. k. nær sammen, 44. k. for nær, 170. k. ingen for nær, 381. k. for at blive med alle, 380. lader af at k. 379. k. igjen, 216. 540. det k. igjen, 389. lader det k. igjen, 216. k. igjen med det samme, 541. — med det som allerede var glemt, 489. k. jevnlig el. sielden, 489. k. nu og da, el. undertiden, 488. k. første gang paa et Sted, 371. k. derhen, man agter sig, 44. k. saa langt, 203. kan ej k. saaviit som en anden, 512. k. ej k. med, 307. k. næsten aldrig ud, og: k. altid med, 151. k. paa, 292. 300. 383. k. uventende paa, 292. k. stærk paa, 276. k. bag paa, 170. 480. k. over, 95. k. uformodentlig over, 170. 300. k. strax; k. tilig el. for tilig, 371. k. i rette Tid el. tilpas, 278. k. ej paa rette Sted at finde noget, 354. k. derfor el. desaarsag, 489. k. fort el. seent afsted, 121. k. ej af Stedet el. ikke af Flækken, 534. 535. k. først, el. en forbi, 280. k. en tilforn, 121. k. uformærkt forbi, 354. k. efter en, 427. k. bag efter, 431. k. efter noget, 108. 245. 300. k. med noget, 5. k. tomhændet, 289. k. fra med uforrettet Sag, el. k. tilkort, 12. k. vel derfra, 297. kan ikke k. afsted med, 318. k. ikke ud med, 321. lader k. for Dagen, 317. 403. k. til Verden, 127. k. ikke af sig selv, 378. k. ud af Drømmen, 107. k. til sig selv, 108. 423. k. tilbage derefter, 540. k. over en Fjord, 95. k. oven over, 230. k. paa Skud, 21. k. paa Grund, 156. k. an paa noget med fahrt, 44.

k. ham for Øren, 160. k. galt fra, 345. 384. k. op af Jorden 284. k. op af Vandet, 364. 387. k. op i Mængde, 384. k. oven i Vandet, og: faaer at see k. op. 387. Ti, den k. 292. k. i ens Sted, 215. 427. k. i Vej, en, 26. k. i ulave, 10. k. meget an derpaa, 377 en Sag hvorpaa det me, get kommer an, 378. k. ej derpaa an, 293. lader det k. an paa ham, 484. den Syge k. sig, 288. vil at han skal k. sig 102. begynder at k. sig, 154. k. en noget ved, 449. k. ihu, 77. 388. k. i Tanke om, 389.

Kone, 125. 232. 318. hente sig en K. 9. faaer sig en K.; mister sin K.; faaer sig en anden K. efter den førsles Død, og: har igien taget til K. 319. vil have sig nok en K. og: har flere K. 352. lille K. 322. 332.

Konebaad, 121. 526. bygger K. 526. K. med Kajak i Følge, 150.

Konebaadskind, 29. 91. 410.

Konebaadstøtte, 277.

Konesyg, 490.

Konge; er K. og: Kongesøn, 232.

Kop (en) 82.

Koparr og Koparret 142.

Koppe, 42. 493.

Kornsnee, og: sneer K. 281.

Kors, 413. sat el. det som er paa k.; sætter, el. sidder i K. 413.

Korstrold, 299.

Kort, 139. 270. 439. er k. 139. 270. 439. k. imellem, og: lader k. Tid imellem, 25. er for k. 125. 270. giør for k. 270. kommer for k. 125. Vejen bliver k.; giør Vejen, Sommer el. Vinter k. 188. i k. Tid, og: efter k. Tid, 208. før k. Tid siden, 113. k. derefter, 483. er meget k. 270. varer k. 439. k. Varighed, 439. k. Burer, 270. k. for Hovedet, 47.

Kort (spiller) 116.

Kortaandet (er) 147.

Korteligen, 439.

Kortere (er giort) 234.

Korthalet, 341.

Korthed, 439.

Kortnebbet; og: er k. 432.

Kortnæset; og er k. 432.

Kortskrævet, 3. 201.

Kortsnudet; og: er k. 432.

Kortspil, 116.

Kortvarig, 439.

Kostbar, 17. 74.

Kost-

Koster meget, 17.
Kraase, 16.
Krabat (den) 326.
Krabbe, 49. 397. 483.
Krabbesax, 393.
Kradser (en) 108. 113. 358.
Kraft, 318. 478. som har k. 478. faaer el. skjenker k. og: føler k. af, 365. finder ej mere k. 258. har mistet, mister, el skiller ved sin K. 478.
Kraftig, 365, 478. er k. 364. 478 gjør k. 478. teer sig k. i, 452. spiser k. Mad, 365.
Kraftløs, 12. 288. er k. 12. 153. 258. 318. bliver k. 258.
Kraftløshed, 153.
Kragesølv, 185.
Krambød, 312.
Krampen trækker; og: drages af K. 188.
Krands; og: sætter K. paa Hovedet, 304.
Kraner, 197. 241.
Krapsøe, 176.
Krat, 62. 338.
Kratter, 198. k. med Neglen paa noget, saa det lyder efter, 236.
Krattet Vunde, 198.
Krave, 109.
Kreds: en K. med smal Aabning, 158. gaaer i K. 418. sætter sig i k. for at spise, 158.
Kredsrund; og: er k. 521
Kride, 6. 158. 251. rødt K. 6.
Krig (føre med hinanden) 410.
Kriger, 19.
Kringle, 119.
Krog (Hage) 177. 307. trækkes K. 24. 31. K. bliver fast i Grunden, 289 faaer K. fast, 290.
Krog (Winkel) 471. kryber i Krogen, 472.
Krogemiddel, 307.
Kroger, 177. k. til sig, 307.
Krogrygget; og: er k. 350.
Krone; og: sætter K. paa Hovedet, 304. K. af et Træe, 168.
Kroner, 304.
Krud, 68. 347. er el. bliver tilsværtet af K. og: kommer K. i Bøssen, 347.
Krudhorn, 236.
Krudmaal, 347.
Krum, 311. er el. gjør k. 311. bliver k. 10. staaer el. ligger k. 133.
Krumbugtet; og: er k. 414.
Krumbøjer, 250. k. sig, 133.
Krumbøjet, 350. er k. 133. 350.
Krumme (en) 66. Krummer som falde af Bordet, 176.

Krum-

Krummer, 311. 350. k. jevnlig, 351. k sig, 311. k. sig bag over, 199. lader sig k. 350. k. Bugen ind, 159.
Krummes, 350.
Krumhaget, 350.
Krumkniv, 524.
Krumpen, 79. 343 bliver k. 314. 343. 505. foraarsager, at det bliver k. 343. er bleven k. 505 k. af Sygdom, 505.
Krumrygget, 179.
Krumskee, 268. 305.
Krumspring i Dands, 495.
Krybende; og: k. Dyr, 348.
Kryber, 348. k. paa, 348. k. efter, 348. 390. begynder at k. og: k. paa alle fire, 348. k. op, 156. k. ned, 59. k. efter Sælhunde, 69. k. for, 237. k. i skjul, 135. k. altid, 258. k. under, 193. k. sammen, 232. k. ind, 389. 407. k. ind i, 267. det k. i en, 157.
Krybeskytte, 69. 390.
Krybling, 101.
Kryds, 413.
Krydset paa et Legeme, 239.
Krykkie; og: er paa K. Fangst, 469.
Krymper, 79. k. ind, 79. 343. k. sammen, 71. 79. 314. k. sig for, 153. 232. er at k. sig for 153.
Kryster: og Krystes Vandet af, 419.
Kræfter; bruger sine K. 24. af alle K. 111. anvender alle K. og: det tager paa K. 318. taber K. 258. 318. skiller ved K. 258. har ej K. til; og: K. forgaae ham, 258. har kun faa K. 414. har ingen K. 288. 345. 408. uden K. 288. samler K. 258. 288. faaer K. igjen, 318. har el. med usædvanlige K. 409.
Krækebær; og: plukker K. 348.
Krækebærlyng og Krækling, 348.
Krænger, 9. 522.
Kræsen; og: er k. 240. er ej k. 241.
Kræsenhed, 241.
Kræver Skyld, 18.
Kudsk (er en god) 131.
Kugle, 19. 108. støber K. 20. lader med K. el. skyder K. ud, 108.
Kugleform, 20.
Kuglerund, 37.
Kul, 68.
Kulde, 136. 185. 305. er stærk K. 136. fører K. med sig, 153. tager K. af, 137. 249. taaler ej el. taaler got K. 170.

Kuldseiler; og: Kuldseilet, 218.
Kuldskjær, 153. er k. 153. 170.
Kuller (en Fisk) 71. 264.
Kulmund (en Fisk) 25.
Kummerfuld, 75.
Kummerligt Liv (fører), 355.
Kun, 7. 220. k. saa, 112. 457. k. maadelig, 13. k. for plaisir 14. gjør el. faaer k. 373.
Kundskab, 107. ei af synderlig K.; som skaffer K.; og: faaer K. om, 107. søger at faae K. hos ham derom, 435. kommer til K. ved, 325. 435.
Kundskabsmiddel, 435.
Kurre (kommer paa) 102. 193.
Kurer, el. sidder kurende, 232.
Kurv, 106. fletter K. 317.
Kurvemager, 317.
Kusken, 237.
Kusker; k. for; og: den man k. for, 237.
Kydsk; er k. og: Kydskhed, 355.
Kyler; og: k. efter, 262.
Kylling, 355. K. i et Æg, 125.
Kyllinghøne, 356.
Kyndig; og: er k. om, 434.
Kys, 237.
Kysemiddel, 322.
Kyser, 81. 322. 509.
Kysser; og: k. hinanden, 237.
Kyses, 509.
Kysses; den som k. og: 2de som k. 237.
Kæmmer, 102. 232. k. sig, 232.
Kæmpe (en) 288.
Kæmpe med Hinanden, 349.
Kølle (en) 62. 408.
Køledrik, 305.
Kølende, 305.
Køler; k. af; og: k. sig, 305.
Køles (lader) 305.
Kølig (er) 305.
Kølighed, 305.

L.

Laad; og: Som ei endnu har tabt sit L. 199.
Laaden Honsebid (en Vært) 320.
Laag; og: med el. uden L. 254.
Laage, 254.
Laan; 58.
Laaner; og: L. ud, 58. L. Huus, 119.
Laar, 521.
Laarbeen, 22. 229.
Laarbuxer, 270.
Laas, 344. tager L. fra Bøssen, 277. L. for Munden;

den; og: har el. sætter L. for Munden, 132.
Laasebuxer, 270.
Laber, 28.
Lad; og: er l. 81. 486.
Lad: l. saa være! 14. 456. 528. l. see! 60. l. ham have det! 87. l. gaae! 147. 456. 528. l. det blive derved! 147. l. dig høre! 147. l. mig faae det! 152. l. mig være med Fred! 269, l. ham saa gjøre! 456. l. være, 528.
Lade (en) 224.
Lader, 97. af underlige l. 104.
Lader (fylder) 114. 539. l. før stærkt, 113.
Lader skee, 21. 370. l. gaae i med, 14. l. gaae ned, 16. l. vide, 23. 160. 324. 329. l. være el. staae i roe, 26. 73. l. fare, 131 288. l. en gjøre ved sig, hvad han vil, 237. kan du ikke lade mig være? 269. l. ham gaae, 288. l. sig sige, 398. vil ej l. sig siae, 330. 541. l. see, 312. l. en gjøre alle Ting, 378. l. blive som han el. det var, 457. faaer l. blive, 512.
Lader af, 219.
Lader sit Vand: kan ikke el. har ont ved at l. 273.
Lader som man ej seer, 135.
Lades, 539.
Ladestok, 108. 114.
Ladhed, 82.
Ladning, 113. 539. har l. inde, 538. har sin l. inde, 539.
Ladt, 113. er l. 113. 114. 538. er l. dermed, 538. begynder at blive l. 539. meget l. 113. 539. for stærk l. 113.
Lag: har l.; lægger l. paa; og: lægger sammen i flere l. 225.
Lagt: l. inden i 117. l. i Blod, 116. l. noget over, 522. er l. paa Land, 310. er l. paa noget, 260.
Lak, 273.
Lalle (en) 475. syer Laller sammen paa et Skind, 475.
Lallende og Laller, 238.
Lam, 406.
Lam (et) 405.
Lammer, 406.
Lamhed, 407.
Lampe, 59. 230.
Lampebrix, 132.
Lampegruus, 419.
Lampemoos, 49. 248.
Lampepind, 468.
Lampeskillerum, 327.
Lampespæk, 97.
Lampested, 132.
Lampestoel; Træe til l.; og: arbejder l. 294.
Lampevege, 131.

Land,

Land, 319. har til sit L. og kommer til L. 319. søger at komme til L. og: faaer bragt til L. 320. sætter sig ned at boe paa et L.; faaer L. i sigte; fahrer over L. el. gaaer paa L.; og: nyt L. 320. til L. 167. mod L. 167. 491. langt oppe i L. 491. bedre op i L.; gaaer længere op i L.; længst oppe i L.; nærmest mod L. og: fahrer ind mod L. 167. kommer el. kommen under L.; lægger ind til L.; svømmer ind mod L. og: fører ind mod L. 505. lægger el. skyder ud fra L. 63. fast L. og: dybt inde i det faste L. 491.
Lander, 44. 319.
Landevej, 21.
Landflygtig (er) 372.
Landhals (smal) 143. gaaer over en smal L. 143.
Landhuk, 168. 303. den som boer paa en L. 168.
Landjorden (den som er paa) 320.
Landkiendt (er ey) 477.
Landmand, 284.
Landpelts, 86. har el trækker L. paa; og: syer L. 86.
Landsbye, 92.
Landsiden (fahrer forbi paa) 168.
Landskyggen i Vandet, 228.
Landsmand; Landsmænd, 46. 76.
Landvind, 320. 464. blæser L. 464.
Landdyr, 320.
Lang; og: er l. 139. 439. er saa l.; er meget l.; og: hvor l.? 439. l. Tid siden, 132. 143. tager l. Tid, 439. har l. udseende med ham, 159. holder for l. Vej dertil, 532.
Langbenet, 310.
Langer: l. just til, som det bør, 277. l. ikke, 125.
Langfingeren, 197.
Langhaaret, 257.
Langlaaret, 256.
Langmodig, 163. 306. er l. 163. 306. 309. — mod, 306.
Langmodighed, 163. 309.
Langnebbet, 420.
Langrumpet, 342.
Langs, 504. paa l.; sættes, er, staaer el. ligger paa l.; og: det som er paa l. 504. fahrer l. med, 21.
Langsav, 398.
Langskrævet, 201.
Langsom, 47. 203. er l. 203. 375. l. til sit Arbejde, 225.
Langsommere (bliver) 203.
Langsomhed, 47.
Langsomt, 25. 203. gaaer l. til, 24.
Langstrøgs, 25.

Langt; l. imellem, 25. l. borte; er el. som er l. borte; er meget l. borte; synes det er l. borte; saa l. borte; og; er saa l. borte, 532. er kommen l. bort, 27. fører l. bort, 55. der er l. til, 532. l. til Søes, 114. rækker l. 139. er l. nedre, 60. l. fra, 54. l. fra Havbrynen, 233. er l. fra, 27. 55. staaer l. fra, 27. holder sig l. fra andre paa Fangst, 150. det være l. fra, 12.
Langtrynet, 420.
Langtræe i en Kajak, 44.
Langvarig, 73. 439.
Langvarighed, 439.
Langøret, 438.
Lanzette, 173.
Lap, 102. 186. 365.
Lapper, 102. 211. l. Soller, 36.
Lappet (er) 102.
Larm, 160. 371.
Larmer, 160. 311. 371. l. og støjer i Harme, 410. l. af Søebrud mod Driviisen, 463.
Larve, 235.
Last (Byrde) 20.
Last (Fejl) 50.
Lastdrager, 20.
Lastelig, 50.
Laster, 50. 156.
Laster (en) 50.
Lastet og Lastværdig, 50.
Latter, 92. kan ej holde sig for L. 439. opvækker L. dermed; Middel at opvække L. og: bryder ud i stærk L. 495.
Latterlig, 445. er l.; gjør noget l.; og: det hvorved man gjør sig l. 495.
Latterlighed, 495.
Lattermild, 92.
Lav; og: er l. 273. 388. bliver l. 388. gjør l. 273. 388. har l. Hældinger el. Strandbredde; og: Skyerne blive l. 267.
Lave: bringer i L. 10. 48. sættes i L. 48.
Laver til; og l. sig til, 334.
Lavere: bliver l. 273. hænger l. 23.
Lavette, 173.
Lavlændig; og: er l. 267.
Lax, 172.
Laxativ, 32. 492.
Laxegaard; og: bygger L. 402.
Laxekurv, 234.
Lazareth, 154.
Lectie, 107. sætter ham L. for; og: har faaet ny L. for, 315. kan sin L. 325.
Led, 63. 193. 278.
Ledemod, 278. h. ont i L. 63.
Leder; l. hen til; den, man l.; og: lader sig l. 483.
Leder (en) 483.
Leder efter, 192. 300. 517. det

begynder at l. efter; l. længe nok derefter; og: den, som l. 517. l. op, 81.
Ledes; og: den, som maae ledes, 483.
Ledes efter, 517.
Ledig, 14. 73. 112. 318. er l. 73. 112. 318. kan ej være l. 73.
Leddik, 98.
Ledsager, 483.
Ledsager (en); er L. og: har til L. 483.
Ledsages af; ledsaget; og: ledt, 483.
Lee, 146. 201.
Leede: finder L. til; og: foraarsager L. 44.
Leer; l. høit; og: l. af, 92. l. hiertelig, 55. l. hiertelig ad en, 495. l. i smug, 198.
Leer (et) 186. 251. arbejder i el. ælter L. 251.
Leerfad og Leerkar, 251.
Leflen, 52.
Lefler med, 39.
Lefler (en) 52.
Leflerske, 39. 52.
Legeme; med L. og: som hører til Legemet, 491.
Legemlig, 491.
Legem (et) 193.
Legende Fiskestimer, 349.
Leger, 8. 16. 129. 198. 296. 360. l. med, 360. har det at l. med, 362. l. pippe, 81. Fiskene l. i Rognygdetiden, 349.
Legetøj, 8. 129. 184. 362.
Lehne, 70.
Lehner sig; 69. l. sig paa; og: l. op mod, 70.
Lehnestoel, 70.
Leje (et) 119.
Lejer, 58. l. en, 126. 411.
Lejlighed, 21. ved L. 101.
Lejrer sig; den som l. sig; og: Lejrplads, 466.
Lem (et) 63. det mandlige el. qvindelige L. 540.
Lem (en) 254.
Lemfældig og Lemfældighed, 152.
Lempelig (behandler) 151.
Lemper sig efter, 151. 249.
Lens (pomper) 114.
Lenter, 268. l. med, 203. l. for at faae en med sig, 285.
Lentze, 38. 161. 173.
Lentzebeen; gjør el. paasætter L. 73.
Lentzer, 38. 161. 529. de som l. 529.
Lentzestik, 161.
Lespende og Lesper, 113.
Let, 330. er, bliver, el. gjør l. og: giort l. 330. l. til Fods; og: er l. paa Benene, 330. 498. bliver l. til Beens, el. faaer l. Trin; og: triner l. 498. er l. at overtale, 120.
Letter, 330. l. op, 167. 188.

188. 222. l. sig, 167. forsøger at l. 222.
Lettes, 222. 330.
Lettet, 222. 330. er l. 222.
Letflydende, 389.
Letfærdig; og: viser sig l. 198. 355. er l. el. stiller sig l. an, 355.
Letfærdighed, 198. 355.
Letfærdigt; og: er l. 355.
Letnemmet; og: er l. 385.
Letsindig, 198. 229. er l. 229.
Letsindighed; og: driver L. 198.
Letsøvnet (er) 431.
Levealder, 542.
Levebrød; og: har til L. 373.
Levemaade, 104. 128. slet L. 105. god L. 126. har den L. 128. forandrer sin L. 105.
Levende, 34. 127. 524. 525. l. Tilstand, 127. bliver el. er bleven l. 524. er el. gjør l. 525.
Levendegiører, 525.
Lever, 127. 525. l. med, 125. l. desuagtet, 127. l. af, 128. 373. har at l. af, 373 l. vel, lykkelig, el. fornøjet; l. skikkelig el. ordentlig; l. ilde; stræber at l. el. vil gierne l.; l. længe el. bliver ved at l.; l. kort; og: l. saa, 128. l. sømmelig; og: l. i Frygt og Fare, 105. l. Dagen op el. ej Dagen op, 182. l. frit, 198. l. op, 524.
Lever(en); og: spiser el. er meget for L. 493.
Leveregler (har mange at iagttage) 104.
Leverer tilbage, 541.
Lever-Hindens Flibe 316.
Levested, 128. lysteligt L. 525.
Levetid, 247.
Levner el. Levnes intet til anden Dag, 182.
Levnet; og: fører et slet L. 128.
Levnets-Middel, 127. henter L. fra Proviant-huus, 224.
Levning, 31. 440. — fra forrige Dag, 182. æder L. 130. 182.
Levnt, 440.
Lid: slaaer L. til; og: noget at slaae L. til; den el. det man slaaer L. til, 484.
Lidelse, 33.
Liden, 113. 239. 259. meget l. 239 bitte l. 259. alt for l. og: saa l. 260. er l. 259. er sær l. 239 er el. gjør for l. 260. er alt for l.; er saa l. og: hvor l.! 260. l. Stund, 122. 208. om en liden Stund, 208. 483.
Lidenhed, 259.

Lider

Lider, 33. 74. l. Pine, 33. l. Møje; og: l. derover, 74. l. Nød, 12. 76. 183. 269. 503. 540. l. Vold, 345. l. ilde, 118. l. Gjenvordighed, 128. l. Ont, 355. l. Mangel, 517. l. vel hos en, 40.
Lider (fordrager) 16. 125. 225. 289. kan got l. 162. 228. kan ikke l. 342. kan ingen l. 162. kan ej længer l. 226.
Lider paa, 484.
Liderlig; og: er l. 161.
Lidet; Lidt, 122. 239. 259. noget el. ganske l. 123. er l. 259. meget l. og: er meget l. 239. hvor l.! 259. anseer for l. 259. 444. saa l. 260. er for l. el alt for l. 31. er l. i den el. har l. i sig; og: tager imod l. 113. l. derefter; om l. og: for l. siden, 483. for ganske l. siden, 482.
Lidttalende, 329.
Liflig; Lifligt; og: er l. 316.
Lig: er l. 53. 291. er bleven l. 293. ere lige, 53. ere af l. Alder, 291.
Ligbør, 20.
Ligdunst, 392.
Lige (jevn el. ret): er l. 279. bliver l. 10. 272. giør l. og: gjort l. 279. skyder l. 272. er l. med, 291. gjør l. med, 291. 293. det som er i l. Linie med, 291. er bleven l. med, 293. l. for, 291. det som er l. ud for; og: l. ud for hinanden, 291. er l. ud for 291. 432. kommer l. ud for, 432. kommer til Stranden l. for det Sted, man boer, 396. har el. faaer l. ud for sig, 432. l. for dine, hans &c. Øjne; og: l. i Øjnene paa ham, 472 staaer l. paa el. skinner l. i Øjnene, 432. l. der el. l. derfra, 482. har det l. forud, 496.
Lige (just): gaaer l. op, el. slaaer l. til, 277. naaer l. til, 291. l. paa samme Maade, 457.
Lige (eens): har sin L.; uden L. og: er uden L. 291. søger dets L. og: har funden sin L. 293. faae el. lader faae L. Deel, Skiæbne &c. 467. agter L. 290. kunne gjøre en Ting L. got, 291.
Ligeartede og Ligedanne, 291.
Ligefrem: er l. 293. den som er l. 249. gaaer l. 272. bringer l. 279.
Ligegyldig (er) 55. 293.
Ligelydende, 75.
Ligemand (er hans) 291.
Ligemeget; og: l. hvilken, 293. det er l. 451. 456. 528.

528. — med ham, el. den, 293. agter l. 293.
Ligemænd; og: ere L. 291.
Ligesom, 441.
Ligestore, 35. 291.
Liggefugl og Liggehøne, 144.
Liggende, 393.
Liggendesæe, 17. 359. samler sig L. 359.
Ligger, 118. 318. l. ned; og: l. ilde 118. l. begraven, 106. l. paa Siden, 91. l. paa Siden i Vandet, 290. Baad &c. l. paa den ene Side, 513. l. ved Siden af en el. ligge sammen 499. l. hos, 239. l. vaagen l. med Klæderne paa, 290. l. paa Bugen, 22. 393. el. næsgrus, 393. l. stille oven i Vandet, 388. l. paa Ryggen i Vandet 319. l. og strækker sig af Hede, 410. l. for Døden, 500. l. paa, 155. 295. 353. l. paa Æg, 144. l. paa Luur el. Udkik efter, 163. l. og rider paa store Bølger, 172. l. paa Rejsen, 65. 220. l. over for Vejr el. Vind, 401. l. under, 59. l. under Brixen, 155. l. under Vandet, 17. l. for at tørres, 351. l. til Tyngsel, 353. Fahrtøjet l. fast paa Søen, 513.
Ligges paa, 295.
Liggested, 118. 144.
Ligge-Æg, 144.
Lighed (har) 53.
Ligklæde, 332.
Lignelse, 52. 53.
Lignelseviis, 53.
Ligner, 53. 243. l. ved; og: l. sammen, 53. l. efter, 105. 261.
Lignes ved, 53.
Lignet efter, 105.
Ligtorn; har L. og: Ligtornet, 532.
Liim, 296.
Liimlap, 246.
Liine, 21. — at trække noget paa, 316. — at binde fast med, 383. Som er føjet til L. 383. sidder paa L. 97.
Lillefinger, 71.
Lillehuus, 32.
Limer; Limes og Limet, 296.
Lind, 152. 178. er l. 178. viser sig l. imod, el. begegner lindt, 151. l. Opforsel, 152.
Lindrende, 312.
Lindrer i Kulden, 249. — i Smerten, 251. 312.
Lineal, 279. 495.
Linierer og Linierer-Redskab, 495.
Lise (finder) 312.
List; og: kommer til med L. 370.
Lister sig frem el. fra, 151. — til, 151. 380.

Listig, 369. l. Adfærd, 370.
Listighed, 369.
Liv; Livet, 127. 128. 525. uden L. 34. det er hans L. og: har at takke for sit L. 128. har L.; fremdrager sit L.; fortsætter L. saa ogsaa; faaer langt L.; kan ej komme, el. vil ej, af med L. og: Livets Fornødenhed, 128. i dette L. 247. gaaer med L. i Hænderne, 283. tager L. af sig selv, 356. mister L. og: tvivler om hans L. 380. har kun lidet L. el. er endnu lidt L. deri, 525.
Livagtig saaledes, 457.
Livbaand, 197. 485. binder L. om, 197. L. paa en Barnepeltz, 159.
Live (troer ej til) 72. 500.
Livegen; og: har til L. 126.
Livelig, 525.
Livet, see: under Liv
Livsfare (er i) 84. 371.
Livsfrugt, 108.
Livsophold; og: det som hører til L. 128. søger L. 70.
Livstykke, 4. 491.
Lod, 116. 331. 377. kaster L. 116. L. til en grov Vægt, 222.
Lodde (en Fisk) 37. 412. Forraad af L. 37. faaer el. fahrer efter L. 37. koger L. 37. 339. kogte L. og: spiser L. 339.
Loddepose, 37. 408.
Lodde-Øse, 161.
Loe, 311.
Loft, 148. 209. paa L. 148.
Logrer med Rumpen, 235. 529. den som L. 529.
Lokkemad, 279. kaster L. for Maager; sætter L. paa el. Fælden har L. 279.
Lokker: l. med sig, 126. l. til, 314. l. et Dyr til sig, 168. 323.
Lomme, 184.
Lommeuhr, 134.
Loom, og: L. skriger, 175.
Loppe, 364.
Loppeurt, 234.
Lort, 31.
Los; og: er l. 178. gjør l. 383.
Losser, 113. 114. 310. 539.
Losses, 539.
Lov (Bud) 120. giver L. 119.
Lov (Priis) 300. 139. nyder L. 539.
Lover (priser) 300. 539.
Lover (forjætter) 529. l. noget, 530. 531. l. en noget, 297. 531. den som l. noget, 530. l. got, 105. l. det ikke før engang i sin Tid, 159.
Loves (prises) 539.

Lovet (priset) 300. 539. l. være! 539.
Lovet (forjættet) 530. den noget er l. 531.
Lovfast, 226. 297. er l. 226. 297. 445.
Lovfasthed, 226.
Lovgiver, 119.
Lovsang, 539.
Lovsynger, 147.
Luart, 50.
Ludende; og: **Luder** med Hovedet, 271.
Lue: skaffer i L. og: staaer i lys L. 97.
Luen i Haanden, 144.
Luer, 97.
Luffer med en Baad, 307.
Luft; **Luften**, 422. fri L.; i fri L.; nærmere el. allernærmest mod fri L. og: den store L. 422. trækker L. 258. tyk L. 312. lader en Blære faae L. el. den skilles ved sin L. 293.
Lufter, 43. begynder at l. lidt, 196.
Lufthimmelen, 422.
Luftning (liden) 196.
Luftreise (giør) 105.
Luftrøret, 501. L—s Aabning, 500.
Luftspring (giør) 357. 361.—over noget, 492.
Luge (en) 254.
Lugt, 493. har el. er uden L.; det som har stærk L.; skaffer god L. og: har behagelig L. 493. det er behageligt at faae L. af, 494. hvilken angenem L.! 494. har el. faaer L. af, 270. gaaer efter L. 279. slem L. 386. har slem L. ved sig, 386. 493. giver slem L. fra sig, 386. L. af Fiske, 313. L. af Ræve, 445.
Lugter, 270. l. til, 237. 270. faaer at l. el. lader l. 270. l. efter, 279. det l. 49. l. vel, ilde, hæslig el. stærkt, 493. l. angenemt el. got, 494. hvad l. der efter, 451. l. fisket, 313. l. af Ræve, 445. l. slemt af ens Aande el. fiset, 386.
Lugtes til (det som) 237.
Lugtet; og: bliver l. 270.
Lukke (et) 254. 262. har til L. 254.
Lukker, 254. l. til, 246. l. til for en, 254. l. i, 254. l. el. har l. i Laas, 344. l. op; l. op før; og: l. en op, 254. l. Øinene op; og: l. dem op paa en, 518. l. med, 254. l. sig, 246. begynder at l. sig, 251. l. Mund, 73.
Lukkes i Laas, 344.
Lukt, 254. er el. er bleven l.; ej l.; ej bleven l. og: er ej l. 254.
Lumpen Krabat, 326.

Lund (en Fugl) og: fanger L. 209.
Lune: er el. bliver sat i ont L. 476.
Luner om Ørene, 202. 336.
Lunge; og: spiser L. 385.
Lunken; og: er l. 299.
Lurende (kommer) 151.
Lurer sig paa, 151. du skal l. ham, 326
Lureskjul, 476. gjør el. har det til L. 476.
Lureskytte, 476.
Lurested (beqvemt) 163.
Lusefænger; Lusekam; og: bliver Luset, 231.
Luunt, 202. er l. 202. 336.
Luur (ligger paa) 163. 476.
Luus, 231. er fuld af L.; fanger el. søger efter L. 231. faaer L.; kæmmer L. af; og: æder L. 232.
Luvsiden, 50. paa L. og: fahrer forbi paa L. 50.
Lyd, 160. 311. 416. giver L. efter, 371. giver L. langt borte, 160. giver L. fra sig, 174. 311. L. af Pilekast el. Skud, 71. huul L. 168. skaffer god L. 311.
Lyde (har) 245.
Lydefuld; og: er l. 245.
Lydelig: er l. 302. hører noget l. 303. l. talende, 238.
Lyder, 120. 273. l. ikke, 120. stræber at l. 274.
Lyder (det) 67. hvad l. det efter? 451. l. af Pilekast el. Skud, 71. l. hult, 168. — langt fra, 117. 178. l. smukt, 311. 454. bringer til at l. smukt, 311.
Lyder efter; og: er Lydhør, 438.
Lydig, 120. 273. 330. er l. 273. 330. viser sig l. 120. 274.
Lydighed, 274. 330.
Lykke, 372. L. var det el. til al L. 34. medbringer L. el. hindrer i sin L. 372. søger L. 373. har nu faaet L. med sig, 245. han havde L. med sig, 302.
Lykke paa noget, 336. med L. i Enden; og: gjør el. binder L. paa, 336.
Lykkelig, 372. er, bliver el. gjør l. 372. priser l. 372. 539. l. du el. han! 372.
Lykkeligen, 372. faaer en l. hjem, 297.
Lykkesmiddel, 372.
Lykkespil; og: spiller L. 116.
Lykkested, 372.
Lyksalighed, 372.
Lynen og Lynild, 124.
Lys, 181. 295. er L. 181. har L; tænder L.; bruger til L. og: søger efter med L. 295, staaer i ens L.; og:

og: gaaer af L. 459. bringer el. bragt for L. 37.
Lysande Middel, 295.
Lyser; og: l. en, 295. l. i Kuld og Kjøn, 216.
Lysestage, 295. Lysetande, 317.
Lysgrønt; og: er L. 452.
Lyshed, 181.
Lyskehaar; og: som har faaet L. 492.
Lysker, 232. 414.
Lysner, 124.
Lysning, 124. 181.
Lyst, 98. 155. 374. 376. har L. 98. 187. 376. har L. til, 98. 155. 160. 225. 374. opvækker L. el. er at faae L. til, 98; opvækker L. hos 98. 155. 374. ond L. 98. 376. faaer L. til, 154. 186. 374. 377. det som udgjør ens L. og: opvækkes derved til L. 155. skaffer L. 187. L. paakommer stærk, 194. hvilken L.! 316. den som har L. til noget; det man har L. til; har L. til alt hvad han seer; og: den som har L. til alle Ting, 374. god L. og: faaer hu for Alvor L. 377.
Lyste (er i) 98.
Lystelig; og: er l. 98. 316. l. for Øiet; er l. at see; og: skaffer andre noget l. at see, 473. l. at have med at bestille, 377.
Lysten (det man vil have) 377. L. kildrer mod Kjønnet, 490.
Lysten efter noget, 155. er l. 98. 225. meget l. og: er meget l. 374. gjør l. 155. 374. l. efter det andet Kjøn, 490.
Lyster (en) 72.
Lyster (som du) 140.
Lystes ved, 225.
Lystig, 355. er l. 187. 466. gjør sig l. for at behage, 473.
Lystig! 24. 87.
Lystighed, 355. er el. fahrer til L. 440. lader al L. fahre 306.
Lystrer, 57. 58.
Lyststed, 316.
Lysvaagen (ligger) 80.
Lyver, 101. 407. den som l.; l. stærkt el. gierne; l. om el. ham paa; l. for en; l. aldrig; og: bringer til at l. 407.
Læbe, 174.
Læderflaske, 102. 179. 385.
Læderspand, 102. 179.
Læe; og: kryber el. kommer i L. 336. lader krybe i L. hos sig, 503.
Læesiden; og: fra L. 336.
Læg (syer paa et Klædebon) 353.
Læge (en), 154. 246.

Lægedom, 154.
Lægefinger, 260.
Lægekjød; (er el. har got) 251..
Lægemiddel, 154. 352.
Lægende (er) 352.
Lægeplaster, 251.
Læger, 154. 246. 380. god el. vanskelig l. 251.
Læges, 380. Saaret vil ej l. 251.
Læggekniv, 333.
Læggen paa et Been, 272.
Lægger: l. hen, 106. l. paa el. udi, 97. l inden i, 117. l. det paa noget, 260. l. Hovedet paa, 20. l. Haand paa, 346. l. ud for at tørres, 120. 351. l. op, 353. l tilrette, 48. l. underst, 59. l. under noget for at bærges, el. l. i Skjul, 336. l. over, 254. l. paa Hjerte, 140. l. paa Land, 148. l. ind til Landet, 505. l. til ved Stranden med sin Baad, 421. l. fra Landet, 63. l. efter sig, 189. l. Aaren ind, 191. l. sammen, 79. 333. 354. l. Lag paa el. sammen i flere Lag, 225. l. sammen med Enderne forbi hinanden el. l. over tvert, 344. 408. den læsende l. sammen, 541. er til at l. sammen, 333. l. i Kjedelen til Kog, 338. l. i Blød, 116. l. an; og: l. an paa, 43. 335. l. sine Vinger bag over, 206. l. Hætten frem, 333. l. Lodder tæt paa hinanden i en Kreds at tørres, 408. l. til, 14. 30. 100. 101. 216. 467. l. en Ordene i Munden, 330. l. for Dagen, 324. l. sig, 118. 318. har l. sig; og: l. sig tilig, 118. l. sig i Herberg i et andet Huus el. Telt, 498. l. sig bedre hen, 98. l. sig paa, 295. l. sig over for at holde det ned, 353. l. sig op mod noget, 505. l. sig paa Bugen, 393. Vejret l. sig, 27. 154. Bølgerne l. sig, 250. Baad el. Slæde l. sig paa den ene Side, 513.
Lægt, 380. bier til det bliver l. 251.
Lægte, 30. fiirkantet l. 223.
Lækker, 86. er l. 240. er ej l. 241. gjør sig l. for en, 235.
Lænd, 197. har ont i L. 197. bær noget over L. 239.
Lændebeen, 226.
Længde, 439. 532. har L. 439. af, el. har, forholdsmæssig L. 439. efter Længden; stiler efter L. og: kommer til at staae el. ligge efter L. 504.
Længdestriber, 59.
Længe, 24. 439. er, be-

staaer, el. bliver l. 73. varer l. 24. 73. 439. hvor l.? forholdsmæssig l. og: varer saa l. 439. er l. om, 373. er ej l. om el. betænker sig ej l. paa, 153. l. ejet, gjemt el. brugt, 362. er nu l. siden; og: l. tilforn, 167. for ikke l. siden, 482. l. før 434.
Længere: er l. borte, 533. lader gaae l. ned, 23.
Længes (Dagen) 3.
Længes efter, 75. 155. 533. l. inderlig, 155. 194. 209. værd at l. efter, 533.
Længsel, 155. 194. 533. stiller L. til; og: trættes el. forgaaer af L. 194. Længselen driver, 209.
Længselfuld, 155. er l. 75. gjør l. 155.
Længst borte, 139. 531. er l. borte 532. er el. boer l. oppe i Landet, 167. 168.
Lænke, 42. 160.
Lænkeknap, 160.
Lænker, 42.
Lærdom; Lære, 10. 107.
Lærebog, 10.
Lærred, 42.
Læreklud, 453.
Lærer, 106. l. til sig, 107. l. fra sig, 10. 107. l at kiende, 106. l. en anden, 107. l. sig til; og: lader sig l. 453. bruger Flid at l. og: det man først har at l. 107. kan ikke l. 385.
Lærer (en) 10.
Lærestykke, 10. 107. 453.
Lærketræe, 368.
Lærling, 10. 107.
Læs, 539. har el. begynder at faae L.; har stort L. og: har det til L. 539.
Læser; og: den som l. 61. l. uden ad, 27.
Læsser og Læsses, 539.
Læsset (er) 538. — dermed, 539.
Læst, 138. 184. sætter paa L. 184.
Løb (er i) 228.
Løbebane, 23.
Løber, 23. 227. 342. l. paa, 23. 282. 505. l. efter, og: l. om kaps, 23. l. efter en med noget, 244. l. en anden i Forvejen, 434. l. en forbi, 280. l. fra en til anden, 45. l. hist og her, 183. l. stedse frem og tilbage, 178. l. bag efter en Slæde, 277. l. af med, 64. l. hurtig, 121. l. i fuld Spring, 493. l. overende, 282. l. paa Jis, 301. l. efter Sælhunde paa Isen, 339. l. paa Skøjter, 403. l. og slaaer med Dørrene, 362. l. efter Tæver, 319. l. i Vejret, 121. 322. l. hastig i Vejret, 443. l. rundt, 49. 183. l. an, 8. 173. l. paa med, 150. l. til Fields

Fields af Fortrydelse, 199. l. ud, 42. 227. det saaede l. op, 193. l. op i Sømmen, 211. l. igjennem; og: det som l. 228. l. vild, 464. — i noget, 523. — i det meget, 521. er at l. vild i, 523. l. feil, 535. l. over; og: begynder at l. over, 542. Munden l. paa en, 174. Munden, el. Tænderne l. i Vand, 166. 455. Baaden l. let oven paa Bølgerne, 174. l. sammen, 133. 212 l. en i Tanke, 389. l. ilde af; og: kunde snart løbet ilde af, 78.
Løfte, 530. igientager L. og: igjentaget L. 531.
Løfter, 222. l. op, 19. 149. 222. l. Armen i Vejret, 426. prøver at l. og: det som hører Kræfter til at l. 222.
Løftes; Løftet; og: er l. 222.
Løgn; og: siger L. 407.
Løgnagtig; er l. og: Løgnagtighed, 407.
Løgnehals, 407.
Løgner; og: er en L. 101. 407. holder for en L. 407.
Løierlig; og: stiller sig l. an, 495.
Løn, 362. det man faaer el. skal have i L. 222.
Løngang, 176.
Løs: er el. gik l. 363. gaaer, brækkes el. brækker l. 138. gjør l. 363. 383. kan snart gaae l. 358. slipper l. 42. 383. slippes el. sluppen l. 383. slider l. 248. støder l. 179. 248. det man støder l. med 175. ligger l. 240. 408. l. Snee, 255. 405. har løse Haar, 246. for det løse, 111.
Løsagtig, 39. 52. 364. lever l. 39. er l. 364. l. Levnet, 39. bruger l. Skik i Mørke, 223.
Løselig; og: er l. 358.
Løser, 187. 383. l. op i sine Dele, 122. l. sit Haar, 187.
Løser af, 427. 428. l. hinanden af, 307. 428. de som l. hinanden af, 428.
Løses, 187. 383.
Løsner, 240. lader Haarene l. 20.
Løsnes, 314. er løsnet, 240.
Løst 42. 383. er L. 42. 187.
Løst i sig (Horn el. Been), 490.
Løsstødt, 175.
Løsøre, 359
Løv, 268. 366. faaer el. taber L. 366.
Løvetand, (en Vært) 54.
Løvfald, 366.

M.

M.

Maa jagtages, skee rc. 377. m. have, gjøre rc. 378.
Maade (Skik) 104. slem M. 104. god M. 105. paa den M. 456. paa denne M. 112. begegner paa den M. 456. lige paa samme M. 457. paa hvad M.? 170.
Maade (Maadl) 282. 333. holder M. 442. uden M. og: kunde man dog bruge M. 442. til M. el. brug M.! 123.
Maadelig, 442. er kun m. 13.
Maadelighed, 442.
Maage, 269. fanger M. 137. 269. 383. 519.
Maagefanger (en) 269.
Maagekrog, 383. 519.
Maal, 75. 203. 282. 289. 325. 333. 538. har til sit M. 203. det foresatte M. 434. M. man søger at træffe, 262. 271. slaaer M. ned, 271. skyder til Maals, 289. tager M. af, 261. 277.
Maaler, 325. 333. 538. m. derr el. derefter, 333. m. dermed; og: m. noget efter, 538.
Maaler (en) 333.
Maaltid (holde sammen) 158.
Maane, 41. 182. M. skin-ner; fuld M. el. ny M.; M. er i 1ste eller sidste Qvarteer, 41. er ny M. el. 538. er tiltagende M. M. voxer; og: er fuld M. 116.
Maaned, 182. næste M. 14.
Maanedlig Renselse (faaer) 497.
Maanskin (er klar) 182.
Maaskee, 100.
Mad, 287. 298. 395. (14) sætter M. frem, 63. sla-ver M. 287. faaer M. 297. giver el. skaffer M. 298. M. man har i Mun-den, 466.
Madike, 234.
Mading, 70.
Madkurv, 462.
Madlugt, 90.
Madpose, 462.
Mage, 91. har til M.; har ingen M.; begge M. og: ere M. 91.
Mager, 407. 415. er m. 407. bliver m. 407. 414. 518. gjør m. 407. er ble-ven m. 415.
Magerhed, 407.
Magnet, 155.
Magi, 318. bruger M. 39. faaer M. over, 51. fan ej faae M. med, 51. 401. er vel ved M. 27. 518.

Ma

Maiblomst, 54.
Malle, 336. med M. og: gjør M. 336.
Mallemukke (en Fugl) 158.
Maler, 5. 53. 56. 148. m. med rødt, 146.
Maler (en) 5.
Malerie, 53.
Malerpensel, 146.
Malet, 148.
Malkefaar og Malker, 117.
Malt, 116.
Mand, 413. 542. har til M.; tilkommende M.; mister sin M.; og: gift M. som holder Hore, 542. M. og Kone, 28. 319. 413. M. i sin Baad, 150. har sin M. til at stille sig, 302. er Manden, 369. jeg er vel Manden? 379. vil have M. 360.
Mandbar, 492.
Mandig; og: viser sig m. 39.
Manddraber, 126. 499.
Mandfolkebaad, 150. bygger M. 151.
Mandlerne i Halsen, 192.
Mandlige Lem, 540.
Mandsperson, 38. 39.
Mandsyg, 490.
Maneer, 104. det er hans M. og: har slem M. 104.
Mange, 30. 94. 174. m. samlede, 94. er m.; faaer m.; overmaade m.; m. gange; og: gjør m. gange, 174. er el. bruger for m. 30. tager sig m. Ting for paa eengang, el. har mange Jern i Ilden, 66. m. Aar siden, 46. 143. m. Uger el. Dage siden, 132.
Mangehaande Tanker (har) 464.
Mangekantet, 223.
Mangel, 12. lider M. 77. 517. bringer til at lide M. 77. lider M. paa, 517.
Mangelspost, 12.
Mangfoldige, 30. 174. ere M. 30.
Mangfoldighed, 30.
Mangler, 12.
Mangler (ruller) og Mangletræe, 250.
Manæt, 316.
Marren (rides af) 331.
Marflue, 218. 277. 537. er opædt af M. 218.
Mark og Markbeboer, 280.
Markspindel, 310.
Markspurv, 280.
Marksyre (den langbladede) 510.
Marsviin; og: fanger M. 312.
Marv, 345. 444. 490. tager M. af Been, 345. 444. er skilt ved el. udhules sin M. 345. spiser M. 346. har ingen M. i Benene, 346. blot M.;

er uden M. og: har ej synderlig M. 490.
Marvebeen og Marveskee, 346.
Marvet (meget) 490.
Mask, 116.
Mast, 277. gjør M. og: rejser M. 277.
Mat, 178. er m. 153. 318. bliver m. 318.
Materie i Saar, 253. fuldt af M. og: samler M. 253. M. i Øjnene, 417. med M. og: hans Øjne ere fulde af M. 418.
Mathed, 153.
Matrads, 155.
Matrone (gammel) 309.
Matros, 221.
Mave, 16. 270. sætter M. ind; og: drager M. ind af Sult, 159. har ont i M. 270. 271. har en god M. og: skaffer got i M. 270. faaer en stor M. 270. faaer en tyk M. og: skaffer tyk M. 271.
Mavedraaber, 270.
Mavekalluun, 16. 89. 177. spiser M. 177.
Mave-Medicament, 270.
Mavepine (har) 271.
Med; er m. 14. 100. gjør m. 101. giver m. 289. 467. sender m. 289. gaaer, regner, tager, regnes, tages ꝛc. m. 467. m. hinanden; og: tage Deel. m. hinanden i. 467. fører m. sig, 101. 289. faaer m. sig, 102. 289. vil have m. sig. 102. har el. har intet m. sig; har m. sig til en; og: bringer m. sig, 289.
Medarving; og: har til M. 217.
Medbejler; og: er hans M. 121.
Medbragt, 289.
Medbør (har) 336.
Meddeler, 67. 101. 503. 504.
Meder, 335. 526. m. paa, 335. 496. — med Haanden, 334. den som m. og: det man m. paa, 335.
Medfølger, 101.
Medført, 289.
Medhold; og: finder M. hos, 22.
Medhustrue, 66. 351. har el. vil have M.; er M. og: har til M. 352.
Medicament; og: laver M. 154.
Medlidende; og: er m. 272.
Medlidenhed, 272. viser M.; viser ingen M. og: fortjener ej M. 272.
Medmenniske, 125.
Med mindre, 220.
Medtager, 64. 101. 289. 467.
Medtaget, 289. 467. bliver m. 61.

Medvider (er) 107.
Medvind, 490.
Meel, 24. 153. 176.
Meelbær, 211.
Meelrakken, 157.
Meelstøv, 176.
Meen (har ingen) 445.
Meenføre; og: er m. 255.
Meent, 525.
Meest, 380. 442. giver sig m. af med, 380.
Meget, 23. gjør m. af, 35. gjør ej m. deraf, 380. tager imod el. rummer m. 113. for m. 442. er el. bliver for m. 30. 442. gjør for m. 442. — af, 30. 124. 153. 442. — ved en, 442. det som er for m. og: ej for m. 442. det er el. var m. 14. 16. 38. 45. 52.
Megler imellem, 292.
Megler (en) 292. 395.
Mejer, 200. 201.
Mejer (en) og Mejes, 201.
Melancholisk (er) 111.
Mellem, see Imellem: m. Benene; og: m. Øjnene, 25.
Mellemdeel, 25.
Mellemgjerde, 476.
Mellemhud (tynd rødagtig paa Hvalen) 242.
Mellemkomst, 25.
Mellemrum, 25. 143. kort el. langt M. 25. M. er brækket ud paa Harpuunbenet, 143.
Mellemskind, 176.
Mellemspæk, 246.
Mellemst; og er m. 25.
Mellemtid (kort) 25.
Mellemvæg, 476. gjør M. paa et Sted el. opretter Skind til M. 476.
Melk; er el. har M.; tyk M.; spiser, drikker el. laber M. 117.
Melketand, 432.
Melodie; sat paa M.; samme M.; smuk el. slet M. 75.
Men, 220.
Mener, 140. 141. 369. 435. m. det han siger, 109. m. intet dermed, 14. m. ej oprigtig, 369. m. noget om sig selv, 241. m. at han kommer, 375. m. at Sagen staaer paa gode Fødder, 480. jeg meende, 538.
Menige Mand og Menighed, 101.
Mening, 140. 303. siger sin M. 279. 280. 302. 303. faaer M. af, 435. det var Meningen, 258. det var og min M. 14.
Menniske, 125. (469) velskabt el. smukt M.; slemt el. stygt M.; uselt, uukværdigt el. beklageligt M.; har ingen el. er øde for Mennisker; og: der er M.; 125. tilhørende, nyt, ihjelslagen, el. tiltagen M.;

M.; tilhører det M.; kiøber M. og: lokker M. med sig, 126. gammelt M.; bliver et gammelt M. og: er et M. 127. et ont M. 125. 289.
Menneskefiende; og: er en Menneskehader, 289.
Menneskekjærlig, 126. 162.
Menneskekjærlighed, 126.
Menneskelig, 423.
Menneskeligning, 126.
Menneskteraad indført paa et Gulv, 499.
Menneskeven; og: er M. 289.
Menneskeæder, 129.
Mere, 24. 29. m. af det Slags, 147. er ei m. deraf, 218. har ikke m. 321. 449. hvem der dog havde m. 409. kan ei giøre el. rumme m. 425. m. end andet; er el. giør noget m. end andet; og: giør det m. end en anden, 442.
Messing, 169.
Mester: er bleven M. af, 377.
Metal, 169.
Mide, 331. fuld af Mider, 332.
Middag (er) 197. er over M. 514.
Midaldrende, 542.
Middel (et) 21. 104. 378
bruger som M. 378.
Middelmaadig, 24.
Middelpunkt, 25.
Middelvej (ville Folk e
gaae) 442.
Middel-Øer, 206.
Midler (Eiendom) 357
Midler (en) 292.
Midnat (er) 197.
Midt: m. om Livet; m
over; og: m. paa, 197
den som sidder m. i Baa
den, 197. er el. komme
m. ud fra, 437.
Midte; Midten, 25
197. over, ad, el. i M.
træffer M.; det som e
paa M. af noget; og
lige M. 197.
Midterst, 25. 491. e
M. 25. er paa det m
197.
Midtvejs, 25. er omtre
m. 261.
Mig, 513. Som m. og
egentlig m. 513. af m
selv, 89. 513. ved el. ho
m. selv, 89.
Mild, 395. bliver m. 29
394. giør m. 394. er m
og: bliver m. mod en
395. er bleven særdeles m
402. det hvorved man bli
ver m. 395. bliver mild
Veirligt, 249.
Mildhed, 395.
Mildner (det,) 249.
Milten, 255.

Mindelse; og: faaer el. har M. i Samvittigheden, 389.
Minder om, 77. M. sig ikke, 378.
Mindes: det man m. om i Samvittigheden, 389.
Mindre, 260. er el. bliver m. 260. gjør m. 234. 260. er gjort m. 234.
Mindst; og: er m. 260.
Mine: ved mine egne Kræfter og Formue, 513.
Mine (gjør med Øinene) 135.
Minesprog (bruger) 135.
Miolkfisk, 39.
Mirakel; og: gjør M. 540.
Misbruger, 61. M. i sin Tale, 458.
Misdæder, 375.
Misfornøjet, 43.
Misgjerning, 11. 375.
Mishaab, 306.
Mishaabende; og: m. Udtryk, 306.
Mishaaber, 229. 297. 305. m. om, 229. m. desaarsag, 230.
Mishandler, 350. 375. m. uforskyldt; 480.
Mishandlet, 350. 375. m. uforskyldt, og: bliver m. for det man ej veed af at sige, 480.
Mishandling, 350. 375.
Miskjender, 4. 357.
Miskundelig og Miskundhed, 272.
Mismodig; og: bliver m. 15. 43.
Mismodighed, 40.
Misten, 465.
Mister, 179. 464. m. med alle, 465. vil ej m. 74. det man ej vil m. 465.
Mistes, 179. 464. m. med alle, 465.
Mistet, 179. 464.
Mistrøster, 28. m. sig, 229.
Mistrøstighed, 229.
Mistænker, 344. m. derfor, 345.
Mistænkt: gjør sig m. 345. det man har ham m. for, 345. har hende m. for sin Mand, 308. har ham m. for sin Kone, 414.
Misundelig; og: er m. 365. 429.
Misundelse, 429.
Misunder, 365. 429.
Mod: faaer M. 401. sætter M. i, 424. 452. bliver ved et frit M. 424. har M. paa, 110. 124. 374. taber M. 15. 43. 124. 165.
Mod (imod): har m. sig, 19. m. Vinden, 50. fahrer m. Strømmen, 240.
Modbydeligt; og: har Modbydelighed for, 118.
Moden (er) 176.

Moder, 32. 40. 51. 332. 384.
Moderen i Livet, 92.
Moderløs, 40.
Moders Sødskende-barn, 7.
Modfalden, 43. bliver m. 485.
Modgang, 269. har M. 128.
Modhage, 1.
Modløs (er) 306.
Modsiger, 50. m. hinanden, 275.
Modstaaer, 19. 50. 52.
Modstand (finder) 8. 282.
Modstander, 19.
Modstridig, 352. er m. 330. 352.
Modstræber, 52.
Modstrøm, 240.
Modtvillig (er) 120.
Modvendt: til m. Side; og: fahrer til m. Side, 413.
Modvind; og: er el. har M. 50.
Moersom, 328.
Monstrum, 510.
Moos, forskiællige Slags findes anførte, 133. 236. 248. 258. 337. rykker M. 133. lægger M.-Veege paa Lampen, 248.
Morads; og: gaaer i M. 255.
Morbroder, 34.
Morder, 129. 499. er en M. 129.
Mordisksindet (er) 500.
Morfader, 57.
Morgen: I M. 15. sætter op til M. 15. vil reise i M. 16. om Morgenen, 515.
Morgenarbejde (giør) 515.
Morgendag, 16. 181.
Morgenrøde og Morgenstiernen, 181.
Morgenstunden, 515. i M. og: bruger M. 515.
Morild, 124.
Mormoder, 31.
Mort-And, 340.
Morter, 56.
Moscovittisk Glas, 185.
Mosetue, 368.
Moster, 7.
Muelig: er meget m. og: finder det m. 375.
Muggen; og: er m. 332.
Muggenhed, 331.
Muld, 132. 405. er belagt med M. og: kommer M. paa, 405.
Muldkræe (en Fisk) 67.
Mule, 420.
Mullen; og: er m. 332.
Mullenhed, 331.
Mumler over en til Hexerie, 35.
Mund, 165. 413. 420. M. indvendig over Tungen, 209. M. saavidt den er behaaret, 527. som har liden M.; og: M. som duer el. der er slem M. paa ham, 165.

165. har en slet M. el. Skjørbug i M.; har M. nok; og: har med M. at bestille, 166. tager i M. 166. 332. putter i M. 332. bærer i M. 214. sætter en noget i M. og: det som haves i M. 215. har noget inde i M. 332. sætter skæv M. el. vrænger M. 78. giver M. 329. giver skiden M. 19. 328. M. løber altid paa ham, 174. M. og ei Hjerte el. M. duer kun paa ham, 245. lukker M. 73. vil gierne have Folk paa Munde; og: den man vil have paa M. 245. har ei længer paa M. 115. M. løber i Vand paa en, 455.
Mundbid, 332.
Mundhugges, 18.
Munding, 21.
Mundkaad, 19. 328. er m. 328.
Mundlaas, 132.
Mundpose, 132.
Mundsmag; og: griber et Stykke til M. 209.
Mundstærk; og: er m. 329.
Mundvig, 78.
Munter, 80. 288. 494. bliver m. 80. 186. er m. 181. 288. 494.
Munterhed, 494. hvilken M.! 378.
Murer, 175. 251.
Murrer, 516.
Murrisk, 516.
Muslina, 69. 210. 517. samler M. 210. 517. spiser M. 518.
Muslingartet Skjæl, 116.
Musling-Skal, 210.
Muur, 175. 532. gjør M. 175. sætter M. om; og: omringet med M. 532. opbygget M. 175.
Muurmester og Muurskee, 251.
Muus, 480.
Myg; Mygt, 198. 299. er m. 198. 226. 299. bliver el. gjør m. 199.
Mygg (en) 72.
Myggiør og Myggiort, 199.
Mygglarve, 78.
Myndig (viser sig) 39.
Myndighed (med) 446.
Mynster, 105. 333. 538. har til M. 105. 538. gjør efter M. 105.
Myrder, 128. 129. 499.
Mægtig; og: er m. 381. alle Ting m. 51.
Mægtighed, 381.
Mæle, 75. er uden M. 175.
Mængde, 30. 94. 224. gives M. af, 94. hvilken M.! 224.
Mænger, 24.
Mænget; og: er m. 25.
Mærke (et) 325. er el. har til M.; gjør M.; lægger M. derved el. gjør sig et M.

M. 325. tager M. af el. lægger M. til 324. lægger ikke el. er ej lagt M. til, 55.
Mærkelig (er el. bliver) 265.
Mærker, 265. begynder at m. og: det man m. 265. m. en noget af, 244. m. til Forandring, 245. m. ej mere til, 33. 265.
Mærkværdigt, 449.
Mæt; og: er m. 177.
Mættelse; Mæthed; Mættende; og: Mætter, 177.
Møde (kommer i) 292.
Møder, 292. det som skal m. 434.
Mødes, 292.
Mødig (bliver) 258.
Møding; og: kaster til M. 24.
Møe (gammel) 542.
Møg, 31.
Møie, 74. lider M. 74. 75. skaffer m. 75. 378. finder med M. 75. koster M. og: det som koster M. 378.
Møisommeligt, 269. 377. er m. 269.
Møl, 331.
Mølle, 56. 184.
Møllequærn og Møllesteen, 56.
Mørk, 139. bliver m. 459. m. Bratning; og: er m. B. 460. bliver m. Aften, 536.
Mørke, 458. boer el. er i M.; og: det store M. 459. den som boer el er i M. 458. gjør noget i M.; M—s Gjerning; gaaer el. fahrer i M.; og: M. overfalder en, 459. griber i M. 405.
Mørkfarvet (er) 195.
Mørkhed, 139.
Mørkhudet, 148.
Mørknes, 459.
Mørkt, 459. meget m.; er m. el. er meget m.; hvor der er m.; og: gjør m. for en, 459. Vandet er m. af Landskyggen, 228. m. i Vejret, 139. er m. Sted i et Skrift, 303.
Mørne (lader) 260.
Mørnet Kiød el. Fisk af Heden, 260.

N.

Naade, 394. 395. skaffer N. el. N. er nu at vente, 394. beviser N.; den som beviser N.; faaer N.; finder N. hos; og: udvirker N. hos, 395. beder om N. 249.
Naadegave, 17.

Naademiddel, II. 394. 395.
Naadested el. Naadestøel, 395.
Naadig; og: er n. 395. bliver n. 394.
Naaer, 39. n. dertil, 203. 291. n. til Bunds, 496. 498. n. til Jorden el. Gulvet, 498. n. ikke, 125. n. sit Ønske med en, 297.
Naaet, 40.
Naal; og: gjør Naale, 236.
Naalehuus, 257.
Naalemager, 236.
Naalepude, 157.
Naar? 159. 166. men el. ja n? 159. 166. n. dog? n. skal det skee? og: jeg veed ikke n. det skal skee, 159. n. var det el. var vel det? hvo veed n. det var? jeg veed ikke n.; og: Men n. dog? 166. n. hørde man sligt? 167. n. kom han her el. saae man ham sidst? 489.
Nag: har fattet N. til en, 527.
Nagle; og: slaaer N. ind, 207.
Naglefast (er) 207.
Naglegab; Nagler; og: n. fast; Naglested; Naglet; og: er n. 207.
Nakke, 62. 508.
Nar, 266. gjør N. af, 266, 267.
Narren, 266.
Narrer, 266. du n. mig den gang, men kom tiere, 538.
Narrerie, 266. 495.
Narret, 267.
Narhval, 187. 195.
Narrisk (er) 266.
Narv, 71.
Nat, 536. i N. 536. 537. er N.; bruger Natten; om N.; er ude el. rejser om N. og: N. kommer paa en, 536. er et Sted N. over, 537. bliver el. fahrer hen at blive N. over, 431. der er ingen N. 514. 536. forgangen el. afvigte N. og: tilkommende N. 537. er længe oppe om N. 357.
Natte-Arbeide (gjør) 536.
Natteravne; Nattesidden; og: holder Nattevagt, 357.
Natpotte, 228.
Natur; og: har den N. 128.
Navle, 160.
Navlestreng, 260.
Navn, 60. 458. har til N. har fælles N.; rette el. første N.; giver N. og: kjender af N. 60. erindrer ens N. 457. med N. 458.
Navne og Navnegave, 60.
Navngivelse, 458.

Navngiven, 60. 458.
Navre (et) 200.
Neb, 420.
Neb-Knude, 213.
Ned: n. ad, 59. 164. 400. gaaer n. ad, 164. fahrer n. ad; gaaer n. til; og: bærer n. 59.
Nedbaaren og Nedbærer, 59.
Nedbøjet; og: gaaer n. 350. sidder el. staaer med n. Hoved, 420.
Nede; Nedre, 399. der n. 165. 399. her n. 165. han, hun, den ꝛc. her el. der n. og: er her n. 400. langt n. 60. er n. ved Stranden, 59. bliver n. i Dybet, 400.
Neden: n. for; og: er n. for, 59. n. til, 399. her n. til, 165. der n. til, 165. 400. n. til værende; og: er n. til, 400. n. om, 59. 400. gaaer n. under, 59. n. fra, 165. 400.
Nederdeel, 59.
Nederst; og: er el. lægger n. 59. fahrer til n. Steder, 400.
Nedfalden (Døren er) 262.
Nedfrossen i Sneen (er) 388.
Nedgleden; og: n. Snee, Iis el. Steen, 437.
Nedhidset, 309.
Nedlader, 16. 309.
Nedlades og Nedladt, 309.
Nedlagt, 97.
Nedlægger, 106.
Nedre, see: Nede.
Nedreven; og: er n. 150.
Nedrig; og: er n. i Aanden, 169.
Nedrigere (bliver) 60.
Nedriver, 150.
Nedruller og Nedrulning, 49.
Nedsegner, 355.
Nedsender ved Liine; og: Nedsendt, 309.
Nedslagen, 15. er n. 208. bliver n. 15. 165.
Nedslagenhed (er tilbøjelig til) 15. 40.
Nedstammer fra, 285. 361.
Nedsynker og Nedsynket, 70.
Nedsænker, 138.
Nedtraadt, 499.
Nedtrildet, 49.
Nedtrykt, 273. holdes n. i Søvne, 331.
Nedtræder, 499.
Negl, 235. har store N. 236. en Negls Brede, 235.
Neglerødder (har) 86.
Negtelse og Negtende, 265.
Negter; og: n. for, 265. n. en noget, 74.
Nei, 269. n. ingenlunde, og: siger n. 269.

Nemme (got el. tungt) 385.
Nemlig, 112. 258.
Nenner ej; Nensom; og: er n. 88.
Net op: rækker n. til, 277.
Ni, 45. 231. ere N. i Tallet, 231.
Nidding (en) 504.
Niende, 45. 231.
Nikker med Hovedet i Søvne, 286.
Nipper; og: er n. 366.
Nitten, 45.
Nodelig (er) 320.
Nogen, 100. n. Tid siden, 132. om n. Tid, 46. 100. 132. paa n. Tid, 46.
Nogenledes, 123. er n. 13.
Noget, 100. 359. 447. n. lidet, 123. 448. er n. 449. kan blive n. deraf, 359. n. slemt el. n. man ej kjender og maa være bange for, 448. n. at lægge Mærke til, 449. n. fra 54. det var og n. 15.
Nogle, 46. 100. n. gange, 100. n. Aar siden; og: om n. Aar, 46. 434. er skeet for n. Aar siden, 434. har været der n. Vintre, 46. 434.
Nok, 275. 482. er n. 274. er aldeles n.; agter det for n. el. synes nu, det er n.; er bleven n. og: har faaet n., 275. har n. 351. det er n. 482. faaer ikke n. 31. 445. den som aldrig kan faae n. 377. n. engang, 29. 147. det var n. saa, 14.
Nord, 2. n. hen, i, fra, om el. paa, 2.
Nordboe, 2.
Norden, 2. 458. blæser N. 2. 3.
Nordenvind og Nordfahrer, 2.
Nordlig, 2. 3.
Nordlys; og; er N. 48.
Nordlænding, 2.
Nord-Nordost, 464.
Nordost; og: blæser N. 464. N. fra; og: omtrent omkring i N. 167.
Nordostligere Egn, 167.
Nordostligst; og: boer N. 167.
Nordpolen, 2.
Nordvest ud; og: fahrer N. ud til Søes, 221.
Nordvestfugl, 294.
Nøte, 280.
Nu, 247. n. strax; just el. fornemmelig n.; og: som n. 247. n. da, 470. n. du! 147. n. nyligen, 482. n. først el. for alvor, 15. n. kom det herud, 14. n. kommer han igjen, 15. 57. n. skal man høre, 57. n. skulde du just sige saa el. han gjøre saa, 220. n. og da, 100. 159.

Ny, 322. er n. 322. 362. næsten n. og: splinter n. 322. bliver n. 322. n. Ting, 362.
Nyaar; og: er N. 292.
Nydelig; og: er n. 129.
Nyder, 286. n. Deel i, 101. noget at n. 492. hvad n. han? 451.
Nyfødt, 41. n. Barn, 126.
Nygift, 180. n. Mand, 319. n. Kone, 542.
Nyhernhut (et Sted) 315.
Nykkeliine, 173.
Nykker: n. en Baad frem, 173. n. sig frem, 174. n. for og bag ud med Kroppen, 520.
Nylig: n. bekommet; og: er n. bekommet, 362. n. omtalt, 482. han gjorde, kom &c. for n. 482.
Nymaane, 41. er n. 538.
Nynner for et Barn, 242.
Nyre; spiser N. og: er meget for N. 469.
Nyretælg, 469.
Nys om noget; og: faaer el. giver N. om, 160.
Nys udfløjen Fugleunge, 493.
Nysen og Nyser, 466.
Nysgjerig (er) 26.
Nyt, 80. 322. faaer noget n. 362. er n. at høre, 80. frembringer n. 80. 531. bliver et n. Menniske, 127. er n. med ham, 245. er n. Arbejde ved, 378.
Nytte (til ingen) 112.
Nytter, 61. n. ret, 55.
Nyttes, 61. n. ret. 55.
Nyttet, 61.
Nyttig, 61. 363. er n. 61.
Nyts (er) 363. tilforladelig n.; holder for n. og: ej n. 363. er intet n. 449.
Nær, 170. er n.; meget n. og: er meget n. 170. n. sammen, 25. n. ved at skee, 45. er, holder el. kommer for n. 170. kommer ingen for n. 381. tager sig n. 74. 75. — for en, 171. er n. efter en, 283. er n. ved at skulle fødes, 292. kommer n. til, 150. 339. n. havde jeg glemt det, 538.
Nærbeslægtet, 170. er n. el. for n. 170.
Nærer sig af, 287. n. sig ved, 373.
Nærhed; og: er i N. 76.
Nærmer sig, 150. 339.
Nærmest; og er n. 497. n. mod Landet, 167. er n. mod Landet, 168. den el. det som skal være n. ved andet, 497.
Næring og Næringsvej, 373.
Nærværelse, 76. i N. 76. 333. i hans, din, min &c. N. 472. er i N. 76. holder sig i N. 244.

Nærværende; og: er n. 286. paa n. Tid, 247.
Næs (et) 315. N. at bøje omkring, 517. farligt N. 167.
Næsbeboer, 315.
Næse, 212. som har N. 213. kommer ham for N. 270. snyder N. 156.
Næseblod (har) 67.
Næsebor og Næsehuller, 212.
Næseklud, 157.
Næsgruus; og: kaster sig 393.
Næst; Næste, 125. 497. har til n. 129. 497. n. gang, 217. er n. efter, 497. den som kommer n. efter, 217. følger n. efter; og: de som følge n. efter hinanden, 497. den som gaaer n. foran, 433. sidder el. ligger n. ved, 497.
Næstforgangne og Næstforrige, 433.
Næstfølgende, 217.
Næstsødskendebarn, 49.
Næstyngste, 528. er den n. 529.
Næsviis, 26. 126. er n. 126.
Næsviished, 126.
Næver: veed ret at bruge sine N. til Dasken, 255.
Nævner, 60. 457. n. op; lader sig n.; staaer ej til at n.; n. ilde el. det som ont er; og: n. fejl, 458.
Nævnes, 457. 458.
Nævnt, 457.
Nød, 12. 76. 269. lider N. 12. 15. 76. 183. 269. 503. 540. bringer i N. 77. paafører N. 269. er i N. og: yttrer sin N. 351. med N. og Neppe, 302.
Nøder, 75. 119. lader sig n. 75.
Nødig (har) 12.
Nødlidende, 12. 15. 269. 351.
Nødlidenhed, 269.
Nødvendighed, 12. 377. 378.
Nøgel, 242. 254.
Nøgen, 254. er n. 253. ganske el. splitter n. og: er ganske n. 464.
Nøjes med lidet, 102.
Nøjsom; og: er n. 102.
Nølefitte, 76. hvilken N.! 147.
Nøler, 47. 268.

O.

O! 326. O! ja vist, 259. O! Himmel, 425.
Odde, 303. 315. er paa en O. 315.

Offer og Offersted, 508.
Ofte (giør el. skeer) 25.
Og el. Ogsaa: det var og noget! 220. han skulde ogsaa med, 327.
Oh! 1. 69. 327. skriger oh! 327.
Omarmer, 79.
Ombedes og Ombedet, 457.
Ombinder, 308.
Ombringer; og: hav Mod paa at o. nogen, 499. o. Mennisker, 129. lader o. 499. 501.
Ombunden; og: er o. 308.
Ombyttes lige for lige, 469.
Omdrejer, 193. 268. 397.
Omdrejes, 268.
Omdrejet, 268. er o. 193.
Omdrejning, 193. 397.
Om end, 528.
Omendskiønt, 258. 282.
Omfalden, 322. 325.
Omfang (af stor) 299.
Omfatter, 79. 487.
Omfattet, 487.
Omfavner, 79.
Omgaaes: o. vel, 16. 126. o. varlig, 26. o. frit, 96. o. venlig, 102.
Omgang: har kjødelig O. med, 319.
Omgiør, 48.
Omgreben, 487.
Omgriber, 79. 487.
Omgyrtler sig, 197. 485.
Omgyrtlet (er) 197.
Omgængelig, 102. 126. er o. 102.
Omgængelighed, 102. 126.
Omhæng, 396. 459. trækker O. for, 459.
Omkantret, 396. 391. er o. 390.
Omkømmen, 526.
Omkommer paa Søen, 88. — i Baad, 526.
Omkringbæren, 34.
Omkringsat og Omkringsætter, 532.
Omliggende, 76.
Omqvæde, 87. 382. det var o. 258.
Omrand (fordybet) 203.
Omsider, 196. o. kom han hjem, 488.
Om sig (er) 375. er brav o. og: er ej o. 73. er o. for at samle Vinterføde, 215.
Omskiærelse og Omskiærer, 219.
Omslag, 28. faaer O. 28. 521. fordelende O. 387.
Omslagen Græs, 146.
Omsonst; og: giør o. 14. giver en noget o. 360.
Omsorg (drager for) 348.
Omspender; og: bliver Omspendt, 446.
Omspurgt, 44.

Omstrammer; og: bliver Omstrammet, 446.
Omstyrter, 355.
Omstyrtet, 332.
Omstændighed: behøves ingen O. med, 293.
Omstøder, 282.
Omsætter, 100.
Omtake, 530. kommer i O. 512. ond O. 530.
Omtalt, 329. 530. bliver vel o. 512.
Omtrent saa (kan være 2c.) 261.
Omtumler: kan hurtig o. sig, 241.
Omvanker, 34.
Omvej: maae søge O. 173.
Omvelter, 48.
Omveltet, 218. o. Jord, 497.
Omvendelse, 397. er paa O—s Vej, 396.
Omvender, 397. 522. o. sig, 396.
Omvender (en) 397.
Omvendt, 268. 396. 397. er o. 268. 397. 522. o. Tilstand, 397.
Omvunden, 308.
Ond, 10. 140. 192. er o. 10, 80. 192. o. Tale, 458. o. Skik el. Gjerning, 11. o. at komme til rette med, 126.
Ondartet, 11.
Onde (et) 10. er igaaet med el. fremturer i det o. 11.
Ondskab, 11. 140. 192.
Omgefær saa (er) 261.
Onsdag: er el. bliver O.; om O.; paa O. el. tilkommende O. og: i Onsdags, 367.
Ont, 10. 33. 355. gjør O. 10. 11. 106. 375. det gjør o. 33. 346. har o. 33. har o. i, 34. 98. gjør en o. 34. faaer el. har o. af, 98. lider o. 269. 355. det som gjør o. 346. tilstødes o. 355. o. Menniske, 125. o Vejr; og: er o. Vejr 355. o. Gemyt, 360.
Op: o. ad, 33. 346. hist o. ad el. op igjennem, 363. stiler el. flyver lige o. ad, 33. o. ad Bakke, 267. bedre o. i Landet; og: gaaer længer o. i Landet, 167.
Opbaaren; og: er o. 240.
Opblæser, 386. 453.
Opblæst, 386. er el. er bleven o. 386.
Opbragt, 362. 468. er o. 80. 361.
Opdager, 37. 245. 300. 404. o. hos, 300.
Opdaget, 37.
Opdrages, 128.
Opdreven Fugl paa Land, 454.
Opegaer en til Had, 527.
Opfahren (er) 167.
Opfahrer med, 167.

Opfisker, 31.
Opfostres, 128.
Opfyldes; og: lader o. 80. o ikke, 536.
Opfyldt med (er) 108.
Opføder, 354.
Opfødes, 128. 353.
Opfødt (er der) 128.
Opfører sig: o. barsk imod, 16. o. saa, 128. o. ei saa, at man kan elske ham, 213. o. vel med andre, 228.
Opførsel, 128. slet O. 118. god O. og: har god O. 126.
Opført (er) 167.
Opgiver sine gode Tanker om, 306.
Ophalet, 31.
Opharket, 335.
Ophavsmand; og: er O. 375.
Ophielper; Ophielpes; og: Ophiulpen, 188.
Ophold, 128. uden O. 84. 219. har O. deraf, 128. 358. er til O. hos; en at have O. hos; og: har til O. 286.
Opholdende sig, 534.
Opholder sig, 76. 534. o. hos, 286. 535. o. der; og: o. paa den Tid, 535. o. paa Vejen, 268. o. over, 69. 246. o. ud til Søes, medens andre ere i Fiordene, 340.
Opholdssted, 534. første O. og bliver ei forlegen for O. 372. O. til Søes, medens andre ere i Fiordene, 340.
Opholdsveir, 27. er el. bliver O. 312.
Opholdt derved. (bliver) 354.
Ophuggen (Jord el. Tørv); og: Ophugge-Redskab, 497.
Ophænger, 230. o. for at tørres, 120.
Ophængt: er o. 230. o. for at tørres, 120.
Ophævet (er) 386. 493.
Ophøier sig selv, 274.
Ophøies, 539.
Ophør (uden) 285.
Ophører, 219. lader o.; o. med; og: o. ei, 219. o. at voxe, 5.
Opirrer, 308.
Opkalder, 60.
Opkastet, 256. 257.
Opklarende; Opklarer; Opklaret Begreb; og: har o. Begreb, 181.
Opklaring, 181.
Opkommen af Vandet, 364. o. Søedyr i Jisvogi 454.
Opkradset, 15.
Opkrøben; og: ligger o. 156.
Oplader, 242. 254. o. sine Øine el. en andens Øine,

Øine, 518. o. ens Forstand, 107.
Opladt, 242. er o. 242. 254.
Oplagt (er) 156.
Oplever el. o. ej; Dagens Komme, 182.
Oplevet og: ej o. Dag, 182.
Oplukkelse, 242.
Oplukker, 37. 242. 254.
Oplukt, 37. er o. 254.
Oplysende Middel, 325.
Oplyser, 107. 181. 325. 444. 446. 469.
Oplyses, 446. 469. o. af, 181. o. ved, 447.
Oplysning, 181. 324. 325. 447.
Oplyst, 181. 446. 447. er o. 181. 446.
Oplægger, 156. 230.
Opløfter, 19. 47. 149. 167. 231. 426.
Opløftet, 363. er o. 149. 167. 426.
Opløser, 187.
Opmuntrer, 154. 187. 376.
Opmuntres, 494.
Opmuntret, 376.
Opmuntring, 494
Opnaaer, 39.
Opnaaet, 40.
Opnævner, 60.
Oppasning (behøver megen) 378.
Oppe, 346. der o. 346. 363. hist el. did o. 363. er o. 321. 363. er her o. 346. er hist o.; han, hun, den &c. o. el. der o. el. hist o. el. der o. som du veed nok selv; og: hør du hist o.! 363. o. tilLands; og: som boer o. i Landet, 167. er o. af Sengen, 241. 242. er heel o. paa noget, 491. er snart o. snart nede bag Bølgerne, 460.
Oppebier, 285. 488. 540. den man o. 540.
Oppuster, 453.
Oprakt (gaaer el. gaaende) 241.
Oprejser, 241. 242. 276.
Oprejst, 242. 276. 277. er o. el. er bleven o. og: har o. 276. staaer o. 288.
Opretter; og: har o. 276. o. Skind til Mellemvæg, 476.
Oprettet; og: er o. 276. staaer o. 277. o. Mellemvægskind, 476.
Opreven, 15.
Oprigtig, 109. 370. er o. 109. handler o. og: mener det ej o. 369.
Oprigtigen, 109.
Oprigtighed, 109. 370.
Oprindelse, 284.
Oprinder dersra, 285.
Opripper og Oprippet, 489.
Oprykker og Oprykket, 321.

Oprømt (er) 494. hvor o.! 378. bliver o. og: har o. Humeur, 187.
Oprør; og: gjør O. 364.
Oprører; en Oprører; og: Oprøres, 364.
Opsat (er) 239. o. til i Morgen, 16. er ikke got o. 470.
Opskjærer, 436.
Opslider og Opslidt, 36.
Opsluger; noget at o. og: Opslugt, 70.
Opspender, 446.
Opspendt, 188. 441. bliver o. og staaer meget o. 446.
Opspiist: kan ej faae det o. 321.
Opstaaer, 241.
Opstandelse, 241.
Opstanden, 241. er o.; tilig o.; er tilig o.; og: o. og udgaaet, 241. er den opstandne, 242.
Opstander, 94. 276. 277. holder sig fast i Slædens O. 277.
Opstigelse (faaer) 101.
Opsvollen, 386. er o. 386. 493. er o. i Ansigtet, 191. o. Jis, 389. 455. er o. Jis, 389.
Opsætter, 230.
Opsøger et skudt Dyr, 293.
Optagen, 101. 403.
Optager, 101. o. Mennisker, 126. o. et Rum, 203. o. ens Plads, 215. o. et Stykke Land, 284.
Optrakt; Optrukken, 31. 188. er o. og: har den o. 426.
Optrækker, 31.
Optyldet Vand paa Jisen, 68.
Optøer, 67.
Optøet, 68. bliver, er bleven, og: skaffer o. 249. o. Hul paa Jisen, 68.
Opvartning; vil altid have O. af andre, 458.
Opvinder, 31. 118.
Opvindes, 118.
Opvoxen i Hast, 322.
Opvunden, 118.
Opvækker, 242. 525. o. Lyst, 155.
Opvækker (en) 525.
Opædt af Marsluer, 218.
Orakel (Grønlændernes) 501.
Ord, 329. bruger det O.; ont O.; er et slet O. og: fuld af slemme O. 329. blot O. uden Mening, 327. er uden O. 330. vil have det første O. 433. lægger en O. i Munden, 330. 433.
Orden; og: er kommen i O. 48. bringer i O. 110. saaledes som de følge i O. 497.
Ordentlig, 48. 88. er o. 48.
Ordentligen, 48.

Ordfører; og: har til O. 327.
Ordner, 48. 419.
Ordrig; og: er o. 328.
Ordsprøg, 104.
Oret; og: er o. 332.
Orgel, 175.
Orkan (blæser) 489.
Orm, 234. forskjællige slags o. findes anførte, 22. 119. 124. 224. 234. 237. 272. 322. 414. 468.
Os, 513. o. tvende; og: Som o. 513. for o. selv, 89. af o. selv, 89. 513.
Otte, 45.
Ottende, 45.
Oven; o. til, 147. 230. 346. er o. til, 230. 346. han, hun, &c. o. til, 347. her el. der o. til; og: er her o. til, 363. o. paa, 147. 230. ligger el. lægger o. paa; har noget o. paa sig; og: ligge o. paa hinanden, 148. o. om, 346. o. over; og: er o. over; og: har o. over sig, 230. her strax o. for; og: han her strax o. for, 363. o. fra, 230. 346. hist o. fra, 363.
Oventørt (er) 312.
Over, 230. hen o.; her op o.; holder sig el. kommer o. 230. gaaer, fahrer el. flyver o. 231. fører el. sætter o. 95. har o. sig, 254.
Overantvorder, 9. 379.
Overantvordet, 379.
Overbeviser, 77. 80. 200.
Overbevises, 77. 80.
Overbeviisning, 265.
Overbeviist, 77. er o. om; og: det man er o. om, 265.
Overbleven, 428. — til Morgen, 16.
Overblivsel, 31. 427.
Overbragt, 95.
Overbæren, 152.
Overbærende og Overbærenhed, 163.
Overbærer, 163. o. med, 151.
Overbuxer, 174.
Overdeel, 230. O. i Vandet, 92. O. af Ryggen, 231.
Overdreven lystig el. Lystighed, 355.
Overdyne, 193.
Overeensstemmer, 53.
Overfahrer, 94. o. med, 95.
Overfahrested, 95.
Overfior, 434.
Overfladen, 147.
Overflod (har) 358. 359.
Overflødighed, 360. har i O. 351.
Overfuser, 368. 442. 512.
Overfyger, 354.

Overfører og Overført, 95.
Overgaaer, 12. 17. 20.
Overgaaes, 131.
Overgjemt, 46. 434. har det o. 434.
Overgiven; er o. og: Overgivenhed, 355.
Overgiver, 12. 306. 379. o. til Døden. 499. o. ej, 306. o. sig 306. — til Døden, 499. har o. ham, 380. 500.
Overgives, 499.
Overgivet (er) 379.
Overherre; og: er O. 274.
Overhyller; Overhylles; Overhyllet; og: er o. 353.
Overhænger, 194. o. en til Ufordragelighed, 269.
Overkjortel, 148. tager O. paa, 149.
Overkommer, 292. o. ikke, 318. kan ej o. det alt, 51.
Overkroppen, 223.
Overlader, 61. o. sig ganske i ens Villie, 371.
Overlang, 203. gjør o. 203. 439.
Overlast (taaler) 370.
Overlegen (finder det sig) 51.
Overlevende, 217.
Overleverer, 379. 508.
Overleverer (en) 379.
Overleveret, 379. 508.
Overlivet, 223.
Overlæbe (med tyk) 157.
Overlægger, 254.
Overlæsset, 51.
Overmaade meget, 442.
Overmand, 13. træffer sin O. 12.
Overmorgen, 15.
Overpeltz, 148. 172. 231. syer O. 231.
Overraaber, 512.
Overrumpler, 480. o. en Sælhund, som mangler Udflugt, 253.
Overrumpler (en) 480.
Overrumples og Overrumplet, 480.
Oversat, 95.
Overskjelder, 23. o. en uforskyldt, 480.
Overskjender, 368.
Overskjorte, 42.
Overskygger, 459. 522.
Overskygges, 459.
Overslaaer forud, 277.
Oversnavset, 132.
Overspytter, 197.
Overstrider og Overstrides, 307.
Overstryger og Overstrøgen, 148.
Overstænker, 416.
Oversætter af et i andet Sprog, 315.
Overtalende; og: er o. 195.
Overtaler, 154. 190. 399. o. til at følge, 14.

lader sig o. 541. staaer ej til at o. 366.
Overtales (den som) 190.
Overtrakt (er) 148.
Overtroe; har O. ved; og: tør ej befatte sig med el. røre ved af O 341.
Overtroisk, 104. 341. er o. 341.
Overtrukken, 29.
Overtrygles, 351.
Overtræffer, 17. 20.
Overtræk paa Vægge, see Betræk.
Overtrækker, 29. 95. 148.
Overtyde (søger at) 279. 280.
Overtænker, 141.
Overvejer, 77. 141. 425.
Overvejning, 77.
Overvinder, 12. 51.
Overvindes, 13.
Overvintrer; og: Sted at o. 331.
Overvunden, 51.
Overvælden med Forretninger, 521.
Overvældet med Forretninger, 318. 521. er ret o. dermed, 521.
Ovn, 202.
Oxe, 528.
Oxe-Reen, 343.

P.

Paa: er p. og: lægger p. 97. p. det Sted, 333.
Paaanket, 205.
Paafærde (er tilig el. ved første Vink) 371.
Paafører, 9.
Paaholden, 74. er, er ej, bliver, gjør p. og: er p. paa, 74.
Paaholdenhed, 74.
Paahæng (har) 351.
Paahør; og: i mit, dit ꝛc. P., 512.
Paakalder, 457. p. ivrig, 235.
Paakommen, 383.
Paalidelig (er) 484.
Paalægger, 119.
Paaminder, 77. 329.
Paaminder (en) og Paamindt, 77.
Paa ny (begaaer) 216.
Paapasser; en Paapasser; og: Paapasset, 340.
Paarørende, 449.
Paaseet, 134.
Paaskjønner, 235.
Paaskud, 345. har til sit P.; har noget til P. og; optænker noget til P. 345.
Paaskyldning, 330
Paaskynder (en) 376.
Paastaaende; og: er p. 211. 541.
Paastaaenhed, 541.
Paastødt, 150.

Paasyn; og: i hans, mit &c. p. 472.
Paddehat, 390.
Pakker i, 205. p. ind, 205. 384. p. en vel ind i Klæder, 507.
Pakkes; og: Pakket, 205.
Pande, 90. 183. 192. binder noget om P. 183.
Pandeblære paa Klapmydsen, 192.
Pandepude; Pandeskind el. Pandesmæk; og: binder P. paa, 183.
Paneler, 148.
Pantser, 396. tager P. paa el. sættet P. paa en, 396.
Pantserulken, 166.
Pannus menstruanus, 291.
Papiir, 6.
Par (ere) 91.
Paradepose, 130.
Parres, 319. p. med, 318.
Part, 123.
Parthi (tager ens) 90. 417.
Passer (det) 274. p. got el. vel 109. 275. 497. det p. ham, 302. det som p. en, 275. p. efter, 105. 277. 302. p. til, 292. 302. p. imod, 261. det som kan p. mod andet, 291. p. dermed el. deri; det som p. dermed; og; har det som p. deri, 302. bringer det til at p. 497. p. det efter noget andet, 537. p. ikke, 111.
Passer (en) 37.
Passer paa, 26. 340. p. Tiden, 292. p. Huus el. Telt, 340. p. det vel; og: p. sine Ting got, 361. p. sine Ting slet, 418. det man er sat til at p. 340. p. op for at skjele sig paa 163.
Passere (kan) 13.
Passerende; Passerer forbi; og: venter paa det som skal p. forbi, 404.
Patte, 29. 145. giver P. og: den som giver P. 262.
Pattebarn, 262.
Patter, 29. 262.
Patrontaske, 384.
Peber, 178.
Pebersvend, 318.
Peen; og: er p. 366.
Peentsnakkende, 180.
Pegefinger, 488. P. og Tommelfinger samlede, 393.
Peger paa, 334. 488. p. for en, 334.
Peget paa, 488.
Peltz; forskiællige slags findes anførte, 29. 61. 86. 92. 111. 158. 172. 231. 247. 287. 397. 492. syer P. 287.
Pen; og: skjærer P. 6.
Pennefjær, 444.
Penneniv, 6.
Penge; og: P.—Forraad, 41.
Pensel, 6. 543.

Perdrikker (en Fugl) 22.
Pergament, 529.
Perle, 68. 386. 400.
Perpendikel, 97.
Perse; Persejern; og: Perser, 273.
Person, 470. anseer P. 293. anseer hans P. 470. anseer ikke P. 293.
Peruqve, 322.
Pestagtig Dødsart, 499.
Phantaserer og Phantasie, 86.
Phlegmatisk; og: er p. 364.
Pjask, 263.
Pjasken (hvilken!) 429.
Pjasker: p. i Vandet, 264. p. under Fødderne, 429.
Pibe, 175.
Pibekrave, 233.
Pibende i sin Tale, 180. taler p. 179.
Piber, 174. 175.
Pibet; og: er p. 443.
Pidsk; og: kan godt slaae med en P. 131.
Pidsker og Pidsket, 131.
Pige, 313. liden P. 318. gammel P. 542.
Pigebarn, 313. 540. spædt P. 313.
Pighaa, 236.
Pigskjæl, 142. 468.
Piil; forskjællige slags findes anførte 1. 21. 82. 316. kaster med P. 21. 82. 316. slaaer P. fast i, 21. 82. træffer m. P. 316.
Piinlig, 33.
Piint, 34.
Pikken i et Lem, 486.
Pikker, 96. 322. p. i et Lem, 486.
Pikker (en) at stikke Fisk med, 157.
Pile; og: noget til P. 396. (see ellers Piil)
Pilebeen; træffer med P. og: har mistet sit P. 405.
Pilejern, 405.
Pilredskaber, 70. 108. 396. 496.
Pille (en) 445.
Piller: p. til sig, 385. p. Kjødet af Been, 223. p. sine Tænder, 235. 236.
Pimpesteen, 34.
Pine; og: lider P. 33. lider P. i, 34.
Piner; og: lader sig p. 34. p. sig med, 75.
Piner (en) 34.
Pines, 34. 74.
Pinested, 34.
Pippe (leger) 81.
Pipper op, 387.
Pis, 227. gammelt P. 142.
Pisseballie, 228. sidder over P. 271.
Pisser; p. ofte; og: p. paa, 227. maae tit p. 271. kan ikke el. vanskelig p. 273.
Pissetræng; og: er p. 227.
Plade: slaaer el. slaaet i P. 429.

Pladrer, 174.
Pladrer (en) 175.
Plads (har) 119.
Plage, 269. 355.
Plagefoged, 269.
Plager; og: en Plager, 34. 269.
Plages, 269. 355.
Plaget, 34.
Plaisir (for) 14. 100. 482. gjør for P. 14.
Planerer; en Planerer; og: Planere-Redskab, 250.
Planter, 99. 100. 284.
Planteskole, 284.
Plantet, 100.
Plasker, 255.
Plaskregn, 420.
Plaster, 249. 251. 254. 387. lægger P. paa, 249. 251. 254. har faaet P. paa, 254.
Plat, 267.
Platter ud, 429.
Plattenkager (slaaer) 83.
Plattenslager (en) 429.
Plejefader, 38. 58.
Plejemoder, 32. 51.
Plejer at gjøre, skee &c. 377. p. saa at gjøre; og: gjør som han p. 104.
Plet, 261. har mange el. store P. 261. P. paa Huden, 322.
Plettet; er p. og: meget p. 261.
Plirer, see: Blirer.
Plov, 194.
Pludselig, 482. faaer p. at see, 170. fahrer p. bort, 482. døer p. 209.
Plukker, 76. p. Fjærene af, 257.
Plukket, 76. er p. 76. 257.
Plumpende (roer) 461.
Plumper i, 138. 255. p. i Vandet med Steen el. Aare; og: p. derfor, 461.
Pluskjæbet, 524.
Plyndrer; en Plyndrer; og: Plyndret, 516.
Pløjer, 194.
Pløjning, 165.
Podagra, 63.
Poesie, 382.
Poet (er el. agerer) 382.
Polygamus, 351.
Pompe og Pomper, 114.
Portner, 254.
Portrait, 52.
Pose, 130. 384. liden P.; noget til en P.; noget i P.; fylder, fyldes, el. fyldt i P.; og: er kommet el. fyldt i P., 384. P. over Teltstængernes Ende, 391.
Postkarl; og: er P. 348.
Postyr (sætter sig i) 197.
Potte; og: gjør P. 251.
Pottemager, 251.
Potteskaar, 56. 207.

Praler, 129. 540. p. deraf, 540.
Pralerie, 540.
Presser, 273.
Priis, 300. 530. nyder P. 539.
Priis (holder i høi) 18.
Priis (giver noget til) 516. den for hvis Skyld man giver noget til P. 516.
Priisgods, 516.
Priisværdig; er p. og: Priisværdighed, 539.
Primer, 41. 157. P. i Haandledet, 229.
Prints og Printsesse, 232.
Priselig; og: er p. 300. p. Gierning; og: gjør p. Gierninger, 540.
Priser, 300. 530. p. en derfor el. derved; og: det man p. en for, 539. p. lykkelig, 539. p. sig selv, 300. 540.
Prises, 529.
Priset, 300. 539. p. være! 539.
Privet og Privetflue, 32.
Proberer, 333. 537.
Profession, 373.
Prop, 386. 427. gjør Proppe el. gjør P. til; har mistet sin P. og: tager P. af, 427.
Propper, 427. p. sig med Mad, 298.
Propper (en) og Proppes, 427.
Prophet og Prophetie, 80.
Proptrækker, 358.
Proviant, 359.
Provianterer, 340. p. dermed, 462.
Provianthuus, 224. stort P.; bygger P. og: gaaer ind i P. 224.
Proviantsforvalter, 224.
Proviantskibene, 340.
Proviantsted, 224.
Provst, 351.
Prunker, 53.
Prædikant; og: har til P. 327.
Prædiken, 328.
Prædiker, 327.
Prædikestoel, 328.
Prægtig: er for p. 213. agter det for p. for sig, 213. alt for p. 214. taler p. om en Ting, 539.
Prægtighed, 214.
Præservativ og Præserverer mod Sygdom, 352.
Præst; er P. og: ypperste P. 351.
Prøv det engang! 57. 60.
Prøve: har P. af, 266. sætter P. paa, 266. 537. anstiller P. 266. anstiller P. med, 333. sættes paa P. ved; og: det, hvorved en sætter os paa P. 537.

det kommer an paa en P. 57. 528. stiller P. an, om en skal leve, 152. bringer med til en P. 209.
Prøvemiddel, 266.
Prøver, 266. 324. 333. 537. p. paa el. efter, 266.
Prøves, 537.
Prøvesteen, 266.
Prøvet, 537. er p. 333.
Prydelse, 53. 367.
Pryder, 53. 367. p. sig, 53. p. sig med, 53. 54.
Prydet, 367.
Prygl (en) 32. 529.
Prygler, 32. 52. den som p. 529.
Prygler (en) 529.
Prygles; Prygleſted; Pryglet; og: er p. 529.
Psalme, 147. 504. synger P. 147.
Psalmebog, 504.
Pudser, 53. 361. p. sit Haar, 352. 354. p. Lampe-Ilden, 468.
Pudses (Lampe-Ilden) 468.
Pudset, 53.
Puger sammen; og: en Puger, 102.
Pukkelrygget, 179.
Puls; P. slaaer; og: Pulsslag, 486.
Pund, 331.
Pung, 384. P. ved Avlelemmet, 133.
Purgeredrik, 492.
Purgerende, 32.
Purgerer, 32. 492.
Purre (en) 173.
Purrer, 172.
Pustehul (Hvalens) 212.
Pusten m. Munden, 444.
Puster, 444. p. paa, 444. 453. p. det bort, 444. p. paa Vejen, 258.
Puster (en) 453.
Pusterør, 386.
Pusteſted, 258.
Putter ind, 249. p. i Munden, 332.
Pygmæer (en) 129.
Pynt (en) 72. 315.
Pynter, 53. 367. p. sig, 53. p. sig for Mandfolk, 360.
Pyntet, 53.
Pytfugl, 503.
Pølse, 119.
Pønser, 141. p. paa, 141. 425.

Q.

Qvalme, 72. 257. hvilken Q.! 257.
Qvalmende (er) 257.
Qvalmer, 257.
Qvalster, 315. brækker Q. op; og: spytter Q. paa en, 315.
Qvalt, 72. 510. bliver q. 72.
Qvanne, 32. 235.

Qvidrende, 198.
Qvidrer, 174. 198.
Qvinde, 51. hæslig Q. 52. ugift Q. 542. Q. som har med gift Mand at bestille, 542.
Qvindehætte, 300.
Qvindekjær, 52.
Qvindelige Lem, 540.
Qvindepels, 29. 111.
Qvindfolk, 51.
Qvit (man maatte ønske sig ham) 342.
Qvælefærdig, 510. er q. 72. 202.
Qvælende, 72. ret q. 511.
Qvæler, 72. 190.
Qvæles, 72. 190. er færdig at q. deri, 511.
Qvælestrikke, 190.
Qværn, 56.
Qvæster, 143. 263. 525. q. sig, 263.
Qvæstet; og: er q. 143. bliver q. 263.

R.

Raa (en) og: sætter R. til, 413.
Raa; Raat; og: smager r. 14.
Raaben, 62.
Raaber, 62. 86. 87. 501. r. ud, 441. r. til el. paa: og: r. højt, 501. r. om Hjelp, 86.
Raabt ud (bliver) 442.
Raad, 104. holde R. 204.
Raaden, 68. r. Kjød, Træe, Skind el. Fjeld, 68. er r. 20. 68.
Raadenhed, 68.
Raader: r. fra, 399. veed ikke at r. sig 84. vil r. sig selv, 211.
Raadhuus, 204.
Raadner, 68.
Raadslaaer; og: Raadslag, 204.
Raadvild (er, gjør el. bliver) 84.
Raadvildhed, 84.
Rad, 419. gaaer i R. 418. ligge el. staae i R. og: sætter i R. 419. de som ere i R. 419. 497.
Radgaas, 297.
Ragekniv) 528.
Rager sig selv el. en anden.) 528.
Ramme, 120. 142. sætter i R. 120.
Rammer; og: r. dermed, 295.
Rand, 250. 428. noget til R. 428. syer R. 5.
Randsager, 265. 266.
Randsager (en) 266.
Rank, 241. 513. er r. 218. 241. 513.
Rap paa sine Hænder (er) 415.

Rapper: r. alting løselig fra sig, 381. faaer r. til sig, 161.
Rar, 74. 88.
Rarhed, 88.
Rasende; og: er r. 350. stiller sig r. an, 410.
Raser, 198. 350.
Raslen, 416.
Rasler, 160. 254. 255. 416. hør, hvor det r. 254.
Rasp, 496. R. at gjøre Furer med, 194.
Rasper, 5. r. Fure i noget, 194.
Rav, 155.
Ravgal (er) 392.
Ravn, 195. 505.
Ravneunge, 505.
Rebeller (en) 364.
Redder, 32. 33. staaer til at r. 200.
Reddes ved, 32. 33.
Reddet, 32.
Rede, 280. gjør r. 279. gjør R. og Rigtighed for, 325. kan ej hitte R. i, 391.
Redebon (er) 373.
Redekam, 102.
Redelig, 109. 370. er r. 369. er r. sindet, 109.
Redelighed, 109. 370.
Reder, 102.
Reder for sig, 279.
Reder Seng, 430.
Redning og Rednings-Middel, 32. 33.
Redskab; og: bruger som R. 378.
Reeb, 309.
Reen, 85. er r. 84. 88. 131. holder sig r. og: hvor r.! 88. er bleven r. 130. gjør r. 130. 410.
Reen (Reensdyr) see Ren.
Reenfærdig; og: er r. 88. 544.
Reengjort; og: er r. 130. 410. har r. 410.
Reengjøres, 410.
Reenholder, 53.
Reenlig; er r. og: er r. med, 88. fører sig r. op, 544.
Reenhed, 88.
Reenselse, 130. 514. R—s Kar og R—s Tid, 514.
Reensende Middel, 131. 411.
Reenser, 130. 410. 415. 514. r. en Flint, 347. r. Lampen, 252. r. sig, 514.
Reenser (en) 130.
Reenses, 410. 415.
Reensdyr, see Ren
Reenset, 130. 176. 415. 514.
Reent: holder r. hos sig, 544. taler r. 302. er ganske r. og tydelig, 303. spiser r. op, 182. 320. gjør el. gjøres r. Bord, 182. gjør r. Bord for en, 321.

321. har gjort r. Bord, 321.
Rege, 351. r.—artet Insekt, 134.
Regel, 10. 48.
Regjerer og Regjeres af, 274.
Reglingen paa et Fahrtøj, 231.
Regn, 351. stærk R.; er stærk R.; bliver stærkere R. og: R. kommer paa en, 420.
Regnbuen, 210. 297.
Regnemester, 220. 221.
Regner (han) 220. som forstaaer got at r. 221. r. det saa, 261. r. med, 101. 467. r. en ej for noget, 177.
Regner (det) 263. 419. r. temmelig; og: tager til med at r. 420. r. ret alvorlig, 312. r. paa, 419.
Regnes med, 101. 467.
Regnkjole, 183. 419.
Regnorm, 390.
Regnskjerm, 319.
Regnvejr (er ude i) 419.
Reise see Reisen.
Reisebroder, 121.
Reisefærdig, 65.
Reisekjortel, 148.
Reisen: ligger paa R. 65. er paa R. 121. har R. i Hovedet, 167. noget til R.; har ej beredt sig paa R. og: forsyner sig slet til R. 334. giver sig paa R. ind ad en Fjord, 389.
Reisende, 121.
Reiseproviant, 462. noget til R.; har R. med sig; har det til R. og: forsyner med el. giver med som R. 462.
Reiser, 121. r. igjennem, 21. r. hen, bort, til, el. omkring; vil r. el. har i sinde at r., 64. r. i eet fort, 117. r. i Følge med, 121. r. sammen, 122. r. paa Besøg, 310. r. ingensteds, 535.
Reiser op, 276. r. sig op; og: har r. sig, 288. kan r. sig op med en kantret Kajak, 241.
Reiseselskab, 121.
Reisetaske, 462.
Reisetøi, 334.
Reisning: har høj R. 385. har liden R. 388.
Rem, 21. R. til Sælfangsten, 26. 27. R. til en Svøbe, 131. R. til at spænde Trommeskindet med, 198. R. til at binde noget fast med, 273. Remmer til at binde Slædens Tvertræer fast med, 278. R. til Kiedelen el. Slædeopstanderne, 314. R. i Skoe; og: har ingen R. i sine Skoe, 429 R. hvori Hundene trække for en

en Slæde, 221. snitter R. ud af et Skind el. skjærer det ud i R. 210.
Remmesnider; og: agerer R. 211.
Remmesniderkniv, 211. 365. 524.
Remmesælen, 461. 537. faaer en R. fanget, 537.
Remmesæl-Unge, 481.
Ren; Rensdyr, 232. 504. en Gold-R. 314. gammel Han-R. 343. en ung R.-Hjort, 318. en Hun-R. 232. faaer el. skyder et R. 504. faaer R. at see, 505.
Rende, 108. gjør R. i, 228. 437.
Rendekugle, 19. 108.
Render paa, 8.
Renhjort, 318. 343.
Renjagt; og: er paa R. 98. fahrer paa R. 64. 486.
Renjæger, 486. er en god R. 64.
Renkalv; og: fanger R. 314.
Rensbeen (et stykke) 346.
Rensdyr, see Ren
Rensdyrgevæhr, 505.
Rensdyrpelts, 231.
Rest, 31. 321.
Rester, 220.
Ret (rigtig) og: er r. 109. gjør det som r. er; agter el. kjender for r. 110. vil altid have r. 211. 281. derfor har du r. 14. kommer i rette Tid, 278. du er den r. Karl, 326. r. tilgavns, 15. r. saa, 14. 87. 259 r. brav! 456.
Ret (lige) og: er r. 279.
Ret (Mad:) Retterne man giver en, 298. forskjællige grønlanske R. findes anførte, 153. 246.
Rettelig (skeer el. gjør) 372.
Rettelse, 280.
Retter, 48. 279. r. ud, 31. 279. r. op; og: har r. op, 276. r. sig op, 197. r. sig efter 10. 243. 244. 277.
Rettesnor, 10.
Rettet, 279. bliver r. 279. 280.
Retfærdig, 18. 110. er r. 109. handler r. og: erklærer r. 110.
Retfærdiggjort; Retfærdiggjørelse; og: Retfærdiggjører, 110.
Retfærdighed, 18. 110.
Retsindig og Retsindighed, 140.
Retskaffen, 109. 370. er r. 109. 369. gjør ikke r. 407.
Retskaffenhed, 110.
Reven: r. Vunde, 198. er r. i tu, 410.
Revne, 233.

Revner, 208. 233. 410. 436.
Revnet, 233. 234. er r. 15. 410. 436.
Revselse, 379.
Revser, 33. 379
Revses, 379.
Ribbeen; og: har brukken el. faaet Skade i R. 505.
Rible, 131. 212. 395. faaer R. i Huden, 211.
Ribler, 495. r. Huden, 212. Redskab at r. med, 495.
Rider paa store Bølger op og ned, 172.
Ridser i noget, 495.
Rif (et) 94.
Riffelbøsse, 234.
Rifle (gjør i noget) 234.
Rifleniv, 194.
Rifler, 194. r. et Dyr i Huden, 466.
Rig, 359. 362. er r.; meget r.; er meget r. og: en r. Mand, 362.
Rigdom, 362.
Rige (et) 274.
Rigelig, 153.
Rigtig: er ikke r. 118 io, r. nok, 470.
Rigtighed (kommer i) 110.
Riis, 62. 338. giver el. faaer R. 338.
Riim, indvendig i Huus, 108. befrossen med R. el. sætter R. indvendig, 109.
Riimfrost; og: kommer R. paa Marken, 158.
Rimeligst faaer el. gjør han det, 375.
Rimer (det) 158.
Rindende; r. Bæk, 227. r. Blod, 387.
Rinder, 86. 227. r. ud, 86. 455. r. ned, 228. Øinene r. 116. Taarene r. 230.
Ring, 109. 159. 174. 179. med R. om; og: gjør R. til et Skaft, 179. sætter R. paa, 179. 197. R. paa en Kajak, 340. sætter R. paa Kajakken, 341.
Ringe, 259. 360. hvor r.! 259. anseer r. og: er at agte r. 306. gjør sig r. 260. 306. holder sig el. noget for r. 476. holder sin Gjerning for r. og: det man agter for r. 477. agter sig for r. 213. er i sine egne Øine for r. 214. r. Ting, 448. r. Værdie, 477.
Ringeagter, 55. 177. 293.
Ringeagtet, 55.
Ripper op igjen, 216. 489.
Rist (en) 120.
Rist eller Roe (har ingen) 399.
Riv: R. i Huden, 198. R. i en Klippe, 233.
Rive (en) 79.
Riven og Sliden i et Saar, 178. har R. i Livet, 271.
Rivende, 178. r. Dyr, 29.
River, 198. r. i tu el. i stykker, 27. 410. r. af Hæn-

Hænderne, 48. 401. r. Muld op, 48. r. udi, 96. r. ned, 122. 150. r. af lave, 160. r. paa noget med Neglerne, saa det lyder efter, 236. r. af el. i med Tænderne, 259. r. Haaret af, 322. lader sig snart r. i Stykker, 410. r. sig paa noget, 211. det r. i Halsen, 178.

Rives, 211. 249. har været oppe at r. 211. r. med, 95. 349. r. og trækkes af Gejlhed, 349. den noget r. af Hænderne, 401.

Ro (har ingensteds) 45.

Rod, 1. 441. R. af Værter, 249. 498.

Roe (en) 133.

Roeliine, 73.

Roer, 38. 73. 150 r. stærkt 446. r. efter noget; r. frem og tilbage; r. ofte for en anden; og: har en til at r. for sig, 348. er let el. tung at r.; og: sætter sig ned at r. 73. r. gesvindt efter et Dyr, 380. r. i Kajak, 150. 348. — i det Fahrvand, 150. kan slet r. i Kajak, 346. r. til af alle Kræfter, 281. 318.

Roer (et), 21. staaer ved R. 21.

Roeredskab, 348.

Roerem, 73.

Roerkarl, 38. 73.

Roerske, 73.

Roes, 300. 530.

Roesværdig; og: er r. 300.

Roetol, 73.

Rogn, 441. koger el. spiser R. og: Fisk med R. 441. gyder R. 183. gyder R. 144.

Rogngydested, 144.

Rognkald, 296. faaer el. fanger R. 297. R.-Han, 39. R.-Hun, 42. sære slags R. 30. 296. er paa R.-Fangst, 297.

Rok, 352.

Rokke; Rokkefisk, 5. 459.

Rokkelor, 148.

Rokker frem og tilbage, 520. lader sig r. 408. lader sig ei r. 65.

Rolig, 103. 364. 479. er r. 81. 103. 364. 479. gjør r. 323.

Roligen, 81. 364.

Rolighed (er i) 394. den som sidder hiemme i R. 394. har ei R. paa sig, 105.

Ros see Roes.

Roser, 300. 530. r. en derfor; r. nogen for en; og: den man r. nogen for, 530. r. sig. 300.

Roset, 300.

Rosmarin (vild) 150. 329.

Rosmul (en) 66.

Rotte, 480.

Rov, 358. er ude paa R. 70.
Rovfugl (stor) 492.
Ruder, 90.
Ruelse, 352.
Ruger, 144.
Rulle (en) 250. en heel R. Tobak, 509.
Ruller, 250.
Rum; og: er r. 61.
Rum (et) 109. liden af R. 113. 299. har for lidet R. 8. er ei R. dertil, 485. R. under Brixen, 155. R. imellem Fingrene, 201.
Rummelig, 109. 113. 299. er r. 299. er r. imellem, 107. rummeligere i en af Enderne, 462.
Rummelighed, 109.
Rummer; r. meget, 109. 113. r. kun lidt, 109. 113. 299. kan ei r. 338. — mere, 425. r. sig, 208.
Rumpe, 319. den blotte Deel, af R. over Burerne, 242. tørrer sin R. 142. sætter R. i Vejret, 133. sidder paa R. og: gnider med sin R. el. skubber med den paa Jorden, 341.
Rumpehul, 142.
Rund, 37. 521. r. i Omfang; og: er r. 521. løber r. 49. 183.
Rundfisk; og: tørrer R. 30.
Runding (har en ordentlig) 37.
Ruse (en) 234.
Rusende og Ruser, 425.
Ruskevejr; og: er R. 200.
Rusker: r. i, 321. r. af, 76. 321. r. af el. op med Tænderne, 259.
Rust; og: skraber R. af, 248.
Ruster; Rustet; og: er r. 248.
Rustning, 409.
Rustpletter (er fuld af) 185.
Ryg, 231. 508. det nederste af R. 239. R. mod Skuldrene, 179. R. imellem Skuldrene, 47. R. paa et Skind, 190. 231. langs ad R. 190. har ont i R. 179. 197. vender R. til, 26. 508. kaster sig paa R. 199.
Rygaas, 223.
Ryger, 137. 392. 493. r. ud af en Aabning, 41.
Ryget (er) 137.
Rygfinne, 277.
Rygfit, 508.
Ryggesløs og Ryggesløshed, 11.
Rygmarv, 197.
Rygning, 223.
Rygrad, 190 — af en Fugl, 171.
Rygsmerte (har) 179.
Rygstykke paa en Stoel, 70. — paa en Slæde, 277.

Rygte, 511. faaer R. om noget, 511. er, bringes, el. bringer i et got R. 512. søger at bringe en i et ont R. 245.
Rygtes, 512.
Rykker: r. i, 318. r. af, 76. r. lidet af sit Sted, 98. r. af med Tænderne, 259. 266. r. i tu, 208. r. Græs, 146. 248. r. Haarene af, 257. r. af Hænderne, 400. r. op med Tænderne, 259. r. til sig, 321. r. op fra et Sted til andet, 315.
Rykkeredskab, 321.
Rykket: er r. 257. r. Græs, 146.
Rynke: slaaer R. 79. 175. sætter R. i Panden, 79. Rynkerne paa de grønl. Støvle-Soller; og: gjør saadanne R. 487.
Rynkebeen (at giøre Solle-R. — med) 487.
Rynket; og: bliver r. 79.
Rype, 19. 183. R. skriger, 307. gaaer ud at snære R. 183.
Rypejagt (er paa) og: Rypejæger, 19.
Rypeskrig; og: der høres R. 307.
Rypesnare, 188. 305.
Rypesnærer (en) 305.
Rypetarme, 337. 452.
Rystelse, 334.
Rystende, 334. 408.
Ryster, 65. 91. 139. 334. 408. r. med Hovedet, 103. r. noget, 139. 140. 176. r. sig, 140. r. Støvet af, 176.
Rystet, 65. 91.
Ræben: der høres R. og: hvilken R.! 307.
Ræber, 307.
Ræd, 81. 275.
Ræddes, 81. 275. 285. r. for, 81.
Rædsel, 81.
Rædsom, 81. 275. er r. 275.
Rækker: r. did, 203. r. højt op, 214. r. langt el. ej langt, 139. r. ikke til, 31. 125. 445. r. net op til, 277. r. til og end mere, 427. r. frem, 312. det som r. frem af noget andet, 317. det som r. længst frem af Ansigtet, 432. r. til Maden, 334. r. Hals, 233. r. sig; r. sig efter; og: r. ud, 136.
Ræv, 155. 157. 195. (383.) 480. hvid R. 157. sort R. 195. R. skriger, 155. fanger R. 390. 480. lugter efter R. 445. faaer el. søger at faae R. 480.
Rævefælde; og: bygger R. 389.
Rævehule; og: en Brink fuld af R. 436.
Rævejagt (er paa) 480.
Rævelugt, 445.

Røber, 205. 345. r. sig, 245. 345.
Røbes, 80.
Rød, 68. 146. er r. 68. 169. er, bliver el. gjør r. i Ansigt el. paa Hænder, 430. r. Farve, 146. farver r. 146. 177. maler med el. anstryger r. 146. r. Tang; søger efter el. spiser r. Tang, 68. r. Perler, 68. r. Hvæssesteen, 146. r. Øjne, 89.
Rødbuget Ørred, 146.
Rødei Saar; Saar med R. og: samler R. 253.
Rødfarvet, 177.
Rødfisk; og: fanger R. 447.
Rødlydet; og; er r. 153.
Røg, 90. 137. 392. hænger el. hængt i R. 137. fiin R. 392. R. af en Flint, 392. driver R. ind, 137.
Røgelse; og: ryger med R. 493.
Røgelsekar, 493.
Røger, 137. 392. r. Tobak, 392.
Røget, 137. 392. er r. og: r. Smag, 137.
Røglugt, 137.
Rømmer bort, 199. — derover, 200.
Rønnetræe, 277.
Rør, 443. R. ved Blæren paa en Kastepiil; sætter R. paa den el. den bliver forsynet med R. 452.
Rører: r. ved, 24. r. an, 346. r. ens Samvittighed, 200. r. sig i Moders Liv, 292. noget som r. sig langt borte, 460 r. sig ikke, 535. r. hinanden noget paa, 449.
Rørerne ved Laarene, 192.
Rørlig (er) 64.
Rørt, 139. er r. Vand, 139. 149.
Røst; og: har god R. 311.
Røv, 319.
Røver, 358. r. fra en, 516.
Røver (en) 358. 516.
Røvet, 358.

S.

Saa! 457. 470. kun s. 112. 457. just s.; s. allenefte; og: s. for al Verden, 457. ja s.! 456. er omtrent, regner det el. lader blive s. 261. lad det være el. gaae s. og: lad ham gjøre s. 456. har sig s. og: behandler s. 112. s. har det sig, 259. s. sagde han, 258. bærer sig s. ad, 457. ikke s.? 100.
Saadan, 112. 456.
Saaer; Saaes; og: Saaet, 419.
Saalangt (kommer) 203.

Saaledes, 112. 456. er s.; gaaer s. til; og: gjør s. ved, 112. 456. skeer el. begegner s. 456. giør s. livagtig s.; og: blot s. 457.
Saamange, 112.
Saameget mere, 112.
Saa ofte som, 321.
Saar, 96. 150. ont S. 251. S. falder af; og: gnider S. af el. river det op, 150. fuld af S. 96. S. æder om sig, 251.
Saarer; Saaret; og: er s. 96.
Saasom, 258.
Saaviit (kommer) 203.
Sabbath, 394.
Sadel, 146.
Saft, 132. 507. udpersser S. 132.
Saftig; og: er s. 132.
Sag, 357. søger S. 345. har Sager, 359. har skjønne S. 357. det var Sagen, 14.
Sagler, 315.
Sagn, 530.
Sagt, 41. 530.
Sagttalende, 329.
Sagte: saa s.! 123. kommer s. 151. gaaer s. 3. gaaer s. frem, 381. taler s. 329.
Sagtes, 203.
Sagtmodig, 152. 170. 381. er s. 151. 170. 381. s. Sindelag, 381.
Sagtmodighed, 152. 381.
Sagtmælet, 180. er s. 179.
Sagtner: s. med Blæsten, 311. s. sig; og: kommer til at s. 203.
Salig; er s. el. bliver derved s.; saligt; og: s. Hjem, 372.
Saliggiør; Saliggiørende; og: er s. 372.
Saliggiører (en) 372.
Salighed; og: S—s Middel, 372.
Salt; er s.; skaffer el. skaffes s Smag; og: smager s. 468. s. Vand, 114. 468. s. Vands Fisk, 421.
Salter; Saltes; Saltet; og: Saltsmagende, 468.
Salve, 479.
Salver, 27. 479. s. sig, 479.
Salves og Salvet, 479.
Samdrægtige, 102.
Samme: s. Slags, 291. s. Tid el. gang 247. kan gjøre det s. 291. s. Øieblik el. i det s. 470. er ved det s. 456. det er det s. 528.
Sammen: holder s. 101. gaaer ej ret s. 167. kommer s.; kobler s. og: sanker s. 180. føjer s. see under Føjer; øger s. 519.

Sammenbinder, 187. 308.
Sammenbindes, 308.
Sammenbundne (ere) 131. 308. tvende s. Kasakker; og: sætter over paa saadanne, 187.
Sammenfølder; og: Sammenfoldet, 225. sammenfoldte Hænder, 344.
Sammenfælder, 519.
Sammenfældet; og: Sammenfældning, 165.
Sammenføjer, see under Føjer.
Sammenføjes, 180.
Sammenføjet, 180. er s. og: ere sammenføjede, 131. 180.
Sammenføjning, 519. S—s Sted, 180. 519.
Sammenhober, 79. 180.
Sammenhobet, 79.
Sammenholdende, 101.
Sammenhængende, 296.
Sammenklæbes, 296.
Sammenkrumpen, 71.
Sammenkrøben (er) 232.
Sammenlagt, 79. 118. 225. 354.
Sammenligning (gjør) 53.
Sammenløben, 212.
Sammenpuger (en) 102.
Sammenruller og Sammenrulles, 118.
Sammensanket, 181.
Sammensnører, 533.
Sammensvøber og Sammensvøbt, 118.
Sammentrukken (er) 234.
Sammentrykker og Sammentrykt, 79.
Sammenvier; Sammenvies; og: Sammenviet, 180.
Sammenøgede Stykker (bestaaer af flere) 519.
Samfund, 102. som hører til Samfundet; og: Samfunds-Middel, 102.
Samlede, 180. skulle være s. til Betaling, 467.
Samler, 102. s. flere Stykker under eet 180. — til et heelt, 519. Redskab at s. sammen med, 79.
Samles, 180.
Samlet (holder) 58. see og Samlede.
Samles under eet, 180.
Samlingsplads, 180. 181.
Samlingssted, 180.
Samqvem med (i) 467.
Samt, 467.
Samtykke, 22.
Samtykker, 21.
Samvittighed, 389. giør sig S. over, 141. S—s Mindelse; S.vaagner

ner el. nager; har Mindelse i S.; og: S. giver got Vidnesbyrd el. Bebrejdelse, 389. urolig S. og: har Uroe i S. el. har noget paa sin S.; S. tier el. han har intet paa sin S.; Fred i S. og: faaer Fred i S. 461. skaffer Fred i S. 462.
Sand, 109. 325.
Sand, 435. fahrer efter S. og: strøer S. paa Gulvet, 435.
Sandelig, 109.
Sandgraver (en) 435.
Sandhed, 335. 407. er S. 407. i S. 109.
Sandrue; og: er s. 335. 407.
Sandruehed, 407.
Sands, 422 ved sin S.; er ved S. og: uden S. 422. faaer sin S. 424. er ei ved sin S. 392. har ej sine fulde S. 350.
Sandsiger (en) 35. — under sit Hexerie, 502.
Sandsigerie (forretter sit) 502.
Sandskiæl, 540.
Sandskyldige (er den) 369.
Sandt (er) 335. det er s. 538. det var s. 14. er det ikke s.? 100. det var et s. Ord, 442.
Sang, 23. 75. 146. 190. smuk el. slet S. 75. begynder Sangen, 23. har til sin S. 147. holder S. med en anden el. staaer ham bi i S. 122.
Sanger (en) 147.
Sanker sammen, 180. gaaer ud at s. Bær, 320.
Sanketid og Sankning, 181.
Sat: s. i Vandet, 430. er s. i Vejret, 230. s. sig, 264. har s. sig, 122. 264. bliver mere s. 424. har s. af, 415.
Saug, 355. 398.
Sauger, 365. s. Brædder, 398. — deraf, 397.
Sauglad og Saugmølle, 398.
Saugspaan, 365.
Saugsted og Saugværk, 398.
Saugtand, 186.
Savnelig (er) 517.
Savner, 215. 241. 517.
Sav; Saver, see Saug; Sauger
Sax, 186.
See! 47. 52. s. engang! 1. s. den el. der! 9. Og s.! 449. s. engang til ham! 56. 456. s. kun til, om det ikke gaaer saa, 57. 60. s. til ham! 326. nej s. engang! s. her til denne! og: s. hvor han staaer og maaber! 456. s. hvilken en! 470.
Seeglas, 134.

Seen; og: er s. 203. s. i Værk, 203. s. til sin Gjerning, 201. 525.
Seende (gjør, og: den som gjør) 518.
Seene, 318. 544. Seener til Traad, 352. søger at faae S:; kjøber el. bekommer S. og: vil kjøbe S. af ham, 544.
Seenetraad, 352. 544. Forraad af S. og: sletter S. 352.
Seenfærdig, 203. 525. er s. 525.
Seenfærdighed, 525.
Seenhørende, 438.
Seent, 203. voxer s. 203. kommer s. afsted, 73. 121. 203.
Seer, 472. s. vel, 472. s. svagt el. ej vel, 475. s. jevnlig en Ting; s. med Fornøjelse; og: synes, at han s. det, 473. s. utydelig, 474. er got at s. og: kommer til at s. got, 475. har Lyst at s.; kan ej faae s. nok; var værd at s.; har aldrig før s. og: gider ej s. ham, 474. lader s. 312. 403. lader sig s. 85. 245. 404. 472. — for, 404. lader sig s. som man er, 522. lader en anden s. 472. faaer at s. den, som eftersætter sig, 473. s. en Ting i Vandet; det Hexemesteren s. i Vandet; og: s. den el. det i Vandet, 460. hvem s. man tiere end mig? 379. nu skal man s. 56. s. man vel, 100. 470. har man vel s.? 470. noget han har s. 450. s. en i Ansigtet, 191. s. en stivt i Ojnene, 392. s. paa; og: s. stivt paa, 134. s. længe paa, 134. 474. s. paa, hvorledes det gaaer, 233. giver at s. paa, 163. kan ej taale at s. paa, 474. 484. an 284. s. efter, 26. 144. 191. 456. s. stivt efter noget, 134. s. til, 134. 191 324. 456. s. ej mere til, 508. s. fra, 26. s. op, 47. 518. s. i Vejret, 47. 243. kan ej s. mod Solen, 121. s. til Jorden, 271. s. ned igjennem Isen; s. jevnlig ned i Vandet; og: s. igjennem en Aabning, 144. s. hid og did el. s. sig omkring, 233. s. sig for, 259. 265. s. sig tilbage, 199. s. ud igjennem Vindvet, 135. s. ud efter, 144. s. uden fra ind, 144. s. vel ud, 27. s. elændig ud, 474. s. ilde ud, 367. s. suurt, 43. 191. s. bistert, 191. s. bister og fæl ud; s. ikke ud, som han plejer; og: man kan s. ham af, at han

han er vred, 470. det s. galt ud, 78. s. igjennem Fingre med, 135. s. jevnlig efter for ej at glemme, 325. s. Fejl, 357. s. over Skuldrene, 177.
Sees; og: kan s. 85. 472. det som s. 473. bliver uforvarende s. og: den man uforvarende bliver s. af, 473.
Seet, 473.
Segel, 146. 201. 219.
Segl, 273. som har S. paa; og: trykker S. paa, 273.
Sei (er) 252. 309.
Sejer; Sejerherre; og: Sejer-Binding, 13.
Sejl, 493. har S. oppe, 490. sætter S. til, 490. 493. hidser S.; tager S. fra el. gjer S. op, 493.
Sejler, 490. s. got, 392. s. for fulde Seil; og: gjør at man kan s. got, 490. s. fort el. slet, 121. s. bidevind, 50. s. for Vinden, 336. s. for oven, 50.
Sejler (en god) 392.
Seilgarn, 21.
Sejlivet, 525. er s. 128. 525.
Sejt, 309.
Selerne (trækker sig ud af) 253.
Seletøj, 42. tager S. af den, 253.
Selv (han, hun, de ꝛc.) 276. sig S. 123. af sig S. 123. 140. for sig S.; er el. sætter for sig S. 123. hos, ved, til, el. i sig S. 123. gjør noget s. 276.
Selvfrasteen, 68.
Selvraadig, 211.
Selvroes, 540.
Selvtillid (stor;) og: har stor S. 485.
Selvvillig, 356.
Sendebud, 64.
Sender, 64. 289. s. med ham, 289. s. en noget, 289. 340. den som s. en noget; og: s. en Mad, 340. s. for sig i sit Ærende, 222. s. Bud til, 64.
Sending, 289. 340. tager S—s-Gods med sig, 289.
Sene, see Seene.
Senere (bliver) 203.
Seng, 118. 430. reder S. 430.
Sengebret; og: Sengebund, 89.
Sengedyne; Sengekammer; og: Sengeklæder, 430.
Sengested, 89.
Sengeteppe, 193. lader Lusene døe i S. 158.
Sengetid, 118.

Sengs (gaaer el. er gaaet til) 118.
Separatist, 126.
Serviet, 27.
Sex, 45. er, faaer el. besigaaer af S.; og: skeer el. gjør S. gange, 45.
Sexten; og: er S. 45.
Sextende, 45.
Side, 412. 506. paa, fra, til hans el. dens el. denne el. hidvendte S. 507. det som er paa hans S. 412. fravendte S. 26. 531. hiin S. el. den S. som er længst borte, 531. paa hvad S.? 452. den anden S. 17. paa den anden S. 459. kommer til den anden S. 17. fahrer langs med den anden S. 18. ligger paa Siden, 91. har Ont i S. 412. ved, til, efter, langs ad, ganske efter, S.; ved S. af; og: er ved S. af nogen el. noget; vender sig til S. og: fahrer efter S. 412. har paa sin S. og: det man har paa sin S.; ligger paa ens S.; til den modvendte S. og: fahrer til den modvendte S. 413. blæser paa S. og: fahrer forbi paa S. 412. kun den ene S. 91. S. i et Telt; begge Telts Sider; og: har sit Sted ved S. af Teltet, 532.
Sidebetræk i et Telt, 532.
Sidemand; Sidemænd; og: ere S. 413.
Siden, 32. 61. 196. 217. 483. S. efter, 217. han siger S. 483.
Siddende (er) 122.
Sidepiil, 1. sætter S. i el. brækker den af, 1. træffer el. træffes med S. 2.
Sidder, 122. 146. bringer til at s. 122. kommer i Faldet til at s. 146. s. paa; og: Sted at s. paa, 146. s. paa Isen for at stikke Sæihunde, 311. s. over Urinballien og pisser, 271. Fisken s. over sin Rogn, 144. sidder paa Hu, el. paa Bugen, 22. s. paa Bagen, 22. 146. s. bag i Baaden el. ved Roret, 21. s. fast, 58. s. i Tanker, 141. 479. s. og maaber, at hverken mæle el. tale, 476.
Sidesting; og: har S. 173.
Sidestrimer paa Handodden, 412.
Sideting, 413.
Sidevee (har) 412.
Sidevind (har) 412.
Sidst: kommer s. 215. gjør el. begegner s. 217. gjort el. begegnet s. 218.
Sidste (den) 217. det s. 285. paa det s. 196. s. gang;

gang; og: er den s. gang, 217. gjør sidste gang, 78. s. Smule, 321. beholder s. Ord, 280. vil altid beholde s. Ord, 281.
Sjelden; og: meget s. 159. kommer s. 380.
Sjeldent, 80.
Sier: s. af, 212. s. ud; og: det som s. ud, 455. s. op; og: s. op deraf, 437.
Siet op (Vand) 437.
Sjette, 45. lægger den S. til; og: fanger den S. an, 45.
Sigende, 329.
Siger, 328. 369. 529. s. til en; og: s. en sine Feil, 329. s. noget, 451. s. en noget, 329. 451. s. hvad man vil have, der skal gjøres, 457. s. ham det, 324. s. en hvad han skal tale el. svare, 330. 433. s. sin Mening, 279. 303. — reent ud. 302. s. frem, 41. s. til, 23. 279. 324. s. ens Ord efter, 135. s. hvad der falder ham ind, 293. s. noget til en anden efter ordre, 330. s. en imod el. sige hinanden imod, 399. s. af; s. noget om en, som han ei vil have sagt; og: s. en, hvad der gaaer for sig, 530. har en til at s. sig, hvad han hører, 438. s. en Sandheden paa en forstilt Maade, 512. s. eengang saa og en anden gang saa, 464. s. eet og det samme paa ny, 541. s. Feil, 535. Sagde han saa? 258. du sagde jo el. havde sagt anderledes, 538. sig dog ja! 147.
Signal (giver fra sig) 86.
Signekjelling og Signen, 186.
Signer; og: s. en, 186.
Signer(en;) Signeredskab; og: Signerske, 186.
Signet, 273.
Sig selv, see under Selv.
Sigtbar, 85.
Sigte; har i S. 473. faaer i S. 80. kommer af S. 27. gaaer el. taber af S. 68.
Sigte (en) 176. 271.
Sigter (meder) 271. 335. 526. s. efter; det man s. efter; og: en som s. 335.
Sigter (sælder) 91. 176.
Sigtet, 176.
Sikker: er s. 78. 480. bliver s. 79. gjør s. 479. er ikke s. 283. — derpaa, 228.
Sikker ned, 23.
Sikkerhed, 79. 480. skaffer S. 79.
Sild, 172.
Silde, 536. kommer s. hjem, 536. er for s. 24.

kommer for s. 215.—til, 125.
Silkemoos (grøn) 224.
Sind, 140. har S. hen- vendt til, 141. 506. har ej S. til, 366. har man- ge S. 399. urolig S. og: er urolig i sit S. 461. gjør rolig i S. 462. det som er efter hans S. 275.
Sinde (har i) 140. 141. 220. har ont i S. 141.
Sindelag, 370.
Sindsroe (bringer til) 462.
Sirup, 507.
Sisserønnike, 32. 295. 338.
Sit (holder for) 107.
Sjunken: s. i, 223. s. til Bunds, 222. er s. 223. har s. det, 92.
Sjæl, 459. 468. begaver med S.; sætter Stykke til S. og: mister sin S. 468.
Skaal, 184. 384.
Skaaner, 53. 88.
Skaar (et) 56. 201. 207. slaaer S. i el. af, 207.
Skaaren, 201. s. Skade, 201. s. ud, 210. s. op langs Bugen, 410.
Skaaret Kar, 207.
Skaave, 296. S. paa Saar, 150.
Skab, 210.
Skab (et) 106.
Skabelse, 361.
Skaber; og: en Ska- ber, 361.
Skabes, 360.
Skabbet; og: er s. 210.
Skabning; og: første S. 361.
Skabt, 361.
Skade, 22. faaer S. 22. kommer til S. 22. 78. 263. lider S. 78. har S. af, 119. lader komme til S. 150. gjør s. 22. 55. 415. havde nær gjort S. 283. gjør S. paa, 150. Skade! 28. 77. det var ret s. 527.
Skadelig; og: er s. 415. er s. Mad, 98.
Skadelighed, 415.
Skadeligt (holder) 401.
Skader: s. noget; og: hvad s. ham? 451. s. sig selv, 356.
Skaffer: s, bort, 363. s. isteden, 216. s. en no- get at bestille for at ad- sprede hans Tanker, 522.
Skaft, 72. 189. gjør S. 189. —til, 72. sætter S. paa, 73. 189.
Skagler, 221. 283. faaer nye S. 221.
Skal, 379. s. komme, gjø- re rc. og: mener at han s. komme rc. 379.
Skaldet, 85. 257. er s. 84. er bleven s. og: gjør s. 257. s. Hud paa en Hvalros, 183.

Skalk (du store) 326.
Skalkagtig (er) 369.
Skam, 168. 169. 341. er S. at see ham, 474. hvilken S. 169. 474. har bidt Hovedet af S. 169.
Skam dig! 26. 543.
Skamme (gjør til) 320.
Skammel, 71. 289. 416. 498.
Skammelig, 99. 169. er s. og: s. Gjerning, 169. holder for s. 168.
Skammer sig, 99. 169. 341. s. over; og: det man har at s. over, 341. s. for, 99. 168. det man har at s. for, 169. s. ved, 168. — at see ham, 474.
Skammer ud, 169. 341.
Skamfuld, 99. 169. 341. gjør s. 169. 341. er s. 99. 169. bliver s. 341.
Skamløs; og: er s. 169.
Skamrød (staaer) 341.
Skandse, 396. 476. med S. 396. gjør S. 476.
Skarn, 31. 130. 255. 263. 298. 415. 416. 418. 499. gaaer ud med S. 24. fuld af S. el. fri for S. 130. tager S. af, 130. 415. skovler S. bort, 255. skilles ved sit S. 415. kan ei lide S og: agter som S. 544. S. i et Rør; og: tager S. ud af Røret, 444. S. i Øjet; og: faaer S. i Øjet, 135.
Skarn (et:) et stort S. og: er et S. 360.
Skarnflue, 32.
Skarnhob, 24.
Skarp, 178. 191. 267. er s. 131. 177. 267. sætter skarpt for, 406.
Skarphed, 132. 178.
Skarpseende; og: er el. gjør s. 474.
Skarv, 327.
Skarveunge, 201. 327.
Skat, 17. 41.
Skatterer højt, 539.
Skavank (har) 245. S. i Hovedet, 304.
Skavebænk; Skaver Skind; og: Skaveredskab, 171.
Skee, 28. 161. 305. 310.
Skeegræs el. Skeeurt, 138. 233.
Skeer, 73. 292. 369. s. som det bør, 372. s. ey mere, 379. det som forudsiges at skulle s. 80.
Skib, 526.
Skibbaad; lider Skibbrud; og: Skibbruden, 526.
Skibs (fahrer til) 526.
Skibsblok, 290.
Skibsbrød, 145.
Skibsbuxer, 174.
Skibsraa, 413.
Skibstegn, 127.
Skiden, 130. 263. er s. 130. 131. 203. s. Mund; og: giver s. Mund, 328.

Skidenfærdig, 88. er s. 88. 544.
Skidenhed, 130.
Skident, 263. er s. 255. 263. meget s. 263.
Skidenvurren, 544.
Skider, 31. 38.
Skider (en) 31.
Skidetræng, 31. 38.
Skidlugt, 32.
Skidner; vil ej s. sine Hænder dermed, 544.
Skjebne, 434.
Skjelden, 329.
Skjelder, 329. s. paa, 328.
Skjelder (en) 329.
Skjelm (du store!) 326.
Skieløber (en) 437.
Skjemter; og: en Skjemter, 369.
Skienden, 329. hvilken S.! 328.
Skiender, 329. s. paa, 23. 328.
Skjendes (tvende som) 329.
Skjendig; og: er s. 169. s. Ord. 329. hvor s.! 169.
Skjændighed, 169.
Skiendsel (det er hans) 169.
Skienker, 116. 227. s. bort, 379.
Skjeppe, 325. 333. 538.
Skier, 255. 437. gaaer paa S. 437.
Skjerm see Skiærm.
Skjertser, 369. s. med et Fruentimmer, 349.
Skiestang, 287.
Skjev see Skæv.
Skifte, 428.
Skifteklædning, 4.
Skifter; noget at s. med; og: har el. har ei at s. med, 4.
Skiftes ad, 30. s. med en at gjøre; og: en at s. med, 428.
Skik, 104. er i S. og: bringer i S. 48. sætter S. paa, 10. 48. 102. vnd S. og: har god S. 105. fuld af Skikke; og: har for S. 104. efter gammel S. 56.
Skikkelig, 105. 109. 126. 381. 423. er s. 105 126. 162. 381. 422. bringer til at leve s. 424.
Skikkelighed, 110.
Skikkelse (har) 53.
Skikker; og: s. til en, 289. s. en noget til Foræring, 340.
Skikke sig blandt Folk (veed at) 126.
Skilderie; Skildrer; og: s. en af, 53.
Skiller: s. ad, 66. 112. s. sig fra sin Kone, 66. 418. s. sig af med, 106. s. en ved det han har, 321. 358.
Skillerum, 475. har S. mellem sig; og: gjør S. 476. S. i en Lampe, 327.

Skilles: s. ad el. fra, 66. s. ej fra, 27.
Skilsmisse, 66.
Skilt ved: Toj s. ved sin Ejer, 129. Lampen er s. ved sin skidne Tran, 252.
Skimlet; og: er s. 332.
Skin, 181. S. i Mørke el. i Søevand, 124.
Skind, 29. 183. forskjællige Slags S. findes anførte, 76. 86. 91. 122. 147. 231. 248. 407. 529. 541. trækker S. over el. af, 29. S. hvis Haarrem afskolles el. løsnes; S. lægges hen el. lægger det hen til saaledes at mørne; og: S. som Haarene ere afrevne. 541. S. at lægge under Maden, 248. lægger S. under, 249. S. paa et Sæde; og: lægger S. paa Sædet, 249. S. i Gangen at afvise Wind med, 332. er bare S. og Been, 415. 518.
Skindbelte, 485.
Skindbøtte, 102.
Skindramme, 142. 391.
Skindsyg (er) 308. 414. s. Qvinde, 308. s. Mand, 414.
Skindsyge, 308.
Skindværn for ved Brixen, 396. Brixen bliver forsynet med S. og: forsyner den dermed, 396.
Skinnebeen, 165. 214. 226. Stød el. Saar paa S. og: støder sig paa S. 214.
Skinnende, 181. er s. 181. 184.
Skinner: s. paa, 20. 197. s. i Mørke, 124. s. for andre; lader s. og: faaer til at s. klart, 181.
Skinner til Slæde, 352. sætter S. under; og: noget til S. 352.
Skinke, 521.
Skjold, 80.
Skjorte; og: syer S. 42.
Skit, 255.
Skjul, 254. 336. 459. 460. noget til S. 459. kryber el. sætter i S. 135. staaer, gaaer, lægger el. lagt i S. for Regn og Snee, 336. i S. for; og; trækker S. for, 459. komme i S. bag noget el. for en el. derfor; og: er snart i S., snart til syne, 460.
Skjuler, 135. 254. s. for 81. 459. s. under Bølgerne, 172. s. sig, 135.— for, 460.—under, 336.
Skjules af, 254. S. under Bølgerne, 172.
Skjult, 135. er s. 135. 254. holder s. for en, 47.
Skjæg, 527. stort S. og: har et langt S. 527. den der ej har S. paa Hagen; og: tager S. af, 528.

Skiæl; (et slags Hjerte-Skiæl) 132.
Skiæl paa Fisk, 468. Fisk med kiendelige S.; er uden S.; har mistet sine S. og: skraber S. af, 468. S. i Øret, 422.
Skiælfisk (en) 468.
Skiællax, 172.
Skiælven, 334.
Skiælvende, 334. 408.
Skiælver, 334. 408. s. over, 334. er færdig at s. 229.
Skiær; og: er s. 88.
Skiær (et) 94. 176. støder an paa S. 94.
Skiæreknív, 201.
Skiæren med Tænderne, 495.
Skiærer: s. got, 131. 191. s. af, 66. 200. s. Haaret af, 220. s. for; s. til en anden; s. i Stykker; og: s. sig et Stykke, 66. s. igiennem med Rasp, 194. s. ud om Randen, 201. s. sig el. en anden, 201. s. ud til Bræder, 397. s. op paa Bugen, 410. s. en Pelts op og syer igien sammen til Loddepose, 408. s. ud i Remmer el. Strimler, 210. s. til, 105. 186. s. bort til unytte, 365. s. i Øinene, 121. s. med Tænderne, 234. 495.
Skiæres: kan s. udi, 200. s. op paa Bugen, 410.
Skiærm, 522. tager noget over sig til S. og: den som har S. over sig, 522.
Skiærmbræt, 459.
Skiærpe; og: har S. 191.
Skiærsliber, 267.
Skiært Træe, 236. er s. Træe, 130.
Skiæv see Skæv.
Skiød, 395. i hans S. 395. har paa S.; den som har noget paa S.; og: det man har paa S. 397. S. til et Seil, 255.
Skiødebarn; og: Skiødehund, 397.
Skiøder: s. sammen, 99. 100. 180. 353. 520. s. paa, 467. s. noget til Forlængelse, 520.
Skiødesløs; og: er s. 161. 418. behandler s. 418. omgaaes s. med sine Ting, 361.
Skiødet sammen, 99. 100.
Skiødning, 165. 180. 353. har S. 165. S. til Længden, 520. S. oven paa Kajakken, 539.
Skiøge, 39. 52.
Skiøn, 26. 367. er s. 367.
Skiønner; s. det hos en, 324. s. got Arbeide, 520.
Skiønhed, 367. hvilken S.! 366.
Skiøns op mod (avancerer) 50.
Skiønsom (viser sig) 388.

Skjønt (herligt) 26.
Skjønt (om end) 528.
Skiør; og: er s. 20 410.
Skjørbug, 63.
Skjørbugs-Græs el. Skjørbugsurt, 138. 233.
Skiørner, 20.
Skjøtter: s. om, 225. s. ikke, 16. 293. s. ej om, 44. — mere, 426.
Skoe; og: syer S. 59. 138. 388. flikker S. 36. løser S. 424.
Skoeslik; og: en Skoeflikker, 36.
Skoelæst, 138.
Skoemager, 138. 388. S.—Maal, 28.
Skoerem, 429. S. er løs; binder S. og: taber sine S. 429.
Skoesolle, 28.
Skoespende, 238. 429. hans S. er løs, 429.
Skoetvinde; og: løser hans S. 429.
Skoggerlatter og Skoggerleer, 92.
Skole, 10. 180.
Skolemester, 10.
Skoller (smaa nogne paa Fieldene) 201.
Skonroggaen, 145.
Skorpe (Sneen har faaet) 388.
Skorsteen, 41. 90. fejer en S. 347.
Skorsteensfejer og Skorsteensskrabe, 347.
Skotte-Aare, 38.
Skøtter, 38. s. tilbage, 541.
Skøtter (en) 38.
Skov, 338.
Skovl; og: Skovler, 313. s. Skarn bort, 254.
Skraa; og: har S. i Munden, 466.
Skraa ned ad (er) 237.
Skraaler, 442.
Skraatobak, 466.
Skrabe, 210. 347. 443.
Skraben (en Fugl) 158.
Skraber: s. sammen, 79. Handske at s. sammen med, 79. s. af, 171. 175. 210. 358. s. Bær af; og: s. Kittet af Fugleskind, 210. s. Sod af, 347.
Skraberedskab, 210. 347.
Skrald, 99. 311.
Skralder, 99. 178. 416.
Skramler, 160.
Skranke, 203.
Skranter, 98. 258.
Skrantevorn, 352.
Skreed (er paa;) og: Skreedsted, 144.
Skrejtorsk, 402.
Skreven el. skrevne Sager, 6.
Skrift, 6.
Skriftklog, 107.

Skrig,

Skrig, 311. giver S. fra sig, 192. 311. er i S. 311.
Skrigende Hund, 243.
Skriger, 174. 269. 311. 327. s. fælt, 311. kommer Børn til at s. 193. holder op at s. 311. s. uden for, 441. — af fuld Hals, 442. s. til sine Hunde, 442. Hunden s. 243. Anden s. 239.
Skrit, 3.
Skritskoe; og: løber paa S. 403.
Skriver, 5. 6. har til at s. for sig; og: s. til, om el. ofte, 6.
Skriver (en) 5.
Skriverpult; Skriverstue; og: Skrivertavle, 6.
Skrives, 5.
Skrivested, 6.
Skrubsulten, 506. er s. 505.
Skruer i Vejret, 149.
Skrumpen og Skrumpes, 79.
Skrumphudet, 149.
Skrutrygget, 179.
Skryden, 540.
Skryder, 129.
Skryder (en) 129. 540.
Skræder, 259.
Skræderklud, 186. 365.
Skræk, 41. indjager S. 436. — ved sit Dødsfald, ꝛc. 481. sætter S. i, 81. 524. bliver overvældet af S. 518. er sat i S. ved en, saa man mishaaber om en anden, 481.
Skrækkebillede, 81.
Skrækkelig, 259.
Skrækkemiddel, 81.
Skrækker, 41. lader sig s. 283. 344. 401.
Skrækkes, 41.
Skræmmen; Skræmmende; og: er s. 509.
Skræmmer, 81. 322. 509. s. en i Søvne, 509.
Skræmmes, 509.
Skræmsel, 81. 127. 322.
Skræv, 3. 201. Skrævet mellem Benene, 3.
Skræver, 3. 61.
Skrævs (staaer el. sidder) 3.
Skrøbelig; og: er s. 12. 118. 152. 288. bliver s. og: er bleven s. 152. holder for s. 151.
Skrøbelighed, 12. 13. 118. 152. forsøger en andens S. 152.
Skrømt (paa) 110.
Skrømter, 369.
Skubber: s. sig frem, 173. s. sig i sin Kajak, 97. s. sig bag ud, 508. s. fra sig, 398. s. alting fra sig el. paa en anden, 378. s. en Baad for sig, 173.
Skubbes bort, 398.
Skud, 71. kommer paa S. 21. 99.
Skudde for noget, 262.

Skuddet, 65.
Skudt, 65. 382. s. med Piil, 21. bliver s. efter, 99. faaer det s. 382. skudte i et Skud, 467.
Skudt sig: har s. ned el. ind, 307.
Skueplads, 473.
Skuffe, 31. 313.
Skufler, 313. s. Skarnet af, 171.
Skukarv, 173.
Skulde; og: s. komme, skee ɔc. 379.
Skulder; og: S. brydes paa ham, 502. bærer paa S. 85. midt imellem Skuldrene, 47.
Skulderblad, 223.
Skulderdragt, 85.
Skulderstykke paa Qvindepeltz, 502.
Skulende og Skuler, 98.
Skulper, 91. s. mod Iisen, 463.
Skulpet, 91.
Skum, 72. bliver til S. og: staaer i et S. 172.
Skummende; og: Skummer, 172.
Skumringen (er i) 459.
Skumskee, 310.
Skure (en) 194. 204. gjør S. i, 203.
Skurer og Skuret, 185.
Skurv, 150. 210.
Skurvehat, 390.
Skurvet; og: er s. 210.
Skutler, 65. 176.
Skuur, 336. 460.
Sky, 286. 322. er s. 285. 322. er s. før, 207. gjør s. 322.
Skydebane og Skydegevæhr, 65.
Skydemaal, 99.
Skyden, 71.
Skydeplads, 65.
Skyder: s. med Bøsse, 69. 71. s. med Kanon, 71. s. efter, 71. 99. 382. s. til Maals, 289. s. under Maalet, 195. s. over Maalet, 231. s. Fejl, 282. 535. s. ej til Døde, 143. s. Haar el. Fjer af et Creatur, 257. s. uvist, el. lige; og: bringer til at s. lige, 272. s. el. søger at s. et Dyr op paa ny, 276. kan ej faae til at s. af, 357. s. paa hinanden, 410. s. flere i et Skud, 467. s. til alle Sider, 464. s. med Piil, 21. 71. s. for Plaisir, 382. s. i en Sælhund med Harpunen og træffer, 282. s. op, 284. s. Snaren af sig, 253. s. fra sig, 8. s. ud fra, 63. 208. s. Fahrt el. Vært, 121. s. sig stærk i Vært, 443. s. god Fahrt, 392. s. en Baad fra sig; og: s. sig frem, 173. s. sig frem som en Piil, 206.

s. sig hen paa el. med en Fahrt hen til, 380. s. tilbage, 508. s. Skuldrene op, 232. s. ind, 234. s. ind og ud, 317. s. Blade 366. man kan s. en hvid Pind derefter, 457.
Skydes: s. ind, 234. s. ned i Vandet, 430. s. tilbage, 508.
Skydeskiul, 476.
Skye (en) 316. trækker Skyer over Himmelen; og: er fuld af S. 317. mørk S. i Vesten, 22.
Skyer, 103. 121. 285.
Skyet (er) 317.
Skygge, 459. er i S.; har S.; giver S. fra sig el. foraarsager S. 459.
Skyggebillede, 459.
Skygger for, 459.
Skyggesiden, 26. 459.
Skyld, 17. 19. 345. 354. kræver S. 18. giver en S. 344. det man giver en S. for, 345. er S. i, 345. 369. 452.
Skylder, 17. s. til, 18. s. paa; og: noget at s. paa, 345.
Skyldig, 369. er s. 17. er den s. 369. anseer for s. 344. kjender s. og: erklærer s. 369.
Skyldigkjendt, 369.
Skyldner, 18.
Skyller, 85.
Skynd dig! 24. 147. s. dig dog! 147. skynder eder! 24.
Skynder: s. sig med, 24. 66. 318. s. paa en, 24.
Skynding: er stærk s. og: hvilken S.! 318.
Skytterie (ligger paa) 404.
Skæfte: arbeyder paa S. el. sætter nyt S. paa en Flint, 196.
Skæfter en Flint, 196.
Skæmmer ud, 169.
Skærpemiddel og Skærper, 132.
Skæv; Skævt: bliver s.; er s. i Kroppen; gjør sig s. til en af Siderne; og: staaer, sætter el. lægger sig s. op til, 414. ligger s. 306. gaaer s. paa sit Fodtøj, 499. Pilen gaaer s. 229. 404. slaaer s. med Pilen, 404. den vil altid gaae s. for ham, 229. seer s. til el. seer s. med Øjnene, 98.
Skævmundet; og: er s. 78.
Skævt see Skæv.
Skøjte; og: løber paa S. 403.
Skøvl; Skøvler, see Skovl; Skovler.
Slaaer, 32. 62. 81. 487. 529. den som s. og: det man s. 529. s. sig, 22. 62. s. sig selv, 487. s. igien. 18.

18. s. i Hovedet, 62. 136. s. med Svøbe, 131. s. sin Ægtefælle, 346. s. ihjel, 127. s. en noget af Hænderne, 341. 401. s. om sig i Vrede, 410. s. hinanden med knytte Næver for at prøve Styrke, 487. s. efter, 234. s. i Stykker, 55. 416. s. et Stykke af noget, 207. s. paa noget for at faae Snee rc. af, 490. s. med sine Vinger, 136. s. Vingerne sammen, 345. s. tilbage, 17. s. ud, 42. s. Ild, 97. 123. 124. s. under Vandet, 171. s. af, 200. 345. s. Græs, 146. 201. 257. s. til med Søm, 207. s. Vand paa, 227. s. af i et andet Kar, 227. 315. s. bag op, 211. lader sig s. 370. s. strax sin Piil i et Søedyr, før de andre komme paa Skud, 477. s. flad, 429. s. noget om, 398. s. ned efter en Fugl, 380. s. Ansigtet ned, 271. s. af Hovedet, el. Sindet, 141. 305. 306. 430. 457. 508. Søen s. over, 172. s. lige til, 277. s. sig igjennem, 297. s. igjennem, 426. s. Feil, 356. er at s. Vrag paa, 477.

Slaaes, 529. s. af, 201. s. med, 349. de s. 349. 487. Mand og Kone s. 346. s. flad, 428. s. af Hovedet 456. det som kan s. af Hovedet, 141.

Slaaet, 487. 529. s. i Plade, 429. bliver s. i Hovedet, 62.

Slabrer med Munden, 286.

Sladder, 530.

Sladderagtig, 531. er s. 205.

Sladderhank, 175. 205. 239.

Sladrer, 530. vil gierne s. 531. s. en noget i Ørene, 205. s. om; og: s. for en, 530.

Sladrer (en) 530.

Slag, 22. 487. faaer S. og: den som har S. 350. kommer S. om, 282. 285.

Slagen see Slaaet.

Slags: samme el. af et S.; ere af et S. og: er af det S. 291.

Slagsbroder, 349.

Slagtekniv, 9.

Slampamper, 478.

Slange, 225. 390.

Slap; og: er s. 178. er ikke s. 224. 226. 251. 346.

Slappes, 314.

Slapgjort; Slapgjør; og: Slapgjøres, 178.

Slaphed, 178.

Slegfredbarn, 542.

Slem,

Slem, 10. 125. 226. 289. 360. er s. mod Folk, 289. er s. at være hos; og: er hos s. Folk, 320. er allerede heel S. 226. er for s. 442. synes at han er for s. 156. den el. du slemme! 326. bruger s. Mund, 442. s. Snak, 458.
Slemmere; og: er s. 276.
Slemmest (er) 124.
Slemt (er) 226. 360.
Slenger: s. hen; s. hen til; og: er s. hen, 294. s. noget omkring af Iv-righed, 398. s. fra sig, 70. 294. s. sig, 290 318. den som har s. sig, 290.
Slet (ilde) 10. begegner s. 16. sætter i s. Forfatning, 98. 269. en s. Betaler, 19. seer s. ud, 125. er i s. Stand, 162. har s. Kaar, 269. søger at bringe i s. Kaar, 372. s. til-fods, 310. s. Ting; s. Menniske; og: er et s. Menniske el. Boehave, 359. s. bestilt; s. Handling; og: gjør det, som s. er, 375.
Slet (jevn) og: er s. 250. det slette; og: den s. Iis, 250. er s. Mark, 280.
Sletbagen (en Hval) 45.
Slette (en) 280.
Sletter, 250. s. Haarene paa et Skind, 244.
Slettere (bliver) 11.
Slethøvl; og: Slethøvler, 250.
Slettænkende, 140.
Slev (en) 153.
Sliber; en Sliber; Sliberedskab; Slibes; Slibested; Slibesteen; og: Slibetrug, 267.
Slibrig, 224. er s. 224. 392.
Slibrighed, 392.
Slid; er ret et S. og: duer ej til S. 344.
Sliden i et Saar, 178.
Slider: s. af, 171. 257. — med Tænderne, 223. 259. s. i med Tænderne, 259. s. løs med Tænderne, 248. s. Huden af, 298. 312. s. tavset, 312. s. Hul paa Sollen, 391. s. og stræ-ker en, 139.
Slides: Haarene s. af, 186. 205. s. tvert fra hin-anden, 208.
Slideskinds-Sæl, 261. 287.
Sliim, 313. er fuld af S. el. bliver besmurt med S. 313. grønt S. i Fjørene, 224.
Slikker, 28. s. Tallerkener, 130. s. Svelskin, 398.
Slimet; og: er s. 313.
Slindring i Vejret (er) 249.

Slingrer hid og did, 513. s. meget; det som s.; er nem el. slem til at s.; gjør at det s.; det som forvolder, at det s.; s. desaarsag; og: s. ei, 513.
Slipper, 131. s. ud, 41. 107. 368. s. igjennem, 42. s. løs, 42. 383. s. af Nød, 32. lader s. af Snaren, 253. s. af Hænderne, 131. 400. slap netop vel dersra, 302.
Slipperi, 138. s. igjennem med Fødderne; og: man s. der jevnlig i, 255.
Slippes løs, 383.
Slot, 92.
Slubbert (du!) 326.
Slud, 200. er S. 200. 312.
Sludervorren, 88. er s. 88. 361. 363.
Slugen (er) 209. 298.
Sluger Maden i sig, 54.
Slugvorrenhed, 209.
Slukkemiddel, 164.
Slukker, 184. s. ud; og: har slukt, 164. s. en Brand, 196.
Slukkeredskab, 184.
Slukkes, 164. 196.
Slukt Brand, 196.
Slumrer, 431.
Sluppen, 131. s. løs; og: er s. løs, 383. s. af Haanden, 400.
Slurv (en) 484.
Slusk (en) 161. 417.
Slusker noget fra sig, 471.
Slusket: er s.; er s. med; og: lader Klæderne hænge s. om sig, 418 holder sig s. 544.
Sluskevorn (er) 161.
Slutter (ender) 285.
Slutter (hæfter) 343.
Slutter for en Aabning: det som s. 262. s. ikke, 15.
Slutter (en) 344.
Slutterie, el. Slutter-sted; og: Sluttes, 344.
Sluttet (er) 285.
Slutning, 285. 321. 440. har til S. 285.
Slutnings-Aarsag, 190.
Slynge; og: kaster med S. 89.
Slyngekast (slaaer med) 89.
Slynger og Slynge-steen, 89.
Slæber: s. med sig, 160. s. efter sig; den som s. noget efter sig; og: s. en frem, 534. s. noget paa Siden af et Fahrtøi, 160. s. for Ræve, 279.
Slæberemmer, 336.
Slæbes (det som) 534.
Slæbetog (har paa) og: det man har paa S. 160.
Slæbt, 534.
Slæde, 173. (437) S. med Hunde for og Mand

paa, 191. kjører i S. og: trækker for S. 190.
Slædehund; og: har til S. 190.
Slædeskind, 122.
Slægt: er i S. med; og: hvor nær i S. med? 449.
Slægter ej paa, 536.
Slægtning, 170. ægter sin S. el. begaaer Utugt med den, 293.
Sløjfer; og: en Sløjfer, 267.
Slør, 459.
Sløv; og: er s. 132. 191. 297. bliver s. 36.
Sløvgjør, 36.
Sløvhed, 132.
Smaafibret (er) 130.
Smaafodet, 138.
Smaakindet, 524.
Smaaknurrer, 180.
Smaamundet, 165.
Smaamumlen og Smaamumler, ved Hexerie, 415.
Smaaregn, 263.
Smaaregner, 263. 420.
Smaasnakker, 328. s. for Børn, 16.
Smaasnee og Smaasneer, 366.
Smaasynger for Børn, 16.
Smaatoppet, 187.
Smaaøjet; og: er s. 134.
Smag: finder S. i, 225. 245. og det man finder S. i, 245. finder ej S. i, 246. salt S. 468.
Smager: s. got, el. ilde; s. nu got, som ej før; og: faaer det, der s. ham, 245. s. bedærvet, 150. s. salt, 468. s. beeskt, el. bittert, 452. hvad s. det efter? 451. s. paa, 270. 333. s. til, 333. s. Maden, 38. 209.
Smagestykke, 38.
Smagløst (gjør) 149.
Smakke, 526.
Smal; og: er s. 30. bliver el. gjør s. 31. er for s. 31.
Smallivet; og: er s. 60.
Smasker med Munden, 264.
Smed og Smede, 406.
Smeder; s. deri; og: Smedet, 406.
Smelder see Smælder.
Smeltefærdig, 92.
Smeltekjedel, 454.
Smelter, 67. 92. 338. bringer til at s. 67. s. for en, 339. lader s. for sig, 338.
Smeltes, 67.
Smelteskee, 67. 338.
Smeltet, 68. 92.
Smerte, 33. 63. 98. lider, tilføjer el. foraarsager S. 33.
Smertelig, 33.
Smerteligt (hvor!) 111.
Smertende og Smerter, 33.
Smidig, 198. er s. 198. 226. gjør el. bliver s. 199.
Smidiggjort, 199.

Smiger (den som ej kan fordrage) 249.
Smigrer (en) 250.
Smigrer for, 249. er for at s. 250.
Smigres (er for at) 249.
Smiil; Smilende; og: Smiler, 233.
Smitte og Smittende, 10. 263.
Smitter, 9. 10.
Smittes ej, 251.
Smitsom, 10.
Smuds, 30. 263.
Smudsighed om Munden, 486.
Smughandler (en) 313.
Smuk; og: er s. 367. bliver, gjør el. holder for s. 367. hvor s. 366. s. Menniske, 125.
Smukbuget, 270.
Smukfjæret, 257.
Smukgjort, 367.
Smukhaaret, 257.
Smukhed, 366. 367.
Smukhudet; og: er s. 148.
Smukskaftet, 72.
Smuksjet; og: er s. 134.
Smule, 66. 101. 235. s. bitte, 239. Smuler, som falde af Bordet, 176.
Smurt, 479.
Smutter ind, 389.
Smykke, 367.
Smykker; og: s. ud, 367. s. ens Hoved, 304.
Smykket, 367.
Smægtelse; er Smægtende; og: Smægter af Hede, 153.
Smækker; og: er s. 30. 60. er el. gjør for s. 31.
Smæld: giver et S. efter et andet, 255. s. Hede, 202.
Smælden (hvilken!) 255. 416.
Smælder, 254. 322. 416. s. paa, 69.
Smøger Tobak, 392.
Smør; og: smører S. paa, 385.
Smørelse, 27. 479. bruger det til S. 479.
Smører, 27. 337. 479. s. dermed, 479. s. sig til paa, 263.
Smøres, 479.
Snak: hvilken S.! 57. slem S. 458. det bliver kun ved S. 327.
Snakker meget el. lystig el. ved sig selv, 328. s. hinanden i Munden, 433. s. over sig, 86. s. kjælent el. spædt, 180. s. endeel, men gjør saa lidet, 327. en ung s. alvorlig og forstandig, 542. s. for en for at adsprede hans Tanker, 522.
Snaksom, 328.
Snapper væk, 161.
Snar (vær!) 24.
Snare, 188. 304. 305. fanger med S. 188. 278. 305.

305. fanget i S.; og: sid- der fast i S. 278. sætter S. ud for en Fugl el. hænger S. i Vejen for, 305.
Snareliine, 190.
Snart, 208. vil s. gjøre, 24.
Snavs, 130. 444. 448. er uden S. 131.
Snavset 130. 448. er s. 263.
Snedig Anløb; Sne- dighed; og: bruger S. 370.
Snee, 40. 44. 169. løs S. 255. 405. gaaer i løs S. 255. dyb S.; er fal- den S. og: er falden S. paa, 44. ny S. 44. 405. nedtrillet S. 49. tyk S. som Grød i Søen, 192. bedækker el. er bedækket med S. 405.
Sneeblind (bliver) 121.
Sneebræe, 44.
Sneedriv, 44. er S. 354.
Sneefog, 354. stærk S.; er S. og: er ude i S. 354.
Sneefugl, 29. 234.
Sneehvid: er s. og: hvor s.! 182.
Sneehuus, 93.
Sneekorn (rundt) 281.
Sneer, 169. 281. s. lidt, 169. s. alvorlig, 312.
Snees (en) 534. er en S.; flere S. og: ere flere S. 534.
Sneeskorpe, 388.
Sneeskred, 437.
Snegl, 438.
Sneglehuus, 268.
Snekke, 438.
Snekkeligning, 438.
Sneppe, 403. forskjællige Slags findes anførte, 153. 403. 420. 475. 495. stor el. dobbelt S. 403. 420. fanger S. 403.
Sneppefanger(en)403.
Sneppert, 460.
Snerper til, 71. s. Mun- den sammen, 73.
Snerten paa en Svøbe, 416. 444. sætter S. paa, 444.
Snerter, 212.
Snertes, 211.
Snever, 60. 113. 299. 308. 485. er s. 60. 299. 308. er for s. 299. 485. finder den for s. 485. gjør s. 234. 299.
Snevrere (gjør) 321. bli- ver s. 299.
Sniger sig paa, 380.
Snild, 423. han el. den s. 326.
Snildeligen (handler) 423.
Snit, 201. 203. gjør S. i. 203.
Snitter: s. en Rem ud af et Skind, 210. s. lidet af; og: s. glat, 406.
Snittespaan, 411.

Snoe: det som er S. paa, 193.
Snoer, 193. s. sig; og: s. sig el. det tilbage, 193. s. sig omkring noget, 308.
Snoes og Snoet, 193.
Snog, 390.
Snor, 21. S. med Snare paa, 188. S. at trække noget paa, 316. syer Snorer paa noget, 5.
Snorker, 168.
Snot, 156. S. løber ham af Næsen, 157.
Snottet Næse (gaaer med) 157.
Snotstedet; og: med ophøjet S. 157.
Snude, 420. S—Bindsel, 132.
Snue; og: har S. 315.
Snuser, 453. s. efter el. s. op i Næsen, 270.
Snuusdaase el. Snuushorn, 453. (*)
Snuustobak; og: bruger S. 453.
Snyder Næsen, 156.
Snærer, 188. 278. 305. s. omkring noget, 285.
Snæres, 278. s. stærkt, 446. det som s. omkring, 285.
Snævet, 188. 278.
Snært; Snærter og Snæver see Snert; Snerter og Snever.
Snøfter af at have grædt, 250.
Snøre (en) 428. sætter S. ud; S. sættes ud; og: lader S. gaae tilbunds, 307. haler S. ind, 31.
Snørebaand el. Snøre-Rem, 533. med S.; sætter S. i; forsynes med S. og: S. er løs, 533.
Snører 533. s. sammen; og: s. sig 533. s. omkring el. s. noget om det, 308.
Snørerem see Snørebaand.
Snøres; og: som er til at s. sammen, 533.
Snøvlende Menniske, 209.
Sod, 347. er S.; er el. bliver tilsværtet af S. og: skraber S. af noget, 347.
Sodet; meget s. og: er s. 347.
Soel; Solen, 398. Solens Navn, 7. 244. staaer lige i S. 218. S. gaaer ikke under; S. begynder at dale; og: S. er nær ved at gaae under, 514. vender mod, sidder el. ligger i S.; seer efter S.; og S. skinner, 398.
Soelbrændt; og: bliver s. 341.

Soel-

(*) Lin: 30. hvor, isteden for: Sunôrsivik, Snuustobak, bør læses: Sunôrsivik, Snuusdaase; Snuushorn.

Soelgran, 199.
Soelhværv, 535.
Soelsiden, 398. er S. el. boer paa S. 398.
Söelskin, 398. er el. slikker S., 398.
Soelskive, 325.
Sold (et) 176. 271.
Soldat, 441.
Soledalingen (i) 514.
Solen see Soel.
Solle, 28. 61. 96. sætter S. i, 28. 61. 96. flikker S. og: har forslidte S. 28.
Sollelæder; og: gjør S. 61. 62.
Solleløs, 61.
Solgt, 362. 508. er s. 362.
Som: den s. 326. s. du siger, 259. lader blive s. det, 261. er s. den var el. bliver s. det er; er el. gaaer s. han vilde; og: gaaer som det kan, 456.
Somme Steder, 100.
Sommer, 69. er el. bliver S.; S. fanger an; og: bliver S. over, 69.
Sommerlig og Sommerplads, 69.
Sorg, 28. har S. 171. 306. foraarsager S. 28.
Sorgesløs (er) 26. 215.
Sorggiven, 28. 171. er s. 306.
Sorggivenhed, 28.
Sorrigfuld (er) 171. 479.
Sort, 195. er s. 195. 221. gjør s. 347. Søen er hist og her s. 196. s. af Ilden, 196. det s. paa Himlen over Vandet, 221. — paa et Field, 460. er s. paa Havbrynen under Landet i stille Vejr, 228. er s. i de ellers hvide Fielde; og: smaa sorte Pletter røre sig langt borte, 460.
Sovekammer, 118.
Sovekammerad; og: har til S. el. ere S., 430.
Sovende, 430. har s. Haand el. Fod, 157.
Sover, 66. 430. s. ind, 431. s. ej, 80. s. sit fulde Maal, 430. s. nikkende, 286. s. næsten el. s. ikke ret; kan ej s. hvor der larmes; kan ei s. for ham el. det; kan ej faae Roe at s.; lader ej faae Roe at s. og: kan ej mere komme til at s. 431. s. ude el. gaaer hen at lægge sig i et andet Huus at s.; og: lægger sig at s. der el. hos ham, 498. kan ikke s. 515. er ej got at s. i Nærværelsen derved, 509. Foden el. Haanden s., 157.
Sovested, 430. 431. gjør S. tilrette, 430.
Sovetid, 118.
Spaadom, 80.
Spaaer, 35. 80. s. af en Spand Vand; Spanden

man s. af; og: s. det el. derom af Vandet, 460. s. sig det samme med en, som det er gaaet med en anden tilforn, 481.
Spaamand, 35. 80.
Spaan, 411.
Spaaner en noget til, 232.
Spade, 497.
Spadserer, 382.
Spag; og: er s. 322.
Spagfærdig; og; er s. 170.
Spaltet (er) 15.
Spanskgrønt, 248.
Sparer, 53. 88. 262. s. for el. paa, 53. s. sig selv; og: s. ikke paa, 88. har s. til man kom hjem, 262.
Sparet, 262.
Sparsom; og: er s. 54. 88. er s. paa, 53.
Speculerer, 141.
Spedalsk; og: er s. 390.
Spedalskhed, 390. er plaget af S.; renser fra S. og: renses el. fries fra S. 390.
Spejet (er) 102.
Speider; og: en Speider, 266.
Speil, 460.
Speiler sig; og: s. sig deri, 460.
Spek; Spende og Spender; see Spæk; Spænde og Spænder.
Sperrer sin Mund op, 15.
Spids, 33. 173. brav s. og er meget s. 122. 191. en s. Kniv, 173.
Spids (en) 122. har S. og: sætter S. paa, 122. S. af noget, 139. 148.
Spidsendet og Spidsig, 33.
Spidsglas, 462.
Spidshaget, 456.
Spie, 234.
Spieflue, 314.
Spietter; og; s. efter, 138. s. til med sin Fod, 498.
Spiettes el. bliver s. 498.
Spiger; og: slaaer S. ind, 207.
Spigrer; og: s. fast til, 207.
Spigret; og: er s. 207.
Spiilning (staaer i) 120.
Spiir, 410.
Spil, 8. 31. sætter el. sat paa S. og: vinder el. vunden S. 114. taber i S. 116.
Spilder ej og Spildes ej, 55.
Spildt, 112. er el. lader blive s. 55.
Spile (en) 8. 195. 349.
Spiler ud, 120. 349.
Spileramme, 120.
Spillefugl, 198.
Spilleglut, 134. 220.
Spillende (er) 187.
Spiller: s. Lykkespil; og: s. om, 116. noget at s. om, 114. s. paa Fløjte, 174. s. paa Violin, 5.

Spindel (en) 307. 309. 310.
Spindelvæv, 305.
Spinder; Spinderok; og: Spinderske, 352.
Spire (en) 284.
Spirer; og: begynder at s. 284.
Spiritus at smøre med, 479.
Spise, 14. 298. megen S. 358.
Spiseligt, 466.
Spiser, 14. 264. 297. s. hastig; s. om kaps; og: s. op for en, 54. s. god Mad; s. med Behag; s. til Mættelse; noget at s.; s. med Fred og Roe; og: s. tilig, 298. s. reent op, 182. gider ei s. det, 246. hvad s. han? 451. ak, hvem der havde noget at s. 466.
Spiseredskab; Spisested; og: Spisestue, 298.
Spisevahre, 359.
Splidagtig; og: er el. gjør s. 50.
Splint, 241. 446. gaaer Splinter af, 241. 253. mange el. store S. 241. faaer S. i Haanden, 446.
Splinte-Stik, 446.
Splintrer el. Splintres ud, 241.
Splitter til Tøndebaand, 440.
Splitter ad, 224. 241. 480.
Splittergal (er) 392.
Splittes ad, 208. 224. 241. s. reeut ad, 416.
Splittet ad i mange Stykker, 416.
Spolorm, 237.
Spor, 506. gaaer efter S. 499. 506. søger et Dyr efter dets S. 499. det er hans S.; gaaer i en andens S. el. følger S.; faaer at see, finder el. kommer paa S. 506.
Sporfinne, 404.
Sporlig (er) 506.
Sporstøder (Fisken) 404.
Spotter, 126. 156.
Spotter (en) 156. 267.
Spottet, 127.
Spraaes og Spraaet, 498.
Spradende, 364.
Sprader allevegne omkring, 364. Ilden s. 322.
Spraglet; meget s. og: er s. 261 s. Sælhund; og: fanger en s. Sælhund, 177.
Spreder ud for at tørres, 120.
Spredt allevegne (ligger) 418.
Sprekke; Sprenger og Spretter, see Sprække; Sprænger og Sprætter.
Spring, 3.

Springbilde, 364.
Springen, 466.
Springende Vand el. Blod, 490.
Springer, 357. 361. 364. 466. s. gesvindt op, 364. s. over, 3. 17. 357. 492. 493. det man s. over 357. s. til alle Sider, 364. s. ned, 220. 368. s. ned paa, 220. s. i Løbet, 493. s. tilbage, 17. 368. s. langs over Vandet, 83. s. oven i Vandet, 264. s. ham af Hænderne, 200. Vinden s. fra et Hjørne til et andet, 399. Vand el. Blod s. frem i en Bue, 489. s. i tu, 208. s. af Hede, 322.
Springer (en) 220. 357. 364. 466.
Springpeltz; og: har S. paa, 61.
Springtid (er) 402. er er ej mere S. 215.
Sprog, 329. har til sit S. og: bruger et vist S. 329. ere eens S.; tale eet S. el. have eet S. sammen; og: ere el. have forskjællige S. 46.
Sprukken, 233. 234. er s. 15.
Sprække, 56. 233. fuld af S. 233.
Sprækker, 224. 233. begynder at s. 224. kommer til at s. 322.
Sprænger, 322.
Spræneges, 176. s. af stærk Hede el. Kulde, 322.
Sprængt, 322.
Spratten af Ilden, 322.
Sprættende, 364.
Sprætter: s. hist og her, 364. s. oven i Vandet, 264. s. sig ud af Hænderne; og: s. Vandet af, 200.
Sprætter op, 122. 211.
Sprøjte, 164. 184.
Spund, 427. gjør S.; gjør S. til; og: S. er taget af, 427.
Spunden, 352.
Spunds see Spund.
Spundser; en Spundser; og: Spundses, 427.
Spurv, 234.
Spyd; stikker med S. og: Spydstik, 161.
Spye, 256. 257.
Spyer; og: kommer til at s. 256.
Spyt, 196. (7.) tyk S. 315.
Spyttebakke el. Spyttepotte, 197.
Spytter, 197. s. paa, 197. 315. s. i, 197. s. ud, 335. s. Tran ud af tygget Spæk, 197. 336. s. Blod, 67. 335.
Spæd Barn, 274. snakker s. 180.
Spædlemmet, 30.

Spæk,

Spæk, 336. gammelt S. 263. sej klæbende S. 543. har med S. at bestille, 337. Spækket i Lampen, 332. Lampen bliver forsynet med S. 336. kommer S. i Lampen el. paa noget, 337. tygger S. og spytter Tranen ud, 336. tillaver S.; spytter S. i Vandet; og: S. til at spytte i Vandet, for at faae det stille, 337. er S. og: smører med S. 337. Skind er slibrig el. fuld af S. 392. S. som fyldes paa Pose at løbe i Tran af sig selv, 478.
Spækarbejde (er i) 337.
Spækbøtte, 337.
Spækgrav, 106.
Spækgrever, 92. 478.
Spækhugger (en Hval) 47. 312.
Spækhuus, 337.
Spækhytte, 106.
Spækkar, 337.
Spækker; og: er Spækket, 337.
Spækmave, 16.
Spækpose, 384. liden S. 385.
Spænde-Læder og Spænde-Lædersted, 429.
Spænder: s. for, 42. s. fra, 42. 383. s. Skoen; og: s. den op, 429. s. sine Kræfter stærkt an, 430. s. med Fingrene, 136. s. med Foden, 138. s. en Bue, 188. s. et Trommeskind, 198. s. Belte om, 197.
Spænderem, 198.
Spændes fra, 383.
Spændeseene, 318.
Spær; og: støder med S. 161.
Spættet; og: er s. 261.
Spøg, 198. for S. 14.
Spøgelse, 27. 74. 120. seer S. 27.
Spøger, 14. 198. 266. s. med, 96. 266. 360. s. med hinanden, 474.
Spørger, 44. 87. s. en; s. om el. efter; og: s. ud, 44. det er ikke at s. om, 326. det var at s. om, 482. s. nøje, 204.
Spørgenem el. Spørgesyg, 44.
Spørgsmaal, 44.
Sqvalpen paa Isen (larmer af) 463.
Staaende; og: er s. 206. paa s. Fod, 84.
Staaer, 206. s. oprakt, 206. s. og seer til, 232. s. nu opreist, 288. s. paa noget, 498. 499. s. op paa for at naae, 71. s. ved Roret, 21. Sted at s. paa, 206. kan ei s. paa sine Been, 346. s. paa Hovedet, 237. s. paa Tæerne el. Bagbenene, 289. s. stille, 534. hans Forstand

staaer s. stille, 391 s. og hænger med Armene, 112. s. op, 241. 242. 288. er i færd med at s. op; og: faaer til at s. op, 242. s. af, 310. Vandet s. oven paa Isen, 159. s. imod, 19. 50. s. bi, 14. 90. 96. — i Sangen, 122. s. sig, 297. Bygen s. paa, 488. maae staae tilbage, 512. s. ham ej længer an, 226.
Staal, 436. er S.; og: er uden S. el. ej mere S. for, 437.
Stabel, 79.
Stabler, 79. s. Tørv, 133.
Stablet, 79. 181.
Stad, 92.
Stadig (er) 65. bliver s. derved, 65. gaaer s. paa sine Been, 346. bliver mere s. 424.
Stadighed (bringer til) 65.
Stadser, 53. s. med, 54.
Stadskiole, 53.
Stager sig frem i en Baad, 496.
Stak (en) 79.
Stakkel, 360. stakkels Menniske, 125. Stakkel! den, din, jeg &c. S. og; din lille S.! 425.
Stammen paa et Træe, 284.
Stammer, 132. 542.
Stammer (en) 132.
Stamfader, 284.
Stampe (staaer i) 4. 203.
Stamper med Foden, 497. 498.
Stand (søger at holde) 423.
Stander (en) 206.
Standhaftig; og: er s. 423. bliver s. 424.
Standser; og: den som s. 534. s. i Væxt, 4. s. mod noget, 8. s. i sit Arbejde, 440. s. det, 303.
Stang; og: bringer S. med sig, 343.
Stanger, 44. 299. s. sine Tænder, 236.
Stanges, 299.
Stank; og: der er slem S. 493.
Stankelbeen, 505.
Stav; og: har S. med sig, 7.
Stavelse, 458.
Sted, 119. 372. bereder el. forskaffer S. og; har ingen S. at være, 119. har S. 119. 372. paa dette S. 247. paa det S. 247. 326. fra dette el. det S. 248. S. man første gang kommer, 371. S. man først kommer til; veed sig ingen S. og: har ingen blivende S. 372. S. hvor noget naaer til el. ligger an paa; og: S. et Træe voxer,

voxer, 498.
Steddatter, 343.
Stedfader, 38. 58. 88.
Stedmoder, 51.
Stedse (er;) og: Stedsevarende, 73.
Stedsøn, 83. S. Kone, 332.
Steen, 516. forskiællige slags S. findes anførte, 37. 68. 516. glat S. ved Stranden, 502. særdeles stor S. 516. S. i Bær, 405. er i Arbejde med S. og: brækker el. hugger S. 516. S. man kaster med, 262.
Steenbider (en) 186. 239.
Steenbrækker (en) 517.
Steendolp (en Fugl) 238.
Steendys (et) 516.
Steenflotser, 502.
Steengierde, 175. 402. lægger S. 175.
Steenhob, 205. 502.
Steenhugger, (en) 517.
Steenhør, 224.
Steenkast, 262.
Steenkul, 68.
Steenmos, 224.
Steenskred, 205. 437.
Steensqvette (en Fugl) 238.
Steenurer, 205.
Steg, 454.
Stegen op (er) 156.
Stegepande, 454.
Steger; Steges; og: det som s. 454.
Stegespid, 184.
Stegt, 454.
Stejl (er) 117. 267. s. Klippe; der er s. og: klaver op ad s. Bierg, 117. s. Field ud til Havs, 492.
Stemme; og: skiøn el. maadelig S. 75. har fiin S. 179. har grov S. 180.
Stemmer overeens, 53. 292.
Stempel at slaae Hul med, 391.
Stener; s. med; og: Stenet, 262.
Stevner lige paa, 496.
Stiaalne (det) 486.
Stibøjle, 498.
Stie, 21.
Stjeler, 36. 486. s. fra el. til en; og: s. grovt, 486. s. Mennisker, 126. s. sig paa, 151. 462. den Jæger, som s. sig paa et Dyr; og: det Dyr man s. sig paa, 462.
Stjerne, 515. forskiællige slags S. findes anførte, 9. 55. 188. 238. 244. 293. 419. 469. 493. Hovedets S. 183.
Stjernefisk, 299.
Stjerneskud, 31.
Stiert, 343. 404. har ein slet S.; har ej alle Fiere i S.; har mistet sin S.

og: breder S. ud, 343. viser S. op; slaaer med sin S.; flentser af S.; og: faaer S. til sin Deel, 404.
Stifdatter; Stiffader ꝛc. see Steddatter; Stedfader ꝛc.
Stift (en) 207.
Stige (en) 240. 498.
Stiger, 167. 233. kommer til at s. 240. s. op, 156. 240. s. i Højden, 240. s. ned, 16. stiger i Baad el. til vogns, 97. s. paa Land; s. af; og: s. af derpaa, 310. Maven s. op i Halsen el. af Maven, 101. 149. Vandet s. 149. 523. lader Vandet s. derover, 524. Sted hvor maae stiges, 240.
Stiim, 31. forfølger en S. Sælhunde; og: den S. Sælhunde, som forfølges, 243. S. Fiske el. Sæle, som sprette i Vandet, 264.
Stik (et) 172. 173. 446.
Stikkemiddel, 173.
Stikken: lades i S. 40. lader i S. 41.
Stikkende, 173.
Stikker, 70. 172. s. til, 71. s. efter, 99. s. med en Synaal ud og ind, 157. s. med et Spyd, 161. s. igjennem, 172. 173. s. skjøns ind; og: s. paa, 173. s. ind, 249. sidder at s. Sælhunde, 311. s. Fingeren i Halsen til Brækning, 405. hvad s. ham? 378. det s. ham, 173. det s. i Fod el. Haand, 157. — i Øjnene, 121. s. Haanden i Lommen, 184. s. en ud, 195. s. under, 71. 195. s. en Tønde an, 37. Pilen s. ej lige frem, 229.
Stikker (en) 173.
Stikkes, 173. 410. s. ind 267. bliver stukken efter, 99.
Stikpiller (giver) 512.
Stillads for paa Mandsfolkebaad, 55.
Stille, 103. 312. 381. 479. 494. er s. 103. 153. 381. 494. 534. er ganske s. 43. 154. er bleven s. 153. 154. s. Vejr, 99. 154. s. Hav, 154. gjør el. bliver s. 154. staaer s. 534. s. Plet i Vandet, 337. hvor s.! s. Væsen; er s. i sit Væsen; og: sidder s. af Bedrøvelse, 479. er s. paa et Sted; ligger ganske s.; faaer til at staae s. og: den som er el. ligger s. 535. holder sig s. 73.
Stilleliine i en Rævefælde; og: sætter den i, 190.
Stiler til, 140. 496. s. Tanken til; og: lader s. til, 506. s. til en ved at

at tale om andre, 512. s. mod Jorden, 59. s. lige paa, 80. s. efter, 335. s. forud, 431. det man s. til, 434.
Stiller: s. Blæsten, 153. s. Smerten, 251. s. den som larmer, 311. det s. af, 154. 312. s. op, 276. s. sin Fælde op, 190. s. tilfreds, 114. 509. 522. s. dermed, 510. s. for Øine, 489. s. sig god an, 13. s. sig slet an dertil, 384.
Stilles, 154. Blodet s. 186. Smerten s. 312.
Stilhed, 479. bragt i S. 535. bruger el. nyder i S. 381. sætter sig i S. 534. 535.
Stilstandstid, 535.
Stimmel Søedyr, 31. 264.
Stimer og Stimested, 384.
Stimle sammen i Jis, vog (Dyr) 455.
Sting (har smaa og tette el. store) 211.
Sting; Stingsyge; og: har el. plages af S. 173.
Stinkende, 493. s. Urin, 142. har s. Aande, 386.
Stinker, 386. 493. s. af Fisk, 313.
Stirrer paa, 134. s. længe paa, 331.
Stiv, 8. er s. 10. 195. 218. 248. gjør s. 195. 446. bliver s. af Kulde, 248.
Stive (en) 8. 277. 445. sætter S. under, 8. stiller S. paa Siden af en Baad, 277.
Stivelse, 8.
Stiver, 8. 446. s. et Huus, 446.
Stiver (en) 195.
Stives op, 446.
Stivfrossent; og: er s. 195.
Stivhed, 8. 248. 446.
Stivseende, 134.
Stoel, 122. 142. 146. maae ofte til Stoels, 32. gjør Stole, 146.
Stok, 7. 287. bruger S. 7.
Stokkeprygl (give hinanden) 410.
Stokfisk, 264. 402. tilbereder S., 264.
Stokhuus og Stokmester, 344.
Stolemager, 146.
Stoler paa, 33. 452. 506. er at s. paa; det man har at s. paa; og: s. ganske derpaa, 452. s. ikke paa sig selv, 476.
Stolpe, 445.
Stolt; er s. og: meget s. 241. er s. af, 242.
Stolthed, 242.
Stopper, 21. 95. 157. 317. s. ud, 205. s. til, 262. s. inden i andet, 205.

205. s. Munden til paa en, 311. 330. det som s. Næsen, 528.
Stopper (en) 317.
Stoppes ud, 205.
Stoppet, 21. 317.
Stopning, 21.
Stor; og: er s. 34. 109. meget s.; saa s.; hvor s.? for s. og: agter s. 35. en af de Store, 274. taler s. Ord, 129. deri har du s. Ret, 442.
Storagtig, 241.
Storagtighed, 242.
Storbuget; og: er s. 270.
Storburet, 174.
Storfibret (er) 130.
Storflabet, 420. 528. er s. 528.
Storfodet, 138.
Storgabet, 340.
Storhaget, 456.
Storhalet, 341.
Storhed, 34.
Stor-Isen, 421.
Storkindet, 524.
Storkjæft (er en) 166.
Storligen, 23.
Storm, 42. 43. bliver en rygende S. 43. S. tager mere til, 290. S. overfalder en, 43.
Stormavet, 270. er s. 271.
Stormer, 43. s. op, 290.
Stormundet, 165.
Stormælet; og: er s. 180.
Stornavlet, 160.
Storplettet; og: er s. 261.
Storpraler (en) 129. 540.
Storskjægget, 76. 527. er s. 527.
Storskrævet, 3.
Storsnudet, 420.
Storspraglet; og: er s. 261. s. Sæl, 177.
Storstinget, 211.
Stortalende; og: er s. 329.
Stortoppet, 187.
Storvinget, 136.
Stor-Øer, 206.
Storøjet; og: er s. 134.
Storøret, 438.
Straa, 145. S. i Støvler el. Skoe; og: lægger S. i el. tager af Støvlerne rc. 366.
Straakurv, 145. 146. syer S. 146.
Straaler (Solens) 218. 316. S. falder derpaa, 218.
Straaler (den) 316.
Straasyerske, 146.
Straf; faaer S. og: har til S. 379.
Straffer 379. s. uforskyldt, 480. s. saa smaat; og: bruger det at s. med, 379.

Straf-

Straffes el. bliver s. og: s. dermed 379.
Strafværdig; og: er s. 379.
Stram, 446. er s. 10. bliver s. 314. gjør s. 195. staaer s. 446.
Strammer, 314. 446. s. mere, 446. s. et Trommeskind, 198.
Strammes, 314. 446. s. mere, 446.
Stramgjør, 195.
Stramhed; og: Stramt, 446.
Strand, 59. 421. er S. med Steenfløtser, 502. er nede ved S. 59. 421. gaaer til S.; og: lægger til ved S. el. kommer til S. hos en, 421. kommer til S. lige for det Sted man boer, 396. er ej S. nær, 491.
Strandbred; gaaer el. er kommen til S. og: fisker fra S. 428. søger S. 505.
Strandkant (fahrer forbi ens) 428.
Strandmaage, 269.
Strandsneppe, 403.
Strax, 84. 154. 482. s. paa Stand, 84. s. derpaa, 470. 483. gjør s. 84. 153. kommer s. 371. s. paa hinanden, 25.
Streg, 495.
Streng: s. i sine Leveregler, og: er s. i at give Leveregler, 213. er ikke s. imod, 151. har el. har ikke Kræfter til s. Arbejde, 344.
Striber, 6. 59. udsyet S. under Øiet, 506.
Stribet, 59.
Strider imod, 19. s. om noget, at det ej er saa, 188.
Strides med, 24. s. med hinanden, 349. s. ved Sang, 145.
Stridsmand, 441.
Stridssang (synger) 145.
Stridssanger; og: er en S. 145.
Strikke (en) 42. 190.
Striksøm; og: syer S. 21.
Strime, 131. 212. syer S. i Huden, 157. syede S. i Huden, 157. 456. faaer S. i Huden, 211. Solens S. og: den slaaer S. 316.
Strimmel, 96. 186. 190. besyer el. besyes med S. 190.
Strube, 501. det øverste af S. 500. S—s ophøjede Ende, 234.
Struntjager, 137. 256.
Strygejern, 250.
Stryger, 16. s. paa, 5. s. an, 29. s. Klæder, 250. s. løseligen langs ad et

Dyr med Piil el. Kugle, 466.
Stræben, 375.
Stræber, 375. s. efter, 450. s. med, 75.
Stræbsom Mand (er) 163.
Strækkeliine og Strækkenaal, 501.
Strækker, 318 446. s. stærkere, 446 s. et Baadeskind, 501. s. en Buestræng, 188. s. sig, 136. 160.—af Hede, 410. s. sine Been ud, 437. s. sig efter, 161. s. ikke til, 31. 125.
Strækkeredskab til Skind, 483.
Strækkes, 446. 501.
Strækkesenerne bag paa en grønlandsk Bue, 239.
Stræng (en) 314.
Stræng see Streng.
Strøe til en Baad; og: lægger s. under Baaden, 497.
Strøejord (fiin) 405.
Strøelse, 260.
Strøer ud; og: den som s. ud, 419.
Strøet allevegne omkring (ligger) 418.
Strøm, 402. der gaaer S. el. bliver stærk S.; og: S. har ret faaet Magt, 402. er liden el. slap S.; begynder nu først at gaae S.; der gaaer ingen S. el. er uden S.; fahrer med S.; god Lejlighed at fahre med S.; holder stærk S. ud el. er midt i en S. og: S. tager det bort, 403.
Strømand, 502.
Strømfjorden, 168.
Strømsted, 402.
Strømpe; og: syer S. 27.
Strømpesolle; og: forslidte S. 96.
Studerer, 107.
Studs (i en) 482. gjør i en S. 209. skeer i en S. 482.
Stue, 119.
Stukken, 172. 173. s. Vunde, 172. bliver s. efter, 99.
Stum: bliver s. 311. ganske s. til hvad man siger, 330.
Stump, 33. 132. 219. 267. er s. 132.
Stump (en) 208.
Stumpes af (Enderne) 205.
Stumprumpet, 341. 343. er s. 343.
Stumpvinget; og: er 136.
Stumpøret, 438.
Stund: liden S. 208. det er en S. siden, 543.
Stundesløshed, 521.

Styg, 226. 360. 367. er, bliver, gjør el. holder for s. 367. s. Menniske, 125.
Styghed, 226. 367.
Styghudet, 148.
Stygt (er) 226. 360.
Stykke (et) 67. 102. 208. 219. 234. 278. kun et lidet S. temmelig stort S. 102. et S. Brøde, 234. et S. af Gryden at sluge i sig i Hast, 209. gaaer i Stykker, 55. 278. 416. gaaer let i S. 20. 56. gaaer S. af noget, 253. slaaer i S. 55. 416. skjærer i S. 66. kan ey let gaae i S. 56.
Style ikke (Haarene) 244.
Stympret Stykke, 101.
Styre-Aare, 21. 38.
Styrer, 21.
Styrke, 226. 318. 381. 414. 478. har S. 288. 478. som har S. 478. tager af i S. 318. Mangel paa S. 414. sanker S. derved, 365. prøver sin S.; og: prøver S. med el. ved, 381.
Styrkende Middel, 288.
Styrke-Prøve, 48. 381.
Styrker, 288. 364. 381. s. sig, 288.
Styrkes, 288. s. ved, 288. 365. det man s. ved, 365. bliver styrket, 381.
Styrmand, 21.
Styrter; og: den som s. 335. s. om, 332. s. om paa, 271. 332. s. ned; og: s. ned paa, 271. s. forud, 282. s. sig i Ulykke; og: den som s. sig i Ulykke, 356.
Styvfiær, 343.
Stænker (det) 416. 417. s. paa, 200. 416. 417. s. Vand paa; og: de s. Vand paa hinanden, 416. s. af, 200. Søen s. ind i et Fahrtøi, 538.
Stærblind; og: er s. 475.
Stærk, 56. 240. 251. 288. 352. 381. 414. er s. 56. 240. 251. 288. 309. 352. 381. 414. meget s. 381. er meget s. 414. den er tilstrækkelig s. 224. begynder at blive temmelig s. 226. overmaade s.; og: er overmaade s. 409. gjør s. 288. 381. bliver 288. den stærke, 409. er ikke s. nok, 152. s. Natur, 352. 414. s. Tilstand, 381. s. Grad, 226. s. Drik, 519.
Stærkere, 24.
Stærkeste; og: er den s. 381.
Stærkt, 23. 24. 226. 309. 446. er s. at arbeide i, 309. griber sig s. an, 24. 379.

Svartsiden (en Sælart) 57.
Sved, 9. 202. S—s Draaber; og: er fuld af S. i Ansigtet, 202.
Svededrik, 202.
Sveder, 9. 202.
Svedig, 9.
Svemmer see Svømmer.
Sverdfisk, 488.
Svie, 178. 393. foraarsager S. 346.
Sviende, 178. 346. 393.
Svier, 177. 346. 393. s. i Øiet, 149.
Svigagtighed, 369.
Svigerbroder, 409.
Svigerfader, 408. er S. 409.
Svigerforældre, 314. 319. ere S. sammen, 319.
Svigermoder; og: har til S. 408. er S. 409.
Svigersyster, 409.
Svigersøn; og; har til S. 309.
Svigerske, 40. 317. ere S. 317.
Svigter, 356. kommer det til at s. 357.
Svimmel see Svindel.
Svin, 385.
Svindel; og: er s. 519. bliver s. 62. 519.
Svindelgjørende, 519.
Svinder ind, 295. 414. s. hen, 518.
Svindler; og: gjør svindlende, 62.
Svinesælen, 420.
Svinger, 65. s. sig paa Liine, 21.
Svinget, 65.
Svingler, 184.
Sving-Søe, 149.
Svinsk i sin Adfærd; og: har det s. hos sig, 544
Svite, 121.
Svoger, 40. 309. har til S. 309. Svogre; og: ere S. 317.
Svogerskab: staaer i S. med, 315.
Svolner see Svulner.
Svovelstikke, 97.
Svulner op, 271. 386. 455.
Svulst, 386.
Svækker, 258.
Svælg, 91. en Peltz af S. 92.
Svælger, 70.
Svær paa en Hval; og: spiser S. 242.
Sværd, 342. forsynet med S.; gjør S.; og: hugger el. hugges med S. 342.
Sværdfæger, 342.
Sværmer, 268.
Sværte, 6.
Sværter, 347.
Svæver, 5. s. over, 69. 230. 314. s. imellem Haab og Frygt, 84.

Svøbe (en) 131. forstaaer sin S.; og: slaaer med S. 131.
Svøber sammen, 118. s. sit Haar om Fingrene, for at sætte i Top, 354.
Svøbeslag og Svøbeslagen, 131.
Svøbeskaft, 471.
Svømmende, 294. er s.; og: forfølger el. fanger s. Dyr, 294.
Svømmer, 294. kan got s. og: bringer til at s. 294. s. ind mod Landet, 505. s. med Ryggen øverlig i Vandet, 179.
Svømmer (en;) og: en god S. 294.
Svømmested, 294.
Svømsnekke, 505.
Syd, 182. der s. el. s. paa; er s. paa; og: det som er s. paa, 182. i s.; s. fra, hen, el. om, 182. 202. s. igiennem, 202. fahrer s. 182. 202. reiser s. hen, 182. Vinden kommer s. fra, 202. han, hun, den, det, de s. 182.
Syder, 160. 454.
Sydet, 454.
Sydfahrer (en) 182.
Sydkanten; og: fra S. 202.
Sydlig, 182. den s. Egn, 202.
Sydligst, 202. er s. 203.
Sydlænding, 182.
Sydværts, 182. 202.
Synaal, 257. 259. en stor krum Skomager S. 28. en trind el. sleben S. 223. en S. med lidet rundt el. drillet Øje paa, 331. tager sin S. for at sye; og: taber, mister el. har brukken sin S. 258.
Syening paa Huden, 157.
Syer, 157. 259. s. til en anden, 259. s. sammen, 499. s. god Søm el. net 211. s. Handsker, 20. s. Striksøm, 21. s. Vandpe[?]z, 22. s. Strømper, 27. s. sorte Strimer i Huden, 156. har til at s. om sig, 259.
Syeredskab, 259.
Syering, 488.
Syerske, 259. god el. net S.; slet S. og: er en slet S. 211.
Syet, 239. got el. net s.; er got s.; slet s. og: er ilde s. 211.
Syetøj, 259.
Syg, 276. er s. 238. 276. er bleven s. 276. ligger s. 277. seer s. ud, 308. bliver strax s. efter strængt Arbejde, 408. 414.
Sygdom, 98. 276. forskiællige slags S. findes anførte, 66. 69. kan ei komme af med sin S. 72.
Sygeleje, 290.
Sygestue, 154.

Syl (en) 391
Sylt (grønlandsk) 260. bliver, er bleven el. gjør til S.; og: spiser S. 260.
Syn (et) 474. got S.; har got S.; og: skaffer got S. 474. mister sit gode S; den som har mistet sit S.; svag paa S.; er svag paa S.; S. svækkes; taber sit S.; og: faaer igjen sit S. 475. skaffer en sit S. 519. S. lignende efter en, 459. hvor jammerligt et S.! 474.
Synagog, 180.
Synd, 11. gjør S. 10. reen for S.; og: forlader S. 11.
Syndelysten; Synder; og: en Synder, 11.
Synderlig (er ej) 13.
Syndfloden, 522.
Syndig; og: Syndsforladelse, 11.
Syne: kommer til s. 20. kommer af s. 68. gaaer af s. 172.
Synes (lader til:) s. at være hvad det ej er, 363. det syntes mig, 538.
Synes om: s. vel om, 225. 238. 275. 367. s. vel om ens Arbejde, 520. er at synes vel om, 226. 238. s. ilde om, 367.
Synger, 146. 174. 268. s. om, 147. s. ofte, 145. s. got el. ilde, 75. s. med, 122. s. Viser, 106. 123. — for sig selv, 123. s. over paa, 123. 147. s. ved Trommeslag, 88. s. paa en for at laste ham, 145. s. for et Barn, 242. det s. for Ørene, 67. 454.
Synges (som kan) 75.
Synker, 23. 60. 222. s. under for en, 222. s. dybt under Vandet, 171. vil s. og bringer til at s. 223. vil ej s. til Bunds, 167. s. i, 223.
Synker ned (svælger) 70.
Synlig, 85. 473. er s. 85. 472. bliver s. 85.
Syre, 233. 417. 510.
Syrepose, 417.
Sysselsat (er) 399. er meget s. med, 66. 399. 521. er s. med mange Ting, 521.
Sysselsætter, 399. s. sig med noget for at komme ud af Grillerne, 522.
Syster, 27. 40. 286. 317. Systre; ere S. og: er yngre S. 317. S—s Mand, 317.
Systerbarn, 167. 315. 518. har til S. 315. 518.
Systerdatter og Systersøn, 315.
Sytten og Syttende, 45.
Syv; er s. og: Syvende, 45.

Syvstjernen, 188.
Sæbe, 158.
Sæd, 216. 284. 285. 419. er S. 217. S. paa Marken, 284.
Sæd; Sædvæske, 246. kaster S. fra sig, 246.
Sæde, 122. 146. skaffer S., 122.
Sædekorn, 217. 284. 419.
Sædelig, 13. 105. 355. lever s. 13. 105.
Sædelighed, 355.
Sædemand, 419.
Sædflod (har om Natten) 246.
Sædvane, 104. efter S.; det er hans S.; og fuld af Sædvane, 104. det gaaer ham mod S. 245.
Sædvanligt (er) 15.
Sædvæske see Sæd.
Sæk; noget til en S.; Sækker; Sækkes; og: Sækket, 384.
Sælder, 91. 176. 271.
Sældet, 91. 176.
Sælger, 507. vil s. 74.
Sælges, 507.
Sælhund, 387. forskiællige slags S. findes anførte, 5. 57. 82. 83. 177. 179. 261. 287. 420. 461. 481. 520. 537. 547. faaer en S. at see i Vandet, 387. S. som er krøben op paa Isen; og: løber efter en saadan S. 339. faaer en S. ved at forfølge en Stiim; en opjaget S. som man forfølger; S. at komme paa jag efter; faaer en S. ved jag; og: S. fanget ved jag, 243.
Sælhundefangst (er paa) 144. 156. 163. 224. 255. 311. fahrer flittig paa S. 163.
Sælhundejag (fahrer ud paa) 243.
Sælhundejæger; og: er en flittig S. 163.
Sælhundekiød, 287.
Sælhundemave fyldt med Tran, 151.
Sælhundeplads i Søen, 163.
Sælskab, 100. 180. giør S. 13. 101. 122. 170. ere i S. 101. holder S. med, 522.
Sælstimer, 264.
Sænk (sætter el. borer i) 223.
Sænker, 222. 224. faaer det sænket, 222.
Sænkesteen til et Snøre, 516. sætter S. paa Snøren el. den forsynes med S.; og: har tilsat el. tabt sin S. 517.
Særdeles, 123.
Særskilt, 123. er s. 123. 476.
Særstilling, 123.

Sætter: s. fra sig, 106. s. til side, 97. s. i Vandet, 430. s. under Vandet, 16. s. frem 63. 298. 455. s. over Vandet, 95. 187. s. en ned, 122. s. for sig selv, 123. s. et Træe, 99. s. imellem, 195. s. Maven ind, 159. s. paa Læst 184. s. ret op, 276. s. Garn ud, 313. s. fast, 344. s. af, 414. s. noget af til en, 359. s. til, 5. 519. s. det til Lands el. ind i Bugterne, 494. s. i Stand, 445. s. Skik paa, 102. s. tilrette, 110. sæt det i Værk! 147. s. alt deri, 452. s. Tingen deri, 506. s. en Klokke i gang, 65.
Sætter an paa med Magt, 441.
Sætter efter en, 192.
Sætter op Tid efter anden, 159. 203.
Sætter sig, 264. 295. 424. s. sig ned, 122. — for at puste, 258. s. sig der, 264. er i færd med at s. sig, 264. byder at s. sig, 122, kommer for Skade at s. sig paa, 263. s. sig paa Slæde, 97. s. sig ned paa et Land, 320. er stedse nær ved at s. sig, 371. s. sig i den anden Side, at Baaden kan ophøre at hælde, 513. s. sig i Postyr, 197.
Sætter sig for, 141.
Sætter ud paa, 50.
Sættes: Maden s. frem, 63. s. i Vandet, 430. s. ind under Landet, 494.
Søber, 286.
Sød; Sødt; og: er, lugter el. smager s. 507.
Sødskende, 181. 317. har til S. 181. S. sammen; og: ere S. 181. 286.
Sødskendebarn; har til S.; og: Sødskendebørn sammen, 91.
Sødt see Sød.
Søe (en) 483.
Søe; Søedynning, 122. huul S. og: gaaer huul S. 122. stærk S. 176. hvid S. 182.
Søe (Hav) see: Søen.
Søeaadsel; og: finder S. 426.
Søedriv, 354. stærk S.; er S.; og: er ude i S. 354.
Søedynning, see: Søe.
Søedyr, 387 (263.) opjaget og forfulgt S. og: S. at komme paa jag efter, 243.
Søegang, 122. er S.; er ude i el. udholder slem S. 122.
Søeharen (en Sælart) 520.
Søekat (en Fisk) 195.
Søekonge (en Fugl) 22. 239.
Søekuse (et Bloddyr) 199.

Søemand, 114. brav S. og: er god S. 114.
Søen, 114. S—s Afgift, (263.) langt ude i S. 63. S. gaaer hvid, 176. 182. S. bliver stærk oprørt; og: S. bryder el. slaaer over, 176.
Søepapegøje (en Fugl) 209.
Søes (til) 63. ud til S.; og: stiler, gaaer el. fahrer til S. 63. langt til S. 114.
Søesnegl, 189.
Søespindel, 310.
Søevant; og: er s. 114.
Søger, 300. 375. 450. 517. s. til en, 340. s. efter, 314. — med Lys, 295. s. gierne derhen, 337. giver sig til at s. 517. s. at træffe Stedet, hvor et skudt Dyr er styrtet, 293. Fisken s. til Krogen, 334. s. ud, 191. s. Sag, 345.
Søger (en) 517.
Søges og Søgt, 517.
Søle; og: er skilt ved sin S. 255.
Søler; og: s. deri, 266.
Sølet, 266. er s. 255.
Søm (en) 211. smuk S.; er smuk S.; syer god S.; og: gaaer el. river op i S. 211. dobbelt S. 21.
Søm (et) 207. slaaer S. ind; og: er fastslaaet med S. 207.
Sømmelig; og: lever s. 105.
Sømmer fast el. fast til, 207.
Sømmer sig ej, 118.
Søm...et fast, 207.
Sømhul, 207.
Sømstrimmel; og: besyer el. er besyet med S. 96.
Søn, 82. 304. ung S.; ufødt S.; og: avler el. faaer S. 82. tiltagen el. udkaaren S.; eenesie el. eenbaarne S.; og: udkaarer til S. 83.
Søndag, 394. er el. bliver S.; paa S. og: i Søndags, 394.
Sønden: didhen i S. 202. blæser af S. 202. 305. 428. har en Streg til S. og: mod S. 202.
Søndenvind, 202. 305. 428. S. overfalder en, 305.
Sønderbrudt og Sønderbryder, 55.
Sønderlemmer, 122.
Sønderreven og Sønderriver, 27.
Sønderskiærer, 365. s. i smaa Stykker til at koges, 338.
Sønderskiæres, 365. — i smaa Stykker til at koges, 338.
Sønnekone, 332.
Sønnesøn, 84.

Sørgelig: Sørgen; og: Sørgende, 28.
Sørger, 28. 141. 171. 306. s. over, 28. 306.
Søvn, 430. fri fra S. 80. dysser i S.; forstyrrer en i sin S. og: kan ej faae S. i sine Øine, 430. hvilken S. kommer der over mig! 515. S. i Øiekrogene, 417. med S. i Øiekrogene, 418.
Søvnagtig; er s. og: Søvnagtighed, 430.
Søvne (gaaer el. taler i) 86.
Søvnig, 515. er s. 366. 515. bliver el. gjør s.; den som bliver s.; hvor s.! er slet ikke s. og: noget at blive s. efter, 515. er ej længer s. 80.
Søvnighed; og: fører S. med sig, 515.

T.

Taa; Tæerne, 137. store T. 392. T. Ligning, 138.
Taabe, 323.
Taage, 392. er tyk T.; og: T. falder el. samler sig over Havbrynen, 133. Vinden følger T. 393.
Taaget; og: er t. 392. bliver t. og: er t. i Vejret, 393. gjør t. 392. 393.
Taalelig (er) 61. 126. 162.
Taaler: t. Overlast, 370. t. al Paahæng, 342. kan ej t. ham, 527. kan ej t. ont el. ingen Ting t. 240. t. ej meget, 152.
Taalig, 103. viser sig t. 103. 370.
Taalighed, 103.
Taalmodig, 103. er t. 103. 140.
Taalmodighed, 103. 140.
Taarene rinde af Øinene, 230.
Taarn, 156.
Taber, 179. t. af Hænderne, 400. t. i Spil, 116. t. af Sigte, 68. 465. t. Vejret, 72. t. Modet, 15. 43. 124. 165. t. Maal og Mæle, 370.
Tabes, 179. t. af Hænderne, 400. kan snart t. 179.
Tabt, 179. t. af Hænderne, 400. t. af Syne, 465. giver sig t. 508. maae give sig t. 13.
Tag; og: lægger T. 66. 231. har lagt T. paa sit Huus, 231.
Tagen; Taget, 487. t. af, 101.
Tager, 487. t. til sig, 86. 101. 126. — det som er sat paa Spil, 487. t. noget

get til sig, inden man gaaer, for ej at være fastende, 492. t. Mad til sig, 295. t. fat paa, 337. 487. t. paa, 24. 164. 333. t. tillige fat paa, 30. t. fangen, 487. t. bort, 363. 487. — en uafvidende, 36. t. bort med sig, 64. 480. Vinden t. det bort med sig, 492. tag bort, 9. t. med sig paa Søen, 63. t. af Vejen, 358. det har jeg vel taget el. hvem skulde taget den uden jeg? 379. t. noget med Magt fra en, 516. t. med Vold, 345. t. en paa en gevorben Fod, 350. t. fra, 48. 219. t. fra hverandre, 122. tager hver for sig, 123. t. for sig i Eenrum, 220. t. ned, 16. t. op med sig, 148. t. op af Vandet, 148. t. sig en Kone, 321. t. den forskudte Kone igjen, 541. t. med, 467. t. hjem med sig, 262. t. i med, 30. 96. t. af, 101. 113. 203. 299. 321. 363. — i Viiden, 234. Kulden t. af, 137. t. frem, 403. t. imod, 310. t. imod en paa Vejen, 344. t. imod meget el. lidet, 113. kan ej tage det ind, 338. t. slet imod Folk, 99. 126. t. i Tjeneste, 126. t. i flæng, 293. t. ens Arbejde, 427. t. Mad af til en, 334. t. sig Tid til, 337. t. Fejl, 236. 464. 535. staaer Fare at tage Fejl deri el. man kan let t. Fejl deraf, 523. t. en fejl Ting el. en andens isteden for sit; og: t. aldrig Fejl, 465. t. sig af en, 213. t. sig nær, 74. t. sig det nær for en, 171. t. i Agt; t. sig i Agt; og: er at tage sig i Agt for, 259. t. vare paa; og: det man skal t. vare paa, 340. t. sig vare, 208. 259. t. sig vare for el. med; og: man maae t. sig vare derfor, 259. t. dig vare, der bliver intet af, 326. t. sig for, 136. t. sig noget for, 451. — for at forslaae Tankerne, 521. t. sig ingen Ting for, 73. t. til Takke med alt, 293. t. ilde op, 281.

Tages med Vold, 345.
Taget, see: Tagen.
Taglagt, 66. er t. 231.
Tagskind, 147.
Tak! megen el. højlig T.! siger T. og: hav T. for ham! 235.
Takke (en) 1.
Takkelagie, 21.
Takker; t. før; og: t. paa ens Vegne, 235.
Takkesang, 235.
Taknemmelig (viser sig) 235.

Taknemmelighed (antager med el. bevidner sin) 235.
Taksigelse; og: yder sin T. 235.
Tal, 220.
Tale, 328. 329. ond T. 329. 458. slet el. forargelig T.; fører en vis el. den T.; og: er ond T. el. fører forargelig T. 329. T. i Søvne el. Vildelse, 86. bringer paa T. 77. 457. 529. kommer frem med i sin T. 529. fortsætter sin T. 328. misbruger i sin T. 329. 458. faaer i T. 330.
Talen, 328.
Taler, 328. 329. t. got el. smukt; t. med; t. længe; og: t. for at fornøje el. andre til Opmuntring, 328. t. kun lidt. 329. t. som en, 135. t. sagte, 138. 180. 329. t. sagte til el. om, 138. t. uforstaaelig, 198. 303. t. et fremmed Sprog, 198. t. besværligt, 113. kan vanskelig tale, 542. t. ilde el. forkeert, 458. t. pibende, 179. t. utydelig, 238. 303. 542. t. højt, 180. t. reent og forstaaelig, 238. 302. 328. t. om, 329. 457. 529. t. blot om, 166. t. meget om, 51. t. vel om, 512. 530. t. prægtig om en Ting, 539. t. ilde om, 50. 156. 329. 530. den som t. ilde om andre, 530. t. vel til, 102. t. en til, 328. 457. t. en tilrette, 280. t. haardt til, 23. 69. 441. t. til Ørene paa, 441. t. sammen om det mellemværende, 77. t. uden Falskhed, 369. t. af Hjertet, 522. t. ej af Hjertet, 369. t. med Gebærder, 530. t. i Søvne, 86. t. for en til Tornarsuk, 517.
Taler (en) 327.
Tallerken, 384. slikker T. og: T—Slikkerie, 130.
Talestoel, 328.
Talg, 508.
Talsmand, 90.
Talte (ere) 221.
Tam; og: er t. 322. kommer som det var tamt; og: gjør t. 323.
Tambak, 169.
Tamp, 529.
Tand; Tænder, 186. T. paa Sav el. Kam, 186. Som har Tænder; faaer T.; fryser om T.; og: det isner i T. 186. viser T. 191. det man holder mellem T.; faaer noget imellem T.; og: det som bliver siddende imellem T. 235. piller T. 235. 236. har noget imellem T. 185. T. løbe i Vand, 166. har hule T. 444.

Tandfisk, 47. 186.
Tandpine el. Tandsmerte (har) 186. 444.
Tandstikker, 236.
Tang, 186. forskjællige slags T. findes anførte, 68. 115. 142. 186. 400. 444. er ude at samle T. og: spiser T. 444.
Tangsprel (en Fisk) 25. 237. 471.
Tanke, 77. 140. har i T. 435. — til det beste, 140. beholder i T. 140. det kommer mig i T. 538. har Tanker, 141. sidder i T. 141. 479. har sine T. samlede, 424. har mangehaande T. 464. faaer paa andre T. 398. forslaaer T. og: kan bringes paa andre T. 522. jeg var dog fuldt og vist i den T. og saa — 538.
Tankefuld; og: er t. 140. 479.
Tankefuldhed, 479. søger at adsprede hans T. 522.
Tankeløs; og: er t. 140.
Tankeseddel, 389.
Tap, 238. 427. sætter T. i; T. er ude af; og: tager T. ud, 427.
Tapetserie, see: Betræk.
Tarre, 186.
Tarretorsk, 402.
Tarm; og: spiser T. 119. de største T. i en Rype, 337. de smaa Rype — T. 452.
Tarmepelts; og: med T. 172.
Tarmeskarn, 416.
Tarmevindve; og: syer T. 90.
Tavsslidt (bliver) 312.
Teglbrænder (en) 251.
Teglsteen (brænder) 251.
Tegn, 325. opreist T. paa et Field, 127. er el. har til T. og: reiser op til T. 325. gjør T. 325. 530. giver en Tegn med Haanden, 538.
Tegner, 5. 53. t. op, 5. 325. t. ens Navn, 53. lader sig tegne, 6. t. sig got, 365.
Tegnet, 6.
Tegning, 53.
Teist, 195. 415.
Teistejagt (er paa) 415.
Telt, 119. 510. stor T. 510. boer i T.; reiser el. sætter T. op; gjør T. og: boer i T. med, 510. kommer med T. og hele Boehave til et Sted, 466. T — Model, 510.
Teltesamling, 510.
Telteskind, 147. 231.
Teltested, 466.
Teltetræe, 496.
Teltgang, 340.
Teltgrund; og: lægger T. 175.
Teltkammerad, 510.

Teltplads, 510.
Teltpose, 130.
Teltstang; og: lægger Tæltstænger op, 165.
Teppe, 193. har T. over sig; og: lægger T. paa, 193.
Terpentinurt, 329.
Testikel, 133. 256.
Tet, see: Tæt.
Thekjedel, 339.
Ti; og: ere ti i Tallet, 231.
Tid, 372. 514. den T. vi nu leve, 247. indfalden T. 292. paa den T. 94. 457. til den T. 94. i kort el. ganske kort T.; og: efter kort el. føje T. 208. til el. ved denne T.; paa nærværende T.; ligesom paa denne T.; og: ved den samme T. 247. tager lang el. liden T. 439. hvor lang er dog T.! 441. T. bliver ham lang; og: den som er forlegen med T. 445. den T. kommer, 292. er paa T. 105. 278. T. er forbi, 168. 191. det er over T. 191. T. gaaer snart; og: forkorter T. 188. T. vil lære el. vise det, 324. driver T. bort til Unytte, 445. giver sig god T. 47.
Tidende; og: fager el. bringer T. 160.
Tidsel, 191.
Tidsfordriv, 445. til T. 14. den som søger T; bruger det til T.; den som er alt for meget for T.; og: han vilde gierne have noget til T. 445.
Tjener, 221. t. en; har til at t. sig; lader t.; og: det man t. for, 222.
Tjener el. Tjenerinde, 221. 399. er T. 221. er ikke T. 222. gjør til T.; gjør sig til T. og: gjør T—s Arbeide, 222. har som T. 399.
Tjeneste (tager i) 126.
Tjenlig; og: er t. 13. 363. agter t.! og: er vist nok t. 363.
Tjenlighed, 13.
Tjenstagtig (er) 222.
Tjent med (agter sig) 110.
Tier stille, 73. 114. 311. faaer til at tie, 114. 311. bringer til at t. 311. 330. maae t. 330. t. om el. med, 115.
Tigger, 192. t. om, 235.
Tigger (en) 192. 235.
Tigret (er) 261.
Tiirsdag: er T. el. bliver T.; paa T. og: i Tiirsdags, 252.
Tilbage; og: ganske t. 215. fahrer el. flytter t. 215. flytter sig t. 215. 508. holder sig, skyder el. skydes t. 508. fører,ført, driver, dreven, leverer el.

levert t. 541. naar man kommer t. 540. maae blive t. 125.
Tilbageholder, 535.
Tilbageholdt, 535. bliver t. 370.
Tilbagereise, 540.
Tilbagevej (finder ingen) 253.
Tilbeder, 504.
Tilbereder, 361. t. en Mark, 284.
Tilberedt, 371. er got t. 226.
Tilbringer, 9.
Tilbyder, 250.
Tilbøjelig, 154.
Tilbøjelighed, 194. opvækker T. 155.
Tilbørligen, 110. opfører sig t. 109.
Tildeles, 101.
Tildragende (er) 155.
Tildrager sig, 369. det tildrog sig, 101.
Tildækker, 254.
Tildækket, 353. bliver t. 254.
Tilende (er) 285. 321. 363. bliver t. 320.
Tilendebragt (er) 285.
Tilendebringer, 72. 285. 363.
Tilfalden, 377.
Tilflugt; tager sin T. til 189. er hans T. 337. søger T hos, 506.
Tilflugtsted, 189.
Tilforladelig, 230. er t. 445.
Tilforn, 433. gjort t. 166.
Tilfreds; og: er t. 395. bliver t. 394. 509. vel t. og: giver sig t. 509. er t. dermed, 275.
Tilfredsstillelse: tegner sig got med hans T. 394.
Tilfredsstillende, 394. er t. 522.
Tilfredsstiller, 114. 394. 509. 522. t. dermed, 510. lader sig. t. 395. 522.
Tilfredsstiller (en) 394. 522.
Tilfredsstilles, 509. 522. t. dermed, 522. det hvorved man t. 509.
Tilfredsstillet, 522.
Tilfulde, 442.
Tilfyger; Tilfyges; og: er tilfyget, 443.
Tilfældigviis (skeer) 247.
Tilføjer, 101. t. Ont, 355.
Tilgavns: gjør ikke t. 407. det var og t. 442. der kom det ret t. 15.
Tilgift; og: noget i T. 466. er, giver, faaer el. lader faae T. 467.
Tilgivelig og Tilgivelse, 141.
Tilgiver, 141. t. ej, 140.
Tilgiver (en) 141.
Tilgode (gjør sig med en) 474.
Tilgrændsende, 76.

Tilhold, 286.
Tilhører, 273. 357.
Tilig, 514. er t. el. meget t. og: t. paa færde, 515. i Dag t. 543. er t. paa færde med; og: gjør el. kommer t. 371. er kommen for t. op, 199. kommer el. gjør for t. 371.
Tilintetgjør, 361.
Tilkjendegiver, 23. 324.
Tilkjøbt; og: har faaet sig t. 362.
Tilkommende, 93. 217. 292. t. Skjæbne, 434.
Tilkroges og Tilkroget, 307.
Tilladelse, 22. 370.
Tillader, 21. 370. tillad! 70.
Tillader (en) 370.
Tilladt (et Fahrtøj er) 539.
Tillaver, 361. 371.
Tillavet; og: er t. 371.
Tillid, 484. stærk T. 485.
Tillidsfuld, 484. er t. 485.
Tillokkende; og: er t. 155.
Tillokker, 154.
Tillukker, 254.
Tillæg (nyder) 467.
Tillægger, 467.
Til Maade, 123.
Tilmaaler, 333.
Tilmode: bliver el. gjør vel t. 509. ilde t. 43. 118. er ilde t. 118.
Tilnaglet; og: er t. 207.
Tilnavn, 60.
Tilovers (er) 428. faaer t.; bliver t. deraf; og: har det t. 427. det som er t. 428.
Tilpas, 275. er t. 274. lige t. og: finder det t. 275. det som er t. 301. er ret t. deri, 302. det var t. 123. er ej vel t. 98. kommer t. 278. gjør t. 292. gjør en t. 293.
Tilrette: gjør t. 10. 238. 445. lægger el. hjelper t. 48. bringer t. 102. 108. 238. sætter t. 110.
Tilrettebragt, 108.
Tilrettesat, 110.
Tilsagn, 530. 531.
Tilsagt: det tilsagte, 530. den noget er t. 531.
Tilseer, 44.
Tilseet (bliver) 340.
Til Side: sætter t. 97. 398. 453. gaaer t. og: faaer til at gaae t. 398.
Tilsidesat, 98.
Tilsidst, 196.
Tilsiger, 433. 529. 530. den som t. noget, 530. t. paa ny, 531.
Tilskaaren, 105.
Tilskjærer, 105. 186. 365. t. efter, 105.
Tilskjærer (en) 105.
Tilskjærerbret, 186.
Tilskjærerkniv, 365.
Tilskjæreredskab, 186.

Tilskjæres, 365.
Tilskriver, 6.
Tilskuer (en) 473.
Tilskyndende, 155.
Tilskynder, 154. 155. 371. 379. lader sig t. deraf, 155.
Tilslimet (bliver) 313.
Tilslutter, 254. 262.
Tilsluttet, 254. er t. 254. 262.
Tilsmurt, 263. er t. 131. 263. bliver t. 263. er el. bliver t. om Munden, 486.
Tilsmører; t. sig; og: det hvormed man t. sig, 263.
Tilsnitter og Tilsnittet, 406.
Tilspidset, 33.
Tilspigret; og: er t. 207.
Tilspørger, 44.
Tilstaaer ei, 265.
Tilstand, 171.
Tilstede see: Tilstæde.
Tilstopper; Tilstoppet; og: er t. 262.
Tilstrækkelig, 275. 445. holder t. 275.
Tilstrækkelighed, 445.
Tilstundende, 93. 292.
Tilstunder med Ont, 78.
Tilstæde: er t. hos, 286. er ei t. 55.
Tilstæder, 370.
Tilstødes Ont, 355.
Tilstøvet; og: er t. 176.
Tilsværtet; og: er el. bliver t. 347.
Tilsyne, 403. er t. 85. 403. kommer t. og: er ei t. el. ei mere t. 85. er afvexlende t. og skjult, 460.
Tilsynsmand, 340.
Tilsætter, 5.
Tilsætning (faaer el. har faaet) 519.
Til Søes, see: Søes.
Tilsølet (er) 448. bliver t. 255.
Tiltagen, 101. 126.
Tiltagende: jevnt t. 292. t. Maane, 116.
Tiltager, 4.
Tiltaler, 69. 329.
Tiltalt (bliver) er bleven t. 375.
Tiltrækkende, 155. 533.
Tiltusker sig og Tiltusket, 469.
Tiltænker, 232.
Tiltænkt; og: er t. 359.
Tilvæxt (bringer i) 101.
Timeglas, 228.
Timian (vild) 493.
Tinding, 69. 299. 503. T. Huk, 502.
Tindøred (en Fisk) 157.
Tinnen (et Fjeld) 214.
Ting, 357. T. som før har været hans; smuk el. god T. og: er en smuk T. 357. den allerførste T. 358. T. om hinanden; en usel el. slet T.; og: er en slet T. 359. liden el. ringe T. 360.

360. den T. som først er bleven til, 361.
Tinget paa (er) 375.
Tive, 45. Een og T.; To og T.; Tree og T.; og: T. gange, 534.
Tivende, 45. Een og t.; er den een og t.; to og t. og: tree og t. 534.
Tjære; Tjærekost; Tjærer; og: Tjæret, 543.
To, 251. bestaaer af T.; ere T. i Tallet; og: T. Flokke, 252. T. og Tive; og T. og Tivende, 534.
Tobak, 509. Faarraad af T.; er forsynet med T. og: en Rulle T. 509. smøger T. 392.
Tobakspibe og Tobaksmøger, 393.
Tobis (en Fisk) 391.
Toer, 82. 85. 514. t. sig, 82. 514. t. sit Haar, 228.
Toes, 514.
Toet, 82. 208.
Toevisk, 228.
Toktn i en Fisk; og: Toktnetrold, 253.
Tol, 427.
Tolk, 324. 327. har til T. 327. 433. har T. for sig, 433.
Tolken (en Fugl) 475.
Tolv og Tolvte, 47.
Tom; er t. og: næsten t. 113. kommer derfra med t. Mave, 492.
Tommelfinger, 235. T. og Pegefinger samlede, 393.
Tommeltaa, 392.
Tomhændet, 450. kommer t. 289. — derfra, 450. — tilbage, 36. 319.
Tomt (en) 92.
Tone, 75. med T. og: eens T. 75.
Top, 148. 168. 177. 187. faaer T. 168. æder T. af Væxter, 168. sætter sit Haar i T. 354.
Topand, 340.
Topskarven, 492.
Torden; Tordenskrald; Tordenvejr; og: Tordner, 148.
Torn, 157. 191.
Tornefuld; og: er t. 191.
Torsdag: bliver T.; paa T.; næstkommende T.; om Torsdagen; og: i Torsdags, 436.
Torsk, 327. fisker T. 327. 402. faaer fisket T. 402. smaa T. 327. stor T. 402.
Torskefisker (en) 402.
Torskefiskerie (er paa) 402.
Torskepander, 422.
Torskesnøre, 327.
Torv, 181. 312.
Tosse, 323. 350.
Tosset (er) 350. bliver t. 391.

Tov, 21. 273. 309. 383. som har T. 383.
Tovværg, 21.
Traad (en) 352. 544. skyder T. i Naale-Øiet, 316.
Traad (et) 498.
Traader en Synaal, 316.
Traadt under Fødder, 499.
Tractement; Tracterer; og: t. med, 298.
Tracteret og Tracteur, 298.
Tragt, 228. 462.
Tragter efter, 375.
Tralaller, 258.
Tramper, 497.
Tran, 86. 92. Spækket gaaer i T. og: begynder at løbe i T. 92. afperset T. 183. banker T. af Spæk, 182. T. i Cachelottens Hjerne, 183. skiden T. i Lampen, 251. afkavet og udspyttet T. og: kaver T. af Spæk imellem Tænderne, 336.
Tranbøtte, 86.
Trang, 60. 299. 308. 485. er t. 60. 299. 308. t. i Aabningen, 340. er for t. el. den er ham for t. 485. giør for t. 299.
Trang (Mangel) 12. føler T. 76. giver sin T. tilkiende el. aabner sin T. for en, 351.
Trangbrystig (er el. giør) 147.
Trangere (bliver el. giør) 299.
Trangt (ligger) 308.
Transportbaad, 526.
Trappe, 240. 498.
Traurig (er) 111.
Tree, 367. t. Flokke; bestaaer af t. og: ere t. i Tallet, 367. bliver t. i Tallet, 368. t. og Tive el. t. og tivende, 534.
Tredie (den) 367. udgiør den t.; bliver den t.; lægger den t. til; og: for det t. 367. faaer den t. til, 368.
Trefod, 204.
Trende, 367. er, faaer, bliver el. deler i t.; giør t. deraf; og: t. gange, 367. skeer el. giør t. gange, 368.
Tretten og Trettende, 47.
Tridse, 290.
Tridser, 184.
Trilder, 49. t. ned, 271.
Trildet ned, 49.
Trin; og: faaer let T. 498.
Trind; og: er t. 521.
Triner let el. tungt, 498.
Trives (kan ei paa et Sted) 320.
Troe, 335. fæster T. til; bibringer en Troen; har svag T.; Troes Sandhed el. Artikel; og: T—s Middel, 335.
Troende, 335.

Troer, 335. t. en, det man t; t. paa; t. desaarsag; og: bringer til at t., 335. t. det ej, 151. 283. t. en ikke, 283. er ej at t. 286. 369. t. ikke at kunne gjøre el. skulle faae; og: t. sig ikke til at træffe, 229. t. lidet om sig selv, 477.
Trofast; og: er t. 109.
Trofasthed, 109.
Trolde, 78. 129 135.
Troldmand, 106.
Trolig; og: er t. 335.
Tromme, 88. 210. slaaer paa T. 88. T. røres; har T. i Haanden; og: gjør en T. 210.
Trommer, 181.
Trommeskind; og: gjør el. sætter T. paa, 138.
Trommeslager (en) 210.
Trommestok, 86. 181.
Trompet; og: blæser i T. 175.
Troværdig; og: er t. 335.
Troværdighed, 335.
Trudsel, 81. 436. 478.
Truer, 69. 81. 436. 478. den som t. 478. t. dermed, 436. t. med Armen, 426. t. med Regn el. Snee, 312.
Trues, 478.
Truet, 436. 478.
Truffen, 80. 262. 278. 382. finder sig t. 80.
Trukken: er t. paa Land, 156. bliver t. hid, 307.
Tryg; og: er t. 78. 479. 480. ligger t. i Vandet, 480. bliver t. 79. søger at faae t. el. gjør t. 479.
Tryghed, 79. 479. 480.
Trygler, 192. 351. t. af, 351.
Trygler (en) 192. 351.
Trykker, 273. 308. 398. 485. t. paa, 273. 295. t. Segl paa; og: t. Skrifter, 273. t. sammen mod hinanden, 503. t. efter opad, 19. t. op mod noget, 505. t. Vinden af en Blære, 293. t. ind, 249. t. sig ind i, 97. t. sig paa Naturens Vegne; og: t. sig stærkt, 430.
Trykkeredskab, 273.
Trykkes, 308. 398. t. paa, 295. t. flad, 428.
Trykfejl, 280.
Trykning, 485.
Trykt, 273. 398. t. Sager, 273.
Tryne, 420.
Træder, 310. 498. t. Skind reene, 311. t. paa, 497. 499. den som el. det man t. paa, 498. t. skævt el. slet paa sine Been, 499. t. sine Skoe el. Støvle skævt, 498. t. under Fødder, 499. t. paa noget vaklende, og kommer i Fald, 466. t. frem; den som t. frem; og: t. frem for en anden el. i hans Sted,

Sted, 455. t. i ens Sted, 427.
Trædes og Trædested, 311.
Trædsk, 369.
Træe, 196. 338. lidet el. høit T. 338. funden T.; søger el. kiøber T.; sort el. brændt T. og: er smukt el. got T. 196.
Træebakke; og: giør T. 384.
Træekar, 277.
Træet el. det træede i en Værk; og: bliver t. i sig, 406.
Træeværket i en Ting, 196. — i en Baad, 405. — til Tag; og: henter T. 66.
Træffer, 8. 32. 80. 278. 292. stræber at t. 80. 262. kommer for skade at t. 295. t. gierne el. sielden, 496. er vanskelig at t. 536. t. ret got, 372. traf ret got, 34. du traf det, 456. t. med Buepiil, 382. t. paa, 300. t. an paa, 170. t. Tiden, 292. t. ind, 80. t. ind for, 292. t. ikke, 354. 535. t. ikke tilgavns, 143. t. ikke meer, 215. t. ikke ind; og: det, som ikke t. ind, 536. t. ikke hverandre, 354.
Træffes, 80.
Træfning: ere i T. sammen, 410.
Træk, 443. stærk T.; hvilken T! og: det forvolder T. 443.
Trækkebeest; og: har til T. 190.
Trækker: t. frem 317. t. frem og tilbage, 95. t. til sig, 155. 262. 307. t. for en Slæde el. Vogn; t. den; og: t. got el. slet, 191. t. stærk, 446. t. en efter sig, 534. t. hende efter Armene, 349. t. en el. hinanden ved Haaret, 322. t. op, 31. 118. 184. 199. 426. — om Lænderne, 240. t. paa Land, 31. 156. Skyerne el. Bygen t. op, 149. t. Hanen op paa en Flint, 426. t. paa, 60. 172. 318. t. paa en Traad el. Liine, 316. t. Støvler paa el. af, 164. t. oven paa, 172. t. over, 29. t. ud, 462. t. af, 29. 462. t. ham sine Klæder af, 253. t. Hul paa, 242. t. Luft, 34. 258. t. under Vandet, 79. 137. t. sin Blære ned af Kajakken, 421. t. i sig, 411. 426. t. Vand, 115. har trukken i sig, 192. t. let el. ikke let Væde til sig, 427. t. igiennem noget, 426. 427. det Vaade t. ind i noget, 389. t. sig, 10. t. sig ud af Selerne, 253. Sneglen t. sig tilbage i sit Huus, 268.

Trækker (det) 145. 443. 521. t. stærkt; og: t. ind til en el. igjennem Klæderne, 443.
Trækkes: t. ud og ind, 31. t. under Vandet, 79. t. ud i Vandet, 115. t. til; og: det man t. til, 155. t. Krog, 24. 31. t. om noget, 48. t. stærkt med en, 345. t. af Geilhed; og: de som t. indbyrdes, 349. seer paa, at en t. med Døden, 380.
Trækplaster, 242.
Trækvind, 145. 443. 521. er T. 145. der er T. 443. T—Sted, 443.
Træl; og: er T. 221. en kjøbt T. 126. gjør sig el. en til T. 222.
Træller, 48. 222. t. derved, derfor el. for en, 222.
Trængen, 485.
Trængende, 12.
Trænger (Trykker) 308. t. igjennem, 7. t. ei igjennem, 143. t. sig igjennem, 145. 195. t. lige ind til Kiødet, 321. t. med Magt ind imellem, el. t. sig ind, 195. t. ind paa, 485. t. sig stærkt for, 430.
Trænger (mangler) 12. t. dertil, 12.
Trænger (en) 485.
Trænges paa Naturens Vegne, 31. 38.
Træt, 178. er t. 178 318. bliver t. 318. kan ei blive t. 178. bliver strax t. 408. 414.
Trætte, 280.
Trætter med, 280.
Trættes, 280. 399. t. med el. om, 280. t. om Tiden, 188.
Trætter (er en) 188.
Trævlerne ved Fiskemaver, 48.
Trøst, 452. 509. 522. skaffer T.; og: søger sin T. deri, 510. har til sin T. 510. 522. tager mod T. 522.
Trøstelig (er) 522.
Trøstemiddel, 509.
Trøster, 452. 509. 522. t. sig selv got, 306. t. sig ved, 33. 452. 510. t. sig allene derved; og: er at t. sig ved, 452. t. sig ikke til, 283.
Trøster (en) 522.
Trøstes, 509. 522. t. derved, 510.
Trøstet, 522.
Trøstig, 509. er t. 452. 484. 509.
Tuden, 259. T. i Luften, 438.
Tudende, 259.
Tuder, 259. t. i Luften, 438.
Tue (en) 368.
Tugt, 379.
Tugter, 33. 379.
Tugtes, 379.
Tugtig, 355. er t. 355.

Tugtighed, 355.
Tummel, 371. gjør T. 311.
Tumlende: falder t. 49. bliver t. i Hovedet, 519.
Tumleplads, 183.
Tumler: t. om, 49. t. sig med, 95. t. sig omkring i sin Kajak, 241.
Tung, 331. er, bliver el. gjør t. 331. t. til fods; og: er t. til fods, 330. er t. i Kroppen, 50. 153. 507. gjør t. i Kroppen, 507. ere el. gjør lige tunge, 331.
Tunge; og: bare T. 327. har forloret sin T. el. har ingen T. at svare med, 330.
Tungemaal, 329. have T. sammen, 46.
Tunghør (er) 438.
Tungnemmet; og: er t. 385.
Tungt (er) 223. — at udstaae, 269.
Tuske, 469.
Tusmørke (er) 459.
Tvekæmpere, 349.
Tvende, 252. t. gange; bliver t.; kan blive t. deraf; deler i t. el. gjør t. deraf; deler el. bliver stilt i t. Hobe; gjøres til t. Samlinger; og: t. Fokke, 252. de ere i t. Fokke; ere til t. gange; gjør t. gange i Rad; og: faaer t. 253. den som har t. Koner, 252.
Tver, 120. 289. 330. 352. er t. 120. 204. 330. 352. 380. viser sig t. 380.
Tverbjelke, 347. lægger T. i et Huus el. Huset er belagt med T. 347.
Tverhed, 120. 330.
Tverløbende, 412. er t. i Træet, 130.
Tverrem paa en Kajak, 470. 485. bliver forsynet med T. el. sætter T. i den, 470.
Tvers; Tvert, 236. er t. 236. t. over; og: flyder t. over, 94. ligger t. over, 94. 95. lægger t. over, 95. paa t.; og: er paa t. 412. staaer paa t. 413. gaaer t. over, 208. løber paa t. 95. 412. sætter t. for, 95. sætter paa t. og: sidder t. 412. 413. staaer over t. og: afskaaret t. over Haarene, 412. t. over for, 17. 291.
Tversiddende, 413.
Tversnit, 203.
Tverstribet; og: er t. 412.
Tverstykke, 95.
Tvert, see: Tvers.
Tvertræe at lægge noget paa, 413. T. i Overdelen af en Kajak, 7. T. foran Kajakringen, 253. T. i en Slæde, 95. 278. binder Tvertræerne fast til Slæden, 278. T. i en Konebaad,

baad, 275. T. i et Huus, 95. T. i en Telt, 496.
Tvervæg, 531.
Tvetulle, 39.
Tvillinger, 252.
Tvinder, 193. 352.
Tvinderske, 352.
Tvindes, 193.
Tvinger, 75. 119. t. sig 321.
Tvivl, 288. uden al T., 230. tager hans Ord i T. 407. betages T. derved, 230.
Tvivlende; og: ej t. 288.
Tvivler, 288. t. derpaa, 287. er ej at t. paa, 288. t. om, 84. 229. 287. 306. t. om ens Liv, 380. er at t. om, 229. 288. derom er ej at t. 14. t. ikke, 229. 288. t. ikke desaarsag. 230.
Tvivles om (kan ej) 230.
Tvivlraadig; og; er t. 275. 288.
Tvivlraadighed, 288.
Tvivlsomt, 230. 288. er t. 229. 288.
Tvunden, 193. 352. er t. 193.
Tvæt; Tvætteplads; Tvætter; Tvætterske; og: Tvættet, 85.
Tydelig; Tydeligen, 303. er t. og: taler t. 302. er ganske t.; seer noget t.; og: taler ej t. 302. giver sig t. tilkjende, 302. gjør t. 447. gjør t. for, 303. 444. det hvorved en Sag gjøres t., 447.
Tygger, 38. 465. t. paa, 214. det man t. paa; har det at t. paa; og: gad havt noget at t. paa, 466. t. Spæk og spytter Trannen ud, 336. t. Drøv, 465. 466.
Tyggeskind, 466.
Tyk, 133. 139. 212. 251. 271. er t. 133. 212. 251. 252. 271. 303. er t. Taage, 133. bliver t.; og: lader blive el. gjør t. 212. er t. i Eggen, 267. t. Luft, 312.
Tykke; og: efter eget T. 140.
Tykke (det) see: Tykt.
Tykegget, 267.
Tykkelse, 133.
Tykhaaret, 257. 502. meget t. og: er t. 502.
Tyklivet, 61. 270. er t. 61. 270. 271.
Tyklæbet; og: er t. 528.
Tykner, 212.
Tykning, 139.
Tykt, 139. er t. i Veiret, 139. 312. det tykke i Mad; det som er lavet t. og: kommer t. i det Tynde, 478.
Tylder ned, 86. t. ud, 227. t. igjennem, 228.
Tynd; og: er t. 396. bliver, gjør, skaver el. arbejder

beider t. 397. t. Bog, 396. t. Fuglehams-Peltz; og: Skind med t. skavede Flækker, 397. t. Slampamper, 478.
Tyndegget; og: er t. 267.
Tyndhaaret; og: er t. 407.
Tyndhed, 397.
Tyndsleben, 267.
Tyngde, 331.
Tynger paa, 295.
Tyngere (bliver el. gjør) 331.
Tyngsel, 331. 353. noget til T.; er til T. el. ligger til T. derpaa; har T. paa sig; lægger T. paa; er skilt ved sin T.; og: tager T. af, 353.
Tyr, 528.
Tys! 87. 456.
Tyv, 486. en stor T. og: er en stor T. 487.
Tyvagtig; og: er t. 486.
Tyvagtighed, 486.
Tyverie, 487.
Tyvjo (en Fugl) 256.
Tæerne, see: Taa.
Tækkelig, 450.
Tællelige (ere) 221.
Tæller; og: en Tæller, 220.
Tælget Fit, 508.
Tæmmer, 453.
Tænder, 97. 295.
Tænderne, see: Tand.
Tændt (sees) 97.
Tænkemaade (god el. ond) 140.
Tænken, 77.
Tænker, 77. 140. 141. t. paa, 77. 140. 141. 525. t. paa til det Gode, 140. t. ej derpaa, 14. 47. t. ej mere paa, 141. 430. det var ikke at t. paa, 482. t. kun derpaa, 141. t. idelig derpaa for ej at glemme, 424. t. vel, 140. t. ilde, 140. 141. t. ilde mod en, 141. tænkde i Hjertet, 525. jeg tænkde 538. tænkde nok, 327. 425. tænkde jeg det ikke nok? 14. 196. 425. 470. og jeg tænkde dog, 538.
Tængsel (en) 277.
Tærer; og: det som t. 455. t. hen, 518.
Tærne, 116.
Tærning, 116.
Tærsker, 497. den som t. 498.
Tæt, 420. 543. er t. 420. 542. gjør t. 420. 543. kan holde t. 542. bliver t. og: som holder t. 543. er t. i sig, 262.
Tæt ved; og: er t. ved, 170.
Tættekam, 232.
Tætter; og: noget at t. med, 543.
Tøe; Tøevejr; og: bliver T. 136. seer ud til T. 137.

Toer op, 67.
Toet (faaer det) 249.
Toevejr, see: Toe.
Tøffel; og: syer T. 59. 138. 388.
Tøi; og gjør T. 42. T. efter en død, el. som er skilt ved sin Ejer, 129.
Tøjr, 42. 383. slaaer i el. løses af T. 383.
Tøjrer; og: tøjret, 42. 383. er t. 383.
Tømmer, 114.
Tømmeret i en Baad, 405. har got el. slet T. 406.
Tømmermand og Tømrer, 411.
Tømt (er) 114.
Tønde: og: gjør T. 277.
Tøndebrand; og: gjør T. 440.
Tøndebund; og: gjør T. 301.
Tønder, 49.
Tør, 8. 351. t. Fisk, 264. 312. 402. bliver t. 341. 411. er t. 351. foraarsager at det bliver t. 343.
Tør (drister sig til) 401. t. vove, 124. 401. t. ikke, 283. 341. 401. t. ej vove, 124. 259. 401. t. ej betroe sig paa el. forlade sig paa, 283. t. ej stole paa sig selv; t. ej lade skee el. befatte sig med el. have med at bestille, 401. t. ej komme frem med, 370. t. ej see dertil, 484. t. ej komme for ens Øjne, 103. t. ej komme en nær el. tale til ham, 476.
Tørhed, 351.
Tørker ind, 343.
Tørklæde, 157.
Tørner; og: t. imod, 496. t. paa, 282. 497.
Tørnested, 497.
Tørrebretter til Snuustobak, 204.
Tørrer, 351. t. Fisk, 30. 264. 312. t. stivt, 195. t. Kiød, 314. t. Vandet bort, 341. 490. t. Bækken ud, 341. t. Klæder el. Teltskind, 351.
Tørrer af, 304. 358. 411. t. Graaden af Øjnene, 230. t. sin Rumpe, 142.
Tørres; og: noget som skal t. 351. t. bort, 341.
Tørret, 351. t. Kiød, 314. t. flakt Fisk, 264. 312.
Tørst, 115. forvolder T.; maae forgaae af T. og: har slukket sin T. 115. er færdig at døe af T. 209.
Tørster, 115. t. ihjel, 209.
Tørstig, 115.
Tørv, 132. 497. henter, graver, skjærer, stabler T. og: bærer T. i Huus, 133.
Tørvehakke, 497.
Tørveskjærer (en) 133.
Tøver, 268. 534.

U.

Uafbrudt; Uafladelig; og: Uafladelighed, 219.
Uafvidende: gjør noget en u. 480.
Uagtet, 528.
Uagtsom, 273. 417. er u. med sit Tøj, 418.
Ualmindelig, 88.
Uanstændig; og: er u. 111. bruger u. Ord, 458.
Ubarmhjertig; er u. og: Ubarmhjertighed, 272.
Ubeboet (er) 125.
Ubefølelig (er) 405.
Ubegribelig; og: er u. 323.
Ubegribeligt, 324.
Ubehagelig, 226. er u. 226. 238. u. Forfatning, 119.
Ubehagelighed; og: er Ubehageligt, 226.
Ubekjendt Sted, 477.
Ubeløben deri, 477.
Ubeqvem; er u.; og: Ubeqvemhed, 111.
Uberedt (kommer) 334.
Ubesindig, 425. er u. i sin Opførsel, 350.
Ubesindighed, 425.
Ubeskaaren; og: er u. 111.
Ubeslægtet, 449.
Ubesmittet; og: er u. 88.
Ubetalelig (er) 302.
Ubetalt, 17.
Ubetydelig, 363. 450.
Ubevart: er et Sted el. en Ting u. 371. en Gjerning man er u. og: det falder ham u. 477.
Ubevidst, 323.
Ubevægelig, 65. 364. u. at faae til noget, 366. er u. 65. 401. gjør u. 65.
Ublue; og: er u. 99. 169.
Ubrugelig; og: er u. 61.
Ubøjelig; og: er u. 248.
Ud, 161. 422. vil ej ud med det man veed om en, 265. hen ud, 422. u. ad, 147. 161. u. fra 62. u. fra Landet; og: stiler, skyder el. holder u. fra Landet, 163. u. til Søes, 63.
Udbaaren, 41.
Udbeder sig, 192.
Udbløder; en Udbløder; Udblødes; Udblødt; og: er u. 219
Udbreder og Udbredt, 139.
Udbryder, 42.
Udbuglet i Midten (er) 206.
Udbytte (gjør) 516.
Udbærer, 41.
Uddeenelig, 184.
Uddeener; lader sig u.; Uddeenes; og: Uddeenet, 483.

Uddeler, 66. 508. u. til, 67.
Uddeling: gjør u. til flere el. deraf, 508.
Uddriver, 41.
Ude, 161. 422. der el. hist u. 161. er u. 41. 55. 161. han, hun, den rc. u. 161. holde sig u. fra Landet, 95. er ikke u. efter Føden, 394. bliver som u. af sig selv over noget, 484.
Udebleven; og: er u. 268.
Udelukt for sig selv (er) 476.
Uden el. Uden saa er, 220.
Uden (foruden:) u. Ophold, 84. u. al Tvivl, 230. u. Lige, 291.
Uden: u. ad, 26. u. for, 62. 161. 423. 432. der u. for, 161. 423. er u. for, 41. 63. 423. gaaer el. staaer u. for; er u. for med noget; staaer u. for og synger el. kalder paa dem, som ere inde; er u. for i den Henseende; og: er u. for en, 423. den Egn u. for ens Bolig, 432. kommer u. for det Sted, man boer; og: er kommet u. for med noget, 396. hans Arbeide falder ikke u. Huset, 394. u. fra, 161. 422. u. om, 62. fahrer u. om, 63. har u. over sig; bruger u. over andet; er el. bruges u. over hinanden; og: det som er u. paa, 148.
Udenlandsk, 149.
Udfahrer, 41. Aanden u. 468.
Udfahrt, 41.
Udfald: seer et got U. med ham, 297. venter ei got U. 401. vil faae slet U. 78.
Udfalden: u. Vande; Vandet er u. og: er stærk u. Vande, 491. u. Bjergstykke, 520.
Udfalder af raaden Field, 520.
Udfejer Sneen af, 443.
Udfersker og Udferesket, 115.
Udflugt; og: tager U. 370.
Udflyder, 227.
Udflytter og Udflyttetid, 42.
Udfolder, 139.
Udfordrer (en) 529.
Udfordres, 377. 378.
Udfordret, 529.
Udforsker, 204. 435. u. hos en desangaaende; og: det man u. hos en, 435.
Udforsker (en) 204.
Udforskes og Udforsket, 435.
Udfrier, 33. 42.
Udfrisker og Udfrisket, 116.

Udgaaer og Udgang, 41.
Udgiven, 508.
Udgiver, 508. u. sin Aand, 34. 468.
Udgleden (er) 437.
Udgraver; og: Redskab at u. med, 108.
Udgraverer; en Udgraverer; Udgravering; og: Redskab til u. 193.
Udgyder, 227.
Udgydet, 41.
Udhaler (en) 281.
Udhavsnæs, 167.
Udhavsøer, 221.
Udholder, 61. kan ej u. 104. 258. 344. det er ej at u. 62.
Udhuler; og: Redskab at u. med, 108.
Udhuling, 108. 193.
Udhæng paa en Klippe, 481.
Udhængende, 185. 481. er u. 481.
Udhænger for at tørres, 120. 250. det u. 185.
Udhængt for at tørres, 120.
Udkaarer sig, 124. u. til Søn, 83.
Udkant, 471. har U. i Midten, 206.
Udkaster, 72.
Udkastet, 41. 70.
Udkjeler, 201.
Udkjelet; er u. og: forfærdiger u. Stykke, 201.
Udkjeling: og: gjør U. 201.
Udkik: er paa U. 191. 301. gaaer der paa U. 301. ligger paa U. efter Dyr, 163.
Udkiksfjeld, 301.
Udklækkes; og: nylig Udklækket, 498.
Udkomme: søger U. 373. har ej sit U. 128.
Udkradser, 113.
Udlaaner, 61.
Udlagt, 120. 447. — for at tørres, 355. er u. for at tørres, 250. den noget er bleven u. før, 447. en Fugl faaer u, 498.
Udleer og Udleer, 92.
Udlevet Mand, 127.
Udlosser, 539.
Udlosset (er) 114.
Udlægger, 447. u. for en, 447. u. til at tørres, 250.
Udlægger (en) 447.
Udlægning, 447.
Udlænding, 149.
Udløber, 42.
Udmatter, 153. 258.
Udmattes, 258.
Udmattet (er) 153. 178.
Udmærker, 380.
Udnævner, 457.
Udperser Saft, 132.
Udpisket, 387. er gandske u. 318. 387.
Udraaber, 62.
Udrakt (er) 136.

Udretter: u. hastig sit Ærinde, 330. u. intet hos ham, 401.
Udruster sig, 409.
Udrustet; og: er u., 409. stærk u. 410.
Udrækker, 136.
Udrøjt, 478.
Udsagt, 41.
Udsat; og: er u. 313.
Udsats for Brixen, 132.
Udseende, 470. faaer et andet U.; den hvis U. er bleven anderledes; og: hvilken Forandring i hans U.! 470. har lang U. 159.
Udseer, 101. 191. u. sig, 124.
Udseet, 192.
Udsender og Udsendt, 64.
Udsiger: u. galt; og: lader sig u. 458.
Udskjelder, 69.
Udskikker, 64.
Udskjærer, 193.
Udskud, 70.
Udslaaer og Udslag, 42.
Udslettelig (er) 358.
Udsletter, 358. 363. er let at u. og: noget at u. med, 358.
Udslettes (kan let) 358.
Udslettet (er) 363.
Udslukker; Udslukt; og: er u. 164.
Udslæt, 210. 493. har u. 210.
Udsolgt (har) 321.
Udsover, 430. har ej faaet u. 199.
Udspender og Udspendes, 136. 446.
Udspendt; og: er u. 136. staaer u. 314. 442. bliver stærkere u. 446.
Udspilt, 120. 136. 349. er u. 120.
Udspiler, 120. 136.
Udspiles, 136.
Udspreder, 418.
Udspredt, 120.
Udspring, 284. har deraf sit U. 285.
Udspyet, 256.
Udspyttet, 335.
Udspørger, 204.
Udstaaer, 61. kan ej u. 156.
Udstafferer; og: en Udstafferer, 5.
Udstaffering, 6.
Udstopper og Udstoppet, 205.
Udstrakt, 136. 188. 418. 483. er u. 136. 139. staaer med u. Arme, 136. gaae u. i Rad; hænger u. op; og: en u. Fiskesnøre, 418.
Udstrækker, 136. 139. 418. 483. u. sig, 139. u. imellem sig, 418.
Udstrækkes, 136. 483. u. imellem tvende, 418.
Udstrøer: noget at u. 419.

Udstrøes og Udstrøet, 419.
Udstæder Befalinger, 119.
Udsøger, 191. 192. u. sig en Plads, 119.
Udsøgt, 192.
Udtager, 123.
Udtaler: lader sig ej u. 458.
Udtrakt, 31. 462
Udtyllende Blod, 387.
Udtøjer; lader sig u.; og: det som lader sig u. 483.
Udtøjeredskab, 483.
Udtøjes og Udtøjet, 483.
Udtømmer, 114.
Udtørrer, 304. 341. 411.
Udtørres, 411.
Udtørret, 341. u. Elv, 227. u. Vandsted, 490. bliver u. 304. er u. 490.
Uduelig, 373. er bleven u. 118.
Uduelighed, 11. 373.
Udvalgt, 192.
Udvej (finder ingen) 253.
Udvendig, 62. 147.
Udvendte (den) 148.
Udvider Ilden, 82.
Udvortes, 147.
Udvoxen, 535.
Udvoxet (har) 534.
Udvælgelse, 123.
Udvælger, 123. 191. 192. har udvalgt, 192.
Udyb; Udybt; og: er u. 94.
Udygtig: u. til strængt Arbejde, 408. anseer sig u. dertil, 475. er u. til noget; og: den som holder sig selv u., 477.
Udygtighed, 477.
Udødelig; og: er u. 500.
Udøser, 161. 227.
Udøst, 227. u. Vand, som en liden Strøm, 228.
Uendelig, 204. 285. er u. 203. 285.
Uendeligen, 285.
Uforanderlig; og: er u. 65.
Ufordragelig, 72. er u. 156. 162. 438.
Ufordærvelig; Uforgængelig el. Uforkrænkelig, 56.
Uformodentlig (kommer over) 170.
Uformuende, 12. er u. 12. 50. finder sig u. 12.
Uformuenhed, 12.
Uformærkt forbifahren, 354.
Ufornuftig; og: er u. 422.
Ufornøielig, 102.
Uforrettet: kommer fra med u. Sag, 12.
Uforrykket ved noget (er) 423.
Uforsagt; og: er u. 401. 423. anhører u. el. viser sig u. derved; og: gjør u. 424.

Uforsigtig; og: er U. 161. 266.
Uforsigtighed, 266.
Uforskammenhed, 126. 350.
Uforskammet, 126. er u. 126. 350. behandler en u.; opfører sig u.; og: u. Opførsel, 350.
Uforskyldt; og: faaer el. giver u. 17.
Uforstaaelig, 85. 198. 303. er u. 85. 303.
Uforstandig, 422.
Ufortjent, 17. er u. til, 378.
Ufortrøden og Ufortrødenhed, 82.
Ufrugtbar, 83. 85. er u. 84.
Ufrugtsommelig; og: er u. 83.
Ufødt Unge, 88.
Ufølsom (er bleven) 265.
Ugg (et Insect) 384.
Uge (næste) 14.
Ugjennemsigtig; og: er u. 139.
Ugift, 14. 318. er u. 318. u. Qvinde, 542.
Ugle, 335. 438.
Ugudelig og Ugudelighed, 11.
Uheld; Uheldig; og: Uheldighed, 373.
Uhr; og: gjør U. el. gjør dem i Stand, 325.
Uhrfeder, 10.
Uhændig, 384.
Uhøflig og Uhøflighed, 103.
Uhørig (er) 511.
Uhørt, 511.
Ujevn, 142. 250. er u. 250. er bleven u.; og: gjør u. 142.
Ujevnhed, 142. 250. er U. paa et Sted, 250. gjør U. i, 142.
Uigiennemtrængelig, 200.
Uindskrænket, 204. er u. 203.
Ukjendelig (holder sig) 4.
Uklar (er) 69.
Ukogt (er) 339.
Ukydsk; er u.; Ukydskhed; Ukydskt; og: er u. 355.
Ukyndig og Ukyndighed, 434.
Ulastelig; og: er u. 50.
Ulave; og: er i U. 118. kommer i U. 10. bringer, bragt el. er bragt, i U. 150.
Uld, 199.
Uleiliger, 378.
Uleiliget (finder sig ved) 52.
Uleilighed; og: kommer i U. 119. gjør en U. 378. foraarsager U. 98.
Ulig, 291. ere u. 53.
Ulige: gaaer u. 272. ligger u. 306.
Ulignelig og Ulignelighed, 291.

Ulk, 166. 221. 261. 270. forskiællige Arter af U. anføres, 25. 90. 165. 166. 517. fanger, fisker efter, koaer el. spiser U. og: en fisket U., 166.
Ulkefangst (er ude paa) 166.
Ulkesnøre, 166.
Ulydelig; og: er u. 303.
Ulydig, 273.
Ulydighed, 274.
Ulykke, 77. 119. 355. 373. er el. kommer i U. 355. bringer i U. 355. 373. styrter sig selv i U. 356. ønsker U. over, 373. er U. nær el. U. havde nær ramt ham, 283. er en stor U. rejst; var U. nær; og: nær kunde han kommet til U.! 78.
Ulykkelig; og: er u. 373. giør u. 355. 377. det hvorved man bliver u. 355.
Ulyksalighed, 373.
Ulyst, 82. finder U. til, 366.
Ulysten, 366.
Ulægelig (er) 246.
Umaadelig og Umaadelighed, 442.
Umage, 75. 375. har U. med, 75. giør sig U. for 75. 111. noget at giøre sig U. for; og: det man giør sig U. for, 376. udfordrer U. el. er U. ved, 378. det som koster U. 377.
Umage (uden Mage) og: er U. 91.
Umager sig for, see: under Umage.
Umildt Veirligt (er) 213.
Umistelig (er) 517.
Umuelig (er) 375.
Umuelighed (kiender ingen) 13.
Umueligt (er) 12.
Umyndig, 356.
Under, 59. har u. sig. 155. 260. breder u. 261. u. Vandet, 16. u. eet; sælges, gaae el. lader gaae u. eet; Stykker som sælges el. gaae u. eet; og: tagne u. eet, 467.
Under (et) og: giør U. 540. det var ingen U. 425. er ret et U. 510.
Under vel; og: u. ingen vel, 289.
Underburer, 518.
Underdanig (er) 237.
Underdanighed: den som fordrer ingen U.; og: der fordres stor U. 249.
Underdeel, 59. 301.
Underdyne; og: har til U. 155.
Underfoder, 109. 492.
Undergiører (en) 540.
Underholder, 354.
Underkiøbmand, 312.
Underlag, 260.
Underlig; u. Gierning; og: gior u. Gierning el.

u. Ting, 323. den som gjør u. Gjerninger, 540. Samling af u. Ting el. Begivenheder, 510.
Underligt, 324. er u. 323. det var u. 93. det er dog u. 167.
Underliv, 22.
Underpeltz, 492. tykhaaret U. 247. med tykhaaret U. og: syer en saadan U. 247.
Underretter, 10. 531.
Underrettet, 531. er u. om, 266.
Underretning; og: faaer U. 325.
Underst; og: er el. lægger U. 59.
Understaaer sig; og: u. ikke, 124. 401.
Understøttelse, 33. har til U. 33. 287. mangler U. 40.
Understøtter, 96. 286. 341. 348.
Understøttes af, 22. 348.
Understøttet (bliver) 341.
Understøtning, 22. 71. tager U. af, 287.
Undersætsig; og: er u. 297.
Undersøger, 204. 265. gaaer hen at u. 266.
Undersøger (en) 266.
Undertiden, 46. 100. 159.
Undertraadt, 499.
Undertrykker, 237.
Undertvinger; lader sig u. og: Undertvungen, 51.
Underveis: er u. 5. indtager u. 21.
Underviser, 10. 531.
Underviser (en) 10. 530.
Underviisning, 10. 530. gaaer til U. 107.
Underviist, 531.
Undfanges, 284.
Undflye (kan ingensteds) 372.
Undgaae (søger at) 121.
Undkommen, 33.
Undkommer, 33. 42.
Undløben, 33.
Undløber, 33. 42.
Undseelig, 99. 370. bliver u. 370. ej u. 99.
Undseelse, 169.
Undseer sig, 99. 169.— for, 124. er at u. for, 99. u. ved, 99.— strax at tilkiendegive sin Lyst til at giftes, 426.— at byde det frem, 476.
Undskylder, 265. 369.
Undskyldning; og: finder vel paa U. 345. hitter paa Undskyldninger, 345. 370.
Undskyldt (er) 345.
Undviger, 285.
Ung; er u.; u. Person; og: u. Alder, 127. nygifte Unge Folk, 180. u. Renhjort

hjort, 318. u. Hund, 322
Ungdommen, 127.
Unge (en) 41. 322. 355. er en U. 356. har faaet U. 83. med U. 88. som har Uger, 356.
Ungkarl, 318. (313) gammel el. forfaren U.; og: er U. 318.
Ungt, 322.
Unytte (er bleven til) 55.
Unyttig; og: er u. 61. lader blive u. 55. driver Tiden u. bort, 55. 112. plager sig med u. Tanker, 55.
Unyts, 55. 363. 450.
Unævnelig, 458.
Uomgængelig, 102. 126. er u. 99. 126.
Uomgængelighed, 102. 126.
Uorden (bringer i) 150.
Uordentlig; og: er u. 88.
Uophørlig, 219. 285. tager u. Hensyn til, 219.
Uophørlighed, 219.
Uovereensstemmende (er) 53.
Uovervindelig (er) 401.
Upaalidelig (er) 484.
Upaatvivleligt, 230.
Upasselig, 111. er u. 98. 111.
Upasselighed, 111.
Urede: er U. 102. kommer i U. 282.
Ureen (gjør) 130.
Ureenlig; og: er u. 544.
Ureenlighed, 130. 263.
Uret: er el. gjør U. 111. i u. Vending; og: gaaer u. Vej, 204.
Uretfærdig; og: er u. 111.
Urigtig; Urigtighed; og: er i U. 118.
Urimelig; og: er u. 268.
Urin, 227. stinkende U. 142.
Urinblære, 271.
Urinrøret, 121.
Uroe: bringer i U. 338. U. i Sindet; og: har U. i Samvittigheden, 461.
Urolig: er u. 337. er u. over, 338. viser sig u. 103. er u. i sit Sind el. i u. Tanker; u. Samvittighed; har u. Samvittighed derover; den som har u. Samvittighed; og: det man har u. Samvittighed over, 461. u. Søe, 65. Vandet bliver u. 149.
Urolighed i Søen; og: Vandet er i U. 149.
Urtegaardsmand, 284.
Usalig; er u. og: Usalighed, 373.
Usandhed (fahrer med el. taler) 101. 407.
Usel, 269. u. Menniske, 125. 360. u. Ting, 359. 360. er en u. Ting, 359. er u. at see til, 474.
Usikker (er) 105. 283.

Uskikkelig; og: er u. 104. lever u. 111.
Uskikkelighed, 111.
Uskikket til sit Arbeide, 384. holder sig u. til at giøre noget for en, 476.
Uskiægget, 528.
Uskyldig, 11. 369. er, kiender, holder el. erklærer u. 369.
Uskyldighed, 11.
Usmidigt (er) 226.
Usporlig (er) 506.
Usund; er u.; og: Usundhed, 352.
Usvantset, 219.
Usyndig og Usyndighed, 11.
Usynlig; og: er u. 85. 473.
Usædelig; og: er u. 104.
Usædvanligt, 80.
Usømmelig; og: er u. 118. u. Ord; og: nævner det, som er u. 458.
Usømmelighed, 118.
Utaalelig, 527. er u. 156. 162. 342. er u. skident el. vaadt, 320. hvor u.! 87.
Utaalmodig; og: er u. 103. bliver u. 75.
Utaalmodighed, 103.
Utallige; og: ere u. 221.
Utalte (ere) 221.
Utidig; og: er u. 199. u. Foster, 28.
Utidighed, 199.
Utienlig; og: er u. 363.
Utilladeligt (holder) 401.
Utilbørlig, 111. 118. er el. agter u. 118.
Utilbørlighed, 111. 118.
Utilstrækkelig, 31. 445. er u. 445.
Utilstrækkelighed, 445.
Uting, 448.
Utrættelig; og: er u. 178.
Utugtig el. Utugtigt; ere u.; og: Utugtighed, 355.
Utydelig, 303. er u. 302. u. talende, 238. er u. i sin Tale, 542. u. at see; og: er el. bliver u. for Øiet, 474.
Utæmt Hund, 322.
Utæt (er) 86. der er u. 443.
Uudsigelig; og: er u. 458.
Uudslukkelig; og: er u. 165.
Uudstaaeligt (er) 124.
Uundværlig, 28. er u. 517.
Uvant, 371. u. Gierning; u. til en Gierning; og: er u. dertil, 477.
Uven; og: har til U. 19.
Uvenlig, 126.
Uventende (kommer paa) 292.
Uvidende, 323. 480. er u. 323. er u. om alle Ting, 26. bliver u. om, 47. er u. om det en anden giør, 480.

Uvidenhed, 323. afhjelper U. 325.
Uvigtigt, 450.
Uvillig, 82. 120. 366. er u. 366.
Uvillighed, 82. 120.
Uvis i sin Sag, 288. er u. i sin Sag, 229. 288. er u. derpaa, 229. er u. om, 287. 325. er u. om at træffe, 228. er u. i sit Skud, 464. 496.
Uvished, 229. er i U. om, 325.
Uvist, 230. 288. er U. 229. 288. skyder u. 272.
Uværdig, 214. er u. og: man maae holde sig u. dertil, 213. er u. til, 378. holder sig u. 213. 214. agter sig derfor u. og: holder det u. 213.
Uværdighed, 213. 214.
Uægte Barn; og: er u. 542.

V.

Vaaben; og: har V. paa el. hos sig, 409. bruger V. imod, 410.
Vaabensted, 409.
Vaad; Vaadt, 85. 183. 240. er v. 37. 84. 183. 240. gjør v. 37. 183. gjort v. 240. bliver v. 85. er v. Vejrligt, 312.
Vaade-Ild, 123.
Vaader, see: Vader.
Vaag (et) 114. 138.
Vaagekone, 357.
Vaagen, 80. 357. er v. 80. ligger v. 80. 290. holder sig v. 80. bliver v. 142.
Vaager, 357. v. hos, 80. v. over, 80. 357. den man v. over, 357. v. til Dag el. hele Natten, 181.
Vaager (en) 357.
Vaagetid, 357.
Vaagner, 142. v. i Skræk, 509. v. tilig, 142. v. ved mindste Lyd, 431.
Vaagner en op, 142.
Vaagnet (er) 142.
Vaande (er i) 128. 194.
Vaar; om Vaaren; og: Vaarplads, 537.
Vable i Huden, 368. faaer Vabler, 387. vider el. stikker saa der bliver V. 368.
Vader, 131. 255. 294.
Vadetøj, 255.
Vadsæk, 462.
Vaer (bliver) 108. 245. bleven v. 245.
Vagt, 357. 428. holder V. 340.
Vagtsted, 357.
Vahre (gode) 357.
Vaisenbarn, 105.
Vakker, 326.
Vaklende, 464.

Vakler, 240. 346. 464. v. ej mere, 346.
Valgt, 192.
Valhorn; og: blæser paa V. 175.
Vammel; og: erv. 44.
Vand, 114. 115. (20.) salt V. 114. fersk el. sødt V. 115. aabent V. 114. V. paa Isen, 159. hart, tyndt, blot el. reent V. 115. skaffer V. el. graver efter V. 116. trækker el. henter V. 115. begynder med V. 240. bliver skilt ved sit V. og: lader V. trække i noget andet, 304. holder V. 542. Vandet stiger, 523. V. vorer over noget i Flodtiden, 523. V. falder 491. — ved Aftenstid, 215. V. er falden derfra; og: er ej V. nær, 491. sætter, sættes el. skydes ned i V. og: sat i V. 430. V. staaer ham i Øjnene, 115. sætter sig V. imellem Hud og Kjød, 387. V—s Overdeel, 92.
Vandbad, 514.
Vandbie, 262.
Vandblære, 76. sætter sig V. paa Huden, 176. 387. faaer V. paa Huden, 387.
Vande, 115. udfalden V. 491. højt V. 522.
Vander og Vandet, 240.
Vandflod, 453. er V. 463.
Vandhul (gjør) 116.
Vandkalv, 263.
Vandkande, 82.
Vandkar; og: gjør V. 179.
Vandkjedel, 178. 211.
Vandløs, 341.
Vandpeltz, 22. 183. 502. syer V. 502.
Vandrer; og: v. imellem el. derpaa, 399.
Vandskyl; og: V. støder an paa, 453.
Vandslampamper, 115.
Vandsluse, 453.
Vandspand, 115. 178. forarbejder V. 179.
Vandspring, 490.
Vandsted, 115. 483.
Vandstøvler, 255.
Vandtæt (er) 427.
Vane: kommer i V. med el. faaer V. til; begynder at faae V. til; har V. til; og: det man faaer V. til, 515. bliver hans V. 427. slem V. og: har slem V. 105. er slem V. 104. har syndig V. 11. det er gammel V. 14. 15. bliver ved gammel V. 104.
Vanfør; og: er bleven v. 111.
Vanhellig; er v. og: Vanhellighed, 111.
Vankundig; er v. og: Vankundighed, 107.

Vanskabning, 101. 510.
Vanskabt (er) 510.
Vanskelig, 12. 51. er vanskeligt, 12. er v. at naae, 125. er v. at være hos, 250. er v. at komme op over, 267. v. at vide, 323.
Vanskelighed, 12. har sine Vanskeligheder, 324. gjør V. 12.
Vanslægter, 536.
Vansmægter; og: begynder at v. 209.
Vant (et) 240. 498.
Vant til en Gjerning; og: er v. dertil, 477.
Vante (en) 20.
Vantroende, 335.
Vare (en) 127.
Varer el. tager Vare paa, 340.
Varer noget, 439. v. længe, 68. 73. 439. v. særdeles længe; v. saa længe som; og: v. kort, 439. maatte det dog v. længe! 409. varede længe nok, inden han kom, 488. vil nok v. længe, inden han kommer, 489.
Varighed; har V; af V. med; og: korte V. 439.
Varlig: gaaer el. fører v. 151. omgaaes v. 26. 151. 259.
Varm (er el. bliver) 339. er brændende v. og: gjør v. 202. har el. tager v. Klæder paa: og: forvarer en med v. Klæder, 332.
Varme, 201. 202. fører V. med sig, 332. lægger V. i, 202. kommer til sin naturlige V. 249. kommer igjen til sin V. og: stærk V. 339. V. møder en, 202.
Varmer, 202. 339. v. sig, 185. 202. noget at v. sig ved, 339.
Varmet, 339.
Varmt, 202. 332. er v. 201. 332. gjør v. 201. bliver v. 201. 339. er v. klædt; og: klæder sig el. en v. 332. v. Bad, 339.
Varsel, 459.
Varsom Sælhund, 134.
Varter efter, 540.
Vask, 85.
Vaskeballie, 85.
Vaskefad, 82. 514.
Vaskeklud, 82. 411.
Vaskekone, 85.
Vasken, 514.
Vasker, 82. 85. 514.
Vaskested, 514.
Vasket, 82. 85. 514.
Vasketid, 514.
Vaskevand, 82.
Vattersot, 385. har V. 386.
Vattersotig, 386. 387. bliver v. 387.
Ved, 333. er v. 340.
Vedbliver, 219.

Veddeløber og Veddeløbere, 23.
Vederlægger, 18.
Vederpart, 19.
Vederqvægelsesmiddel, 178.
Vedhængende, 58.
Vedvarende, 73.
Vee, 33. 77.
Veed, 106. 107. 323. v. vel, 265. det man v. 323. det man v. vel, 265. v. meget el. alle Ting, 323. v. alt, 47. veed alt Nyt, 26. v. deraf at sige, 434. v. ikke, 323. 325. v. ikke ens Mening, el. Rede til el. hvorledes har sig el. hvad han vil sige dertil, 325. v. ikke hvorledes vil løbe af med en, 323. v. ikke, naar, 159. v. ei deraf at sige, 14. 47. v. aldeles ikke, 323. v. ikke hvilken han skal vælge ꝛc. 290. 418. v. ej, hvad han skal beslutte sig til, 464. v. ej hvor man har lagt en Ting, el. hvor en er bleven af el. fahret hen, 465. v. ej hvad der gaaer af ham, 476. v. ikke, hvilken det er, 523. jeg v. ikke; og: jeg v. ikke hvorfor, 14. vidste nok at det vilde gaae saa, 196. jeg v. ikke andet end det var din Mening, 538. vanskeligt at v.; og: er vanskeligt el. ej let at v., 323. bliver vanskeligt at v.; er ej længer vanskeligt at. v. og: det vil blive got at v. 324. faaer at v. 266. lader v. 23. 160. 324. lader ej v. 47. værd at v. 107.
Veeg; og: er v. 20. 198.
Veege, 131. sætter V. i Lampen, 131. 248.
Veeggiør, 20.
Veegsteen, 521. V—s Kjedel, 231. fahrer efter el. arbejder i V.; V—s Arbejder; og: et Instrument at arbejde i V. med, 521.
Vegelsindet; og: er v. 464.
Vegrer, 74.
Vej, 21. den el. denne V. 482. ad denne V. og: fahrer den V. her frem, 326. hvad V.? og: jeg veed ikke hvad V. el. ja hvad V. 447. hvad V. dog? 448. tager den V. 21. viser V. 530. forkorter V. og: V. bliver kort, 188. er slem V. 255. gaaer en anden V. 412. kommer i Vejen, 26. er i V. 52. gaaer af V. 52. 363. bringer af V. 52. kan ej komme nogen V. med, 156.
Vejdehaar, 527.
Vejdetiten (en Fugl) 475.

Vejer, 325. 331. 333. 538. v. derpaa el. dermed, 333. 538.
Vejermester, 333.
Vejet, 333.
Vejmad; og: er forsynet med V. 462.
Vejr, 423. klart V. og: bliver klart V. 26. got el. smukt V.; dejligt V. og: er dejligt V.; og: det ganske V. 422. er got V. 312. 422. bliver got V. 423. V. lægger sig el. bliver bedre, 27. ont V. og: er ont V. 355. slemt el. slet V. og: er slemt V. 423. er meget slemt V. 312. er ude i haardt V. 43. spaaer sig ont V. 46. taber el. er færdig at tabe V. 72.
Vejrligt: gruer for V. og: tegner til ont V. 46. er vaadt V. 312. er for slemt V. 401.
Vejrmølle, 184.
Vejviser (en) 530. er hans V. 433.
Vejviisning, 530.
Vel, 275. 372. er v. 78. 275. v. ved Magt el. seer v. ud. 27. gjør v. og: lider v. hos, 40. synes v. om, 110. taler v. til, 102. befinder sig v. ved, 110. holder for v. 238. kommer el. faaer en v. derfra, 297. kommer v. an; skeer v. og: det som skeer v. 372. er v. igjen, 153. det var v. 34. v. ham! 372. v. saa! 456. kan v. dermed, 374. v. kommen &c. men — 373.
Velan! 57. 147. v. som du siger, 147.
Velbefahren, 114.
Velbehagelig, 110.
Velfaren (bliver) 79.
Velgjerning; og: bevi- ser V. 40.
Velgjort, 275. 372. er v. 275.
Velgjørende; og: en Velgjører, 40.
Velhavende; og: er v. 358.
Velklædt, 42.
Velling; og: koger el. spiser V. 441.
Velsignelse, 372. 478. er V. i, 321. 478. som der er V. i; lægger V. deri; V. er gaaet fra; og: tager V. derfra, 478.
Velsigner, 372. 478.
Velsignes, 372.
Velsignet være! og: bli- ver v. 372.
Velskabt, 125.
Velsmagende, 245. er v. 245. 409. hvor v.! 409.
Velstand, 358. har el. sætter i V. 358. kommer i V. 359. — derved, 358.
Veltalende, 328.

Veltenem (er) 218.
Velter om, 48. 218. 332. v. ej let, 218.
Veltænkende, 140.
Veltruffen, 372.
Vellugtende; og: er v. 493.
Velynder, 289.
Vellystig (er) 128.
Ven, 48. 54. 96. har til V. 48. 96. begegner som V. og: forbundne Venner, 48. gjør sig Venner, 54.
Vender, 540. v. om el. tilbage; og: v. om efter, 540. v. noget om el. v. op og ned paa, 268. v. tilbage til; faaer til at v. tilbage; og: den el. det man v. tilbage til, 541. v. mod, 413. v. Enden imod, 504. v. ud og ind paa, 522. v. forkeert, 407. v. Steg, 184. v. Øjne mod; og: v. gierne Øjnene til Siden, 98. v. Ryggen, 26. 508. v. Øjnene derfra af Frygt for at blive forskrækket, 484. kan ej v. hjem igjen, 391. v. sig, 49. 396. v. sig fra, 26. v. sig af Frygt for det truende; og: kommer en til at v. sig, ved at true ham, 524. v. sig om og seer til en, 199. v. sig hid el. imod, 396. 413. den el. det man v. sig til, 396. har ligesom vendt det inderste ud paa sig, 522.
Vendes om el. op og ned paa, 268.
Vendt; og: v. ud og ind paa, 523. er v. el. v. ud og ind paa, 522.
Venneløs (er) 286.
Venlig; og: er v. 102. 126. omgaaes v. 102. en Hund tager v. imod sin Herre, 499.
Venlighed, 102. 126.
Venskab: har sluttet V. med, 48. lever i V. med, 96.
Venstre Haand el. Side; er den v. og: er paa v. Side, 400.
Vente (er i) 297.
Ventelig, 297. skeer el. kommer v. 375. falder ham ind som venteligt, 297.
Venten, 297.
Ventende, 105. 278. 297.
Venter, 105. 297. v. sig, 105. v. efter; den som v. og: det man v. efter, 540. v. efter med Længsel, 75. v. stærk paa, 297. det kunde man vel ventet, 15. v. at det dog engang skal skee; og: v. Tid efter anden paa ens Forandring, 306. v. paa ens Død el. at Aanden skal fahre af ham, 380. 500. v. ej got Udfald, 4[illegible] v. sig ny Sorg, 481.
v.

v. ej længer, 297. v. ej mere paa, 306.
Ventes (kan ej) 229.
Verden; denne V. og: den store vide V. 422. den anden V. 14. 422. denne V—s Deel; og: en anden V—s Deel, 422.
Vest: her el. der V.; og: her V. henne, 165. V. hen; og: der V. henne, 165. 400. fahrer V. hen, 165. langt V. ud, 221. fahrer V. ud, 400.
Vesten: V. fra, 165. 400. V. om, 400. mod V. 413.
Vestenvind; og: blæser V. 165.
Vester: i V. 221. 399. er i V. 400. langt i V. 221. V. i; og: fahrer V. ud, 221. stiler V. i, 413. V. ude; og: der V. ude, 399. han, hun, ꝛc. V. el. der V. 400.
Vesterkant; og: den som opholder sig ved Vesterkanten, 221.
Vestlig, 400.
Vevlingerne i et Vant, 240. 498.
Vext, see: Væxt.
Vi; og: vi tvende; vi smaa el. uværdige, 513.
Vide (lader el. faaer at) see under: Vied.
Vidende, 434.
Videre, 29.
Vidiekraf, 62. 339.
Vidne, 279. 324. 531.
Vidner det, 531. v. om en, 324. 531. v. paa en, 279. 280. v. ont om, 530. v. for en, 279. 531.
Vidnesbyrd, 324. 531. fører V. 324. fører det V. og: den man aflægger V. for, 531. V. i Samvittigheden; og: Samvittigheden giver got V. 389.
Vielsested; Vielsetid; Vier; Vies; og: Viet, 180.
Vifte og Vifter, 46.
Viger, 237. 285. v. ikke, 286.
Vigtig; og: er v. 13. v. Ting, 378.
Vigtighed, 13. er af V. 377.
Viid, 61. 109. 113. er v. 61. 109. 113. 299. meget v. og er meget v. 299. v. oven eller neden; og: er el. bliver v. oven eller neden, 462. for v. 299. er bleven el. har giort for v. 299.
Viide, 109. tager af Viiden; og: tager formeget af V. 299.
Viidere (er bleven el. gjør) 299.
Viidhed, 109.
Viig, 168.
Viis; og: er v. 107. 424.
Viisdom, 107.
Viiste (det) 530.

Viit imellem, 25. er kommen el. har bragt det v. 226. er v. fra Bredden el. Udkanten, 491.
Vil; og: den som v. 376. v. komme, gjøre, faae, skee el. begiere, 376. v. have, 76. 110. 376. v. endelig have, 194. 345. v. endelig have sin Lyst styret derpaa, 345. v. endelig have til, 120. v. have sin Villie, 211. det man v. have, 376. 377. v. at maae el. skulle skee, 370. v. gjerne at skulle skee, 207. v. i Færd med, 192. v. nu, 154. v. og ikke v., 275. v. noget; og: v. en noget, 451. v. baade det ene og det andet, 464. v. af hænde, 74. v. endelig i Hænder, 380. v. mere og mere deraf, 515. vilde saa endelig have det, 382. v. du? 70. 147. v. nok saa være, 170. v. ej mere have, 154. 425. v. ej mere gjøre, 154.
Vild; og: er el. gjør v. 322. vilde Hav, 114. v. Kjød; og: har v. Kjød, 208.
Vildand, 233. 239. faaer V. 239.
Vildandejagt (er paa) 239.
Vildelse, 86.
Vilderede, 523.
Vildfarelse og Vildfarende, 465.
Vildgaas, 297.
Villie, 140. 155. 370. 376. opvækker V. til, 154. faaer sin V. med, 398. lader en faae sin V. 292. vil have sin V. 211.
Villig, 82. 120. 330. er v. 120. 330.
Villighed, 82. 120. 330.
Vimpel; og: sætter V. til, 86.
Vind, 42. 444. gjør V. for at kjølne, 46. mod V. 50. 336. fahrer mod V. 50. med el. for V.; V. bag paa; og: seiler for V. 336. lader ligge for V. og Vove, 361. 418. V. af en gammel opblæst Blære, 386. en sagte V. 196. V. blæser op el. bliver stærkere, 290. Skind i Teltgangen at vise V. af med, 332.
Vinder, 13. 114. søger at v. ved god Tiltale, 249. v. Spillet, 114. 487. har vunden, 114.
Vinder omkring, 308. v. op, 31. 118.
Vinder sine Teltskind, 351.
Vindigt (er) 196.
Vindskjæv, 414. er v. 193. 414.
Vindve; og: sætter V. ind el. gjør V. 90. ligger

ligger under V. 17. V—s Glas, Karm, el. Stykker, 90. V—s Redskaber, 90. 94. 142. V—s Gardin, 396. V—s Svamp, 304.
Vinge, 136. 444. breder V. ud; slaaer el. flagrer med sine V.; og: har smaa V. 136. faaer V. 443.
Vingefjer, 444.
Winkel, 471.
Vinker ad, 135.
Vinter; er el. bliver V.; og: V. kommer paa el. overfalder en, 331.
Vinterforraad el. Vinterføde, 189. Sted til V. og: lægger hen til V. 189. er om sig at samle V. el. er sorgesløs for V. 215.
Vinterplads, 331.
Vinter-Svelhverv (højtideligholder) 398.
Violin; og: spiller paa V. 5.
Violinbue, 5.
Virrer med Hovedet; og; v. til en, 103.
Virkelig, 363.
Virker, 364. 452. v. paa, 200. 360.
Virkning, 365. 470. gjør sin V. 200. mærker V. el. mærkes god V. deraf, 365. den V. gjøres paa, 452.
Virksom, 365. er v. 364.
Vis i sin Sag; og: er v. i sin Sag, 288. bliver v. i Skudet, 272. v. paa Haanden til at skyde, 496. gjør visse Trin, 346. det visse Haab, 229.
Vise (en) 382. gjør V.; gjør V. om; og: den man gjør V. om, 382.
Viser, 324. 530. v. frem, 312. v. til; og: v. en noget, 334. 472. v. for sig med Haanden til en, 334. 538. v. Vei, 530. v. i onde Erinder, 458. v. Tænder, 191. v. sig, 403.
Vished, 229. med V. 230.
Visk, 27.
Viskeklæde, 411.
Visker, 27. v. af, 411. v. sig el. en anden om Munden; og: v. Fittet af Munden, 486.
Visner, 149. 499. begynder at v. 499.
Visseligen, 109. v. han, 100.
Vissen, 518. gjør vissent, 149.
Vist, 109. 230. 288. ganske v. 14. v. nok, 14. 100. er v. nok, 230.
Vittighed, 424.
Vogn, 173. fahrer til vogns, 191.
Vognhest, 190.
Vogter; og: det man har at v. 340.

Vogter (en) 340. 375.
Vogter sig, 259. 265. v. for, 121. 259.
Vogtet; og: bliver v. af, 340.
Vold (en;) omringet med V. og: kaster V. op omkring, 532.
Vold (bruger) 39. 345. tager med V.; lider V. el. tages med V.; og: den som bruger V. 345.
Voldsmand, 345.
Voldsom (teer sig) 39.
Voldtagen og Voldtager, 345.
Vomfylding; og: spiser V. 298.
Vore egne Kræfter og Formue (ved) 513.
Vorte, 268. 532. har faaet V. 532.
Vortet, 538.
Vover, 401. v. sig med en, 529. v. sig, ham, el. det ikke; er ej at v. sig med el. ud i; v. sig ej til; og: den el. det man ej v. 401. v. ikke sig selv, 323. v. sig ikke herpaa el. dermed, 151.
Voxen: er ham v. 55. er sit Arbeide v. 374. er ligesom alting v. 401. er ham ej v. 51. 401. er el. agter sig det ikke v. 401.
Voxer, 4. 284. 361. v. got, 284. v. stærkt, 322. v. seent el. langsomt, 4. 121. v. til, 94. v. en anden over, 168. v. ikke mere, 534. Maanen v. 116.
Vraa, 471.
Vraaler, 311.
Vrag (kaster paa) 135. er at slaae V. paa, 477.
Vrager, 135. 281.
Vraget, 281.
Vrang; og: er v. 268.
Vrangelig: forstaaer v. 535. begaaer v. 204.
Vrangløben; og: er v. 236.
Vrangstruben (faaer i) 298.
Vranten, 387. er V. 337. 387. er v. over; det man er v. over; og; gjør v. 333.
Vred, 162. er v. 80 162. 308. er v. paa el. er ham v. og: gjør v. 308. kan let blive v. 163. bliver v. og: den som bliver v. 199. bliver v. paa; og: kan ej blive v. 309. bliver i en hast v. 47. 163. 188. bliver ej længer v. 292. lader som man er v. 259.
Vrede, 162 308. tilbøielig til V. 163. opvækker el. paadrager sig ens V. 309. hastig V. 47.
Vredladen; og: er v. 163.
Vredladenhed, 162.
Vrid i Livet (har) 270.

Vrier omkring el. op, 193. v. Klæder, 411. v. Vandet af, 419. v. Halsen hist og her, 233. v. sig ind og ud, 414.
Vries, 193.
Vrimmel; Vrimlende og Vrimler, 79.
Vristen; og: har ont el. faaet Skade over V. 429.
Vrister Munden op paa, 15.
Vritbor og Vritter, 200.
Vrænger Mund, 78. v. efter, 135.
Vuage, 513.
Vugger, 65. 513.
Vugget, 65.
Vunde, 96. 172. 173. fuld af V. 96.
Vunden Spil; og: det vundne, 114.
Vundlæge, 246.
Væde (det som ej taaler) 85. 163.
Væder, 37. 183. 240.
Væder (en) 38.
Væg, 175.
Vægelsindet (er) 399.
Vægt, 325. 331. 333. 538.
Vægter, 357.
Vægtskaal, 333.
Væk; og: er v. 241.
Vækker, 142. v. en op ved Bulder, 509.
Vækker (en) 142.
Vækker Isen, 116.
Vækkes op af Søvne ved noget Bulder, 509.
Vælder op el. ned, 387.
Vælger, 191.
Væmmelig; og: er v. 241.
Væmmelse, 241.
Væmmes ved, 240. 544. v. over, 240. v. ikke ved noget, 241.
Vænner sig el. en til; og: v. sig til paa, 453.
Vænnes til; det man v. til, el. til paa, 453.
Værd (er) 377. er det v. 378. v. at have; og: er v. at have el. have med at bestille, 377. v. at holde paa, 74. v. at holde af, 88. er noget v. 363. er ej meget v. 13. er ikke v. at nævne el. agte for noget, 477.
Værd; Værdie (dets) 302. af ulige V. 291. er efter dets V. og: er betalt efter sin V. 302. af ingen V. 363. agter det af ingen V. 476. det som er af liden V. 448. giver ham V. for det man faaer, 470.
Værdig, 214. er v. 214. 378. anseer for v. 88. 214. kjender for v., 214. agter ej v. til, 89.
Værdiger, 214.
Værdighed, 214. finder sig under v. dertil, 213.

Værelse; søger V. og: faaer nyt V. 119.
Værg, 21.
Værge, 52. 409.
Værgeløs Tilstand (sætter i) 359.
Værk (et) 411.
Værk (Brud:) V. i Hovedet, 304. har V. i Maven, 406.
Værkbruden, 505. er v. 406. 505. bliver v. 505.
Værker, 41. v. ej mere saa stærkt, 251.
Værn for ved sig, 395. V. for ved sin Brix; og hænger V. for ved den, 396.
Værre; og: er v. 276. er bleven v. i sin Sygdom, 35. bliver v. mod en, 442.
Værst (er) 13. 124. 442. er ej den værste, 442.
Væsen: gjør meget V. af, 51.
Væv, 42.
Væver, 42. 95.
Væver (en) 42.
Væveredskab og Væverske, 42.
Vævert Barn, 220.
Vævet, 95.
Væxt; og: skyder V. 121. staaer i V. 125. giver god el. maadelig V. og: venter paa V. 284. smaa Væxter, 257. forskjællige slags V. anføres, 366. 521. 528. (see og: Blomster)

Y.

Yderbeklædning, 148.
Yderkant, 221.
Yderskind paa Huus el. Telt, 148. 231. lægger el. har lagt Y. paa sin Telt; og: Telten har faaet Y. 231.
Yderst, 138. 139. 147. 285. 422. 532. er ey y. 148. 532. y. Omrand, el. y. smale Kantning, 221. den som sidder el. ligger y. og: er den yderste, 532. fahrer forbi paa den y. Side, 63. y. Dag, 285.
Ydmyg; og: beteer sig y. 169. er y. 170. y. Tænkemaade el. Forhold, 169.
Ydmygelse, 169.
Ydmyger, 169. 237. y. sig, 169. y. sig for, 169. 237. 249. den som y. sig, 249.
Ydmyghed, 169. 237. fordrer Y. og: der udfordres stor Y. 249.
Ynder, 129. 162. 289.
Yndig, 129. 450. er y. 129. 338.

Yngre: har en y. end sig, 529. y. Sødskende; hans y. Broder el. hendes y. Syster; og: har til el. er y. Broder el. Syster, 317. hendes y. Broder, 16. har en y. til ægte end sig selv; og: y. Systers Mand el. y. Broders Hustrue, 317.
Yngst; og: er y. 317.
Ynk: det er Y. at see ham; og: hvilken Y. at see! 474.
Ynke (er ej værd at) 272.
Ynkelig: er i y. Forfatning, 84. giver sig y. 269.
Ynkes over, 272. — at see ham, 474.
Ynkværdig; og: er y. 272. y. Menniske, 125.
Ynkværdighed, 272.
Ypperlig; er y. og: Ypperlighed, 13.
Yttre Side, 531.
Yttrer sin Nød, 351.
Yver; og: har ont i Yveret, 145.

Z.

Zepter, 410.
Zittren; Zittrende og Zittrer, 334.
Zitrink, 236.

Æ.

Æde, 298.
Ædende Fugl, 385.
Æder, 70. 247. 385. æ. det, en anden tilhører, 36. æ. Levninger, 130. æ. sig ret mæt, 298. æ. reent op, 320. æ. fra en, 321. æ. Æg, 256. æ. Luus, 385. Saar æ. om sig, 251.
Æder (en) 298.
Ædes, 385.
Ædike, 417.
Ædt, 70.
Æg, 256. er ude at samle Æ.; træffer el. finder Æ.; og: æder Æ. 256. giør el. lægger Æ. 83. med Æ. 108. er med Æ. 108. 198. Æ. som en Fugl ruger over, 144.
Æggeblomme, 493.
Æggehinden, 148.
Æggehvide, 147.
Æggehøne (god) 83.
Æggeligning, 256.
Æggesamling el. Æggetogt (er paa) 256.
Æggesyg, 83.
Ægformigt, 256.
Ægrund, 37.
Ægtefælle; og: har til Æ. 13.
Ægtefolk; og: ere Æ. 319. 413.

Ægtemage, 13. har Æ. 14.
Ægtemand, 542. Æ—s Hore, 319. 542.
Ægteskab, 319.
Ægtevier; Ægtevies; og: Ægteviet, 180.
Ækel, 240. er æ. 240. 544. er ej æ. 241.
Ækelhed, 241.
Ækles ved, 240. 544. man maae æ. derved, 241.
Ælde, 362. 542.
Ældgammel, 542. i æ. Dage, 143.
Ældre (er) 317. 542. æ. Svoger el. Svigerske, 40.
Ældst, 40. 143. er den æ. 40. en æ. 542. æ. Syster, 27. 40. æ. Broder, 40. æ. Mand i Huset; og: er el. har til, æ. Mand, 143. æ. Qvinde i Huset: og: har til æ. Qvinde, 309.
Ændret, 280.
Ændser, 108.
Æng, 109. 299. 485. er æ. 109. 299. bliver el. gjør æ. 234. er for æ. 485.
Ængbrystig, 72. er æ. 147.
Ænggabet, 340.
Ængstelig (er) 229. er æ. Tid, 229. er i æ. Bevægelse, 518.
Ængsteligt, 104. er æ. 224. 229.
Ængstelse, 104. 229.
Ængster sig, 273. æ. sig over; og: er nem til at æ. sig, 229.
Ængstes, 81. 229. æ. over, 103. 171. 229. er at æ. over, 104.
Ængstet, 104.
Ærbar; er æ. og: Ærbarhed, 355. 494.
Ærbødig; og: er æ. 57.
Ærbødighed, 57. viser Æ. for; og: fordrer stor Æ. 58.
Ære: holder i Æ. 58. holdes i Æ. 540. søger Æ. el. tager gjerne Æ. af andre, 274.
Ærer, 273.
Æresyg, 274.
Ærgernis, 163.
Ærgjerig, 274.
Ærgrelse, 162.
Ærgrer, 163. æ. sig, 246. æ. sig let, 163. æ. sig over, 162. 163. 199. er at æ. sig over, 163.
Ærlig og Ærlighed, 370.
Ærme, 4.
Ærmeaabning, 340.
Ærmeknap, 160.
Ært, 348. 382. Ærtebælg med Æ. i, 382.
Ærværdig; og: er æ. 539.
Æske, 254. 384. fiirkantet Æ. 98.
Æsker Betaling, 18.
Æstimerer ej, 55.

Ø.

O.

Ode, 85. er ø. 84. 125. ø. Sted, 125.
Odeland, 54. 263.
Odelæggelse, 321.
Oder, 54.
Odsel, 54. 263. er ø. 263.
Odselhed, 54. 263.
Oe, 206. stor, middelmaadig el. liden Oe; og: er paa en Oe, 206. Oe med Aabning, 391. smale Oer, 396.
Oeboe, 206.
Oesamling, 316. 342.
Ogenavn; og: giver O. 60.
Oger sammen, 519. 520.
Ogning, 519.
Oje, 133. (474.) har el. skaffer gode Oine; har slette, smaa el. store O. og: har ont i O. 134. faaer ont i O. 121. har røde O. 89. 225. har slemme Oine, 225. har ømme O. 89. 134. har flydende O. el. hans O. ere fulde af Materie, 418. oplader O.; oplader O. paa en; gjør Oine el. sætter store O. op; faaer el. skaffer O. at see med; har opladte O. el. holder O. aabne, 518. gjør store O. og: holder O. længe paa, 134. sætter O. derover; aabner ens O. og: lukker O. op og i, 519. lukker hans el. sine O. og: den som lukker O. 421. i hans O. og: ligesor dine, mine ꝛc. O. 472. lukker O. op, 421. har for O. 325. lader O. løbe omkring paa, 419. faaer i O. 472. falder i Oinene el. kommer ham for O.; den man kommer for O.; og: det staaer ham for O. 475. falder vel el. ofte i O. 473. har O. paa, 124. kan ej faae O. fra, og: taler kun med O. 135. kan ej faae O. paa, 344. har O. med, 26. 456. lader af O. 508. forlyster O. 473. har kun eet O. 134. O. rinde el. blive fulde af Vand, 116. blinker med O. 421. mellem Oinene, 25. O. paa Harpuunremmen, 134. gjør O. paa noget, 336.— paa en Synaal, 331.
Ojeblik (et) 123. 208. 421. i et O. 519. just i dette O. el. i samme O. og: det er kun faa O. siden, 482. vil bie nogle O.; der forløber nogle O. og: efter faa O. 483.
Ojeligning, 134.
Ojemed, 433. 434. er O. og: har til O. 434.

Øjenbryne; og: som har store, smukke el. smaa, Ø. 149.
Øjenhaar, 150.
Øjensalve, 134. 474.
Øjenskalk, 111.
Øjenslyst; og: søger Ø. 473.
Øjentaarer, 230.
Øjentænderne, 505.
Øjenvand, 134. 474.
Øjeskierm; og: den som har Ø. paa, 481.
Øjestriber (udsyede) og: med udsyede Ø. 506.
Øjesyn, 472.
Øl; og; brygger Ø. 116.
Øm: ø. Øjne, 89. ø. Hoved, 304. er ø. over, 53. 84.
Ømmen, 308.
Ømmer sig, 33. 269. 308. ø. sig ved, 34, 524. er at ø. sig ved. 524.
Ømmer (en Fugl) 502.
Ømhed, 524.
Ømskindet; og: er ø. 240. 524.
Ønske, 76. 207.
Ønskelig; og: er ø. 155. er i ø. Stand, 237.
Ønskeligt; er ø. at kunne skee; og: hvor ø.! 377.
Ønsker, 207. ø. got over, 372. ø. sig, 76. 207. ø. aldrig Ende paa det gode, 409.
Ør i Hovedet, 519. bliver ø. af Bulder; og: man kan blive ø. deraf, 229.
Øre, 438. (444.) lægger til Ø. el. hænger i Ø.; lægger Ø. til alt hvad han taler; og: har ont i Ø. 438. kommer ham for Ø. 160.
Ørebenet, 438.
Øred (en) 67. 70. 146. 185. 397. fanger Ø. 70. 71. 228. fisker efter Ø. 70. fanget Ø. 228.
Ørefigen (giver) 81.
Ørefit, 263.
Øregehæng, 438. 503.
Ørehinden, 90.
Øreperler, 503.
Ørepine (har) 438.
Ørering, 336. 438. 503. en med Ø. og: giør Ø. 336. sætter Ø. paa, 336. 503.
Øreskarn, 263.
Ønsker, 108.
Øretuder og Øretuderie, 530.
Ørhed; og: foraarsager Ø. 519.
Ørken, 125.
Ørkesløs, 112.
Ørn, 136. 290. 492.
Øse (en) 82. 161. 310. faaer noget i Øsen, 161.
Øsekar, 114.
Øsende Vand (er et) 420.
Øser, 161. ø. op, 161. 310. ø. en Baad; og: ø. Fisk op, 161. ø. i, 184. ø. ud; ø. Vand paa; og: ø. af

et Kar i et andet, 227. ø. Vand ud, 114. 161.
Øseskee, 310.
Øst, 161.
Østen: ø. fra, 346. mod ø. og: den Side som vender mod ø. 508. ø. om, 346. fahrer ø. om, 508.
Østenvind; og: blæser ø. 49.
Øster; og: der ø. 346. ø. i, 346. 508. er ø. i; ø. hen; og: der ø. henne, 346. han, hun, den ꝛc. ø. el. der ø. 347. ø. Side af Himmelen, 508.
Østlig, 346. den, de, ꝛc. østlige, 347.
Østlænding, 347.
Østværts, 491. 508.
Øverlig i Vandet (holder sig) 92.
Øverst, 147. 148. ligger el. lægger ø. 148. er den ø.; det ø.; og: ø. Træeværk paa en Konebaad, 230. ø. Jord ꝛc. paa et grønlandsk Huus, 231. ø. Sted i Huset; vil gjerne boe ø. el. have det ø. Sæde, 532.
Øvet, 374. er ø. i en Ting, 374. 375.
Øvrighed, 274.
Øxe; og: noget til en Ø. 523.